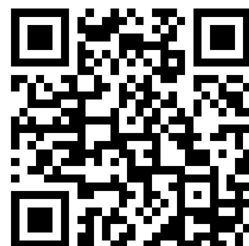
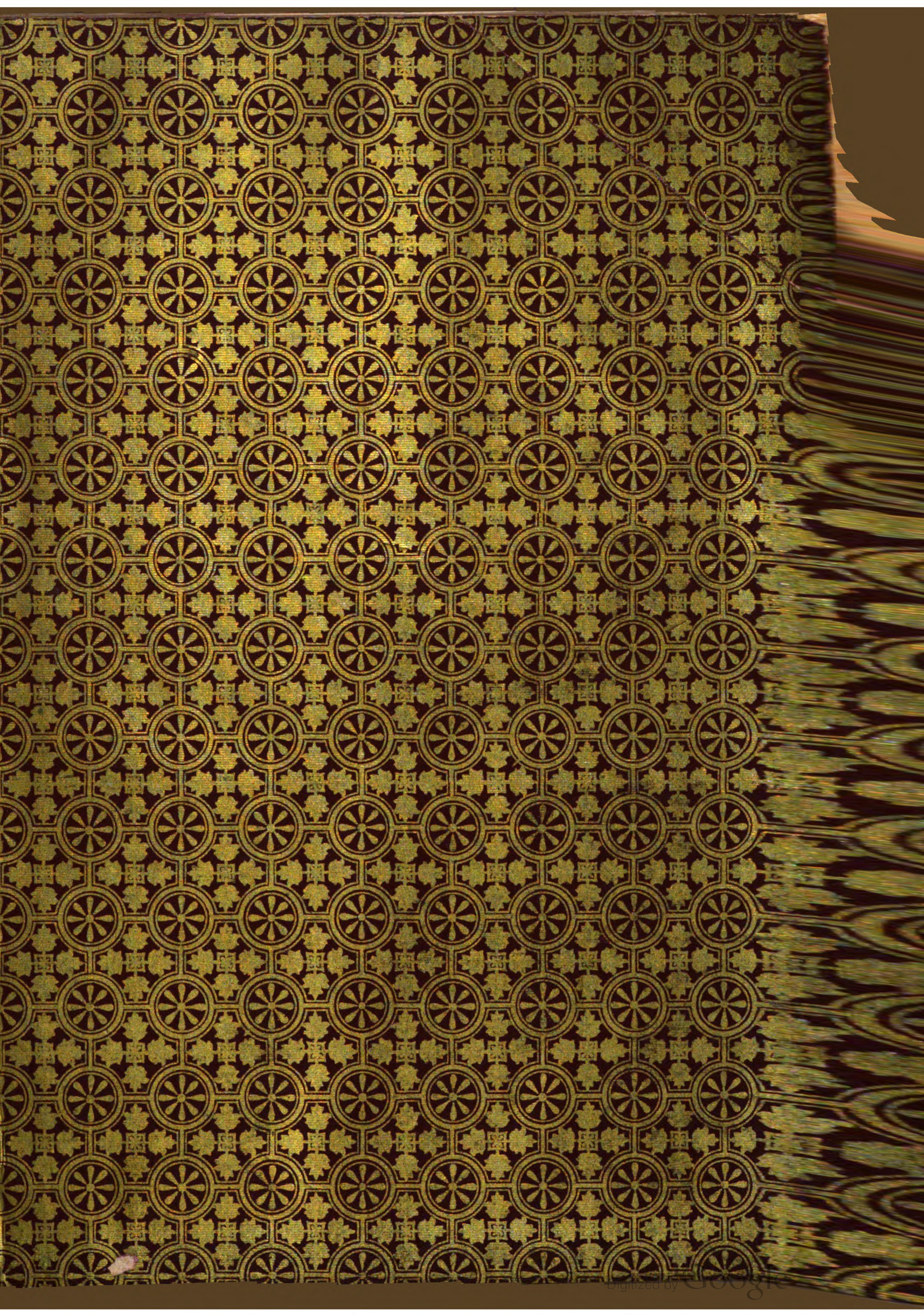

SIGILLVM · VNIVERSITATIS · CALIFORNIENSIS
FIAT LVX
MDCCCLXVIII
EX LIBRIS

Breviarium

juxta Ritum

Sacri Ordinis Praedicatorum

auctoritate Apostolica approbatum

et Reverendissimi Patris

Fr. Andreae Frühwirth

ejusdem Ordinis Generalis Magistri

permissu editum

Pars Altera

Tornaci Nerviorum

Typis Societatis S. Joannis Evangel.

DESCLÉE, LEFEBVRE ET SOC. EDIT. PONT.

M. DCCC. XCIV

Nos Fr. Andreas Frühwirth

SACRAE THEOLOGIAE PROFESSOR, AC TOTIUS ORDINIS PRAEDICATORUM
HUMILIS MAGISTER GENERALIS, ET SERVUS
UNIVERSIS ET SINGULIS EJUSDEM ORDINIS PATRIBUS, FRATRIBUS AC SORORIBUS
SALUTEM, ET OPUS DEI FACERE DILIGENTER.

QUOD in plurimorum votis jamdudum erat, a Ven. Praedecessore Nostro inceptum, a Nobis tandem absolutum, Breviarium scilicet crassioribus exaratum litteris, Vobis, Patres Fratresque dilectissimi, laeto animo proferimus. Siquidem haec editio Nostra, quo debilioribus etiam oculis accommoda esset, eadem fere typorum magnitudine, eadem et voluminis, condita est, quam quae jussu Rmi P. Vincentii M. Ferretti anno MDCCLVI. Romae prodierat. Idcirco ex ipsa, curis Nostris revisa, atque a Nobis approbata, talem Vobis utilitatem optamus afferri, ut quo facilius, ita jucundius quoque ac devotius ea, quae sunt divini pensi, perducatis, sacri ceteroquin memores oraculi : *Sacrificium laudis honorificabit me : et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.* (Ps. xlix. 23.)

Valete, ac Nostri Sociorumque Nostrorum in orationibus vestris memoriam agite.

Datum Romae ex Ædibus nostris pridie Nonas Augusti, Dominici Patris natali, anno Dom. M. DCCC. XCIV.

L. † S.

Fr. Andreas Frühwirth
Magister Generalis.

Reg. A. p. 26. Fr. ALBERTUS LEPIDI
Provlis Daciae, Magister et Socius.

Clemens Papa xii.

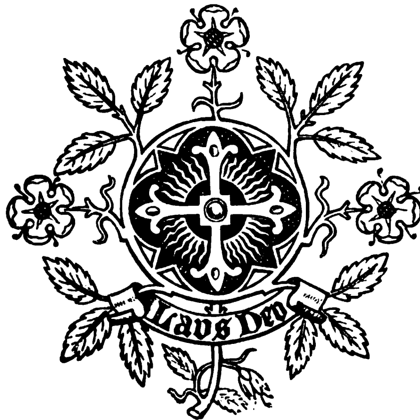
AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

XPONI Nobis nuper fecit dilectus filius Thomas Ripoll Magister Generalis totius Ordinis Fratrum Praedicatorum, quod alias emanarunt a felicis recordationis Innocentio Papa XI. Praedecessore nostro ad instantiam tunc in humanis agentis Antonini Cloche ejusdem Ordinis, dum viveret, Magistri itidem Generalis, litterae in simili forma brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet : Innocentius PP. XI. Ad perpetuam rei memoriam. Cum, sicut dilectus filius Antoninus Cloche, Magister Generalis Ordinis Praedicatorum, Nobis nuper exponi fecit, ipse Missale, Breviarium, Diurnum, Martyrologium, Rubricarium, Processionale, Psalterium, Officium beatae Mariae Virginis, Kalendarium perpetuum, et reliquos Libros chorales, quibus personae utriusque sexus dicti Ordinis utuntur, in alma Urbe nostra, praevia debita approbatione, propediem typis mandare intendat; vereatur autem, ne alii eosdem libros postea, nec ea, qua decet, sedulitate, et castigatione edi curent, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur specialem ipsi Antonino Magistro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati : Universis, et singulis utriusque sexus Christifidelibus, praesertim vero Typographis, librorum Impressoribus, et Bibliopolis ubilibet exsistentibus, sub excommunicationis latae sententiae, in nostra vero temporali ditione commorantibus etiam quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis typorum, et librorum omnium eidem Camerae applicandorum, absque aliqua declaratione incurrendis et exigendis poenis, interdicimus, et inhibemus, ne Missale, Breviarium, Diurnum, Martyrologium, Rubricarium, Processionale, Psalterium, Officium beatae Mariae Virginis, Kalendarium perpetuum, aliosque Libros chorales praefatos, vel eorum aliquos, aliquamve partem posthac in perpetuum, absque expressa, et in scriptis accepta dicti Antonini moderni, et pro tempore exsistentis Magistri Generalis dicti Ordinis facultate, cujus exemplum in principio, vel fine cujusque Librorum hujusmodi impressum una cum praesentibus nostris Litteris semper addendum erit, imprimere, aut ab aliis impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere quovis modo audeant, vel praesumant : Mandantes universis, et singulis Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, et aliis locorum Ordinariis, eorumque Vicariis in spiritualibus generalibus, seu Officialibus, ac in Statu nostro Ecclesiastico Legatis, Vice-Legatis, Gubernatoribus, Potestatibus, et aliis Officialibus, ceterisque, ad quos quomodolibet spectat, et spectare poterit, ut quando, et quoties pro parte dicti Magistri Generalis, seu nomine dicti Ordinis requisiti fuerint, praedicta contra inobedientes quoscumque, etiam per censuras ecclesiasticas, et alia opportuna juris et facti remedia auctoritate Apostolica exsequantur, et observari faciant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et Litteris Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores, praesentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem praesentium Litterarum transumpta, seu exempla etiam in ipsis Libris impressa, manu alicujus Notarii publici subscripta, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munita, eamdem prorsus fidem ubique locorum in judicio, et extra faciant, quam ipsae praesentes facerent, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCLXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno duodecimo. J. F. Albanus. Loco ✠ Anuli Piscatoris. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Thomas Magister Generalis Litteras Innocentii Praedecessoris hujusmodi, ne ulla ratione, seu arte infringi, eludi, aut labentis temporis decursu labefactari valeant, sed ut eo validius subsistant, ac exactius serventur, quo multiplici firmitatis vinculo saepius fuerint ab hac sancta Sede constabilitae, Apostolicae confirmationis Nostrae praesidio communiri summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Thomae Magistri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, praeinsertas Innocentii Praedecessoris Litteras, et in eis contenta quaecumque, auctoritate Apostolica, harum serie approbamus, et confirmamus, ac, quatenus opus sit, innovamus, illisque perpetuae ac inviolabilis Apostolicae firmitatis robur, vim, et efficaciam adjungimus. Praeterea omnibus, et singulis dicti Ordinis utriusque sexus personis, nunc, et pro tempore exsistentibus, sub privationis vocis activae, et passivae, ne aliis quibuscumque Missali, Breviario, Diurno, Martyrologio, Rubricario, Processionali, Psalterio, Officio beatae Mariae Virginis, Kalendario perpetuo, ceterisque Libris choralibus, vel eorum aliquo, aliquave parte, quam iis, quae in alma Urbe praefata, vel de expressa, et in scriptis accepta ejusdem Thomae moderni, seu pro tempore exsistentis Magistri Generalis Ordinis praedicti facultate, et licentia, cujus exemplum in principio, vel fine cujusque Librorum hujusmodi per extensum impressum, una cum praeinsertis, aut praesentibus Litteris semper additum sit, typis mandata, seu impressa fuerint, deinceps perpetuis futuris temporibus uti; Superioribus vero dicti Ordinis cujusvis gradus, dignitatis, ac praeeminentiae exsistant, sub suspensionis ab Officio, quod obtinent, ac perpetuae ad idem, vel quodcumque aliud simile, vel dissimile in futurum obtinendum inhabilitatis, poenis eo ipso, absque alia declaratione per transgressores respective incurrendis, ne dictorum Librorum, vel alicujus, seu partis eorum aliter, quam ut supra dictum est, impressorum usum praefatis personis sibi subditis permittere audeant similiter, vel praesumant, eadem auctoritate, tenore praesentium praecipimus, et mandamus. Decernentes, ipsas praesentes Litteras semper firmas, validas et efficaces exsistere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter et exacte observari; sicque, et non aliter

in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, dictaeque Sedis Nuntios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus et singulis, quae in praeinsertis Innocentii Praedecessoris Litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ceterum volumus pariter, ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam in ipsis Libris impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud sanctam Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die XIX. Septembris MDCCXXXVI. Pontificatus nostri Anno septimo.

PRO D. CARDINALI OLIVERIO. P. L. JACQUET.

De Anno et ejus Partibus.

NNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas : tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horae singulis quaternis annis diem constituunt : hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De Anni Correctione, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUOD dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quae ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem : qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicaeno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 praecedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit : sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur, ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in praeteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, praeterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900, Bissextiles non sint, anno vero 2000, more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimae, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctae Crucis.

Nuptiae quando celebrari non possint juxta Decretum Concilii Tridentini.

A DOMINICA prima Adventus usque in diem Epiphaniae, et a Feria quarta Cinerum usque in Oct. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo Decennovennali Aurei Numeri.

CYCLUS decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19; qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, anno 1577, numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1; anno sequenti 1578 est 2, et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius, usque ad 19, qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582, reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	
15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellae, qui est 6 : secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583. et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quaeris, perveniatur, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quaesitum.

Modus brevis cognoscendi Aureum Numerum cujusque Anni.

NUMERO anni de quo quaeris, adde unicam unitatem 1. Exempli gratia anno 1833 adde 1 : summam inde conflatam divide per 19; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni : si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

De Epactis, et Noviluniis.

EPACTA nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365, annum communem Lunarem dierum 354 superat : ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni, efficiunt 22, ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno : Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33; a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactae omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19 respondentem, quae est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursum Epacta 11, ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret, ut aliae sex Lunationes Embolismicae, non redirent Novilunia post 19 annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novae rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactae, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis

numeris ante Kalendarii correctionem eo modo quo in hac tabella dispositae sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aurei num.	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Epactae.	xj.	xxij.	iij.	xiv.	xxv.	vj.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
xvij.	xxviij.	ix.	xx.	j.	xij.	xxiij.
14.	15.	16.	17.	18.	19.	
iv.	xv.	xxvj.	vij.	xviij.	xxix.	

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos Solares non praecise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quae ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variae decem et novem Epactae, prout Solaris anni, ac Lunaris aequatio exposcit : quae quidem decem et novem Epactae progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11, adduntur que semper 12 illi Epactae, quae respondet Aureo numero 19, ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quae continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentes ab anno correctionis 1582 post detractionem 10 dierum, usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactae mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandae sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hae nostrae Epactae succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

Aurei num.	6.	7.	8.	9.	10.	
Epactae.	xxvj.	vij.	xviij.	xxix.	x.	
11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
xxj.	ij.	xiij.	xxiv.	v.	xvj.	xxvij.
18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.
viij.	xix.	j.	xij.	xxiij.	iv.	xv.

Itaque si Epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quaerendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellae, quae illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine tabellae reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellae illi anno, a quo usus tabellae incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellae tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno, etc.

Exemplum : Anno correctionis 1582 Aureus numerus est 6; nempe primus primae tabellae, cujus usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius x diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvj, quae sub Aureo numero 6 collocatur, fietque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1583 jam correcto Aureus numerus est 7, cui in eadem tabella supposita est Epacta vij, quae toto eo anno in Kalendario Novilunia indicabit : ut in Januario die 24, in Februario die 22, in Martio die 24, etc.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive usque ad annum 1900 exclusive.

Aurei num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
Epactae.	ix.	xx.	j.	xij.	xxiij.	iv.
16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.
xv.	xxvj.	vij.	xviij.	*.	xj.	xxij.
4.	5.	6.	7.	8.	9.	
iij.	xiv.	xxv.	vj.	xvij.	xxviij.	

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1900 inclusive usque ad annum 2200 exclusive.

Aurei num.	1.	2.	3.	4.	5.	
Epactae.	xxix.	x.	xxj.	ij.	xiij.	
6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
xxiv.	v.	xvj.	xxvij.	viij.	xix.	*.
13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
xj.	xxij.	iij.	xiv.	25.	vj.	xvij.

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novae tabulae Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1700 tribuatur Epacta ix, quae sub Aureo numero 10 collocatur, fietque Novilunium 22 Januarii, 20 Februarii, et 22 Martii. Item anno 1701 tribuatur Epacta xx sub Aureo numero 11 collocata, quae toto eo anno in Kalendario Novilunia monstrabit : ut in Januario die 11, in Februario die 9, in Martio die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1710 Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1, et in Kalendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Februario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprili die 29, etc.

Postremo, anno 1916 Aureus numerus est 17, sub quo in ordine Epactarum tertiae tabellae, quae proposito anno congruit, reperitur Epacta 25 non antiquo numero, ut aliae Epactae, sed vulgari numero scripta. Ubicumque ergo anno 1916 in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta reperitur, ibi Novilunium fit, ut in Januario die 6, in Februario die 4, in Martio die 6, in Aprili die 4, etc. Quotiescumque enim Epacta 25 respondet Aureis numeris majoribus quam 11, quales sunt posteriores octo a 12 usque ad 19, sumenda est in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta; quando vero eadem Epacta respondet minoribus numeris quam 12, quales sunt priores undecim ab 1 ad 11 inclusive, accipienda est in Kalendario Epacta xxv antiquo numero scripta : atque hoc solum contingit in Epacta 25, in aliis nunquam; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Kalendarii duae Epactae, scilicet xxv et xxiv, sunt adscriptae.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f
e d	c	b	A	g f	e	d	c	b A	g
f	e	d c	b	A	g	f e	d		

Usus hujus tabellae hic est. Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius x diebus) tribuatur littera c primae cellulae, et sequenti anno 1583 littera b secundae, et anno 1584 dentur litterae A g tertiae cel-

lulae, et sic deinceps aliis annis ordine aliae cellulae tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellae quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit, quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quae si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Matthiae Apostoli; inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

Exempli gratia : Sit invenienda littera Dominicalis anni 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primae litterae c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quae sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anni 1616; numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellae, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiae, inferior autem b in reliqua parte anni.

Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1700 inclusive usque ad annum 1800 exclusive.

d c	b	A	g	f e	d	c	b	A g	f
e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A
g f	e	d	c	b A	g	f	e		

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1800 ad 1900 exclusive.

f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A
g	f	e d	c	b	A	g f	e	d	c
b A	g	f	e	d c	b	A	g		

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1900 ad 2000 exclusive (annus 2000 erit Bissextilis).

A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c
b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e
d c	b	A	g	f e	d	c	b		

Usus hujus tabellae talis est. Anno 1700 tribuatur unica littera inferior c, primae cellulae, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700 non est Bissextilis, sed communis, et littera d fuit Dominicalis praecedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b secundae cellulae, etc. Item anno 1704 tribuantur geminae litterae f e, quintae cellulae, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliae cellulae tribuantur, donec ad annum propositum pervenias, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris : nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodo minor sit quam annus 1800, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quae si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicalem diem indicabit in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Matthiae Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

De Indictione.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictionis frequens usus est in Diplomatibus et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est; initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem quae quaeritur.

De Festis mobilibus.

QUONIAM ex decreto sacri Concilii Nicaeni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunae primi mensis, (is vero apud Hebraeos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit, vel propius ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactae xiv Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur) numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judaeis conveniamus, si forte dies xiv Lunae caderet in diem Dominicum) sit dies Paschae.

Exemplum. Anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 Martii, a quo inclusive si deorsum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv Lunam die 3 Aprilis, quae est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judaeis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv Lunae, sumenda est littera Dominicalis b, quae sequitur xiv Lunam, nempe ea quae e regione diei 10 Aprilis collocatur : atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 Aprilis. Item anno 1604 Epacta est xxix, et duplex littera Dominicalis d c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix, quae e regione diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv Luna in diem 14 Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quae post diem 14 Aprilis, id est, post xiv Lunam collocata est e regione diei 18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositae sunt duae sequentes tabulae Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulae accipiatur Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur e regione Epactae currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litterae Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum. Anno 1606 Epacta est xxj et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quae primo infra Epactam xxj occurrit, reperietur e regione hujus litterae Dominica Septuagesimae die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Februarii, Pascha 26 Martii, Ascensio Domini 4 Maii, Pentecostes 14 Maii, et festum Corporis Christi 25 Maii. Dominicae autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 28, et Adventus celebrabitur die 3 Decembris : et sic de ceteris. Item anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b, quae in tabula reperitur e regione Epactae x.

Quare sumenda est alia littera b, quae proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6 Februarii, diem Cinerum 23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactae in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus : ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactae reperiatur, assumendae sunt aliae duae similes litterae proxime inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

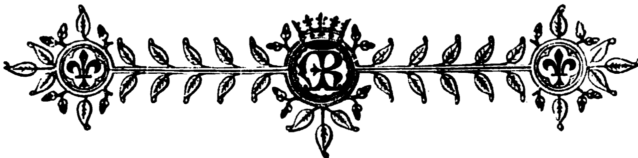
Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litterae Dominicalis currentis quaeratur Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609, in cellula litterae Dominicalis d, tunc currentis e regione Epactae xxiv, quae eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pascha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quae nimirum currit post festum sancti Matthiae Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo festo indagando accipienda sit : ita tamen, ut Septuagesimae et diei Cinerum inventae in Januario aut Februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem S. Matthiae currit prior littera Dominicalis, quae in Kalendario posteriorem semper sequitur : post festum autem S. Matthiae in Februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili currente Epacta xxiv vel xxv et littera Dominicali d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088, et 3784. Exempli gratia : Anno 2096 Bissextili Epacta erit v et litterae Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quae est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 Februarii et dies Cinerum 28 Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Februarii quae est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Februarii quae est Feria iv. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv et litterae Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quae posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Februarii quae est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii; quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 Bissextili, Epacta erit xxv et litterae Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c reperietur Septuagesima die 21 Februarii, hoc est, addita una die, 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 15 Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschae Dominicae retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata Epactis ad sinistram praeposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, ceteraque Festa mobilia, a Concilio Nicaeno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa haec celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7 et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litterae d Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreae Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive usque ad diem 3 Decembris inclusive, ita ut littera Dominicalis currens, quae reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut, verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur; quae quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitae aliae erui possunt pro quibuscumque annis.

Tabula Paschalis antiqua reformata.

Aur. num.	Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Septuag.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dom. post Oct. Trin.	Dom. j. Advent.
16	xxiij		Jan.	Febr.	Mart.	April.	Maii.	Maii.		
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	26	29 Nov.
	xxj	e	19	5	23	1 Maii.	11	22	26	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	26	1 Dec.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	26	2
	xviij	A	22	8	26	4	14	25	26	3
10	xvij	b	23	9	27	5	15	26	25	27 Nov.
	xvj	c	24	10	28	6	16	27	25	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	25	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	25	30
	xiij	f	27	13	31	9	19	30	25	1 Dec.
15	xij	g	28	14	1 April.	10	20	31	25	2
4	xj	A	29	15	2	11	21	1 Junii.	25	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	24	27 Nov.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	24	28
1	viij	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	24	29
	vij	e	2	19	6	15	25	5	24	30
9	vj	f	3	20	7	16	26	6	24	1 Dec.
	v	g	4	21	8	17	27	7	24	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	24	3
6	iij	b	6	23	10	19	29	9	23	27 Nov.
	ij	c	7	24	11	20	30	10	23	28
14	j	d	8	25	12	21	31	11	23	29
3	*	e	9	26	13	22	1 Junii.	12	23	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	23	1 Dec.
11	xxviij	g	11	28	15	24	3	14	23	2
	xxvij	A	12	1 Mart.	16	25	4	15	23	3
19	25 xxvj	b	13	2	17	26	5	16	22	27 Nov.
8	xxv xxiv	c	14	3	18	27	6	17	22	28
		d	15	4	19	28	7	18	22	29
		e	16	5	20	29	8	19	22	30
		f	17	6	21	30	9	20	22	1 Dec.
		g	18	7	22	31	10	21	22	2
		A	19	8	23	1 Junii.	11	22	22	3
		b	20	9	24	2	12	23	21	27 Nov.
		c	21	10	25	3	13	24	21	28

Tabula Paschalis nova reformata.

Litterae Dominical.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dom. post Oct. Trin.	Dominica j. Adventus.
D	23.	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.	30 Apr.	10 Maii.	21 Maii.	26	29 Nov.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	25	29
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 Febr.	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	24	29
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 Febr.	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	23	29
	1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	15 Febr.	4 Mart.	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	22	29
E	23. 22.	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	26	30 Nov.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	25	30
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 Febr.	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	24	30
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 Febr.	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	23	30
	* 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	16 Febr.	5 Mart.	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	22	30
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Febr.	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	26	1 Dec.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	25	1
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 Febr.	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	24	1
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *	10 Febr.	27 Febr.	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	23	1
	29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	17 Febr.	6 Mart.	21 April.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	22	1
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	26	2 Dec.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Febr.	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	25	2
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 Febr.	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	24	2
	5. 4. 3. 2. 1. * 29.	11 Febr.	28 Febr.	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	23	2
	28. 27. 26. 25. 25. 24.	18 Febr.	7 Mart.	22 April.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	22	2
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	26	3 Dec.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Febr.	2 April.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	25	3
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 Febr.	9 April.	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	24	3
	4. 3. 2. 1. * 29. 28.	12 Febr.	1 Mart.	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	23	3
	27. 26. 25. 25. 24.	19 Febr.	8 Mart.	23 April.	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	22	3
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	25	27 Nov.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Febr.	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	24	27
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Febr.	23 Febr.	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	23	27
	3. 2. 1. * 29. 28. 27.	13 Febr.	2 Mart.	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	22	27
	26. 25. 25. 24.	20 Febr.	9 Mart.	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	21	27
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	25	28 Nov.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Febr.	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	24	28
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 Febr.	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	23	28
	2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25.	14 Febr.	3 Mart.	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	22	28
	25. 24.	21 Febr.	10 Mart.	25 April.	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	21	28

Tabella temporaria Festorum mobilium.

Anno Domini.	Litterae Dominic.	Aureus Numerus.	Epactae.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictiones.	Dom. post Oct. Trin.	Dom. j. Adventus.
1894	g	14	xxiij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	7	26	2 Dec.
1895	f	15	iv	10 Febr.	27 Febr.	14 Apr.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	8	23	1 Dec.
1896	e d	16	xv	2 Febr.	19 Febr.	5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	9	24	29 Nov.
1897	c	17	xxvj	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	10	22	28 Nov.
1898	b	18	vij	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	11	23	27 Nov.
1899	A	19	xviij	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	12	25	3 Dec.
1900	g	1	xxix	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	13	23	2 Dec.
1901	f	2	x	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	14	24	1 Dec.
1902	e	3	xxj	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii	15	25	30 Nov.
1903	d	4	ij	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	1	23	29 Nov.
1904	c b	5	xiij	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	2	24	27 Nov.
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	3	22	3 Dec.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	4	23	2 Dec.
1907	f	8	xvj	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	5	25	1 Dec.
1908	e d	9	xxvij	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	6	22	29 Nov.
1909	c	10	viij	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	7	23	28 Nov.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	8	25	27 Nov.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	9	23	3 Dec.
1912	g f	13	xj	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	10	24	1 Dec.
1913	e	14	xxij	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	11	26	30 Nov.
1914	d	15	iij	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	12	23	29 Nov.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	13	24	28 Nov.
1916	b A	17	xxv	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	14	22	3 Dec.
1917	g	18	vj	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	15	24	2 Dec.
1918	f	19	xvij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	1	25	1 Dec.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	2	22	30 Nov.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	3	24	28 Nov.
1921	b	3	xxj	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	4	25	27 Nov.
1922	A	4	ij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	5	23	3 Dec.
1923	g	5	xiij	28 Jan.	14 Febr	1 Apr.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	6	25	2 Dec.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	7	22	30 Nov.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	8	23	29 Nov.
1926	c	8	xvj	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	9	24	28 Nov.
1927	b	9	xxvij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	10	22	27 Nov.
1928	Ag	10	viij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	11	24	2 Dec.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	12	25	1 Dec.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	13	22	30 Nov.
1931	d	13	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	14	24	29 Nov.
1932	c b	14	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	15	25	27 Nov.
1933	A	15	iij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	1	23	3 Dec.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	2	25	2 Dec.
1935	f	17	xxv	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	3	22	1 Dec.
1936	e d	18	vj	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	4	23	29 Nov.
1937	c	19	xvij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	5	25	28 Nov.
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	6	22	27 Nov.

Kalendarium.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini. **Totum Duplex.**
xxix	b	iv	2	Octava **S. Stephani Protom.** Tres Lect.
xxviij	c	iij	3	Octava **S. Joannis Evang.** Tres Lect.
xxvij	d	Prid.	4	Octava **SS. Innocentium.** Tres Lect.
xxvj	e	Non.	5	**Vigilia.**
25.xxv	f	viij	6	Epiphania Domini. **Totum Duplex.**
xxiv	g	vij	7	
xxiij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	**B. Gundisalvi Conf. O. P.** Totum Duplex.
xx	d	iij	11	
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava **Epiphaniae.** Simplex.
xvij	g	xix	14	FEBR. **S. Hilarii Episc. Conf. et Eccl. Doct.** Duplex.
xvj	A	xviij	15	SS. Nominis Jesu. **Totum Duplex.** **S. Mauri Abbatis.** Memoria.
xv	b	xvij	16	**B. Stephanae de Quinzanis Virg. O. P.** Duplex. **S. Marcelli PP. et Mart.** Memoria.
xiv	c	xvj	17	**S. Antonii Abb.** Totum Duplex.
xiij	d	xv	18	**Cathedra Romana S. Petri.** Duplex. **S. Priscae Virg. et Mart.** Memoria. Ante non erit Septuagesima.
xij	e	xiv	19	**B. Andreae a Piscaria Conf. O. P.** Duplex. **S. Felicis Presb. et Mart.** Memoria.
xj	f	xiij	20	**SS. Fabiani et Sebastiani MM.** Totum Duplex.
x	g	xij	21	**S. Agnetis Virg. et Mart.** Totum Duplex.
ix	A	xj	22	S. Vincentii Mart. **Totum Duplex.**
viij	b	x	23	S. Raymundi Conf. O. P. **Totum Duplex.** **S. Emerentianae Virg. et Mart.** Memoria.
vij	c	ix	24	**B. Marcolini Foroliv. Conf. O. P.** Duplex. **S. Timothei Episc. et Mart.** Memoria.
vj	d	viij	25	**Conversio S. Pauli Apost.** Totum Duplex.
v	e	vij	26	**B. Margaritae ab Hung. Virg. O. P.** Duplex. **S. Polycarpi Episc. et Mart.** Memoria.
iv	f	vj	27	**S. Joannis Chrysostomi Episc. et Conf.** Duplex. **S. Juliani Episc. et Conf.** Memoria.
iij	g	v	28	**Transl. S. Thomae Aquin. O. P.** Totum Duplex. **S. Agnetis secundo.** Memoria.
ij	A	iv	29	**S. Francisci Salesii Episc. Conf. et Eccl. Doct.** Duplex. **S. Pauli primi Er. et** Oct. **S. Vincentii.** Memoria.
j	b	iij	30	**S. Martinae Virg. et Mart.** Simplex. **Octava S. Raymundi Conf.** Simplex.
*	c	Prid.	31	**S. Petri Nolasco Conf.** Duplex.

Dom. infra Oct. Epiph. Domini. **Inventio D. N. J. C. in medio Doct.** Totum Duplex.

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
xxix	d	Kal.	1	**S. Ignatii Episc. et Mart.** Duplex.
xxviij	e	iv	2	Purificatio B. Mariae Virg. **Totum Duplex.**
xxvij	f	iij	3	**S. Blasii Episc. et Mart.** Simplex.
25.xxvj	g	Prid.	4	**S. Andreae Corsini Episc. et Conf.** Duplex. Anniversarium Patrum et Matrum. Ante non erit Cinis.
xxv.xxiv	A	Non.	5	**S. Agathae Virg. et Mart.** Duplex.
xxiij	b	viij	6	**S. Dorotheae Virg. et Mart.** Duplex. **SS. Vedasti et Amandi Conf.** Memoria.
xxij	c	vij	7	**S. Romualdi Abbatis.** Duplex.
xxj	d	vj	8	**S. Joannis de Matha Conf.** Duplex.
xx	e	v	9	**B. Bernardi Scammacca Conf. O. P.** Duplex. **S. Apolloniae Virg. et Mart.** Memoria.
xix	f	iv	10	**S. Scholasticae Virg.** Duplex.
xviij	g	iij	11	Desponsatio B. M. V. **Totum Duplex.** **Commem. S. Joseph Sponsi B. M.** Memoria.
xvij	A	Prid.	12	**B. Reginaldi Aurelian. Conf. O. P.** Duplex.
xvj	b	Idib.	13	S. Catharinae de Ricciis Virg. O. P. **Totum Duplex.**
xv	c	xvj	14	MARTII. **B. Nicolai Palea Conf. O. P.** Duplex.
xiv	d	xv	15	**B. Jordani Saxon. Conf. O. P.** Duplex.
xiij	e	xiv	16	**B. Gregorii X. Papae et Conf.** Duplex.
xij	f	xiij	17	**SS. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V.** Duplex.
xj	g	xij	18	**B. Laurentii a Ripafracta Conf. O. P.** Duplex.
x	A	xj	19	**B. Alvari Cordubens. Conf. O. P.** Duplex.
ix	b	x	20	Octava **S. Catharinae de Ricc. Virg.** Simplex.
viij	c	ix	21	**B. Aimonis Taparelli Conf. O. P.** Duplex. **S. Valentini Mart.** Memoria. Post non erit Septuagesima.
vij	d	viij	22	**Cathedra S. Petri Ap. Antioch.** Duplex.
vj	e	vij	23	**S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doct.** Duplex. **Vigilia.**
v	f	vj	24	S. Matthiae Apostoli. **Totum Duplex.**
iv	g	v	25	Locus Bissexti. **B. Constanti a Fabriano Conf. O. P.** Duplex.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	**B. Villanae de Bottis Vid. O. P.** Duplex.

Feria iij. post Dom. Septuag. **Orat. D. N. J. C. in Monte Oliveti.** Totum Duplex.

Feria iij. post Dom. Sexag. **Commemoratio Dom. Passionis.** Totum Duplex.

Feria v. ante Dom. Quinquag. **Translat. S. Catharinae Senensis Virg. O. P.** Totum Duplex.

In Anno Bissextili Febr. est dierum **29,** et festum S. Matthiae celebratur **25.** Febr. et bis dicitur **Sexto Kalendas** : id est, die **24** et **25,** et Litt. Domin. quae assumpta fuit in mense Januario, mutatur in praecedentem : ut si in Januario Litt. Domin. fuit **A,** mutetur in praecedentem, quae est **g,** etc. Festum vero B. Constantii celebrabitur die **26,** et festum B. Villanae, die **29.**

MARTIUS.

*	d	Kal.	1	**B. Christophori Mediol. Conf. O. P.** Duplex. **S. Albini Episc. et Conf.** Memoria.
xxix	e	vj	2	**B. Henrici Susonis Conf. O. P.** Duplex.
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	**S. Casimiri Conf.** Duplex.
xxvj	A	iij	5	
25.xxv	b	Prid.	6	**B. Jordani a Pisis Conf. O. P.** Duplex.
xxiv	c	Non.	7	S. Thomae de Aquino Conf. et Eccl. **Doct.** O. P. **Totum Duplex.**
xxiij	d	viij	8	**S. Joannis de Deo Conf.** Duplex.
xxij	e	vij	9	**S. Franciscae Viduae Romanae.** Duplex.
xxj	f	vj	10	**B. Petri a Jeremia Conf. O. P.** Duplex. Post non erit Cinis.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	**S. Gregorii PP. Conf. et Eccl. Doct.** Totum Duplex.
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	Octava **S. Thomae Aquinatis.** Solemnis.
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	APRILIS.
xiv	f	xvj	17	**S. Patricii Episc. et Conf.** Duplex.
xiij	g	xv	18	**B. Sibyllinae de Biscossis Virg. O. P.** Duplex.
xij	A	xiv	19	S. Joseph Conf. Sponsi B. M. V. **Totum Duplex.**
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	**S. Benedicti Abbatis.** Duplex.
ix	d	xj	22	**B. Ambrosii Sansedonii Conf. O. P.** Duplex. Ante non erit Pascha.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	**S. Gabrielis Archangeli.** Totum Duplex.
vj	g	viij	25	Annuntiationis B. M. V. **Totum Duplex.**
v	A	vij	26	Octava **S. Joseph.** Solemnis.
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feria vj. post Dom. j. Quadrag. **Lanceae et Clavorum D. N. J. C.** Totum Duplex.

Feria vj. post Dom. ij. Quadrag. **SS. Sindonis D. N. J. C.** Totum Duplex.

Feria vj. post Dom. iij. Quadrag. **SS. Vulnerum D. N. J. C.** Totum Duplex.

Feria vj. post Dom. iv. Quadrag. **Pretiosi Sanguinis D. N. J. C.** Totum Duplex.

Feria vj. post Dom. Passionis. Compassio B. M. V. **Totum Duplex.**

APRILIS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
xxix	g	Kal.	1	Octava **Annunt. B. M. V.** Solemnis.
xxviij	A	iv	2	**S. Francisci de Paula Conf.** Duplex.
xxvij	b	iij	3	**Impress. Stigmat. S. Catharinae Virg. O. P.** Duplex.
25.xxvj	c	Prid.	4	**S. Ambrosii Episc. Conf. et Eccl. Doct.** Totum Duplex.
xxv.xxiv	d	Non.	5	S. Vincentii Conf. O. P. **Totum Duplex.**
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	**B. Antonii Pavonii Mart. O. P.** Duplex.
xix	b	iv	10	**B. Antonii Neyrot Martyris O. P.** Duplex.
xviij	c	iij	11	**S. Leonis Magni Papae et Conf.** Totum Duplex.
xvij	d	Prid.	12	Octava **S. Vincentii Conf.** Simplex.
xvj	e	Idib.	13	**B. Margaritae de Castello Virg. O. P.** Duplex.
xv	f	xviij	14	MAII. **B. Petri Gonzalez Conf. O. P.** Duplex.
xiv	g	xvij	15	**S. Hermenegildi Mart.** Duplex.
xiij	A	xvj	16	**SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mart.** Tres Lect.
xij	b	xv	17	**B. Clarae Gambacurtae Vid. O. P.** Duplex.
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	S. Agnetis de Monte Politiano Virg. O. P. **Totum Duplex.**
viij	f	xj	21	**S. Bartholomaei Mart. O. P.** Duplex.
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	**S. Georgii Mart.** Simplex.
v	b	viij	24	**Coronae Domini.** Totum Duplex. **S. Adalberti Episc. et Mart.** Memoria.
iv	c	vij	25	S. Marci Evangelistae. **Totum Duplex.** Ultimum Pascha.
iij	d	vj	26	**BB. Dominici et Gregorii CC. O. P.** Duplex.
ij	e	v	27	Octava **S. Agnetis de Monte Politiano.** Simplex.
j	f	iv	28	**S. Pauli a Cruce Conf.** Duplex. **S. Vitalis Mart.** Memoria.
*	g	iij	29	S. Petri Mart. O. P. **Totum Duplex.**
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinae Sen. Virg. O. P. **Totum Duplex.** Ante non erit Ascensus.

Dom. ij. post Oct. Pascha. **Patrocinium S. Joseph Conf. Sponsi B. M. V.** Totum Duplex.

MAIUS.

xxviij	b	Kal.	1	SS. Philippi et Jacobi Apost. **Totum Duplex.**
xxvij	c	vj	2	**S. Athanasii Episc. et Conf.** Duplex.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis. **Totum Duplex.** **SS. Alexandri, Eventii et Theoduli Mart.** Memoria.
25.xxv	e	iv	4	**S. Monicae Viduae.** Duplex.
xxiv	f	iij	5	S. Pii V. Papae et Conf. O. P. **Totum Duplex.**

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mens.		
xxiij	g	Prid.	6	**S. Joannis ante portam Lat.** Duplex. **Octava S. Petri Mart.** Simplex.
xxij	A	Non.	7	Octava **S. Catharinae Senensis.** Solemnis.
xxj	b	viij	8	**Appar. S. Michaëlis Archang.** Totum Duplex.
xx	c	vij	9	**S. Gregorii Nazianz. Episc. et Conf.** Duplex.
xix	d	vj	10	S. Antonini Arch. et Conf. O. P. **Totum Duplex.** **SS. Gordiani et Epimachi MM.** Memoria. Ante non venit Ignis.
xviij	e	v	11	**S. Stanislai Episc. et Mart.** Duplex.
xvij	f	iv	12	**B. Joannae Lusit. Virg. O. P.** Duplex. **Octava S. Pii V. Papae et Conf.** Simplex. **SS. Nerei, Achillei et Pancratii MM.** Memoria.
xvj	g	iij	13	**B. Alberti a Bergomo Conf. O. P.** Duplex.
xv	A	Prid.	14	**B. Ægidii Conf. O. P.** Duplex.
xiv	b	Idib.	15	**Convers. S. Augustini Episc. Conf. et Eccl. Doct.** Duplex.
xiij	c	xvij	16	JUNII. **S. Joannis Nepomuceni Mart.** Duplex.
xij	d	xvj	17	Octava **S. Antonini Episc. et Conf.** Simplex.
xj	e	xv	18	**S. Venantii Mart.** Simplex.
x	f	xiv	19	**S. Petri Caelestini Papae et Conf.** Duplex. **S. Pudentianae Virg.** Memoria.
ix	g	xiij	20	**B. Columbae Virg. O. P.** Duplex.
viij	A	xij	21	**S. Bernardini Senensis Conf.** Simplex. Ante non erit Corpus.
vij	b	xj	22	**S. Servatii Episc. et Conf.** Totum Duplex.
vj	c	x	23	**B. Ludovici Mariae Grignon de Montfort Conf. O. P.** Duplex.
v	d	ix	24	**B. Mariae Virg. titulo Auxilium Christian.** Totum Duplex.
iv	e	viij	25	**Translat. S. P. N. Dominici.** Totum Duplex. **S. Mariae Magd. de Pazzis V.** Memoria. **S. Urbani Papae et Mart.** Memoria.
iij	f	vij	26	**S. Philippi Nerii Conf.** Totum Duplex.
ij	g	vj	27	**B. Petri Sanz Ep. et soc. Mart. O. P.** Duplex. **(In Append.)**
j	A	v	28	**B. Mariae Bartholomeae de Bagn. Virg. O. P.** Duplex.
*	b	iv	29	**BB. Guillelmi O. P. et soc. MM.** Duplex.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	**B. Jacobi Salom. Conf. O. P.** Duplex. **S. Petronillae Virg.** Memoria.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mens.		
xxvij	e	Kal.	1	**BB. Alphonsi Navarrete O. P. et soc. Mart.** Duplex.
25. xxvj	f	iv	2	**BB. Sadoc et soc. Mart. O. P.** Duplex. **SS. Marcellini et Petri Mart.** Memoria.
xxv. xxiv	g	iij	3	Post non erit Ascensus.
xxiij	A	Prid.	4	**Translatio S. Petri Mart. O. P.** Totum Duplex.
xxij	b	Non.	5	**S. Francisci Caracciolo Conf.** Duplex.
xxj	c	viij	6	**S. Norberti Episc. et Conf.** Duplex.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	**S. Angelae Mericiae Virg. Duplex.** **S. Medardi Episc. et Conf.** Memoria.
xviij	f	v	9	**BB. Dianae et soc. ejus Caeciliae et Amatae Virg. O. P.** Duplex. **SS. Primi et Feliciani Mart.** Memoria.
xvij	g	iv	10	**B. Joannis Dominici Episc. et Conf. O. P.** Duplex.
xvj	A	iij	11	**S. Barnabae Apostoli.** Totum Duplex.
xv	b	Prid.	12	**B. Stephani Bandelli Conf. O. P.** Duplex. **SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart.** Memoria.
xiv	c	Idib.	13	**S. Antonii de Padua Conf.** Duplex. Post non venit Ignis.
xiij	d	xviij	14	JULII. **S. Basilii Episc. et Conf.** Duplex.
xij	e	xvij	15	**SS. Viti, Modesti et Crescentiae Mart.** Tres Lect.
xj	f	xvj	16	**S. Martialis Episc. et Conf.** Tres Lect. **SS. Quirici et Julittae Mart.** Memoria.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	**B. Osannae Virg. O. P.** Duplex.
viij	b	xiij	19	**SS. Gervasii et Protasii Mart.** Simplex.
vij	c	xij	20	**SS. Marci et Marcelliani Mart.** Tres Lect.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	**SS. Decem Millium Mart.** Duplex.
iv	f	ix	23	**Vigilia.**
iij	g	viij	24	Nativ. S. Joannis Baptistae. **Totum Duplex.** Post non erit Corpus.
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	**SS. Joannis et Pauli Mart.** Simplex.
*	c	v	27	
xxix	d	iv	28	**S. Leonis Papae et Conf.** Memoria. **Vigilia.**
xxviij	e	iij	29	SS. Petri et Pauli Apost. **Totum Duplex.**
xxvij	f	Prid.	30	**Commemoratio S. Pauli Apost.** Duplex.

Feria vj. post Oct. Corporis Christi. SS. Cordis Jesu. **Totum Duplex.** 445
Prima Dom. post Oct. SS. Trinitatis. **Purissimi Cordis B. M. Virg.** Totum Duplex. 456

JULIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mens.		
xxvj	g	Kal.	1	Octava **S. Joannis Baptistae.** Simplex.
25. xxv.	A	vj	2	Visitatio B. M. Virginis. **Totum Duplex.**
xxiv	b	v	3	**B. Marci Mutinensis Conf. O. P.** Duplex. **SS. Processi et Martiniani Mart.** Memoria.
xxiij	c	iv	4	
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	Octava **Apost. Petri et Pauli.** Solemnis.
xx	f	Non.	7	**B. Benedicti Papae XI. Conf.** O. P. **Duplex.**
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	SS. Joannis O. P. et soc. Mart. Gorcomiensium. **Totum Duplex.** Octava **Visitationis B. M. V.** Simplex.
xvij	b	vj	10	**SS. Septem Fratrum Mart.** Memoria.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
xvj	c	v	11	S. Procopii Abbatis. Memoria.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis. Duplex. Annivers. Sepult. in Coemet. nostris.
xiv	e	iij	13	B. Jacobi a Voragine Episc. et Conf. O. P. Duplex.
xiij	f	Prid.	14	S. Bonaventurae Episc. et Conf. Totum Duplex.
xij	g	Idib.	15	S. Henrici Imper. et Conf. Duplex.
xj	A	xvij	16	AUGUSTI. Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo. Totum Duplex. Octava SS. Joannis et soc. Simplex.
x	b	xvj	17	S. Alexii Conf. Tres Lect.
ix	c	xv	18	B. Ceslai Conf. O. P. Duplex.
viij	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf. Duplex.
vij	e	xiij	20	S. Margaritae Virg. et Mart. Simplex.
vj	f	xij	21	S. Hieronymi Æmiliani Conf. Duplex. S. Praxedis Virg. Memoria.
v	g	xj	22	S. Mariae Magdalenae. Totum Duplex.
iv	A	x	23	B. Joannae Urbevet. Virg. O. P. Duplex. S. Liborii Episc. et Conf. Memoria. S. Apollinaris Episc. et Mart. Memoria.
iij	b	ix	24	S. Camilli de Lellis Conf. Duplex. S. Christinae Virg. et Mart. Memoria. Vigilia.
ij	c	viij	25	S. Jacobi Apostoli. Totum Duplex. SS. Christophori et Cucuphatis Mart. Memoria.
j	d	vij	26	S. Annae Matris B. Mariae. Totum Duplex.
*	e	vj	27	B. Augustini de Bugella Conf. O. P. Duplex.
xxix	f	v	28	B. Antonii ab Eccl. Conf. O. P. Duplex. SS. Nazarii, Celsi et Pantaleonis Mart. Memoria.
xxviij	g	iv	29	S. Marthae Virg. Duplex. Octava S. Mariae Magdalenae. Simplex. SS. Felicis, Simplicii, Faustini, et Beatricis Mart. Memoria.
xxvij	A	iij	30	B. Mannis Conf. O. P. Duplex. SS. Abdon et Sennen Mart. Memoria.
25. xxvj	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf. Duplex. S. Germani Episc. et Conf. Memoria.

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Kal.	1	S. Petri Apost. ad Vincula. Duplex. SS. Machabaeorum Mart. Memoria.
xxiij	d	iv	2	B. Joannae de Aza Vid. Duplex. S. Stephani Papae et Mart. Memoria.
xxij	e	iij	3	Invent. Corp. S. Stephani Protom. Simplex.
xxj	f	Prid.	4	S. Dominici Conf. P. N. Totum Duplex.
xx	g	Non.	5	S. Mariae ad Nives. Duplex.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini. Totum Duplex. SS. Xysti, Felicis et Agapiti Mart. Memoria.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
xviij	b	vij	7	S. Cajetani Conf. Duplex. S. Donati Episc. et Mart. Memoria.
xvij	c	vj	8	B. Augustini Lucer. Episc. et Conf. O. P. Duplex. SS. Cyriaci et socior. Mart. Memoria.
xvj	d	v	9	B. Joannis de Salerno Conf. O. P. Duplex. Vigilia.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart. Totum Duplex.
xiv	f	iij	11	Octava S. Dominici P. N. Solemnis. S. Tiburtii Mart. Memoria.
xiij	g	Prid.	12	S. Clarae Virg. Duplex.
xij	A	Idib.	13	SS. Hippolyti et socior. Mart. Duplex.
xj	b	xix	14	SEPTEMBRIS. S. Emygdii Episc. et Mart. Duplex. S. Eusebii Presb. et Conf. Memoria. Vigilia.
x	c	xviij	15	Assumptio B. M. V. Totum Duplex.
ix	d	xvij	16	S. Hyacinthi Conf. O. P. Totum Duplex.
viij	e	xvj	17	B. Æmiliae Bicchieri Virg. O. P. Duplex. Octava S. Laurentii Mart. Simplex.
vij	f	xv	18	S. Rochi Conf. Duplex. S. Agapiti Mart. Memoria.
vj	g	xiv	19	S. Alphonsi Mariae de Ligorio Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
v	A	xiij	20	S. Bernardi Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
iv	b	xij	21	S. Joannae Franciscae de Chantal Viduae. Duplex.
iij	c	xj	22	Octava Assumpt. B. M. V. Solemnis. SS. Timothei et Symph. Mart. Memoria.
ij	d	x	23	B. Jacobi de Mev. Conf. O. P. Duplex. Octava S. Hyacinthi Conf. Simplex. Vigilia.
j	e	ix	24	S. Bartholomaei Apostoli. Totum Duplex.
*	f	viij	25	S. Ludovici Regis et Conf. Duplex.
xxix	g	vij	26	S. Philippi Benitii Conf. Duplex.
xxviij	A	vj	27	S. Josephi Calasanctii Conf. Duplex. S. Rufi Episc. et Mart. Memoria.
xxvij	b	v	28	S. Augustini Episc. Conf. et Eccl. Doct. Totum Duplex.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Bapt. Duplex. S. Sabinae Mart. Memoria.
25. xxv	d	iij	30	S. Rosae Virg. Limensis O. P. Totum Duplex. SS. Felicis et Adaucti Mart. Memoria.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf. Duplex.

Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. S. Joachim Conf. et Patris B. M. V. nisi in ea venerit fest. S. Hyacinthi. Totum Duplex.

SEPTEMBER.

xxiij	f	Kal.	1	S. Philumenae Virg. et Mart. Duplex. S. Ægidii Abbatis. Memoria.
xxij	g	iv	2	S. Stephani Regis et Conf. Duplex.
xxj	A	iij	3	B. Gualae Episc. et Conf. O. P. Duplex.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mens.		
xx	b	Prid.	4	Octava **S. Augustini.** Solemnis.
xix	c	Non.	5	**B. Catharinae a Raconixio Virg. O. P.** Duplex. Anniv. Familiar. et Benefact. O. N.
xviij	d	viij	6	**B. Bertrandi de Garriga Conf. O. P.** Duplex. Octava **S. Rosae Virg.** Simplex.
xvij	e	vij	7	**S. Rosae de Viterbio Virg.** Duplex. **S. Marcelli Mart.** Memoria.
xvj	f	vj	8	Nativitas B. M. V. **Totum Duplex.**
xv	g	v	9	**S. Gorgonii Mart.** Memoria.
xiv	A	iv	10	**S. Nicolai de Tol. Conf.** Duplex.
xiij	b	iij	11	**SS. Proti et Hyacinthi Mart.** Memoria.
xij	c	Prid.	12	
xj	d	Idib.	13	
x	e	xviij	14	OCTOBRIS. Exaltatio S. Crucis. **Totum Duplex.**
ix	f	xvij	15	**Comm. S. Dominici in Suriano.** Totum Duplex. Octava **Nativit. B. M. V.** Simplex. **S. Nicomedis Mart.** Memoria.
viij	g	xvj	16	**B. Imeldae Virg. O. P.** Duplex. **S. Euphemiae Virg. et Mart.** Memoria.
vij	A	xv	17	**Impress. Stigm. S. Francisci.** Duplex. **S. Lamberti Episc. et Mart.** Memoria.
vj	b	xiv	18	**SS. Cornelii et Cypriani Mart.** Duplex.
v	c	xiij	19	**SS. Januarii sociorumque Mart.** Duplex.
iv	d	xij	20	**B. Francisci de Possadas Conf. O. P.** Duplex. **Vigilia.**
iij	e	xj	21	S. Matthaei Apost. et Evang. **Totum Duplex.**
ij	f	x	22	**SS. Mauritii sociorumque Mart.** Simplex.
j	g	ix	23	**S. Theclae Virg. et Mart.** Duplex.
*	A	viij	24	**B. M. V. de Mercede.** Totum Duplex.
xxix	b	vij	25	**S. Thomae de Villanova Episc. et Conf.** Duplex.
xxviij	c	vj	26	**B. Dalmatii Monerii Conf. O. P.** Duplex.
xxvij	d	v	27	**SS. Cosmae et Damiani Mart.** Simplex.
25. xxvj	e	iv	28	**S. Josephi a Cupertino Conf.** Duplex. **S. Venceslai Mart.** Memoria.
xxv. xxiv	f	iij	29	S. Michaëlis Archangeli. **Totum Duplex.**
xxiij	g	Prid.	30	**S. Hieronymi Presb. et Conf.** Totum Duplex.

Dom. infra Oct. Nativit. B. M. V. celebrat. fest. **SS. Nominis ejusdem B. M. V.** nisi in ea venerit Exalt. S. Crucis. **Totum Duplex.**

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mens.		
xxij	A	Kal.	1	**SS. Eustachii et socior. Martyrum.** Duplex. **S. Remigii Episc. et Conf.** Memoria.
xxj	b	vj	2	**SS. Angelorum Custodum.** Totum Duplex.
xx	c	v	3	**B. Joannis Massias Conf. O. P.** Duplex.
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf. **Totum Duplex.**
xviij	e	iij	5	**SS. Placidi et socior. Mart.** Simplex.
xvij	f	Prid.	6	**S. Brunonis Conf.** Duplex. Octava **S. Michaëlis Archang.** Simplex.
xvj	g	Non.	7	**B. Matthaei Carrerii Conf. O. P.** Duplex.
xv	A	viij	8	**S. Birgittae Viduae.** Simplex.
xiv	b	vij	9	**SS. Dionysii et socior. Mart.** Totum Duplex.
xiij	c	vj	10	S. Ludovici Bertr. Conf. O. P. **Totum Duplex.**
xij	d	v	11	Octava **S. Francisci Conf.** Solemnis. **S. Leodegarii Episc. et Mart.** Memoria.
xj	e	iv	12	**B. Jacobi ab Ulma Conf. O. P.** Duplex.
x	f	iij	13	**S. Eduardi Regis et Conf.** Duplex.
ix	g	Prid.	14	**B. Magdalenae de Panat. Virg. O. P.** Duplex. **S. Callisti Papae et Mart.** Memoria.
viij	A	Idib.	15	**S. Teresiae Virg.** Duplex.
vij	b	xvij	16	NOVEMBRIS.
vj	c	xvj	17	Octava **S. Ludovici Conf. O. P.** Simplex.
v	d	xv	18	S. Lucae Evangelistae. **Totum Duplex.**
iv	e	xiv	19	**S. Petri de Alcantara Conf.** Simplex.
iij	f	xiij	20	**S. Marci Papae et Conf.** Tres Lect. **SS. Sergii, Bacchi et soc. Mart.** Memoria.
ij	g	xij	21	**SS. Ursulae et soc. Virg. et Mart.** Totum Duplex.
j	A	xj	22	**B. Petri Tifernat. Conf. O. P.** Duplex. **S. Hilarionis Abbatis.** Memoria.
*	b	x	23	**S. Bartholomaei de Breg. Episc. et Conf. O. P.** Duplex.
xxix	c	ix	24	**S. Raphaëlis Archangeli.** Totum Duplex.
xxviij	d	viij	25	**SS. Crispini et Crispiniani Mart.** Tres Lect.
xxvij	e	vij	26	**B. Damiani a Finario Conf. O. P.** Duplex.
xxvj	f	vj	27	**Vigilia.**
25. xxv	g	v	28	SS. Simonis et Judae Apost. **Totum Duplex.**
xxiv	A	iv	29	**B. Benvenutae Virg. O. P.** Duplex.
xxiij	b	iij	30	**Comm. SS. Mart. et aliorum SS. quorum Corpora, vel Reliquiae in Eccl. nostris asservantur.** Totum Duplex.
xxij	c	Prid.	31	**S. Quintini Mart.** Memoria. Vigilia.

Prima Domin. Octobr. Fest. SS. Rosarii. **Totum Duplex cum Oct. solemni.**

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mens.		
xxj	d	Kal.	1	Festum Omnium Sanctorum. **Totum Duplex.**
xx	e	iv	2	Comm. Omnium Fidelium Def. **ix. Lectiones.**
xix	f	iij	3	**B. Simonis Ballachii Conf. O. P.** Duplex.
xviij	g	Prid.	4	**S. Caroli Episc. et Conf.** Duplex.
xvij	A	Non.	5	**B. Martini de Porres Conf. O. P.** Duplex.
xvj	b	viij	6	
xv	c	vij	7	**B. Petri de Ruffia Mart. O. P.** Duplex.
xiv	d	vj	8	Octava **Omnium Sanctorum.** Solemnis.
xiij	e	v	9	Omnium Sanctorum O. P. **Totum Duplex.** **S. Theodori Mart.** Memoria.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
xij	f	iv	10	SS. Quatuor Coronat. Mart. Tres Lect. Anniv. Omn. Fratrum et Sororum Defunct. O. P.
xj	g	iij	11	S. Martini Episc. et Conf. Totum Duplex. S. Mennae Mart. Memoria.
x	A	Prid.	12	Dedic. Basil. SS. Salvatoris. Duplex.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Confessoris. Simplex. S. Britii Ep. et Conf. Memoria.
viij	c	xviij	14	DECEMBRIS. B. Joannis Liccii Conf. O. P. Duplex.
vij	d	xvij	15	B. Alberti Magni Episc. et Conf. O. P. Totum Duplex.
vj	e	xvj	16	B. Luciae de Narn. Virg. O. P. Duplex.
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumat. Episc. et Conf. Duplex.
iv	g	xiv	18	Dedic. Basil. SS. Petri et Pauli. Duplex. Octava S. Martini Episc. et Conf. Simplex.
iij	A	xiij	19	S. Elisabeth Viduae. Duplex.
ij	b	xij	20	S. Felicis de Valois Conf. Duplex.
j	c	xj	21	Praesentatio B. M. V. Totum Duplex.
*	d	x	22	S. Caeciliae Virg. et Mart. Duplex.
xxix	e	ix	23	S. Clementis Papae et Mart. Duplex.
xxviij	f	viij	24	S. Joannis a Cruce Conf. Duplex. S. Chrysogoni Mart. Memoria.
xxvij	g	vij	25	S. Catharinae Virg. et Mart. Totum Duplex.
25.xxvj	A	vj	26	S. Andreae Avellini Conf. Duplex.
xxv.xxiv	b	v	27	B. Margaritae de Sab. Viduae O. P. Duplex. SS. Vitalis et Agricolae Mart. Memoria.
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	B. Jacobi de Benefactis Episc. et Conf. O. P. Duplex. S. Saturnini Episc. et Mart. Memoria. Vigilia.
xxj	e	Prid.	30	S. Andreae Apost. Totum Duplex.

Dominica ij. Novembris. Patrocinium B. M. V. **Totum Duplex.**

Adventus Domini celebratur Dom. proximiori festo S. Andreae, sive ante, sive post. Et si festum illud venerit in Dominica, ipsa die celebrabitur de Dom. Adventus; prima autem Feria non impedita, de S. Andrea. Adventus autem non erit ante diem 27 Novembris, neque post 3 Decembris.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mens.	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianae Virg. et Mart. Simplex. Octava S. Catharinae Virg. et Mart. Simplex.
xviij	A	iij	3	S. Francisci Xaverii Conf. Duplex.
xvij	b	Prid.	4	S. Barbarae Virg. et Mart. Duplex.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	S. Nicolai Episc. et Conf. Totum Duplex.
xiv	e	vij	7	Ordinat. S. Ambrosii Episc. et Conf. Duplex. Octava S. Andreae Apost. Memoria. Vigilia.
xiij	f	vj	8	Conceptio immac. B. M. V. Totum Duplex.
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	Translat. almae Domus Lauret. Totum Duplex.
x	b	iij	11	S. Damasi Pp. et Conf. Memoria.
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	S. Luciae Virg. et Mart. Totum Duplex.
vij	e	xix	14	JANUARII.
vj	f	xviij	15	Octava Concept. immaculatae B. M. V. Solemnis.
v	g	xvij	16	B. Sebastiani Maggi Conf. O. P. Duplex.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Exspectatio partus B. M. V. Totum Duplex.
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	S. Dominici Sylensis Abbatis. Duplex. Vigilia.
*	e	xij	21	S. Thomae Apost. Totum Duplex.
xxix	f	xj	22	B. Mariae Mancini Viduae O. P. Duplex.
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia.
xxvj	b	viij	25	Nativitas D. N. Jesu Christi. Totum Duplex.
25.xxv	c	vij	26	S. Stephani Protomart. Totum Duplex.
xxiv	d	vj	27	S. Joannis Apost. et Evang. Totum Duplex.
xxiij	e	v	28	SS. Innocentium Mart. Simplex.
xxij	f	iv	29	S. Thomae Episc. et Mart. Simplex.
xxj	g	iij	30	
xx	A	Prid.	31	S. Silvestri Papae et Conf. Simplex.

Index Rubricarum.

Rubricae Generales
TAM DE TEMPORE QUAM DE SANCTIS JUXTA RITUM BREVIARII
FF. Sac. Ord. Praedicatorum.

§ I. De modo dicendi Officium de Tempore.

PER totum annum Officium tam diei, quam noctis est de Tempore celebrandum, exceptis festis, et Octavis Sanctorum, quae in Kalendario notantur : et certis Feriis, quibus de SS. Sacramento, de B. Virgine, de Sanctis Ordinis, aut aliis agendum praescribitur, vel permittitur.

2. Modus autem, et ordo dicendi hujusmodi Officium de Tempore, per totum annum servetur, prout in Dominica prima post Octavam Epiphaniae, et per ejus Hebdomadam disponitur. Quae igitur suis propriis locis non sunt adnotata, in praefata Dominica, et infra ejus Hebdomadam requirantur.

3. Quando vero de Tempore est celebrandum, in omnibus Dominicis, extra tempus Paschale, dicendae sunt novem Lectiones in Matutinis. In profestis autem, seu ferialibus diebus per totum annum (praeterquam in triduo ante Pascha, et in die Animarum) tres tantum dicantur.

§ II. — De tempore Paschali.

TEMPUS Paschale vocatur a Missa Sabbati Sancti in Vigilia Paschae, usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive. Et tunc sive fiat de Tempore, sive de Sanctis, dicendi sunt tantum tres Psalmi, singuli cum *Gloria Patri*. et tres Lectiones ad Matutinum : in fine Invitatorii, et omnium Antiphonarum, Versiculorum, et Responsoriorum, additur *Alleluia*. et in Responsoriis Horarum duplex *Alleluia* apponitur. Reliqua suis locis notata sunt.

§ III. — De die Dominica celebranda.

DIES Dominica festis Duplicibus aequipolleat; et ita per totum annum cum solemnitate festi Duplicis ab omnibus celebretur : ita tamen, ut dicta solemnitas a Matutinis tantummodo incipiat. Officium autem de Dominica, propter nullum festum Duplici minus, et propter quascumque Octavas non Solemnes in ea occurrentes, non dimittatur. Exceptis Octavis S. Stephani, S. Joannis Evangelistae, SS. Innocentium, et Epiphaniae. Exceptis etiam aliis diebus octavis Simplicibus, et festis Simplicibus, cum occurrerint in Dominica infra Octavas Solemnes, juxta inferius dicenda § XXI. num. 7. et § XXII. num. 8.

2. Hujusmodi autem dies octavae, et festa Simplicia, quae in Dominica celebrantur, debent similiter cum solemnitate Dominicae celebrari, nempe cum solemnitate festi Duplicis a Matutinis; et in concomitantia cum festo contingente in Feria secunda, debet observari quemadmodum si de Dominica Officium fieret.

3. Quaecumque festa, etiam Duplicia, et majora, tam in Dominicis diebus Adventus, quam in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis occurrerint, impedita censeantur, et in sequentem diem (non vero in Sabbato praecedenti, ut antiquitus fiebat) sunt transferenda; aut in alterum proximiorem subsequentem non occupatum, si in primo aut altero evenerit festum Simplex, et supra.

4. Excipitur festum Purificationis B. M. V. quod semper suo die celebrabitur. Cum autem festum Purificationis in Dominicam Septuagesimae inciderit, tunc Homilia dominicalis Septuagesimae omittitur illo anno propter festa occurrentia.

5. Excipitur quoque festum sancti Patroni principalis loci de praecepto, Dedicationis Ecclesiae, et sancti Tituli principalis Ecclesiae nostrae, necnon Conceptionis immaculatae B. M. V. die 8. Decembris, S. Thomae Aquinatis die 7. Martii, et S. Patriarchae Joseph, universalis Ecclesiae Patroni, die 19. Martii : quae celebranda sunt, etiam quacumque die Dominica; nisi evenerint prima Dominica Adventus, aut prima Quadragesimae, vel Dominica in Passione, vel a Dominica in Ramis Palmarum, usque ad Dominicam in Albis inclusive.

6. De Dominica infra Octavas Solemnes vide § XXII. n. 5. et 6.

7. Quomodo autem celebrandum sit Officium, si Dominica Septuagesimae venerit in prima, vel altera Dominica post Octavam Epiphaniae; vide in Breviario in Rubrica de Dominica prima post Oct. Epiph. Similiter si Dominicae post Octavam Trinitatis fuerint plures, vel pauciores quam viginti duae; vide in Breviario in Rubrica post Dominicam xx. et xxj. post Oct. Trinitatis.

§ IV. De Dominica prima mensis.

DOMINICA illa, quae incidit in Kalendas mensis, vel quae propinquior est ipsis Kalendis, seu praecedat, seu subsequatur, ipsa erit Dominica prima mensis. Unde si Kalendae fuerint in secunda, vel tertia, vel quarta Feria, tunc praecedens Dominica erit prima mensis, et inchoabitur Historia. Si in quinta, vel sexta Feria, vel Sabbato Kalendae fuerint, tunc sequens Dominica erit prima mensis, in qua et dominicalis Historia inchoabitur.

§ V. De Oratione dominicali.

ORATIO Dominicae dicenda est in Sabbato praecedenti ad Vesperas : excepto Sabbato Dominicae infra Octavas Nativitatis, Epiphaniae, Ascensionis, et Corporis Christi, in quibus ad Vesperas Sabbati neque Memoria Dominicae fit. Dicenda etiam est ad Laudes, ad Tertiam, Sextam, Nonam, et Vesperas ipsius Dominicae. In Prima autem et Completorio semper dicuntur Orationes propriae, nisi aliter notetur.

2. Dicenda item est eadem dominicalis Oratio ad singulas praedictas Horas in singulis ejusdem Hebdomadae Feriis usque ad Sabbati sequentis Vesperas exclusive, cum de Tempore agitur : nisi recitanda fuerit Oratio alterius Dominicae propter Homiliam transferendam, ac interponendam, ut contingit quando Dominicae aliquae post Octav. Epiphaniae fuerint omissae, incidente Dominica Septuagesimae in primam, vel alteram Domin. post Octav. Epiphaniae, et non possunt resumi post Octavas Trinitatis; vel quando Dominicae post Octav. Trinit. sunt pauciores, quam viginti duae : in his enim casibus Oratio illius Dominicae, cujus et Homilia lecta fuerit, dicetur tantum in Laudibus, et Vesperis; ad reliquas vero Horas diei, dicetur Oratio Dominicae immediate praecedentis.

3. Dicenda etiam non est Oratio Dominicae in Feriis ejusdem Hebdomadae, sed Orationes propriae Feriarnm, si Feriae eas habuerint : ut contingit in Quadragesima, ubi a quarta Feria Cinerum, usque ad Dominicam in Albis exclusive; similiter in Vigilia Nativitatis Domini, Epiphaniae, Ascensionis, et Pentecostes, et per Hebdomadam Paschae, et Pentecostes singulis diebus propria est Oratio assignata, quae in Laudibus, et Horis diei, ac etiam Vesperis recitari debet. In jejuniis autem Quatuor Temporum Adventus, et Septembris, et in duobus primis diebus Rogationum, Orationes propriae tantum dicuntur in Laudibus : ad ceteras vero Horas Oratio dominicalis. Orationes autem Feriarum semper inchoandae sunt in Laudibus.

§ VI. — De Homilia dominicali, quando legenda, vel transferenda, vel omnino dimittenda.

IN omni Dominica, si de ea fiat Officium, tres ultimae Lectiones de expositione Evangelii Dominicae legantur : praeterquam in Vigilia Nativitatis Domini, quando in Dominica evenerit; tunc enim Homilia dominicalis omittitur illo anno. Quando vero propter aliquod impedimentum dominicalis Homilia non legitur in Dominica, semper infra Hebdomadam suam in aliqua Feria vacante est legenda.

2. Feria vacans pro legenda Homilia dominicali, illa censeri debet, quae non impeditur a festo Simplici, et supra, prout fusius declaratur infra § XXIV. num. 16. Porro Feriae pro recitanda Homilia dominicali ita coordinari debent, ut primo in Feria 6. qua impedita, Feria 2. postea 4. 3. 5. ultimo Sabbato dicatur. Praedictusque Feriarum ordo servandus erit, nisi Feria 6. celebretur festum Sancti trium Lectionum, et 2. sive 4. sit vacans : tunc enim non debet legi Homilia Feria 6. sed in Feria vacanti : ut infra dicetur § XIII. num. 9.

3. Si vero in Hebdomada non sit Feria vacans, vel quia in ea legenda sit alia Homilia, vel quia aliqua Octava, sive Simplex, sive Solemnis, celebratur, debet Homilia dominicalis legi, etiamsi sit dies octava : et in hoc casu non servabitur praedictus ordo Feriarum, sed in prima die illius Octavae legetur Homilia et Missa Dominicae. Excipitur tamen dies octava Solemnis SS. Apost. Petri et Pauli, prout dicetur § XXII. n. 8.

4. Eo die, quo Homilia dominicalis legitur, semper totum Officium fiat de Feria currente : nisi quando legitur infra aliquas Octavas; quia tunc Homilia tantum, et Missa erunt de Dominica, reliquum vero Officii cum tertia Lectione erit de Octava.

5. Quando festum S. Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum aliquod Duplex, vel Totum Duplex in Dominica ante Ascensionem occurrerit, Homilia dominicalis dimittitur illo anno. Quando etiam Circumcisio Domini, vel octava dies S. Stephani, vel S. Joannis, vel SS. Innocentium, vel Vigilia Epiphaniae, vel dies octava Epiphaniae in Dominica occurrerit, illa Dominica caret proprio Officio, et Homilia; nec Memoria de illa fit.

6. Cum festum Purificationis in diem Dominicam Septuagesimae inciderit, Homilia dominicalis omittitur, ut dictum est supra, § III. n. 4.

7. Si duae Homiliae in unam eamdemque Feriam recitandae inciderint, una videlicet dominicalis, et alia alicujus Feriae, v. g. Quatuor Temporum, vel alicujus Sancti Vigiliae, quae propriam habeat Homiliam : tunc praeferenda est omnino Homilia Feriae currentis, vel Vigiliae : dominicalis autem Homilia vel ulterius transferenda, vel totaliter omittenda est. Potest tamen haec recitari in Vigilia Sancti non habente Homiliam propriam, ut est Vigilia S. Laurentii.

8. Homilia Dominicae Quadragesimae nunquam legetur infra Hebdomadam, propter proprias Homilias Feriarum : sed si contingat de aliquo Festo celebrari in aliqua ex Dominicis Quadragesimae (juxta dicta § III. n. 5.) tunc Homilia dominicalis omittitur illo anno.

§ VII. — De divisione Historiae dominicalis per Ferias.

PER Adventum (praeterquam in jejuniis Quatuor Temporum) et a Septuagesima usque ad Cenam Domini, Responsoria dominicalis Historiae repetuntur per Hebdomadam, quando de Feria agitur, hoc ordine : In secunda et quinta Feria, tria prima : in tertia et sexta Feria, tria media : in quarta Feria et Sabbato, tria ultima. Quando autem festum aliquod infra Hebdomadam celebratur, nihilominus praefatus ordo in reliquis Feriis observetur.

2. Si Dominicae, in quibus dicenda fuerit Historia, impeditae sint festis Duplicibus, et supra, Historia semel dividetur per Ferias ordine praedicto : qui si servari non possit propter occurrentiam festorum, in Feria primo loco vacante, quaecumque illa sit, tria prima; in secundo loco vacante, tria media; et in alia tertio loco vacante, tria ultima Responsoria dicantur.

3. Hic ordo etiam servandus est tempore Paschali, cum hoc tamen addito, quod si a prima Hebdomada post Octavam Paschae usque ad tertiam Dominicam exclusive, propter concursum festorum, duae tantum sint Feriae vacantes in prima, vel secunda Hebdomada, et in sequenti solum secunda Dominica sit vacans, tunc, ut tota Historia recitetur, debent legi tria prima Responsoria in prima Feria vacante; tria media in secunda Feria vacante; et tria ultima in tali Dominica. Similiter, si in prima, vel secunda Hebdomada sit solum una Feria vacans, et Dominica secunda non sit impedita, ac sit in Hebdomada sequenti solum una Feria vacans; legantur tunc in prima Feria tria prima Responsoria, in Dominica tria media, et in sequenti Feria vacanti tria ultima. Quod proportionabiliter observandum est pro Historia : *Si oblitus.* recitanda a Dominica tertia post Octavam Paschae usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive.

4. In aliis temporibus observandae sunt Rubricae positae in Dominica et Hebdomada prima post Octavam Epiphaniae, et aliae peculiares propriis locis adscriptae. Unde etiam peti poterunt, quae hic desiderari videntur.

§ VIII. — Quae sit Dominica prima Adventus.

DOMINICA prima Adventus est illa, in qua festum S. Andreae occurrit; vel ei proximior est, sive praecedat, sive sequatur.

§ IX. — De festorum celebratione.

FESTA quaelibet per anni circulum occurrentia, ea solemnitate, iisque diebus, quibus notata sunt in Kalendario, et non aliter celebrari debent : nisi ab aliis festis supervenientibus majoris solemnitatis fuerint impedita; quia tunc propter ea, in alium diem illa transferenda sunt.

2. Fratres vero hospites, dum sunt praesentes in aliquo Conventu Ordinis, facere debent Officium, sicut fit in Conventu illo, tam de festis, quam de Octavis, quamvis per Ordinem generaliter de iis non fiat. Postquam vero recesserint de illo Conventu, ad Officium consuetum redeant.

§ X. — De Officio, et Lectionibus recitandis in festivitatibus Sanctorum.

ANTIPHONAE, Hymni, Versiculi, Responsoria, tam in Matutinis, quam in aliis Horis dicenda, ex propriis festivitatum locis, ut in hoc Breviario notantur, vel si ibi non habentur, ex Communi Sanctorum assumi debent, tam extra tempus Paschale, quam intra.

2. Festa quaelibet Simplicia, et supra, tria semper Nocturna habebunt in Matutinis, et in quolibet Nocturno Psalmos tres, et totidem Antiphonas, Versiculum, et tres Lectiones cum tribus Responsoriis : praeterquam tempore Paschali, quo unicum semper est Nocturnum, cum Psalmis tribus, et tribus Lectionibus, ac Responsoriis tribus. In ceteris vero Sanctorum festis inferioris solemnitatis, unicum dicitur Nocturnum cum tribus tantum Lectionibus, ac totidem Responsoriis, et Psalmis novem, et Antiphona una, et uno Versiculo : praeterquam tempore Paschali, quo tres tantum Psalmi dicuntur.

3. In omnibus festis Sanctorum, ad Laudes dicuntur sequentes Psalmi. *Dominus regnavit. Jubilate Deo. Deus Deus meus.* Canticum *Benedicite. Laudate Dominum de caelis.* ut notantur in Comm. Apostolorum.

4. Ad Primam, et tres sequentes Horas, dicentur Antiphonae Laudum, excepta quarta. Diebus autem Sabbati, quando fit de B. Virgine; et in Feriis secundis, vel sextis, quando fit de S. Vincentio; et in tertiis Feriis, quando fit de B. Dominico; et in quartis, cum fit de Sancto Ordinis; et in quintis, cum fit de venerabili Sacramento: notantur Antiphonae post Commune Sanctorum.

5. In festis novem Lectionum, et in diebus octavis eorum (praeterquam in festo Omnium Sanctorum, et eorum octava die, et in Commemoratione Omnium Defunctorum) tres Lectiones primi Nocturni erunt ex sacra Scriptura, quae vel in propriis locis reperiuntur, vel in currenti Feria. Si vero Feria currens omnes tres Lectiones in tali festo dicendas non habuerit, pro tertia Lectione assumetur prima ex illis, quae in Communi illius Sancti, de quo fit Officium, ex sacra Scriptura pro primo Nocturno notantur. Si autem Feria currens nullas Lectiones de Scriptura habuerit, ut contingit tempore Quadragesimae, et Quatuor Temporibus Adventus et Septembris, in quibus Lectiones sunt de Homilia; tunc pro primo Nocturno festi assumentur tres Lectiones ex Communi, pro primo Nocturno notatae.

6. In festis vero novem Lectionum, sive infra Octavas, aut in die octava eorum, quae in Dominicis celebrari possunt, si proprias Lectiones de sacra Scriptura non habuerint, tres primae erunt Apostoli Pauli, signatae in Dominicis post Octavam Epiphaniae pro primo Nocturno, et post Octavam Trinitatis pro secundo. Idem fiet, si contingat festum Patroni loci celebrari (ut dictum est supra, § III. num. 5.) in aliqua Dominica Adventus, vel in Septuagesima, vel in aliis sequentibus. In Quadragesima vero legentur Lectiones notatae pro primo Nocturno Dominicae.

7. Lectiones secundi et tertii Nocturni, vel ex propriis, vel ex Communi assumantur, prout in unoquoque festo notatum fuerit.

8. In festis, in quibus leguntur tantum tres Lectiones; prima et secunda, aut saltem prima, erunt de sacra Scriptura, similiter vel propriae, vel Feriae currentis, vel ex Communi; eo modo, quo dictum est num. 5. Sicut etiam desumentur ex Communi, si festa non habent proprias, et celebrentur in Dominicis temporis Paschalis, Feria secunda Rogationum, et Vigilia Ascensionis, quarum Lectiones sunt de Homilia. Infra Octavas vero omnes, et in die octava, (si contigerit tempore Paschali) semper duae primae Lectiones erunt de Scriptura, aut ex Homilia, si fuerit tunc dicenda.

§ XI. — De diversitate festivitatum.

FESTA Sanctorum, alia habent solam Memoriam; alia dicuntur trium Lectionum; alia Simplicia; alia Duplicia; alia Tota Duplicia; alia tandem dicuntur votiva, seu quae celebrantur per Hebdomadam in toto Ordine.

2. Ut certa habeatur norma in collatione nostri Ritus cum Ritu Romano, S. R. C. sub die 7. Septembris 1850. declaravit, quod festum apud nos Simplex aequivalet festo Semiduplici; festum Duplex, festo Duplici minori; festum Totum Duplex ordinarium, festo Duplici majori; festum Totum Duplex cum quacumque Octava, excepta Solemnissima, festo Duplici secundae classis; ac tandem festum Totum Duplex cum Octava Solemnissima, festo Duplici primae classis. Verum ad Duplex secundae classis reducuntur festum Circumcisionis D. N. J. C. et omnia festa B. M. Virginis (praeter Purificationem, de qua infra) etiamsi sine Octava celebrentur: excipiuntur tamen festa B. Mariae tit. Auxilium Christianorum, Nominis Mariae, purissimi Cordis B. M. V., B. M. Virginis de Monte Carmelo, et de Mercede, quae tamquam Duplicia majora haberi debent.

Item Duplicibus secundae classis aequiparantur festa duodecim Apostolorum, SS. Innocentium Martyrum, S. Annae et S. Joachim Parentum B. M. V., atque Exaltationis S. Crucis, necnon Feria secunda et tertia post Pascha Resurrectionis et Pentecosten. Pariter ad Duplicia primae classis referuntur festa Epiphaniae, Ascensionis Domini, SS. Trinitatis, SS. Cordis Jesu; Conceptionis immaculatae, Purificationis, Assumptionis, et Rosarii B. V. Mariae; Nativitatis S. Joannis Baptistae, S. Joseph Sponsi B. M. V., SS. Apostolorum Petri et Pauli, S. Dominici P. N., S. Francisci Assis., S. Thomae Aquinatis, Omnium Sanctorum, Patroni principalis de praecepto, Tituli principalis et Dedicationis Ecclesiae nostrae.

§ XII. — De festo habente solam Memoriam.

FESTUM tunc dicitur solam Memoriam habere, cum per Antiphonam, Versiculum, et Orationem celebratur, vel in Laudibus tantum, ut aliqua; vel in primis Vesperis, et in Laudibus, ut alia plura, praesertim ea, quae sub ritu trium Lectionum celebrari solebant, de quibus in perpetuum impeditum est Officium. Omnia tamen hujusmodi festa in peculiaribus suis locis notantur in corpore Breviarii.

2. Omittuntur haec festa habentia solam Memoriam, si evenerint in illis diebus, in quibus celebrari non possunt festa trium Lectionum, neque de his potest Memoria fieri.

3. Si festum aliquod habeat Memoriam Sancti annexam, illudque transferri contingat, transferatur simul et Memoria.

§ XIII. — De festo trium Lectionum.

FESTUM trium Lectionum ita celebratur. In primis Vesperis (si eas impeditas non habuerit) dicantur Psalmi de Feria cum suis Antiphonis. Officium autem festi a Capitulo incipiet, et terminabitur in Nona sequentis diei. In Completorio, et in Prima dicantur Preces feriales.

2. In Matutinis habebit Invitatorium, Hymnum, et novem Psalmos, (extra tempus Paschale) Antiphonam unam super eos, Versiculum, et tres Lectiones, quarum secunda et tertia, vel saltem tertia, erunt de Historia Sanctorum: et tria Responsoria secundum ordinem Feriarum de suo Communi; exceptis festis sanctarum Virginum non Martyrum, in quibus semper dicuntur tria ultima Responsoria.

3. Tempore Paschali tres tantum Psalmi dicantur: Responsoria, Antiphonae, et Versiculi cum *Alleluia*. Ad *Benedicamus Domino*, tam in Vesperis, quam in Laudibus, addatur unum tantum *Alleluia*.

4. Canticum *Te Deum*. semper omittatur. In Laudibus prima tantum Antiphona Laudum super Psalmos dicatur; Capitulum autem, Hymnus, Versiculus, et post Canticum *Benedictus*. Antiphona, et Oratio, sicut in aliis festis Sanctorum. Officium quotidianum beatae Virginis semper dicatur.

5. Quando festum trium Lectionum celebrandum fuerit Feria secunda (et in Dominica fuit de ea Officium recitatum) aut post festum Simplex, aut diem octavam Simplicem; in primis Vesperis habebit tantum Memoriam. Si vero post festum Duplex, et supra, aut post diem octavam Solemnissimam, aut Solemnem; nulla de illo fiet Memoria in primis Vesperis.

6. De festo trium Lectionum fiet Memoria in Vesperis, et in Laudibus, quando in Feria quarta Cinerum, et deinceps usque ad Cenam Domini exclusive, aut in Vigilia Pentecostes evenerit. Si vero inciderit in Dominicam, aut in Feriam, in qua est legenda Historia, aut Homilia dominicalis, aut in diebus Rogationum, fiet tunc Memoria illius, quando transferri non potest. Idem observabitur infra Octavas Simplices, et in jejuniis Quatuor Temporum Septembris. Idem et in Feriis tertiis, cum de B. Dominico; et in quintis, cum de SS. Sacramento; et Sabbatis, cum de B. Virgine agendum est. In Feriis autem quartis, vel aliis, in quibus potest agi de Sancto Ordinis, quid faciendum sit de festo trium Lectionum in illis Feriis incidente, dicetur infra § XVII. num. 4. 5. et 7.

7. Omittitur festum trium Lectionum, et ejus Memoria, quando transferri non potest, si evenerit in Cena Domini, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, aut in diebus Ascensionis, Pentecostes, Trinitatis, et Corporis Christi, usque ad eorum Octavas inclusive.

8. Si contingat festum Duplex, et supra, propter eorum multitudinem tunc temporis occurrentem, transferri, aut ex approbata consuetudine Provinciarum, aut locorum celebrari in die festi trium Lectionum, quod transferri non potest; fiat de festo trium Lectionum Memoria in primis Vesperis, et Laudibus. Idem intelligitur de hujusmodi festo incidente in Octavas Solemnes : exceptis Octavis Solemnibus Ascensionis et Trinitatis, in quibus Memoria de festo trium Lectionum omittitur, ut num. praecedenti dictum est. Immo si contingat aliquo anno ita impediri festa trium Lectionum, ut propter supervenientes majores festivitates, nec propriis diebus celebrari, nec ulterius transferri possint; fiat de ipsis Memoria in primis Vesperis, et Laudibus festi, etiam Totius Duplicis, quod celebrabitur illa die, quae festo trium Lectionum debebatur, nisi festivitates supervenientes sint ex supra exceptis, in quibus nec Memoria fit de festo trium Lectionum.

9. Si in Feria sexta, quae pro dicenda Homilia dominicali primo loco assignatur supra § VI. num. 2. evenerit festum trium Lectionum, impedita intelligatur pro dicenda Homilia, et fiat de festo : si tamen Feria secunda, vel quarta, postea assignata, hujusmodi impedimentum non habuerit. Quod ad Feriam tertiam, vel quintam, vel Sabbatum nequit extendi; quia in istis Feriis nunquam potest de festis trium Lectionum fieri Officium; sed haec cedunt Officiis votivis destinatis pro dictis Feriis : possunt tamen celebrari in Feria secunda, vel quarta, ut infra § XVII. fusius declarabitur.

10. Festum trium Lectionum transferri potest per quindecim dies, a die ipsius exclusive. Et hujusmodi festa transferantur secundum ordinem, quo venerunt.

§ XIV. — De festo Simplici.

OFFICIUM festi Simplicis, nisi a majori festo praecedenti impediatur, a Capitulo in primis Vesperis inchoëtur : Psalmi autem cum suis Antiphonis erunt de Feria currente; vel si infra aliquas Octavas celebretur, Psalmi et Antiphona erunt de Octava.

2. In Matutinis, Invitatorium, Hymnus, tria Nocturna, (extra tempus Paschale) et in quolibet eorum tres Psalmi cum tribus Antiphonis, Versiculo, tribus Lectionibus, et totidem Responsoriis dicantur, quae omnia, vel ex propriis locis, vel ex Communi desumenda sunt. Canticum *Te Deum.* semper dicatur, nisi a Septuagesima usque ad Dominicam in Ramis Palmarum; et tunc loco ejus, nonum Responsorium repetatur usque ad Versum exclusive.

3. Tempore Paschali dicuntur tantum tres Psalmi, et una Antiphona super eos; Versiculus, tres Lectiones, et tria Responsoria : cetera vero, ut in Communi illius temporis notatum fuerit. Antiphonae, Responsoria, et Versiculi cum *Alleluia* dicantur. Ad *Benedicamus Domino.* addatur duplex *Alleluia.*

4. In Laudibus dicuntur quinque Antiphonae, singulae ad singulos Psalmos. In Prima et in Completorio utriusque diei, dicuntur Preces. In secundis Vesperis sola prima Antiphona Laudum dicitur super Psalmos, qui semper de Communi petantur; praeterquam in festis Sanctorum infra Octavas Nativitatis Domini, ubi quinque Psalmi et Antiphonae erunt de Nativitate. Semper dicatur Officium quotidianum beatae Virginis, nisi celebretur infra Octavas Solemnes, et supra.

5. Festa Simplicia occurrentia in Dominica in Ramis Palmarum, et deinceps usque ad Feriam quartam immediate sequentem, si non possint transferri, ut regulariter contingit, illo anno solam habebunt Memoriam in utrisque Vesperis, et in Laudibus : Feria vero quarta, solum in primis Vesperis, et Laudibus.

6. Festum Simplex transferri potest per quindecim dies, a die ipsius exclusive, etiam infra Octavam Solemnem, excepta Dominica, ut dicetur § XXII. num. 9.

§ XV. — De festo Duplici.

FESTUM Duplex in primis Vesperis, nisi a majori festo praecedenti impediatur, habebit Antiphonam propriam, vel ex Communi desumptam, super quinque Psalmos, (qui erunt de Feria currente, vel de festo praecedenti, vel de Octava, si infra eam celebretur) et post Capitulum, Responsorium cum Versu, et *Gloria Patri.* etiamsi veniat post Dominicam in Passione. Dimittuntur Preces in Completorio, et in Prima; et Officium quotidianum beatae Virginis. Canticum *Te Deum.* semper dicitur. In reliquis servetur ordo festi Simplicis.

2. Si in Dominica occurrerit, dicitur semper in Prima Symbolum S. Athanasii, *Quicumque vult salvus esse.*

§ XVI. — De festo Toto Duplici.

IN festo Toto Duplici, sive de Tempore (etiam in Circumcisione Domini) sive de Sanctis, ad primas Vesperas dicuntur hi Psalmi. *Laudate pueri. Laudate Dominum omnes. Lauda anima mea. Laudate Dominum quoniam. Lauda Jerusalem.* ut in Communi Apostolorum pro primis Vesperis : praeterquam in festis Commemorationis Dominicae Passionis, Quinque Vulnerum D. N. J. C. et Compassionis beatae Mariae Virginis, et praeterquam in Sabbato sancto, et in Vigilia Pentecostes. Una sola Antiphona dicitur super Psalmos : excipitur Vigilia Nativitatis Domini, in qua erunt quinque Antiphonae. Post Capitulum dicatur Responsorium, etc. ut dictum est in festo Duplici Tit. praecedenti, num. 1. Item Antiphona integra dicitur ante et post Cantica *Magnificat.* et *Benedictus.*

2. Si in die Dominica de eo fiat Officium, in Prima dimittitur Symbolum S. Athanasii : excepto festo SS. Trinitatis, in quo dicitur. Responsoria Horarum, etiam extra tempus Paschale, dicuntur cum duplici *Alleluia,* praeterquam a Septuagesima usque ad Pascha. In secundis Vesperis sola prima Antiphona Laudum super Psalmos dicatur, excepto festo Nativitatis Domini, et sequentibus, juxta quod ibi notatur.

§ XVII. — De festis votivis, vel quae celebrantur per Hebdomadam.

OMNIBUS Sabbatis totius anni, praeterquam in Quadragesima, et jejuniis Quatuor Temporum, et infra Octavas, et in Octavis, tam de Tempore, quam de Sanctis, de quibus Octavis fit totum Officium; et in festis Simplicibus, et supra; et in Vigiliis quae habent Missas proprias; et quando Historia, vel Homilia dominicalis legi non posset alio die, nisi in Sabbato : fiat Officium de B. Virgine Maria. Et tunc tam in choro, quam extra, tenentur fratres dicere ante Matutinum quindecim Psalmos graduales modo et ordine suo loco notatis.

2. In omnibus tertiis Feriis per totum annum, praeterquam in Feria tertia proxime Vigiliam Nativitatis Domini antecedente, et deinceps usque ad diem octavam Epiphaniae inclusive; et in Quadragesima usque ad Octavam Paschæ inclusive; in tertia Feria Rogationum, et deinceps usque ad Octavam Corporis Christi inclusive; et infra Octavas omnes, et in Octavis, de quibus fit totum Officium; et in omnibus festis Simplicibus, et supra; et in Vigiliis, quae habent proprium Officium, vel Missam ; et quando Homilia vel Historia dominicalis juxta Rubricas illo die est recitanda : fiat Officium de B. P. N. Dominico.

3. In omnibus quintis Feriis per totum annum, exceptis temporibus, quae supra num. praecedenti pro Officio de beato Dominico in Feria tertia excepta sunt, fiat Officium de Corpore Christi.

4. In omnibus Conventibus, ubi viget studium artium, simul et theologiae, (dummodo tali die ex consuetudine vel privilegio non celebretur Officium de alio Sancto Ordinis nostri) singulis quartis Feriis fiat Officium de S. Thoma Aquinate : exceptis temporibus supra expressis, in quibus non fit Sabbato Officium de beata Maria, et in Feria tertia de beato Dominico. Excipitur etiam casus, quando in eadem Feria quarta occurrit festum Sancti trium Lectionum, quod infra quindecim dies non posset transferri : quia in eo casu fiet de festo trium Lectionum cum Memoria sancti Thomae. Festa vero trium Lectionum, quae suo die celebrari non possunt, non sunt transferenda in Feriam quartam; ita ut propter hoc impediatur fieri in illa Officium de S. Thoma.

5. Ex consuetudine antiqua et approbata aliquarum Provinciarum, vel Conventuum, in illis fit Feria quarta, vel in alia Feria, Officium de aliquo Sancto Ordinis nostri : quae consuetudo servanda est; exceptis temporibus supra expressis numero praecedenti pro Officio de S. Thoma in Feria quarta. Dum autem Feria quarta in hujusmodi Conventibus celebrari contigerit de alio Sancto Ordinis, fiat Memoria de S. Thoma, si in illis vigeat studium artium, simul et theologiae.

6. Quando propter impedimentum aliquod ex assignatis, praedicta Officia beatae Mariae in Sabbato, beati Dominici in Feria tertia, Corporis Christi in Feria quinta, et B. Thomae, vel alterius Sancti Ordinis in Feria quarta intermittuntur, facienda est Memoria de ipsis, ut dicetur infra, § XXXII. num. 7.

7. Ex speciali concessione Clementis Papae X. sub die 19. Septembris 1674. recitari potest in toto Ordine Officium de S. Vincentio Ferrerio sub ritu trium Lectionum semel in mense, hoc est, prima Feria secunda, non impedita tamen alio simili festo trium Lectionum ejusdem Ordinis; et impeditis omnibus praedictis secundis Feriis illius mensis, tunc recitari poterit prima Feria sexta ejusdem mensis, pariter non impedita, ut supra. Hujusmodi autem Feriae secundae vel sextae non dicuntur impeditae, quia in ipsas sit transferendum aliquod festum trium Lectionum, quod suo proprio die celebrari non potuit : sicut supra num. 4. pro Officio de S. Thoma in Feria quarta dictum est. Quod si in nulla Feria secunda vel sexta mensis possit de S. Vincentio Officium fieri; nec de ipso Memoria aliqua est facienda in tali mense.

8. Officia hujusmodi votiva terminantur in Nona. In Matutinis dicitur Canticum Te Deum extra Septuagesimam; infra tamen eam loco Cantici praefati repetitur ultimum Responsorium usque ad Versum exclusive : et similiter tempore Paschali in Vesperis et Laudibus dicitur Benedicamus Domino, cum duplici Alleluia.

§ XVIII. — De divisione Octavarum.

OCTAVAE festorum, aliae sunt Solemnissimae; aliae Solemnes; aliae Simplices; aliae trium Lectionum; aliae cum sola Memoria.

2. Octavae Solemnissimae sunt quatuor, videlicet : Nativitatis Domini, Paschatis, Pentecostes, et Corporis Christi.

3. Octavae Solemnes sunt : Ascensionis, Trinitatis; immaculatae Conceptionis, Annuntiationis, Assumptionis, et SS. Rosarii beatae Virginis; S. Joseph Sponsi B. M. V., SS. Apostolorum Petri et Pauli, beati Dominici Patris nostri, Omnium Sanctorum, sancti Augustini, S. Thomae Aquinatis, S. Francisci de Assisio Conf. et S. Catharinae Senensis.

4. Octavae Simplices sunt : Epiphaniae, Dedicationis Ecclesiae, Nativitatis, et Visitationis beatae Mariae; necnon SS. Joannis Baptistae, Laurentii Martyris, Martini Confessoris, Michaëlis Archangeli, S. Mariae Magdalenae, et S. Catharinae Virginis et Martyris. Similiter, ex variis concessionibus Apostolicis, omnium et singulorum Sanctorum Ordinis nostri, qui solemni canonizationis ritu fastis Ecclesiae adscripti sunt, videlicet : Petri Martyris, Joannis et soc. MM. Gorcom., Pii Papae et Confessoris, Antonini, Vincentii, Hyacinthi, Raymundi, Ludovici Confessorum, Catharinae de Ricciis, Agnetis a Monte Politiano, et Rosae Limanae Virginum.

5. Octavae trium Lectionum sunt : sanctorum Stephani Protomartyris, Joannis Evangelistae, et Innocentium.

6. Octavae de sola Memoria sunt : sanctorum Andreae Apostoli, et Vincentii Martyris.

7. Abstinendum tamen omnino est a celebratione Octavarum, tam Dedicationis Ecclesiae Matricis, quam et Patroni loci, aut Titularis Ecclesiae : nisi super hoc speciale decretum sedis Apostolicae vel sacrae Rituum Congregationis habeatur, et per capitulum generale sic constitutum fuerit.

§ XIX. — De Octavis cum sola Memoria.

OCTAVAE de sola Memoria dicuntur, quia in eis non fit aliud Officium, quam sola Memoria in Vesperis et Laudibus. Hujusmodi autem Octavae terminantur per Memoriam in Laudibus diei octavae.

2. Dimittitur haec Memoria, si in diebus infra Octavam occurrant festa Duplicia, et supra, aut Octavae Solemnes, et supra. Ipsius autem diei octavae semper fiat Memoria, etiam in festo Duplici, et supra, praeterquam in utrisque Vesperis et Laudibus Pentecostes, et Corporis Christi, usque ad eorum Octavas; et in utrisque Vesperis, et Laudibus festorum, in quibus nec Octavarum Simplicium fit Memoria, ut sunt festa Ascensionis, et Assumptionis B. Virginis, prout dicitur infra § XXI. num. 6.

§ XX. — De Octavis trium Lectionum.

OCTAVAE trium Lectionum vocantur, quoniam in die octava celebrantur tamquam festum trium Lectionum : infra Octavas vero solam habent Memoriam in Vesperis et in Laudibus. Earum Officium in die octava durat per totum diem. Si fuerit Dominica, in Matutinis habent novem Lectiones : si vero alio die venerint, dicentur Preces in Prima et Completorio. Semper tamen Responsoria Horarum cum Alleluia, et Canticum Te Deum, dicantur. Reliqua omnia in propriis locis notantur.

§ XXI. — De Octavis Simplicibus.

OCTAVAE Simplices sunt, quando de eis quotidie infra Octavam, et in die octava fit totum Officium (nisi a majori solemnitate praeoccupentur) hoc modo :

2. In diebus infra Octavam : Ad Matutinum, Invitatorium, ut suis locis est notatum; Hymnus, et Psalmi sicut in festo; una tantum Antiphona super Psalmos, incipiendo a prima Nocturnorum festi, et sic deinceps quot fuerint necessariae pro sequentibus diebus. Tres tantum Lectiones, quarum duae priores erunt de Scriptura, vel de Homilia Feriae currentis, (ut in Quadragesima, diebus Rogationum, et Quatuor Temporum Adventus et Septembris) et tertia erit de gestis et vita Sancti, aut de aliquo Sermone Sanctorum. Versiculus ante Lectiones. et tria Responsoria de festo secundum ordinem, quo Historia dominicalis dividitur per Ferias, ut dictum est § VII. num. 1. Canticum Te Deum, quotidie dicatur, praeterquam infra Septuagesimam, et tunc loco ejus repetitur ultimum Responsorium usque ad Versum exclusive.

3. In Laudibus, prima tantum Antiphona super Psalmos; Capitulum, Hymnus, et Versiculus, sicut in festo. Ad Benedictus, Antiphona quae ibi notatur. Ad Primam et Completorium dicuntur Preces; Responsoria Horarum absque Alleluia, praeterquam tempore Paschali, et cum celebratur de die octava Simplici infra Octavas Solemnes. In Vesperis Antiphona ad Magnificat, quae suo loco signatur. Reliqua omnia sicut in principali festo.

4. In primis Vesperis octavae diei Officium fiet, sicut in aliis ejusdem Octavae diebus, excepta Antiphona ad Magnificat, quae sumetur ex primis Vesperis festi, nisi sit alia specialiter posita : et similiter fiat pro secundis Vesperis. In Matutinis leguntur novem Lectiones : et reliqua omnia, sicut in festo, servato modo festi Simplicis, nisi aliter notetur.

5. Tempore Paschali, infra omnes Octavas, et in octava die dicuntur tantum tres Psalmi in Matutinis, cum tribus Lectionibus ac Responsoriis : addito Alleluia in fine Antiphonarum, Versiculorum, et Responsoriorum, sicut in aliis festis Paschalibus.

6. In festis Duplicibus, et supra, quae eveniunt infra has Octavas, et in die octava, de Octavis tantum fit Memoria in Vesperis et Laudibus. Excipitur dies octava Epiphaniae, in qua nullum festum debet celebrari. Memoria autem etiam omittitur in festis Pentecostes, et Corporis Christi, usque ad eorum Octavas, et in utrisque Vesperis et Laudibus festorum Ascensionis, et Assumptionis B. Mariae : in quibus de Octavis Simplicibus nulla fit Memoria : infra Octavam tamen Corporis Christi fit Memoria Octavae S. Joannis Baptistae, ut infra dicetur § XXIII. num. 1.

7. Similiter hujusmodi Octavarum Simplicium fiet Memoria, si evenerint infra Octavas Solemnes. Si tamen infra has dies octava Simplex evenerit, fiat Offi-

cium de die octava Simplici; etiamsi fuerit dies Dominica infra illas Octavas. Excipitur, si evenerit infra Octavam Ascensionis; nam tunc non fit Officium de die octava Simplici alicujus Sancti, sed de ea fiat sola Memoria.

8. In Sabbatis infra has Octavas, aut in die octava, Officium Dominicae incipiet a Capitulo; Psalmi autem et Antiphona erunt de Octava, et fiet Memoria ipsius post *Magnificat*. Die vero Dominica fiet tantum Memoria de Octava in Laudibus et Vesperis. Excipitur dies octava Simplex incidens in Dominicam infra Octavas Solemnes, in qua de Octava Simplici fiet similiter Officium, ut numero praecedenti dictum est. Si tamen dies octava Simplex Dominicae successerit, in secundis Vesperis Dominicae fiet solum Memoria Octavae Simplicis.

9. Homilia dominicalis, quando Dominica est impedita, legetur infra has Octavas; non attento jam ordine Feriarum, ut dictum est supra § VI. n. 3. et tunc duae Lectiones erunt de Homilia, et tertia de Octava. Neque transferetur extra has Octavas, nisi in eadem Hebdomada contingat fieri de Feria : nam tunc non legetur Homilia infra Octavas, sed ea die, qua fit de Feria, dummodo in hac die non sit legenda alia Homilia. Immo et in ipsa die octava, tam intra, quam extra tempus Paschale, legatur Homilia dominicalis, dum non superest alia Feria vacans, in qua legi possit. Et similiter infra has Octavas, et in ipsa die octava, si venerit in Quadragesima, diebus Rogationum, et Quatuor Temporum Adventus et Septembris, dicetur Homilia Feriae currentis.

10. Officium quotidianum B. Virginis tam infra Octavas, quam in die octava dicitur : exceptis Octavis ejusdem B. Virginis, quando de ea agitur Officium; itemque cum celebratur de die octava Simplici infra Octavas Solemnes. In Octavis tamen B. Virginis dicetur ad Vesperas Officium quotidianum illius, si in Vesperis incipiat a Capitulo Officium v. g. Dominicae, ut dicitur supra num. 8. vel festi, aut diei octavae Simplicis.

§ XXII. — De Octavis Solemnibus.

OFFICIUM, tam infra Octavas Solemnes, quam in ipsa die octava, per omnia fiat, sicut de Octavis Simplicibus supra notatum est; exceptis aliquibus, et additis aliis, paulo post dicendis.

2. In his Octavis non dicitur Officium quotidianum B. Virginis; nec in Prima et Completorio dicuntur Preces. Canticum *Te Deum*. semper dicitur, etiam infra Septuagesimam. Responsoria Horarum dicuntur quotidie (extra Septuagesimam tamen) cum *Alleluia*; quod etiam servetur in festis Duplicibus, et in Octavis aut festis Simplicibus, infra Octavas Solemnes occurrentibus : quia omnia festa ita induunt conditiones harum Octavarum, ut cum eadem solemnitate debeant celebrari. Festa Simplicia, et Duplicia, quae eveniunt in die octava Solemni, transferantur; Tota Duplicia vero celebrentur; excepta die octava Ascensionis, in qua nullum festum debet celebrari, nisi festa excepta infra § XXIV. num. 8.

3. In his Octavis Solemnibus fiat Memoria de festis trium Lectionum, (si transferri non possint) et de festo habente solam Memoriam, exceptis Octavis Ascensionis et Trinitatis, in quibus de supradictis Memoria non fit, ut supra de singulis dictum est § XII. num. 2. § XIII. num. 8. Similiter fiat Memoria de Octavis Simplicibus; itemque de die octava de sola Memoria, ut etiam de singulis dictum est § XIX. num. 2. § XXI. num. 7. ubi etiam dicitur, quid agendum sit de die octava Simplici infra Octavas Solemnes incidente.

4. Infra Octavam S. Thomae Aquinatis perpetuo servetur sequens Rubrica. Quotiescumque de Octava agitur in Matutinis, duae primae Lectiones erunt de Homilia Feriae, et tertia erit de Octava; Missa vero conventualis dicetur de Feria. In Dominica infra Octavam, solum fiet Memoria S. Thomae, ita ut Officium Dominicae incipiat in Sabbato praecedenti a Capitulo, et tunc dicitur Officium quotidianum B. M. Virginis ad Vesperas et Completorium, et dicentur Preces. Si Feria quarta Cinerum evenerit infra Octavam, de ea (Feria nimirum) fiet Officium usque ad Nonam, cum Memoria S. Thomae, et Officio quotidiano B. M. Virginis, et terminatur in Nona. Quando in Feria secunda celebratur dies octava, in primis Vesperis Psalmi et Antiphonae erunt de Dominica, et Officium incipiet a Capitulo : si autem occurrat in Sabbato, secundae Vesperae erunt de Octava cum Memoria Dominicae, et non dicetur Officium quotidianum B. M. Virginis. Quotidie infra Octavam in Completorio dicatur Responsorium *In pace*. quando regulariter dicitur.

5. Quaecumque Octava Solemnis occurrens in Adventu, et a Septuagesima usque ad Pascha, (quo tempore Dominicis diebus debet fieri Officium de Dominica) in Missa, et in illa parte Officii quae est de Dominica, incipiendo a Vesperis Sabbati praecedentis, si sint a Capitulo, consideretur tamquam Octava Simplex. Ita tamen, quod ad Matutinum Dominicae Palmarum omnino cesset qualiscumque Octava. In reliquo Octavae Solemnes, etiam immaculatae Conceptionis B. M. V. praedicto tempore celebrentur juxta modum praescriptum n. 4. pro Octava S. Thomae. S. R. C. 7. Septembris 1850.

6. Dominica infra has Octavas solum habebit Memoriam. Lectiones primi Nocturni erunt de Apostolo, signatae pro Dominica occurrente (prout supra § X. num. 6. dictum est); secundi, de Octava; tertii vero, de Homilia dominicali. Si vero fuerit dies octava in Dominica, primae Lectiones erunt de Apostolo Dominicae occurrentis, reliquae vero sex erunt de Octava : nisi in tertio Nocturno legenda fuerit Homilia dominicalis, prout infra n. 7. dicetur.

7. Homilia Dominicae praecedentis, quando est impedita, debet legi infra has Octavas eo modo, quo dictum est de Octavis Simplicibus § XXI. num. 9. excepta die octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, ut dicetur n. sequenti. Immo, et Homiliae Vigiliarum, Rogationum, vel Quatuor Temporum infra has Octavas legi debent, non tamen in ipsa die octava.

8. Si festum habens Octavam incidat in Dominicam, aut Dominica infra Octavas impedita sit aliquo festo : Homilia dominicalis legatur in die octava Solemni, quando non superest Feria aliqua vacans, in qua legi possit. Prout communiter solet fieri in die octava Ascensionis, ubi Homilia dominicalis, si propter festa impedientia infra istam Octavam lecta non fuerit, neque Feria sexta sequenti poterit legi, legitur ipsa die octava Ascensionis, assumpto pro tertia Lectione Sermone S. Augustini, *Hodie, fratres*. posito in die octava. Excipitur tamen dies octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, si in Dominica evenerit, et Homilia dominicalis legi non poterit infra Hebdomadam; quia tunc Homilia Dominicae omittitur ob Homiliam propriam SS. Apostolorum. Excipiuntur pariter dies octava SS. Rosarii, et dies octava Omnium Sanctorum, in quibus nulla Homilia legi solet.

9. De festo Simplici fit Officium infra has Octavas, etiamsi inciderit in Dominicam infra eas. Immo transferri potest festum Simplex in aliquam diem infra illas, excepta Dominica.

10. Quando infra Octavas Solemnes celebratur de festo Duplici (et idem de Octava, aut festo Simplici) in primis Vesperis incipiat Officium a Capitulo : Psalmi autem, et Antiphonae erunt de Octava, si illa die Officium fieret de Octava. Idem observetur, si infra Octavas Solemnes celebretur de festo Duplici post Octavam, vel festum Simplex; cum namque haec, ut saepe dictum est, induant solemnitatem Octavae, infra quam celebrantur, Officium festi Duplicis in primis Vesperis incipiet a Capitulo; Psalmi autem et Antiphonae erunt de Octava, vel festo Simplici. Si vero festum Duplex, vel Octava aut festum Simplex occurrerint ante diem octavam, Officium diei octavae Solemnis incipiet a Capitulo : si autem post diem octavam, in primis Vesperis solam habebunt Memoriam.

§ XXIII. — De Octavis Solemnissimis.

INFRA Octavas Solemnissimas, vel in ipsis Octavis, omnia fiant, sicut de Octavis Solemnibus dictum est §. praecedenti : excepto, quod non fit de aliquo Sancto Officium, neque Memoria (etiamsi sit

Sanctus Ordinis) nisi infra Octavam Nativitatis Domini, et nisi quando infra Octavam, vel etiam in ipsa die octava Corporis Christi, occurrerit festum S. Joannis Baptistae, vel SS. Apostolorum Petri et Pauli; quia tunc de ipsis Sanctis fit Officium, ac etiam Memoria de ipsorum Octavis. Similiter Feria sexta ejusdem Octavae Corporis Christi fit semper Memoria de Octava sanctissimae Trinitatis in Laudibus, et Vesperis : Sabbato vero, in Laudibus tantum. Excipiuntur etiam festa, quae transferri non possunt, eo modo quo dicetur § seq. num. 17.

2. De concurrentia festi Duplicis, vel Totius Duplicis immediate post octavam diem harum Octavarum, dicetur infra § XXV. n. 9. Similiter de quibus festivitatibus extraordinariis in aliquibus ex his Octavis potest fieri Officium, dicetur infra § XXIV. n. 5. et suis specialibus Titulis.

§ XXIV. — De translatione festivitatum.

De festis Duplicibus et supra occurrentibus in Dominicis diebus Adventus, et in Dominicis diebus Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis, dictum est § III. n. 3. 4. et 5.

2. Festum Orationis D. N. J C. in monte Oliveti, et ea. quae sequuntur de Passione in Feria tertia Sexagesimae, et Feriis sextis Quadragesimae, non possunt transferri ad aliam diem, nisi occurrente Officio potioris ritus; et tunc transferenda sunt eo ordine, quo venerunt, dummodo infra Quadragesimam haec translatio fiat; nam illa festa non sunt celebranda extra Quadragesimam, nec sunt omittenda. Similiter festum Compassionis B. Mariae celebrandum est Feria sexta post Dominicam Passionis; nec propter aliud festum est transferendum, nisi festum S. Joseph, vel Annuntiationis, aut alicujus Sancti nostri Ordinis occurrerit in illa Feria; et tunc festum Compassionis transferatur in Sabbatum subsequens. Si tamen in dicto Sabbato aliquod festum occurrerit, illud transferatur post Octavam Paschæ, ut de mandato summi Pontificis in Urbe fuit factum ; ideoque festum Compassionis non est celebrandum extra Quadragesimam, nec est omittendum. Similiter omnia festa Duplicia, et supra, occurrentia a Dominica in Ramis Palmarum usque ad Octavam Paschæ inclusive, et in die Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, transferenda sunt post praedictas Octavas, in Ferias non impeditas festo Simplici, et supra.

3. Transferenda etiam sunt festa Simplicia occurrentia in Dominica in Ramis Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Paschae, vel in aliis supradictis diebus. Si tamen infra quindecim dies non possunt transferri, fiat de illis Memoria a Dominica in Ramis usque ad Laudes Feriae quartae sequentis, ut dictum est § XIV. num. 5. Aliis vero diebus nec Memoria fiat.

4. Eadem regula debet servari quantum ad translationem, in omnibus festis tam Simplicibus, quam Duplicibus, et supra, quae evenerint in festo Corporis Christi, usque ad Feriam sextam post Octavam Corporis Christi inclusive, qua Feria celebratur festum SS. Cordis Jesu.

5. Excipiuntur festa sanctorum Joannis Baptistae, et Apostolorum Petri et Pauli, S. Patroni principalis loci de praecepto, Dedicationis Ecclesiae, et S. Tituli principalis Ecclesiae nostrae : quae transferenda non sunt post Octavam Corporis Christi, sed infra Octavam, vel in die octava suis propriis diebus celebranda; et in reliquis aliis diebus infra Octavam, et in Octava Corporis Christi fiet quotidie Memoria de Octava S. Joannis, aut Apostolorum, ut dictum est § XXIII. n. 1. Quod si festa sancti Joannis Baptistae, S. Patroni principalis loci de praecepto, Dedicationis Ecclesiae, et S. Tituli principalis Ecclesiae nostrae, in diem Corporis Christi inciderint, in proximum sequentem diem transferantur : et in secundis Vesp. Corporis Christi fiet de eis tantum Memoria. Si vero Nativitas S. Joannis Baptistae, et festum Apostolorum Petri et Pauli in Feriam sextam post Octavam Corporis Christi inciderint, festum SS. Cordis Jesu in proximum sequentem diem, velut in sedem propriam, transferatur; idem fiat, si in eadem Feria sexta occurrerit festum S. Patroni principalis loci, vel Tituli principalis et Dedicationis Ecclesiae, dummodo haec sint de praecepto. S. R. C. 28. Jun. 1889.

6. Quando festum Simplex, aut majus in Feriam quartam Cinerum inciderit, non celebrabitur in praecedenti Feria tertia (ut antiqua Rubrica disponebat) sed transferendum erit in diem primam non impeditam post diem Cinerum.

7. Si aliquod festum Duplex, aut majus occurrerit in Vigilia Pentecostes, non celebretur in praecedenti Feria sexta (ut pariter antiqua Rubrica decernebat) sed post festum Trinitatis transferatur, aut post Octavam Corporis Christi. Si vero fuerit Simplex, et transferri non possit, fiat de eo Memoria in Vesperis praecedentibus, et in Laudibus Vigiliae.

8. Omnia festa Duplicia, et supra, occurrentia in die Ascensionis, vel in ejus die octava, sunt etiam transferenda in proximam Feriam non impeditam festo Simplici, et supra. Excipiuntur festa Sancti Patroni principalis loci de praecepto, Dedicationis Ecclesiae, et S. Tituli principalis Ecclesiae nostrae : de quibus debet fieri Officium in die octava Ascensionis (si in ea evenerint) cum ejusdem Memoria. Quare si festum Ascensionis incidat in ultimam diem Aprilis, aut primam Maii, festa S. Catharinae Senensis, aut Apostolorum Philippi et Jacobi, post festum SS. Trinitatis sunt transferenda, et habebunt Officium novem Lectionum, prout suo loco notatum est. Si festum Coronae Domini, ex novo decreto S. R. Cong. diei 24. Aprilis assignatum, impeditum fuerit, nec transferri queat intra tempus Paschale, die 4. Maii celebrabitur. Festum vero S. Monicae illo anno transferatur in aliquam Feriam vacantem, servato tamen ordine cum aliis festis Sanctorum, quae transferenda occurrant, juxta Rubricam infra positam num 13.

9. Si Nativitas S. Joannis Baptistae, vel festum Apostolorum Petri et Pauli, vel Visitatio B. M. V. Dominica prima post Oct. Trinitatis evenerit, festum purissimi Cordis Mariae suo ordine transferatur. Si festum Exaltationis sanctae Crucis incidat in Dominicam infra Octavam Nativitatis B. Virginis : celebretur festum Exaltationis, et festum Nominis B. Mariae transferatur. Si tamen dies octava Nativitatis B. Mariae in Dominica evenerit, in ea festum Nominis ejusdem celebretur : festum vero Commemorationis sancti P. N. Dominici in proximam Feriam non impeditam transferatur. Similiter si festum Omnium Sanctorum Ordinis nostri evenerit Dominica secunda Novembris, in qua occurrit festum Patrocinii B. Mariae, de hoc fiet Officium, et illud transferatur. Similiter etiam si festum S. Hyacinthi Conf. evenerit in Dominica infra Octavam Assumpt. B. M. V. celebretur festum S. Hyacinthi, et festum S. Joachim transferatur. Si tamen dies octava Assumptionis B. Mariae Virg. in Dominica evenerit, in ea festum S. Joachim celebretur, juxta Rubr. § XXII. num. 2.

10. Cum transfertur festum habens Octavam, etiam Octava transferatur. Similiter si transfertur festum habens Memoriam Sancti annexam, transferatur simul et Memoria, ut dictum est supra, § XII. num. 3.

11. Si festum Simplex concurrat simul cum die octava Simplici (ut contingit in festo S. Bibianae Virginis et Martyris, incidente in diem 2. Decembris, in qua occurrit dies octava S. Catharinae Virginis et Martyris) Officium fiat de Octava, si festum Simplex ulterius transferri potest. Quod si festum Simplex non sit transferibile, propter festa impedientia omnes quindecim dies suae translationi determinatos; tunc fiet de eo Officium, cum Memoria Octavae Simplicis simul concurrentis.

12. Festa Simplicia occurrentia in quibuscumque Dominicis diebus per totum annum, transferri debent eo modo quo dicitur n. 14. Excipiuntur festa sanctorum Innocentium, S. Thomae Episcopi et Martyris, et sancti Silvestri Papae, de quibus semper suis diebus agetur : quae pure Simplicia reputanda non sunt; quia Octavarum illarum, infra quas occurrunt, in omnibus induunt qualitatem. Excipiuntur etiam, propter eamdem rationem, festa Simplicia incidentia in Dominicam infra Octavas Solemnes, de quibus etiam fiet Officium, ut dictum est supra § III. num. 1. et § XXII. num. 8.

13. Festa Duplicia, et supra, transferenda sunt eo ordine, quo venerunt. Excipiuntur festum SS. Cordis Jesu, festum Annuntiationis, et festum principale S. Joseph, die 19. Martii : quae transferenda sunt in diem fixam, tamquam in sedem propriam. De festo SS. Cordis Jesu dictum est supra, n. 5. Festum Annuntiationis B. M. V. si venerit in aliqua Dominica privilegiata, transferendum erit ad Feriam secundam immediate sequentem, translato quocumque festo etiam aequalis, non tamen altioris ritus. Si vero occurrerit in Hebdomada Majori, vel Paschali, tranferendum erit (pari cum privilegio) in Feriam secundam post Dominicam in Albis. S. R. C. 18. Sept. 1882. et quidem una cum praecepto audiendi Missam, et vacandi ab operibus, si occurrerit Feria sexta in Parasceve, vel Sabbato Sancto. Festum vero S. Joseph, si occurrerit in Dominica Passionis, tranferatur in Feriam secundam immediate sequentem; et quoties inciderit in Majorem Hebdomadam, reponatur in Feria quarta post Dominicam in Albis, tamquam in sede propria : servato Rubricarum praescripto quoad translationem festorum iisdem diebus occurrentium. S. R. C. 15. Aug. 1892. Excipiuntur etiam festa duodecim Apostolorum, ac festa Sanctorum Ordinis nostri (non autem festa Translationis, vel Commemorationis eorum, aut Beatorum Ordinis nostri) quae praeponuntur in celebratione omnibus aliis festivitatibus aequalis ritus : sed festa Apostolorum praeponuntur festis Sanctorum Ordinis nostri. Similiter festum Totum Duplex habens Octavam debet transferri prius, quam alia festa Tota Duplicia, quae non habent Octavas : praeter festa Apostolorum, quae, licet Octavas non habeant, omnibus aliis praeponuntur, etiam Sanctis Ordinis nostri, ut dictum est.

14. Festa Simplicia transferenda sunt etiam eo ordine, quo venerunt : sed post Duplicia, et supra. Si tamen festum Simplex non sit ulterius transferibile (non enim potest transferri ultra quindecim dies) tunc transferatur prius, quam festum Duplex, et supra.

15. Festa Duplicia, et supra, non habent tempus determinatum suae translationis : quia nullo modo est omittendum hujusmodi Officium nisi in casu, de quo dicitur infra, n. 17. Festum vero Simplex, sicut et trium Lectionum transferri possunt per quindecim dies exclusive a die ipsorum, in aliquam Feriam vacantem : quod si infra hos dies non sit aliqua Feria vacans, omittitur illo anno eorum Officium, et solum fit Memoria de illis; nisi in diebus, in quibus etiam Memoria omittitur, exceptis supra in suis peculiaribus Titulis.

16. Vocatur Feria vacans non impedita, in quam transferri possunt festa, illa in qua non fit Officium de die octava Simplici, aut de festo Simplici, et supra; vel quae non est destinata pro legenda Homilia, vel recitanda Historia dominicali. In casu namque illo, quo transferretur festum Duplex, aut majus (exceptis, quae praeponenda sunt in celebratione aliis festivitatibus, de quibus dictum est supra, num. 13.) immo etiam et festum Simplex, in Feriam destinatam pro legenda Historia, vel Homilia dominicali; prorogabitur ulterius translatio hujusmodi festorum : Homilia vero, vel Historia dominicalis, illa ipsa die recitabitur. Quod de festo Simplici intelligendum est, si hujusmodi festum ulterius transferri potest, infra tempus supra assignatum suae translationis : si tamen non sit ulterius transferibile, fiat Officium de festo Simplici; et Homilia, vel Historia Dominicae, vel ulterius transferatur, vel plane omittatur : sicut similiter Homiliae Rogationum, Quatuor Temporum, et Vigiliae alicujus Sancti omittuntur, si in eam transferantur festa, etiam Simplicia, dummodo haec ulterius transferri non possint, ut de Homilia Vigiliae dicetur infra, § XXXV. num. 2. A proprio autem die festum Simplex nullatenus transferri potest solum ob Homiliam, vel Historiam dominicalem recitandam.

17. Verum ex nova S. R. Congregationis dispositione, festa Duplicia, et supra, si ad eorum translationem infra annum non sufficiant Feriae vacantes, transferri debent primo in dies octavas Simplices, deinde in festa Simplicia : et si adhuc non sufficiant Feriae vacantes, festa Tota Duplicia transferri debent in dies octavas Solemnes; non vero festa Duplicia : ita ut si pro istis non sit locus pro translatione, de iisdem fiat Memoria proprio die in utrisque Vesperis, et Laudibus : quae tamen Memoria omittitur a Vesperis Feriae quartae Hebdomadae Majoris ad Feriam tertiam post Pascha, et a primis Vesperis Pentecostes usque ad Feriam tertiam post eamdem inclusive. Haec omnia autem intelligenda sunt de festis Duplicibus, quae sunt in nostro Kalendario, non vero de festis extraordinariis, quae adnotantur § XXXI. n. 3. quae in hoc casu omitti debent, ne omittantur Officia cujuscumque ritus, quae describuntur in nostro Kalendario. Festa tamen S. Patroni principalis de praecepto, S. Patroni minus principalis etiam de praecepto, si alias celebretur ab omnibus, Dedicationis Ecclesiae nostrae, sancti Tituli principalis Ecclesiae nostrae, Sancti cujus Corpus, vel insignis Reliquia asservatur in Ecclesiis nostris, et Dedicationis Ecclesiae Matricis, seu Cathedralis, semper celebrari debent.

18. De duabus Homiliis eadem die occurrentibus, dictum est § VI. num. 7.

§ XXV. — De concomitantia festivitatum.

CONCOMITARI dicuntur festivitates, cum una post aliam immediate celebratur, et praecedens festum in secundis Vesperis, cum sequenti festo in primis Vesperis concurrit.

2. Si festum minoris solemnitatis, ante vel post festum majoris solemnitatis occurrerit; festum majus duas integras Vesperas habebit, et de minori tantum fiet Memoria.

3. Si festum Totum Duplex post aliud ejusdem qualitatis celebrari contigerit; immo si tria, vel plura festa Tota Duplicia in celebratione sibi succedant : primum duas integras Vesperas habebit, secundum vero solam Memoriam in primis Vesperis : et sic de reliquis, quotquot successive celebranda venerint; ita tamen, quod quodlibet festum Totum Duplex debet ad minus unas integras Vesperas habere.

4. Excipiuntur festa Epiphaniae, Ascensionis, Trinitatis, Corporis Christi; immaculatae Conceptionis, Purificationis, Assumptionis, et Rosarii beatae Mariae; tum et S. Thomae Aquin., S. Joseph Sponsi B. M. V., beati Dominici P. N., S. Francisci Assis., et Omnium Sanctorum; item Patroni principalis loci de praecepto, Dedicationis Ecclesiae, et Sancti Tituli principalis Ecclesiae nostrae : quae omnia festa semper habebunt duas integras Vesperas, sive ante, sive post quaecumque festa ordinaria, etiam Ordinis nostri, celebrentur, et etiamsi secundo aut tertio loco eveniant. Quare quando festum Rosarii beatae Mariae celebratur immediate post festum S. Hieronymi, habebit festum S. Hieronymi primas Vesperas, cum Memoria S. Michaëlis, et festum Rosarii, licet tertio loco celebretur, habebit duas integras Vesperas. Et idem fiat in casibus similibus, ut quodlibet Totum Duplex habeat ad minus semel integras Vesperas, et festum ex supra exceptis habeat duas integras. Verum, in concomitantia cum festo SS. Cordis Jesu, festa S. Joannis Baptistae, atque Apostolorum Petri et Pauli, necnon festa de praecepto Sancti Patroni principalis loci, Titularis, et Dedicationis Ecclesiae, Vesperas integras habebunt cum sola Memoria SS. Cordis Jesu, etiam in secundis hujus Vesperis, quamvis ipsum non habuerit primas. S. R. C. 5. Sept. 1891.

5. Similiter festa duodecim Apostolorum, Sanctorum Ordinis nostri (non autem Translat. et Commem. eorum, aut Beatorum Ordinis nostri) sive evenerint ante, sive post quodlibet aliud festum Totum Duplex ordinarium, quod invenitur in Kalendario, habebunt duas integras Vesperas, et prioris festi in secundis ejus Vesperis, aut subsequentis in primis, solum fiet Memoria. Inde festa SS. Fabiani et Sebastiani Martyrum, S. Agnetis Virginis et Martyris, et sancti Vincentii Levitae et Martyris in celebratione immediate sibi succedentia, unumquodque illorum primas Vesperas integras habebit propter festum S. Raymundi eis succedens, quod duas integras habebit.

6. Excipiuntur festa Sanctorum Ordinis nostri, si evenerint ante vel post quodlibet festum Apostolorum, quae vel primis, vel secundis Vesperis carebunt, ut

festum Apostolorum duas integras habeat : sic contingit in festis S. Petri Martyris, et S. Catharinae Senensis, et Apostolorum Philippi et Jacobi, sibi immediate succedentibus. Idem dicendum, si festa Apostolorum, vel Sanctorum Ordinis nostri evenerint ante, vel post aliquod festum ex supra exceptis num. 4. ut cum festum S. Catharinae Senensis celebrabitur immediate post festum sanctissimae Trinitatis; vel cum festum Apostolorum Philippi et Jacobi, aut festum sancti Antonini inciderint ante vel post festum Ascensionis; in quibus, et in aliis similibus casibus festa Apostolorum, vel Sanctorum Ordinis primis, vel secundis Vesperis carebunt.

7. Si festum Sancti Ordinis nostri post aliud ejusdem Ordinis occurrerit, servetur regula generalis de duobus festis Totis Duplicibus inter se concurrentibus. Excipiuntur festa Translationis, vel Commemorationis eorumdem, quae in concomitantia aliorum festorum Sanctorum Ordinis, vel primis, vel secundis Vesperis carebunt.

8. Omnia festa beatae Mariae, quae sub ritu Totius Duplicis celebrabuntur, habebunt semper duas integras Vesperas, in concurrentia cujuscumque festi Sanctorum, etiam Ordinis nostri. Excipitur festum Visitationis B. M. V. quod in concomitantia cum festo SS. Cordis Jesu, primis Vesperis carebit. Pariter excipitur festum Nominis beatae Mariae, quando occurrerit celebrandum ante, vel post festum Exaltationis sanctae Crucis : quia tunc festum Nominis B. Mariae primis, vel secundis Vesperis carebit. Excipiuntur etiam festa purissimi Cordis B. M. Virginis, beatae Mariae de Monte Carmelo, et beatae Mariae de Mercede, si concurrerint cum festis Apostolorum, aut Sanctorum Ordinis nostri. Aliae autem exceptiones notabuntur in Titulis de festivitatibus extraordinariis.

9. Si festum Duplex, aut Totum Duplex immediate succedat post octavam diem Octavarum Solemnissimarum, in primis Vesperis solam Memoriam habebit sine ulla alia solemnitate in choro. Exceptis festis Annuntiationis beatae Virginis; Apostolorum Philippi et Jacobi, et Apostolorum Petri et Pauli; Sanctorum Ordinis nostris (non autem Beatorum Ordinis nostri) et sancti Joannis Baptistae; item S. Patroni principalis loci de praecepto, Dedicationis Ecclesiae, et Sancti Tituli principalis Ecclesiae nostrae : quae festa habebunt primas Vesperas integras cum Memoria Octavae. Inde etiam quando post octavam diem Octavarum Solemnissimarum immediate celebratur de festo Toto Duplici non excepto, et post illud debeat fieri de festo ex supra exceptis, tunc primum succedens Octavae habebit primas Vesperas integras cum Memoria Octavae, ut festum postea subsequens habeat primas Vesperas integras, uti illas haberet, si immediate post Octavam celebraretur. Excipitur festum SS. Cordis Jesu, in cujus concomitantia cum die octava Corporis Christi, Vesperae fiant de eadem Octava, sine ulla SS. Cordis Memoria, attenta indole peculiari utriusque festi. S. C. R. 28. Jun. 1889.

10. Si festum Duplex post aliud Duplex evenerit, et primum non habuit primas Vesperas impeditas, in secundis Psalmi et Antiphona erunt primi festi, et incipiet Officium secundi Duplicis a Capitulo cum Memoria primi : si tamen secundum similiter secundas suas Vesperas impeditas non habeat. Idem fiet, cum primum habuit primas Vesperas impeditas, et sequens habiturum est secundas a majori solemnitate etiam impeditas. Quod si primum festum Duplex habuit impeditas primas Vesperas, et sequens non habet impeditas secundas; primo Duplici debentur secundae Vesperae cum Memoria secundi, cujus postea suo die secundae Vesperae integrae erunt. Et similiter, si primum Duplex non habuit primas Vesperas impeditas, et sequens secundas impeditas habuerit : primum Duplex solum habebit Memoriam in secundis Vesperis, quae erunt integrae sequentis Duplicis; licet Psalmi erunt de primo Duplici, juxta Rubricam § XV. num. 1. In concurrentia tamen trium vel plurium festorum Duplicium immediate sibi succedentium, servetur quantum fieri potest, ut primum Duplex utrasque Vesperas integras habeat; de reliquis vero disponatur secundum modum superius praescriptum in hoc num.: ita ut si primum Duplex habuerit primas Vesperas ab Antiphona, vel a Capitulo, habebit secundas Vesperas integras cum Memoria sequentis; et pariter alia sequentia habebunt integras secundas Vesperas. Si vero ultimum Duplex habebit secundas Vesperas impeditas, primae ejus Vesperae erunt a Capitulo.

11. Si festum Duplex inter duo festa Tota Duplicia venerit, in utrisque Vesperis solam Memoriam habebit. Idem sentiendum de festo Simplici incidente inter duo festa Duplicia (extra tamen Octavas Solemnes, juxta infra dicenda n. 13.) et Tota Duplicia.

12. Si festum Duplex, vel majus in quocumque Sabbato celebretur, integras Vesperas habebit in ipso Sabbato cum Memoria Dominicae, etiamsi Dominica non sit habitura secundas Vesperas. Si vero festum Duplex Dominicae successerit, Officium Duplicis incipiet a Capitulo : et cum illud Duplex non haberet primas Vesperas integras, si occurrat aliud Duplex subsequens non habens secundas Vesperas impeditas, tunc praecedens habebit secundas Vesperas integras cum Memoria sequentis : si tamen hoc habuerit secundas Vesperas impeditas, ejus Officium in primis Vesperis incipiet a Capitulo. Quomodo autem festa Duplicia celebranda sint in Octavis Solemnibus, dictum est supra § XXII. n. 10.

13. Si festum Duplex post festum Simplex, vel infra Octavam, aut post octavam diem Octavarum Simplicium evenerit : in primis Vesperis Psalmi erunt de festo vel Octava Simplici; Antiphona, Capitulum, et quae sequuntur, erunt de festo Duplici. Si vero successerit festo, vel diei octavae Simplici, de quibus celebratum fuerit in Dominica, vel infra Octavas Solemnes, tunc Officium Duplicis subsequentis incipiet a Capitulo : Psalmi vero et Antiphona erunt festi vel Octavae Simplicis, ut dictum est supra § III. n. 2. et § XXII. n. 10.

14. Si festum Simplex post aliud Simplex occurrerit, idem ordo per omnia servetur, qui pro Duplicibus est notatus supra, n. 10. Idemque cum proportione servetur, si festum Simplex antecedat, vel sequatur diem Octavae Simplicis, in Vesperis, in quibus se contingunt festum et dies octava Simplex.

15. Cum festum Simplex celebratur in Sabbato, in secundis Vesperis incipiet Officium Dominicae a Capitulo; Psalmi vero et Antiphona erunt festi Simplicis. Quod si habuerit primas Vesperas Feria sexta impeditas, in Sabbato habebit secundas integras, cum Memoria Dominicae. Si tamen Responsorium Historiae fuerit dicendum, tunc Psalmi et Antiphona erunt festi Simplicis; Capitulum vero, et reliqua erunt de Dominica. Si tandem Officio Dominicae successerit festum Simplex, in primis Vesperis solam Memoriam habebit.

§ XXVI. — De festivitatibus extraordinariis.

FESTIVITATES extraordinariae vocantur, quae non inveniuntur notatae in nostro Kalendario, sed in aliquibus regnis, provinciis, civitatibus, seu oppidis, ex sanctae Sedis privilegio, et approbata consuetudine solemniter celebrantur. Hujusmodi sunt festum Sancti Patroni principalis; festum Dedicationis Ecclesiae; festum Sancti Tituli principalis Ecclesiae; et festum Sancti, cujus Corpus, vel insignes Reliquiae asservantur in Ecclesiis nostris; necnon aliae festivitates, quae solemniter solent celebrari.

§ XXVII. — De festo Sancti Patroni.

FESTUM Sancti Patroni principalis de praecepto, celebretur sub ritu Totius Duplicis, sed sine Octava. Et celebrandum est suo die, nisi occurrerit Dominica prima Adventus, Feria quarta Cinerum, Dominica prima, seu quinta Quadragesimae, Dominica in Ramis Palmarum, et usque ad Dominicam in Albis inclusive : in Vigilia Nativitatis Domini, in Circumcisione, in die octava Epiphaniae, in Ascensione, a Vigilia Pentecostes usque ad festum sanctissimae Trinitatis inclusive, et in die Corporis Christi : in festo Assumptionis beatae Mariae, et in festo Omnium

Sanctorum. Tunc enim transferatur festum Sancti Patroni principalis de praecepto juxta consuetudinem Ecclesiae Matricis, cui in hujus festivitatis celebratione debent Ecclesiae nostrae conformari.

2. Si festum Sancti Patroni principalis de praecepto occurrerit Dominica prima Octobris, fiat Officium de Sancto Patrono, et festum Rosarii beatae Virginis cum sua Octava transferatur in proxime vacantem Feriam, sed quoad Officium tantum; non vero quoad solemnitatem Processionis, quae tali die a confratribus sanctissimi Rosarii publice fieri consuevit. Si vero praenominatum festum Patroni in die S. P. N. Dominici occurrerit, transferatur festum Patroni.

3. Si festum Patroni principalis de praecepto celebretur ante vel post festa Apostolorum, Sanctorum Ordinis nostri, vel Dedicationis Ecclesiae; habebit duas Vesperas integras, et festa praedicta semel integras. Si vero eadem die evenerit, transferenda sunt festa Dedicationis Ecclesiae, Apostolorum, et Sanctorum Ordinis nostri. Si autem concurrat cum festivitatibus beatae Virginis, aut aliis majoribus (ut sunt designatae supra § XXV. n. 4. pro duabus integris Vesperis habendis) servandus est mos Matricis Ecclesiae, tam in translatione, quam in concomitantia.

4. Quae Rubricae pariter observandae sunt in festo Patroni regni, aut provinciae, vel civitatis : dummodo Patroni principales sint, et de praecepto; necnon juxta sedis Apostolicae decreta nominati et instituti. De occursu vero, seu concursu Patroni principalis regni cum Patrono principali provinciae, vel civitatis, nihil statui potest; observetur tamen consuetudo Ecclesiae Matricis.

5. Juxta S. R. Congregationis declarationem sub die 17. Sept. 1853. Regulares non tenentur ad celebranda festa Patronorum minus principalium. Verum festum Patroni minus principalis de praecepto, si alias celebretur ab omnibus, qui ad Horas canonicas tenentur, in illo loco, cujus est Patronus, debet etiam a nobis celebrari, ex generali concessione Apostolica, de qua infra, § XXXI. sub eo tamen ritu, qui dicto § designatur. De Sancto vero Patrono minus principali, non de praecepto, non tenemur celebrare festum, ex antedicta declaratione S. Congregationis; possumus tamen juxta praefatam Apostolicam concessionem.

6. De concursu vero cum aliis festivitatibus observetur mos Ecclesiae Matricis : nisi forte ob peculiarem festivitatem illius Ecclesiae propriam, debeat festum Patroni non principalis transferri : nam tunc debet fieri Officium de Sancto Patrono, proprio die. Si in die Sanctorum Ordinis nostri occurrerit festum Sancti Patroni minus principalis, si sit de praecepto, transferatur festum sancti Ordinis nostri; secus vero, si de praecepto non fuerit.

§ XXVIII. — De festo Dedicationis Ecclesiae.

UBI Ecclesiae nostrae sunt consecratae, singulis annis in Anniversario fiat Officium sicut in Toto Duplici, et Octava celebretur ad instar Octavarum Simplicium; praeterquam in Adventu, et deinceps usque ad Octavas Epiphaniae; et in Septuagesima, et deinceps usque ad Octavas Paschae; et in diebus Rogationum, et deinceps usque ad Octavam Corporis Christi. Quando autem Octavae non fiunt, non fiat Memoria de Dedicatione.

2. Quod si hoc festum Dedicationis infra Octavas alicujus Sancti evenerit, durante Octava de Sancto, fiat Memoria de Octava Dedicationis; et Octava de Sancto celebrata, fiat Officium de Octava Dedicationis, nisi adsit impedimentum.

3. Festum vero Dedicationis Ecclesiae Matricis, seu Cathedralis alicujus civitatis, ubi moramur, debet a nobis celebrari, si ab omnibus tam saecularibus, quam Regularibus illius civitatis celebratur, sub ritu etiam Totius Duplicis, sed sine Octava : non tamen de Dedicatione alterius Ecclesiae.

4. Festum Dedicationis Ecclesiae nequit celebrari in illis diebus, quibus non potest fieri Officium de Sancto Patrono principali de praecepto, ut dictum est supra § XXVII. n. 1. et 2. Neque in ipsa die Patroni principalis de praecepto : unde si eodem die occurrerit, debet festum Dedicationis transferri : et si praecedat, sive sequatur, habebit festum Patroni duas integras Vesperas, ut dictum est supra, § praecedenti, numero 3. Secus vero si festum Dedicationis occurrerit in die Sancti Patroni minus principalis, etiam de praecepto, sive in festo S. Tituli principalis, sive in festo Sancti cujus Corpus vel insignis Reliquia asservatur in Ecclesiis nostris, sive in festis Apostolorum, vel Sanctorum Ordinis nostri : nam tunc debet Officium fieri de Dedicatione, et praenominata festa transferri; et in concomitantia cum illis, festum Dedicationis habebit duas integras Vesperas : sicut etiam si concomitetur festa beatae Virginis : exceptis designatis supra § XXV. n. 4. quae duas integras Vesperas debent habere. Quae omnia intelligenda sunt de festo Dedicationis Ecclesiae nostrae; festum enim Dedicationis Ecclesiae Matricis celebrari debet secundum Rubricas, sicut alia festa non solemnia, nec de praecepto in civitate, de quibus infra § XXXI.

§ XXIX. — De festo Sancti Tituli principalis Ecclesiae nostrae.

FESTUM Sancti Tituli principalis Ecclesiae nostrae celebretur sub ritu Totius Duplicis, sed sine Octava. Festum Sancti Tituli minus principalis celebretur sub ritu designato, vel consueto.

2. Festum Sancti Tituli principalis nostrae Ecclesiae debet transferri, si occurrerit in diebus Sancti Patroni principalis de praecepto, vel Dedicationis nostrae Ecclesiae, quia haec sunt festa majoris solemnitatis : proindeque transferendum est festum Sancti Tituli principalis, si occurrat in illis diebus, quibus nequit fieri Officium de Sancto Patrono principali, vel de Dedicatione, de quo § XXVII. num. 1. et 2. § praecedenti, num. 4.

3. Festum Sancti Tituli principalis Ecclesiae nostrae praecedit in solemnitate festum Sancti, cujus Corpus conditum est in Ecclesiis nostris : et ideo hoc secundum, si eodem die evenerit, transferendum est; et si in duobus diebus immediate, semper festum Tituli principalis habebit duas integras Vesperas. Idque idem servetur de festo Sancti Tituli principalis respectu festorum beatae Virginis, Apostolorum, et Sanctorum Ordinis nostri, sicut § praecedenti, num. 4. de festo Dedicationis dictum est.

4. In concursu cum S. Patrono minus principali, etiamsi sit de praecepto, debet praeferri festum Sancti Tituli principalis Ecclesiae; non vero festum Sancti Tituli minus principalis, sed debet celebrari festum Patroni minus principalis de praecepto. Si vero festum Patroni non sit de praecepto, et occurrerit in die Sancti Tituli minus principalis, fiat translatio juxta qualitatem solemnitatis festorum. Sed si ejusdem solemnitatis sint, praeferatur festum Sancti Tituli minus principalis, nisi propter maximam populi devotionem aliter fieri oporteat.

§ XXX. — De festo Sancti cujus Corpus, vel insignis Reliquia condita sunt in Ecclesiis nostris.

FESTUM Sancti, cujus Corpus conditum est in Ecclesiis nostris, celebretur sub ritu Toto Duplici, et computandum est inter festa solemnia patriae : ac de ejus translatione, et concomitantia cum aliis festivitatibus judicandum est secundum morem patriae et devotionem populi. Si nulla fuerit consuetudo, debent huic festo in omnibus praeferri festum Sancti Patroni principalis de praecepto, festum Dedicationis Ecclesiae, et festum S. Tituli principalis Ecclesiae nostrae : et similiter eidem festo praeferenda sunt festa beatae Virginis, Apostolorum, et Sanctorum Ordinis nostri.

2. Non potest autem Officium de hujusmodi Sancto celebrari, eo quod in loco sit ejus Corpus, aut aliqua Reliquia; sed tantum in Ecclesiis nostris, ubi asservatur Corpus, aut insignis Reliquia. Ita habetur ex decreto sacrae Congregationis Rituum, quae aliter fieri vetuit, et prohibuit : et insuper declaravit, insignes Reliquias esse : Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Cor-

poris, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

3. Advertendum tamen, quod dictum est de Sanctis, quorum Corpora, vel insignes Reliquiae asservantur in Ecclesiis nostris, intelligendum est dumtaxat de Sanctis in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, vel de illis, quorum festivitates celebratae sunt cum licentia sacrae Congregationis Rituum, vel summi Pontificis. De ceteris autem Sanctis, de quibus non habetur hujusmodi licentia, nullo modo fiat Officium, Magistro Ordinis, vel sacra Congregatione inconsultis.

4. Quod si sanctus ille, cujus Corpus, seu insignis Reliquia in nostris asservatur Ecclesiis, habuerit socium, aut socios, quorum Corpora, seu insignes Reliquiae non asservantur in nostris Ecclesiis, debet festum Sancti, cujus Corpus, seu Reliquiam insignem habemus, proprio die celebrari : et socii in primam Feriam non impeditam transferri, et sub ritu in Kalendario designato, celebrari. Quod etiam est observandum, si Sanctus Patronus de praecepto, vel Titularis Ecclesiae habuerint socios, qui nec Patroni, nec Titulares sint.

5. Quando autem fit festum de Sancto principali, et non de sociis, separentur in Matutino Lectiones, si commode fieri potest : et dicantur in festo Sancti principalis, quae ejus vitam et acta referunt; relictis pro sociis aliis Lectionibus, quarum numerus debet ex Communi compleri. Si vero historia vitae separabilis non sit, legantur omnes Lectiones in festo principali, et pro sociis sumantur ex Communi. Idemque de Oratione, si Sanctorum nomina possunt separari.

6. Festum Sancti, cujus insignem habemus Reliquiam, celebretur tantum sub ritu Duplici : nisi aliunde majorem habeat solemnitatem.

§ XXXI. — De aliis festis locorum, et Sanctorum, quae auctoritate Apostolica de novo celebranda approbantur.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, civibus, et aliis festis, de quibus in Kalendario, seu Rubricis nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacrorum Rituum Congregatio, prout ipsa per suum speciale decretum statuit, et mandavit.

2. Cum Ordinis nostri Ritus in divino Officio recitando sit specialis, et a sede Apostolica specialiter approbatus, et confirmatus; non licet alicui pro suo libito disponere recitationem Officiorum, vel recitari facere Officia Sanctorum, quae a sede Apostolica recitanda, sive ad libitum, sive de praecepto conceduntur omnibus, tam saecularibus, quam regularibus Urbis et Orbis, qui ad Horas canonicas tenentur; donec specialiter et expresse Ordini nostro fuerint concessa ab eadem sede Apostolica, et jussu Magistri Ordinis nostro Breviario inserta, et ea die, ac eo ritu, quibus in illo dicta festa designantur. Idem quoque est dicendum, si de novo auctoritate Apostolica elevatur ritus alicujus festi pro Breviario Romano, vel de novo conceditur celebratio illius sub ritu majori eo, sub quo jam a nobis celebratur : quod scilicet illa elevatio ritus, vel nova concessio Officii sub ritu majori, licet sit universalis, et Urbis et Orbis, debet specialiter et expresse Ordini nostro concedi, et nostro Breviario, ut supra, inseri, ut illa possimus uti. Quae omnia ab initio Ordinis usque ad haec nostra tempora servata fuerunt.

3. Ex concessione speciali sanctae mem. sanctissimi Domini nostri Benedicti XIII. Ordinis nostri, ad instantiam Magistri Ordinis, possumus celebrare Officia et Missas illorum Sanctorum, de quibus in aliquo regno, provincia, vel civitate, ex concessione Apostolica speciali, vel ex approbata consuetudine, universim ab omnibus tam saecularibus, quam regularibus, Officium cum Missa celebratur, sub ritu tamen, et forma juxta Rubricas Breviarii Ordinis. Pro usu igitur hujusmodi gratiae, maxime debent Superiores, et directores divini Officii pro illo regno, provincia, vel civitate prius attendere, de quibus festis, ut supra, universim fiat Officium, ut de illis a nostris fieri possit.

4. Circa tamen occurrentiam hujusmodi festorum, est etiam regula sequens : si aliquod festum ex dictis occurrerit in die Sancti nostri Ordinis, vel alterius Sancti nostri Kalendarii, transferendum est, et fieri debet Officium de Sancto Ordinis, vel de Sancto nostri Kalendarii; nisi illud festum sit Patroni principalis loci de praecepto, vel Patroni minus principalis, etiam de praecepto, vel aliud festum solemne, et de praecepto in patria, quae semper praeferenda sunt festis Sanctorum Ordinis, et Sanctorum nostri Kalendarii, etiamsi haec sint ejusdem vel majoris solemnitatis; et debet fieri Officium de Sancto patriae, et nostra festa transferenda sunt.

5. Quando praedicta Officia, vel inter se, vel cum Sanctis Ordinis, vel aliis nostri Kalendarii eadem die in aliquibus locis ita fixe occurrunt, ut translatio alicujus, seu aliquorum sit perpetua; tunc prima dies proxima non impedita, censeatur assignata in perpetuum pro die propria festi translati respective, ita ut de illo fiet, etiamsi evenerit in Dominicam, nisi fuerit talis Dominica, vel talis dies juxta Rubricas impedita, ut in illam nullum festum transferri possit, prout dictum est § XXVII. num. 1.

§ XXXII. — De Memoriis faciendis.

Per totum annum, cum de Dominica non agitur, Sabbato praecedenti in Vesperis, et ipsa die in Laudibus, et in secundis Vesperis, fiat illius Memoria : exceptis Dominicis occurrentibus in Vigilia Nativitatis Domini usque ad Epiphaniam : de quibus suis locis notatum est. Item Dominicis infra Octavas Ascensionis, et Corporis Christi, de quibus nulla est facienda Memoria Sabbato praecedenti. Similiter de Dominica fiat Memoria in Laudibus, et Vesperis aliquo die infra Hebdomadam, si non possit fieri de Feria pro Dominicis, quae supersunt post Octavam Epiphaniae, et non possunt resumi post Octavam Trinitatis : et etiam de Dominica xxj. post Octavam Trinitatis, prout in propriis locis dicitur.

2. De Feria fiat quotidie Memoria in Adventu, et Quadragesima, et tribus diebus Rogationum, cum aliquod festum in iisdem contigerit celebrari : aliis vero temporibus nulla est facienda Memoria de Feria.

3. De festo Duplici, et supra, semper fiat Memoria in Vesperis, quando eas impeditas habuerit. Idem fiat de festo Simplici, praeterquam in Vigilia Pentecostes, in qua in secundis Vesperis omittitur Memoria festi Simplicis, ut dictum est § XXIV. num. 7. et in Feria quarta majoris Hebdomadae, ut dictum est § XIV. num. 5. Etiam est facienda Memoria de Octava Simplici : praeterquam in diebus notatis § XXI. num. 6. et 7. Similiter est facienda Memoria de Octava Solemni, et Solemnissima, si de ipsis non fiat Officium, sicut in suis specialibus Titulis supra notatum est.

4. De festo trium Lectionum fiat Memoria; similiter fiat de Octava trium Lect.; etiam de festo et Octava habentibus solam Memoriam, sicut de singulis in suis specialibus locis dictum est.

5. Memoria quaecumque tam in Vesperis, quam in Laudibus, fiat per Antiphonam, Versiculum, et Orationem.

6. Sanctorum Memoria fiat per Antiphonas proprias, aut ex Communi Sanctorum desumptas, quae notantur in Vesperis, vel Laudibus. Si contigerit eodem die plures seorsim Memorias fieri, vel Martyrum, vel Confessorum, vel Virginum, etc. et Officium illius diei ex Communi desumatur, tunc in primis Vesperis, prima Memoria fiat per Antiphonam notatam ad Magnificat. pro secundis Vesperis. Secunda Memoria, per primam Antiphonam Laudum. Tertia, per quartam Antiphonam Laudum. In secundis Vesperis, prima Memoria fiat per Antiphonam positam ad Magnificat. pro primis Vesperis. Secunda, per Antiphonam, quae dicitur super Psalmos in primis Vesperis. Tertia, per quartam Antiphonam Laudum. In Laudibus, Memoria prima fiat per secundam Antiphonam Laudum. Secunda, per tertiam Antiphonam Laudum. Tertia, per quintam Antiphonam Laudum. Versiculus autem pro prima Memoria in Vesperis, erit positus in primo Nocturno : pro secunda, positus in secundo, etc. In Laudibus vero pro prima Memoria Versiculus erit positus in tertio Nocturno : pro secunda, positus in secundo, etc. Si illud contigerit

tempore Paschali, fiat eodem modo, sumendo Antiphonas de Communi illius temporis : sed prima Memoria in Vesperis, et Laudibus fiat respective per Antiphonas ad Magnificat. et Benedictus. de Communi extra tempus Paschale cum Alleluia.

7. In omnibus Sabbatis per totum annum in Vesperis, et Laudibus fiat Memoria de beata Virgine, quotiescumque de ipsa non agitur. Eodem modo fiat Memoria de beato Dominico Patre nostro in tertiis Feriis; et in quintis, de sanctissimo sacramento; et in quartis, ubi viget studium, de D. Thoma; aut de alio Sancto Ordinis, juxta consuetudinem approbatam. Fiat etiam in eadem Feria Memoria de sancto Thoma in conventibus, in quibus celebratur Officium de alio Sancto Ordinis nostri : si tamen in illis vigeat studium artium simul et theologiae. Intermittitur autem Memoria hujusmodi in dictis Feriis de beata Virgine, de beato Dominico, de Sancto Ordinis, et de sanctissimo Sacramento, in festis Duplicibus, et supra, et infra Octavas Solemnissimas, et Solemnes, ac in diebus octavis earum, et a secunda die Januarii usque ad diem octavam Epiphaniae inclusive, et in die Animarum.

8. Fiat Memoria de beata Virgine in Laudibus, et Vesperis diei octavae sancti Stephani, et deinceps usque ad secundas Vesperas diei octavae Epiphaniae exclusive : praeterquam in Laudibus Vigiliae Epiphaniae, et in Vesperis utrisque, et Laudibus festorum Epiphaniae, Inventionis D. N. J. C. in medio Doctor. et beati Gundisalvi. Ejusdem beatae Virginis Memoria fiat in die sancto Paschae, et duobus sequentibus in Vesperis, ut ibidem notatum est; item in omnibus Dominicis per totum annum, quando de Dominica agitur, fit Memoria de beata Virgine in Laudibus per Antiphonam Sub tuum praesidium. ℣. Post partum. et Orationem Protege Domine. In Vesperis per Antiphonam Regali ex progenie. ℣. Ora pro nobis. et Orationem Protege. Exceptis Dominicis infra Octavas Simplices beatae Virginis

9. De Cruce est facienda Memoria quotidie per Hebdomadam Paschae ad Vesperas, et in Dominica in Albis, et deinceps quotidie usque ad Vigiliam Ascensionis exclusive, tam in Laudibus quam in Vesperis, exceptis festis Duplicibus, et supra.

10. In Officio quotidiano beatae Virginis, semper fiat Memoria in Laudibus et Vesperis de B. Dominico Patre nostro, et de omnibus Sanctis nostri Ordinis : etiam Feria tertia, quando de beato Dominico Patre nostro fit Officium, aut Memoria.

11. In omnibus tertiis Feriis, quando fit Officium de sancto Patre nostro Dominico, fiat Memoria in Vesperis et Laudibus de sancto Patre nostro Francisco.

§ XXXIII. — De ordine Memoriarum.

MEMORIA festi Simplicis, et supra, praecedit Memoriam Octavae non Solemnis; Memoria tamen diei octavae Simplicis praecedit Memoriam festi Simplicis; Memoria festi Duplicis, et supra, et Octavae Solemnis, et supra, praecedit Memoriam Dominicae, et festi Simplicis : excipiuntur festa Simplicia, quae celebrantur infra Octavas Nativitatis Domini; et similiter festum Simplex, aut Octava Simplex, quando celebrantur infra Octavas Solemnes : tunc enim si habeant primas, aut secundas Vesperas impeditas a festo Duplici, et supra, Memoriae illorum praecedunt Memoriam Octavae, infra quam celebrantur.

2. Memoria de Octava Simplici, et Memoria de Adventu, et Quadragesima, ac de Dominica post Octavas Epiphaniae, vel Trinitatis, quando fit in aliqua Feria infra Hebdomadam, praecedunt Memorias de beata Virgine in Sabbato; de B. Dominico Patre nostro, Feria tertia; de sanctissimo Sacramento, Feria quinta; de D. Thoma, aut S. Ordinis, Feria quarta. Istae autem supradictae Memoriae de beata Virgine, etc. praecedunt Memoriam festi trium Lectionum, et festi habentis solam Memoriam : hoc vero praecedit Memoriam de S. Patre Francisco Feria tertia faciendam, et Memoriam Octavarum habentium solam Memoriam infra ipsas Octavas; sed in die octava festum habens solam Memoriam praeceditur ab Octava. Festum habens Memoriam solam in Vesperis et Laudibus, praecedere debet festum de sola Memoria in Laudibus : et hujusmodi Memoria in proprio die debet praecedere Memoriam festi hujusmodi translati cum alio festo, cum quo est annexum. Semper tamen in Vesperis prima Memoria fiat de eo, de quo fiet Officium die sequenti, si alias de eo est facienda sola Memoria; ut contingit, quando Feria tertia fit de festo, vel Octava Simplici, et Feria quarta fiat Officium de festo trium Lectionum; tunc enim in Vesperis Feriae tertiae Memoria de festo trium Lectionum praecedet Memoriam de S. Thoma, vel de Sancto Ordinis.

3. Memoria de Cruce, Paschali tempore, fiat post omnes praenotatas Memorias. Memoria vero de beata Virgine, quae fit Dominicis diebus, fit quovis tempore post omnes Memorias : sicut et Memoria de beata Virgine, quae fit ab Octava sancti Stephani, et deinceps usque ad diem octavam Epiphaniae, debet fieri post omnes Memorias.

§ XXXIV. — De Orationibus in festis et Vigiliis Sanctorum.

ORATIO, quae in festis Sanctorum dicitur ad primas Vesperas, dicenda est ad omnes Horas diei (exceptis Prima et Completorio, ut supra dictum est) usque ad secundas Vesperas inclusive. Excipiuntur festa Sanctorum, quae in Vigiliis habent proprias Orationes, quae dicendae sunt ad primas Vesperas. Omittatur Oratio Vigiliae, si festum transferatur ad secundam Feriam.

§ XXXV. — De Homilia in Vigiliis Sanctorum.

HOMILIA dicenda est in Vigiliis sancti Joannis Baptistae; Apostolorum Petri et Pauli; Apostolorum Simonis et Judae; et Omnium Sanctorum. In his Vigiliis Officium fiat de Feria, cum Homilia propria : exceptis Vigiliis occurrentibus infra Octavas Simplices, aut Solemnes; in quibus Officium erit de Octava, duae Lectiones de Homilia, et tertia de Octava. In ceteris autem Vigiliis B. Mariae V. aut Sanctorum, Homilia Vigiliae prorsus omittitur ob festa occurrentia.

2. Dimittitur Homilia, cum Vigilia in Dominica evenerit. Item quando transfertur in Vigiliam aliquod festum Simplex (quod ulterius transferri non potest) aut majus. Item quando Vigilia S. Joannis Baptistae, vel Apostolorum Petri et Pauli, in die Corporis Christi. aut infra Octavas, vel in die octava ejusdem occurrerit,

§ XXXVI. — De Matutinis in sero post Completorium dicendis.

MATUTINAE in sero post Completorium dicantur in triduo ante Pascha. A festo autem sanctissimae Trinitatis, in festis Duplicibus, et supra, et Dominicis diebus, similiter dicantur, usque ad diem ultimam Augusti. Item infra Octavas Corporis Christi, et Visitationis beatae Virginis, propter Indulgentias. Ubi autem consuetum est semper media nocte, aut post mediam noctem, omnibus his praedictis diebus, aut saltem aliquibus, Matutinas dici, servetur consuetudo. Si tamen Matutinae in sero, vel ante mediam noctem dicantur, Pretiosa non est dicenda tunc immediate post illas, sed reservetur, ut dicatur immediate post Primam; nisi post mediam noctem finiantur, ut in nocte Natalis Domini.

§ XXXVII. — De Officio quotidiano beatae Mariae Virginis.

OFFICIUM quotidianum B. Virginis dicendum est pro tempore ante Horas canonicas, excepto Completorio, quod post Completorium de Tempore, vel de Sancto, dicendum est ante Antiphonam Salve Regina. et ideo Completorium beatae Virginis non terminatur, sicut aliae Horae, per ℣. Ave Maria. sed illo omisso, immediate post ℣. Benedicamus Domino. sequitur Antiphona Salve.

2. Intermittitur praedictum Officium in Vigilia Nativitatis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epiphaniae inclusive; et in quarta Feria ante Cenam Domini in Vesperis, et deinceps

usque in secundam Feriam post Octavam Paschae exclusive. Intermittitur etiam in festis Duplicibus, et Totis Duplicibus in primis Vesperis, et deinceps usque ad Completorium diei festi inclusive. In omnibus Dominicis diebus per totum annum in Matutinis, et usque ad Completorium inclusive. Et similiter infra omnes Octavas Solemnissimas, et Solemnes, et in diebus octavis, etiamsi in die aliqua infra ipsas Octavas Officium de ipsis Octavis non fiat; sed fiat Officium de festo, vel Octava Simplici, ut dictum est supra § XIV. num. 4. et § XXI. num. 10. Omittitur autem quandocumque de ipsa beata Virgine Officium celebratur, sive in Octavis ipsius, sive extra Octavas; in Octavis tamen dicitur in Vesperis, in casibus expressis supra § XXI. n. 10.

3. In Vigilia Pentecostes dicatur Officium quotidianum beatae Virginis in Matutinis, et usque ad Vesperas exclusive.

§ XXXVIII. — De Litaniis Sanctorum, et de prostrationibus super formas.

POST Completorium, quantumvis ea die solemne festum fuerit; si nihilominus die sequenti fiat Officium de Feria, tam extra tempus Paschale, quam intra, semper legantur sero praecedenti in choro Litaniae Sanctorum cum Psalmo *Deus in adjutorium.* precibus, Versiculis, et Orationibus, ut designantur in Breviario post Commune Sanctorum. Exceptis Vigilia Nativitatis Domini, Feria quinta in Cena Domini, et Feria sexta in Parasceve; in quibus Litaniae, etc. omnino dimittuntur. Sabbato autem Sancto, tribus diebus Rogationum, et Vigilia Pentecostes, Litaniae dicuntur ante Missam Feriae : sed in tribus diebus Rogationum (si fit de Feria) et in Vigilia Pentecostes, dicentur in sero praecedenti post Completorium, Psalmus *Deus in adjutorium,* preces, et Orationes Litaniarum.

2. Dum Litaniae post Completorium recitantur in choro, fratres debent esse genuflexi, aut (si fuerint factae prostrationes in Vesperis) prostrati, a principio usque ad ultimam Orationem inclusive. Qui autem tunc non fuerint in choro, ad eas recitandas minime teneantur.

3. Si ex aliqua causa aut necessitate Litaniae recitantur, addenda est Oratio, et Versiculus pro illa necessitate.

4. Post Litanias (si alias hae sunt dicendae) vel immediate post Completorium (si Litaniae non sunt dicendae) fratres prostrati dicant : *Confiteor.* cum Psalmo *Miserere.* ut notatur in Breviario in Dominica prima post Octavam Epiphaniae vel Trinitatis, si illa die de Feria fiat Officium : exceptis Vigilia Pentecostes, et tribus diebus ante Pascha. Dum autem dicitur Psalmus praedictus, recipiant fratres disciplinam ab Hebdomadario, qui postea etiam eam recipiat ab eo, qui praeest choro. In tribus vero diebus Rogationum id non omittatur; sed post Preces et Orationes (similiter si Officium fuerit de Feria) in sero praecedenti praedicta dicantur, et disciplina detur.

5. Quod si post Completorium, ubi est talis consuetudo, disciplina dari non possit, propter saeculares, detur in sacristia, vel capitulo : aut tunc, si fuerit grave impedimentum, relinquatur post Matutinas. Fratres vero, qui disciplinis non intersunt, tenentur recitare Psalmum *Miserere* cum Oratione.

6. Prostrationes super formas faciendae tantum sunt, quando Officium fit de Feria extra tempus Paschale, ad omnes Horas respective (prout in Constitutionibus nostris De inclinationibus. cap. 2. dist. 1. videre est), Quae quidem intermittuntur in Nona in omni Sabbato, quando fit de Feria, et in omni Vigilia cujuslibet festi novem Lectionum, nisi in Quadragesima : nam in ea etiam in Nona praedictis diebus sunt faciendae. Intermittuntur etiam in Vesperis festi trium Lectionum usque ad Nonam sequentis diei inclusive; et in Vesperis Sabbati, et Vigiliae festi novem Lectionum usque ad Completorium Dominicae, vel festi inclusive : et ubi particulariter est notatum, quod intermittantur.

7. Fiant etiam prostrationes in Officio Defunctorum, si in Hora canonica immediate praecedenti factae sunt in choro.

§ XXXIX. — De Precibus.

PRECES dicuntur in Vesperis, Completorio, Laudibus, Prima, Tertia, Sexta, et Nona, cum de Feria agitur.

2. Tempore autem Paschali non dicuntur Preces, nisi in Prima, et in Completorio.

3. Intermittuntur etiam Preces in Nona, quandocumque in eadem intermittuntur prostrationes super formas : ut (quando fit de Feria) in omni Sabbato, et in Vigilia cujuslibet festi novem Lectionum, nisi in Quadragesima, prout § praecedenti num. 6. dictum est : quare in Quadragesima, etiam in Nona praedictis diebus Preces sunt recitandae.

4. Preces dicuntur quotidie in Prima, et Completorio, nisi in Dominica die, festis Duplicibus, et supra, et in omnibus diebus Octavarum Solemnium, et supra, et infra has Octavas, etiamsi in eis fiat Officium de festo, aut Octava Simplici; et ubi specialiter est notatum, ut non dicantur.

5. Advertendum est autem, eum, qui Sabbato Sancto extra Missam recitat Vesperas, debere in principio dicere *Pater noster.* non autem in fine earumdem Vesperarum.

6. Dicendum tamen est *Pater noster.* in Officio Defunctorum post *Requiescant in pace.* cum non sequitur alia Hora.

Oratio dicenda ante Officium.

APERI Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínae majestátis tuae. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínae intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi horas persólvo.

Oratio dicenda post Officium.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTAE et individuae Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimae ac gloriosíssimae sempérque Vírginis Maríae fecúndae integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus, et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta saecula saeculórum. Amen.

℣. Beáta víscera Maríae Vírginis, quae portavérunt aetérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quae lactavérunt Christum Dóminum.

Dicitur pro statu summi Pontificis, et Ecclesiae :

PATER noster, qui es in caelis : sanctificétur nomen tuum.

Advéniat regnum tuum.

Fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra.

Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie.

Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris.

Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Sed líbera nos a malo. Amen.

AVE María, grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

Benedictiones ante Lectiones in Matutinis.

In primo Nocturno.

Benedictio j.

BENEDICTIONE perpétua benedícat nos Pater aetérnus. ℟. Amen.

ij. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

iij. Spíritus sancti grátia illumináre dignétur sensus et corda nostra. ℟. Amen.

In secundo Nocturno.

Benedictio j.

DEUS Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

ij. Ad gáudia Paradísi perdúcat nos misericórdia Christi. ℟. Amen.

iij. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno.

Si non fuerit Homilia,

Benedictio j.

ILLE nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

Si fuerit Homilia,

j. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

ij. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

iij. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES

in festis B. Mariae Virginis.

In primo Nocturno.

Benedictio j.

ALMA Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

ij. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

iij. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

In secundo Nocturno.

Benedictio j.

AB hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix virgo. ℟. Amen.

ij. Jesus Maríae Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

iij. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

In tertio Nocturno.

Si non fuerit Homilia,

Benedictio j.

ORET voce pia pro nobis Virgo María. ℟. Amen.

Si vero sit Homilia,

j. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

ij. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

iij. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína Angelórum. ℟. Amen.

In Sabbato, quando de ea fit Officium, dicantur tres ultimae Benedictiones.

Breviarium juxta ritum Sacri Ordinis Praedicatorum

Psalterium David.

DOMINICIS DIEBUS.

AD MATUTINUM.

Dicto secreto **Pater noster.** et **Credo.** incipiatur alta voce **℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.**

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

℣. Glória Patri. etc. **Sicut erat.** etc. **Allelúia.**

A Septuag. vero usque ad Fer. v. in Cena Domini exclusive, loco **Allelúia.** dicitur **Laus tibi Dómine, Rex aetérnae glóriae.**

Dominicis diebus ab Octava Epiph. usque ad Septuag. exclus. et a Domin. j. post Oct. Trin. usque ad Advent. quando fit de Dominica

Invitatorium.

ENITE, exsultémus Dómino : * Jubilémus Deo salutári nostro.

Quo dicto, sequitur :

℣. Praeoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Deinde repetitur : **Veníte, exsultémus Dómino : * Jubilémus Deo salutári nostro.**

℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem

suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Jubilémus Deo salutári nostro.

℣. Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos : quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuae ejus.

Veníte, exsultémus Dómino. etc.

℣. Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Jubilémus Deo. etc.

℣. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Veníte, exsultémus. etc.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Jubilémus Deo salutári nostro.

Postea repetatur totum Invitatorium :

Veníte, exsultémus Dómino : * Jubilémus Deo salutári nostro.

IN I. NOCTURNO.

Littera **N.** in principio Psalmi indicat Psalmum illum non esse dicendum in Matutinis, nec in Vesperis, cum de Dominica, aut de Feria agitur.

* indicat pausam in medio Versus, ¿ flexionem in priori parte Versus.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ¿ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Non omnes Psalmi hujus Nocturni, sed tantum quilibet

quartus in ordine, per ℣. Glória Patri. terminetur.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terrae, ¿ et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

N. Psalmus 4.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quaeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiae, ¿ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

N. Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiae tuae.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ¿ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ¿ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ¿ lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

A Domin. j. post Oct. Epiph. usque ad Domin. in Passione exclus. super Psalm. Aña. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre.

A Dom. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclus. super Psalm. Aña. Pro fídei méritis vocitátur jure beátus, legem qui Dómini meditátur nocte diéque.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, ¿ et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in praecépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Laetábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in aetérnum et in saeculum saeculi.

Inimíci defecérunt frámeae in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in aetérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : ¿ et ipse judicábit orbem terrae in aequitáte, * judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quaeréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliae Sion.

Exsultábo in salutári tuo : * infíxae sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quae obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo : * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimae suae : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem irae suae non quaeret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátae sunt viae illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quaerétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in aetérnum, et in saeculum saeculi : * períbitis gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * praeparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimae meae : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ¿ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

A Domin. j. post Oct. Epiphan. usque ad Dom. in Pass. exclus. super Ps. Aña. **Dómine Deus meus in te sperávi.**

A Dom. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclus. super Ps. Aña. **Juste Deus, judex fortis, patiénsque, benígnus : in te sperántes muni miserándo fidéles.**

Psalmus 11.

SALVUM me fac Dómine, quóniam defécit sanctus:* quóniam diminútae sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, ¿ lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terrae purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in aetérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USQUEQUO Dómine oblivísceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Praeválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : ¿ cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

DIXIT insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de caelo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ¿ simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : ¿ linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, ¿ et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suae,

exsultábit Jacob, et laetábitur Israël.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

A Domin. j. Adv. usque ad Nativ. Domini exclus. super Ps. Aña. Sciéntes, quia hora est jam nos de somno súrgere : nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus : nox praecéssit, dies autem appropinquávit.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

A Domin. j. post Octavam Epiph. usque ad Domin. in Passione exclus. super Ps. Aña. Tu Dómine servábis nos, et custódies nos.

Usque ad Quadrag. ℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

A Domin. j. Quadrag. usque ad Domin. in Passione, ℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum, Deus meus.

Dominica in Passione, et in Ramis, super Psalm. Aña. Quid moléstí estis huic mulíeri? opus enim bonum operáta est in me.

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

A Domin. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclusive, super Ps. Aña. Surge, et in aetérnum serva munímine sacro : custodíque tuos Astrípotens fámulos.

℣. Memor. etc. ut supra.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi ij. et iij. Nocturni terminantur singuli per ℣. Glória Patri.

Psalmus 15.

ONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meae, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in praecláris : * étenim heréditas mea praeclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ¿ adimplébis me laetítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

A Domin. j. post Octavam Epiph. usque ad Domin. in Passione exclus. super Ps. Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dómine.

A Domin. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclus. super Ps. Aña. Natúrae génitor consérva a morte redémptos : facque tuo dignos servítio fámulos.

Psalmus 16.

EXAUDI Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant aequitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxterae tuae custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ¿ ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad praedam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, praeveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuae.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

A Domin. j. post Octavam Epiph. usque ad Domin. in Passione exclus. super Ps. Aña. Inclína Dómine aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

A Dom. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclusive, super Ps. Aña. Péctora nostra tibi tu Cónditor orbis adúre : igne pio purgans, atque cremándo probans.

Psalmus 17.

DILIGAM te Dómine fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meae, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * praeoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : ¿ fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: ¿ et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit caelos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, ¿ in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Prae fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de caelo Dóminus, ¿ et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus irae tuae.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, ¿ et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Praevenérunt me in die affliĉtiónis meae : * et faĉtus est Dóminus protéĉtor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéĉtu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéĉtu oculórum ejus.

Cum sanĉto sanĉtus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum eléĉto eléĉtus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus : ¿ elóquia Dómini igne examináta : * protéĉtor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus praeter Dóminum? * aut quis Deus praeter Deum nostrum?

Deus qui praecínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad proelium : * et posuísti, ut arcum aereum, bráchia mea.

Et dedísti mihi proteĉtiónem salútis tuae : * et déxtera tua suscépit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et praecinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, ¿ fílii aliéni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meae.

Deus qui das vindíctas mihi, ¿ et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam,

Magníficans salútes regis ejus, ¿ et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in saeculum.

A Domin. j. Adv. usque ad Nat. Dom. excl. super Ps. Aña. Hora est jam nos de somno súrgere, et apérti sunt óculi nostri súrgere ad Christum : quia lux vera est fulgens in mundo.

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

A Dom. j. post Oct. Epiph. usque ad Dom. in Pass. excl. sup. Ps. Aña. Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum.

Usque ad Quadrag. ℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super judícia justificatiónis tuae.

A Dom. j. Quadrag. usque ad Dom. in Pass. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Domin. in Passione, et in Ramis, super Ps. Aña. Mittens haec múlier in corpus meum hoc unguéntum, ad sepeliéndum me fecit.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

A Domin. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclus. super Ps. Aña. Tu pópulum húmilem salvásti a morte Redémptor : atque supérba tuo colla premis jáculo.

℣. Média nocte. etc.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 18.

AELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ¿ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

A Domin. j. post Octavam Epiph. usque ad Domin. in Passione exclusive, super Psalmos Aña. Non sunt loquélae, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

A Domin. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclus. super Ps. Aña. Sponsus ut e thálamo, procéssit Christus in orbem, descéndens caelo jure salutífero.

Psalmus 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Laetábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de caelo sancto suo : * in potentátibus salus déxterae ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et eréćti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

A Domin. j. post Ovtavam Epiph. usque ad Domin. in Passione exclusive, super Ps. Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

A Domin. j. post Octavam Trinit. usque ad Adv. exclus. super Ps. Aña. Auxílium nobis Salvátor mitte salútis : et tríbuas vitam témpore perpétuo.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua laetábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in saeculum saeculi : * laetificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quae non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis praeparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

A Dominica j. Adventus usque ad Nativitatem Domini exclusive, super Psalm. Aña. Nox praecéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

A Domin. j. post Octavam Epiph. usque ad Domin. in Passione exclusive, super Ps. Aña. Dómine in virtúte tua laetábitur rex.

Usque ad Quadrag. ℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

A Domin. j. Quadrag. usque ad Dom. in Pass. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Domin. in Passione, et in Ramis, super Psalm. Aña. Magíster dicit : Tempus meum prope est : apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

A Domin. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. exclus. super Ps. Aña. Rex sine fine manens, míseris tu parce ruínis : praemia concédens, et tua cuncta regens.

℣. Exaltáre Dómine. etc.

IN LAUDIBUS.

Dominicis diebus ab Octava Epiph. usque ad Septuag. exclus. et a Dom. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. quando de Dom. agitur, in Laud. super Psalmos Aña. Regnávit Dóminus praecínctus fortitúdine cum decóre virtútum : cujus sedes paráta est in aetérnum.

Psalmi ut in Communi Apostolorum, exceptis Domin. a Septuag. usque ad Domin. Palm. inclusive.

AD PRIMAM.

In Domin. a Septuag. incipiendo, usque ad Domin. in Ramis Palm. inclus. dicuntur sequentes Psalmi.

Psalmus 21.

DEUS Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meae.

In te projéctus sum ex útero : ¿ de ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, ¿ et lingua mea adhaesit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiae laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : ¿ et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in saeculum saeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terrae :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsae famíliae géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terrae : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt caeli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuae ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbrae mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum :* et calix meus inébrians quam praeclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitae meae :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Glória Patri.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quae a saeculo sunt.

Delícta juventútis meae, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsae viae Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátae sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhaesérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Glória Patri.

Psalmus 25.

JUDICA me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuae, * et locum habitatiónis glóriae tuae.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diréćto : * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Psalm. 53. Deus in nómine tuo. cum Glória Patri. pag. 42.

Psalm. 92. Dóminus regnávit, decórem. sine Glória Patri. pag. 73.

Psalm. 118. Beáti immaculáti. cum Glória Patri. pag. 94.

Psalm. 118. Retríbue. cum Glória Patri. pag. 94.

Symbolum. Quicúmque. cum Glória Patri. pag. 125.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Veníte, * Exsultémus Dómino.

Quo dićto, sequitur ℣. Jubilémus Deo. etc.

In hac, et aliis Feriis sequentibus, Psalmi in Matut. notati, bini et bini terminantur per ℣. Glória Patri.

Psalmus 26.

OMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéćtor vitae meae, * a quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me proelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitae meae :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ¿ exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rećtam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te Dómine clamábo, ¿ Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meae dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * et in ópera mánuum ejus déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meae.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suae : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, ¿ et bénedic hereditáti tuae : * et rege eos, et extólle illos usque in aetérnum.

Antiphona. Dóminus defénsor vitae meae.

Psalmus 28.

AFFERTE Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, ¿ afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, ¿ Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : ¿ vox Dómini concutiéntis desértum : * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, ¿ et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in aetérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

EXALTABO te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum laetítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dómine in voluntáte tua, * praestitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quae utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in aetérnum confitébor tibi.

Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in aetérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam,* accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : ¿ et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et laetábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliviόni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, ¿ salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quae loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuae Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuae * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meae : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meae, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEATI quorum remíssae sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in aerúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quae circúmdedit me : * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, ¿ et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum contrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Laetámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me Dómine.

Psalmus 32.

EXSULTATE justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini caeli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in aetérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De caelo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De praeparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suae.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suae non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo laetábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Rectos decet collaudátio.

Psalmus 34.

JUDICA Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimae meae : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quaeréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebrae et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : ¿ et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quae ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimae meae.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me laetáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, ¿ tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terrae loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimae nostrae : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et laeténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIXIT injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : ¿ ástitit omni viae non bonae, * malítiam autem non odívit.

Dómine in caelo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuae : * et torrénte voluptátis tuae potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitae : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Praeténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiae : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña. Expúgna impugnántes me.

Psalmus 36.

NOLI aemulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam foenum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : ¿ et judícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli aemulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli aemulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quaeres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in aetérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, ¿ et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quaerens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in saeculum saeculi.

Quia Dóminus amat judícium, ¿ et non derelínquet sanctos suos : * in aetérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in saeculum saeculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum : * et quaerit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : ¿ et exaltábit te ut hereditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quaesívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide aequitátem : * quóniam sunt relíquiae hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiae impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : ¿ et éruet eos a peccatóribus, * et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttae tuae infíxae sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie irae tuae : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meae supergréssae sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátae sunt super me.

Putruérunt et corrúptae sunt cicatríces meae, * a fácie insipiéntiae meae.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quaerébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meae.

Aña. Revéla Dómino viam tuam.

℣. Dómine in caelo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Advent. ℣. Ex Sion. etc.

In Quadrag. ℣. Dicet Dómino. etc.

Tempore Pass. ℣. Erue a frámea. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. Miserére mei Deus. Ps. ipse 50. pag. 40.

Aña. Intéllige clamórem meum Dómine. Ps: 5. Verba mea. pag. 4.

Aña. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo. Ps. ipse 62. pag. 47. Ps. 66. Deus misereátur. pag. 50.

Aña. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolátus es me. Canticum Confitébor tibi Dómine. pag. 118.

Aña. Laudáte Dóminum de caelis. Ps. ipse 148. et ceteri, pag. 115.

Ad Benedictus, Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israël.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Invitator. Jubilémus Deo * Salutári nostro.

Psalmus 38.

IXI : Custódiam vias meas : * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi Dómine finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quae est exspectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuae ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

EXSPECTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériae, et de luto faecis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meae, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátae sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quaerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur super te omnes quaeréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Ut non delínquam in lingua mea.

Psalmus 40.

BEATUS qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, ¿ et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meae, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in aetérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymae meae panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitae meae, * dicam Deo : Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Sana Dómine ánimam meam : quia peccávi tibi.

N. Psalmus 42.

JUDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 43.

DEUS áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum : * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in saeculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meae coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.

Haec ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * aestimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiae nostrae et tribulatiónis nostrae?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribae, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prae fíliis hóminum, ¿ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulcritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttae tuae acútae, ¿ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus

delectavérunt te fíliae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliae regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Aña. Eructávit cor meum verbum bonum.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quae invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátae sunt aquae eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ¿ quae pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terrae Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terrae, veheménter eleváti sunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsae terrae mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terrae congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ¿ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in aetérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justítia plena est déxtera tua.

Laetétur mons Sion, et exsúltent fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Psalmus 48.

AUDITE haec omnes gentes : * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenae, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, ¿ rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimae suae : * et laborábit in aetérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in aetérnum.

Tabernácula eórum in progénie, et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Haec via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in aetérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Aña. Auribus percípite, qui habitátis orbem.

Psalmus 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit caelum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt caeli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar : ¿ Israël, et testificábor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Nòn accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meae sunt omnes ferae silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília caeli : * et pulcritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terrae, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, ¿ et advérsus fílium matris tuae ponébas scándalum : * haec fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite haec qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

N. Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et laetítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi laetítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meae : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiae, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 51.

QUID gloriáris in malítia,* qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui aequitátem.

Dilexísti ómnia verba praecipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, ¿ evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : * et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, ¿ et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et praeváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in aetérnum : et in saeculum saeculi.

Confitébor tibi in saeculum quia fecísti : * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Aña. Deus deórum Dóminus locútus est.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu. ℣. Egrediétur virga. etc.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit. etc.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. Secúndum magnam misericórdiam tuam, miserére mei Deus. Psalm. 50. Miserére mei Deus. pag. 40.

Aña. Salutáre vultus mei, et Deus meus. Psalm. 42. Júdica me Deus. pag. 35.

Aña. Ad te de luce vígilo, Deus. Psalm. 62. Deus Deus meus. pag. 47. Ps. 66. Deus misereátur. pag. 50.

Aña. Cunctis diébus vitae nostrae salvos nos fac Dómine. Cant. Ego dixi. pag. 118.

Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de caelis. Psalm. 148. Laudáte Dóminum de caelis. pag. 115.

Ad Benedictus, Aña. Eréxit Dóminus nobis cornu salútis, in domo David púeri sui.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. In manu tua Dómine, * Omnes fines terrae.

Psalmus 52.

DIXIT insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de caelo prospéxit super fílios hóminum : * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ¿ simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suae, exsultábit Jacob, et laetábitur Israël.

N. Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quaesiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimae meae.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 54.

EXAUDI Deus oratiónem meam, ¿ et ne despéxeris deprecatiónem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea : * et conturbátus

sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira moléssti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebrae :

Et dixi : ¿ Quis dabit mihi pennas sicut colúmbae, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Praecípita Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiae in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante saecula.

Non enim est illis commutátio, ¿ et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, ¿ divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, ¿ et ipse te enútriet : * non dabit in aetérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suae.

Psalmus 55.

MISERERE mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, ¿pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc convertántur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, ¿ in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quae reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

MISERERE mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de caelo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, ¿ et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttae : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super caelos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, ¿ exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad caelos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super caelos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Aña. Quóniam in te confídit ánima mea.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestrae concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, ¿erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdae, et obturántis aures suas,

Quae non exáudiet vocem incantántium, * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quae fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinae vestrae rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Laetábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: ¿ Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERIPE me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et deréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: ¿ et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, ¿ et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, ¿ quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia ejus praevéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos protéctor meus Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terrae.

Converténtur ad vésperam, ¿ et famem patiéntur ut canes : * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meae.

Adjútor meus tibi psallam, ¿ quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Aña. Justa judicáte fílii hóminum.

Psalmus 59.

DEUS, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Laetábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meae.

In Idumaeam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenae súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumaeam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

EXAUDI Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meae.

A fínibus terrae ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in saecula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in aetérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Psalmus 61.

NONNE Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? ¿ interfícitis univérsi vos : * tamquam paríeti inclináto et macériae depúlsae?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, ¿ cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, ¿ effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in aetérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, ¿ mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, ¿ et rapínas nolíte concupíscere : * divítiae si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo haec audívi, ¿ quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

N. Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ¿ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ¿ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ¿ adhaesit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quaesiérunt ánimam meam, ¿ introíbunt in inferióra terrae : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, ¿ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 63.

EXAUDI Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : ¿ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttae parvulórum factae sunt plagae eórum : * et infirmátae sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. A timóre inimíci éripe Dómine ánimam meam.

N. Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum praevaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuae : * sanctum est templum tuum, mirábile in aequitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terrae, et in mari longe.

Praeparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos

a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est praeparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus laetábitur gérminans.

Benedíces corónae anni benignitátis tuae : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, ¿ et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, ¿ psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuae mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum

Qui convértit mare in áridam, ¿ in flúmine pertransíbunt pede : * ibi laetábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in aetérnum, ¿ óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus :* igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, ¿ posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quae distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimae meae.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meae.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

N. Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Laeténtur et exsúltent gentes : ¿ quóniam júdicas pópulos in aequitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ¿confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ¿benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terrae.

Psalmus 67.

EXSURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in laetítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : ¿ iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim caeli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hereditáti tuae : et infirmáta est, * tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennae colúmbae deargentátae, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit caeléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia laetántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, ¿ cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in diléctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam,* convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Praevenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuae : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, ¿ congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quae bella volunt : ¿ vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia praevéniet manus ejus Deo.

Regna terrae, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super caelum caeli, * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suae vocem virtútis, ¿ date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, ¿ Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suae, * benedíctus Deus.

Aña. In ecclésiis benedícite Dómino.

℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

In Advent. ℣. Egrediétur Dóminus. etc.

In Quadrag. ℣. Scápulis. etc.

Temp. Pass. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea. Ps. 50. Miserére mei Deus. pag. 40.

Aña. Te decet hymnus Deus in Sion. Ps. ipse 64. pag. 48.

Aña. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus. Ps. 62. Deus Deus meus. p. 47. Ps. 66. Deus misereátur. p. 50.

Aña. Dóminus judicábit fines terrae. Cant. Exsultávit. pag. 119.

Aña. Caeli caelórum laudáte Deum. Psalm. 148. Laudáte. pag. 115.

Ad Benedictus, Aña. Salútem ex inimícis nostris : et de manu ómnium, qui nos odérunt, líbera nos Dómine.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalmus 68.

ALVUM me fac Deus : * quóniam intravérunt aquae usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, ¿ raucae factae sunt fauces meae : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quae non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quaerunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meae.

Quóniam zelus domus tuae comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiae tuae exáudi me, * in veritáte salútis tuae :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquae, ¿ neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimae meae, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor irae tuae comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et laetén-tur : * quaerite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum caeli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et aedificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

DEUS in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quaerunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Aña. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Psalmus 70.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in aetérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, ¿ et in locum munítum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meae tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, ¿ persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimae meae : * operiántur confusióne, et pudóre qui quaerunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiae tuae solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et usque in senéctam et sénium : * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quae ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quae fecísti magnália : * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : ¿ et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terrae íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quaerunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEUS judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ¿ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulae múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terrae : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo. .

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiae, ¿ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ¿ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedíctum in saecula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terrae : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in aetérnum : ¿ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Psalmus 72.

QUAM bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in caelum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in saeculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : ¿ Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, ¿ et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : ¿ et in voluntáte tua

deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in caelo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aetérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhaerére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes praedicatiónes tuas, * in portis fíliae Sion.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuae tuae?

Memor esto congregatiónis tuae, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuae : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuae.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, ¿ jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante saecula : * operátus est salútem in médio terrae.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terrae : * aestátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terrae dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quae ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Liberásti virgam hereditátis tuae.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen faex ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terrae.

Ego autem annuntiábo in saeculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

NOTUS in Judaea Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De caelo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terrae.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiae cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terrae.

Aña. In Israël magnum nomen ejus.

Psalmus 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meae Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, ¿ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos aetérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in aetérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc coepi : * haec mutátio déxterae Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : ¿ quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquae Deus, ¿ vidérunt te aquae : * et timuérunt, et turbátae sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttae tuae tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuae orbi terrae : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitae tuae in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

ATTENDITE pópule meus legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quae fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, ¿ et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant :

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quae non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quae osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquae, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas caeli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem caeli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de caelo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum suórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, ¿ et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escae eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quaerébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est mísericors, ¿ et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos coenomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit aerúgini fructus eórum : * et labóres eórum locústae.

Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suae : ¿ indignatiónem, et iram, et tribulatiónem : * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitae irae suae, ¿ et non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suae, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad aemulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátae.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduae eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus,* tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et aedificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in saecula.

Et elégit David servum suum, ¿ et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fetántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum, * et Israël hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña. Tu es Deus qui facis mirabília.

Psalmus 78.

DEUS venérunt gentes in hereditátem tuam, ¿ polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus caeli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terrae.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quae te non novérunt : * et in regna, quae nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, ¿ cito antícipent nos misericórdiae tuae : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : ¿ et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuae tuae, * confitébimur tibi in saeculum :

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QUI regis Israël, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant

eam omnes, qui praetergrediúntur viam?

Extermináavit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * réspice de caelo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxterae tuae : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Aña. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In Adventu. ℣. Ex Sion spécies. etc.

In Quadrag. ℣. Dicet Dómino. etc.

Temp. Pass. ℣. Erue a frámea. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. Tibi soli peccávi Dómine, miserére mei. Psalm. 50. Miserére mei Deus. pag. 40.

Aña. Dómine refúgium factus es nobis. Ps. ipse 89. p. 71.

Aña. In matutínis Dómine meditábor in te. Psalm. 62. Deus Deus meus. pag. 47. Psalm. 66. Deus misereátur. pag. 50.

Aña. In aetérnum Dóminus regnábit, et ultra. Cant. Cantémus Dómino. pag. 119.

Aña. In sanctis ejus laudáte Deum. Ps. 148. Laudáte Dóminum de caelis. pag. 115.

Ad Benedictus, Aña. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Psalmus 80.

XSULTATE Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Bucináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestrae :

Quia praecéptum in Israël est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israël si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in saecula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

DEUS stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, ¿ in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terrae.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Aña. Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Psalmus 82.

DEUS, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter, * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumaeórum et Ismaëlítae :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenae cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísarae : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terrae.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixérunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quaerent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in saeculum saeculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

QUAM dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in saecula saeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ¿ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuae : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuae.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in aetérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua laetábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátae sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de caelo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INCLINA Dómine aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * laetífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multae misericórdiae ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meae.

In die tribulatiónis meae clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, ¿ vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, ¿ et ingrédiar in veritáte tua : * laetétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in aetérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quaesiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multae misericórdiae, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, ¿ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac fílium ancíllae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ¿ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña. Benedixísti Dómine terram tuam.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenae, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ¿ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut laetántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salútis meae : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ¿ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam,* et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea praevéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irae tuae : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Psalmus 88.

MISERICORDIAS Dómini * in aetérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In aetérnum misericórdia aedificábitur in caelis : * praeparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, ¿ jurávi David servo meo : * Usque in aetérnum praeparábo semen tuum.

Et aedificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur caeli mirabília tua Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus aequábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuae dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt caeli, et tua est terra, ¿ orbem terrae et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium praeparátio sedis tuae.

Misericórdia et véritas praecédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, ¿ et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, ¿ et dixísti : Pósui adjutórium in poténte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meae.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum prae régibus terrae.

In aetérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies caeli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quae procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, ¿ si David méntiar : * semen ejus in aetérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, ¿ et sicut luna perfécta in aetérnum : * et testis in caelo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * laetificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quae mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiae tuae antíquae Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in aetérnum : * fiat, fiat.

N. Psalmus 89.

DOMINE, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis : * a saeculo et usque in saeculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quae praetériit,

Et custódia in nocte, * quae pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, ¿ mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * saeculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem irae tuae : * et prae timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Laetáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

N. Psalmus 90.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei caeli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, ¿ a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et daemónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ¿ et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : ¿ cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

N. Psalmus 91.

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndae factae sunt cogitatiónes tuae.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget haec.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut foenum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in saeculum saeculi : * tu autem Altíssimus in aetérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, ¿ quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

N. Psalmus 92.

DOMINUS regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se.

Etenim firmávit orbem terrae, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a saeculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 93.

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanae sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuae laetificavérunt ánimam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in praecépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meae.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : ¿ et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Benedíctus Dóminus in aetérnum.

N. Psalmus 94.

VENITE, exsultémus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro :

Praeoccupémus fáciem ejus in confessióne : * et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus : * et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terrae : * et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et siccam manus ejus formavérunt.

Veníte adorémus, et procidámus : et plorémus ante Dóminum, qui fecit nos. * Quia ipse est Dóminus Deus noster:

Et nos pópulus páscuae ejus, et oves manus ejus. * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra;

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ¿ ubi tentavérunt me patres vestri, * probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi : Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas : ¿ ut jurávi in ira mea : * Si introíbunt in réquiem meam.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fecit.

Conféssio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae géntium, ¿ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra, ¿ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine. ℟. Et de lege tua docúeris eum.

In Adventu, ℣. Egrediétur virga. etc.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me. etc.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. Spíritu principáli confírma cor meum Deus. Ps. 50. Miserére mei Deus. pag. 40.

Aña. In veritáte tua exáudi me Dómine. Ps. 142. Dómine exáudi. pag. 112.

Aña. Illúmina Dómine vultum tuum super nos. Ps. 62. Deus Deus meus. pag. 47. Ps. 66. Deus misereátur. p. 50.

Aña. Dómine audívi audítum tuum, et tímui. Cant. ipsum, pag. 120.

Aña. In tympano, et choro, in chordis, et órgano, laudáte Deum. Psalmus 148. Laudáte Dóminum de caelis. cum ceteris, pag. 115.

Ad Benedictus, Aña. Per víscera misericórdiae Dei nostri, in quibus visitávit nos óriens ex alto.

SABBATO.

AD MATUTINUM.

Invitator. Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiae suae, * et veritátis suae dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terrae * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubae córneae.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ¿ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ¿ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in aequitáte.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ¿ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ¿ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et praecéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ¿ et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Quia mirabília fecit Dóminus.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in laetítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuae ejus : ¿ introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, ¿ in aetérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 100.

MISERICORDIAM, et judícium * cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meae.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes praevaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terrae ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meae qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terrae : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña. Jubiláte Deo omnis terra.

Psalmus 101.

DOMINE exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut foenum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhaesit os meum carni meae.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie irae et indignatiónis tuae : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut foenum árui.

Tu autem Dómine in aetérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terrae ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terrae glóriam tuam.

Quia aedificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur haec in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de caelo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suae : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt caeli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in saeculum dirigétur.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilae juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi,* fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in aetérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem caeli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ¿ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ¿ homo, sicut foenum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno, * et usque in aetérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in caelo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Clamor meus ad te véniat Deus.

Psalmus 103.

BENEDIC ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens caelum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in saeculum saeculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquae.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquae.

Potábunt omnes béstiae agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres caeli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens foenum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum laetíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, ¿ et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : ¿ montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvae.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quaerant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum :* et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! ¿ ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt :

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : ¿ áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverém suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terrae.

Sit glória Dómini in saeculum : * laetábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, ¿ et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

CONFITEMINI Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * laetétur cor quaeréntium Dóminum.

Quaerite Dóminum, et confirmámini : * quaerite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quae fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in saeculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in praecéptum : * et Israël in testaméntum aetérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestrae.

Cum essent número brevi, * paucíssimi, et íncolae ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ¿ ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : ¿ misit rex, et solvit eum : * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suae : * et príncipem omnis possessiónis suae :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehemènter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit coenomyía : et cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne foenum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terrae eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Laetáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane caeli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquae : * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in laetítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Aña. Bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ¿ ad laetándum in laetítia gentis tuae : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiae tuae.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis foenum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, ¿ qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : * terribília in Mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, ¿ et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis : ¿ et vexátus est Móyses propter eos : * quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, ¿ et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas daemóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inféćta est terra in sanguínibus, ¿ et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium : * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, ¿ et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * saepe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et poenítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiae suae.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a saeculo et usque in saeculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, ¿ quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt,

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiae ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiae ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas aereas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiae ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllae : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad caelos, ¿ et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et laetáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiae ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et laetabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet haec? * et intélliget misericórdias Dómini?

Aña. Vísita nos Dómine in salutári tuo.

Psalmus 107.

PARATUM cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, ¿ exsúrge psaltérium, et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super caelos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super caelos Deus, ¿ et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meae.

In Idumaeam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenae amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumaeam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEUS laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, ¿ et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fenerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, ¿ et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper praecíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum :* et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum :* quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústae.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec : * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : ¿ qui insúrgunt in me, confundántur : * servus autem tuus laetábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum :

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

In Advent. ℣. Egrediétur Dóminus. etc.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. etc.

Temp. Pass. ℣. Ne perdas cum ímpiis. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. Benígne fac in bona voluntáte tua Dómine. Psalm. 50. Miserére mei Deus. pag. 40.

Aña. Bonum est confitéri Dómino. Ps. ipse 91. pag. 72.

Aña. Métuant Dóminum omnes fines terrae. Ps. 62. Deus Deus meus. pag. 47. Psalm. 66. Deus misereátur. pag. 50.

Aña. Et in servis suis Dóminus miserébitur. Cant. Audíte caeli. pag. 121.

Aña. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum. Ps. 148. Laudáte Dóminum de caelis. cum ceteris, pag. 115.

Ad Benedictus, Aña. In viam pacis dírige nos Dómine.

INCIPIUNT PSALMI
Vesperarum.

DOMINICIS DIEBUS
AD VESPERAS.

Psalmus 109.

IXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ¿ mísericors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in saeculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : ¿ confirmáta in saeculum saeculi, * facta in veritáte et aequitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in aetérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiae timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in saeculum saeculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in saeculum saeculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ¿ dispónet sermónes suos in judício : * quia in aetérnum non commovébitur.

In memória aetérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ¿ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ¿ justítia ejus manet in saeculum saeculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ¿ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. In mandátis ejus cupit nimis.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum laetántem.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in saecula.

Psalmus 113.

IN éxitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judaea sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes : * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugísti : * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in caelo: * ómnia quaecúmque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt : ¿ pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.
Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis :
Benedíxit dómui Israël : * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino, * qui fecit caelum, et terram.
Caelum caeli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in saeculum.
Aña. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.
Temp. Pasch. ad Vesperas Dominicis diebus super omnes Psalmos, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 114.

ILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meae.
Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.
Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.
O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.
Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.
Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quae retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi, propter quod locútus sum.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in aetérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes gentes.

Reliqui Psalmi Vesp. hujus Feriae ponuntur infra, pag. 102.

N. Psalmus 117.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, ¿ et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis,et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : ¿ déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiae, ¿ ingréssus in eas confitébor Dómino : * haec porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt aedificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud :* et est mirábile in óculis nostris.

Haec est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et laetémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Per totum annum, in Offic. tam de Temp. quam de Sanctis (etiam in illis Dominicis, pro quibus peculiares Psalmi superadditi notantur supra pag. 17.) dicuntur seq. Psalmi.

Psalmus 53.

EUS in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quaesiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimae meae.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

BEATI immaculáti in via:* qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viae meae, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiae tuae.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, ¿ et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuae.

Adhaesit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea prae taedio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhaesi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Ferial. diebus Adv. super Ps. Aña. **Veni et líbera nos, Deus noster.**

Dom. diebus ab Oct. Epiph. usque ad Septuag. et a Dom. j. post Octav. Trinit. usque ad Adv. Aña. **Glória tibi Trínitas aequális, una Déitas, et ante ómnia saecula, et nunc, et in perpétuum.**

Ferial. autem diebus per idem tempus, et a Septuag. usque ad Dom. j. Quadrag. Aña. **Deus exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe verba oris mei.**

Ferial. diebus post j. Dom. Quadrag. usque ad Dom. Pass. exclus. Aña. **Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.**

Ferial. diebus a Dom. in Pass. usque ad Cenam Domini exclus. Aña. **Animae impiórum fremébant advérsum me : et gravátum est cor meum super eos.**

Temp. Pasch. tam Dominicis quam ferialibus diebus a Feria ij. post Octavam Paschae usque ad Ascensionem, Aña. **Cognovérunt Dóminum, allelúia, in fractióne panis, allelúia.**

AD TERTIAM.

LEGEM pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum : * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in aequitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in saeculum et in saeculum saeculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quae diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quae diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Haec me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a saeculo Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuae, * in loco peregrinatiónis meae.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * et custodívi legem tuam.

Haec facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuae.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

BONITATEM fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Manus tuae fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et laetabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia aequitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuae, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ferial. diebus Adv. super Ps. Aña. Veni Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebis tuae Israël.

Dom. dieb. ab Oct. Epiph. usque ad Septuag. et a Dom. j. post Oct. Trinit. usque ad Adv. Aña. Laus, et perénnis glória Deo Patri, et Fílio, sancto simul Paráclito, in saecula saeculórum.

Ferialibus vero diebus per idem tempus, et a Septuag. usque ad j. Dom. Quadrag. exclus. Aña. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Ferial. diebus post j. Dom. Quadr. usque ad Dom. Pass. exclus. Aña. Advenérunt nobis dies poeniténtiae, ad rediméndа peccáta, et salvándas ánimas.

Ferial. diebus a Dom. in Pass. usque ad Cenam Dom. exclus. Aña. Judicásti Dómine causam ánimae meae : defénsor vitae meae, Dómine Deus meus.

Temp. Pasch. tam Dominicis, quam ferial. diebus a Fer. ij. post Oct. Pasch. usque ad Ascens. Aña. Pax vobis, ego sum, allelúia : nolíte timére, allelúia.

AD SEXTAM.

EFECIT in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In aetérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in caelo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In aetérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

QUOMODO diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in aetérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quaesívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua,* super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiae tuae.

Humiliátus sum usquequáque Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in aetérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in aetérnum, * propter retributiónem.

INIQUOS ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor, et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Praevaricántes reputávi omnes peccatóres terrae : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiae tuae.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ferial. diebus Adv. super Ps. Aña. **Tuam Dómine éxcita poténtiam, et veni ad salvándum nos.**

Dom. diebus ab Octava Epiph. usque ad Septuag. et a Dom. j. post Octavam Trinitatis usque ad Adventum, Aña. **Glória laudis résonet in ore ómnium Patri, genitaeque Proli : Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni.**

Ferial. vero dieb. per idem tempus, et a Septuag. usque ad j. Dom. Quadrag. exclus. Aña. **Adjuva me, et salvus ero Dómine.**

Ferial. diebus post j. Dom. Quadrag. usque ad Dom. Pass. exclusive, Aña. **Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiae.**

Ferial. diebus a Domin. in Passione usque ad Cenam Domini exclusive, Aña. **Pópule meus, quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.**

Temp. Pasch. tam Dom. quam ferial. dieb. a Feria ij. post Oct. Pasch. usque ad Ascens. Aña. **Ecce ego vobíscum sum, allelúia, ómnibus diébus, allelúia.**

AD NONAM.

IRABILIA testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in aetérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in aetérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Praevéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Praevenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine : * et omnes viae tuae véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in aetérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiae tuae multae Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi praevaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in aetérnum ómnia judícia justítiae tuae.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Laetábor ego super elóquia tua : * sicut qui ínvenit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiae tuae.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viae meae in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua aequitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quae périit : * quaere servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ferial. diebus Adv. super Ps. Aña. **In tuo advéntu érue nos Dómine.**

Dom. diebus ab Oct. Epiph. usque ad Septuag. et a Dom. j. post Oct. Trinit. usque ad Advent. Aña. **Ex quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia, ipsi glória in saecula.**

Ferial. vero dieb. per idem tempus, et a Septuag. usque ad j. Dom. Quadrag. exclus. Aña. **Aspice in me Dómine, et miserére mei.**

Ferial. diebus post j. Dom. Quadrag. usque ad Dom. Pass. exclus. Aña. **Per arma justítiae virtútis Dei, commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.**

Ferial. diebus post Dom. Pass. usque ad Cenam Domini exclusive, Aña. **Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimae meae?**

Temp. Pasch. tam Dominicis, quam ferial. diebus a Fer. ij. post Oct. Pasch. usque ad Ascens. Aña. **Noli flere María, allelúia : resurréxit Dóminus, allelúia.**

Sequentes Psalmi spectant ad Vesperas Feriae secundae.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttae poténtis acútae, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : * habitávi cum habitántibus Cedar : multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, et exaudívit me.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes,* unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino,* qui fecit caelum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Aña. Auxílium meum a Dómino.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia.

Haec Aña, quae est unum tantum Allelúia, dicatur quotidie ferial. diebus (excepto Sabbato) ab Oct. Pasch. usque ad Ascens. Domini, in Vesp. super Psalm. cum de Temp. agitur.

Ad Magnificat, Aña. Magníficat ánima mea Dóminum.

FERIA TERTIA.

Psalmus 121.

LAETATUS sum in his, quae dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quae aedificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quae ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quaesívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini laetántes íbimus.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in caelis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllae in mánibus dóminae suae : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in caelis, miserére nobis.

Psalmus 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit caelum et terram.

Aña. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Psalmus 124.

QUI confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in aetérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in saeculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Aña. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus laetántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Aña. Facti sumus sicut consoláti.

Ad Magnificat, Aña. Exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

FERIA QUARTA.

Psalmus 126.

NISI Dóminus aedificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui aedíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttae in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Beátus vir, qui implévit desidérium suum.

Psalmus 127.

BEATI omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuae.

Fílii tui sicut novéllae olivárum, * in circúitu mensae tuae.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitae tuae.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Aña. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Psalmus 128.

SAEPE expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël :

Saepe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut foenum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui praeteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña. Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuae intendéntes, * in vocem deprecatiónis meae.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Psalmus 130.

DOMINE non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in saeculum.

Aña. Speret Israël in Dómino.

Ad Magnificat, Aña. Respexísti humilitátem meam, Dómine Deus meus.

FERIA QUINTA.

Psalmus 131.

EMENTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino,* votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meae, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvae.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuae.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea haec, quae docébo eos :

Et fílii eórum usque in saeculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Haec réquies mea in saeculum saeculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David,* parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Psalmus 132.

ECCE quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in saeculum.

Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum!

N. Psalmus 133.

ECCE nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini,* in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit caelum et terram.

Psalmus 134.

LAUDATE nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini,* in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster prae ómnibus diis.

Omnia quaecúmque vóluit, Dóminus fecit in caelo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terrae : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon regem Amorrhaeórum, ¿ et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël pópulo suo.

Dómine nomen tuum in aetérnum : * Dómine memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino : * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Aña. Omnia quaecúmque vóluit, Dóminus fecit.

Psalmus 135.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui fecit caelos in intelléctu : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare rubrum in divisiónes : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhaeórum : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël servo suo : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo caeli : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Aña. Quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Psalmus 136.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhaereat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio laetítiae meae.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Ad Magnificat, Aña. Depósuit poténtes, sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

FERIA SEXTA.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terrae : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in saeculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Psalmus 138.

DOMINE probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam :

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas praevidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in caelum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebrae conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebrae non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meae.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terrae.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, ¿ et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via aetérna.

Aña. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Psalmus 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant proelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meae.

Dómine, Dómine virtus salútis meae : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ¿ in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine.

Psalmus 140.

DOMINE clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terrae erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : ¿ quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Ad Magnificat, Aña. Suscépit Deus Israël púerum suum, sicut locútus est Abraham, et sémini ejus : et exaltávit húmiles usque in saeculum.

N. Psalmus 142.

DOMINE exáudi oratiónem meam : ¿ áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos saeculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, ¿ meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in aequitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

SABBATO.

Psalmus 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad proelium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra praetéreunt.

Dómine inclína caelos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, ¿ éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : ¿ qui redemísti David servum tuum * de gládio malígno : éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, ¿ quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii, sicut novéllae plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliae eórum compósitae : * circumornátae ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósae, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassae.

Non est ruína macériae, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui haec sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Psalmus 144.

EXALTABO te Deus meus rex : * et benedícam nómini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * et laudábo nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriae sanctitátis tuae loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiae suavitátis tuae eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis:* et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiae regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium saeculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, ¿ et deprecatiónem eórum exáudiet : * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi.

Aña. In aetérnum, et in saeculum saeculi.

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, ¿ laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ¿ spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit caelum et terram, mare, et ómnia, quae in eis sunt.

Qui custódit veritátem in saeculum, ¿ facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat caecos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, ¿ pupíllum, et víduam suscípiet :* et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in saecula ¿ Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiae ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Praecínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit caelum núbibus : * et parat terrae plúviam.

Qui prodúcit in móntibus foenum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terrae : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

·Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquae.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Temp. Paschali ad Vesp. Sabb. super omnes Psalm. dicatur haec tantum Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequentes Psalmi dicuntur tantum in Laudibus.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de caelis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellae, et lumen.

Laudáte eum caeli caelórum : * et aquae omnes, quae super caelos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in aetérnum, et in saeculum saeculi : * praecéptum pósuit, et non praeteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quae fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátae :

Reges terrae, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terrae.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super caelum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Laetétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * laetabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória haec est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus :* laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubae : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ¿ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Sequuntur Cantica.

DOMINICA.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3.

ENEDICITE ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite caeli Dómino.

Benedícite aquae omnes, quae super caelos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino : * benedícite stellae caeli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et aestus Dómino : * benedícite frigus, et aestus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino : * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino : * benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebrae Dómino : * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in saecula.

Benedícite montes, et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quae movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres caeli Dómino.

Benedícite omnes béstiae, et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in saecula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimae justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in saecula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto caeli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in saecula.

Hic non dicitur Glória Patri.

FERIA SECUNDA.

Canticum Isaiae. *Cap.* 12.

CONFITEBOR tibi Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo :

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : * et dicétis in illa die : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda habitátio Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

FERIA TERTIA.

Canticum Ezechiae Regis.
Isaiae 38.

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quaesívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :

Praecísa est velut a texénte, vita mea : ¿ dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine vim pátior, ¿ respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimae meae.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, ¿ corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, ¿ neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitae nostrae in domo Dómini.

FERIA QUARTA.

Canticum Annae. 1. *Reg.* 2.

EXSULTAVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia laetáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : ¿ neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : ¿ quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi praeparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quae multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriae téneat.

Dómini enim sunt cárdines terrae, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, ¿ et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in caelis tonábit :

Dóminus judicábit fines terrae, ¿ et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

FERIA QUINTA.

Canticum Moysi. *Exodi* 15.

CANTEMUS Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare :

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro. ¿ Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine : ¿ déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriae tuae deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quae devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátae sunt aquae :

Stetit unda fluens, * congregátae sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, ¿ dívidam spólia, * implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, ¿ et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, ¿ donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuae, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuae. * Dóminus regnábit in aetérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

FERIA SEXTA.

Canticum Habacuc. *Cap.* 3.

DOMINE audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiae recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit caelos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes saeculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus aeternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiae, * turbabúntur pelles terrae Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? ¿ aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígae tuae salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus, quae locútus es :

Flúvios scindes terrae : ¿ vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastae tuae.

In frémitu conculcábis terram : * in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, ¿ cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívae : * et arva non ásserent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in praesépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

SABBATO.

Canticum Moysi. *Deut.* 32.

AUDITE caeli quae loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, ¿ et quasi stillae super grámina.* Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viae ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus :

Generátio prava atque pervérsa. * Haeccine reddis Dómino pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastae solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans.

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvae bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis,* et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt daemóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt,* quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliae.

Et ait : ¿ Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit haec ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhae :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne haec cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, ¿ et clausi quoque defecérunt, * residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus praeter me :

Ego occídam, et ego vívere fáciam : ¿ percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad caelum manum meam, et dicam : * Vivo ego in aetérnum.

Si acúero ut fulgur glá- dium meum, * et arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terrae pópuli sui.

Canticum Zachariae. *Lucae* 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suae :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a saeculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiae Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Canticum SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te aetérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi caeli, et univérsae Potestátes.

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt caeli et terra * majestátis glóriae tuae.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia :

Patrem * imménsae majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriae, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna caelórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Hic genuflectitur.

Te ergo quaesumus, tuis fámulis súbveni : * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hereditáti tuae.

Et rege eos, * et extólle illos usque in aetérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in saeculum, * et in saeculum saeculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine : * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in aetérnum.

Hic nunquam dicitur Glória Patri.

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in aetérnum períbit.

Fides autem cathólica haec est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas : * aequális glória, coaetérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, aetérnus Fílius, * aetérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres aetérni, * sed unus aetérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : ¿ unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, ¿ nihil majus aut minus; * sed totae tres persónae coaetérnae sibi sunt, et coaequáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad aetérnam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante saecula génitus : * et homo est ex substántia matris in saeculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiae, * sed unitáte persónae.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : ¿ descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad caelos, ¿ sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam aetérnam : * qui vero mala, in ignem aetérnum.

Haec est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credidérit, salvus esse non póterit.

Canticum B. Mariae V.

Luc. 1.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllae suae : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros * Abraham, et sémini ejus in saecula.

Canticum Simeonis. *Luc.* 2.

NUNC dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuae Israël.

Oratio Dominicalis.

Matth. 6.

PATER noster, qui es in caelis : sanctificétur nomen tuum.

Advéniat regnum tuum.

Fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra.

Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie.

Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris.

Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Sed líbera nos a malo.

Amen.

Salutatio Angelica. *Lucae* I.

AVE María, grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem caeli et terrae.

Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine,

Passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus :

Descéndit ad ínferos : tértia die resurréxit a mórtuis :

Ascéndit ad caelos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis :

Inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Credo in Spíritum sanctum,

Sanctam Ecclésiam cathólicam,

Sanctórum communiónem,

Remissiónem peccatórum,

Carnis resurrectiónem,

Vitam aetérnam.

Amen.

Officium de Tempore.

IN FESTO
SS. TRINITATIS.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. O beáta, et benedícta, et gloriósa Trínitas : Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Rom.* 11.

ALTITUDO divitiárum sapiéntiae, et sciéntiae Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viae ejus!

℟. vj. Honor, virtus. p. 136.

Hymnus.

ADESTO sancta Trínitas,
Par splendor, una Déitas,
Quae exstas rerum ómnium
Sine fine princípium.

Te caelórum milítia
Laudat, adórat, praedicat,
Tripléxque mundi máchina
Benedícit per saecula.

Hic genuflectitur.

Adsumus et nos cérnui
Te adorántes fámuli :
Vota precésque súpplicum
Hymnis junge caeléstium.

Unum te lumen crédimus,
Quod et ter idem cólimus :
Alpha et Oméga quem dícimus,
Te laudat omnis spíritus.

Laus Patri sit ingénito,
Laus ejus Unigénito :
Laus sit sancto Spirítui,
Trino Deo et símplici. Amen.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in saecula.

Ad Magnificat, Aña. Grátias tibi Deus, grátias tibi,

vera et una Trínitas, una et summa Déitas, sancta et una Unitas.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne verae fídei, aetérnae Trinitátis glóriam agnóscere : et in poténtia majestátis adoráre unitátem; quaesumus, ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Ad Completorium, Aña. Miserére. Psalmi consueti, ut in Comm. Apost. notantur, p. iij.

Ad Nunc dimittis, Aña. Salva nos.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Deum verum, unum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte, * Veníte adorémus.

Hymnus. Adésto. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Adésto.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Adésto Deus unus omnípotens, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus.

Aña. Te unum.

Psalmus 18.

CAELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ¿ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

Aña. Te semper.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. Te semper idem esse, vívere, et intellígere profitémur.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in saecula.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 6.

N anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et ea, quae sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alae uni, et sex alae álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

℟. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * Et métuant eum omnes fines terrae. ℣. Deus misereátur nostri, et benedícat nos Deus. Et métuant.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio ij. *Cap.* 4.

VIDI, et ecce óstium apértum in caelo, et ecce sedes pósita erat in caelo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinae. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor : et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónae áureae. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabília solus : * Et benedíctum nomen majestátis ejus in aetérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat. Et benedíctum.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio iij. *Cap.* 5.

OMNE, quod natum est ex Deo, vincit mundum : et haec est victória, quae vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus : non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. Et spíritus est, qui testificátur, quóniam Christus est véritas. Quóniam tres sunt, qui testimónium dant in cae-

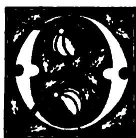
lo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, Qui facis mirabília. ℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Aña. Te invocámus.

Psalmus 46.

MNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terrae Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terrae, vehementer eleváti sunt.

Aña. Te invocámus, te adorámus, te laudámus, o beáta Trínitas.

Aña. Spes nostra.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsae terrae mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terrae congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ¿ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in aetérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justítia plena est déxtera tua.

Laetétur mons Sion, et exsúltent fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite do-

mos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Aña. Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas.

Aña. Líbera nos.

Psalmus 71.

DEUS judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ¿ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulae múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terrae : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiae, ¿ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ¿ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedíctum in saecula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terrae : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in aetérnum : ¿ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Líbera nos, salva nos, justífica nos, o beáta Trínitas.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto caeli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de Fide ad Petrum.

Lectio iv. *Cap.* I.

FIDES, quam sancti Patriárchae atque Prophétae ante incarnatiónem Fílii Dei divínitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, et Spíritus sancti magistério instrúcti, non solum sermóne praedicavérunt, verum étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum scriptis suis índitam reliquérunt, unum Deum praedicat Trinitátem, id est, Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater et Fílius et Spíritus sanctus.

℟. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus : * Et sapiéntiae ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. Et sapiéntiae.

Lectio v.

SI enim, sicut est Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una substántia, sic esset una persóna, nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si, quemádmodum Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distíncti, sic fuíssent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est: proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, et in una natúra unus est.

℟. Glória Patri, genitaeque Proli, et tibi compar utriúsque semper, Spíritus alme, Deus unus, * Omni témpore saecli. ℣. Da gaudiórum praemia, da gratiárum múnera : dissólve litis víncula, astrínge pacis foedera. Omni.

Lectio vj.

PER hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio et Spíritu sancto est : totus Fílius in Patre et Spíritu sancto est : totus quoque Spíritus sanctus in Patre et Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est : quia nemo álium aut praecédit aeternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte : quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantum ad natúrae divínae unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater est : nec Fílii aetérnitas atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritus sancti immensitátem aeternitatémque aut praecédere, aut excédere naturáliter potest.

℟. Honor, virtus, et potéstas, et impérium, sit Trinitáti

in unitáte, unitáti in Trinitáte, * In perénni saeculórum témpore. ℣. Trinitáti lux perénnis, unitáti sit decus pérpetim. In perénni. Glória Patri. In perénni.

In tertio Nocturno.

Aña. Cáritas.

Psalmus 95.

ANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fecit.

Conféssio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae géntium, ¿ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra, ¿ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Cáritas Pater est, grátia Christus, communicátio Spíritus sanctus : o beáta Trínitas.

Aña. Verax est.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus sanctus : o beáta Trínitas.

Aña. Una.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiae suae, * et veritátis suae dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terrae * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubae córneae.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ¿ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ¿ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in aequitáte.

Aña. Una ígitur Pater, Logos, Paraclitúsque substántia est : o beáta Trínitas.

℣. Verbo Dómini caeli firmáti sunt. ℟. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 28.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Data est mihi omnis potéstas in caelo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes : baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

In Orat. de Fide, post init.

QUIS Catholicórum ignórat, Patrem vere esse Patrem, Fílium vere esse Fílium, et Spíritum sanctum vere esse Spíritum sanctum? Sicut ipse

Dóminus ad Apóstolos suos dicit : Eúntes baptizáte omnes gentes in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Haec est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet unius substántiae profitémur. Non enim nos secúndum córporum conditiónem divisiónem in Deo fácimus: sed secúndum divínae natúrae poténtiam, quae in matéria non est, et nóminum persónas vere constáre crédimus, et unitátem divinitátis esse testámur.

℟. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio * In saecula sempitérna, o beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum nomen glóriae tuae sanctum, et laudábile, et superexaltátum. In saecula.

Lectio viij.

NEC extensiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus; nec verbum sine re, velut sonum vocis accípimus : sed tria nómina, et tres persónas, unius esse esséntiae, uníus majestátis atque poténtiae crédimus. Et ídeo unum Deum confitémur : quia únitas majestátis, plúrium vocábulo Deos próhibet appellári. Dénique Patrem, et Fílium cathólice nominámus : duos autem Deos dícere, nec póssumus, nec debémus.

℟. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu : laudémus, et superexaltémus eum * In saecula. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto caeli, et laudábilis, et gloriósus. In.

Lectio ix.

NON quod Fílius Dei Deus non sit, immo verus Deus de Deo vero : sed quia non aliúnde, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, períndc unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétae, hoc Apóstoli tradidérunt : hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit : Ego, et Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert; sumus autem persónis assígnat.

℟. Summae Trinitáti, símplici Deo, una divínitas, aequális glória, coaetérna majéstas, Patri, Prolíque, sanctóque Flámini :* Qui totum subdit suis orbem légibus. ℣. Praestet nobis grátiam Déitas beáta Patris, ac Nati, paritérque Spíritus almi. Qui totum. Glória Patri. Qui.

Ante Laudes, ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis. ℟. Et magnitúdinis ejus non est finis.

AD LAUDES,
et per Horas.

Aña Glória tibi Trínitas, aequális una Déitas, et ante ómnia saecula, et nunc, et in perpétuum. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Laus, et perénnis glória Deo Patri, et Fílio, sancto

simul Paráclito, in saecula saeculórum.

Aña. Glória laudis résonet in ore ómnium Patri, genitaeque Proli : Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni.

Aña. Laus Deo Patri, parilíque Proli, et tibi semper stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore, omne per aevum.

Aña. Ex quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia, ipsi glória in saecula.

Capitulum. O altitúdo. ut supra, pag. 129.

Hymnus.

O TRINITAS laudábilis,
Et únitas mirábilis :
In símplici substántia
Virtus manens intérmina!
Tu cáritas, tu púritas,
Tu pax, et immortálitas,
Patris, Nati, Paracliti
Decóre pollens pérpeti.
Fides coróna súpplicum,
In te pie fidéntium :
Extérge sordes méntium,
Sorti misértus páuperum.
Laus Patri sit ingénito,
Laus ejus Unigénito :
Laus sit sancto Spirítui,
Trino Deo et símplici. Amen.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Ad Benedictus, Aña. Benedícta sit creátrix et gubernátrix ómnium, sancta et indivídua Trínitas, et nunc, et semper, et per infiníta saeculórum saecula.

Ad Primam post Psalmos consuetos, dicitur Symbolum. Quicúmque vult. pag. 125.

AD TERTIAM.

Capitulum. O altitúdo. ut supra, pag. 129.

℟. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu, * Allelúia, allelúia. Benedicámus. ℣. Laudémus, et superexaltémus eum in saecula. Allelúia. Glória Patri. Benedicámus.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto caeli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. *Cor.* 13.

GRATIA Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit semper cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Benedíctus es Dómine in firmaménto caeli, * Allelúia, allelúia. Benedíctus es. ℣. Et laudábilis, et gloriósus in saecula. Allelúia. Glória Patri. Benedíctus es.

℣. Verbo Dómini caeli firmáti sunt. ℟. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. 1. *Joan.* 5.

TRES sunt, qui testimónium dant in caelo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℟. Verbo Dómini caeli firmáti sunt, * Allelúia, allelúia.

Verbo. ℣. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Allelúia. Glória Patri. Verbo Dómini.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in saeculum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Glória tibi Trínitas.** j. Laud. Psalmi de Dominica, pag. 89. praeter ult. Psalm. 116. **Laudáte Dóminum omnes.** pag. 92.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat. Aña. **Te Deum Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum sanctum Paráclitum, sanctam et indivíduam Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedícimus : tibi glória in saecula.**

PER OCTAVAM

quando de Octava agitur.

Ad Matutinum. Invitatorium. **Deum verum, unum in Trinitáte, * Veníte adorémus.**

Ad Bened. vel ad Mem. in Laudibus, Aña. **Benedícta sit creátrix.** ut supra, pag. 139.

Ad Magn. vel ad Mem. in Vesperis, Aña. **Te Deum Patrem.** ut supra.

Cetera omnia per Octavam fiant secundum ord. qui in Rubr. de Oct. Sanct. notatus est, usque ad Vesperas seq. iv. Feriae exclusive : et dicantur sequentes Lectiones.

—※—

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 5.

ER manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis : sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum, ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis.

Lectio ij.

CONCURREBAT autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes aegros, et vexátos a spirítibus immúndis : qui curabántur omnes. Exsúrgens autem princeps sacerdótum, et omnes, qui cum illo erant, (quae est haeresis Sadducaeórum) repléti sunt zelo : et injecérunt manus in Apóstolos, et posuérunt eos in custódia pública.

Si in hac Feria ij. et seq. aliis duabus, contigerit fieri Officium de aliquo Sancto, non habente Lectiones proprias in j. Nocturno, legantur duae Lectiones de Feria, et tertia

erit prima ex illis, quae habentur in Comm. Sanctorum pro primo Nocturno de Scriptura.

Sermo sancti Leónis Papae.

Serm. 2. de Pentecoste.

Lectio iij.

CUM ad intelligéndam dignitátem summae Trinitátis, dilectíssimi, áciem mentis inténdimus, nihil divérsum in illa excelléntia cogitémus : quia in nullo ab unitáte sua díscrepat divinitátis esséntia. Sempitérnum est Patri consempitérni sibi Fílii sui esse Genitórem. Sempitérnum est Fílio intemporáliter a Patre esse progénitum. Sempitérnum quoque est Spirítui sancto Spíritum esse Patris, et Fílii : ut nunquam Pater sine Fílio, nunquam Fílius sine Patre, nunquam Pater et Fílius fúerint sine Spíritu sancto : et ómnibus exsisténtiae grádibus exclúsis, nulla ibi persóna sit antérior, nulla postérior.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 5.

T autem audiérunt hos sermónes magistrátus templi, et príncipes sacerdótum ambigébant de illis quidnam fíeret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis : Quia ecce viri, quos posuístis in cárcerem, sunt in templo stantes, et docéntes pópulum. Tunc ábiit magistrátus cum minístris, et addúxit illos sine vi : timébant enim pópulum ne lapidaréntur.

Lectio ij.

ET cum adduxíssent illos, statuérunt in concílio : et interrogávit eos princeps sacerdótum, dicens : Praecipiéndo praecépimus vobis ne docerétis in nómine isto : et ecce repléstis Jerúsalem doctrína vestra : et vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus. Respóndens autem Petrus, et Apóstoli, dixérunt : Obedíre opórtet Deo magis, quam homínibus.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 3 de Trinitate.

Lectio iij.

CREDIMUS sanctam Trinitátem, id est, Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum unum Deum omnipoténtem, unius substántiae, unius esséntiae, unius potestátis, Creatórem ómnium creaturárum, a quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia. Crédimus Patrem a semetípso, non ab álio : Fílium a Patre génitum, Deum verum de Deo vero, lumen verum de lúmine vero, non tamen duo lúmina, sed unum lumen : Spíritum sanctum a Patre et Fílio aequáliter procedéntem, consubstantiálem, coaetérnum Patri et Fílio.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 8.

ACTA est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quae erat Jerosólymis, et omnes dispérsi sunt per regiónes Judaeae, et Samáriae praeter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum. Saulus autem devastábat Ecclésiam per domos intrans, et trahens viros, ac mulíeres, tradébat in custódiam.

Lectio ij.

IGITUR qui dispérsi erant pertransíbant, evangelizántes verbum Dei. Philíppus autem descéndens in civitátem Samáriae, praedicábat illis Christum. Intendébant autem turbae his, quae a Philíppo dicebántur unanímiter audiéntes, et vidéntes signa quae faciébat. Multi enim eórum, qui habébant spíritus immúndos, clamántes voce magna, exíbant. Multi autem paralytici, et claudi curáti sunt. Factum est ergo gáudium magnum in illa civitáte.

Sermo sancti Leónis Papae.

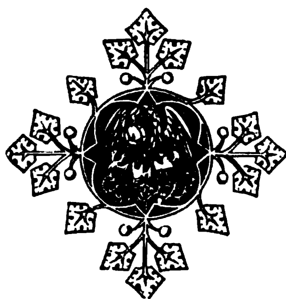
Serm. 3. *de Pentecoste.*

Lectio iij.

COGITATIO de deitáte Trinitátis concépta, nihil per distántiam intélligat, nihil per gradus quaerat. At si quid dignum de Deo sénserit, nulli hoc ibi áudeat negáre Persónae. Hanc autem fidem terréna sapiéntia non réperit, nec opínio humána persuásit, sed ipse unigénitus Fílius dócuit, ipse Spíritus sanctus instítuit : de quo nihil est áliter, quam de Patre et Fílio sentiéndum : quia licet non sit Pater, non sit Fílius, non tamen est a Patre Filióque divísus.

FERIA QUINTA.

Celebratur festum Corporis Christi. Cujus Officium editum est a sancto Thoma Aquinate, Opusculo 57.

In Festo Corporis Christi.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Sacérdos in aetérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. I. *Cor.* II.

DOMINUS Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur.

℟. Homo quidam fecit cenam magnam, et misit servum suum hora cenae dícere invitátis ut venírent, * Quia paráta sunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Hymnus.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémae nocte cenae
Recúmbens cum frátribus,

Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbae duodénae
Se dat suis mánibus.
Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Hic genuflectitur.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Praestet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de caelo praestitísti eis, allelúia. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Et sic deinceps per totam Oct. addatur Allelúia ad omnes ℣℣. propr. SS. Sacramenti; ad alios autem quoscumque non addatur.

Ad Magnificat, Aña. O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de caelo praestito, esuriéntes reples bonis, fastidiosósque dívites dimíttis inánes.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuae memóriam reliquísti : tríbue, quaesumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus Completorii, et omnes alii ejusdem metri per totam Oct. excepto Hymno Verbum supérnum. finiantur cum Stropha Glória tibi Dómine, Qui natus es. etc.

Ad Nunc dimittis, Aña. Allelúia, Panis quem ego dédero, allelúia, caro mea est pro mundi vita, allelúia, allelúia.

Et dicatur per totam Oct. etiam in festis Sanctorum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus : * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem.

Hymnus.

SACRIS solémniis juncta sint gáudia,
Et ex praecórdiis sonent praecónia :
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cena novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma

Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum :
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite, quod trado, vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.
Panis angélicus fit panis hóminum :
Dat panis caelicus figúris términum :
O res mirábilis : mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis!
Te trina Déitas únaque póscimus :
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Fructum.

Psalmus 1.

EATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ¿ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suae témpore.

Aña. A fructu.

Psalmus 4.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quaeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiae, ¿ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Aña. Communióne.

Psalmus 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meae, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in praecláris : * étenim heréditas mea praecléra est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitae, ¿ adimplébis me laetítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine congregávit nos Dóminus.

℣. Panem caeli dedit eis, allelúia. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

De libro Exodi.

Lectio j. *Cap.* 12.

DIXIT quoque Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægypti : Mensis iste, vobis princípium ménsium : pri-

mus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum coetum filiórum Israël, et dícite eis : Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suae, juxta númerum animárum quae suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anníc ulus : juxta quem ritum tollétis et haedum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus : immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superliminá ribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

℟. Immolábit haedum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschae : * Et edent carnes, et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis, et veritátis. Et edent.

Lectio ij. *Cap.* 16.

CUM loquerétur Aaron ad omnem coetum filiórum Israël, respexérunt ad solitúdinem : et ecce glória Dómini appáruit in nube. Locútus est autem Dóminus ad Móysen, dicens : Audívi murmuratiónes filiórum Israël, lóquere ad eos : Véspere comedétis carnes, et mane saturabímini pánibus : scietísque quod ego sum Dóminus Deus vester. Factum est ergo véspere, et ascéndens cotúrnix, coopéruit castra : mane quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cumque operuísset superfíciem terrae, appáruit in solitúdine minútum, et quasi pilo tusum in similitúdinem pruínae super terram. Quod cum vidíssent fílii Israël, dixérunt ad ínvicem : Manhu? quod signíficat : Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses : Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de caelo : sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum. Iste.

De libro tértio Regum.

Lectio iij. *Cap.* 19.

VENIT Elías in Bersabée Juda, et dimísit ibi púerum suum, et perréxit in desértum, viam unius diéi. Cumque venísset, et sedéret subter unam juníperum, petívit ánimae suae ut morerétur, et ait : Súfficit mihi Dómine, tolle

ánimam meam : neque enim mélior sum, quam patres mei. Projecítque se, et obdormívit in umbra juníperi : et ecce Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi : Surge, et cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis, et vas aquae. Comédit ergo, et bibit, et rursum obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi : Surge, cómede : grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit, * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus Usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Usque.

In secundo Nocturno.

Aña. Memor.

Psalmus 19.

XAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Laetábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de caelo sancto suo : * in potentátibus salus déxterae ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Aña. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri : et holocáustum nostrum pingue fiat.

Aña. Parátur.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuae ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbrae mortis, non

timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam praeclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitae meae :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Aña. In voce.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymae meae panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitae meae, * dicam Deo : Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inímici mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

℣. Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Sermo sancti Thomae Aquinátis.

In Opusculo 57.

Lectio iv.

IMMENSA divínae largitátis benefícia, exhíbita pópulo christiáno, inaestimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quae hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suae divinitátis volens nos esse partícipes, nostram natúram assúmpsit : ut hómines Deos fáceret, factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri; sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum : ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur.

℟. Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judaei, dicéntes :* Quómodo potest hic nobis dare carnem suam ad manducándum? ℣. Locútus est pópulus contra Dóminum : Anima nostra náuseat super cibo isto levíssimo. Quómodo.

Lectio v.

ET ut tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum fidélibus derelíquit O pretiósum et admirándum convívium, salutíferum, et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis suméndus propónitur Christus, verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sánguinem substantiáliter convertúntur : ideóque Christus Deus, et homo perféctus, sub módici panis et vini spécie continétur.

℟. Cenántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio vj.

MANDUCATUR ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur : quinímmo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula ínteger persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt; ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur, aliéna spécie occultátum : et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis. Nullum

étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis et mórtuis : ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cenávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite. Glória Patri. Hoc fácite.

In tertio Nocturno.

Aña. Introíbo.

Psalmus 42.

UDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Introíbo ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Aña. Cibávit.

Psalmus 80.

EXSULTATE Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Bucináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestrae :

Quia praecéptum in Israël est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israël si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * dikáta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus

vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in saecula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos.

Aña. Ex altári.

Psalmus 83.

QUAM diléċta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in saecula saeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benediċtiónem dabit legislátor, ¿ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéċtor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéċtus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus : in quem cor, et caro nostra exsúltant.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum laetíficet cor hóminis, allelúia.

Léċtio sanċti Evangélii secúndum Joánnem.

Leċtio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judaeórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tr. 26. *in Joan. sub. finem.*

UM cibo et potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant; hoc veráciter non praestat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit : id est, socíetas ipsa sanctórum, ubi pax erit, et únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, (sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei) Dóminus noster Jesus Christus corpus et sánguinem suum in eis rebus commendávit, quae ad unum áliquid redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur : áliud in unum ex multis ácinis cónfluit.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quae hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viij.

DENIQUE jam expónit, quómodo id fiat, quod lóquitur : et quid sit manducáre corpus ejus, et sánguinem bíbere. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, et illum bíbere potum, in Christo manére, et illum manéntem in se habére. Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, proculdúbio nec mandúcat spiritáliter ejus carnem, nec bibit ejus sánguinem, licet carnáliter et visibíliter premat déntibus Sacraméntum córporis et sánguinis Christi : sed magis tantae rei Sacraméntum ad judícium sibi mandúcat et bibit, quia immúndus praesúmpsit ad Christi accédere Sacraménta, quae áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est; de quibus dícitur : Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit eum Dóminus pane vitae, et intelléctus. Et.

Lectio ix.

SICUT misit me, inquit, vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Ac si díceret : Ut ego vivam propter Patrem, id est, ut ad illum tamquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego ítaque humiliátus vivo propter Patrem : ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia

ipse de illo, non ille de ipso est : sine detriménto aequalitátis dictum est. Nec tamen dicéndo, Et qui mandúcat me, ipse vivet propter me : eámdem suam et nostram aequalitátem significávit, sed grátiam mediatóris osténdit.

℟. Unus panis, et unum corpus multi sumus,* Omnes, qui de uno pane, et de uno cálice Participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi Deus : qui habitáre facis unánimes in domo. Omnes qui. Glória Patri. Participámus.

Ante Laudes, ℣. Comédi favum cum melle meo, allelúia. ℟. Bibi vinum meum cum lacte meo, allelúia.

AD LAUDES,

et per Horas,

Aña. Sapiéntia aedificávit sibi domum : míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de caelo praestitísti eis, allelúia.

Aña. Pinguis est panis Christi, et praebébit delícias régibus, allelúia.

Aña. Sacerdótes sancti incénsum et panes ófferunt Deo, allelúia.

Aña. Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum, allelúia.

Capit. Dóminus Jesus. ut supra, pag. 143.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitae vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus aemulis,
Prius in vitae férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit, et sánguinem :
Ut dúplicis substántiae
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in praemium.

O salutáris hóstia,
Quae caeli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum panis vivus, qui de caelo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum, allelúia.

AD PRIMAM,

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

Et dicitur per totam Octavam, etiam in festis Sanctorum, quae infra eam celebrari possunt.

AD TERTIAM.

Capit. Dóminus Jesus. ut supra, pag. 143.

℟. Panem caeli dedit eis, *Allelúia, allelúia. Panem caeli dedit. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia. Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. I. *Cor.* II.

QUOTIESCUMQUE enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Cibávit eos ex ádipe fruménti, * Allelúia, allelúia. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia. Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum laetíficet cor hóminis, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. I. *Cor.* II.

QUICUMQUE manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis, et sánguinis Dómini.

℟. Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Edúcas. ℣. Et vinum laetíficet cor hóminis. Allelúia. Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Sapiéntia aedificávit.

Psalm. 109. Dixit Dóminus. pag. 89.

Psalm. 110. Confitébor tibi. ibid.

Psalm. 115. Crédidi. pag. 92.

Psalm. 127. Beáti omnes pag. 104.

Psalm. 147. Lauda Jerúsalem. pag. 115.

Capitulum, Hymnus, et ℣. ut in j. Vesperis.

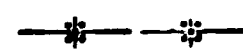
Ad Magnificat, Aña. O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúrae glóriae nobis pignus datur, allelúia, allelúia.

PER OCTAVAM.

Omnia fiant ut in die, excepto quod in Matut. dicitur una tantum Aña super Psalm. incipiendo a prima, et sic successive. ℣℣. et ℟℟. per ord. Feriarum.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum panis vivus, qui de caelo descéndi: qui mandúcat ex hoc pane, vivet in aetérnum.

Ad Magnificat, Aña. Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.

FERIA SEXTA
infra Oct. Corp. Christi.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 9.

IN Joppe autem fuit quaedam discípula, nómine Tabítha, quae interpretáta dícitur Dorcas. Haec erat plena opéribus bonis, et eleemósynis, quas faciébat. Factum est autem in diébus illis, ut infirmáta morerétur. Quam cum lavíssent, posuérunt eam in cenáculo. Cum autem prope esset Lydda ad Joppen, discípuli audiéntes quia Petrus esset in ea, misérunt duos viros ad eum, rogántes : Ne pigritéris veníre usque ad nos. Exsúrgens autem Petrus venit cum illis.

Lectio ij.

ET cum advenísset, duxérunt illum in cenáculum : et circumstetérunt illum omnes víduae flentes, et ostendéntes ei túnicas, et vestes, quas faciébat illis Dorcas. Ejéctis autem ómnibus foras : Petrus ponens génua orávit : et convérsus ad corpus, dixit : Tabítha, surge. At illa apéruit óculos suos : et viso Petro, resédit. Dans autem illi manum, eréxit eam. Et cum vocásset sanctos, et víduas, assignávit eam vivam. Notum autem factum est per univérsam Joppen : et credidérunt multi in Dómino.

De Sermóne sancti Thomae Aquinátis.

Lectio iij. *Opusc.* 57.

CONVENIT ítaque devotióni fidélium, solémniter recólere institutiónem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti : ut ineffábilem modum divínae praeséntiae in Sacraménto visíbili venerémur; et laudétur Dei poténtia, quae in Sacraménto eódem tot mirabília operátur : necnon et de tam salúbri, tamque suávi benefício exsolvántur Deo débitae gratiárum actiónes. Románus autem Póntifex Urbánus Quartus, hujus Sacraménti devotióne affféctus, pie státuit, praefátae institutiónis memóriam prima quinta Féria post Octávas Pentecóstes a cunctis fidélibus celebrári.

Deinde fit Mem. de Octava Trinitatis, in Laud. et Vesp.

SABBATO
infra Oct. Corp. Christi.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 11.

ET illi quidem, qui dispérsi fúerant a tribulatióne, quae facta fúerat sub Stéphano, perambulavérunt usque Phoenícen, et Cyprum, et Antióchiam, némini loquéntes verbum, nisi solis Judaeis. Erant autem quidam ex eis viri Cyprii, et Cyrenaei, qui cum introíssent Antióchiam, loquebántur et ad Graecos, annun-

tiántes Dóminum Jesum. Et erat manus Dómini cum eis : multúsque númerus credéntium convérsus est ad Dóminum.

Lectio ij.

PERVENIT autem sermo ad aures ecclésiae, quae erat Jerosólymis super istis : et misérunt Bárnabam usque ad Antióchiam. Qui cum pervenísset, et vidísset grátiam Dei, gavísus est : et hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino : quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto, et fide. Et appósita est multa turba Dómino. Proféctus est autem Bárnabas Tarsum, ut quaereret Saulum : quem cum invenísset, perdúxit Antióchiam.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi.

Lib. 3. *in Joan. cap.* 6.

Lectio iij

SCIANT ígitur baptizáti hómines, et divínae grátiae partícipes facti, si rárius in ecclésiam proficiscántur, et longo témporum spátio propter simulátam religiónem mystice communicáre Christo recúsent, ab aetérna se vita procul depéllere. Quippe recusátio hujúsmodi, quamvis ex religióne proficísci videátur, et scándalum facit, et láqueos ínstruit. Quare opórtet ómnibus víribus a peccáto mundári, et recte vivéndi jactis fundaméntis, magna cum fidúcia ad suméndam vitam concúrrere. Sed váriae sunt diáboli, multiplicésque ad decipiéndum insídiae. Quare demus óperam modo, ut vínculis ejus abrúptis, et jugo servitútis peccatórum excússo, in timóre Dómini serviámus : et ut carnis voluptáte per continéntiam superáta, ad caeléstem grátiam accedámus.

Fiat Mem. de Oct. Trinit. in Laud. tantum. In Vesperis nihil fiat de Dom.

DOMINICA
infra Oct. Corp. Christi.

Omnia ut in die, praeter sequentia.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio j. *Cap.* I.

ULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et saecula : Qui cum sit splendor glóriae, et figúra substántiae ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suae, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis : tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius prae illis nomen hereditávit.

Lectio ij.

CUI enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et

rursum : Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terrae, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus Deus in saeculum saeculi : virga aequitátis, virga regni tui.

Lectio iij.

DILEXISTI justítiam, et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis prae partícipibus tuis. Et : Tu in princípio Dómine terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt caeli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo : Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum?

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 60. ad populum Antioch.

Lectio iv.

QUOT nunc dicunt : Vellem ipsíus Christi formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére : ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere. Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judaei stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant : te multo magis opórtet esse solértem.

Lectio v.

QUAPROPTER in ómnibus opórtet te vigiláre : nec enim parva poena propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos, qui illum crucifixérunt : ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis caedi, et crucifígi : verum et semetípsum nobis commíscet, et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

Lectio vj.

QUO non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? Quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os, quod igne spirituáli replétur; linguam, quae treméndo nimis

sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem, hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre?

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis parábolam hanc: Homo quidam fecit cenam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.
Hom. 36. *in Evang.*

Hoc distáre, fratres caríssimi, inter delícias córporis, et cordis solet: quod corporáles delíciae, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt: cum vero hábitae edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra spirituáles delíciae, cum non habéntur, in fastídio sunt: cum vero habéntur, in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia displicet: in istis appetítus vilis est, et experiéntia magis placet.

Lectio viij.

Augent enim spirituáles delíciae desidérium in mente, dum sátiant: quia quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur, quod avídius amétur: et idcírco non hábitae amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat, quod ignórat? Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat: Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínime gustátis: sed cibum vitae ex paláto cordis tángite; ut probántes ejus dulcédinem, amáre valeátis.

Lectio ix.

Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit: extra éxiit, cum os a cibo aetérnae dulcédinis clausit. Unde nos quoque nati in hujus peregrinatiónis aerúmna, huc fastidiósi jam venímus; nescímus, quid desideráre debeámus: tantóque se ámplius fastídii nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat. Et eo jam intérnas delícias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque dissuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiae peste fatigámur.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum panis. ut supra, pag. 155.

Ad Mem. de Dom. in Laud. Aña. Homo quidam fecit cenam magnam, et vocávit multos : et misit servum suum hora cenae dícere invitátis ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúia.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum laetíficet cor hóminis, allelúia.

Oratio.

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia nunquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuae dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Vesperae erunt de Octava; Aña ad Magnificat, **Memóriam fecit.** ut supra, pag. 155.

Ad Mem. de Dom. in Vesperis, Aña. Exi cito in platéas, et vicos civitátis : et páuperes, ac débiles, caecos, et claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúia.

℣. Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Oratio. Sancti nóminis. etc. ut supra.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 13.

RANT autem in ecclésia, quae erat Antióchiae, prophétae, et doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchae colletáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum, et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos.

Lectio ij.

ET ipsi quidem missi a Spíritu sancto abiérunt Seleúciam; et inde navigavérunt Cyprum. Et cum veníssent Salamínam, praedicábant verbum Dei in synagógis Judaeórum. Habébant autem et Joánnem in ministério. Et cum perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judaeum, cui nomen erat Bárjesu, qui erat cum procónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnaba, et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 60. *ad populum Antiochenum.*

Lectio iij.

UNICUIQUE fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit : per hoc tibi

rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur, tanta digni caritáte, et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam: quinímmo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam; et unus sit nobis dolor hac esca privári.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 14.

ET quidam vir Lystris infírmus pédibus sedébat, claudus ex útero matris suae, qui nunquam ambuláverat. Hic audívit Paulum loquéntem. Qui intúitus eum, et videns quia fidem habéret ut salvus fíeret, dixit magna voce : Surge super pedes tuos rectus. Et exsilívit, et ambulábat. Turbae autem cum vidíssent quod fécerat Paulus, levavérunt vocem suam Lycaónice dicéntes : Dii símiles facti homínibus, descendérunt ad nos. Et vocábant Bárnabam Jovem, Paulum vero Mercúrium : quóniam ipse erat dux verbi.

Lectio ij.

SACERDOS quoque Jovis, qui erat ante civitátem, tauros, et corónas ante jánuas ásferens, cum pópulis volébat sacrificáre. Quod ubi audiérunt Apóstoli, Bárnabas et Paulus, conscíssis túnicis suis exsiliérunt in turbas clamántes, et dicéntes : Viri, quid haec fácitis? et nos mortáles sumus, símiles vobis hómines, annuntiántes vobis ab his vanis convérti ad Deum vivum, qui fecit caelum et terram, et mare et ómnia quae in eis sunt.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Caecílium.

Lib. 2. *Epist.* 3. *sub init.*

Lectio iij.

IN sacerdóte Melchísedech sacrifícii Domínici sacraméntum praefigurátum vidémus, secúndum quod Scriptúra divína testátur, et dicit : Et Melchísedech rex Salem prótulit panem, et vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, et benedíxit Abraham. Quod autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens : Ante lucíferum génui te : Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est de sacrifício illo véniens, et inde descéndens, quod Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem et vinum óbtulit, quod Abraham benedíxit.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 15.

URREXERUNT autem quidam de haeresi Pharisaeórum, qui credidérunt, dicéntes : Quia opórtet circumcídi eos, praecípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidére de verbo hoc. Cum autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum.

Lectio ij.

NUNC ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo : et audiébant Bárnabam, et Paulum narrántes quanta Deus fecísset signa, et prodígia in géntibus per eos. Et postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens : Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex géntibus pópulum nómini suo.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis.

Lectio iij. *Lib.* 4. *cap.* 4.

AUCTOR Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De caelo ista Sacraménta venérunt : consílium enim omne de caelo est. Vere autem magnum est, et divínum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de caelo : et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis : Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum : ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur astruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu.

IN OCTAVA Corporis Christi.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 15.

OST haec revértar, et reaedificábo tabernáculum David, quod décidit : et díruta ejus reaedificábo, et érigam illud : ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus fáciens haec. Notum a sae-

culo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietáre eos, qui ex géntibus convertúntur ad Deum, sed scríbere ad eos ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine.

Lectio ij.

MOYSES enim a tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum praedicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur. Tunc plácuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, et míttere Antióchiam cum Paulo, et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum : Apóstoli et senióres fratres, his, qui sunt Antióchiae, et Syriae, et Cilíciae frátribus ex géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, et míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba, et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio iij.

MISIMUS ergo Judam, et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto, et nobis nihil ultra impónere vobis óneris quam haec necessária : ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne, a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte. Illi ergo dimíssi, descendérunt Antióchiam : et congregáta multitúdine tradidérunt epístolam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joan. post medium.

Lectio iv.

XPONENS nobis Apóstolus Paulus hunc panem, Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat : accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum, quod resecári mereátur : non sit distórtum, de quo erubescátur : sit pulcrum, sit aptum, sit sanum : haereat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in caelo.

Lectio v.

HUNC ítaque cibum, et potum, societátem vult intélligi córporis, et membrórum suórum, quod est sancta Ec-

clésia in praedestinátis, et vocátis, et justificátis, et glorificátis sanctis, et fidélibus ejus : quorum primum jam factum est, id est, praedestinátio : secúndum, et tértium, et factum est, et fit, et fiet, id est, vocátio, et justificátio : quartum vero nunc in spe est, in re autem futúrum est, id est, glorificátio.

Lectio vj.

HUJUS rei Sacraméntum, id est, unitátis córporis et sánguinis Christi, alícubi quotídie, alícubi certis intervállis diérum, in domínica mensa praeparátur, et de mensa domínica súmitur; quibúsdam ad vitam, quibúsdam ad exítium. Res vero ipsa, cujus et Sacraméntum est, omni hómini ad vitam, nulli ad exítium, quicúmque ejus párticeps fúerit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judaeórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tr. 26. *in Joan. circa med.*

NON sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Quare manducavérunt, et mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de caelo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmodum et nos sumus moritúri, quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem atque carnálem.

Lectio viij.

QUANTUM autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, quia mórtui sunt patres istórum : manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spirituáliter intellexérunt, spirituáliter esuriérunt, spirituáliter gustavérunt, ut spirituáliter satiaréntur. Nam et nos hódie accípimus visíbilem cibum : sed áliud est Sacraméntum, áliud est virtus Sacraménti.

Lectio ix.

QUAM multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóstolus : Judícium sibi mandúcat, et bibit. Nonne buccélla domínica venénum fuit Judae? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit : non quia malum ac-

cépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo fratres : panem caeléstem spiritáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis : Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi : secúrus accéde, panis est, non venénum.

FERIA SEXTA post Oct. Corp. Christi.

Incidit festum SS. Cordis Jesu, quod habet Lectiones proprias.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 19.

ENTAVERUNT autem quidam et de circumeúntibus Judaeis exorcístis, invocáre super eos, qui habébant spíritus malos, nomen Dómini Jesu, dicéntes : Adjúro vos per Jesum, quem Paulus praedicat. Erant autem quidam Judaei Scevae príncipis sacerdótum septem fílii, qui hoc faciébant. Respóndens autem spíritus nequam dixit eis : Jesum novi, et Paulum scio : vos autem qui estis?

Lectio ij.

ET insíliens in eos homo, in quo erat daemónium péssimum, et dominátus ambórum, inváluit contra eos, ita ut nudi, et vulneráti effúgerent de domo illa. Hoc autem notum factum est ómnibus Judaeis, atque gentílibus, qui habitábant Ephesi : et cécidit timor super omnes illos, et magnificabátur nomen Dómini Jesu. Multíque credéntium veniébant confiténtes, et annuntiántes actus suos.

Lectio iij.

MULTI autem ex eis, qui fúerant curiósa sectáti, contulérunt libros, et combussérunt coram ómnibus : et computátis prétiis illórum, invenérunt pecúniam denariórum quinquagínta míllium. Ita fórtiter crescébat verbum Dei, et confirmabátur. His autem explétis, propósuit Paulus in Spíritu, tránsita Macedónia et Achája ire Jerosólymam, dicens : quóniam postquam fúero ibi, opórtet me et Romam vidére.

℟ ℟. Fer. Misericórdiam. etc. quae habentur infra Hebdom. primam post Oct. Trinitatis, pag. 189. dicantur hodie, nisi festum occurrat.

DÓMINICA I. post Octavam Trinitatis.

RITUS ET ORDO dicendi Officium Divinum.

AD VESPERAS.

ABBATO praecedenti sic inchoëntur Vesperae. Secreto dicatur Pater noster. Quo dicto, clare dic. ℣. Deus

in adjutórium meum inténde. ℟. **Dómine ad adjuvándum me festína.** Et tunc muniant se fratres signo crucis, quod etiam facient ad omnes alias Horas.

℣. **Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.** ℟. **Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen. Allelúia.**

Sicque per ℣. **Deus in adjutórium.** inchoëntur omnes Horae, et Laudes, nisi aliter suis locis sit signatum.

Deinde dicantur quinque Psalmi, et totidem Añae, prout positae sunt in Psalterio, p. 112. quae etiam dici debent in omnibus Sabbatis per Annum, cum de Dom. agitur.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

ENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℟. **Deo grátias.** Sicque ad omnia Capitula respondeatur semper **Deo grátias.**

Deinde dicatur ℟. ij. **Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.** Postea ℣. **Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.** Deinde repetatur ultima pars ℟. **Ipse me.** Postea dicatur ℣. **Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.** Ultimo repetatur, **Ipse me erípiet.**

Et hoc modo dicitur ℟. in j. Vesperis, nisi aliter signetur.

Hymnus.

O LUX beáta Trínitas,
Et principális únitas,
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere,
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet saecula.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. **Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.** ℟. **Et descéndat super nos misericórdia tua.**

Capitulum praecedens, Hymnus, et ℣. dicantur omnibus Sabbatis ad Vesperas, quando de Dominica agitur : ℟. **autem, Dóminus, qui erípuit.** hac die tantum dicatur.

Omni vero tempore, quando Historia dominicalis in sua propria Dominica inchoatur, ℟. quod suo loco notatum erit, dicetur in primis Vesperis post Capitulum. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel Historia dominicalis non legitur in Domi-

nica, in qua primo debuit inchoari; R℟. in primis Vesp. alterius Dominicae non dicatur.

Post ℣. statim sequitur Canticum **Magníficat.** pag. **127.** quod per totum annum quotidie dicitur, moxque subjungitur

Ad Magnificat, Aña. **Lóquere Dómine, quia audit servus tuus.**

Finita Aña post Magnificat sequitur

℣. **Dóminus vobíscum.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

PROTECTOR in te sperántium Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum; multíplica super nos misericórdiam tuam : ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus aetérna. Per Dóminum nostrum.

Dicta Oratione, et responso **Amen.** quando nulla sequitur alia Memoria facienda, statim subjungitur ℣. **Dóminus vobíscum.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

Si is, qui loquitur, non fuerit Sacerdos, vel Diaconus, loco ℣. **Dóminus vobíscum.** debet dicere ℣. **Dómine exáudi oratiónem meam.** et responso **Et clamor meus ad te véniat.** deinde ℣. **Benedicámus Dómino.** ℟. **Deo grátias.**

At si Memoria occurrerit facienda, dicta hac prima Oratione, et ℟. **Amen.** statim inchoëtur Memoria illa per Añam, Versiculum, et Orationem, quae sicut et prima Oratio terminabitur, si nulla alia adhuc succedat Memoria facienda : si vero altera sequatur, per haec verba respective terminetur : **Per Christum Dóminum nostrum.** vel **Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.** vel etiam **Qui vivis et regnas per ómnia saecula saeculórum.** pro varia occurrentium Orationum dispositione : ac responso **Amen,** mox altera inchoëtur, et sic deinceps, donec ad ultimam Memoriam perveniatur.

Cum autem ad ultimam Memoriam perventum fuerit, ejus Oratio semper, sicut illa prima **Proctétor in te.** respective terminetur.

Subjunctis ℣℣. **Dóminus vobíscum.** et **Benedicámus Dómino.** responsoque **Deo grátias.** dicatur ℣. **Fidélium ánimae per misericórdiam Dei requiéscant in pace.** ℟. **Amen.** Quod semper dicendum est post quamlibet Horam, nisi in die Animarum, et post Offic. Defunctorum, in cujus fine dicendum est **Requiéscant in pace.** ℟. **Amen.**

Quando vero plures Horae simul sunt dicendae, tunc solum in fine ultimae Horae dicatur **Fidélium.** nisi aliter notetur. Dicto **Fidélium.** subjungatur secreto **Pater noster.** et deinde

Aña. Salve Regína, mater misericórdiae : vita, dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevae : ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte : et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Postea dicatur Aña. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo coetu páuperum.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátae Maríae semper vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

ECCLESIAE tuae, quaesumus Dómine, preces placátus admítte : ut destrúctis adversitátibus, et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Christum. ℟. Amen.

Dictoque Pater noster. secreto, terminetur illa Hora; qua finita, Conventus recedit a choro.

Hoc modo semper terminentur omnes Horae, quando Conventus recedit a choro, tam de die, quam de nocte, excepto Completorio.

AD COMPLETORIUM.

Dicto ℣. Jube domne benedícere. subjungatur Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Postea sequitur

Lectio. 1. *Pet.* 5.

FRATRES : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quaerens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Postea dicat, qui praeest, ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit caelum et terram.

Deinde dicto Pater noster. secreto, dicatur a Praelato

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátae Maríae semper vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere, et omissióne, mea culpa : precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicat

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua : líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam aetérnam. Respondeat Praelatus, Amen.

Postea Chorus replicet : Confíteor. etc. et loco vobis fratres. dicat tibi Pater. et loco precor vos. dicat precor te. Quo finito Praelatus dicat Absolutionem Misereátur. et loco tui, dicat vestri, et loco tibi, dicat vobis, et loco te, dicat vos.

Quando autem frater solus dicit Primam, vel Completorium, dicat

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátae Maríae semper vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere, et omissióne, mea culpa : precor beátam Maríam semper vírginem, et beátum Domínicum Patrem nostrum, et omnes Sanctos oráre pro me.

Postea subjungat

MISEREATUR mei omnípotens Deus, et dimíttat mihi ómnia peccáta mea : líberet me ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat me ad vitam aetérnam. ℟. Amen.

Deinde dicatur ℣. Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus in adjutórium. etc. et ita semper inchoëtur Completorium.

Postea dicantur Ps. 4. Cum invocárem. Ps. 30. In te Dómine sperávi. Ps. 90. Qui hábitat. Ps. 133. Ecce nunc benedícite. ut in Comm. Apost.

Et post Psalm. Aña. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Praedicta Aña Miserére. et Psalmi dicantur ad Compl. per totum annum, nisi aliter signetur. Deinde dicatur

Capitulum. *Jer.* 14.

TU in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

℟. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus.

℟. In manus tuas. per totum annum dicatur ad Completorium, nisi aliter signetur.

Postea subjungatur

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor póscimus,
Ut sólita cleméntia
Sis praesul ad custódiam.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata :
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Praesta Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum sancto Spíritu.
Amen.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Hymnus. Te lucis. et ℣. Custódi nos. dicantur semper, nisi ubi aliter est signatum.

Deinde dicatur Canticum. Nunc dimíttis. pag. 127.

Quo dicto subjungatur Aña. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Canticum Nunc dimíttis. semper dicatur. Aña Salva nos. per totum annum dicatur, nisi alia particularis Aña sit notata.

Postea dicantur Preces hoc modo : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. et secreto Pater noster. Deinde subjungatur alte Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam, et requiéscam.

Deinde dicatur Credo. secreto. Deinde dicatur alte Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam aetérnam. Amen.

℣. Dignáre Dómine nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

Et ita Preces quotidie in Completorio dicantur : nisi diebus notatis in Rubr. Gener. § ult. De Precibus.

Post Preces, vel si hae non sunt dicendae, post Añam Salva nos. immediate dicatur ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

VISITA, quaesumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : et Angeli tui sancti habitántes in ea nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde detur benedictio hoc modo : Benedíctio Dei omnipotèntis, Patris, et Fílii, et Spíritus sancti descéndat super (Si Praelatus benedicit, dicat) vos, (et si alius, dicat) nos, et máneat semper. ℟. Amen.

Postea dicatur Aña. Salve Regína. pag. 167.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quaesumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátae Maríae semper vírginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Christum. ℟. Amen.

Poterit deinde addi Aña, ℣. et Oratio de Sancto aliquo Ordinis nostri, vel alio, secundum morem Provinciae, vel Conventus. Deinde **Fidélium ánimae.** etc. et ℟. **Amen.** dicatur secreto **Pater noster.** et **Credo.** Et sic regulariter finitur Completorium, nisi suo loco aliter notetur.

AD MATUTINUM.

Dicto **Pater noster.** et **Credo.** ℣. **Dómine lábia mea apéries.** ℟. **Et os meum annuntiábit laudem tuam.** et ℣. **Deus in adjutórium.** etc. **Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.** immediate dicatur

Invitatorium. **Veníte, exsultémus Dómino : Jubilémus Deo salutári nostro.**

Quo dicto sequitur ℣. **Praeoccupémus fáciem ejus.** ut in Psalterio, pag. 1.

Hoc Invitatorium, et Psalmus **Veníte.** dicantur Dominicis diebus, usque ad Dom. j. Adventus exclusive, quando de Dom. agitur. In aliis etiam diebus, quando dicitur quodcumque Invitatorium, dicitur etiam Psalm. **Veníte, exsultémus.** modo quo supra. Postea dicatur

Hymnus.

NOCTE surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Víribus totis Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis sanctis mereámur aulam
Ingredi caeli, simul et beátam
Dúcere vitam.

Praestet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

Isti duo Hymni, **Nocte surgéntes.** ad Matutinum, et subsequens **Ecce jam noctis.** ad Laudes, dicantur omnibus Dominicis et Feriis, quando de Tempore agitur.

In primo Nocturno.

Psalmi in Matutinis dicendi, ponuntur per extensum in Psalterio, pag. 2. in tres Noct. divisi : quibus statim annectuntur Añae diversae, pro qualitate Temporis super Psalmos in Dominicis dicendae, et Versiculi. Post Versic. dicto **Pater noster.** secreto, subjungatur alte, **Et ne nos indúcas in tentatiónem.** ℟. **Sed líbera nos a malo.**

Et hoc semper observetur ante primam Lectionem, et quartam, et septimam. Quo dicto sequitur

℣. **Jube domne benedícere.**

Benedictio. **Benedictióne perpétua benedícat nos Pater aetérnus. ℟. Amen.**

℣. **Jube domne benedícere. omnibus semper praemittitur Benedictionibus.**

Haec Benedictio cum octo sequentibus, erunt dicendae ante Lectiones Matutini eo ordine, quo positae sunt, quandocumque novem dicuntur Lectiones; nisi quando Officium est de beata Virgine, cujus propriae Benedictiones supra positae sunt ante Psalterium, et nisi in Matut. pro Defunctis, in quibus nullae dicuntur Benedictiones. Quando autem dicuntur tantum tres Lectiones, tunc etiam dicendae sunt tantum tres Benedictiones, juxta ordinem Nocturnorum. Tres namque primae dicentur Feria ij. et v. tres secundae, Feria iij. et vj. ultimae vero tres, Feria iv. et Sabbato. Idem servetur in Benedictionibus propriis de B. Maria Virgine.

Quotiescumque autem aliqua Feria legitur Homilia, toties dicendae sunt Benedictiones iij. Nocturni, scilicet, **Evangélica léctio.** cum duabus sequentibus, sive communibus, sive propriis, si fiat de beata Maria Virgine. Deinde dicatur :

Incipit liber primus Regum.

Titulus cuilibet Lectioni praefixus, legi semper debet, nisi cum notatur litteris rubeis, vel cursivis.

Lectio j. *Cap.* I.

FUIT vir unus de Ramathaímsophim, de monte Ephraim, et nomen ejus Elcana, fílius Jéroham, fílii Eliu, fílii Thohu, fílii Suph, Ephrathaeus : et hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, et nomen secúndae Phenénna. Fuerúntque Phenénnae fílii : Annae autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret et sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni et Phínees, sacerdótes Dómini. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Per hanc clausulam **Tu autem.** terminantur semper omnes Lectiones, nisi in die Animarum, et Officio Defunctorum, et nisi ubi loco **Tu autem.** erit signatum ut dicatur : **Haec dicit Dóminus.** etc.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiae suae. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. Et.

Haec Historia, ℟℟. scilicet **Deus ómnium.** etc. legi debet

in hac Dominica, et in sequentibus usque ad Dominicam primam Augusti exclusive, quando de Dom. agitur. Si autem omnes Dom. impeditae fuerint, distribuenda erit per Ferias, ut notat. in Rubr. Gen. § VII.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Lectio ij.

VENIT ergo dies, et immolávit Elcana, dedítque Phenénnae uxóri suae, et cunctis fíliis ejus, et filiábus partes : Annae autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam aemula ejus, et veheménter angébat, in tantum, ut exprobráret quod Dóminus conclusísset vulvam ejus : sicque faciébat per síngulos annos, cum redeúnte témpore ascénderent ad templum Dómini : et sic provocábat eam. Porro illa flebat, et non capiébat cibum.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Spíritus sancti grátia illumináre dignétur sensus, et corda nostra. ℟. Amen.

Lectio iij.

DIXIT ergo ei Elcana vir suus : Anna, cur fles? et quare non cómedis? et quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quam decem fílii? Surréxit autem Anna postquam comédérat, et bíberat in Silo. Et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, et votum vovit, dicens : Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulae tuae, et recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllae tuae, dederísque servae tuae sexum virílem : dabo eum Dómino ómnibus diébus vitae ejus, et novácula non ascéndet super caput ejus.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti : * Firmans regnum tuum In aetérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Firmans. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater

omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 3.

RATRES sancti, vocatiónis caeléstis partícipes, consideráte Apóstolum, et Pontíficem confessiónis nostrae Jesum : qui fidélis est ei, qui fecit illum sicut et Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriae iste prae Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam.

℟. Praeparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli, * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad gáudia Paradísi perdúcat nos misericórdia Christi. ℟. Amen.

Lectio v.

OMNIS namque domus fabricátur ab áliquo : qui autem ómnia creávit, Deus est. Et Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum, quae dicénda erant : Christus vero tamquam fílius in domo sua : quae domus sumus nos, si fidúciam, et glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia, quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthaeum, * Et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia in míllibus suis? Et ábstulit.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Lectio vj.

QUAPROPTER sicut dicit Spíritus sanctus : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto. Vidéte fratres, ne forte sit in áliquo vestrum cor malum incredulitátis, discedéndi a Deo vivo : sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti.

℟. Montes Gélboë, nec ros, nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt Fortes Israël. ℣. Omnes montes in circúitu ejus vísitet Dóminus : a Gélboë autem tránseat. Ubi cecidérunt. Glória Patri. Fortes Israël.

In tertio Nocturno.

℣. Jube domne benedícere.

Si non sequitur Homilia, Benedictio. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

Si autem sequatur Homilia sicut modo, Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Postea dicatur

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni, et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae. *Homilia* 34. *in Evang. post initium.*

AUDISTIS in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres, et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum: et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes Pharisaei, dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem: quamvis et justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est quod ágitur typo supérbiae, áliud quod zelo disciplínae.

℟. Audi Dómine hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuae inténtae * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, et de excélso caelórum habitáculo. Super.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio viij.

DEDIGNANTUR étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes: persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Praepónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque, quos córrigunt; melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

℟. Peccávi super númerum arénae maris, et multiplicáta sunt peccáta mea, et non sum dignus vidére altitúdinem caeli prae multitúdine iniquitátis meae: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego agnósco, et delíctum meum contra me est semper: tibi soli peccávi. Et malum.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

AT contra hi, qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericór-

dia condescéndunt : et quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum proféćto número Pharisaei exstitérunt, qui dijudicántes Dóminum, quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiae reprehendébant. Sed quia aegri erant, ita ut aegros se esse nescírent, quátenus, quod erant, agnóscerent, caeléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

℟. Faćtum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in caelum, Elisaeus clamábat, dicens : * Pater mi, pater mi, currus Israël, et auríga ejus. ℣. Oro, Dómine, ut fiat spíritus tuus duplex in me. At ille inquit : Si víderis, quando tollar a te, erit quod petísti. Pater. Glória Patri. Pater.

In sequentibus omnibus aliis Dominicis, quando de Dominica agitur, postquam Hist. domilicalis fuerit semel lećta, loco ix. ℟. dicatur sequens

℟. Honor, virtus, et potéstas, et impérium, sit Trinitáti in unitáte, unitáti in Trinitáte, * In perénni saeculórum témpore. ℣. Trinitáti lux perénnis, unitáti sit decus pérpetim. In. Glória Patri. In.

Deinde dicatur Cant. Te Deum. pag. 124. quod dicendum erit omnibus Dom. quando fit Officium de Dominica.

Ante Laudes, ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus. ℟. Et super caelos glória ejus.

IN LAUDIBUS.

Aña. Regnávit Dóminus praecínćtus fortitúdine cum decóre virtútum : cujus sedes paráta est in aetérnum.

Haec Aña super Psalm. in Laudibus sola dicatur in Dom. quando de Dom. agitur. Ubi vero signatae erunt in Laud. quinque Añae super Psalm. dicentur eaedem Añae etiam ad Horas diei, quarta semper praetermissa, sive fiat Officium de Tempore, sive de Sanćtis.

Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris Laudum, pag. xj. qui omnes terminantur cum Glória Patri. exceptis Psalm. Deus Deus meus. et Deus misereátur. qui dicuntur per modum unius sub uno Glória. Cantico Benedícite. absque Glória. et Psalm. Laudáte Dóminum de caelis. qui cum duobus sequentibus dicitur sub uno Glória Patri. ac si esset unus Psalmus. Et dicantur semper in Laudibus hi quinque Psalmi, nisi ubi aliter est signatum.

Capitulum. *Apoc.* 7.

BENEDICTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áćtio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro, in saecula saeculórum, Amen.

Hoc Capitulum dicatur omnibus Dominicis, quando de Dominica agitur.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lucis auróra rútilans corúscat :
Nísibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem.

Ut Deus noster miserátus, omnem
Pellat languórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis, pietáte Patris,
Regna polórum.

Praestet hoc nobis Déitas. etc. ut supra, pag. 171.

℣. Dóminus regnávit. ℟. Decórem índuit.

Hic ℣. dicatur in Dom. usque ad Adventum, quando de Dom. agitur.

Ad Benedictus, Aña. Quis ex vobis homo, qui habet centum oves : et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto, et vadit ad illam, quae períerat, donec invéniat illam? allelúia. Cant. Benedíctus. p. 124.

Oratio. Protéctor. etc. ut supra, pag. 167.

De Mem. B. M. V. in Laudibus et ij. Vesperis facienda, quando fit de Dom. vide Rubr. § xxxij. num. 8.

Postea legatur Lectio de Martyrologio : qua lecta, et responso Deo grátias. dicatur Pretiósa hoc modo.

℣. Pretiósa est in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Oratio absque Orémus.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut mereámur adjuvári ab eo, qui vivit et regnat per ómnia saecula saeculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. quod ter dicatur cum ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Deinde Glória Patri. et Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos. etc. ℟. Sed líbera.

℣. Réspice Dómine in servos tuos, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : et opus mánuum nostrárum dírige.

Oratio absque Orémus.

Dirigere et sanctificáre dignéris, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, hódie corda et córpora nostra in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum; ut hic et in aetérnum, te auxiliánte, semper salvi esse mereámur. Per Christum. ℟. Amen.

Postea dicto ℣. Jube domne benedícere. detur Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicatur

Secúndum Lucam. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni, et peccatóres, ut audírent illum. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

De Evang. occurrente legendum est omnibus diebus Dom. et festis Simplicibus, et supra, et in die octava Octavae Simplicis, non vero infra Octavam Simplicem: et quotidie infra Octavas Solemnes et Solemnissimas, et in die Animarum. Et in omni praedicto tempore semper legatur de Evang. festi, nisi aliquando occurrat legi Homilia alterius Evangelii, quam festi de quo agitur: tunc enim in **Pretiósa** legetur illud Evang. quod lectum est in Matutinis. Ceteris vero diebus legendum est de Constitutionibus. Fratres tamen, qui extra chorum sunt, si Evang. in promptu non habeant, dicant:

Secúndum Joánnem. *Cap.* 1.

IN princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil. Tu autem.

Finita Lectione sequitur: **Commemorátio fratrum, sorórum, familiárium, benefactórum defunctórum Ordinis nostri.**

Quo dicto, dicat qui praeest **℣. Requiéscant in pace.** ℟. **Amen.**

Deinde sequitur Psalm. 116. **Laudáte Dóminum omnes gentes.** pag. 92. **Glória Patri. Sicut erat.**

Deinde ℣. **Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis. Dóminus vobíscum.**

Orémus.

ACTIONES nostras, quaesumus Dómine, aspirándo praeveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra operátio a te semper incípiat; et per te coepta finiátur. Per Christum. ℟. Amen.

Postea dicitur ℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.** etc.

Fidélium ánimae. et reliqua, ut supra dictum est.

Quando Matutinae in sero dicuntur, tunc **Pretiósa** reservetur in crastinum, et dicatur immediate post Primam.

Si in Lectione Martyrologii, post Lectionem Evangelii, vel Constitutionum, recitatus fuerit obitus alicujus Magistri Generalis, immediate post **℣. Fidélium.** dicatur pro ejus anima Psalmus **De profúndis.** pag. 105 cum **Réquiem.** et in fine **℣. A porta ínferi. Dóminus vobíscum.** Oratio. **Deus, qui inter apostólicos.** ut habetur in Officio Defunctorum. Postea dic. **℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.**

AD PRIMAM.

Dicto secreto **Pater noster.** et **Credo.** statim inchoëtur ℣. **Deus in adjutórium. etc.**

Et sic ad alias Horas diei : nisi quod **Credo.** aliis Horis non praemittitur.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam,
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam,
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Praedictus Hymnus dicatur per totum annum ad Primam, nisi ubi aliter est signatum.

Psalm. 53. **Deus in nómine tuo.** pag. 93.

Psalm. 118. **Beáti immaculáti.** pag. 94.

Psalm. **Retríbue servo tuo.** ibid.

Symbolum. **Quicúmque.** pag. 125.

Psalmi isti, et sequentium Hor. quotidie dicantur, singuli cum **Glória Patri.** nisi aliter signetur. Similiter Symbolum **Quicúmque.** cum **Glória Patri.** dicatur in festo Trinitatis, et in omni Dominica, nisi festum Totum Duplex in ea evenerit.

Añae ponuntur per extensum in Psalterio post Psalmos cujuslibet Horae diei pro temporis et Officii varietate.

Postea dicatur

Capitulum. 1. *Tim.* 1.

REGI saeculórum immortáli, et invisíbili, soli Deo honor, et glória in saecula saeculórum. Amen.

℟. Jesu Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Jesu. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére. Glória Patri. Jesu.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Capitulum. **Regi saeculórum.** dicatur ad Primam omnibus Dominicis, et festis, etiam trium Lectionum, et per omnes Octavas, nisi in die Animarum.

℟. **Jesu Christe.** ac etiam ℣. **Exsúrge.** quotidie dicatur, nisi in die Animarum. ℣. **Qui sedes.** semper dic. nisi alius ℣. sit notatus.

Deinde dicatur **Confíteor.** et **Misereátur.** sicut supra de Completorio dictum est. **Confíteor.** in Prima semper dicatur.

Deinde dicatur Dóminus vobíscum.

Orémus.

IN hac hora hujus diéi tua nos, Dómine, reple misericórdia; ut per totum diem exsultántes, in tuis láudibus júgiter delectémur. Per Dóminum.

Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino.

Oratio. In hac hora. semper dicatur, quando dicitur Capit. Regi saeculórum.

Ad Tertiam autem, Sextam, et Nonam, dicatur Oratio Dominicae, vel festi, de quo agitur.

AD TERTIAM.

Hymnus.

NUNC sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent:
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Praesta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Psalmi et Añae, ut in Psalterio, pag. 95.

Capitulum. 1. *Joan.* 4.

DEUS cáritas est: et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. Inclína cor meum Deus * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia. Glória Patri. Inclína.

℣. Adjútor meus esto Dómine: ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

AD SEXTAM.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Praesta Pater piíssime. etc.

Psalmi et Añae, ut in Psalterio, pag. 97.

Capitulum. 2. *Cor.* 13.

GRATIA Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit semper cum ómnibus vobis. Amen.

℟. In aetérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In aetérnum. ℣. In caelo, et in saeculum saeculi véritas tua Pérmanet. Glória Patri. In.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuae ibi me collocávit.

AD NONAM.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,

Lucis diúrnae témpora
Succéssibus detérminans :
Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat :
Sed praemium mortis sacrae
Perénnis instet glória.
Praesta Pater piíssime. etc.

Psalmi et Añae, ut in Psalterio, pag. 99.

Capitulum. 1. *Joan.* 5.

TRES sunt, qui testimónium dant in caelo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℞. Clamávi in toto corde, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℞. Et ab aliénis parce servo tuo.

Praedicti tres Hymni ad Tertiam, Sextam, et Nonam semper dicantur, nisi in die Animarum : Psalmi vero quotidie dicantur. Capitulum quoque, et ℞℞. Horarum dicenda sunt omnibus Dominicis, usque ad Adventum, quando de Dominica agitur.

AD VESPERAS.

Psalmi et Añae in hac Dominica, et omnibus aliis per totum annum in Vesperis, cum de Tempore agitur, dicendi, ponuntur per extensum in Psalterio, pag. 89.

In reliquis vero festis, tam de Tempore, quam de Sanctis, semper in ij. Vesperis dicenda est super Psalmos Aña j. Laudum.

Capitulum. 2. *Thess.* 3.

OMINUS dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

Hymnus.

LUCIS Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novae
Mundi parans oríginem :
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári praecipis :
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine
Vitae sit exsul múnere :
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
Caelórum pulset íntimum,
Vitále tollat praemium :
Vitémus omne nóxium,
Purgémus omne péssimum.
Praesta Pater piíssime. etc.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña. Quae múlier habens drachmas decem, et si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evértit domum, et quaerit diligénter, donec invéniat?

Capitulum Dóminus dírigat. item Hymnus Lucis Creátor. et ℣. dicantur omnibus Dominicis in ij. Vesperis, et per Ferias, quando de Tempore agitur.

Completorium more solito dicatur, et post Añam Salva **nos.** in Dom. non dicantur Preces.

Tempus, et modus, quo in choro post Completorium dicendae sunt Litaniae SS. dictum est in Rubr. Gen. § xxviij. Litaniae vero cum Ps. 69. ponuntur post Commune Sanctorum.

Finitis Litaniis Sanctorum, si illa die fit de Feria, fratres prostrati dicant, **Confíteor Deo.** etc. et Hebdomadarius subjungat : **Misereátur vestri.** etc. responsoque **Amen.** dicatur Psalm. 50. **Miserére mei Deus.** pag. 40. Qui cum dicitur, detur fratribus ab Hebdomadario disciplina, quam etiam a Praelato ipse postea recipiat.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos indúcas. etc.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
Dóminus vobíscum.

Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuae pietátis cleménter absólvat. Per Christum.

Circa prostrationes super formas, quando sunt faciendae, et quibus diebus intermittendae, dicitur pariter in iisdem Rubricis Generalibus.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Psalmi, Añae et ℣. ponuntur in Psalterio, pag. **21.**

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* I.

T factum est post círculum diérum, concépit Anna, et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Sámuel : eo quod a Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, et omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solémnem, et votum suum, et Anna non ascéndit : dixit enim viro suo : Non vadam, donec ablactétur infans, et ducam eum, ut appáreat ante conspéctum Dómini, et máneat ibi júgiter.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuae Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te. ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio ij.

ET ait ei Elcana vir suus : Fac quod bonum tibi vidétur, et mane donec abláctes eum : precórque ut ímpleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, et lactávit fílium suum, donec amovéret eum a lacte. Et addúxit eum secum, postquam ablactáverat, in vítulis tribus, et tribus módiis farínae, et ámphora vini,

et addúxit eum ad domum Dómini in Silo.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea : áudiant mansuéti, et laeténtur. Semper.

Lectio iij.

PUER autem erat adhuc infántulus : et immolavérunt vítulum, et obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna : Obsecro mi dómine, vivit ánima tua dómine : ego sum illa múlier, quae steti coram te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcírco et ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino.

℟. Delectáre in Dómino : * Et dabit tibi petitiónes cordis tui. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem : et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus. Et dabit. Glória Patri. Et.

Ante Laudes, ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

IN LAUDIBUS.

Psalmi et Añae sicut in Psalterio, pag. 31.

Capitulum. *Rom.* 13.

NOX praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

℣. In matutínis, Dómine, meditábor in te. ℟. Quia fuísti adjútor meus.

℣. ante Laudes, Fiat misericórdia. Capit. Nox praecéssit. et ℣. In matutínis. dicantur quoties de Feria agitur.

Ad Benedictus, Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israël.

Dicta hac Aña, subjungatur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Deinde Oratio.

Hoc modo dicantur Preces ad Laudes, Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Vesperas cum de Feria agitur. Fiuntque prostrationes. Quando autem ad Nonam Preces et prostrationes intermitti debeant, dicitur in Rubricis Generalibus §. xxxix. num. 3.

Dicatur postea Pretiósa, prout in Dominica dictum est : excepto quod dicto Jube domne. datur Benedictio : Reguláribus disciplínis ínstruat nos magíster caeléstis. ℟. Amen.

Et loco Lectionis de Evangelio, legendum est :

Incípiunt Constitutiónes Ordinis Fratrum Praedicatórum.

QUONIAM ex praecépto Régulae jubémur habére cor unum, et ánimam unam in Dómino : justum est ut qui sub una Régula, et uníus professiónis voto vívimus, unifórmes in observántiis canónicae religiónis inveniámur. Tu autem.

AD PRIMAM.

Psalmi et Añae Horarum ut in Psalterio, pag. 93.

Capitulum. *Zach.* 8.

PACEM, et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. **Jesu Christe Fili Dei.** etc. prout supra, pag. 179.

Deinde dicantur Preces hoc modo : **Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos indúcas.** etc.

℣. **Vivet ánima mea, et laudábit te.** ℟. **Et judícia tua adjuvábunt me.**

℣. **Errávi sicut ovis, quae périit.** ℟. **Quaere servum tuum Dómine, quia mandáta tua non sum oblítus.**

Credo in Deum. Carnis resurrectiónem. ℟. **Vitam aetérnam. Amen.**

Deinde **Confíteor.** et **Misereátur.**

℣. **Dignáre Dómine die isto.** ℟. **Sine peccáto nos custodíre.**

Dóminus vobíscum.

Oratio.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti; tua nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum; sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum.

Cetera, ut supra in Dom. est notatum.

Capit. **Pacem.** et Oratio **Dómine Deus.** dicantur ad Primam omnibus diebus, quando fit Officium de Feria. Preces dicantur ad Primam quotidie, exceptis diebus expressis supra in Rubr. Gen. §. ult.

AD TERTIAM.

Capitulum. *Jer.* 17.

SANA me Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. **Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana ánimam.** ℣. **Ego dixi : Dómine miserére mei. Quia.** Glória Patri. **Sana.**

℣. **Adjútor meus esto Dómine : ne derelínquas me.** ℟. **Neque despícias me Deus salutáris meus.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Gal.* 6.

ALTER altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. **Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam.** ℣. **Semper laus ejus in ore meo. In omni.** Glória Patri. **Benedícam.**

℣. **Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.** ℟. **In loco páscuae ibi me collocávit.**

AD NONAM.

Capitulum. 1. *Cor.* 6.

EMPTI estis prétio magno: glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.

℟. Rédime me Dómine,* Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta : in ecclésiis benedícam te Dómine. Et. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Praedicta Capitula, ℟℟. et ℣℣. dicantur ferialibus diebus usque ad Dominicam primam Adventus.

Ad Vesperas, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 91.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Psalmi, Añae et ℣. ut in Psalterio, pag. 32.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

PORRO fílii Heli, fílii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque offícium sacerdótum ad pópulum : sed quicúmque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdótis, dum coqueréntur carnes, et habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive in cácabum : et omne, quod levábat fuscínula, tollébat sacérdos sibi.

℟. Auribus pércipe Dómine lácrymas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Dixi : Custódiam vias meas : ut non delínquam in lingua mea. Quóniam.

Lectio ij.

SIC faciébant univérso Israéli veniéntium in Silo. Etiam ántequam adolérent ádipem, veniébat puer sacerdótis, et dicébat immolánti : Da mihi carnem, ut coquam sacerdóti : non enim accípiam a te carnem coctam, sed crudam. Dicebátque illi ímmolans : Incendátur primum juxta morem hódie adeps, et tolle tibi quantumcúmque desíderat ánima tua.

℟. Státuit Dóminus super petram pedes meos : et diréxit gressus meos Deus meus : * Et immísit in os meum cánticum novum. ℣. Exspéctans exspectávi Dóminum, et respéxit me. Et immísit.

Lectio iij.

QUI respóndens aiébat ei : Nequáquam : nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino : quia retrahébant hómines a sacrifício Dómini. Sámuel autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer, accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem.

℟. Ego dixi : Dómine miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Dómine ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias

me. Sana. Glória Patri. Sana ánimam.

In Laudibus, Psalmi et Añae sicut in Psalterio, pag. 41.

Ad Vesperas, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 102.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Psalmi, Añae et ℣. ut in Psalterio, pag. 42.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

UER autem Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis, non erat vísio manifésta. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére : lucérna Dei ántequam exstinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respóndens, ait : Ecce ego.

℟. Ne perdíderis me, Dómine, cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Miserére mei Deus, miserére mei : quóniam in te confídit ánima mea. Neque.

Lectio ij.

ET cucúrrit ad Heli, et dixit : Ecce ego : vocásti enim me. Qui dixit : Non vocávi : revértere, et dormi. Et ábiit, et dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel, ábiit ad Heli, et dixit : Ecce ego : quia vocásti me. Qui respóndit : Non vocávi te fili mi : revértere et dormi. Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iij.

ET adjécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio. Qui consúrgens ábiit ad Heli, et ait : Ecce ego : quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum : et ait ad Samuélem : Vade, et dormi : et si deínceps vocáverit te, dices : Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuel, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, et stetit : et vocávit, sicut vocáverat secúndo, Sámuel, Sámuel.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me. Deus meus. Glória Patri. Deus meus.

In Laudibus, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 52.

Ad Vesperas, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 104.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Psalmi, Añae et ℣. ut in Psalterio, pag. 52.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

T dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Israël : quod quicúmque audíerit, tínnient ambae aures ejus. In die illa suscitábo advérsum Heli ómnia quae locútus sum super domum ejus : incípiam, et complébo. Praedíxi enim ei quod judicatúrus essem domum ejus in aetérnum, propter iniquitátem, eo quod nóverat indígne ágere fílios suos, et non corripúerit eos.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in aetérnum : in tua justítia * Líbera me, et éripe me. ℣. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : ut salvum me fácias. Líbera.

Lectio ij.

IDCIRCO jurávi dómui Heli quod non expiétur iníquitas domus ejus víctimis et munéribus usque in aetérnum. Dormívit autem Sámuel usque mane, aperuítque óstia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, et dixit : Sámuel fili mi? Qui respóndens ait : Praesto sum.

℟. Repleátur os meum laude, ut hymnum dicam glóriae tuae, tota die magnificéntiae tuae. Noli me projícere in témpore senectútis : cum deféecerit virtus mea, * Deus ne derelínquas me. ℣. Deus ne elongéris a me : Deus meus in auxílium meum réspice. Deus.

Lectio iij.

ET interrogávit eum : Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? oro te ne celávèris me. Haec fáciat tibi Deus, et haec addat, si abscónderis a me sermónem ex ómnibus verbis, quae dicta sunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuel univérsos sermónes,et non abscóndit ab eo. Et ille respóndit : Dóminus est : quod bonum est in óculis suis fáciat.

℟. Gaudébunt lábia mea dum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

In Laudibus, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 64.

Ad Vesperas, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 105.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Psalmi, Añae et ℣. prout in Psalterio, pag. 64.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 4.

ET factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam : et egréssus est Israël óbviam Philísthiim in proelium, et castrametátus est juxta Lápidem adjutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël Philisthaeis : et caesa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum.

℟. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in aetérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Et eripuísti ánimam meam ex inférno inferióri. Quia.

Lectio ij.

ET revérsus est pópulus ad castra : dixerúntque majóres natu de Israël : Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo arcam foederis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum. Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam foederis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. Deus, iníqui insurrexérunt in me, et fortes quaesiérunt ánimam meam. Et liberásti.

Lectio iij.

ERANTQUE duo fílii Heli cum arca foederis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca foederis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israël clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quaenam est haec vox clamóris magni in castris Hebraeórum? Et cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : et Deus meus * In auxílium spei meae. ℣. Deus ultiónum Dóminus : Deus ultiónum líbere egit. In auxílium. Glória Patri. In.

In Laudibus, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 76.

Ad Vesperas, Psalmi et Añae prout in Psalterio, pag. 109.

SABBATO.

Ad Matutinum, Invitatorium, Psalmi, Añae et ℣. ut in Psalterio, pag. 76.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 4.

CURRENS autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissa veste, et conspérsus púlvere caput.

Cumque ille venísset, Heli sedébat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor ejus pavens pro arca Dei. Vir autem ille postquam ingréssus est, nuntiávit urbi : et ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli sónitum clamóris, dixítque : Quis est hic sónitus tumúltus hujus? At ille festinávit, et venit, et nuntiávit Heli.

℟. Misericórdiam et judícium cantábo tibi Dómine : * Psallam, et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meae. Psallam.

Lectio ij.

HELI autem erat nonagínta et octo annórum, et óculi ejus caligáverant, et vidére non póterat. Et dixit ad Heli : Ego sum qui veni de proelio, et ego qui de ácie fugi hódie. Cui ille ait : Quid actum est fili mi? Respóndens autem ille, qui nuntiábat, Fugit, inquit, Israël coram Philísthiim, et ruína magna facta est in pópulo : ínsuper et duo fílii tui mórtui sunt, Ophni et Phínees: et arca Dei capta est.

℟. Dómine exáudi oratiónem meam : et clamor meus ad te pervéniat : *Quia non spernis Deus preces páuperum. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dómine exáudi vocem meam. Quia non.

Lectio iij.

CUMQUE ille nominásset arcam Dei, cécidit de sella retrórsum juxta óstium, et fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat vir et grandaevus : et ipse judicávit Israël quadragínta annis. Nurus autem ejus, uxor Phínees, praegnans erat, vicínaque pártui : et audíto núntio quod capta esset arca Dei, et mórtuus esset socer suus, et vir suus, incurvávit se et péperit.

℟. Velóciter exáudi me, Dómine : *Quia defecérunt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt : et ego sicut foenum árui. Quia. Glória Patri. Quia.

In Laudibus, Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 88.

Ordo praecedentis Hebd. in Invitatorio, Hymnis, Psalmis, Añis, ℣℣. ℟℟. et Capitulis servandus est, quando de Feria agitur.

AD VESPERAS.

Psalmi et Añae ut in Psalterio, pag. 112.

Ad Magnificat, Aña. Cognovérunt omnes a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.

Orationes cum Añis ad Benedictus et Magnificat dicendae tam in hac Dominica sequenti, quam et successive in omnibus aliis, quotquot hic post Octavam Trinitatis notantur, ponuntur inferius ad calcem Hebd. v. Novemb. una

cum Lectiónibus et Homilia pro ij. et iij. Noct. cuilibet Dom. designatis.

DOMINICA II. post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 7.

ENERUNT ergo viri Cariathíarim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa : Eleázarum autem fílium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) et requiévit omnis domus Israël post Dóminum.

Lectio ij.

AIT autem Sámuel ad univérsam domum Israël, dicens : Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim et Astaroth : et praeparáte corda vestra Dómino, et servíte ei soli, et éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo fílii Israël Báalim et Astaroth, et serviérunt Dómino soli.

Lectio iij.

DIXIT autem Sámuel : Congregáte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath : hauserúntque aquam, et effudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi : Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel fílios Israël in Masphath. Et audiérunt Philísthiim quod congregáti essent fílii Israël in Masphath, et ascendérunt sátrapae Philisthinórum ad Israël.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

UM senuísset Sámuel, pósuit fílios suos júdices Israël. Fuítque nomen fílii ejus primogéniti Joël : et nomen secúndi Abía, júdicum in Bersabée. Et non ambulavérunt fílii illíus in viis ejus : sed declinavérunt post avarítiam, acceperúntque múnera, et pervertérunt judícium. Congregáti ergo univérsi majóres natu Israël, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixerúntque ei : Ecce tu senuísti, et fílii tui non ámbulant in viis tuis : constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut et univérsae habent natiónes.

Lectio ij.

DISPLICUIT sermo in óculis Samuélis, eo quod dixíssent : Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum. Dixit autem

Dóminus ad Samuélem : Audi vocem pópuli in ómnibus quae loquúntur tibi : non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos.

Lectio iij.

JUXTA ómnia ópera sua, quae fecérunt a die qua edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc : sicut dereliquérunt me, et serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi : verúmtamen contestáre eos, et praedic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos. Dixit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat a se regem.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

NOLUIT autem pópulus audíre vocem Samuélis, sed dixérunt: Nequáquam : rex enim erit super nos, et érimus nos quoque sicut omnes gentes : et judicábit nos rex noster, et egrediétur ante nos, et pugnábit bella nostra pro nobis. Et audívit Sámuel ómnia verba pópuli, et locútus est ea in áuribus Dómini.

Lectio ij. *Cap.* 8. *et* 9.

DIXIT autem Dóminus ad Samuélem : Audi vocem eórum, et constítue super eos regem. Et ait Sámuel ad viros Israël : Vadat unusquísque in civitátem suam. Et erat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiel, fílii Seror, fílii Béchorath, fílii Aphía, fílii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saul, eléctus et bonus : et non erat vir de fíliis Israël mélior illo. Ab húmero et sursum eminébat super omnem pópulum.

Lectio iij.

PERIERANT autem ásinae Cis patris Saul : et dixit Cis ad Saul fílium suum : Tolle tecum unum de púeris, et consúrgens vade, et quaere ásinas. Qui cum transíssent per montem Ephraim, et per terram Salísa, et non inveníssent, transiérunt étiam per terram Salim, et non erant : sed et per terram Jémini, et mínime reperérunt.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 9.

ACCESSIT autem Saul ad Samuélem in médio portae, et ait : Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Saúli dicens : Ego sum Videns : ascénde ante me in excélsum, ut comedátis mecum hódie, et dimíttam te mane : et ómnia, quae sunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia invéntae sunt. Et

cujus erunt óptima quaeque Israël? nonne tibi et omni dómui patris tui?

Lectio ij.

RESPONDENS autem Saul, ait : Numquid non fílius Jémini ego sum de mínima tribu Israël, et cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi sermónem istum? Assúmens ítaque Sámuel Saúlem, et púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, et dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti : erant enim quasi trigínta viri.

Lectio iij.

DIXITQUE Sámuel coco : Da partem, quam dedi tibi, et praecépi ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum, et pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel : Ecce quod remánsit, pone ante te, et cómede : quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 10.

TULIT autem Sámuel lentículam ólei, et effúdit super caput Saul, et deosculátus est eum, et ait : Ecce, unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, et liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt. Et hoc tibi signum, quia unxit te Deus in príncipem. Cum abíeris hódie a me, invénies duos viros juxta sepúlcrum Rachel in fínibus Bénjamin, in merídie, dicéntque tibi : Invéntae sunt ásinae, ad quas íeras perquiréndas : et intermíssis pater tuus ásinis, sollícitus est pro vobis, et dicit : Quid fáciam de fílio meo?

Lectio ij.

CUMQUE abíeris inde, et ultra transíeris, et véneris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri ascendéntes ad Deum in Bethel, unus portans tres haedos, et álius tres tortas panis, et álius portans lagénam vini. Cumque te salutáverint, dabunt tibi duos panes, et accípies de manu eórum.

Lectio iij.

POST haec vénies in collem Dei, ubi est státio Philisthinórum : et cum ingréssus fúeris ibi urbem, óbvium habébis gregem prophetárum descendéntium de excélso, et ante eos psaltérium et tympanum, et tíbiam, et cítharam, ipsósque prophetántes. Et insíliet in te Spíritus Dómini, et prophetábis cum eis, et mutáberis in virum álium.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

ASCENDIT Naas Ammonítes, et pugnáre coepit advérsum Jabes Gálaad. Dixerúntque omnes viri Jabes ad Naas : Habéto nos foederátos, et serviémus tibi. Et respóndit ad eos Naas Ammonítes : In hoc fériam vobíscum foedus, ut éruam ómnium vestrum óculos dextros, ponámque vos oppróbrium in univérso Israël.

Lectio ij.

ET dixérunt ad eum senióres Jabes : Concéde nobis septem dies, ut mittámus núntios ad univérsos términos Israël : et si non fúerit qui defféndat nos, egrediémur ad te. Venérunt ergo núntii in Gábaa Saúlis : et locúti sunt verba haec, audiénte pópulo : et levávit omnis pópulus vocem suam, et flevit.

Lectio iij.

ET ecce Saul veniébat, sequens boves de agro, et ait : Quid habet pópulus quod plorat? Et narravérunt ei verba virórum Jabes. Et insilívit Spíritus Dómini in Saul, cum audísset verba haec, et irátus est furor ejus nimis. Et assúmens utrúmque bovem, concídit in frusta, misítque in omnes términos Israël per manum nuntiórum, dicens : Quicúmque non exíerit, et secútus fúerit Saul et Sámuel, sic fiet bobus ejus.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 15.

AIT autem Sámuel ad Saul : Sine me, et indicábo tibi quae locútus sit Dóminus ad me nocte. Dixítque ei : Lóquere. Et ait Sámuel : Nonne cum párvulus esses in óculis tuis, caput in tríbubus Israël factus es? unxítque te Dóminus in regem super Israël, et misit te Dóminus in viam, et ait : Vade, et intérfice peccatóres Amalec, et pugnábis contra eos usque ad interneciónem eórum.

Lectio ij.

QUARE ergo non audísti vocem Dómini : sed versus ad praedam es, et fecísti malum in óculis Dómini? Et ait Saul ad Samuélem : Immo audívi vocem Dómini, et ambulávi in via per quam misit me Dóminus, et addúxi Agag regem Amalec, et Amalec interféci. Tulit autem de praeda pópulus oves et boves, primítias eórum quae caesa sunt, ut ímmolet Dómino Deo suo in Gálgalis.

Lectio iij.

ET ait Sámuel : Numquid vult Dóminus holocáusta et víctimas, et non pótius ut obediátur voci Dómini? Mélior est enim obediéntia quam ví-

ctimae : et auscultáre magis quam offérre ádipem aríetum. Quóniam quasi peccátum ariolándi est, repugnáre : et quasi scelus idololatríae, nolle acquiéscere.

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Aña. Praeváluit David in Philisthaeum in funda et lápide, in nómine Dómini.

DOMINICA III. post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 16.

DIXITQUE Dóminus ad Samuélem : Usquequo tu luges Saul, cum ego projécerim eum ne regnet super Israël? imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem : provídi enim in fíliis ejus mihi regem. Et ait Sámuel : Quómodo vadam? áudiet enim Saul, et interfíciet me. Et ait Dóminus : Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices : Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi.

Lectio ij.

FECIT ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, et admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque : Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait : Pacíficus : ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Isai et fílios ejus, et vocávit eos ad sacrifícium. Cumque ingréssi essent, vidit Eliab, et ait : Num coram Dómino est Christus ejus?

Lectio iij.

ET dixit Dóminus ad Samuélem : Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúrae ejus : quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico : homo enim videt ea quae parent, Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit Isai Abínadab, et addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit : Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma, de quo ait : Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit ítaque Isai septem fílios suos coram Samuéle : et ait Sámuel ad Isai : Non elégit Dóminus ex istis.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 16.

SPIRITUS autem Dómini recéssit a Saul, et exagitábat eum spíritus nequam, a Dómino. Dixerúntque servi Saul ad eum : Ecce spíritus Dei malus exágitat te. Júbeat Dóminus noster, et servi tui, qui coram te sunt, quaerent hóminem sciéntem psállere cíthara, ut quando arripúerit et

spíritus Dómini malus, psallat manu sua, et lévius feras.

Lectio ij.

ET ait Saul ad servos suos: Providéte ergo mihi áliquem bene psalléntem, et addúcite eum ad me. Et respóndens unus de púeris, ait : Ecce vidi fílium Isai Bethlehemítem sciéntem psállere, et fortíssimum róbore, et virum bellicósum, et prudéntem in verbis, et virum pulcrum : et Dóminus est cum eo. Misit ergo Saul núntios ad Isai, dicens : Mitte ad me David fílium tuum, qui est in páscuis.

Lectio iij.

TULIT ítaque Isai ásinum plenum pánibus, et lagénam vini, et haedum de capris unum, et misit per manum David fílii sui Saúli. Et venit David ad Saul, et stetit coram eo : at ille diléxit eum nimis, et factus est ejus ármiger. Misítque Saul ad Isai, dicens : Stet David in conspéctu meo : invénit enim grátiam in óculis meis.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 17.

DIXIT autem Isai ad David fílium suum : Accipe frátribus tuis ephi poléntae, et decem panes istos, et curre in castra ad fratres tuos, et decem forméllas cásei has déferes ad tribúnum : et fratres tuos visitábis, si recte agant : et cum quibus ordináti sunt, disce. Saul autem, et illi, et omnes fílii Israël, in Valle terebínthi pugnábant advérsum Philísthiim.

Lectio ij.

SURREXIT ítaque David mane, et commendávit gregem custódi : et onústus ábiit, sicut praecéperat ei Isai. Et venit ad locum Mágala, et ad exércitum, qui egréssus ad pugnam vociferátus erat in certámine. Diréxerat enim áciem Israël, sed et Philísthiim ex advérso fúerant praeparáti.

Lectio iij.

DERELINQUENS ergo David vasa, quae attúlerat, sub manu custódis ad sárcinas, cucúrrit ad locum certáminis, et interrogábat si ómnia recte ageréntur erga fratres suos. Cumque adhuc ille loquerétur eis, appáruit vir ille spúrius ascéndens, Góliath nómine, Philisthaeus, de Geth, de castris Philisthinórum : et loquénte eo haec éadem verba audívit David.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 17.

AUDITA sunt autem verba, quae locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuísset addúctus, locútus est ei : Non cóncidat cor cujúsquam in eo : ego servus tuus vadam, et pu-

gnábo advérsus Philisthaeum. Et ait Saul ad David : Non vales resístere Philisthaeo isti, nec pugnáre advérsus eum : quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua.

Lectio ij.

DIXITQUE David ad Saul : Pascébat servus tuus patris sui gregem, et veniébat leo, vel ursus, et tollébat aríetem de médio gregis : et persequébar eos, et percutiébam, eruebámque de ore eórum : et illi consurgébant advérsum me, et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem, et ursum interféci ego servus tuus.

Lectio iij.

ERIT ígitur et Philisthaeus hic incircumcísus, quasi unus ex eis. Nunc vadam, et áuferam oppróbrium pópuli : quóniam quis est iste Philisthaeus incircumcísus, qui ausus est maledícere exercítui Dei vivéntis? Et ait David : Dóminus qui erípuit me de manu leónis, et de manu ursi, ipse me liberábit de manu Philisthaei hujus.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 17.

ET tulit (David) báculum suum, quem semper habébat in mánibus : et elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, et misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, et fundam manu tulit : et procéssit advérsum Philisthaeum. Ibat autem Philisthaeus incédens, et appropínquans advérsum David, et ármiger ejus ante eum.

Lectio ij.

CUMQUE inspexísset Philisthaeus, et vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens : rufus, et pulcher aspéctu. Et dixit Philisthaeus ad David : Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthaeus David in diis suis. Dixítque ad David : Veni ad me, et dabo carnes tuas volatílibus caeli et béstiis terrae.

Lectio iij.

DIXIT autem David ad Philisthaeum : Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clypeo : ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódie, et dabit te Dóminus in manu mea, et percútiam te, et áuferam caput tuum a te : et dabo cadávera castrórum Philísthiim hódie volatílibus caeli, et béstiis terrae : ut sciat omnis terra quia est Deus in Israël.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

PORRO cum reverterétur percússo Philisthaeo David, egréssae sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israël, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saul regis, in tympanis laetítiae, et in sistris. Et praecinébant mulíeres ludéntes, atque dicéntes : Percússit Saul mille, et David decem míllia. Irátus est autem Saul nimis, et displícuit in óculis ejus sermo iste : dixítque : Dedérunt David decem míllia, et mihi mille dedérunt : quid ei súperest, nisi solum regnum?

Lectio ij.

NON rectis ergo óculis Saul aspiciébat David a die illa, et deínceps. Post diem autem álteram, invásit spíritus Dei malus Saul, et prophetábat in médio domus suae : David autem psallébat manu sua, sicut per síngulos dies. Tenebátque Saul lánceam, et misit eam, putans quod confígere posset David cum paríete: et declinávit David a fácie ejus secúndo.

Lectio iij.

ET tímuit Saul David, eo quod Dóminus esset cum eo, et a se recessísset. Amóvit ergo eum Saul a se, et fecit eum tribúnum super mille viros : et egrediebátur, et intrábat in conspéctu pópuli. In ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, et Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saul quod prudens esset nimis, et coepit cavére eum. Omnis autem Israël et Juda diligébat David : ipse enim ingrediebátur et egrediebátur ante eos.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 20.

ET intelléxit Jónathas quod definítum esset a patre suo, ut interfíceret David. Surréxit ergo Jónathas a mensa in ira furóris, et non comédit in die calendárum secúnda panem. Contristátus est enim super David, eo quod confudísset eum pater suus. Cumque illuxísset mane, venit Jónathas in agrum juxta plácitum David, et puer párvulus cum eo.

Lectio ij.

ET ait ad púerum suum : Vade, et affer mihi sagíttas, quas ego jácio. Cumque puer cucurrísset, jecit áliam sagíttam trans púerum. Venit ítaque puer ad locum jáculi, quod míserat Jónathas : et clamávit Jónathas post tergum púeri, et ait : Ecce ibi est sagítta porro ultra te. Clamavítque

íterum Jónathas post tergum púeri, dicens : Festína velóciter, ne stéteris.

Lectio iij.

COLLEGIT autem puer Jónathae sagíttas, et áttulit ad dóminum suum : et quid agerétur, pénitus ignorábat : tantúmmodo enim Jónathas et David rem nóverant. Dedit ergo Jónathas arma sua púero, et dixit ei : Vade, et defer in civitátem. Cumque abiísset puer, surréxit David de loco, qui vergébat ad austrum, et cadens pronus in terram, adorávit tértio : et osculántes se altérutrum, flevérunt páriter.

AD VESPERAS.

Ad Magnificàt, Aña. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia in míllibus suis?

DOMINICA IV.
post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Regum.

Lectio j. *Cap.* I.

ACTUM est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a caede Amalec, et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de castris Saul veste conscíssa, et púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, et adorávit. Dixítque ad eum David : Unde venis? Qui ait ad eum : De castris Israël fugi.

Lectio ij.

ET dixit ad eum David : Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait : Fugit pópulus ex proelio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt : sed et Saul, et Jónathas fílius ejus interiérunt. Dixítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei : Unde scis quia mórtuus est Saul, et Jónathas fílius ejus? Et ait adoléscens, qui nuntiábat ei : Casu veni in montem Gélboë, et Saul incumbébat super hastam suam : porro currus et équites appropinquábant ei, et convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit.

Lectio iij.

CUI cum respondíssem : Adsum : dixit mihi : Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi : Sta super me, et intérfice me : quóniam tenent me angústiae, et adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum, occídi illum : sciébam enim quod vívere non póterat post ruínam : et tuli diadéma quod erat in cápite ejus, et armíllam de bráchio illíus, et áttuli ad te dóminum meum huc.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

GITUR post haec consúluit David Dóminum, dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum : Ascénde. Dixítque David : Quo ascéndam? Et respóndit ei : In Hebron. Ascéndit ergo David, et duae uxóres ejus, Achínoam Jezrahelítes, et Abígail uxor Nabal Carméli : sed et viros, qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua : et mansérunt in óppidis Hebron.

Lectio ij.

VENERUNTQUE viri Juda, et unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda. Et nuntiátum est David, quod viri Jabes Gálaad sepelíssent Saul. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos : Benedícti vos a Dómino, qui fecístis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saul, et sepelístis eum.

Lectio iij.

ET nunc retríbuet vobis quidem Dóminus misericórdiam et veritátem : sed et ego reddam grátiam, eo quod fecístis verbum istud. Confortentur manus vestrae, et estóte fílii fortitúdinis. Licet enim mórtuus sit dóminus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 5.

T venérunt univérsae tribus Israël ad David in Hebron, dicéntes : Ecce nos, os tuum, et caro tua sumus. Sed et heri et nudiustértius cum esset Saul rex super nos, tu eras edúcens et redúcens Israël. Dixit autem Dóminus ad te : Tu pasces pópulum meum Israël, et tu eris dux super Israël. Venérunt quoque et senióres Israël ad regem in Hebron, et percússit cum eis rex David foedus in Hebron coram Dómino.

Lectio ij.

UNXERUNTQUE David in regem super Israël. Fílius trigínta annórum erat David, cum regnáre coepísset, et quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis et sex ménsibus : in Jerúsalem autem regnávit trigínta tribus annis super omnem Israël et Judam. Et ábiit rex, et omnes viri qui erant cum eo, in Jerúsalem, ad Jebusaeum habitatórem terrae.

Lectio iij.

DICTUMQUE est David ab eis : Non ingrediéris huc, nisi abstúleris caecos et claudos dicéntes : Non ingre-

diétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, haec est cívitas David. Proposúerat enim David in die illa praemium, qui percussísset Jebusaeum, et tetigísset dómatum fístulas, et abstulísset caecos et claudos odiéntes ánimam David. Idcírco dícitur in provérbio : Caecus et claudus non intrábunt in templum.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 6.

CONGREGAVIT autem rursum David omnes eléctos ex Israël trigínta míllia. Surrexítque David, et ábiit, et univérsus pópulus, qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plaustrum novum: tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa.

Lectio ij.

OZA autem, et Ahio fílii Abínadab, minábant plaustrum novum. Cumque tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahio praecedébat arcam. David autem, et omnis Israël ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, et cítharis et lyris et tympanis et sistris et cymbalis.

Lectio iij.

POSTQUAM autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, et ténuit eam : quóniam calcitrábant boves, et declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, et percússit eum super temeritáte : qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei. Contristátus est autem David, eo quod percussísset Dóminus Ozam.

FERIA QUINTA

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 6.

NUNTIATUMQUE est regi David quod benedixísset Dóminus Obédedom, et ómnia ejus propter arcam Dei. Abiit ergo David, et addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio : et erant cum David septem chori, et víctima vítuli. Cumque transcendíssent qui portábant arcam Dómini sex passus, immolábat bovem et aríetem.

Lectio ij.

ET David saltábat totis víribus ante Dóminum. Porro David erat accínctus ephod líneo. Et David, et omnis domus Israël ducébant arcam testaménti Dómini, in júbilo, et in clangóre búcinae. Cumque intrásset arca Dómini in civitátem David, Michol fília Saul

prospíciens per fenéstram, vidit regem David subsiliéntem, atque saltántem coram Dómino : et despéxit eum in corde suo.

Lectio iij.

ET introduxérunt arcam Dómini, et imposuérunt eam in loco suo in médio tabernáculi, quod teténderat ei David : et óbtulit David holocáusta, et pacífica coram Dómino. Cumque complésset ófferens holocáusta et pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini exercítuum. Et partítus est univérsae multitúdini Israël tam viro quam mulíeri síngulis collyridam panis unam, et assatúram búbulae carnis unam, et símilam frixam óleo.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 7.

FACTUM est autem cum sedísset rex (David) in domo sua, et Dóminus dedísset ei réquiem úndique ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, et arca Dei pósita sit in médio péllium? Dixítque Nathan ad regem : Omne quod est in corde tuo, vade fac : quia Dóminus tecum est.

Lectio ij.

FACTUM est autem in illa nocte : et ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens : Vade, et lóquere ad servum meum David : Haec dicit Dóminus : numquid tu aedificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi fílios Israël de terra Ægypti, usque in diem hanc : sed ambulábam in tabernáculo, et in tentório, per cuncta loca, quae transívi cum ómnibus fíliis Israël.

Lectio iij.

NUMQUID loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israël, cui praecépi, ut pásceret pópulum meum Israël, dicens : Quare non aedificástis mihi domum cédrinam? Et nunc haec dices servo meo David : Haec dicit Dóminus exercítuum : Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israël : et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

FACTUM est autem post haec percússit David Philísthiim, et humiliávit eos, et tulit David frenum tribúti de manu Philísthiim. Et percússit Moab, et mensus est eos funículo, coaequans terrae : mensus est autem duos funículos, unum ad occidéndum, et unum ad vivificándum : factúsque est Moab David sérviens sub tribúto.

Lectio ij.

ET percússit David Adárezer fílium Rohob regem Soba, quando proféctus est ut dominarétur super flumen Euphráten. Et captis David ex parte ejus mille septingéntis equítibus, et vigínti míllibus péditum, subnervávit omnes jugáles cúrruum. Derelíquit autem ex eis centum currus.

Lectio iij.

VENIT quoque Syria Damásci, ut praesídium ferret Adárezer regi Soba : et percússit David de Syria vigínti duo míllia virórum. Et pósuit David praesídium in Syria Damásci : fáctaque est Syria David sérviens sub tribúto : servavítque Dóminus David in ómnibus ad quaecúmque proféctus est. Et tulit David arma áurea, quae habébant servi Adárezer, et détulit ea in Jerúsalem.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Irátus rex Saul, dixit : Mihi mille dedérunt, et fílio Isai dedérunt decem míllia.

DOMINICA V. post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

FACTUM est autem, verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo, et univérsum Israël, et vastavérunt fílios Ammon, et obsedérunt Rabba: David autem remánsit in Jerúsalem. Dum haec ageréntur, áccidit ut súrgeret David de strato suo post merídiem, et deambuláret in solário domus régiae : vidítque mulíerem se lavántem, ex advérso super solárium suum : erat autem múlier pulcra valde.

Lectio ij.

MISIT ergo rex, et requisívit quae esset múlier. Nuntiatúmque est ei quod ipsa esset Bethsabée fília Eliam, uxor Uríae Hethaei. Missis ítaque David núntiis, tulit eam. Quae cum ingréssa esset ad illum, dormívit cum ea : statímque sanctificáta est ab immundítia sua : et revérsa est in domum suam concépto fetu. Mitténsque nuntiávit David, et ait : Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens : Mitte ad me Uríam Hethaeum.

Lectio iij.

MISITQUE Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quaesivítque David quam recte ágeret Joab, et pópulus, et quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam : Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domus ré-

giae cum áliis servis dómini sui, et non descéndit ad domum suam.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

T ait Urías ad David: Arca Dei et Israël et Juda hábitant in papiliónibus, et dóminus meus Joab, et servi dómini mei super fáciem terrae manent : et ego ingrédiar domum meam, ut cómedam et bibam, et dórmiam cum uxóre mea? per salútem tuam, et per salútem ánimae tuae non fáciam rem hanc. Ait ergo David ad Uríam : Mane hic étiam hódie, et cras dimíttam te.

Lectio ij.

MANSIT Urías in Jerúsalem in die illa et áltera : et vocávit eum David ut coméderet coram se et bíberet, et inebriávit eum : qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, et in domum suam non descéndit. Factum est ergo mane, et scripsit David epístolam ad Joab : misítque per manum Uríae, scribens in epístola : Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est proelium : et derelínquite eum, ut percússus intéreat.

Lectio iij.

IGITUR cum Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant advérsum Joab, et cecidérunt de pópulo servórum David, et mórtuus est étiam Urías Hethaeus. Misit ítaque Joab, et nuntiávit David ómnia verba proelii.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 12.

ISIT ergo Dóminus Nathan ad David : qui cum venísset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives, et alter pauper. Dives habébat oves, et boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habébat omníno, praeter ovem unam párvulam, quam émerat et nutríerat, et quae créverat apud eum cum fíliis ejus simul, de pane illíus cómedens, et de cálice ejus bibens, et in sinu illíus dórmiens : erátque illi sicut fília.

Lectio ij.

CUM autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi, qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, et praeparávit cibos hómini qui vénerat ad se. Irátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eo quod

fécerit verbum istud, et non pepércerit.

Lectio iij.

DIXIT autem Nathan ad David : Tu es ille vir. Haec dicit Dóminus Deus Israël : Ego unxi te in regem super Israël, et ego érui te de manu Saul, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israël et Juda : et si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethaeum percussísti gládio, et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 15.

IGITUR post haec fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquagínta viros, qui praecéderent eum. Et mane consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portae, et omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, et dicébat : De qua civitáte es tu? Qui respóndens aiébat : Ex una tribu Israël ego sum servus tuus.

Lectio ij.

RESPONDEBATQUE ei Absalom : Vidéntur mihi sermónes tui boni et justi. Sed non est qui te áudiat constitútus a rege. Dicebátque Absalom : Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes, qui habent negótium, et juste júdicem? Sed et cum accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, et apprehéndens, osculabátur eum.

Lectio iij.

FACIEBATQUE hoc omni Israël veniénti ad judícium, ut audirétur a rege, et sollicitábat corda virórum Israël. Post quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David : Vadam, et reddam vota mea quae vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriae, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 15.

ACCERSIVIT quoque Absalom Achítophel Gilonítem consiliárium David, de civitáte sua Gilo. Cumque immoláret víctimas, facta est conjurátio válida, populúsque concúrrens augebátur cum Absalom. Venit ígitur núntius ad David, dicens : Toto corde univérsus Israël séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem : Súrgite, fugiámus : neque enim

erit nobis effúgium a fácie Absalom.

Lectio ij.

FESTINATE égredi, ne forte véniens óccupet nos, et impéllat super nos ruínam, et percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum : Omnia quaecúmque praecéperit dóminus noster rex, libénter exsequémur servi tui. Egréssus est ergo rex, et univérsa domus ejus pédibus suis : et derelíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum.

Lectio iij.

EGRESSUSQUE rex et omnis Israël pédibus suis, stetit procul a domo : et univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, et legiónes Cérethi et Phélethi, et omnes Gethaei, pugnatóres válidi, sexcénti viri qui secúti eum fúerant de Geth pédites, praecedébant regem. Dixit autem rex ad Ethai Gethaeum : Cur venis nobíscum?

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

IGITUR consideráto David pópulo suo constítuit super eos tribúnos et centuriónes, et dedit pópuli tértiam partem sub manu Joab, et tértiam partem sub manu Abísai fílii Sarvíae fratris Joab, et tértiam partem sub manu Ethai, qui erat de Geth. Dixítque rex ad pópulum : Egrédiar et ego vobíscum.

Lectio ij.

ET respóndit pópulus : Non exíbis : sive enim fugérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinébit : sive média pars cecíderit e nobis, non satis curábunt : quia tu unus pro decem míllibus computáris : mélius est ígitur ut sis nobis in urbe praesídio. Ad quos rex ait : Quod vobis vidétur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam.

Lectio iij.

EGREDIEBATURQUE pópulus per turmas suas centéni, et milléni. Et praecépit rex Joab, et Abísai, et Ethai, dicens : Serváte mihi púerum Absalom. Et omnis pópulus audiébat praecipiéntem regem cunctis princípibus pro Absalom. Itaque egréssus est pópulus in campum contra Israël, et factum est proelium in saltu Ephraim.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

ACCIDIT autem ut occúrreret Absalom servis David, sedens mulo : cumque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum et magnam, adhaesit caput ejus quércui : et illo suspénso inter

caelum et terram, mulus, cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, et nuntiávit Joab, dicens : Vidi Absalom pendére de quercu.

Lectio ij.

ET ait Joab viro, qui nuntiáverat ei : Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra, et ego dedíssem tibi decem argénti siclos, et unum bálteum? Qui dixit ad Joab : Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum meam in fílium regis : audiéntibus enim nobis praecépit rex tibi, et Abísai, et Ethai, dicens : Custodíte mihi púerum Absalom.

Lectio iij.

SED et si fecíssem contra ánimam meam audácter, nequáquam hoc regem latére potuísset, et tu stares ex advérso? Et ait Joab : Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu sua, et infíxit eas in corde Absalom : cumque adhuc palpitáret haerens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, et percutiéntes interfecérunt eum.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Quis enim in ómnibus, sicut David fidélis invéntus est in regno tuo, egrédiens, et regrédiens, et pergens ad impérium regis?

DOMINICA VI.
post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio j. *Cap.* I.

T rex David senúerat, habebátque aetátis plúrimos dies : cumque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui : Quaerámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege, et fóveat eum, dormiátque in sinu suo, et calefáciat dóminum nostrum regem. Quaesiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus fínibus Israël, et invenérunt Abisag Sunamítidem, et adduxérunt eam ad regem.

Lectio ij.

ERAT autem puélla pulcra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrábat ei, rex vero non cognóvit eam. Adonías autem fílius Haggith elevabátur, dicens : Ego regnábo. Fecítque sibi currus et équites, et quinquagínta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens : Quare hoc fecísti? Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab fílio Sarvíae, et cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníae.

Lectio iij.

SADOC vero sacérdos, et Banaías fílius Joíadae, et Nathan prophéta, et Sémei et Rei, et robur exércitus David non erat cum Adonía. Immolátis ergo Adonías ariétibus et vítulis, et univérsis pínguibus juxta lápidem Zóheleth, qui erat vicínus fonti Rogel, vocávit univérsos fratres suos fílios regis, et omnes viros Juda servos regis. Nathan autem prophétam, et Banaíam, et robústos quosque, et Salomónem fratrem suum non vocávit.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* I.

DIXIT Nathan : Dómine mi rex, tu dixísti : Adonías regnet post me, et ipse sédeat super thronum meum? Quia descéndit hódie, et immolávit boves, et pínguia, et aríetes plúrimos, et vocávit univérsos fílios regis et príncipes exércitus, Abíathar quoque sacerdótem : illísque vescéntibus, et bibéntibus coram eo, et dicéntibus : Vivat rex Adonías : me servum tuum, et Sadoc sacerdótem, et Banaíam fílium Joíadae, et Salomónem fámulum tuum non vocávit.

Lectio ij.

NUMQUID a dómino meo rege exívit hoc verbum, et mihi non indicásti servo tuo quis sessúrus esset super thronum dómini mei regis post eum? Et respóndit rex David, dicens : Vocáte ad me Bethsabée. Quae cum fuísset ingréssa coram rege, et stetísset ante eum, jurávit rex, et ait : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israël, dicens : Sálomon fílius tuus regnábit post me, et ipse sedébit super sólium meum pro me : sic fáciam hódie.

Lectio iij.

DIXIT quoque rex David : Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, et Nathan prophétam, et Banaíam fílium Joíadae. Qui cum ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos : Tóllite vobíscum servos dómini vestri, et impónite Salomónem fílium meum super mulam meam : et dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacérdos, et Nathan prophéta in regem super Israël : et canétis búcina, atque dicétis : Vivat rex Sálomon.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* I.

DESCENDIT ergo Sadoc sacérdos, et Nathan prophéta, et Banaías fílius Joíadae, et Cérethi, et Phélethi : et imposuérunt Salomónem super mulam regis David, et ad-

duxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, et unxit Salomónem : et cecinérunt búcina, et dixit omnis pópulus : Vivat rex Sálomon. Et ascéndit univérsa multitúdo post eum, et pópulus canéntium tíbiis, et laetántium gáudio magno, et insónuit terra a clamóre eórum.

Lectio ij.

AUDIVIT autem Adonías, et omnes, qui invitáti fúerant ab eo, jamque convívium finítum erat : sed et Joab, audíta voce tubae, ait : Quid sibi vult clamor civitátis tumultuántis? Adhuc illo loquénte, Jónathas fílius Abíathar sacerdótis venit : cui dixit Adonías : Ingrédere, quia vir fortis es, et bona núntians.

Lectio iij.

RESPONDITQUE Jónathas Adoníae : Nequáquam. Dóminus enim noster rex David regem constítuit Salomónem; misítque cum eo Sadoc sacerdótem, et Nathan prophétam, et Banaíam fílium Joíadae, et Cérethi, et Phélethi, et imposuérunt eum super mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc sacérdos, et Nathan prophéta regem in Gihon : et ascendérunt inde laetántes, et insónuit cívitas : haec est vox, quam audístis.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

APPROPINQUAVERUNT autem dies David ut morerétur, praecepítque Salomóni fílio suo, dicens : Ego ingrédior viam univérsae terrae : confortáre, et esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias caeremónias ejus, et praecépta ejus, et judícia, et testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi : ut intélligas univérsa quae facis, et quocúmque te vérteris : ut confírmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me, dicens: Si custodíerint fílii tui vias suas, et ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israël.

Lectio ij.

TU quoque nosti quae fécerit mihi Joab fílius Sarvíae, quae fécerit duóbus princípibus exércitus Israël, Abner fílio Ner, et Amásae fílio Jether : quos occídit, et effúdit sánguinem belli in pace, et pósuit cruórem proelii in bálteo suo, qui erat circa lumbos ejus, et in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus.

Lectio iij.

FACIES ergo juxta sapiéntiam tuam, et non dedúces canítiem ejus pacífice

ad ínferos. Sed et fíliis Berzellái Galaadítis reddes grátiam, erúntque comedéntes in mensa tua : occurrérunt enim mihi quando fugiébam a fácie Absalom fratris tui.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

SALOMON autem sedit super thronum David patris sui, et firmátum est regnum ejus nimis. Et ingréssus est Adonías fílius Haggith ad Bethsabée matrem Salomónis. Quae dixit ei : Pacificúsne est ingréssus tuus? Qui respóndit : Pacíficus. Addidítque : Sermo mihi est ad te. Cui ait : Lóquere. Et ille : Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, et me praeposúerat omnis Israël sibi in regem : sed translátum est regnum, et factum est fratris mei : a Dómino enim constitútum est ei.

Lectio ij.

NUNC ergo petitiónem unam precor a te; ne confúndas fáciem meam. Quae dixit ad eum : Lóquere. Et ille ait : Precor ut dicas Salomóni regi (neque enim negáre tibi quidquam potest) ut det mihi Abisag Sunamítidem uxórem. Et ait Bethsabée : Bene, ego loquar pro te regi.

Lectio iij.

VENIT ergo Bethsabée ad regem Salomónem, ut loquerétur ei pro Adonía : et surréxit rex in occúrsum ejus, adoravítque eam, et sedit super thronum suum : positúsque est thronus matri regis, quae sedit ad déxteram ejus. Dixítque ei : Petitiónem unam párvulam ego déprecor a te, ne confúndas fáciem meam. Et dixit ei rex : Pete mater mea : neque enim fas est ut avértam fáciem tuam. Quae ait : Detur Abisag Sunamítis Adoníae fratri tuo uxor.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

CONFIRMATUM est ígitur regnum in manu Salomónis, et affinitáte conjúnctus est Pharaóni regi Ægypti : accépit namque fíliam ejus, et addúxit in civitátem David, donec compléret aedíficans domum suam, et domum Dómini, et murum Jerúsalem per circúitum. Attamen pópulus immolábat in excélsis : non enim aedificátum erat templum nómini Dómini usque in diem illum.

Lectio ij.

DILEXIT autem Sálomon Dóminum, ámbulans in praecéptis David patris sui, excépto quod in excélsis immolábat, et accendébat thymíama. Abiit ítaque in Gábaon, ut immoláret ibi : illud quippe erat excélsum máximum : mille hóstias in holocáustum óbtulit Sálomon super altáre illud in Gábaon.

Lectio iij.

APPARUIT autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, et justítia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, et dedísti ei fílium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 9.

ACTUM est autem cum perfecísset Sálomon aedifícium domus Dómini, et aedifícium regis, et omne quod optáverat et volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndo sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum : Exaudívi oratiónem tuam et deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me : sanctificávi domum hanc, quam aedificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum, et erunt óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

Lectio ij.

TU quoque si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus, in simplicitáte cordis, et in aequitáte : et féceris ómnia, quae praecépi tibi, et legítima mea et judícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israël in sempitérnum, sicut locútus sum David patri tuo, dicens : Non auferétur vir de génere tuo de sólio Israël.

Lectio iij.

SI autem aversióne avérsi fuéritis vos et fílii vestri, non sequéntes me, nec custodiéntes mandáta mea, et caeremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis, et coluéritis deos aliénos, et adoravéritis eos : áuferam Israël de superfície terrae, quam dedi eis : et templum, quod sanctificávi nómini meo, projíciam a conspéctu meo, erítque Israël in provérbium, et in fábulam cunctis pópulis.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Dóleo super te, frater mi Jónatha, amábilis valde super amórem mulíerum : sicut mater únicum amat fílium, ita te diligébam : sagítta Jónathae nunquam ábiit retrórsum, nec declinávit clypeus ejus in bello, et hasta ejus non est avérsa.

DOMINICA VII. post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 10.

ED et regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in aenigmátibus. Et in-

gréssa Jerúsalem multo cum comitátu, et divítiis, camélis portántibus arómata, et aurum infinítum nimis, et gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, et locúta est ei univérsa quae habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba, quae proposúerat: non fuit sermo, qui regem posset latére, et non respondéret ei.

Lectio ij.

VIDENS autem regína Saba omnem sapiéntiam Salomónis, et domum, quam aedificáverat, et cibos mensae ejus, et habitácula servórum, et órdines ministrántium, vestésque eórum, et pincérnas, et holocáusta, quae offerébat in domo Dómini : non habébat ultra spíritum. Dixítque ad regem : Verus est sermo, quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, et super sapiéntia tua : et non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni, et vidi óculis meis, et probávi quod média pars mihi nuntiáta non fúerit: major est sapiéntia et ópera tua, quam rumor, quem audívi.

Lectio iij.

BEATI viri tui, et beáti servi tui, qui stant coram te semper, et áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, et pósuit te super thronum Israël, eo quod diléxerit Dóminus Israël in sempitérnum, et constítuit te regem, ut fáceres judícium et justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, et arómata multa nimis, et gemmas pretiósas.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 10.

ERAT autem pondus auri, quod afferebátur Salómoni per annos síngulos, sexcentórum sexagínta sex talentórum auri : excépto eo, quod afferébant viri, qui super vectigália erant, et negotiatóres, universíque scruta vendéntes, et omnes reges Arábiae, ducésque terrae.

Lectio ij.

FECIT quoque rex Sálomon ducénta scuta de auro puríssimo, sexcéntos auri siclos dedit in láminas scuti uníus. Et trecéntas peltas ex auro probáto : trecéntae minae auri unam peltam vestiébant : posuítque eas rex in domo saltus Líbani. Fecit étiam rex Sálomon thronum de ébore grandem : et vestívit eum auro fulvo nimis, qui habébat sex gradus.

Lectio iij.

ET súmmitas throni rotúnda erat in parte posterióri : et duae manus hinc atque inde tenéntes sedíle : et duo leónes stabant juxta manus síngulas. Et duódecim leúnculi

stantes super sex gradus hinc atque inde : non est factum tale opus in univérsis regnis.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 10.

MAGNIFICATUS est ergo rex Sálomon super omnes reges terrae divítiis, et sapiéntia. Et univérsa terra desiderábat vultum Salomónis, ut audíret sapiéntiam ejus, quam déderat Deus in corde ejus. Et sínguli deferébant ei múnera, vasa argéntea et áurea, vestes et arma béllica, arómata quoque, et equos et mulos per annos síngulos.

Lectio ij.

CONGREGAVITQUE Sálomon currus et équites, et facti sunt ei mille quadringénti currus, et duódecim míllia équitum : et dispósuit eos per civitátes munítas, et cum rege in Jerúsalem. Fecítque ut tanta esset abundántia argénti in Jerúsalem, quanta et lápidum : et cedrórum praebuit multitúdinem quasi sycómoros, quae nascúntur in campéstribus.

Lectio iij.

ET educebántur equi Salomóni de Ægypto, et de Coa. Negotiatóres enim regis emébant de Coa, et statúto prétio perducébant. Egrediebátur autem quadríga ex Ægypto sexcéntis siclis argénti, et equus centum quinquagínta. Atque in hunc modum cuncti reges Hethaeórum et Syriae equos venúmdabant.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

REX autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoque Pharaónis, et Moabítidas, et Ammonítidas, Idumaeas, et Sidónias, et Hethaeas : de géntibus, super quibus dixit Dóminus fíliis Israël : Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras : certíssime enim avértent corda vestra ut sequámini deos eárum.

Lectio ij.

HIS ítaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi regínae septingéntae, et concubínae trecéntae : et avertérunt mulíeres cor ejus. Cumque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos : nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

Lectio iij.

SED colébat Sálomon Astárthen deam Sidoniórum, et Moloch idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dó-

mino, et non adimplévit ut sequerétur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc aedificávit Sálomon fanum Chamos, idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, et Moloch idólo filiórum Ammon.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

ACTUM est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, et inveníret eum Ahías Siloníes prophéta in via, opértus pállio novo : erant autem duo tantum in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam : Tolle tibi decem scissúras : haec enim dicit Dóminus Deus Israël : Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus.

Lectio ij.

PORRO una tribus remanébit ei propter servum meum David, et Jerúsalem civitátem, quam elégi ex ómnibus tríbubus Israël : eo quod derelíquerit me, et adoráverit Astárthen deam Sidoniórum, et Chamos deum Moab, et Moloch deum filiórum Ammon : et non ambuláverit in viis meis, ut fáceret justítiam coram me, et praecépta mea, et judícia sicut David pater ejus.

Lectio iij.

NEC áuferam omne regnum de manu ejus, sed ducem ponam eum cunctis diébus vitae suae, propter David servum meum, quem elégi, qui custodívit mandáta mea et praecépta mea. Auferam autem regnum de manu fílii ejus, et dabo tibi decem tribus : fílio autem ejus dabo tribum unam.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 11. *et* 12.

ORMIVITQUE Sálomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitáte David patris sui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo. Venit autem Róboam in Sichem : illuc enim congregátus erat omnis Israël ad constituéndum eum regem. At vero Jeróboam fílius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto prófugus a fácie regis Salomónis, audíta morte ejus, revérsus est de Ægypto. Miserúntque, et vocavérunt eum.

Lectio ij.

VENIT ergo Jeróboam, et omnis multitúdo Israël, et locúti sunt ad Róboam, dicéntes : Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis : tu ítaque nunc immínue páululum de império patris tui duríssimo, et de jugo gravíssimo, quod impósuit nobis, et serviémus tibi. Qui ait eis : Ite usque

ad tértium diem, et revertímini ad me.

Lectio iij.

CUMQUE abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cum adhuc víveret, et ait : Quod datis mihi consílium, ut respóndeam pópulo huic? Qui dixérunt ei : Si hódie obedíeris pópulo huic, et servíeris, et petitióni eórum cásseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 12.

VENIT ergo Jeróboam, et omnis pópulus ad Róboam die tértia, sicut locútus fúerat rex, dicens : Revertímini ad me die tértia. Respondítque rex pópulo dura, derelícto consílio seniórum, quod ei déderant, et locútus est eis secúndum consílium júvenum, dicens : Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro : pater meus cecídit vos flagéllis, ego autem caedam vos scorpiónibus.

Lectio ij.

ET non acquiévit rex pópulo : quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Ahíae Silonítae, ad Jeróboam fílium Nabat. Videns ítaque pópulus quod noluísset eos audíre rex, respóndit ei dicens : Quae nobis pars in David? vel quae heréditas in fílio Isai? Vade in tabernácula tua Israël, nunc vide domum tuam David.

Lectio iij.

ET ábiit Israël in tabernácula sua. Super fílios autem Israël, quicúmque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam. Misit ergo rex Róboam Adúram, qui erat super tribúta : et lapidávit eum omnis Israël, et mórtuus est. Porro rex Róboam festínus ascéndit currum, et fugit in Jerúsalem.

AD VESPERAS.

Ad Magníficat, Aña. Dixítque David ad Dóminum cum vidísset Angelum caedéntem pópulum : Ego sum qui peccávi, ego iníque egi : isti qui oves sunt, quid fecérunt?

DOMINICA VIII. post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. *Cap.* 1.

PRÆVARICATUS est autem Moab in Israël, postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cenáculi sui, quod habébat in Samária, et aegrotávit : misítque núntios, dicens ad eos : Ite, consúlite Beélzebub

Deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten, dicens : Surge, et ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samáriae, et dices ad eos : Numquid non est Deus in Israël, ut eátis ad consuléndum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem haec dicit Dóminus : De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

Lectio ij.

ET ábiit Elías. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis : Quare revérsi estis? At illi respondérunt ei : Vir occúrrit nobis, et dixit ad nos : Ite, et revertímini ad regem, qui misit vos, et dicétis ei : Haec dicit Dóminus : Numquid, quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcírco de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

Lectio iij.

QUI dixit eis : Cujus figúrae et hábitus est vir ille, qui occúrrit vobis, et locútus est verba haec? At illi dixérunt : Vir pilósus, et zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait : Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem, et quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum : sedentíque in vértice montis, ait : Homo Dei, rex praecépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário : Si homo Dei sum, descéndat ignis de caelo, et dévoret te, et quinquagínta tuos. Descéndit ítaque ignis de caelo, et devorávit eum, et quinquagínta qui erant cum eo.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* I.

ITERUM misit príncipem quinquagenárium tértium, et quinquagínta qui erant cum eo. Qui cum venísset, curvávit génua contra Elíam, et precátus est eum, et ait : Homo Dei, noli despícere ánimam meam, et ánimas servórum tuórum qui mecum sunt. Ecce descéndit ignis de caelo, et devorávit duos príncipes quinquagenários primos, et quinquagénos, qui cum eis erant : sed nunc óbsecro ut misereáris ánimae meae.

Lectio ij.

LOCUTUS est autem Angelus Dómini ad Elíam, dicens : Descénde cum eo, ne tímeas. Surréxit ígitur, et descéndit cum eo ad regem, et locútus est ei : Haec dicit Dóminus : Quia misísti núntios ad consuléndum Beélzebub deum Accaron, quasi non esset Deus in Israël, a quo posses interrogáre sermónem, ídeo de léctulo, super quem ascendísti,

non descéndes, sed morte moriéris.

Lectio iij.

MORTUUS est ergo juxta sermónem Dómini, quem locútus est Elías, et regnávit Joram frater ejus pro eo, anno secúndo Joram fílii Jósaphat regis Judae : non enim habébat fílium. Réliqua autem verbórum Ochozíae, quae operátus est, nonne haec scripta sunt in Libro sermónum diérum regum Israël?

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

FACTUM est autem, cum leváre vellet Dóminus Elíam per túrbinem in caelum, ibant Elías et Eliséus de Gálgalis. Dixítque Elías ad Eliséum : Sede hic, quia Dóminus misit me usque in Bethel. Cui ait Eliséus : Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Cumque descendíssent Bethel, egréssi sunt fílii prophetárum, qui erant in Bethel, ad Eliséum, et dixérunt ei : Numquid nosti, quia hódie Dóminus tollet dóminum tuum a te? Qui respóndit : Et ego novi : siléte.

Lectio ij.

DIXIT autem Elías ad Eliséum : Sede hic, quia Dóminus misit me in Jéricho. Et ille ait : Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Cumque venísent Jéricho, accessérunt fílii prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, et dixérunt ei : Numquid nostri, quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum a te? Et ait : Et ego novi : siléte.

Lectio iij.

DIXIT autem ei Elías : Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait : Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, et quinquagínta viri de fíliis prophetárum secúti sunt eos, qui et stetérunt e contra, longe : illi autem ambo stabant super Jordánem.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

TULITQUE Elías pállium suum, et invólvit illud, et percússit aquas, quae divísae sunt in utrámque partem, et transiérunt ambo per siccum. Cumque transíssent, Elías dixit ad Eliséum : Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te. Dixítque Eliséus : Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus.

Lectio ij.

QUI respóndit : Rem diffícilem postulásti : áttamen si víderis me, quando tollar a te, erit tibi quod petísti : si autem non víderis, non erit.

Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque : et ascéndit Elías per túrbinem in caelum, Eliséus autem vidébat, et clamábat : Pater mi, pater mi, currus Israël, et auríga ejus.

Lectio iij.

ET non vidit eum ámplius : apprehendítque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíae, quod cecíderat ei : reversúsque stetit super ripam Jordánis, et pállio Elíae, quod cecíderat ei, percússit aquas, et non sunt divísae. Et dixit : Ubi est Deus Elíae étiam nunc? Percussítque aquas, et divísae sunt huc, atque illuc, et tránsiit Eliséus.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 6.

DIXERUNT autem fílii prophetárum ad Eliséum : Ecce locus, in quo habitámus coram te, angústus est nobis. Eámus usque ad Jordánem, et tollant sínguli de silva matérias síngulas, ut aedificémus nobis ibi locum ad habitándum. Qui dixit : Ite. Et ait unus ex illis : Veni ergo et tu cum servis tuis. Respóndit : Ego véniam. Et ábiit cum eis.

Lectio ij.

CUMQUE veníssent ad Jordánem, caedébant ligna. Accidit autem, ut cum unus matériam succidísset, cáderet ferrum secúris in aquam: exclamavítque ille, et ait : Heu heu heu dómine mi, et hoc ipsum mútuo accéperam. Dixit autem homo Dei : Ubi cécidit? At ille monstrávit ei locum. Praecídit ergo lignum, et misit illuc : natavítque ferrum, et ait : Tolle. Qui exténdit manum, et tulit illud.

Lectio iij.

REX autem Syriae pugnábat contra Israël, consiliúmque íniit cum servis suis, dicens : In loco illo, et illo ponámus insídias. Misit ítaque vir Dei ad regem Israël, dicens: Cave ne tránseas in locum illum : quia ibi Syri in insídiis sunt. Misit ítaque rex Israël ad locum, quem díxerat ei vir Dei, et praeoccupávit eum, et observávit se ibi non semel neque bis.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 6.

CONSURGENS autem dilúculo minístег viri Dei, egréssus, vidit exércitum in circúitu civitátis, et equos et currus : nuntiavítque ei, dicens : Heu heu heu dómine mi, quid faciémus? At ille respóndit : Noli timére : plures enim nobíscum sunt, quam cum illis. Cumque orásset Eliséus, ait : Dómine, áperi óculos hujus, ut vídeat.

Lectio ij.

ET apéruit Dóminus óculos púeri, et vidit : et ecce mons plenus equórum, et cúrruum igneórum, in circúitu Eliséi. Hostes vero descendérunt ad eum. Porro Eliséus orávit ad Dóminum, dicens : Pércute, óbsecro, gentem hanc caecitáte. Percussítque eos Dóminus, ne vidérent, juxta verbum Eliséi. Dixit autem ad eos Eliséus : Non est haec via, neque ista est cívitas : sequímini me, et osténdam vobis virum, quem quaeritis.

Lectio iij.

DUXIT ergo eos in Samáriam. Cumque ingréssi fuíssent in Samáriam, dixit Eliséus : Dómine áperi óculos istórum, ut vídeant. Aperuítque Dóminus óculos eórum, et vidérunt se esse in médio Samáriae. Dixítque rex Israël ad Eliséum, cum vidísset eos : Numquid percútiam eos, pater mi? At ille ait : Non percúties: neque enim cepísti eos gládio, et arcu tuo.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

ELISEUS autem locútus est ad mulíerem, cujus vívere fécerat fílium, dicens : Surge, vade tu et domus tua, et peregrináre ubicúmque repéreris : vocávit enim Dóminus famem, et véniet super terram septem annis. Quae surréxit, et fecit juxta verbum hóminis Dei : et vadens cum domo sua, peregrináta est in terra Philísthiim diébus multis.

Lectio ij.

CUMQUE finíti essent anni septem, revérsa est múlier de terra Philísthiim : et egréssa est ut interpelláret regem pro domo sua, et pro agris suis. Rex autem loquebátur cum Giézi púero viri Dei, dicens : Narra mihi ómnia magnália quae fecit Eliséus. Cumque ille narráret regi quo modo mórtuum suscitásset, appáruit múlier, cujus vivificáverat fílium, clamans ad regem pro domo sua, et pro agris suis.

Lectio iij.

DIXITQUE Giézi : Dómine mi rex, haec est múlier, et hic est fílius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem : quae narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens : Restítue ei ómnia quae sua sunt, et univérsos réditus agrórum a die, qua relíquit terram usque ad praesens.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Montes Gélboë, nec ros, nec plúvia véniant super vos : quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in proelio? Jóna-

thas in excélsis tuis interféctus est. Saul et Jónathas amábiles, et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt separáti.

DOMINICA IX.
post Octavam Trinitatis.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

ENIT quoque Eliséus Damáscum, et Bénadad rex Syriae aegrotábat : nuntiaverúntque ei, dicéntes : Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël : Tolle tecum múnera, et vade in occúrsum viri Dei, et cónsule Dóminum per eum, dicens : Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házaël in occúrsum ejus, habens secum múnera, et ómnia bona Damásci, ónera quadragínta camelórum. Cumque stetísset coram eo, ait : Fílius tuus Bénadad rex Syriae misit me ad te, dicens : Si sanári pótero de infirmitáte mea hac?

Lectio ij.

DIXITQUE ei Eliséus : Vade, dic ei : Sanáberis : porro osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur. Stetítque cum eo, et conturbátus est usque ad suffusiónem vultus : flevítque vir Dei. Cui Házaël ait : Quare dóminus meus flet? At ille dixit : Quia scio quae factúrus sis fíliis Israël mala. Civitátes eórum munítas igne succéndes, et júvenes eórum interfícies gládio, et párvulos eórum elídes, et praegnántes dívides.

Lectio iij.

DIXITQUE Házaël : Quid enim sum servus tuus canis, ut fáciam rem istam magnam? Et ait Eliséus : Osténdit mihi Dóminus te regem Syriae fore. Qui cum recessísset ab Eliséo, venit ad dóminum suum. Qui ait ei : Quid dixit tibi Eliséus? At ille respóndit : Dixit mihi : Recípies sanitátem. Cumque venísset dies áltera, tulit strágulum, et infúdit aquam, et expándit super fáciem ejus : quo mórtuo, regnávit Házaël pro eo.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 13.

LISEUS autem aegrotábat infirmitáte, qua et mórtuus est : descendítque ad eum Joas rex Israël, et flebat coram eo, dicebátque : Pater mi, pater mi, currus Israël, et auríga ejus. At ait illi Eliséus : Affer arcum, et sagíttas. Cumque attulísset ad eum arcum, et sagíttas, dixit ad regem Israël : Pone manum tuam super arcum. Et cum posuísset ille manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus

regis, et ait : Aperi fenéstram orientálem.

Lectio ij.

CUMQUE aperuísset, dixit Eliséus : Jace sagíttam. Et jecit. Et ait Eliséus : Sagítta salútis Dómini, et sagítta salútis contra Syriam : percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam. Et ait : Tolle sagíttas. Qui cum tulísset, rursum dixit ei : Pércute jáculo terram. Et cum percussísset tribus vícibus, et stetísset, irátus est vir Dei contra eum, et ait : Si percussísses quínquies, aut séxies, sive séptics, percussísses Syriam usque ad consumptiónem : nunc autem tribus vícibus percúties eam.

Lectio iij.

MORTUUS est ergo Eliséus, et sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno. Quidam autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, et projecérunt cadáver in sepúlcro Eliséi. Quod cum tetigísset ossa Eliséi, revíxit homo, et stetit super pedes suos.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

ANNO tértio Osée fílii Ela regis Israël, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda. Vigínti quinque annórum erat, cum regnáre coepísset : et vigínti novem annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Abi fília Zacharíae. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quae fécerat David pater ejus. Ipse dissipávit excélsa, et contrívit státuas, et succídit lucos.

Lectio ij.

CONFREGITQUE serpéntem aeneum, quem fécerat Móyses : síquidem usque ad illud tempus fílii Israël adolébant ei incénsum : vocavítque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israël sperávit : ítaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his, qui ante eum fuérunt : et adhaesit Dómino, et non recéssit a vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quae praecéperat Dóminus Móysi.

Lectio iij.

UNDE et erat Dóminus cum eo, et in cunctis, ad quae procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, et non servívit ei. Ipse percússit Philisthaeos usque ad Gazam, et omnes términos eórum, a Turre custódum usque ad Civitátem munítam. Anno quarto regis Ezechíae, qui erat annus séptimus Osée fílii Ela regis Israël, ascéndit Salmánasar rex Assyriórum in Samáriam, et oppugnávit eam, et cepit.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 20.

RELIQUA autem sermónum Ezechíae, et omnis fortitúdo ejus, et quómodo fécerit piscínam, et aquaedúctum, et introdúxerit aquas in civitátem, nonne haec scripta sunt in Libro sermónum diérum regum Juda? Dormivítque Ezechías cum pátribus suis, et regnávit Manásses fílius ejus pro eo.

Lectio ij. *Cap.* 21.

DUODECIM annórum erat Manásses cum regnáre coepísset, et quinquagínta quinque annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Haphsíba. Fecítque malum in conspéctu Dómini, juxta idóla géntium, quas delévit Dóminus a fácie filiórum Israël. Conversúsque est, et aedificávit excélsa, quae dissipáverat Ezechías pater ejus.

Lectio iij.

ET eréxit aras Baal, et fecit lucos sicut fécerat Achab rex Israël, et adorávit omnem milítiam caeli, et cóluit eam. Exstruxítque aras in domo Dómini, de qua dixit Dóminus : In Jerúsalem ponam nomen meum. Et exstrúxit altária univérsae milítiae caeli in duóbus átriis templi Dómini. Et tradúxit fílium suum per ignem : et ariolátus est, et observávit augúria, et fecit pythónes.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 23.

ASCENDITQUE rex (Josías) templum Dómini, et omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo sacerdótes et prophétae, et omnis pópulus a parvo usque ad magnum : legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri foederis, qui invéntus est in domo Dómini. Stetítque rex super gradum : et foedus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum, et custodírent praecépta ejus, et testimónia, et caeremónias in omni corde, et in tota ánima, et suscitárent verba foederis hujus, quae scripta erant in libro illo : acquievítque pópulus pacto.

Lectio ij.

ET praecépit rex Helcíae pontífici, et sacerdótibus secúndi órdinis, et janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa, quae facta fúerant Baal, et in luco, et univérsae milítiae caeli : et combússit ea foris Jerúsalem in Conválle cedron, et tulit púlverem eórum in Bethel.

Lectio iij.

ET delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per

civitátes Juda, et in circúitu Jerúsalem : et eos, qui adolébant incénsum Baal, et Soli, et Lunae, et duódecim signis, et omni milítiae caeli. Et efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in Conválle cedron, et combússit eum ibi, et redégit in púlverem, et projécit super sepúlcra vulgi.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 23.

INSUPER et altáre, quod erat in Bethel, et excélsum, quod fécerat Jeróboam fílius Nabat, qui peccáre fecit Israël : et altáre illud, et excélsum destrúxit, atque combússit, et commínuit in púlverem, succendítque étiam lucum. Et convérsus Josías, vidit ibi sepúlcra, quae erant in monte : misítque et tulit ossa de sepúlcris, et combússit ea super altáre, et pólluit illud juxta verbum Dómini, quod locútus est vir Dei, qui praedíxerat verba haec.

Lectio ij.

ET ait : Quis est títulus ille, quem vídeo? RespondeRúntque ei cives urbis illíus : Sepúlcrum est hóminis Dei, qui venit de Juda, et praedíxit verba haec, quae fecísti super altáre Bethel. Et ait : Dimíttite eum, nemo commóveat ossa ejus. Et intácta mansérunt ossa illíus cum óssibus prophétae, qui vénerat de Samária.

Lectio iij.

SED et pythónes, et aríolos, et figúras idolórum, et immundítias, et abominatiónes, quae fúerant in terra Juda et Jerúsalem, ábstulit Josías : ut statúeret verba legis, quae scripta sunt in Libro, quem invénit Helcías sacérdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, et in tota ánima sua, et in univérsa virtúte sua.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 24. *et* 25.

RECESSITQUE Sedecías a rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse et omnis exércitus ejus in Jerúsalem, et circumdedérunt eam : et exstruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedecíae, nona die mensis : praevaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terrae.

Lectio ij.

ET interrúpta est cívitas : et omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portae, quae est inter dúplicem

murum ad hortum regis (porro Chaldaei obsidébant in circúitu civitátem) fugit ítaque Sedecías per viam, quae ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldaeórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho.

Lectio iij.

ET omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquérunt eum. Apprehénsum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha : qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíae occídit coram eo, et óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

AD VESPERAS.

℟. ij. Gyrum caeli. ut infra.

Ad Magnificat, Aña. Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante aevum.

DOMINICA I. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

Incípiunt Parábolae Salomónis.

Lectio j. *Cap.* I.

PARABOLAE Salomónis, fílii David, regis Israël. Ad sciéndam sapiéntiam, et disciplínam : ad intelligénda verba prudéntiae : et suscipiéndam eruditiónem doctrínae, justítiam, et judícium, et aequitátem : ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia, et intelléctus. Audiens sápiens, sapiéntior erit : et intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam, et interpretatiónem, verba sapiéntum, et aenígmata eórum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, ántequam montes collocaréntur, * Ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando praeparábat caelos, áderam, cum eo cuncta compónens. Ante.

Haec Hist. In princípio. legatur hodie, et in aliis sequentibus Dom. quando de eis agitur, usque ad j. Dom. Septembris.

Lectio ij.

TIMOR Dómini princípium sapiéntiae. Sapiéntiam, atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, et ne dimíttas legem matris tuae : ut addátur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint : Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustra : deglutiámus eum sicut inférnus vivéntem, et íntegrum quasi descendéntem in lacum.

℟. Gyrum caeli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi : in omni gente, et in omni

pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iij.

OMNEM pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium unum sit ómnium nostrum. Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum a sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem. Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuae, ut mecum sit et mecum labóret, * Ut sciam quid accéptum sit coram te Omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Omni.

In secundo Nocturno.

℟. iv. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllae tuae. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuae, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

℟. v. Dómine pater, et Deus vitae meae, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiae meae, et multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. vj. Super salútem et omnem pulcritúdinem diléxi sapiéntiam, et propósui pro luce habére illam : * Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Dixi sapiéntiae, soror mea es : et prudéntiam vocávi amícam meam. Venérunt. Glória Patri. Venérunt.

In tertio Nocturno.

℟. vij. Inítium sapiéntiae timor Dómini : intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * Laudátio ejus manet in saeculum saeculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Laudátio.

℟. viij. Magna enim sunt judícia tua Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum, in manu Móysi et Aaron. Magnificásti.

℟. ix. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias, et paupertá-

tem ne déderis mihi : Sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Sed.

Hoc ℟. ix. semel lecto, loco illius in sequentibus Dom. hujus mensis, dicitur ℟. Honor. prout hab. Dom. j. post Oct. Trinit. pag. 176.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 6.

SEX sunt, quae odit Dóminus, et séptimum detestátur ánima ejus : Oculos sublímes, linguam mendácem, manus effundéntes innóxium sánguinem, cor máchinans cogitatiónes péssimas, pedes velóces ad curréndum in malum, proferéntem mendácia testem fallácem, et eum, qui séminat inter fratres discórdias. Consérva fili mi praecépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuae.

Lectio ij.

LIGA ea in corde tuo júgiter, et circúmda gútturi tuo. Cum ambuláveris, gradiántur tecum : cum dormíeris, custódiant te, et evígilans lóquere cum eis. Quia mandátum lucérna est, et lex lux, et via vitae increpátio disciplínae : ut custódiant te a mulíere mala, et a blanda lingua extráneae. Non concupíscat pulcritúdinem ejus cor tuum, nec capiáris nútibus illíus.

Lectio iij.

NON grandis est culpa, cum quis furátus fúerit : furátur enim ut esuriéntem ímpleat ánimam : deprehénsus quoque reddet séptuplum, et omnem substántiam domus suae tradet. Qui autem adúlter est, propter cordis inópiam perdet ánimam suam : turpitúdinem et ignomíniam cóngregat sibi, et oppróbrium illíus non delébitur.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 9.

SAPIENTIA aedificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad moenia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

Lectio ij.

RELINQUITE infántiam, et vívite, et ambuláte per vias prudéntiae. Qui érudit derisórem, ipse injúriam sibi facit : et qui árguit ímpium, sibi máculam génerat. Noli argúere derisórem, ne óderit te. Argue sapiéntem, et díliget te. Da sapiénti occasiónem, et addétur ei sapiéntia.

Lectio iij.

DOCE justum, et festinábit accípere. Princípium sapiéntiae timor Dómini : et sciéntia sanctórum, prudéntia. Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitae. Si sápiens fúeris, tibimetípsi eris : si autem illúsor, solus portábis malum.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 16.

HOMINIS est ánimam praeparáre : et Dómini gubernáre linguam. Omnes viae hóminis patent óculis ejus : spiríituum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, et dirigéntur cogitatiónes tuae. Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus: ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans : étiam si manus ad manum fúerit, non est ínnocens.

Lectio ij.

INITIUM viae bonae, fácere justítiam : accépta est autem apud Deum magis, quam immoláre hóstias. Misericórdia et veritáte redímitur iníquitas : et in timóre Dómini declinátur a malo. Cum placúerint Dómino viae hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quam multi fructus cum iniquitáte.

Lectio iij.

COR hóminis dispónit viam suam : sed Dómini est dirígere gressus ejus. Divinátio in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus et statéra judícia Dómini sunt : et ópera ejus omnes lápides sácculi. Abominábiles regi qui agunt ímpie : quóniam justítia firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa : qui recta lóquitur, diligétur.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 18.

OCCASIONES quaerit qui vult recédere ab amíco : omni témpore erit exprobrábilis. Non récipit stultus verba prudéntiae : nisi ea díxeris quae versántur in corde ejus. Impius, cum in profúndum vénerit peccatórum, contémnit : sed séquitur eum ignomínia et oppróbrium. Aqua profúnda verba ex ore viri : et torrens redúndans fons sapiéntiae.

Lectio ij.

ACCIPERE persónam ímpii non est bonum, ut declínes a veritáte judícii. Lábia stulti miscent se rixis : et os ejus júrgia próvocat. Os stulti contrítio ejus : et lábia ipsíus, ruína ánimae ejus. Verba bilínguis, quasi simplícia : et ipsa pervéniunt usque ad interióra ventris. Pigrum

déjicit timor : ánimae autem effeminatórum esúrient.

Lectio iij.

QUI mollis et dissolútus est in ópere suo, frater est sua ópera dissipántis. Turris fortíssima, nomen Dómini : ad ipsum currit justus, et exaltábitur. Substántia dívitis urbs róboris ejus, et quasi murus válidus circúmdans eum. Antequam conterátur, exaltátur cor hóminis : et ántequam glorificétur, humiliátur. Qui prius respóndet quam áudiat, stultum se esse demónstrat, et confusióne dignum.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 22.

MELIUS est nomen bonum, quam divítiae multae : super argéntum et aurum, grátia bona. Dives, et pauper obviavérunt sibi : utriúsque operátor est Dóminus. Cállidus vidit malum, et abscóndit se : ínnocens pertránsiit, et afflíctus est damno. Finis modéstiae timor Dómini, divítiae et glória et vita.

Lectio ij.

ARMA et gládii in via pervérsi : custos autem ánimae suae longe recédit ab eis. Provérbium est : Adoléscens juxta viam suam, étiam cum senúerit, non recédet ab ea. Dives paupéribus ímperat : et qui áccipit mútuum, servus est fenerántis. Qui séminat iniquitátem, metet mala, et virga irae suae consummábitur.

Lectio iij.

QUI pronus est ad misericórdiam, benedicétur : de pánibus enim suis dedit páuperi. Victóriam et honórem acquíret qui dat múnera : ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice derisórem, et exíbit cum eo júrgium, cessabúntque causae et contuméliae. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum suórum habébit amícum regem.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 23.

AUDI fili mi, et esto sápiens : et dírige in via ánimum tuum. Noli esse in convíviis potatórum, nec in comessatiónibus eórum, qui carnes ad vescéndum cónferunt : quia vacántes pótibus, et dantes symbola consuméntur, et vestiétur pannis dormitátio. Audi patrem tuum, qui génuit te : et ne contémnas cum senúerit mater tua.

Lectio ij.

VERITATEM eme, et noli véndere sapiéntiam, et doctrínam, et intelligéntiam. Exsúltat gáudio pater justi : qui sapiéntem génuit, laetábitur in eo. Gáudeat pater tuus, et mater tua, et exsúltet quae

génuit te. Praebe fili mi cor tuum mihi : et óculi tui vias meas custódiant. Fóvea enim profúnda est méretrix : et púteus angústus, aliéna.

Lectio iij.

INSIDIATUR in via quasi latro, et quos incáutos víderit, interfíciet. Cui vae? cujus patri vae? cui rixae? cui fóveae? cui sine causa vúlnera? cui suffúsio oculórum? Nonne his, qui commoràntur in vino, et student calícibus epotándis? Ne intueáris vinum quando flavéscit, cum splendúerit in vitro color ejus : ingréditur blande, sed in novíssimo mordébit ut cóluber, et sicut régulus venéna diffúndet.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Sapiéntia aedificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, súbdidit sibi gentes, superborúmque et sublímium colla própria virtúte calcávit.

DOMINICA II. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástae.

Lectio j. *Cap.* I.

ERBA Ecclesiástae, fílii David, regis Jerúsalem: Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes : vánitas vanitátum, et ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio praeterit, et generátio ádvenit : terra autem in aetérnum stat. Oritur sol, et óccidit, et ad locum suum revértitur : ibíque renáscens, gyrat per merídiem, et fléctitur ad aquilónem : lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, et in círculos suos revértitur.

Lectio ij.

OMNIA flúmina intrant in mare, et mare non redúndat : ad locum, unde éxeunt flúmina, revertúntur ut íterum fluant. Cunctae res diffíciles : non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu, nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere : Ecce hoc recens est : jam enim praecéssit in saeculis, quae fuérunt ante nos.

Lectio iij.

NON est priórum memória : sed nec eórum quidem, quae póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos, qui futúri sunt in novíssimo. Ego Ecclesiástes fui rex Israël in Jerúsalem, et propósui in ánimo meo quaerere et investigáre sapiénter de ómnibus, quae fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta, quae fiunt sub sole, et ecce univérsa vánitas, et afflíctio spíritus.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástae.

Lectio j. *Cap.* 3.

IDI afflictiónem, quam dedit Deus fíliis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, et mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus, quod operátus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quod non esset mélius nisi laetári, et fácere bene in vita sua.

Lectio ij.

OMNIS enim homo, qui cómedit et bibit, et videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est. Dídici quod ómnia ópera, quae fecit Deus, persevérent in perpétuum. Non póssumus eis quidquam áddere, nec auférre, quae fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet : quae futúra sunt, jam fuérunt : et Deus instáurat quod ábiit.

Lectio iij.

VIDI sub sole in loco judícii impietátem, et in loco justítiaę iniquitátem. Et dixi in corde meo : Justum, et ímpium judicábit Deus, et tempus omnis rei tunc erit. Dixi in corde meo de fíliis hóminum, ut probáret eos Deus, et osténderet símiles esse béstiis. Idcírco unus intéritus est hóminis, et jumentórum, et aequa utriúsque condítio.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástae.

Lectio j. *Cap.* 4.

ELIOR est puer pauper et sápiens, rege sene et stulto, qui nescit praevidére in pósterum. Quod de cárcere, catenísque intérdum quis egrediátur ad regnum : et álius natus in regno, inópia consumátur. Vidi cunctos vivéntes, qui ámbulant sub sole cum adolescénte secúndo, qui consúrget pro eo.

Lectio ij.

INFINITUS númerus est pópuli ómnium, qui fuérunt ante eum : et qui póstea futúri sunt, non laetabúntur in eo. Sed et hoc, vánitas et afflíctio spíritus. Custódi pedem tuum ingrédiens domum Dei, et appropínqua ut áudias. Multo enim mélior est obediéntia, quam stultórum víctimae, qui nésciunt quid fáciunt mali.

Lectio iij. *Cap.* 5.

NE témere quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim in caelo, et tu super terram : idcírco sint pauci sermónes tui. Multas curas sequúntur sómnia, et in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo,

ne moréris réddere : dísplicet enim ei infidélis et stulta promíssio.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástae.

Lectio j. *Cap.* 7.

QUID necésse est hómini majóra se quaerere, cum ignóret quid condúcat sibi in vita sua número diérum peregrinatiónis suae, et témpore, quod velut umbra praeterit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quam ungénta pretiósa : et dies mortis die nativitátis.

Lectio ij.

MELIUS est ire ad domum luctus, quam ad domum convívii : in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, et vivens cógitat quid futúrum sit. Mélior est ira risu: quia per tristítiam vultus corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, et cor stultórum ubi laetítia.

Lectio iij.

MELIUS est a sapiénte córripi, quam stultórum adulatióne décipi : quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla, sic risus stulti : sed et hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapiéntem, et perdet robur cordis illíus. Mélior est finis oratiónis, quam princípium. Mélior est pátiens arrogánte.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástae.

Lectio j. *Cap.* 9.

SUNT justi atque sapiéntes, et ópera eórum in manu Dei : et tamen nescit homo utrum amóre, an ódio dignus sit : sed ómnia in futúrum servántur incérta, eo quod univérsa aeque evéniant justo et ímpio, bono et malo, mundo et immúndo, immolánti víctimas, et sacrifícia contemnénti.

Lectio ij.

SICUT bonus, sic et peccátor : ut perjúrus, ita et ille qui verum déjerat. Hoc est péssimum inter ómnia, quae sub sole fiunt, quia éadem cunctis evéniunt. Unde et corda filiórum hóminum impléntur malítia, et contémptu in vita sua, et post haec ad ínferos deducéntur. Nemo est qui semper vivat, et qui hujus rei hábeat fidúciam.

Lectio iij.

MELIOR est canis vivus leóne mórtuo. Vivéntes enim sciunt se esse moritúros, mórtui vero nihil novérunt ámplius, nec habent ultra mercédem : quia oblivióni trádita est memória eórum. Amor quoque, et ódium, et invídiae simul periérunt, nec habent partem in hoc saeculo, et in ópere, quod sub sole géritur.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástae.

Lectio j. *Cap.* 10.

VAE tibi terra, cujus rex puer est, et cujus príncipes mane cómedunt. Beáta terra, cujus rex nóbilis est, et cujus príncipes vescúntur in témpore suo ad reficiéndum, et non ad luxúriam. In pigrítiis humiliábitur contignátio : et in infirmitáte mánuum perstillábit domus. In risum fáciunt panem et vinum, ut epuléntur vivéntes : et pecúniae obédiunt ómnia.

Lectio ij. *Cap.* 10. *et* 11.

IN cogitatióne tua regi ne détrahas, et in secréto cubículi tui ne maledíxeris díviti : quia et aves caeli portábunt vocem tuam, et qui habet pennas annuntiábit senténtiam. Mitte panem tuum super transeúntes aquas : quia post témpora multa invénies illum. Da partem septem, nec non et octo: quia ignóras quid futúrum sit mali super terram.

Lectio iij.

SI replétae fúerint nubes, imbrem super terram effúndent. Si cecíderit lignum ad austrum, aut ad aquilónem, in quocúmque loco cecíderit, ibi erit. Qui obsérvat ventum, non séminat : et qui consíderat nubes, nunquam metet. Quómodo ignóras quae sit via spíritus, et qua ratióne compingántur ossa in ventre praegnántis; sic nescis ópera Dei, qui fabricátor est ómnium.

SABBATO.

De libro Ecclesiástae.

Lectio j. *Cap.* 12.

MEMENTO Creatóris tui in diébus juventútis tuae, ántequam véniat tempus afflictiónis, et appropínquent anni, de quibus dicas : Non mihi placent, ántequam tenebréscat sol, et lumen, et luna, et stellae, et revertántur nubes post plúviam : quando commovebúntur custódes domus, et nutábunt viri fortíssimi, et otiósae erunt moléntes in minúto número, et tenebréscent vidéntes per forámina.

Lectio ij.

ET claudent óstia in platéa, in humilitáte vocis moléntis, et consúrgent ad vocem vólucris, et obsurdéscent omnes fíliae cárminis. Excélsa quoque timébunt, et formidábunt in via, florébit amygdalus, impinguábitur locústa, et dissipábitur cápparis : quóniam ibit homo in domum aeternitátis suae, et circuíbunt in platéa plangéntes.

Lectio iij.

ANTEQUAM rumpátur funículus argénteus, et recúrrat vitta áurea, et conterátur hydria super fontem, et

confringátur rota super cistérnam, et revertátur pulvis in terram suam unde erat, et spíritus rédeat ad Deum, qui dedit illum. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes, et ómnia vánitas. Cumque esset sapientíssimus Ecclesiástes, dócuit pópulum, et enarrávit quae fécerat.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Sapiéntia clámitat in platéis : Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet : et eam cum invénerit, beátus erit, si tenúerit eam.

DOMINICA III. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 1.

ILIGITE justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quaerite illum : quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum : appáret autem eis, qui fidem habent in illum. Pervérsae enim cogitatiónes séparant a Deo : probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

Lectio ij.

SPIRITUS enim sanctus disciplínae effúgiet fictum, et áuferet se a cogitatiónibus, quae sunt sine intelléctu, et corripiétur a superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiae, et non liberábit malédicum a lábiis suis : quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguae ejus audítor. Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum : et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis.

Lectio iij.

PROPTER hoc qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec praetériet illum corrípiens judícium. In cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit : sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, et tumúltus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos a murmuratióne, quae nihil prodest, et a detractióne párcite linguae.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 2.

IXERUNT (ímpii) cogitántes apud se non recte : Exíguum, et cum taedio est tempus vitae nostrae, et non est refrigérium in fine hóminis, et non est qui ágnitus sit revérsus ab ínferis : quia ex níhilo nati sumus, et post hoc érimus tamquam non fuérimus : quóniam fumus flatus est in náribus nostris : et ser-

mo scintílla ad commovéndum cor nostrum : qua exstíncta, cinis erit corpus nostrum, et spíritus diffundétur tamquam mollis aër.

Lectio ij.

ET transíbit vita nostra tamquam vestígium nubis, et sicut nébula dissolvétur, quae fugáta est a rádiis solis, et a calóre illíus aggraváta : et nomen nostrum obliviónem accípiet per tempus, et nemo memóriam habébit óperum nostrórum. Umbrae enim tránsitus est tempus nostrum, et non est revérsio finis nostri : quóniam consignáta est, et nemo revértitur.

Lectio iij.

VENITE ergo, et fruámur bonis quae sunt, et utámur creatúra tamquam in juventúte celériter. Vino pretióso, et unguéntis nos impleámus : et non praetéreat nos flos témporis. Coronémus nos rosis, ántequam marcéscant : nullum pratum sit, quod non pertránseat luxúria nostra. Nemo nostrum exsors sit luxúriae nostrae.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 9.

MITTE sapiéntiam de caelis sanctis tuis, et a sede magnitúdinis tuae, ut mecum sit et mecum labóret, ut sciam quid accéptum sit apud te : scit enim illa ómnia, et intélligit, et dedúcet me in opéribus meis sóbrie, et custódiet me in sua poténtia. Et erunt accépta ópera mea, et dispónam pópulum tuum juste, et ero dignus sédium patris mei.

Lectio ij.

QUIS enim hóminum póterit scire consílium Dei? aut quis póterit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidae, et incértae providéntiae nostrae. Corpus enim, quod corrúmpitur, ággravat ánimam, et terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem.

Lectio iij.

ET difffícile aestimámus quae in terra sunt : et quae in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quae autem in caelis sunt quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, et míseris spíritum sanctum tuum de altíssimis : et sic corréctae sint sémitae eórum, qui sunt in terris, et quae tibi placent didícerint hómines?

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 9. *et* 10.

PER sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi Dómine a princípio. Haec illum, qui primus formátus est

a Deo pater orbis terrárum, cum solus esset creátus, custodívit, et edúxit illum a delícto suo, et dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recéssit injústus in ira sua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cum aqua deléret terram, sanávit íterum sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubérnans.

Lectio ij.

HAEC et in consénsu nequítiae cum se natiónes contulíssent, scivit justum, et conservávit sine queréla Deo, et in fílii misericórdia sortem custodívit. Haec justum a pereúntibus ímpiis liberávit fugiéntem, descendénte igne in pentápolim : quibus in testimónium nequítiae fumigabúnda constat desérta terra, et incérto témpore fructus habéntes árbores, et incredíbilis ánimae memória stans figméntum salis.

Lectio iij.

SAPIENTIAM enim praetereúntes non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorárent bona, sed et insipiéntiae suae reliquérunt homínibus memóriam, ut in his, quae peccavérunt, nec latére potuíssent. Sapiéntia autem hos, qui se obsérvant, a dolóribus liberávit. Haec prófugum irae fratris justum dedúxit per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 10.

AEC pópulum justum, et semen sine queréla liberávit a natiónibus, quae illum deprimébant. Intrávit in ánimam servi Dei, et stetit contra reges horréndos in porténtis et signis. Et réddidit justis mercédem labórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem.

Lectio ij.

TRANSTULIT illos per Mare rubrum, et transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illórum demérsit in mare, et ab altitúdine inferórum edúxit illos. Ideo justi tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt Dómine nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter.

Lectio iij. *Cap.* 10. *et* 11.

QUONIAM sapiéntia apéruit os mutórum, et linguas infántium fecit disértas. Diréxit ópera eórum in mánibus prophétae sancti. Iter fecérunt per desérta, quae non habitabántur : et in locis desértis fixérunt casas. Stetérunt contra hostes, et de inimícis se vindicavérunt. Sitiérunt, et invocavérunt te, et data est illis aqua

de petra altíssima, et réquies sitis de lápide duro.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 11.

MNIA in mensúra, et número, et póndere disposuísti. Multum enim valére, tibi soli supérerat semper : et virtúti bráchii tui quis resístet? Quóniam tamquam moméntum statérae, sic est ante te orbis terrárum, et tamquam gutta roris antelucáni, quae descéndit in terram. Sed miseréris ómnium, quia ómnia potes, et dissímulas peccáta hóminum propter poeniténtiam.

Lectio ij.

DILIGIS enim ómnia quae sunt, et nihil odísti eórum quae fecísti : nec enim ódiens áliquid constituísti, aut fecísti. Quómodo autem posset áliquid permanére, nisi tu voluísses? aut quod a te vocátum non esset, conservarétur? Parcis autem ómnibus : quóniam tua sunt Dómine, qui amas ánimas.

Lectio iij. *Cap.* 12.

O QUAM bonus et suávis est Dómine spíritus tuus in ómnibus! Ideóque eos, qui exérrant, pártibus córripis : et de quibus peccant, ádmones et allóqueris : ut relícta malítia, credant in te Dómine. Cum ergo sis justus, juste ómnia dispónis : ipsum quoque, qui non debet puníri, condemnáre, éxterum aestimas a tua virtúte.

SABBATO.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 16.

U es enim, Dómine, qui vitae et mortis habes potestátem, et dedúcis ad portas mortis, et redúcis : homo autem óccidit quidem per malítiam, et cum exíerit spíritus, non revertétur, nec revocábit ánimam quae recépta est : sed tuam manum effúgere impossíbile est. Negántes enim te nosse ímpii, per fortitúdinem bráchii tui flagelláti sunt : novis aquis, et grandínibus, et plúviis persecutiónem passi, et per ignem consúmpti.

Lectio ij.

QUOD enim mirábile erat, in aqua, quae ómnia exstínguit, plus ignis valébat : vindex est enim orbis justórum. Quodam enim témpore, mansuetabátur ignis, ne combureréntur quae ad ímpios missa erant animália : sed ut ipsi vidéntes scirent, quóniam Dei judício patiúntur persecutiónem.

Lectio iij.

ET quodam témpore in aqua supra virtútem ignis, exardescébat úndique, ut iníquae terrae natiónem extermináret. Pro quibus Angelórum esca

nutrivísti pópulum tuum, et parátum panem de caelo praestitísti illis sine labóre, omne delectaméntum in se habéntem, et omnis sapóris suavitátem.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio : necdum erant abyssi, et ego parturiébar : quando praeparábat caelos, áderam, cum eo compónens ómnia.

DOMINICA IV. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 1.

MNIS sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante aevum. Arénam maris, et plúviae guttas, et dies saeculi quis dinumerávit? Altitúdinem caeli, et latitúdinem terrae, et profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei praecedéntem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiae ab aevo. Fons sapiéntiae verbum Dei in excélsis, et ingréssus illíus mandáta aetérna.

Lectio ij.

RADIX sapiéntiae cui reveláta est, et astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiae cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, et Rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum illíus et dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est.

Lectio iij.

ET effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum suum, et praebuit illam diligéntibus se. Timor Dómini glória, et gloriátio, et laetítia, et coróna exsultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, et dabit laetítiam, et gáudium, et longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, et in die defunctiónis suae benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 1.

ADIX sapiéntiae est timére Dóminum : et rami illíus longaevi. In thesáuris sapiéntiae intelléctus, et sciéntiae religiósitas : exsecrátio autem peccatóribus sapiéntia. Timor Dómini expéllit peccátum : nam qui sine timóre est, non póterit justificári : iracúndia enim animositátis illíus, subvérsio illíus est.

Lectio ij.

USQUE in tempus sustinébit pátiens, et póstea reddítio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscóndet verba illíus, et lábia multórum enarrábunt sensum illíus. In thesáuris sapiéntiae significátio disciplínae : exsecrátio autem peccatóri, cultúra Dei. Fili concupíscens sapiéntiam, consérva justítiam, et Deus praebébit illam tibi.

Lectio iij.

SAPIENTIA enim et disciplína timor Dómini : et quod beneplácitum est illi, fides, et mansuetúdo, et adimplébit thesáuros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini : et ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, et non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne forte cadas, et addúcas ánimae tuae inhonoratiónem.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 2.

METUENTES Dóminum sustinéte misericórdiam ejus : et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi : et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum : et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra.

Lectio ij.

RESPICITE fílii natiónes hóminum : et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum? Quóniam pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta : et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritáte.

Lectio iij.

VAE dúplici corde, et lábiis sceléstis, et mánibus malefaciéntibus, et peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Vae dissolútis corde, qui non credunt Deo : et ídeo non protegéntur ab eo. Vae his, qui perdidérunt sustinéntiam, et qui dereliquérunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 3.

FILII sapiéntiae, ecclésia justórum : et nátio illórum, obediéntia et diléctio. Judícium patris audíte filii, et sic fácite ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in fíliis : et judícium matris exquírens, firmávit in fílios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis,

et continébit se ab illis, et in oratióne diérum exaudiétur.

Lectio ij.

ET sicut qui thesaurízat, ita et qui honoríficat matrem suam. Qui honórat patrem suum, jucundábitur in fíliis, et in die oratiónis suae exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre : et qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum honórat paréntes, et quasi dóminis sérviet his, qui se genuérunt.

Lectio iij.

IN ópere et sermóne, et omni patiéntia honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, et benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum : maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui : non enim est tibi glória, ejus confúsio.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 3.

COR durum habébit male in novíssimo : et qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, et pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, et peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógae superbórum non erit sánitas : frutex enim peccáti radicábitur in illis, et non intelligétur.

Lectio ij.

COR sapiéntis intellígitur in sapiéntia, et auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor, et intelligíbile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiae succéssus habébit. Ignem ardéntem exstínguit aqua, et eleemósyna resístit peccátis : et Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam : méminit ejus in pósterum, et in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

Lectio iij. *Cap.* 4.

FILI eleemósynam páuperis ne defráudes, et óculos tuos ne transvértas a páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris : et non exásperes páuperem in inópia sua. Cor ínopis ne afflíxeris, et non prótrahas datum angustiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias : et non avértas fáciem tuam ab egéno.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 4.

SAPIENTIA fíliis suis vitam inspírat, et súscipit inquiréntes se, et praeíbit in via justítiae : et qui illam díligit, díligit vitam : et qui vigiláverint ad illam, complecténtur placórem ejus. Qui tenúerint illam, vitam hereditábunt : et

quo introíbit, benedícet Deus. Qui sérviunt ei, obsequéntes erunt sancto : et eos, qui díligunt illam, díligit Deus.

Lectio ij.

QUI audit illam, judicábit gentes : et qui intuétur illam, permanébit confídens. Si credíderit ei, hereditábit illam, et erunt in confirmatióne creatúrae illíus : quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, et in primis éligit eum. Timórem et metum, et probatiónem indúcet super illum : et cruciábit illum in tribulatióne doctrínae suae, donec tentet eum in cogitatiónibus suis, et credat ánimae illíus.

Lectio iij.

ET firmábit illum, et iter addúcet diréctum ad illum, et laetificábit illum, et denudábit abscónsa sua illi, et thesaurizábit super illum sciéntiam et intelléctum justítiae. Si autem oberráverit, derelínquet eum, et tradet eum in manus inimíci sui. Fili consérva tempus, et devíta a malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 5.

NOLI atténdere ad possessiónes iníquas, et ne díxeris : Est mihi suffíciens vita : nihil enim próderit in témpore vindíctae et obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui : et ne díxeris : Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor.

Lectio ij.

DE propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem : súbito enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctae dispérdet te.

Lectio iij.

NOLI ánxius esse in divítiis injústis : non enim próderunt tibi in die obductiónis et vindíctae. Non véntiles te in omnem ventum, et non eas in omnem viam : sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Esto firmus in via Dómini, et in veritáte sensus tui et sciéntia, et prosequátur te verbum pacis et justítiae.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis.

DOM. V. AUGUSTI.

Si mensis Augusti habuerit quinque Dominicas, in quinta repetantur Lectiones Hebd. praecedentis, vel quae superfuerint propter festa habentia Lectiones proprias.

SABBATO

proximo Kalendis Septembris.

AD VESPERAS.

℟. ij. **Antequam cómedam.** ut infra.

Ad Magnificat, Aña. **Cum audísset Job nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.**

DOM. I. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio j. *Cap.* I.

IR erat in terra Hus, nómine Job, et erat vir ille simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo : natíque sunt ei septem fílii, et tres fíliae. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, et tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum, et quingéntae ásinae, ac família multa nimis : erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : * Sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meae, et nudus revértar illuc. Sicut.

Haec Hist. **Si bona.** legatur hodie, et seq. Dom. cum de illis agitur.

Lectio ij.

ET ibant fílii ejus, et faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas ut coméderent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job, et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro síngulis. Dicébat enim : Ne forte peccáverint fílii mei, et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam suspíro : et tamquam inundántes aquae, sic rugítus meus : quia timor, quem timébam, evénit mihi : et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio tua, Dómine. ℣. Ecce, non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et venit.

Lectio iij.

QUADAM autem die cum venissent filii Dei ut assisterent coram Dómino, ádfuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus : Unde venis? Qui respóndens, ait : Circuívi terram, et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum : Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo? Cui respóndens Satan, ait : Numquid Job frustra timet Deum? Nonne tu vallásti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum?

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui : et calámitas, quam pátior, * In statéra. ℣. Quasi aréna maris haec grávior apparéret. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

℟. iv. Quare detraxístis sermónibus veritátis? Ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quae cogitástis expléte. ℣. Quod justum est, judicáte : et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

℟. v. Indúta est caro mea putrédine et sórdibus púlveris, cutis mea áruit, et contrácta est : * Meménto mei Dómine, quia ventus est vita mea. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt : et ego sicut foenum árui. Meménto.

℟. vj. Páucitas diérum meórum finiétur brevi : dimítte me Dómine, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam * Ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine. ℣. Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam. Ad terram. Glória Patri. Ad.

In tertio Nocturno.

℟. vij. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea : * Nec aspíciet me visus hóminis. ℣. Et non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec.

℟. viij. Ne abscóndas me Dómine a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, et non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et formído.

℟. ix. Nocte os meum perforátur dolóribus : et qui me cómedunt, non dórmiunt : a multitúdine eórum consúmitur vestiméntum meum:* Comparátus sum luto, Et assimilátus sum favíllae et cíneri. ℣. O custos hóminum, quare me posuísti contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Parce mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei. Comparátus. Glória Patri. Et.

Hoc ℟. ix. semel lecto, loco habetur Dom. j. post Oct. ejus dicatur ℟. Honor. prout Trinit. pag. 176.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 2.

ACTUM est autem cum quadam die venissent filii Dei, et starent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos, et staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan : Unde venis? Qui respóndens ait : Circuívi terram, et perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan : Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, vir simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo, et adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut affligerem eum frustra.

Lectio ij.

CUI respóndens Satan, ait : Pellem pro pelle, et cuncta quae habet homo, dabit pro ánima sua : alióquin mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem, et tunc vidébis quod in fáciem benedícat tibi. Dixit ergo Dóminus ad Satan : Ecce in manu tua est, verúmtamen ánimam illíus serva.

Lectio iij.

EGRESSUS ígitur Satan a fácie Dómini, percússit Job úlcere péssimo, a planta pedis usque ad vérticem ejus : qui testa sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua : Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? bénedic Deo et mórere. Qui ait ad illam : Quasi una de stultis muliéribus locúta es. Si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus?

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 3.

OST haec apéruit Job os suum, et maledíxit diéi suo, et locútus est. Péreat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est : Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus désuper, et non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebrae, et umbra mortis, óccupet eum calígo, et involvátur amaritúdine.

Lectio ij.

NOCTEM illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus : sit nox illa solitária, nec laude digna : maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Levíathan : obtenebréntur stellae calígine ejus : exspéctet lucem et non vídeat, nec ortum surgéntis aurórae : quia non conclúsit óstia ventris, qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

Lectio iij.

QUARE non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi? Quare

excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiens silérem, et somno meo requiéscerem : cum régibus et consúlibus terrae, qui aedíficant sibi solitúdines : aut cum princípibus, qui póssident aurum, et replent domos suas argénto.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Léctio j. *Cap.* 4.

ESPONDENS autem Eliphaz Themanítes, dixit : Si coepérimus loqui tibi, fórsitan moléste accípies, sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, et manus lassas roborásti : vacillántes confirmavérunt sermónes tui, et génua treméntia confortásti : nunc autem venit super te plaga, et defecísti : tétigit te, et conturbátus es.

Léctio ij.

UBI est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, et perféctio viárum tuárum? Recordáre, óbsecro te, quis unquam ínnocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitátem, et séminant dolóres, et metunt eos, flante Deo periísse, et spíritu irae ejus esse consúmptos.

Lectio iij.

RUGITUS leónis, et vox leaenae, et dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris périit, eo quod non habéret praedam, et cátuli leónis dissipáti sunt. Porro ad me dictum est verbum abscónditum, et quasi furtíve suscépit auris mea venas susúrri ejus.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 6.

ESPONDENS autem Job, dixit : Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui : et calámitas, quam pátior, in statéra. Quasi aréna maris haec grávior apparéret : unde et verba mea dolóre sunt plena : quia sagíttae Dómini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, et terróres Dómini mílitant contra me.

Lectio ij.

NUMQUID rúgiet ónager cum habúerit herbam? aut múgiet bos cum ante praesépe plenum stéterit? aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quae prius nolébat tángere ánima mea, nunc prae angústia, cibi mei sunt.

Lectio iij.

QUIS det ut véniat petítio mea : et quod exspécto, tríbuat mihi Deus? Et qui coepit, ipse me cónterat : solvat manum suam, et succídat me? Et haec mihi sit consolátio, ut

affligens me dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quae est enim fortitúdo mea ut sustíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam?

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 7.

ILITIA est vita hóminis super terram : et sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, et sicut mercenárius praestolátur finem óperis sui : sic et ego hábui menses vácuos, et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam : Quando consúrgam? et rursum exspectábo vésperam, et replébor dolóribus usque ad ténebras.

Lectio ij.

INDUTA est caro mea putrédine et sórdibus púlveris, cutis mea áruit, et contrácta est. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, et non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aspíciet me visus hóminis : óculi tui in me, et non subsístam.

Lectio iij.

SICUT consúmitur nubes, et pertránsit : sic qui descénderit ad ínferos, non ascéndet. Nec revertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quaprópter et ego non parcam ori meo, loquar in tribulatióne spíritus mei : confabulábor cum amaritúdine ánimae meae.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 9.

T respóndens Job, ait : Vere scio quod ita sit, et quod non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, et fortis róbore : quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

Lectio ij.

QUI cómmovet terram de loco suo, et colúmnae ejus concutiúntur. Qui praecipit soli, et non óritur : et stellas claudit quasi sub signáculo. Qui exténdit caelos solus, et gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, et Oríona, et Hyadas, et interióra austri. Qui facit magna, et incomprehensibília, et mirabília, quorum non est númerus.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum : si abíerit, non intélligam. Si repénte intérroget, quis respondébit ei? vel

quis dícere potest : Cur ita facis? Deus, cujus irae nemo resístere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui étiam si habúero quídpiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est.

DOM. II. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 27.

ADDIDIT quoque Job, assúmens parábolam suam, et dixit : Vivit Deus, qui ábstulit judícium meum, et Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec súperest hálitus in me, et spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me ut justos vos esse júdicem : donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea.

Lectio ij.

JUSTIFICATIONEM meam, quam coepi tenére, non déseram : neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius, inimícus meus : et adversárius meus, quasi iníquus. Quae est enim spes hypócritae si aváre rápiat, et non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cum vénerit super eum angústia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, et invocáre Deum omni témpore?

Lectio iij.

DOCEBO vos per manum Dei quae Omnípotens hábeat, nec abscóndam. Ecce, vos omnes nostis, et quid sine causa vana loquímini? Haec est pars hóminis ímpii apud Deum, et heréditas violentórum, quam ab Omnipoténte suscípient. Si multiplicáti fúerint fílii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane. Qui réliqui fúerint ex eo, sepeliéntur in intéritu, et víduae illíus non plorábunt.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 38.

RESPONDENS autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Quis est iste invólvens senténtias sermónibus imperítis? Accínge sicut vir lumbos tuos : interrogábo te, et respónde mihi. Ubi eras quando ponébam fundaménta terrae? índica mihi si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam?

Lectio ij.

SUPER quo bases illíus solidátae sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus, cum me laudárent simul astra matutína, et jubilárent omnes fílii Dei? Quis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens : cum pónerem nubem vestiméntum ejus, et calígine illud quasi pannis infántiae obvólverem?

Lectio iij.

CIRCUMDEDI illud términis meis, et pósui vectem, et óstia; et dixi : Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confrínges tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum praecepísti dilúculo, et ostendísti aurórae locum suum? Et tenuísti concútiens extréma terrae, et excussísti ímpios ex ea?

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 39.

UMQUID nosti tempus partus íbicum in petris, vel parturiéntes cervas observásti? Dinumerásti menses concéptus eárum, et scisti tempus partus eárum? Incurvántur ad fetum, et páriunt, et rugítus emíttunt. Separántur fílii eárum, et pergunt ad pastum : egrediúntur, et non revertúntur ad eas.

Lectio ij.

QUIS dimísit ónagrum líberum, et víncula ejus quis solvit? Cui dedi in solitúdine domum, et tabernácula ejus in terra salsúginis? Contémnit multitúdinem civitátis, clamórem exactóris non audit. Circúmspicit montes páscuae suae, et viréntia quaeque perquírit.

Lectio iij.

NUMQUID volet rhinóceros servíre tibi, aut morábitur ad praesépe tuum? Numquid alligábis rhinoceróta ad arándum loro tuo? aut confrínget glebas vállium post te? Numquid fidúciam habébis in magna fortitúdine ejus, et derelínques ei labóres tuos? Numquid credes illi quod seméntem reddat tibi, et áream tuam cóngreget?

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 39.

UMQUID praebébis equo fortitúdinem, aut circúmdabis collo ejus hinnítum? Numquid suscitábis eum quasi locústas? glória nárium ejus terror. Terram úngula fodit, exsúltat audácter : in occúrsum pergit armátis. Contémnit pavórem, nec cedit gládio. Super ipsum sonábit pháretra, vibrábit hasta et clypeus.

Lectio ij.

FERVENS et fremens sorbet terram, nec réputat tubae sonáre clangórem. Ubi audíerit búcinam, dicit : Vah, procul odorátur bellum, exhortatiónem ducum, et ululátum exércitus. Numquid per sapiéntiam tuam pluméscit accípiter, expándens alas suas ad austrum? Numquid ad praecéptum tuum elevábitur áquila, et in árduis ponet nidum suum?

Lectio iij.

IN petris manet, et in praerúptis silícibus commorátur, atque inaccéssis rúpibus. Inde contemplátur escam, et de longe óculi ejus prospíciunt. Pulli ejus lambent sánguinem : et ubicúmque cadáver fúerit, statim adest. Et adjécit Dóminus, et locútus est ad Job : Numquid qui conténdit cum Deo, tam fácile conquiéscit? útique qui árguit Deum, debet respondére ei.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 40.

RESPONDENS autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Accínge sicut vir lumbos tuos : interrogábo te : et índica mihi. Numquid írritum fácies judícium meum : et condemnábis me, ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, et si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem, et in sublíme erígere, et esto gloriósus, et speciósis indúere véstibus.

Lectio ij.

DISPERGE supérbos in furóre tuo, et respíciens omnem arrogántem humília. Réspice cunctos supérbos, et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, et fácies eórum demérge in fóveam : et ego confitébor quod salváre te possit déxtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, foenum quasi bos cómedet.

Lectio iij.

AN extráhere póteris Leviathan hamo, et fune ligábis linguam ejus? Numquid pones círculum in náribus ejus, aut armílla perforábis maxíllam ejus? Numquid multiplicábit ad te preces, aut loquétur tibi móllia? Numquid fériet tecum pactum, et accípies eum servum sempitérnum? Numquid illúdes ei quasi avi, aut ligábis eum ancíllis tuis?

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 42.

RESPONDENS autem Job Dómino, dixit : Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? Ideo insipiénter locútus sum, et quae ultra modum

excéderent sciéntiam meam. Audi, et ego loquar : interrogábo te, et respónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcírco ipse me reprehéndo, et ago poeniténtiam in favílla et cínere.

Lectio ij.

POSTQUAM autem locútus est Dóminus verba haec ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem : Irátus est furor meus in te, et in duos amícos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem tauros, et septem aríetes, et ite ad servum meum Job, et offérte holocáustum pro vobis.

Lectio iij.

JOB autem servus meus orábit pro vobis : fáciem ejus suscípiam ut non vobis imputétur stultítia : neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job. Abiérunt ergo Eliphaz Themanítes, et Baldad Suhítes, et Sophar Naamathítes, et fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos, et suscépit Dóminus fáciem Job.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 42.

DOMINUS quoque convérsus est ad poeniténtiam Job, cum oráret ille pro amícis suis. Et áddidit Dóminus ómnia quaecúmque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui, et univérsae soróres suae, et cuncti qui nóverant eum prius, et comedérunt cum eo panem in domo ejus : et movérunt super eum caput, et consoláti sunt eum super omni malo quod intúlerat Dóminus super eum.

Lectio ij.

ET dedérunt ei unusquísque ovem unam, et ináurem áuream unam. Dóminus autem benedíxit novíssimis Job magis quam princípio ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, et sex míllia camelórum, et mille juga boum, et mille ásinae. Et fuérunt ei septem fílii, et tres fíliae. Et vocávit nomen uníus Diem, et nomen secúndae Cássiam, et nomen tértiae Cornustíbii.

Lectio iij.

NON sunt autem invéntae mulíeres speciósae sicut fíliae Job in univérsa terra : dedítque eis pater suus hereditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job post haec, centum quadragínta annis, et vidit fílios suos, et fílios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem, et mórtuus est senex, et plenus diérum.

AD VESPERAS.

℟. ij. Omni témpore. ut infra.

Ad Magnificat, Aña. Ingréssus Ráphaël Angelus ad Tobíam salutávit eum, dicens :

Gáudium tibi semper sit. Cui Tobías ait : Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, et lumen caeli non vídeo? Cui Angelus inquit : Forti ánimo esto, in próximo est ut a Deo curéris.

DOM. III. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Tobíae.

Lectio j. *Cap.* I.

OBIAS ex tribu, et civitáte Néphthali (quae est in superióribus Galilaeae supra Naásson, post viam, quae ducit ad occidéntem, in sinístro habens civitátem Sephet) cum captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deséruit, ita ut ómnia, quae habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus génere, impertíret. Cumque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle gessit in ópere.

℟. Peto Dómine ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram erípias me : ne reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: * Quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia judícia tua justa sunt, et omnes viae tuae, misericórdia, et véritas : et nunc Dómine meménto mei. Quia éruis.

Haec Historia Peto Dómine. dicatur hodie, et duabus Dom. sequentibus, cum de illis agitur.

Lectio ij.

DENIQUE cum irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébat consórtia ómnium, sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, et ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua, et décimas suas fidéliter ófferens, ita ut in tértio anno prosélytis et ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Haec et his simília secúndum legem Dei puérulus observábat.

℟. Omni témpore bénedic Deum : et pete ab eo, ut vias tuas dírigat, * Et omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quae plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. Et omni.

Lectio iij.

CUM vero factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua, genuítque ex ea fílium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, et abstinére ab omni peccáto. Igitur, cùm per captivitátem devenísset cum uxóre sua, et fílio in civitátem Níniven cum omni tribu sua, (cum omnes éderent ex cibis gentílium) iste custodívit ánimam suam, et nunquam contaminátus est in escis eórum.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit : vos autem benedícite Deum, * Et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Et enarráte. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

℟. iv. Adónai Dómine Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminae, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es Dómine, qui non derelínquis praesuméntes de te : et de sua virtúte gloriántes, humílias. Exáudi.

℟. v. Dominátor Dómine caelórum et terrae, creátor aquárum, Rex univérsae creatúrae tuae, * Exáudi oratiónes servórum tuórum. ℣. Tu Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

℟. vj. Spem in álium nunquam hábui, praeter in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris, Et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus caeli et terrae, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

℟. vij. Confórta me, Rex sanctórum, principátum tenens : * Et da sermónem rectum, et bene sonántem in os meum. ℣. Da nobis Dómine locum poeniténtiae, et ne claudas ora canéntium te, Dómine. Et da sermónem.

℟. viij. Laudáte Dóminum Deum nostrum, * Qui non derúit sperántes in se : et in me adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israël. ℣. Laudáte Dóminum omnes gentes : et collaudáte eum omnes pópuli. Qui non.

℟. ix. Dómine rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuae : líbera nos * Propter nomen tuum. ℣. Exáudi Dómine oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. Propter. Glória Patri. Propter.

Hoc ℟. ix. semel lecto, dicatur loco illius in duabus Dom. immediate sequentibus ℟. Honor. prout hab. Dom. j. post Oct. Trinit. pag. 176.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíae.

Lectio j. *Cap.* 2.

POST haec vero, cum esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobíae, dixit fílio suo : Vade, et adduc áliquos de tribu nostra, timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum. Cumque abiísset, revérsus nuntiávit ei, unum ex fíliis Israël jugulátum jacére in platéa. Statímque exsíliens de accúbitu suo, relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus : tollénsque

illud portávit ad domum suam occúlte, ut dum sol occubuísset, caute sepelíret eum.

Lectio ij.

CUMQUE occultásset corpus, manducávit panem cum luctu et tremóre, mémorans illum sermónem, quem dixit Dóminus per Amos prophétam : Dies festi vestri converténtur in lamentatiónem et luctum. Cum vero sol occubuísset, ábiit, et sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicéntes : Jam hujus rei causa intérfici jussus es, et vix effugísti mortis impérium, et íterum sépelis mórtuos?

Lectio iij.

SED Tobías plus timens Deum, quam regem, rapiébat córpora occisórum, et occultábat in domo sua, et médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem ut quadam die fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam, jactásset se juxta paríetem, et obdormísset, et ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus, fierétque caecus.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíae.

Lectio j. *Cap.* 4.

GITUR cum Tobías putáret oratiónem suam exaudíri ut mori potuísset, vocávit ad se Tobíam fílium suum, dixítque ei : Audi fili mi verba oris mei, et ea in corde tuo, quasi fundaméntum cónstrue. Cum accéperit Deus ánimam meam, corpus meum sépeli : et honórem habébis matri tuae ómnibus diébus vitae ejus : memor enim esse debes, quae et quanta perícula passa sit propter te in útero suo.

Lectio ij.

CUM autem et ipsa compléverit tempus vitae suae, sepélias eam circa me. Omnibus autem diébus vitae tuae in mente habéto Deum : et cave ne aliquándo peccáto conséntias, et praetermíttas praecépta Dómini Dei nostri. Ex substántia tua fac eleemósynam, et noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere : ita enim fiet ut nec a te avertátur fácies Dómini.

Lectio iij.

QUOMODO potúeris, ita esto miséricors. Si multum tibi fúerit, abundánter tríbue : si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libénter impertíri stude. Praemium enim bonum tibi thesaurízas in die necessitátis. Quóniam eleemósyna ab omni peccáto, et a morte líberat, et non patiétur ánimam ire in ténebras.

FERIA QUARTA

in jejuniis Quatuor Temp.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. *Cap.* 9.

IN illo témpore : Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum : Magíster, áttuli

fílium meum ad te, habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

In cap. 9. *Marc. lib.* 3. *c.* 38.

AEMONIACUM hunc Marcus quidem surdum mutúmque, Matthaeus vero lunáticum fuísse commémorat. Signíficat autem eos, de quibus scriptum est : Stultus ut luna mutátur : qui nunquam in eódem statu permanéntes, nunc ad haec, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, non confiténdo fidem; surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabéscunt : strident déntibus, cum iracúndiae furóre flamméscunt : euréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

Lectio ij.

QUOD autem dictum est : Frequénter eum et in ignem, et in aquas misit; máxima humánae vecórdiae facínora designántur. Ignis namque ardor ad fervórem iracúndiae reféréndus est : aqua ad voluptátes carnis, quae dissólvere mentem per delícias solent. Vel certe in ignem fertur daemoníacus, quo adulterántium corda succénsa sunt, et in aquas, quae solent exstínguere caritátem. Bene autem Dóminus, qui spíritum immúndum pellit ab hómine, simul ne ámplius in eum ingrediátur ímperat : quia ille veráciter a daemoníaca dominatióne liberátur, qui ad peccáta, a quibus semel poeniténdo mundátus est, vitat male vivéndo revérti.

Lectio iij.

ET dixit illis : Hoc genus daemoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne, et jejúnio. Dum docet Apóstolos quómodo daemon nequíssimus débeat expélli, omnes instítuit ad vitam : ut scílicet novérimus gravíssima quaeque vel immundórum spirítuum vel hóminum tentaménta jejúniis et oratiónibus esse superánda : iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium autem generále est, non solum ab escis, sed a cunctis illécebris abstinére carnálibus, immo ab ómnibus vitiórum se continére passiónibus.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus Dómine, famíliae tuae supplicánti : ut dum a cibis corporálibus se ábstinet, a vítiis quoque mente jejúnet. Per Dóminum.

Haec Oratio, una cum aliis, quae in subsequentibus duabus Feriis sigillatim ponuntur, ad Laudes tantum dicatur : ad alias autem Horas, et ad Vesperas, Oratio Dominicae.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíae.

Lectio j. *Cap.* 6.

ROFECTUS est autem Tobías, et canis secútus est eum, et mansit prima mansióne juxta flúvium Tigris. Et exívit ut laváret pedes suos, et ecce piscis immánis exívit ad devorándum eum. Quem expavéscens Tobías clamávit voce magna, dicens : Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus : Apprehénde bránchiam ejus, et trahe eum ad te.

Lectio ij.

QUOD cum fecísset, attráxit eum in siccum, et palpitáre coepit ante pedes ejus. Tunc dixit ei Angelus : Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repóne tibi : sunt enim haec necessária ad medicaménta utíliter. Quod cum fecísset, assávit carnes ejus, et secum tulérunt in via : cétera saliérunt, quae suffícerent eis, quoúsque pervenírent in Rages civitátem Medórum.

Lectio iij.

HUNC interrogávit Tobías Angelum, et dixit ei : Obsecro te Azaría frater, ut dicas mihi quod remédium habébunt ista, quae de pisce serváre jussísti. Et respóndens Angelus, dixit ei : Cordis ejus partículam si super carbónes ponas, fumus ejus extrícat omne genus daemoniórum sive a viro, sive a mulíere, ita ut ultra non accédat ad eos. Et fel valet ad ungéndos óculos, in quibus fúerit albúgo, et sanabúntur.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap.* 7.

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisaeis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisaei, discúbuit. Et ecce múlier, quae erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quod accubuísset in domo Pharisaei, áttulit alabástrum unguénti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 33. *in Evang.*

IQUET, fratres, quod illícitis áctibus prius múlier inténta, unguéntum sibi pro odóre carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat : sed hos jam per poeniténtiam cónterens, flebat. Capíllos ad compositiónem vultus exhibúerat : sed jam capíllis lácrymas tergébat. Ore supérba díxerat : sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectaménta, tot de se invénit holocáusta. Convértit ad virtútum númerum,

númerum críminum : ut totum servíret Deo in poeniténtia, quidquid ex se Deum contémpserat in culpa.

Lectio ij.

QUEM vero peccátrix múlier, ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam gentilitátem desígnat? Quae cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrymis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque, quos infundébat et tergébat, pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus poeniténtiae luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonae odor opiniónis exprímitur? Si ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonae odóre Ecclésiam respergámus, quid, nisi in Dómini córpore unguéntum fúndimus?

Lectio iij.

SED secus pedes Jesu múlier stetit. Contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósiti, ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram poeniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes stamus : quia ejus vestígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat. Quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis affé¢tum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus. Capíllis múlier pedes, quos rigáverat, tersit. Capíllis pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus ex his, quae nobis supérfluunt, miserémur. Osculátur pedes, quos tergit : quod nos quoque plene ágimus, si studióse dilígimus, quos ex largitáte continémus.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

SABBATO
Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap.* 13.

IN illo témpore : Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem : Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 31. *in Evang.*

QUID arbor fici, nisi humánam natúram desígnat? Quae ad Dei similitúdinem cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quod plantáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio Dóminus víneae ad ficúlneam venit : quia natúram géneris

humáni ante legem, sub lege, sub grátia, exspectándo, admonéndo, visitándo requisívit.

Lectio ij.

VENIT ante legem : quia per naturálem intelléctum quid unusquísque exémplo sui quáliter erga próximum ágere debuísset, innótuit. Venit in lege : quia praecipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam : quia suae pietátis praeséntiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur : quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec praecépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convértunt. Et sunt pleríque, qui increpatiónes áudiunt : et tamen ad poeniténtiam redíre contémnunt.

Ex Sermóne nono sancti Leónis Papae.
De Jejun. Mensis sept.

Lectio iij.

JEJUNIUM, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigatiónem ánimae et córporis celebrémus. Ut autem mens rationábilis salúbriter exterióra castíget, debet étiam própria exercére jejúnia : quia non solum carnis desidériis, sed étiam ánimi cupiditátibus cónvenit repugnáre. Péssimus enim ánimae cibus est, velle quod non licet : et nóxia cordis delectátio est, quae aut turpi lucro páscitur, aut supérbia extóllitur, aut adulatióne laetátur. Cordis ígitur nostri secréta rimémur : ac si quis amor vanae glóriae, si quae radix avarítiae, si quod inest virus invídiae, nihil tálium ánima sumat escárum.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus Dómine, sic nos ab épulis abstinére carnálibus; ut a vítiis irruéntibus páriter jejunémus. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Ne reminiscáris Dómine delícta mea, vel paréntum meórum : neque vindíctam sumas de peccátis meis.

DOM. IV. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio j. *Cap.* I.

RPHAXAD ítaque, rex Medórum, subjugáverat multas gentes império suo, et ipse aedificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis : fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuagínta, et in latitúdinem cubitórum trigínta, turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur, posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium.

Lectio ij.

ANNO ígitur duodécimo regni sui : Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arphaxad, et obtínuit eum in campo magno, qui appellátur Ragau, circa Euphráten, et Tigrin, et Jádason in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, et cor ejus elevátum est.

Lectio iij. *Cap.* 2.

VOCAVITQUE omnes majóres natu, omnésque duces, et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui : dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império. Quod dictum cum placuísset ómnibus, vocávit Nabuchodónosor rex Holofénem príncipem milítiae suae, et dixit ei : Egrédere advérsus omne regnum occidéntis, et contra eos praecípue, qui contempsérunt impérium meum.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 3.

RAECEPERAT (Holoférni) Nabuchodónosor rex, ut omnes deos terrae extermináret, vidélicet ut ipse solus dicerétur deus ab his natiónibus, quae potuíssent Holoférnis poténtia subjugári. Pertránsiens autem Syriam Sobal, et omnem Apaméam, omnémque Mesopotámiam, venit ad Idumaeos in terram Gábaa, accepítque civitátes eórum, et sedit ibi per trigínta dies.

Lectio ij. *Cap.* 4.

HUNC audiéntes haec fílii Israël, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valde a fácie ejus. Tremor, et horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem et templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus et templis eárum. Et misérunt in omnem Samáriam per circúitum usque Jéricho, et praeoccupavérunt omnes vértices móntium : et muris circumdedérunt vicos suos, et congregavérunt fruménta in praeparatiónem pugnae.

Lectio iij.

ET clamávit omnis pópulus ad Dóminum instántia magna, et humiliavérunt ánimas suas in jejúniis, et oratiónibus, ipsi et mulíeres eórum. Et induérunt se Sacerdótes cilíciis, et infántes prostravérunt contra fáciem templi Dómini, et altáre Dómini operuérunt cilício : et clamavérunt ad Dóminum Deum Israël unanímiter.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 7.

OLOFERNES autem áltera die praecépit exercítibus suis ut ascénderent contra Bethúliam. Erant autem

pédites bellatórum centum vigínti míllia, et équites vigínti duo míllia, praeter praeparatiónes virórum illórum, quos occupáverat captívitas, et abdúcti fúerant de provínciis et úrbibus univérsae juventútis. Omnes paravérunt se páriter ad pugnam contra fílios Israël.

Lectio ij.

FILII autem Israël ut vidérunt multitúdinem illórum, prostravérunt se super terram, mitténtes cínerem super cápita sua, unánimes orántes ut Deus Israël misericórdiam suam osténderet super pópulum suum. Et assuméntes arma sua béllica, sedérunt per loca, quae ad angústi itíneris trámitem dírigunt inter montósa, et erant custodiéntes ea tota die et nocte.

Lectio iij.

PORRO Holoférnes, dum círcuit per gyrum, répperit quod fons, qui influébat, aquae ductum illórum a parte austráli extra civitátem dirígeret : et incídi praecépit aquae ductum illórum. Erant tamen non longe a muris fontes, ex quibus furtim videbántur hauríre aquam ad refocillándum pótius quam ad potándum.

FERIA QUARTA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 8.

ERAT autem Judith relícta (Manásse) vídua jam annis tribus, et ménsibus sex. Et in superióribus domus suae fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur, et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitae suae, praeter sábbata, et neoménias, et festa domus Israël. Erat autem elegánti aspéctu nimis, cui vir suus relíquerat divítias multas, et famíliam copiósam.

Lectio ij.

HAEC ítaque cum audísset quóniam Ozías promisísset quod transácto quinto die tráderet civitátem, misit ad presbyteros Chabri, et Charmi. Et venérunt ad illam, et dixit illis : Quod est hoc verbum, in quo conséntit Ozías, ut tradat civitátem Assyriis si intra quinque dies non vénerit vobis adjutórium? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

Lectio iij.

NON est iste sermo, qui misericórdiam próvocet, sed pótius qui iram éxcitet, et furórem accéndat. Et ídeo humiliémus illi ánimas nostras, et in spíritu constitúti humiliáto, serviéntes illi, dicámus flentes Dómino, ut secúndum

voluntátem suam sic fáciat nobíscum misericórdiam suam: ut sicut conturbátum est cor nostrum in supérbia eórum, ita étiam de nostra humilitáte gloriémur.

FERIA QUINTA.

Si mensis Septembris habuerit quatuor tantum Dominicas, in hac die et duabus sequentibus legantur Lectiones De libro Esther, quae mox infra reperiuntur pro quinta Dominica, et duabus sequentibus Feriis; et sequentes de Judith omittantur.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 10.

ACTUM est autem, cum cessásset clamáre ad Dóminum, surréxit de loco, in quo jacúerat prostráta ad Dóminum. Vocavítque abram suam, et descéndens in domum suam, ábstulit a se cilícium, et éxuit se vestiméntis viduitátis suae, et lavit corpus suum, et unxit se myro óptimo, et discriminávit crinem cápitis sui, et impósuit mitram super caput suum, et índuit se vestiméntis jucunditátis suae.

Lectio ij.

INDUITQUE sandália pédibus suis, assumpsítque destralíola, et lília, et inaúres, et ánulos, et ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem : quóniam omnis ista compositio non ex libídine, sed ex virtúte pendébat : et ídeo Dóminus hanc in illam pulcritúdinem ampliávit, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret.

Lectio iij.

IMPOSUIT ítaque abrae suae ascopéram vini, et vas ólei, et poléntam, et pálathas, et panes, et cáseum, et proféсta est. Cumque veníssent ad portam civitátis, invenérunt exspectántem Ozíam et presbyteros civitátis. Qui cum vidíssent eam, stupéntes miráti sunt nimis pulcritúdinem ejus. Nihil tamen interrogántes eam, dimisérunt transíre.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 10.

ACTUM est autem, cum descénderet montem, circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum, et tenuérunt eam, dicéntes : Unde venis? aut quo vadis? Quae respóndit : Fília sum Hebraeórum, ídeo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod contemnéntes vos, noluérunt ultro trádere seípsos ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.

Lectio ij.

HAC de causa cogitávi mecum, dicens : Vadam ad fáciem príncipis Holofërnis, ut índicem illi secréta illórum, et osténdam illi quo áditu possit obtinére eos, ita ut non cadat vir unus de exércitu ejus. Et cum audíssent viri illi verba ejus, considerábant fáciem ejus, et erat in óculis eórum stupor, quóniam pulcritúdinem ejus mirabántur nimis.

Lectio iij.

ET dixérunt ad eam : Conservásti ánimam tuam eo quod tale reperísti consílium, ut descénderes ad dóminum nostrum. Hoc autem scias, quóniam cum stéteris in conspéctu ejus, bene tibi fáciet, et eris gratíssima in corde ejus. Duxerúntque illam ad tabernáculum Holofërnis, annuntiántes eam. Cumque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holoférnes.

SABBATO.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 13.

ERATQUE Judith sola in cubículo. Porro Holoférnes jacébat in lecto, nímia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllae suae ut staret foris ante cubículum, et observáret. Stetítque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, et labiórum motu in siléntio, dicens : Confírma me Dómine Deus Israël, et réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut, sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas : et hoc quod credens per te posse fíeri cogitávi, perfíciam.

Lectio ij.

ET cum haec dixísset, accéssit ad colúmnam, quae erat ad caput léctuli ejus, et pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exsólvit. Cumque evaginásset illum, apprehéndit comam cápitis ejus, et ait : Confírma me Dómine Deus in hac hora. Et percússit bis in cervícem ejus, et abscídit caput ejus, et ábstulit conopéum ejus a colúmnis, et evólvit corpus ejus truncum.

Lectio iij.

ET post pusíllum exívit, et trádidit caput Holofërnis ancíllae suae, et jussit ut mítteret illud in peram suam. Et exiérunt duae, secúndum consuetúdinem suam, quasi ad oratiónem, et transiérunt castra, et gyrántes vallem, venérunt ad portam civitátis. Et dixit Judith a longe custódibus murórum : Aperíte portas, quóniam nobíscum est Deus, qui fecit virtútem in Israël.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Adónai Dómine Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminae, exáudi preces servórum tuórum.

DOM. V. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Esther.

Lectio j. *Cap.* 1.

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum vigínti septem províncias : quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui fecit grande convívium cunctis princípibus, et púeris suis, fortíssimis Persárum, et Medórum ínclytis, et praeféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriae regni sui.

Lectio ij.

VASTHI quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat. Itaque die séptimo, cum rex esset hilárior, et post nímiam potatiónem incaluísset mero, praecépit Maumam, et Bázatha, et Hárbona, et Bágatha, et Abgatha, et Zethar, et Charchas, septem eunúchis, qui in conspéctu ejus ministrábant, ut introdúcerent regínam Vasthi coram rege, pósito super caput ejus diadémate, ut osténderet cunctis pópulis et princípibus pulcritúdinem illíus : erat enim pulcra valde.

Lectio iij.

QUAE rénuit, et ad regis impérium, quod per eunúchos mandáverat, veníre contémpsit. Unde irátus rex, et nímio furóre succénsus, interrogávit sapiéntes, qui ex more régio semper ei áderant, et illórum faciébat cuncta consílio, sciéntium leges, ac jura majórum : cui senténtiae Vasthi regína subjacéret, quae Assuéri regis impérium, quod per eunúchos mandáverat, fácere noluísset.

FERIA SECUNDA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 2.

HIS ita gestis, postquam regis Assuéri indignátio deferbúerat, recordátus est Vasthi, et quae fecísset, vel quae passa esset : dixerúntque púeri regis, ac minístri ejus : Quaerántur regi puéllae vírgines ac speciósae, et mittántur qui consíderent per univérsas províncias puéllas speciósas et vírgines : et addúcant eas ad civitátem Susan.

Lectio ij.

ERAT vir Judaeus in Susan civitáte, vocábulo Mardochaeus fílius Jair, fílii Sémei, fílii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore, quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat, qui fuit nutrítius fíliae fratris sui Edíssae, quae áltero nómine vocabátur Esther : et utrúmque parén-

tem amíserat : pulcra nimis, et decóra fácie.

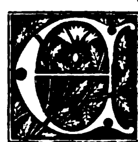
Lectio iij.

MORTUISQUE patre ejus ac matre, Mardochaeus sibi eam adoptávit in fíliam. Cumque percrebuísset regis impérium, et juxta mandátum illíus multae pulcrae vírgines adduceréntur Susan, et Egéo traderéntur eunúcho; Esther quoque inter céteras puéllas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quae plácuit ei, et invénit grátiam in conspéctu illíus.

FERIA TERTIA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 2.

EVOLUTO autem témpore per órdinem, instábat dies, quo Esther fília Abíhail fratris Mardochaei, quam sibi adoptáverat in fíliam, debéret intráre ad regem. Quae non quaesívit mulíebrem cultum, sed quaecúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, haec ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, et incredíbili pulcritúdine, ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur.

Lectio ij.

DUCTA est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulíeres, habuítque grátiam et misericórdiam coram eo super omnes mulíeres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre in loco Vasthi.

Lectio iij.

EO ígitur témpore, quo Mardochaeus ad regis jánuam morabátur, iráti sunt Bágathan, et Thares duo eunúchi regis, qui janitóres erant, et in primo palátii límine praesidébant : voluerúntque insúrgere in regem, et occídere eum. Quod Mardochaeum non látuit, statímque nuntiávit regínae Esther : et illa regi ex nómine Mardochaei, qui ad se rem detúlerat.

FERIA QUARTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 3.

POST haec rex Assuérus exaltávit Aman fílium Amádathi, qui erat de stirpe Agag : et pósuit sólium ejus super omnes príncipes, quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, et adorábant Aman : sic enim praecéperat eis imperátor : solus Mardochaeus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii praesidébant : Cur praeter céteros non obsérvas mandátum regis?

Lectio ij.

CUMQUE hoc crébrius dícerent, et ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes utrum perseveráret in senténtia : díxerat enim eis se esse Judaeum. Quod cum audísset Aman, et experiménto probásset quod Mardochaeus non fléčteret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valde, et pro níhilo duxit in unum Mardochaeum míttere manus suas.

Lectio iij.

AUDIERAT enim quod esset gentis Judaeae : magísque vóluit omnem Judaeórum, qui erant in regno Assuéri, pérdere natiónem. Mense primo (cujus vocábulum est Nisan) anno duodécimo regni Assuéri, missa est sors in urnam, quae Hebráice dícitur phur, coram Aman, quo die et quo mense gens Judaeórum debéret intérfici : et exívit mensis duodécimus, qui vocátur Adar.

FERIA QUINTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 5.

DIE autem tértio indúta est Esther regálibus vestiméntis, et stetit in átrio domus régiae, quod erat intérius, contra basílicam regis. At ille sedébat super sólium suum in consistório palátii contra óstium domus. Cumque vidísset Esther regínam stantem, plácuit óculis ejus, et exténdit contra eam virgam áuream, quam tenébat manu. Quae accédens, osculáta est summitátem virgae ejus.

Lectio ij.

DIXITQUE ad eam rex : Quid vis Esther regína? quae est petítio tua? étiam si dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa respóndit : Si regi placet, óbsecro ut vénias ad me hódie, et Aman tecum ad convívium, quod parávi. Statímque rex, Vocáte, inquit, cito Aman ut Esther obédiat voluntáti. Venérunt ítaque rex et Aman ad convívium, quod eis regína paráverat.

Lectio iij.

DIXITQUE ei rex, postquam vinum bíberat abundánter : Quid petis ut detur tibi? et pro qua re póstulas? étiam si dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Cui respóndit Esther : Petítio mea, et preces sunt istae : Si invéni in conspéctu regis grátiam, et si regi placet ut det mihi quod póstulo, et meam ímpleat petitiónem : véniat rex et Aman ad convívium quod parávi eis, et cras apériam regi voluntátem meam.

FERIA SEXTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 6.

NOCTEM illam duxit rex insómnem, jussítque sibi afférri histórias et annáles priórum témporum. Quae cum illo praesénte legeréntur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat quómodo nuntiásset Mardochaeus insídias Bágathan, et Thares enuchórum, regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cum audísset rex, ait : Quid pro hac fide honóris ac praemii Mardochaeus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus ac minístri : Nihil omníno mercédis accépit.

Lectio ij.

STATIMQUE rex, Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiae intráverat, ut suggéreret regi, et jubéret Mardochaeum affígi patíbulo, quod ei fúerat praeparátum. Respondérunt púeri : Aman stat in átrio. Dixítque rex : Ingrediátur. Cumque esset ingréssus, ait illi : Quid debet fíeri viro, quem rex honoráre desíderat?

Lectio iij.

COGITANS autem in corde suo Aman, et réputans quod nullum álium rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit : Homo, quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, et impóni super equum, qui de sella regis est, et accípere régium diadéma super caput suum, et primus de régiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus, et per platéam civitátis incédens clamet, et dicat : Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre.

SABBATO.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 7.

INTRAVIT ítaque rex et Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat : Quae est petítio tua Esther ut detur tibi? et quid vis fíeri? étiam si dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit : Si invéni grátiam in óculis tuis o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam pro qua rogo, et pópulum meum pro quo óbsecro.

Lectio ij.

TRADITI enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, et pereámus. Atque útinam in servos et fámulas venderémur : esset tolerábile malum, et gemens tacérem : nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem. Respondénsque rex Assuérus ait : Quis est iste, et cujus potén-

tiae, ut haec áudeat fácere? Dixítque Esther : Hostis et inimícus noster péssimus iste est Aman.

Lectio iij.

DIXITQUE Hárbona, unus de eunúchis, qui stabant in ministério regis : En lignum, quod paráverat Mardochaeo, qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex : Appéndite eum in eo. Suspénsus est ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochaeo : et regis ira quiévit.

AD VESPERAS.

℟. iij. Tua est poténtia. pag. 265.

Ad Magnificat, Aña. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in praecéptis suis, et fáciat pacem.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber primus Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

T factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Graecia, egréssus de terra Cethim, Dárium regem Persárum, et Medórum : constítuit proelia multa, et obtínuit ómnium munitiónes, et interfécit reges terrae, et pertránsiit usque ad fines terrae : et accépit spólia multitúdinis géntium : et síluit terra in conspéctu ejus.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in praecéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Haec Historia Adapériat Dóminus. legatur hodie, et in aliis sequentibus Dominicis, quando de eis agitur, usque ad primam Dominicam Novembris exclusive.

Lectio ij.

ET congregávit virtútem, et exércitum fortem nimis : et exaltátum est, et elevátum cor ejus : et obtínuit regiónes géntium, et tyránnos : et facti sunt illi in tribútum. Et post haec décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a juventúte : et divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret. Et regnávit Alexánder annis duódecim, et mórtuus est.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, * Nec vos déserat in témpore malo. ℣. Det vobis cor ómnibus ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Nec vos.

Lectio iij.

ET obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo : et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et fílii eórum post eos annis multis, et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romae obses : et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Graecórum.

℞. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem Dómine In diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis, et fortis, justus, et miséricors. Da. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

℞. iv. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua: et depóne eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant.

℞. v. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in caelum : et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quae fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

℞. vj. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in proelium. Et fortitúdo. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

℞. vij. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros, et vade, líbera fratres tuos in Galilaea : ego autem, et Jónathas frater meus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in caelo, sic fiat. ℣. Accingímini, et estóte fílii poténtes : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostrae, et sanctórum. Sicut fúerit.

℞. viij. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna.

℞. ix. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est laetítia magna In pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et. Glória Patri. In.

Hoc ℞. ix. semel lecto, loco illius in sequentibus Dom. dicatur ℞. Honor. prout habetur Dom j. post Oct. Trinit. p. 176.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

T parátum est regnum in conspéctu Antíochi, et coepit regnáre in terra Ægypti ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi, in cúrribus, et elephántis, et equítibus, et copiósa návium multitúdine : et constítuit bellum advérsus Ptolemaeum regem Ægypti, et véritus est Ptolemaeus a fácie ejus, et fugit, et cecidérunt vulneráti multi.

Lectio ij.

ET comprehéndit civitátes munítas in terra Ægypti : et accépit spólia terrae Ægypti. Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo et quadragésimo tértio anno : et ascéndit ad Israël, et ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi. Et intrávit in sanctificatiónem cum supérbia.

Lectio iij.

ET accépit altáre áureum, et candelábrum lúminis, et univérsa vasa ejus, et mensam propositiónis, et libatória, et phíalas, et mortaríola áurea, et velum, et corónas, et ornaméntum áureum, quod in fácie templi erat : et commínuit ómnia. Et accépit argéntum, et aurum, et vasa concupiscibília : et accépit thesáuros occúltos, quos invénit : et sublátis ómnibus ábiit in terram suam.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

ET post duos annos diérum misit rex príncipem tributórum in civitátes Juda, et venit Jerúsalem cum turba magna. Et locútus est ad eos verba pacífica in dolo : et credidérunt ei. Et írruit super civitátem repénte, et percússit eam plaga magna, et pérdidit pópulum multum ex Israël. Et accépit spólia civitátis : et succéndit eam igni, et destrúxit domos ejus, et muros ejus in circúitu.

Lectio ij.

ET captívas duxérunt mulíeres : et natos, et pécora possedérunt. Et aedificavérunt civitátem David muro magno, et firmo, et túrribus firmis, et facta est illis in arcem : et posuérunt illic gentem peccatrícem viros iníquos, et convaluérunt in ea. Et posuérunt arma, et escas, et congregavérunt spólia Jerúsalem : et reposuérunt illic : et facti sunt in láqueum magnum.

Lectio iij.

ET factum est hoc ad insídias sanctificatióni, et in diábolum malum in Israël : et

effudérunt sánguinem innocéntem per circúitum sanctificatiónis, et contaminavérunt sanctificatiónem. Et fugérunt habitatóres Jerúsalem propter eos, et facta est habitátio exterórum, et facta est éxtera sémini suo, et nati ejus reliquérunt eam. Sanctificátio ejus desoláta est sicut solitúdo.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

ET misit rex libros per manus nuntiórum in Jerúsalem, et in omnes civitátes Juda : ut sequeréntur leges géntium terrae, et prohibérent holocáusta, et sacrifícia, et placatiónes fíeri in templo Dei, et prohibérent celebrári sábbatum, et dies solémnes : et jussit coinquinári sancta, et sanctum pópulum Israël.

Lectio ij.

ET jussit aedificári aras, et templa, et idóla, et immolári carnes suíllas, et pécora commúnia, et relínquere fílios suos incircumcísos, et coinquinári ánimas eórum in ómnibus immúndis, et abominatiónibus, ita ut oblivisceréntur legem, et immutárent omnes justificatiónes Dei. Et quicúmque non fecíssent secúndum verbum regis Antíochi, moreréntur.

Lectio iij.

SECUNDUM ómnia verba haec scripsit omni regno suo : et praepósuit príncipes pópulo, qui haec fíeri cógerent. Et jussérunt civitátibus Juda sacrificáre. Et congregáti sunt multi de pópulo ad eos, qui derelíquerant legem Dómini : et fecérunt mala super terram : et effugavérunt pópulum Israël in ábditis, et in abscónditis fugitivórum locis.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

IN diébus illis surréxit Mathathías fílius Joánnis, fílii Simeónis, sacérdos ex fíliis Jóarib ab Jerúsalem, et consédit in monte Modin : et habébat fílios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis : et Simónem, qui cognominabátur Thasi : et Judam, qui vocabátur Machabaeus : et Eleázarum, qui cognominabátur Abaron : et Jónathan, qui cognominabátur Apphus.

Lectio ij.

HI vidérunt mala, quae fiébant in pópulo Juda, et in Jerúsalem. Et dixit Mathathías : Vae mihi, ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei, et contritiónem civi-

tátis sanctæ, et sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt : templum ejus sicut homo ignóbilis.

Lectio iij.

VASA glóriae ejus captíva abdúcta sunt : trucidáti sunt senes ejus in platéis, et júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quae gens non hereditávit regnum ejus, et non obtínuit spólia ejus? Omnis compositío ejus abláta est. Quae erat líbera, facta est ancílla.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

ET respondéntes qui missi erant ab Antíocho, dixérunt Mathathíae : Princeps et claríssimus, et magnus es in hac civitáte, et ornátus fíliis, et frátribus. Ergo accéde prior, et fac jussum regis, sicut fecérunt omnes gentes, et viri Juda, et qui remansérunt in Jerúsalem : et eris tu, et fílii tui inter amícos regis, et amplificátus auro, et argénto, et munéribus multis.

Lectio ij.

ET respóndit Mathathías, et dixit magna voce : Et si omnes gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquísque a servitúte legis patrum suórum, et conséntiat mandátis ejus : ego et fílii mei, et fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus : non est nobis útile relínquere legem, et justítias Dei.

Lectio iij.

NON audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostrae mandáta, ut eámus áltera via. Et ut cessávit loqui verba haec, accéssit quidam Judaeus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin, secúndum jussum regis : et vidit Mathathías, et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accénsus est furor ejus secúndum judícium legis, et insíliens trucidávit eum super aram.

SABBATO.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio. j. *Cap.* 2.

TUNC descendérunt multi quaeréntes judícium, et justítiam, in desértum : et sedérunt ibi ipsi, et fílii eórum, et mulíeres eórum, et pécora eórum : quóniam inundavérunt super eos mala. Et renuntiátum est viris regis, et exercítui, qui erat in Jerúsalem civitáte David, quóniam discessíssent viri quidam, qui dissi-

pavérunt mandátum regis, in loca occúlta in desérto, et abiíssent post illos multi.

Lectio ij.

ET statim perrexérunt ad eos, et constituérunt advérsus eos proelium in die sabbatórum, et dixérunt ad eos : Resístitis et nunc adhuc? Exíte, et fácite secúndum verbum regis Antíochi, et vivétis. Et dixérunt : Non exíbimus, neque faciémus verbum regis, ut polluámus diem sabbatórum.

Lectio iij.

ET concitavérunt advérsus eos proelium. Et non respondérunt eis, nec lápidem misérunt in eos, nec oppilavérunt loca occúlta, dicéntes : Moriámur omnes in simplicitáte nostra : et testes erunt super nos caelum, et terra, quod injúste pérditis nos. Et intulérunt illis bellum sábbatis : et mórtui sunt ipsi, et uxóres eórum, et fílii eórum, et pécora eórum usque ad mille ánimas hóminum.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Da pacem Dómine in diébus nostris : quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

DOM. II. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

TUNC congregáta est ad eos synagóga Asidaeórum fortis víribus ex Israël, omnis voluntárius in lege : et omnes, qui fugiébant a malis, ádditi sunt ad eos, et facti sunt illis ad firmaméntum. Et collegérunt exércitum, et percussérunt peccatóres in ira sua, et viros iníquos in indignatióne sua : et céteri fugérunt ad natiónes, ut eváderent.

Lectio ij.

ET circuívit Mathathías, et amíci ejus, et destruxérunt aras : et circumcidérunt púeros incircumcísos quotquot invenérunt in fínibus Israël : et in fortitúdine. Et persecúti sunt fílios supérbiae, et prosperátum est opus in mánibus eórum : et obtinuérunt legem de mánibus géntium, et de mánibus regum : et non dedérunt cornu peccatóri.

Lectio iij.

ET appropinquavérunt dies Mathathíae moriéndi, et dixit servs fíliis suis : Nunc confortáta est supérbia, et castigátio, et tempus eversiónis, et ira indignatiónis. Nunc ergo, o fílii, aemulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et

mementóte óperum patrum, quae fecérunt in generatiónibus suis : et accipiétis glóriam magnam, et nomen aetérnum.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 2. *et* 3.

T benedíxit eos, (Mathathías) et appósitus est ad patres suos. Et defúnctus est anno centésimo et quadragésimo sexto : et sepúltus est a fíliis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israël planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabaeus, fílius ejus pro eo : et adjuvábant eum omnes fratres ejus : et univérsi, qui se conjúnxerant patri ejus, et proeliabántur proelium Israël cum laetítia.

Lectio ij.

ET dilatávit glóriam pópulo suo, et índuit se lorícam sicut gigas, et succínxit se arma béllica sua in proeliis, et protegébat castra gládio suo. Símilis factus est leóni in opéribus suis, et sicut cátulus leónis rúgiens in venatióne. Et persecútus est iníquos perscrútans eos : et qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis.

Lectio iij.

ET repúlsi sunt inimíci ejus prae timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt : et dirécta est salus in manu ejus. Et exacerbábat reges multos, et laetificábat Jacob in opéribus suis, et in saeculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, et pérdidit ímpios ex eis, et avértit iram ab Israël.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

T congregávit Apollónius gentes, et a Samária virtútem multam et magnam ad bellándum contra Israël. Et cognóvit Judas, et éxiit óbviam illi : et percússit, et occídit illum : et cecidérunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum : et gládium Apollónii ábstulit Judas, et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

Lectio ij.

ET audívit Seron princeps exércitus Syriae, quod congregávit Judas congregatiónem fidélium, et ecclésiam secum, et ait : Fáciam mihi nomen, et glorificábor in regno, et debellábo Judam, et eos, qui cum ipso sunt, qui spernébant verbum regis. Et praeparávit se : et ascendérunt cum eo castra impiórum fortes auxiliárii ut fácerent vindíctam in fílios Israël.

Lectio iij.

ET appropinquavérunt usque ad Béthoron : et exívit Judas óbviam illi cum paucis. Ut autem vidérunt exércitum veniéntem sibi óbviam, dixérunt Judae : Quómodo potérimus pauci pugnáre contra multitúdinem tantam, et tam fortem, et nos fatigáti sumus jejúnio hódie? Et ait Judas : Fácile est conclúdi multos in manus paucórum : et non est differéntia in conspéctu Dei caeli liberáre in multis, et in paucis.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

ET congregátus est convéntus ut essent paráti in proelium : et ut orárent, et péterent misericórdiam, et miseratiónes. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum : non erat qui ingrederétur et egrederétur de natis ejus : et sanctum conculcabátur : et fílii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio géntium : et abláta est volúptas a Jacob, et defécit ibi tíbia, et cíthara.

Lectio ij.

ET congregáti sunt, et venérunt in Maspha contra Jerúsalem : quia locus oratiónis erat in Maspha ante in Israël. Et jejunavérunt illa die, et induérunt se cilíciis, et cínerem imposuérunt cápiti suo : et discidérunt vestiménta sua : et expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur gentes similitúdinem simulacrórum suórum.

Lectio iij.

ET attulérunt ornaménta sacerdotália, et primítias, et décimas : et suscitavérunt Nazaraeos, qui impléverant dies : et clamavérunt voce magna in caelum, dicéntes : Quid faciémus istis, et quo eos ducémus? Et sancta tua conculcáta sunt, et contamináta sunt, et sacerdótes tui facti sunt in luctum, et in humilitátem.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

CONGREGAVIT Lysias virórum electórum sexagínta míllia, et équitum quinque míllia, ut debelláret eos. Et venérunt in Judaeam, et castra posuérunt in Béthoron, et occúrrit illis Judas cum decem míllibus viris. Et vidérunt exércitum fortem, et orávit, et dixit : Benedíctus es salvátor Israël, qui contrivísti ímpetum poténtis in manu servi tui David, et tradidísti castra alienigenárum in manu Jónathae fílii Saul, et armígeri ejus.

Lectio ij.

CONCLUDE exércitum istum in manu pópuli tui Israël, et confundántur in exércitu suo, et equítibus. Da illis formídinem, et tábefac audáciam virtútis eórum, et commoveántur contritióne sua. Déjice illos gládio diligéntium te : et colláudent te omnes, qui novérunt nomen tuum, in hymnis. Et commisérunt proelium : et cecidérunt de exércitu Lysiae quinque míllia virórum.

Lectio iij.

VIDENS autem Lysias fugam suórum, et Judaeórum audáciam, et quod paráti sunt aut vívere, aut mori fórtiter, ábiit Antióchiam, et elégit mílites, ut multiplicáti rursus venírent in Judaeam. Dixit autem Judas, et fratres ejus : Ecce contríti sunt inimíci nostri : ascendámus nunc mundáre sancta, et renováre.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

TUNC ordinávit Judas viros ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei : et mundavérunt sancta, et tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret.

Lectio ij.

ET íncidit illis consílium bonum ut destrúerent illud : ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud gentes, et demolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret prophéta, et respondéret de eis. Et accepérunt lápides íntegros secúndum legem, et aedificavérunt altáre novum secúndum illud, quod fuit prius.

Lectio iij.

ET aedificavérunt sancta, et quae intra domum erant intrínsecus : et aedem, et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum, et altáre incensórum, et mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, et accendérunt lucérnas, quae super candelábrum erant, et lucébant in templo.

SABBATO.

De libro primo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

OBTULERUNT sacrifícium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt

illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, et cítharis, et cínyris, et in cymbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt, et benedixérunt in caelum eum, qui prosperávit eis.

Lectio ij.

ET fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, et obtulérunt holocáusta cum laetítia, et sacrifícium salutáris, et laudis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et scútulis : et dedicavérunt portas, et pastophória, et imposuérunt eis jánuas. Et facta est laetítia in pópulo magna valde, et avérsum est oppróbrium géntium.

Lectio iij.

ET státuit Judas, et fratres ejus, et univérsa ecclésia Israël ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vigésima die mensis Casleu, cum laetítia et gáudio. Et aedificavérunt in témpore illo montem Sion, et per circúitum muros altos, et turres firmas, ne quando venírent gentes, et conculcárent eum sicut ántea fecérunt.

AD VESPERAS.

Ad Magníficat, Aña. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine : tu es super omnes gentes : da pacem Dómine in diébus nostris.

DOM. III. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* I.

FRATRIBUS, qui sunt per Ægyptum, Judaeis, salútem dicunt fratres, qui sunt in Jerosólymis, Judaei, et qui in regióne Judaeae, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham, et Isaac, et Jacob servórum suórum fidélium : et det vobis cor ómnibus ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem corde magno, et ánimo volénti. Adapériat cor vestrum in lege sua, et in praecéptis suis, et fáciat pacem. Exáudiat oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

Lectio ij.

REGNANTE Demétrio, anno centésimo sexagésimo nono, nos Judaei scrípsimus vobis in tribulatióne, et ímpetu, qui supervénit nobis in istis annis, ex quo recéssit Jason a sancta terra, et a regno. Portam succendérunt, et effudérunt sánguinem innocéntem : et orávimus ad Dóminum, et exaudíti sumus.

Lectio iij.

ANNO centésimo octogésimo octávo, pópulus, qui est Jerosólymis, et in Judaea, Senatúsque et Judas, his, qui in Ægypto sunt, Judaeis salútem, et sanitátem. De magnis perículis a Deo liberáti, magnífice grátias ágimus ipsi, útpote qui advérsus talem regem dimicávimus. Per ómnia benedíctus Deus, qui trádidit ímpios. Factúri ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis : ut et vos quoque agátis diem scenopégiae, et diem ignis, qui datus est quando Nehemías aedificáto templo et altári óbtulit sacrifícia.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

ORATIONEM autem faciébant omnes sacerdótes, dum consummarétur sacrifícium, Jónatha inchoánte, céteris autem respondéntibus. Et Nehemíae erat orátio hunc habens modum : Dómine Deus ómnium creátor, terríbilis, et fortis, justus, et miséricors, qui solus es bonus rex, solus praestans, solus justus, et omnípotens, et aetérnus, qui líberas Israël de omni malo, qui fecísti patres eléctos, et sanctificásti eos : áccipe sacrifícium pro univérso pópulo tuo Israël, et custódi partem tuam, et sanctífica.

Lectio ij.

CONGREGA dispersiónem nostram, líbera eos, qui sérviunt géntibus, et contémptos et abominátos réspice : ut sciant gentes quia tu es Deus noster. Afflíge oppriméntes nos, et contuméliam faciéntes in supérbia. Constítue pópulum tuum in loco sancto tuo, sicut dixit Móyses. Sacerdótes autem psallébant hymnos, úsquequo consúmptum esset sacrifícium.

Lectio iij.

CUM autem consúmptum esset sacrifícium, ex resídua aqua Nehemías jussit lápides majóres perfúndi. Quod ut factum est, ex eis flamma accénsa est : sed ex lúmine, quod refúlsit ab altári, consúmpta est. Ut vero manifestáta est res, renuntiátum est regi Persárum quod in loco, in quo ignem abscónderant hi, qui transláti fúerant, sacerdótes, aqua appáruit, de qua Nehemías, et qui cum eo erant, purificavérunt sacrifícia.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

INVENITUR autem in descriptiónibus Jeremíae prophétae, quod jussit eos ignem accípere qui transmi-

grábant : ut significátum est, et ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis legem ne oblivisceréntur praecépta Dómini, et ut non exerrárent méntibus vidéntes simulácra áurea, et argéntea, et ornaménta eórum. Et ália hujúsmodi dicens, hortabátur ne legem amovérent a corde suo.

Lectio ij.

ERAT autem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum, et arcam jussit prophéta divíno respónso ad se facto comitári secum, úsquequo éxiit in montem, in quo Móyses ascéndit, et vidit Dei hereditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum speluncae : et tabernáculum, et arcam, et altáre incénsi íntulit illuc, et óstium obstrúxit.

Lectio iij.

ET accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum : et non potuérunt inveníre. Ut autem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit : Quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, et propítius fiat : et tunc Dóminus osténdet haec, et apparébit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Móysi manifestabátur, et sicut cum Sálomon pétiit ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat haec.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

IGITUR cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur, propter Oníae pontíficis pietátem, et ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut et ipsi reges, et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, et templum máximis munéribus illustrárent : ita ut Seléucus Asiae rex de redítibus suis praestáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes.

Lectio ij.

SIMON autem de tribu Bénjamin praepósitus templi constitútus, contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri. Sed cum víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsaeae fílium, qui eo témpore erat dux Coelesyriae, et Phoenícis : et nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse aerárium Jerosólymis, et commúnes cópias imménsas esse, quae non pértinent ad ratiónem sacrificiórum : esse autem possíbile sub potestáte regis cádere univérsa.

Lectio iij.

CUMQUE retulísset ad regem Apollónius de pecúniis, quae delátae erant, ille

accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut praedíctam pecúniam transportáret. Statímque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Coelesyriam, et Phoenícen civitátes esset peragratúrus, re vera autem regis propósitum perfectúrus.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

ONSTITUTA autem die intrábat de his Heliodórus ordinatúrus. Non módica vero per univérsam civitátem erat trepidátio. Sacerdótes autem ante altáre cum stolis sacerdotálibus jactavérunt se, et invocábant de caelo eum, qui de depósitis legem pósuit; ut his, qui deposúerant ea, salva custodíret. Jam vero qui vidébat summi sacerdótis vultum, mente vulnerabátur : fácies enim, et color immutátus declarábat intérnum ánimi dolórem.

Lectio ij.

CIRCUMFUSA enim erat moestítia quaedam viro, et horror córporis, per quem maniféstus aspiciéntibus dolor cordis ejus efficiebátur. Alii étiam gregátim de dómibus confluébant, pública supplicatióne obsecrántes, pro eo quod in contémptum locus esset ventúrus. Accinctaeque mulíeres cilíciis pectus, per platéas confluébant.

Lectio iij.

SED et vírgines, quae conclúsae erant, procurrébant ad Oníam, áliae autem ad muros, quaedam vero per fenéstras aspiciébant : univérsae autem protendéntes manus in caelum, deprecabántur. Erat enim mísera commístae multitúdinis, et magni sacerdótis in agóne constitúti exspectátio.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

ELIODORUS autem, quod decréverat, perficiébat eódem loco ipse cum satellítibus circa aerárium praesens. Sed spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit suae ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui ausi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte, in dissolutiónem, et formídinem converteréntur.

Lectio ij.

APPARUIT enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus : isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit : qui autem ei sedébat, videbátur arma habére áurea. Alii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amí-

ctu : qui circumstetérunt eum, et ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne multis plagis verberántes.

Lectio iij.

SUBITO autem Heliodórus cóncidit in terram, eúmque multa calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus, et satellítibus praedíctum ingréssus est aerárium, portabátur nullo sibi auxílium ferénte, manifésta Dei cógnita virtúte : et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe et salúte privátus.

SABBATO.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 5.

ODEM témpore Antíochus secúndam profectiónem parávit in Ægyptum. Contigit autem per univérsam Jerosolymórum civitátem vidéri diébus quadragínta per áera équites discurréntes, aurátas stolas habéntes, et hastis, quasi cohórtes, armátos, et cursus equórum per órdines digéstos, et congressiónes fíeri cóminus, et scutórum motus, et galeatórum multitúdinem gládiis distríctis, et telórum jactus, et aureórum armórum splendórem, omnísque géneris loricárum.

Lectio ij.

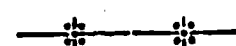
QUAPROPTER omnes rogábant in bonum monstra convérti. Sed cum falsus rumor exísset, tamquam vita excessísset Antíochus, assúmptis Jason non minus mille viris, repénte aggréssus est civitátem : et cívibus ad murum convolántibus ad últimum apprehénsa civitáte, Meneláus fugit in arcem : Jason vero non parcébat in caede cívibus suis, nec cogitábat prosperitátem advérsum cognátos malum esse máximum, árbitrans hóstium et non cívium se trophaea captúrum.

Lectio iij.

ET principátum quidem non obtínuit, finem vero insidiárum suárum confusiónem accépit, et prófugus íterum ábiit in Ammaníten. Ad últimum, in exítium sui conclúsus ab Aréta Arabum tyránno fúgiens de civitáte in civitátem, ómnibus odiósus, ut réfuga legum et exsecrábilis, ut pátriae et cívium hostis, in Ægyptum extrúsus est.

AD VESPERAS.

Ad Magníficat, Aña. Accingímini fílii poténtes, et estóte paráti pugnáre in proelio : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostrae, et sanctórum : sicut fúerit volúntas in caelo, sic fiat.

DOM. IV. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 6.

ED non post multum témporis misit rex (Antíochus) senem quemdam Antiochénum, qui compélleret Judaeos ut se transférrent a pátriis, et Dei légibus : contamináre étiam quod in Jerosólymis erat templum, et cognomináre Jovis Olympii : et in Gárizim, prout erant hi, qui locum inhabitábant, Jovis hospitális. Péssima autem et univérsis gravis erat malórum incúrsio : nam templum luxúria, et comessatiónibus géntium erat plenum, et scortántium cum meretrícibus : sacratísque aedibus mulíeres se ultro ingerébant, intro feréntes ea, quae non licébat.

Lectio ij.

ALTARE étiam plenum erat illícitis, quae légibus prohibebántur. Neque autem sábbata custodiebántur, neque dies solémnes pátrii servabántur, nec simplíciter Judaeum se esse quisquam confitebátur. Ducebántur autem cum amára necessitáte in die natális regis ad sacrifícia : et, cum Líberi sacra celebraréntur, cogebántur hédera coronáti Líbero circuíre.

Lectio iij.

DECRETUM autem éxiit in próximas gentílium civitátes, suggeréntibus Ptolemaeis, ut pari modo et ipsi advérsus Judaeos ágerent, ut sacrificárent : eos autem, qui nollent transíre ad institúta géntium, interfícerent. Erat ergo vidére misériam. Duae enim mulíeres delátae sunt natos suos circumcidísse : quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxíssent, per muros praecipitavérunt.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 6.

GITUR Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir aetáte provéctus, et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam compléctens, voluntárie praeíbat ad supplícium. Intuens autem, quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitae amórem.

Lectio ij.

HI autem, qui astábant, iníqua miseratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto

rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat de sacrifícii cárnibus : ut, hoc facto, a morte liberarétur : et propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

Lectio iij.

AT ille cogitáre coepit aetátis ac senectútis suae eminéntiam dignam, et ingénitae nobilitátis canítiem, atque a púero óptimae conversatiónis actus : et secúndum sanctae, et a Deo cónditae legis constitúta, respóndit cito, dicens, praemítti se velle in inférnum. Non enim aetáti nostrae dignum est, inquit, fíngere : ut multi adolescéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum : et ipsi propter meam simulatiónem, et propter módicum corruptíbilis vitae tempus decipiántur.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 7.

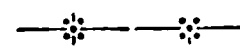
CONTIGIT autem et septem fratres una cum matre sua apprehénsos compélli a rege édere contra fas carnes porcínas, flagris, et táureis cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait : Quid quaeris, et quid vis díscere a nobis? paráti sumus mori, magis, quam pátrias Dei leges praevaricári. Irátus ítaque rex jussit sartágines, et ollas aeneas succéndi : quibus statim succénsis, jussit ei, qui prior fúerat locútus, amputári linguam : et, cute cápitis abstrácta, summas quoque manus et pedes ei praescíndi, céteris ejus frátribus, et matre inspiciéntibus.

Lectio ij.

ET, cum jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, et adhuc spirántem torréri in sartágine : in qua cum diu cruciarétur, céteri una cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter, dicéntes : Dóminus Deus aspíciet veritátem, et consolábitur in nobis, quemádmodum in protestatióne cántici declarávit Móyses : Et in servis suis consolábitur.

Lectio iij.

MORTUO ítaque illo primo, hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum : et, cute cápitis ejus cum capíllis abstrácta, interrogábant, si manducáret prius, quam toto córpore per membra síngula punirétur. At ille, respóndens pátria voce, dixit : Non fáciam. Propter quod et iste, sequénti loco, primi torménta suscépit.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 7.

OST hunc tértius illúditur, et linguam postulátus cito prótulit, et manus constánter exténdit : et cum fidúcia ait : E caelo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc haec ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero : ita ut rex, et qui cum ipso erant, miraréntur adolescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.

Lectio ij.

ET hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes. Et, cum jam esset ad mortem, sic ait : Pótius est ab homínibus morti datos spem exspectáre a Deo, íterum ab ipso resuscitándos : tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et cum admovíssent quintum, vexábant eum. At ille, respíciens in eum, dixit : Potestátem inter hómines habens, cum sis corruptíbilis, facis quod vis : noli autem putáre genus nostrum a Deo esse derelíctum. Tu autem patiénter sústine, et vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te, et semen tuum torquébit.

Lectio iij.

POST hunc ducébant sextum, et is, mori incípiens, sic ait : Noli frustra erráre : nos enim propter nosmetípsos haec pátimur, peccántes in Deum nostrum, et digna admiratióne facta sunt in nobis : tu autem ne exístimes tibi impúne futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris. Supra modum autem mater mirábilis, et bonórum memória digna, quae pereúntes septem fílios sub uníus diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat propter spem, quam in Deum habébat : síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter, repléta sapiéntia.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 7.

NTIOCHUS autem, contémni se arbitrátus, simul et exprobrántis voce despécta, cum adhuc adolescéntior superésset, non solum verbis hortabátur, sed et cum juraménto affirmábat se dívitem et beátum factúrum, et translátum a pátriis légibus amícum habitúrum, et res necessárias ei praebitúrum. Sed ad haec cum adoléscens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, et suadébat ei ut adolescénti fíeret in salútem.

Lectio ij.

CUM autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se fílio suo.

Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátria voce : Fili mi, miserére mei, quae te in útero novem ménsibus portávi, et lac triénnio dedi et álui, et in aetátem istam perdúxi. Peto, nate, ut aspícias ad caelum, et terram, et ad ómnia quae in eis sunt : et intélligas, quia ex níhilo fecit illa Deus, et hóminum genus.

Lectio iij.

ITA fiet, ut non tímeas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam. Cum haec illa adhuc díceret, ait adoléscens : Quem sustinétis? non obédio praecépto regis, sed praecépto legis, quae data est nobis per Móysen. Tu vero, qui invéntor omnis malítiae factus es in Hebraeos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris haec pátimur.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 8.

JUDAS vero Machabaeus, et qui cum illo erant, introíbant laténter in castélla : et convocántes cognátos, et amícos, et eos, qui permansérunt in Judaísmo, assuméntes, eduxérunt ad se sex míllia virórum. Et invocábant Dóminum, ut respíceret in pópulum, qui ab ómnibus calcabátur : et misererétur templo, quod cantaminabátur ab ímpiis : misererétur étiam extermínio civitátis, quae esset íllico complanánda, et vocem sánguinis ad se clamántis audíret.

Lectio ij.

AT Machabaeus, congregáta multitúdine, intolerábilis géntibus efficiebátur : ira enim Dómini in misericórdiam convérsa est. Et supervéniens castéllis, et civitátibus improvísus, succendébat eas : et opportúna loca óccupans, non paucas hóstium strages dabat : máxime autem nóctibus ad hujuscémodi excúrsus ferebátur, et fama virtútis ejus ubíque diffundebátur.

Lectio iij.

VIDENS autem Philíppus paulátim virum ad proféctum veníre, ac frequéntius res ei cédere próspere, ad Ptolemaeum ducem Coelesyriae, et Phoenícis scripsit ut auxílium ferret regis negótiis. At ille velóciter misit Nicánorem Pátrocli de primóribus amícum, datis ei de permístis géntibus, armátis non minus vigínti míllibus, ut univérsum Judaeórum genus deléret.

SABBATO.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 8.

CONVOCATIS autem Machabaeus septem míllibus, qui cum ipso erant, rogábat ne hóstibus reconciliaréntur, neque metúerent iníque veniéntium advérsum se hóstium multitúdinem, sed fórtiter conténderent, ante óculos habéntes contuméliam, quae loco sancto ab his injúste esset illáta, itémque et ludíbrio hábitae civitátis injúriam, adhuc étiam véterum institúta convúlsa.

Lectio ij.

ADMONUIT autem eos et de auxíliis Dei, quae facta sunt erga paréntes : et quod sub Sennácherib centum octogínta quinque míllia periérunt : et de proelio, quod eis advérsus Gálatas fuit in Babylónia, ut omnes, ubi ad rem ventum est, Macedónibus sóciis haesitántibus, ipsi sex míllia soli peremérunt centum vigínti míllia propter auxílium illis datum de caelo, et benefícia pro his plúrima consecúti sunt.

Lectio iij.

AD hoc étiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adjutórii Dei, in prima ácie ipse dux commísit cum Nicánore. Et facto sibi adjutóre Omnipoténte, interfecérunt super novem míllia hóminum : majórem autem partem exércitus Nicánoris vulnéribus débilem factam fúgere compulérunt.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo.

DOM. V. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 9.

ANTIOCHUS inhonéste revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam, quae dícitur Persépolis, et tentávit exspoliáre templum, et civitátem opprímere : sed multitúdine ad arma concurrénte, in fugam versi sunt : et ita cóntigit ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et cum venísset circa Ecbátanam, recognóvit quae erga Nicánorem, et Timótheum gesta sunt.

Lectio ij.

ELATUS autem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum, qui se fugáverant, posse in Judaeos retorquére : ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, caelésti eum judício perurgénte, eo quod ita supérbe lo-

cútus est se ventúrum Jerosólymam, et congériem sepúlcri Judaeórum eam factúrum. Sed qui univérsa cónspicit Dóminus Deus Israël, percússit eum insanábili, et invisíbili plaga.

Lectio iij.

UT enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum, et amára internórum torménta : et quidem satis juste, quippe qui multis, et novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judaeos, et praecípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, et gravi córporis collisióne membra vexári.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 9

ISQUE (Antíochus) qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, et móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, manifféstam Dei virtútem in semetípso contéstans : ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus et foetóre exércitus gravarétur.

Lectio ij.

ET qui paulo ante sídera caeli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam foetóris portáre. Hinc ígitur coepit ex gravi supérbia dedúctus ad agnitiónem sui veníre, divína admónitus plaga, per moménta síngula dolóribus suis augménta capiéntibus. Et cum nec ipse jam foetórem suum ferre posset, ita ait : Justum est súbditum esse Deo, et mortálem non pária Deo sentíre.

Lectio iij.

ORABAT autem hic sceléstus Dóminum, a quo non esset misericórdiam consecutúrus. Et civitátem, ad quam festínans veniébat ut eam ad solum dedúceret, ac sepúlcrum congestórum fáceret, nunc optat líberam réddere : et Judaeos, quos nec sepultúra quidem se dignos habitúrum, sed ávibus ac feris diripiéndos traditúrum, et cum párvulis exterminatúrum díxerat, aequáles nunc Atheniénsibus factúrum pollicétur.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 9.

SED non cessántibus dolóribus (supervénerat enim in eum justum Dei judícium) despérans scripsit (Antíochus)

ad Judaeos in modum deprecatiónis epístolam haec continéntem : Óptimis cívibus Judaeis plúrimam salútem, et bene valére, et esse felíces, rex et princeps Antíochus. Si bene valétis, et fílii vestri, et ex senténtia vobis cuncta sunt, máximas ágimus grátias.

Lectio ij.

ET ego in infirmitáte constitútus, vestri autem memor benígne revérsus de Pérsidis locis, et infirmitáte gravi apprehénsus, necessárium duxi pro commúni utilitáte curam habére : non despérans memetípsum, sed spem multam habens effugiéndi infirmitátem.

Lectio iij.

RESPICIENS autem quod et pater meus, quibus tempóribus in locis superióribus ducébat exércitum, osténdit qui post se suscíperet principátum : ut si quid contrárium accíderet, aut difficile nuntiarétur, sciéntes hi, qui in regiónibus erant, cui esset rerum summa derelícta, non turbaréntur. Ad haec, consíderans de próximo poténtes quosque, et vicínos tempóribus insidiántes, et evéntum exspectántes, designávi fílium meum Antíochum regem.

—:|:—

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 14.

AT Machabaeus, videns secum austérius ágere Nicánorem, et consuétum occúrsum ferócius exhibéntem, intélligens non ex bono esse austeritátem istam, paucis suórum congregátis, occultávit se a Nicánore. Quod cum ille cognóvit fórtiter se a viro praevéntum, venit ad máximum et sanctíssimum templum : et sacerdótibus sólitas hóstias offeréntibus, jussit sibi tradi virum.

Lectio ij.

QUIBUS cum juraménto dicéntibus nescíre se ubi esset qui quaerebátur, exténdens manum ad templum, jurávit, dicens : Nisi Judam mihi vinctum tradidéritis, istud Dei fanum in planítiem dedúcam, et altáre effódiam, et templum hoc Líbero patri consecrábo. Et his dictis ábiit.

Lectio iij.

SACERDOTES autem protendéntes manus in caelum, invocábant eum, qui semper propugnátor esset gentis ipsórum, haec dicéntes : Tu Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluísti templum habitatiónis tuae fíeri in nobis. Et nunc sancte sanctórum ómnium Dómine, consérva in

aetérnum impollútam domum istam, quae nuper mundáta est.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 15.

NICANOR autem, ut cómperit Judam esse in locis Samáriae, cogitávit cum omni ímpetu die sábbati commíttere bellum. Judaeis vero, qui illum per necessitátem sequebántur, dicéntibus : Ne ita feróciter, et bárbare féceris, sed honórem tríbue diéi sanctificatiónis, et honóra eum, qui univérsa cónspicit : ille infélix interrogávit, si est potens in caelo, qui imperávit agi diem sabbatórum.

Lectio ij.

ET respondéntibus illis, Est Dóminus vivus ipse in caelo potens, qui jussit agi séptimam diem. At ille ait : Et ego potens sum super terram, qui ímpero sumi arma, et negótia regis impléri. Tamen non obtínuit ut consílium perfíceret. Et Nicánor quidem cum summa supérbia eréctus, cogitáverat commúne trophaeum statúere de Juda.

Lectio iij.

MACHABAEUS autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi a Deo adfutúrum : et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de caelo, et nunc sperárent ab Omnipoténte sibi adfutúram victóriam. Et allocútus eos de lege, et prophétis, ádmonens étiam certámina, quae fécerant prius, promptióres constítuit eos.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 15.

RAT autem hujuscémodi visus : Oníam, qui fúerat summus sacérdos, virum bonum et benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, et elóquio decórum, et qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judaeórum. Post hoc apparuísse et álium virum aetáte, et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum : respondéntem vero Oníam dixísse : Hic est fratrum amátor, et pópuli Israël : hic est, qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei.

Lectio ij.

EXTENDISSE autem Jeremíam dextram, et dedísse Judae gládium áureum, dicéntem : Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israël. Exhortáti ítaque Judae

sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et conflígere fórtiter : ut virtus de negótiis judicáret, eo quod cívitas sancta, et templum periclitaréntur.

Lectio iij.

ET, cum jam omnes sperárent judícium futúrum, hostésque adéssent, atque exércitus esset ordinátus, béstiae, equitésque opportúno in loco compósiti, consíderans Machabaeus advéntum multitúdinis, et apparátum várium armórum, et ferocitátem bestiárum, exténdens manus in caelum, prodígia faciéntem Dóminum invocávit, qui non secúndum armórum poténtiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victóriam.

SABBATO.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 15.

NICANOR autem, et qui cum ipso erant, cum tubis et cánticis admovébant. Judas vero, et qui cum eo erant, invocáto Deo, per oratiónes congréssi sunt : manu quidem pugnántes, sed Dóminum córdibus orántes, prostravérunt non minus trigínta quinque míllia, praeséntia Dei magnífice delectáti. Cumque cessássent, et cum gáudio redírent, cognovérunt Nicánorem ruísse cum armis suis.

Lectio ij.

FACTO ítaque clamóre, et perturbatióne excitáta, pátria voce omnipoténtem Dóminum benedicébant. Praecépit autem Judas, qui per ómnia córpore et ánimo mori pro cívibus parátus erat, caput Nicánoris, et manum cum húmero abscíssam, Jerosólymam perférri. Quo cum pervenísset, convocátis contribúlibus, et sacerdótibus ad altáre, accérsiit et eos, qui in arce erant.

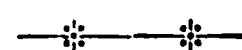
Lectio iij.

ET osténso cápite Nicánoris, et manu nefária, quam exténdens contra domum sanctam omnipoténtis Dei, magnífice gloriátus est. Linguam étiam ímpii Nicánoris praecísam jussit particulátim ávibus dari : manum autem deméntis contra templum suspéndi. Omnes ígitur caeli benedixérunt Dóminum, dicéntes : Benedíctus, qui locum suum incontaminátum servávit.

AD VESPERAS.

℟. ij. Aspice Dómine. p. 287.

Ad Magníficat, Aña. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : et ea, quae sub ipso erant, replébant templum.

DOM. I. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

T factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt caeli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi sacerdótem in terra Chaldaeórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab aquilóne : et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est de médio ignis. Tu autem.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quae sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alae uni, et sex alae álteri. Et ea, quae.

Ab hac Dominica, usque ad primam Adventus exclusive, in Domin. legitur Hist. Vidi Dóminum.

Lectio ij.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennae uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllae quasi aspéctus aeris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctaeque erant pennae eórum altérius ad álterum. Tu autem.

℟. Aspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína Deus meus aurem tuam, et audi :* Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde : qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

NON revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. Similitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilae désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennae eórum exténtae désuper : duae pennae singulórum jungebántur, et duae tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat. Tu autem.

℟. Aspice Dómine quia facta est desoláta cívitas plena divítiis : sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymae ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

℟. iv. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes, tota die, et nocte non tacébunt, * Laudántes nomen Dómini. ℣. Praedicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt in géntibus glóriam meam. Laudántes.

℟. v. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuae poténtiae prótege nos semper: * Líbera, Dómine Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

℟. vj. Sustinúimus pacem, et non venit: quaesívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris: injúste égimus, iniquitátem fécimus. Non. Glória Patri. Non.

In tertio Nocturno.

℟. vij. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam, ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

℟. viij. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non me contaminavérunt: * Quia coram eo justítia invénta est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Quia.

℟. ix. Laudábilis pópulus, quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es: * Herédítas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus eléctus in hereditátem. Herédítas. Glória Patri. Herédítas.

Hoc ℟. ix. semel lecto, loco illius in seq. Dom. dicatur ℟. **Honor.** prout hab. Dom. post Oct. Trinit. pag. 176.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

ET vidi, et cécidi in fáciem meam, et audívi vocem loquéntis. Et dixit ad me: Fili hóminis sta super pedes tuos, et loquar tecum. Et ingréssus est in me spíritus postquam locútus est mihi, et státuit me supra pedes meos: et audívi loquéntem ad me, et dicéntem: Fili hóminis, mitto ego te ad fílios Israël, ad gentes apostatríces, quae recessérunt a me. Haec dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, et salvi éritis.

Lectio ij.

IPSI et patres eórum praevaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et fílii dura fácie, et indomábili

corde sunt, ad quos ego mitto te : et dices ad eos : Haec dicit Dóminus Deus : Si forte vel ipsi áudiant, et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est : et scient quia prophéta fúerit in médio eórum. Haec dicit.

Lectio iij.

TU ergo fili hóminis ne tímeas eos, neque sermónes eórum métuas : quóniam incréduli, et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, et vultus eórum ne formídes : quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant, et quiéscant : quóniam irritatóres sunt. Haec dicit.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 3.

ET dixit ad me : Fili hóminis quodcúmque invéneris cómede : cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad fílios Israël. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo : et dixit ad me : Fili hóminis venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud : et factum est in ore meo sicut mel dulce. Haec dicit.

Lectio ij.

ET dixit ad me : Fili hóminis vade ad domum Israël, et loquéris verba mea ad eos. Non enim ad pópulum profúndi sermónis, et ignótae linguae tu mítteris ad domum Israël : neque ad pópulos multos profúndi sermónis, et ignótae linguae, quorum non possis audíre sermónes : et si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israël nolunt audíre te : qûia nolunt audíre me. Haec dicit.

Lectio iij.

OMNIS quippe domus Israël attríta fronte est, et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, et frontem tuam durióren frôntibus eórum. Ut adamántem, et ut sílicem dedi fáciem tuam : ne tímeas eos, neque métuas a fácie eórum : quia domus exásperans est. Et dixit ad me : Fili hóminis omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo, et áuribus tuis audi. Haec dicit.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 3.

ET assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnae : Benedícta glória Dómini de loco suo. Et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiónis magnae. Spíritus quoque levávit me, et assúm-

psit me : et ábii amárus in indignatióne spíritus mei : manus enim Dómini erat mecum, confórtans me. Haec dicit.

Lectio ij.

ET veni ad transmigratiónem, ad acérvum novárum frugum, ad eos, qui habitábant juxta flumen Chobar, et sedi ubi illi sedébant : et mansi ibi septem diébus moerens in médio eórum. Cum autem pertransíssent septem dies, factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis speculatórem dedi te dómui Israël : et áudies de ore meo verbum, et annuntiábis eis ex me. Haec dicit.

Lectio iij.

SI dicénte me ad ímpium : Morte moriéris : non annuntiáveris ei, neque locútus fúeris ut avertátur a via sua ímpia, et vivat : ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram. Si autem tu annuntiáveris ímpio, et ille non fúerit convérsus ab impietáte sua, et a via sua ímpia : ipse quidem in iniquitáte sua moriétur, tu autem ánimam tuam liberásti. Haec dicit.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 4.

T tu fili hóminis sume tibi láterem, et pones eum coram te : et descríbes in eo civitátem Jerúsalem. Et ordinábis advérsus eam obsidiónem, et aedificábis munitiónes, et comportábis ággerem, et dabis contra eam castra, et pones aríetes in gyro. Et tu sume tibi sartáginem férream, et pones eam in murum férreum inter te, et inter civitátem : et obfirmábis fáciem tuam ad eam, et erit in obsidiónem, et circúmdabis eam : signum est dómui Israël. Haec dicit.

Lectio ij.

ET tu dórmies super latus tuum sinístrum, et pones iniquitátes domus Israël super eo número diérum, quibus dórmies super illud, et assúmes iniquitátem eórum. Ego autem dedi tibi annos iniquitátis eórum, número diérum trecéntos et nonagínta dies : et portábis iniquitátem domus Israël. Haec dicit.

Lectio iij.

ET cum compléveris haec, dórmies super latus tuum déxterum secúndo : et assúmes iniquitátem domus Juda quadragínta diébus : diem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi. Et ad obsidiónem Jerúsalem convértes fáciem tuam, et bráchium tuum erit exténtum : et prophetábis advérsus eam. Ecce circúmdedi te vínculis : et non te convértes a látere tuo in latus áliud, donec cómpleas dies obsidiónis tuae. Haec dicit.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 5

T tu fili hóminis sume tibi gládium acútum, radéntem pilos : et assúmes eum, et duces per caput tuum, et per barbam tuam : et assúmes tibi statéram pónderis, et dívides eos. Tértiam partem igni combúres in médio civitátis, juxta completiónem diérum obsidiónis: et assúmes tértiam partem, et concídes gládio in circúitu ejus : tértiam vero áliam dispérges in ventum, et gládium nudábo post eos. Haec dicit.

Lectio ij.

ET sumes inde parvum númerum : et ligábis eos in summitáte pállii tui. Et ex eis rursum tolles, et projícies eos in médio ignis, et combúres eos igni : et ex eo egrediétur ignis in omnem domum Israël. Haec dicit Dóminus Deus : Ista est Jerúsalem, in médio géntium pósui eam, et in circúitu ejus terras. Et contémpsit judícia mea, ut plus esset ímpia quam gentes : et praecépta mea ultra quam terrae, quae in circúitu ejus sunt. Haec dicit.

Lectio iij.

JUDICIA enim mea projecérunt, et in praecéptis meis non ambulavérunt. Idcírco haec dicit Dóminus Deus : Quia superástis gentes, quae in circúitu vestro sunt, et in praecéptis meis non ambulástis, et judícia mea non fecístis, et juxta judícia géntium, quae in circúitu vestro sunt, non estis operáti : ídeo haec dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te, et ipse ego fáciam in médio tui judícia in óculis géntium. Haec dicit.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 6.

T factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam ad montes Israël, et prophetábis ad eos, et dices : Montes Israël audíte verbum Dómini Dei : Haec dicit Dóminus Deus móntibus, et cóllibus, rúpibus, et vállibus : Ecce ego indúcam super vos gládium, et dispérdam excélsa vestra, et demóliar aras vestras, et confringéntur simulácra vestra : et dejíciam interféctos vestros ante idóla vestra. Haec dicit.

Lectio ij.

ET dabo cadávera filiórum Israël ante fáciem simulacrórum vestrórum : et dispérgam ossa vestra circum aras vestras in ómnibus habitatiónibus vestris. Urbes desértae erunt, et excélsa demoliéntur, et dissipabúntur : et interíbunt arae vestrae, et confringéntur : et cessábunt idóla vestra, et conteréntur delúbra vestra, et delebúntur ópera vestra. Haec dicit.

Lectio iij.

ET cadet interféctus in médio vestri : et sciétis quia ego sum Dóminus. Et relínquam in vobis eos, qui fúgerint gládium in géntibus, cum dispérsero vos in terris. Et recordabúntur mei liberáti vestri in géntibus, ad quas captívi ducti sunt : quia contrívi cor eórum fórnicans, et recédens a me; et óculos eórum fornicántes post idóla sua. Haec dicit.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuae poténtiae prótege nos semper, Deus noster.

Si mensis Novemb. quinque Dom. habuerit, omnes Lect. ut signatae sunt, legantur. Si vero habuerit tantum quatuor, Lectiones sequentis Dom. et Hebd. de Ezechiele dimitt. et quae pro tertia Dom. et Hebd. notatae sunt, in Dom. et Hebd. secunda : et quae pro quarta, in tertia : et quae pro quinta, in quarta recitentur.

DOM. II. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 7.

T factus est sermo Dómini ad me, dicens : Et tu fili hóminis, haec dicit Dóminus Deus terrae Israël : Finis venit, venit finis super quátuor plagas terrae. Nunc finis super te, et immíttam furórem meum in te : et judicábo te juxta vias tuas : et ponam contra te omnes abominatiónes tuas. Et non parcet óculus meus super te, et non miserébor : sed vias tuas ponam super te, et abominatiónes tuae in médio tui erunt : et sciétis quia ego Dóminus. Haec dicit.

Lectio ij.

HAEC dicit Dóminus Deus : Afflíctio una, afflíctio ecce venit : finis venit, venit finis, evigilávit advérsum te : ecce venit. Venit contrítio super te, qui hábitas in terra : venit tempus, prope est dies occisiónis, et non glóriae móntium. Nunc de propínquo effúndam iram meam super te, et complébo furórem meum in te : et judicábo te juxta vias tuas, et impónam tibi ómnia scélera tua. Haec dicit.

Lectio iij.

ET non parcet óculus meus, nec miserébor, sed vias tuas impónam tibi, et abominatiónes tuae in médio tui erunt : et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens. Ecce dies, ecce venit : egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia : iníquitas surréxit in virga impietátis : non ex eis, et non ex pópulo, neque ex sónitu eórum : et non erit réquies in eis. Venit tempus,

appropinquávit dies : qui emit, non laetétur : et qui vendit, non lúgeat : quia ira super omnem pópulum ejus. Haec dicit.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 8.

ET factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mensis : ego sedébam in domo mea, et senes Juda sedébant coram me, et cécidit ibi super me manus Dómini Dei. Et vidi, et ecce similitúdo quasi aspéctus ignis : ab aspéctu lumbórum ejus, et deórsum, ignis : et a lumbis ejus, et sursum, quasi aspéctus splendóris, ut vísio eléctri. Haec dicit.

Lectio ij.

ET emíssa similitúdo manus apprehéndit me in cincínno cápitis mei : et elevávit me Spíritus inter terram, et caelum : et addúxit me in Jerúsalem in visióne Dei, juxta óstium intérius, quod respiciébat ad aquilónem, ubi erat statútum idólum zeli ad provocándam aemulatiónem. Et ecce ibi glória Dei Israël secúndum visiónem, quam víderam in campo. Haec dicit.

Lectio iij.

ET dixit ad me : Fili hóminis, leva óculos tuos ad viam aquilónis. Et levávi óculos meos ad viam aquilónis : et ecce ab aquilóne portae altáris idólum zeli in ipso intróitu. Et dixit ad me : Fili hóminis, putásne, vides tu quid isti fáciunt, abominatiónes magnas, quas domus Israël facit hic, ut procul recédam a sanctuário meo? et adhuc convérsus vidébis abominatiónes majóres. Haec dicit.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 8.

ET ingréssus vidi, et ecce omnis similitúdo reptílium, et animálium, abominátio, et univérsa idóla domus Israël depícta erant in paríete in circúitu per totum. Et septuagínta viri de senióribus domus Israël, et Jezonías fílius Saphan stabat in médio eórum, stántium ante pictúras : et unusquísque habébat thuríbulum in manu sua : et vapor nébulae de thure consurgébat. Haec dicit.

Lectio ij.

ET dixit ad me : Certe vides fili hóminis quae senióres domus Israël fáciunt in ténebris, unusquísque in abscóndito cubículi sui : dicunt enim : Non videt Dóminus nos, derelíquit Dóminus terram. Et dixit ad me : Adhuc convérsus vidébis abominatiónes majóres, quas isti fáciunt. Et introdúxit me per óstium portae domus Dómini,

quod respiciébat ad aquilónem : et ecce ibi mulíeres sedébant plangéntes Adónidem. Haec dicit.

Lectio iij.

ET dixit ad me : Certe vidísti fili hóminis : adhuc convérsus vidébis abominatiónes majóres his. Et introdúxit me in átrium domus Dómini intérius : et ecce in óstio templi Dómini inter vestíbulum et altáre, quasi vigínti quinque viri dorsa habéntes contra templum Dómini, et fácies ad oriéntem : et adorábant ad ortum solis. Haec dicit.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 9.

T clamávit in áuribus meis voce magna, dicens : Appropinquavérunt visitatiónes urbis, et unusquísque vas interfectiónis habet in manu sua. Et ecce sex viri veniébant de via portae superióris, quae réspicit ad aquilónem : et uniuscujúsque vas intéritus in manu ejus : vir quoque unus in médio eórum vestítus erat líneis, et atramentárium scriptóris ad renes ejus : et ingréssi sunt, et stetérunt juxta altáre aereum. Haec dicit.

Lectio ij.

ET glória Dómini Israël assúmpta est de cherub, quae erat super eum ad limen domus : et vocávit virum, qui indútus erat líneis, et atramentárium scriptóris habébat in lumbis suis. Et dixit Dóminus ad eum : Transi per médiam civitátem in médio Jerúsalem : et signa thau super frontes virórum geméntium, et doléntium super cunctis abominatiónibus, quae fiunt in médio ejus. Haec dicit.

Lectio iij.

ET illis dixit, audiénte me : Transíte per civitátem sequéntes eum, et percútite : non parcat óculus vester, neque misereámini. Senem, adolescéntulum, et vírginem, párvulum, et mulíeres interfícite usque ad interneciónem : omnem autem, super quem vidéritis thau, ne occidátis, et a sanctuário meo incípite. Coepérunt ergo a viris senióribus, qui erant ante fáciem domus. Haec dicit.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 13.

T factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israël, qui prophétant : et dices prophetántibus de corde suo : Audíte verbum Dómini. Haec dicit Dóminus Deus : Vae prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes

in desértis, prophétae tui Israël erant. Haec dicit.

Lectio ij.

NON ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Israël, ut starétis in proelio in die Dómini. Vident vana, et divínant mendácium, dicéntes : Ait Dóminus : cum Dóminus non míserit eos : et perseveravérunt confirmáre sermónem. Numquid non visiónem cassam vidístis, et divinatiónem mendácem locúti estis? et dícitis, Ait Dóminus : cum ego non sim locútus. Haec dicit.

Lectio iij.

PROPTEREA haec dicit Dóminus Deus : Quia locúti estis vana, et vidístis mendácium : ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus : Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divínant mendácium : in consílio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israël non scribéntur, nec in terram Israël ingrediéntur : et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum, dicéntes : Pax, et non est pax. Haec dicit.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 14.

T venérunt ad me viri seniórum Israël, et sedérunt coram me. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, viri isti posuérunt immundítias suas in córdibus suis, et scándalum iniquitátis suae statuérunt contra fáciem suam : numquid interrogátus respondébo eis? Haec dicit.

Lectio ij.

PROPTER hoc lóquere eis, et dices ad eos : Haec dicit Dóminus Deus : Homo homo de domo Israël, qui posúerit immundítias suas in corde suo, et scándalum iniquitátis suae statúerit contra fáciem suam, et vénerit ad prophétam intérrogans per eum me : ego Dóminus respondébo ei in multitúdine immunditiárum suárum : ut capiátur domus Israël in corde suo, quo recessérunt a me in cunctis idólis suis. Haec dicit.

Lectio iij.

PROPTEREA dic ad domum Israël : Haec dicit Dóminus Deus : Convertímini, et recédite ab idólis vestris, et ab univérsis contaminatiónibus vestris avértite fácies vestras. Quia homo homo de domo Israël, et de prosélytis quicúmque ádvena fúerit in Israël, si alienátus fúerit a me, et posúerit idóla sua in corde suo, et scándalum iniquitátis suae statúerit contra fáciem suam, et vénerit ad prophétam ut intérroget per eum me : ego Dóminus respondébo ei per me. Haec dicit.

SABBATO.

De Ezechíele Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 14.

T factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, terra cum peccáverit mihi, ut praevaricétur praevá-ricans, exténdam manum meam super eam, et cónteram virgam panis ejus : et immíttam in eam famem, et interfíciam de ea hóminem, et juméntum. Et si fúerint tres viri isti in médio ejus, Noë, Dániel, et Job : ipsi justítia sua liberábunt ánimas suas, ait Dóminus exercítuum. Haec dicit.

Lectio ij.

QUOD si et béstias péssimas indúxero super terram ut vastem eam : et fúerit ínvia, eo quod non sit pertránsiens propter béstias : tres viri isti si fúerint in ea, vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia nec fílios, nec fílias liberábunt : sed ipsi soli liberabúntur, terra autem desolábitur. Haec dicit.

Lectio iij.

VEL si gládium indúxero super terram illam, et díxero gládio : Transi per terram : et interfécero de ea hóminem, et juméntum : et tres viri isti fúerint in médio ejus : vivo ego, dicit Dóminus Deus, non liberábunt fílios, neque fílias : sed ipsi soli liberabúntur. Haec dicit.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Qui caelórum cóntines thronos, et abyssos intuéris Dómine rex regum, montes pónderas, terram palmo conclúdis : exáudi nos Dómine in gemítibus nostris.

DOM. III. (vel II.) NOV.

In primo Nocturno.

Incipit liber Daniélis Prophétae.

Lectio j. *Cap.* 1.

NNO tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem, et obsédit eam; et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, et partem vasórum domus Dei : et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, et vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez praepósito eunuchórum ut introdúceret de fíliis Israël, et de sémine régio et tyrannórum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, et erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia, et doctos disciplína, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, et linguam Chaldaeórum. Tu autem.

Lectio ij.

ET constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, et de vino unde bi-

bébat ipse, ut enutríti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda, Dániel, Ananías, Mísaël, et Azarías. Et impósuit eis praepósitus eunuchórum, nómina : Daniéli, Báltassar : Ananíae, Sidrach : Misaéli, Misach : et Azaríae, Abdénago. Tu autem.

Lectio iij.

PROPOSUIT autem Dániel in corde suo ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus ejus : et rogávit eunuchórum praepósitum ne contaminaretur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem : Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum : qui si víderit vultus vestros macilentióres prae céteris adolescéntibus coaevis vestris, condemnábitis caput meum regi. Tu autem.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 7.

NNO primo Báltassar regis Babylónis, Dániel sómnium vidit : vísio autem cápitis ejus in cubíli suo : et sómnium scribens, brevi sermóne comprehéndit : summatímque perstríngens, ait : Vidébam in visióne mea nocte, et ecce quátuor venti caeli pugnábant in mari magno. Et quátuor béstiae grandes ascendébant de mari divérsae inter se. Tu autem.

Lectio ij.

PRIMA quasi leaena, et alas habébat áquilae : aspiciébam donec evúlsae sunt alae ejus, et subláta est de terra, et super pedes quasi homo stetit, et cor hóminis datum est ei. Et ecce béstia ália símilis urso in parte stetit : et tres órdines erant in ore ejus, et in déntibus ejus, et sic dicébant ei : Surge, cómede carnes plúrimas. Tu autem.

Lectio iij.

POST haec aspiciébam, et ecce ália quasi pardus, et alas habébat quasi avis, quátuor super se, et quátuor cápita erant in béstia, et potéstas data est ei. Post haec aspiciébam in visióne noctis, et ecce béstia quarta terríbilis, atque mirábilis, et fortis nimis, dentes férreos habébat magnos, cómedens atque comminuens, et réliqua pédibus suis concúlcans. Tu autem.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 7.

SPICIEBAM ergo in visióne noctis, et ecce cum núbibus caeli quasi fílius hóminis veniébat, et usque ad

antíquum diérum pervénit : et in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestátem, et honórem, et regnum : et omnes pópuli, tribus, et linguae ipsi sérvient : potéstas ejus, potéstas aetérna, quae non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. Tu autem.

Lectio ij.

HORRUIT spíritus meus, ego Dániel térritus sum in his, et visiónes cápitis mei conturbavérunt me. Accéssi ad unum de assisténtibus, et veritátem quaerébam ab eo de ómnìbus his. Qui dixit mihi interpretatiónem sermónum, et dócuit me. Hae quátuor béstiae magnae : quátuor sunt regna, quae consúrgent de terra. Tu autem.

Lectio iij.

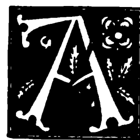
SUSCIPIENT autem regnum sancti Dei altíssimi : et obtinébunt regnum usque in saeculum, et saeculum saeculórum. Post hoc vólui diligénter díscere de béstia quarta, quae erat dissímilis valde ab ómnibus, et terríbilis nimis : dentes et ungues ejus férrei : comedébat, et comminuébat, et réliqua pédibus suis conculcábat : et de córnibus decem, quae habébat in cápite. Tu autem.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 8.

ANNO tértio regni Báltassar regis, vísio appáruit mihi. Ego Dániel post id, quod víderam in princípio, vidi in visióne mea, cum essem in Susis castro, quod est in Ælam regióne : vidi autem in visióne esse me super portam Ulai. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce áries unus stabat ante palúdem, habens córnua excélsa, et unum excélsius áltero atque succréscens. Tu autem.

Lectio ij.

POSTEA vidi aríetem córnibus ventilántem contra occidéntem, et contra aquilónem, et contra merídiem, et omnes béstiae non póterant resístere ei, neque liberári de manu ejus : fecítque secúndum voluntátem suam, et magnificátus est. Et ego intelligébam : ecce autem hircus caprárum veniébat ab occidénte super fáciem totíus terrae, et non tangébat terram. Tu autem.

Lectio iij.

PORRO hircus habébat cornu insígne inter óculos suos. Et venit usque ad aríetem illum cornútum, quem víderam stantem ante portam, et cucúrrit ad eum in ímpetu fortitúdinis suae. Cumque appropinquásset prope aríetem,

efferátus est in eum, et percússit aríetem : et commínuit duo córnua ejus, et non póterat áries resístere ei. Tu autem.

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 9.

CUMQUE adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israël, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei : adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Tu autem.

Lectio ij.

AB exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desiderióvum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátae sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam ut consummétur praevaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Tu autem.

Lectio iij.

SCITO ergo, et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut íterum aedificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duae erunt : et rursum aedificábitur platéa, et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus : et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Tu autem.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 10.

ANNO tértio Cyri regis Persárum, verbum revelátum est Daniéli cognoménto Báltassar, et verbum verum, et fortitúdo magna : intellexítque sermónem : intelligéntia enim est opus in visióne. In diébus illis ego Dániel lugébam trium hebdomadárum diébus, panem desiderábilem non comédi, et caro et vinum non introiérunt in os meum, sed neque unguénto unctus sum : donec compleréntur trium hebdomadárum dies. Tu autem.

Lectio ij.

DIE autem vigésima et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir

unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo : et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus, et quae deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies aeris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Tu autem.

Lectio iij.

VIDI autem ego Dániel solus visiónem : porro viri, qui erant mecum, non vidérunt : sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium. Tu autem.

SABBATO.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 12.

IN témpore autem illo consúrget Míchaël princeps magnus, qui stat pro fíliis pópuli tui : et véniet tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse coepérunt usque ad tempus illud. Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit scriptus in libro. Et multi de his, qui dórmiunt in terrae púlvere, evigilábunt : álii in vitam aetérnam, et álii in oppróbrium ut vídeant semper. Tu autem.

Lectio ij.

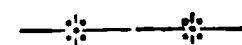
QUI autem docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti : et qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellae in perpétuas aeternitátes. Tu autem Dániel claude sermónes, et signa librum usque ad tempus statútum : plúrimi pertransíbunt, et múltiplex erit sciéntia. Et vidi ego Dániel, et ecce quasi duo álii stabant : unus hinc super ripam flúminis, et álius inde ex áltera ripa flúminis. Tu autem.

Lectio iij.

ET dixi viro, qui erat indútus líneis, qui stabat super aquas flúminis : Usquequo finis horum mirabílium ? Et audívi virum, qui indútus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis, cum elevásset déxteram et sinístram suam in caelum, et jurásset per vivéntem in aetérnum, quia in tempus, et témpora, et dimídium témporis. Et cum compléta fúerit dispérsio manus pópuli sancti, complebúntur univérsa haec. Tu autem.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Sustinúimus pacem, et non venit Dómine : quaesívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus Dómine peccáta nostra : ne in aetérnum obliviscáris nos, Deus Israël.

DOM. IV. (vel III.) NOV.

In primo Nocturno.

Incipit liber Osée Prophétae.

Lectio j. *Cap.* 1.

ERBUM Dómini, quod factum est ad Osée fílium Béeri, in diébus Ozíae, Jóathan, Achaz, Ezechíae regum Juda, et in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israël. Princípium loquéndi Dómino in Osée : et dixit Dóminus ad Osée : Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi fílios fornicatiónum : quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit, et accépit Gomer fíliam Debélaim : et concépit, et péperit ei fílium. Haec dicit.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad eum : Voca nomen ejus Jézrahel : quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, et quiéscere fáciam regnum domus Israël. Et in illa die cónteram arcum Israël in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, et péperit fíliam. Et dixit ei : Voca nomen ejus Absque misericórdia : quia non addam ultra miseréri dómui Israël, sed oblivióne oblivíscar eórum. Haec dicit.

Lectio iij.

ET dómui Juda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo : et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello, et in equis, et in equítibus. Et ablactávit eam, quae erat Absque misericórdia. Et concépit, et péperit fílium. Et dixit : Voca nomen ejus : Non pópulus meus : quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israël quasi aréna maris, quae sine mensúra est, et non numerábitur. Haec dicit.

FERIA SECUNDA.

De Osée Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

ICITE frátribus vestris : Pópulus meus : et soróri vestrae, Misericórdiam consecúta. Judicáte matrem vestram, judicáte : quóniam ipsa non uxor mea, et ego non vir ejus. Auferat fornicatiónes suas a fácie sua, et adultéria sua de médio úberum suórum : ne forte exspóliem eam nudam, et státuam eam secúndum diem nativitátis suae : et ponam eam quasi solitúdinem, et státuam eam velut terram ínviam, et interfíciam eam siti. Haec dicit.

Lectio ij.

ET filiórum illíus non miserébor : quóniam fílii fornicatiónum sunt. Quia fornicáta est mater eórum, confúsa est quae concépit eos : quia dixit : Vadam post amatóres meos, qui dant panes mihi, et aquas meas, lanam

meam, et linum meum, óleum meum, et potum meum. Propter hoc ecce ego sépiam viam tuam spinis, et sépiam eam macéria, et sémitas suas non invéniet. Haec dicit.

Lectio iij.

ET sequétur amatóres suos, et non apprehéndet eos : et quaeret eos, et non invéniet, et dicet : Vadam, et revértar ad virum meum priórem : quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. Et haec nescívit, quia ego dedi ei fruméntum, et vinum, et óleum, et argéntum multiplicávi ei, et aurum, quae fecérunt Baal. Haec dicit.

FERIA TERTIA.

De Osée Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 4.

AUDITE verbum Dómini fílii Israël, quia judícium Dómino cum habitatóribus terrae : non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, et mendácium, et homicídium, et furtum, et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis, qui hábitat in ea, in béstia agri, et in vólucre caeli : sed et pisces maris congregabúntur. Haec dicit.

Lectio ij.

VERUMTAMEN unusquísque non júdicet : et non arguátur vir : pópulus enim tuus sicut hi, qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum : nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam. Quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi : et oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego. Haec dicit.

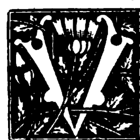
Lectio iij.

SECUNDUM multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi : glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : et visitábo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur. Haec dicit.

FERIA QUARTA.

Incipit liber Joélis Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

VERBUM Dómini, quod factum est ad Joël fílium Phátuel. Audíte hoc senes, et áuribus percípite omnes habitatóres terrae : si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum? Super hoc fíliis vestris narráte, et fílii vestri fíliis suis, et fílii eórum generatióni álteri. Resíduum erúcae comédit locústa, et resíduum locústae comédit

bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo. Haec dicit.

Lectio ij.

EXPERGISCIMINI ébrii, et flete, et ululáte omnes, qui bíbitis vinum in dulcédine: quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam, fortis et innumerábilis : dentes ejus ut dentes leónis : et moláres ejus ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum, et ficum meam decorticávit : nudans spoliávit eam, et projécit : albi facti sunt rami ejus. Haec dicit.

Lectio iij.

PLANGE quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suae. Périit sacrifícium, et libátio de domo Dómini : luxérunt sacerdótes minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus : quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum. Confúsi sunt agrícolae, ululavérunt vinitóres super fruménto, et hórdeo, quia périit messis agri. Haec dicit.

FERIA QUINTA.

Incipit liber Amos Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

ERBA Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue : quae vidit super Israël in diébus Ozíae regis Juda, et in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israël ante duos annos terraemótus. Et dixit : Dóminus de Sion rúgiet, et de Jerúsalem dabit vocem suam. Et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli. Haec dicit.

Lectio ij.

HAEC dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Damásci, et super quátuor non convértam eum : eo quod trituráverint in plaustris férreis Gálaad. Et mittam ignem in domum Azaël, et devorábit domos Bénadad. Et cónteram vectem Damásci : et dispérdam habitatórem de campo idóli, et tenéntem sceptrum de domo voluptátis : et transferétur pópulus Syriae Cyrénen, dicit Dóminus. Haec dicit.

Lectio iij.

HAEC dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Gazae, et super quátuor non convértam eum : eo quod transtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idumaea. Et mittam ignem in murum Gazae, et devorábit aedes ejus Et dispérdam habitatórem de Azóto, et tenéntem sceptrum de Ascalóne. Haec dicit.

FERIA SEXTA.

Incipit liber Abdíae Prophétae.

Lectio j.

ISIO Abdíae. Haec dicit Dóminus Deus ad Edom : Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit : Súrgite, et consurgámus advérsus eum in proelium.

Ecce párvulum dedi te in géntibus : contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum. Haec dicit.

Lectio ij.

QUI dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum : inde détraham te, dicit Dóminus. Si fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? nonne furáti essent sufficiéntia sibi? si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? Haec dicit.

Lectio iij.

QUOMODO scrutáti sunt Esau, investigavérunt abscóndita ejus? Usque ad términum emisérunt te : omnes viri foederis tui illusérunt tibi : invaluérunt advérsum te viri pacis tuae : qui cómedunt tecum, ponent insídias subter te : non est prudéntia in eo. Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumaea, et prudéntiam de monte Esau? Haec dicit.

SABBATO.

De Jona Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

T praeparávit Dóminus piscem grandem ut deglutíret Jonam : et erat Jonas in ventre piscis tribus diébus, et tribus nóctibus. Et orávit Jonas ad Dóminum Deum suum de ventre piscis. Et dixit : Clamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, et exaudívit me : de ventre ínferi clamávi, et exaudísti vocem meam. Et projecísti me in profúndum in corde maris, et flumen circúmdedit me : omnes gúrgites tui, et fluctus tui super me transiérunt. Haec dicit.

Lectio ij. *Cap.* 3.

ET factum est verbum Dómini ad Jonam secúndo, dicens : Surge, et vade in Níniven civitátem magnam : et praedica in ea praedicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini : et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et coepit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus : et clamávit, et dixit : Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Haec dicit.

Lectio iij.

ET credidérunt viri Ninivítae in Deum : et praedicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive : et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Haec dicit.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Aspice Dómine quia facta est deso-

láta cívitas plena divítiis : sedet in tristítia dómina géntium : non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

DOM. V. (vel IV.) NOV.

In primo Nocturno.

Incipit liber Michaeae Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

ERBUM Dómini, quod factum est ad Michaeam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechíae regum Juda : quod vidit super Samáriam, et Jerúsalem. Audíte pópuli omnes, et atténdat terra, et plenitúdo ejus : et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo : et descéndet, et calcábit super excélsa terrae. Haec dicit.

Lectio ij.

ET consuméntur montes subtus eum : et valles scindéntur sicut cera a fácie ignis, et sicut aquae, quae decúrrunt in praeceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israël. Quod scelus Jacob? nonne Samária? et quae excélsa Judae? nonne Jerúsalem? Et ponam Samáriam quasi acérvum lápidum in agro cum plantátur vínea : et détraham in vallem lápides ejus, et fundaménta ejus revelábo. Haec dicit.

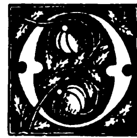
Lectio iij.

ET ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus combuüréntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem : quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam, et ululábo: vadam spoliátus, et nudus: fáciam planctum velut dracónum, et luctum quasi struthiónum. Haec dicit.

FERIA SECUNDA.

Incipit liber Nahum Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

NUS Nínive : Liber visiónis Nahum Elcesaei. Deus aemulátor, et ulcíscens Dóminus : ulcíscens Dóminus, et habens furórem, ulcíscens Dóminus in hostes suos, et iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, et magnus fortitúdine, et mundans non fáciet innocéntem. Dóminus intempestáte, et túrbine viae ejus, et nébulae pulvis pedum ejus. Haec dicit.

Lectio ij.

INCREPANS mare, et exsíccans illud : et ómnia flúmina ad desértum dedúcens. Infirmátus est Basan, et Carmélus : et flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt : et

contrémuit terra a fácie ejus, et orbis, et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resístet in ira furóris ejus? Haec dicit.

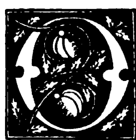
Lectio iij.

INDIGNATIO ejus effúsa est ut ignis : et petrae dissolútae sunt ab eo. Bonus Dóminus, et confórtans in die tribulatiónis : et sciens sperántes in se. Et in dilúvio praetereúnte, consummatiónem fáciet loci ejus : et inimícos ejus persequéntur ténebrae. Quid cogitátis contra Dóminum? consummatiónem ipse fáciet : non consúrget duplex tribulátio. Haec dicit.

FERIA TERTIA.

Incipit liber Hábacuc Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

NUS, quod vidit Hábacuc prophéta. Usquequo Dómine clamábo, et non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, et non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitátem, et labórem, vidére praedam et injustítiam contra me? et factum est judícium, et contradíctio poténtior. Propter hoc laceráta est lex, et non pervénit usque ad finem judícium : quia ímpius praevalet advérsus justum, proptérea egréditur judícium pervérsum. Haec dicit.

Lectio ij.

ASPICITE in géntibus, et vidéte : admirámini, et obstupéscite : quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur. Quia ecce ego suscitábo Chaldaeos, gentem amáram, et velócem, ambulántem super latitúdinem terrae, ut possídeat tabernácula non sua. Horríbilis, et terríbilis est : ex semetípsa judícium, et onus ejus egrediétur. Haec dicit.

Lectio iij.

LEVIORES pardis equi ejus, et velocióres lupis vespertínis; et diffundéntur équites ejus : équites namque ejus de longe vénient, volábunt quasi áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad praedam vénient, fácies eórum ventus urens : et congregábit quasi arénam, captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi ejus erunt. Haec dicit.

FERIA QUARTA.

Incipit liber Sophoníae Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

ERBUM Dómini, quod factum est ad Sophoníam fílium Chusi, fílii Godolíae, fílii Amaríae, fílii Ezecíae, in diébus Josíae fílii Amon regis Judae. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terrae, dicit Dóminus : cóngregans hóminem, et pecus, cóngregans volatília

caeli, et pisces maris : et ruínae impiórum erunt : et dispérdam hómines a fácie terrae, dicit Dóminus. Haec dicit.

Lectio ij.

ET exténdam manum meam super Judam, et super omnes habitántes Jerúsalem : et dispérdam de loco hoc relíquias Baal, et nómina aedituórum cum sacerdótibus : et eos, qui adórant super tecta milítiam caeli, et adórant, et jurant in Dómino, et jurant in Melchom : et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quaesiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum. Haec dicit.

Lectio iij.

SILETE a fácie Dómini Dei : quia juxta est dies Dómini, quia praeparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit : in die hóstiae Dómini visitábo super príncipes, et super fílios regis, et super omnes, qui indúti sunt veste peregrína : et visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa : qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte, et dolo. Haec dicit.

FERIA QUINTA.

Incipit liber Aggaei Prophétae.

Lectio j. *Cap.* I.

IN anno secúndo Dárii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggaei prophétae ad Zoróbabel fílium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum fílium Jósedech, sacerdótem magnum, dicens : Haec ait Dóminus exercítuum, dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini aedificándae. Haec dicit.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini in manu Aggaei prophétae, dicens : Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc haec dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, et intulístis parum : comedístis, et non estis satiáti : bibístis, et non estis inebriáti : operuístis vos, et non estis calefácti : et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum. Haec dicit.

Lectio iij.

HÆC dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, et aedificáte domum : et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus : et intulístis in domum, et exsufflávi illud. Haec dicit.

FERIA SEXTA.

Incipit liber Zacharíae Prophétae.

Lectio j. *Cap.* 1.

IN mense octávo in anno secúndo Dárii regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíae fílii Addo, prophétam, dicens : Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos : Haec dicit Dóminus exercítuum : Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum : et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. Haec dicit.

Lectio ij.

NE sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant prophétae prióres, dicéntes : Haec dicit Dóminus exercítuum : Convertímini de viis vestris malis, et de cogitatiónibus vestris péssimis : et non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétae numquid in sempitérnum vivent? Haec dicit.

Lectio iij.

VERUMTAMEN verba mea, et legítima mea, quae mandávi servis meis prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros, et convérsi sunt, et dixérunt : Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras, et secúndum adinventiónes nostras fecit nobis? Haec dicit.

SABBATO.

Incipit liber Malachíae Prophétae.

Lectio j. *Cap.* 1.

ONUS verbi Dómini ad Israël in manu Malachíae. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis : In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, et diléxi Jacob, Esau autem ódio hábui? et pósui montes ejus in solitúdinem, et hereditátem ejus in dracónes desérti. Haec dicit.

Lectio ij.

QUOD si díxerit Idumaea : Destrúcti sumus, sed reverténtes aedificábimus quae destrúcta sunt : haec dicit Dóminus exercítuum : Isti aedificábunt, et ego déstruam : et vocabúntur términi impietátis, et pópulus, cui irátus est Dóminus usque in aetérnum. Et óculi vestri vidébunt : et vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israël. Haec dicit.

Lectio iij.

FILIUS honórat patrem, et servus dóminum suum : si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dóminus exercítuum. Ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum, et dixístis : In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, et dícitis : In quo pollúimus te? Haec dicit.

Lectiones et Homiliae

PRO II. ET III. NOCTURNO ET

Orationes in Dom. post Octav. Trinitatis.

DOMINICA II.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Dómine : ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur, et Ecclésia tua tranquílla devotióne laetétur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 4.

TIMEAMUS ergo ne forte relícta pollicitatióne introëúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemádmodum et illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admístus fídei ex iis, quae audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus : quemádmodum dixit : Sicut jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam : et quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

Lectio v.

DIXIT enim in quodam loco de die séptima sic : Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem : íterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

Lectio vj.

NAM si eis Jesus réquiem praestitísset, nunquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem ejus : étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore : Cum turbae irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 5. Lucae prope finem.

BI Dóminus multis impertívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit a stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur; stagnum occúrrit, urgébant : et ídeo ascéndit in Petri navim. Haec est illa navis, quae adhuc secúndum Matthaeum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus : ut et princípia Ecclésiae fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hunc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic praecipit : dormit enim tépidis, vígilat perféctis.

Lectio viij.

NON turbátur haec navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspírat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui praeerat is, in quo Ecclésiae firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides : hic secúritas, ubi perfécta diléctio. Dénique et si áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur : Duc in altum : hoc est, in profúndum disputatiónum.

Lectio ix.

QUID enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, et professiónem divínae generatiónis assúmere? Quam licet mens humána non queat plene ratiónis investigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur. Nam etsi non licet mihi scire quemádmodum natus sit : non licet tamen nescíre quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro : sed auctórem generatiónis agnósco.

Ad Benedictus, Aña. Ascéndit Jesus in navim, et sedens docébat turbas, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Praecéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus : in verbo autem tuo laxábo rete.

DOMINICA III. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DEUS, qui diligéntibus te bona invisibília praeparásti; infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum : ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quae omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio j. *Cap.* 6.

ONFIDIMUS autem de vobis dilectíssimi melióra, et viciniora salúti : tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus

Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, et ministrátis. Cúpimus autem unumquémque vestrum eámdem ostentáre sollicitúdinem ad expletiónem spei usque in finem : ut non segnes efficiámini, verum imitatóres eórum, qui fide, et patiéntia hereditábunt promissiónes.

Lectio v.

ABRAHAE namque promíttens Deus, quóniam néminem hábuit, per quem juráret, majórem, jurávit per semetípsum, dicens : Nisi benedícens benedícam te, et multíplicans multiplicábo te. Et sic longanímiter ferens, adéptus est repromissiónem. Hómines enim per majórem sui jurant : et omnis controvérsiae eórum finis, ad confirmatiónem, est juraméntum.

Lectio vj.

IN quo abundántius volens Deus osténdere pollicitatiónis herédibus immobilitátem consílii sui, interpósuit jusjurándum : ut per duas res immóbiles, quibus impossíbile est mentíri Deum, fortíssimum solátium habeámus, qui confúgimus ad tenéndam propósitam spem, quam sicut ánchoram habémus ánimae tutam ac firmam, et incedéntem usque ad interióra veláminis, ubi praecúrsor pro nobis introívit Jesus, secúndum órdinem Melchísedech póntifex factus in aetérnum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nisi abundáverit justítia vestra plus quam Scribárum, et Pharisaeórum, non intrábitis in regnum caelórum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. I. *de Serm. Dom. in monte, c.* 9.

USTITIA Pharisaeórum est, ut non occídant : justítia eórum, qui intratúri sunt in regnum Dei, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occídere : et qui illud sólverit, mínimus vocábitur in regno caelórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuo magnus erit, et idóneus regno caelórum; sed tamen ascéndit áliquem gradum : perficiétur autem, si nec irascátur sine causa : quod si perfécerit, multo remótior erit ab homicídio.

Lectio viij.

QUAPROPTER qui docet ut non irascámur, non solvit legem ne occidámus, sed implet pótius : ut et foris, dum non occídimus, et in corde, dum non iráscimur, innocén-

tiam custodiámus. Gradus ítaque sunt in istis peccátis : ut primo quisque irascátur, et eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur : plus est útique, quam si surgens ira siléntio premerétur.

Lectio ix.

SI vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, desígnet et notet : quis dúbitet ámplius hoc esse, quam si solus indignatiónis sonus ederétur? Vide nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, et gehénnae ignis. Nam in judício adhuc defensióni datur locus : vidétur ad concílium pertinére senténtiae prolátio : in gehénna ignis, certa est et damnátio, et poena damnáti.

Ad Benedictus, Aña. Audístis, quia dictum est antíquis : Non occídes : qui autem occíderit, reus erit judício.

Ad Magnificat, Aña. Si offers munus tuum ad altáre, et recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsus te : relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo : et tunc véniens ófferes munus tuum, allelúia.

DOMINICA IV.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DEUS virtútum, cujus est totum, quod est óptimum : ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis; et praesta in nobis religiónis augméntum : ut quae sunt bona, nútrias; ac pietátis stúdio, quae sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 7.

SI ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit secúndum órdinem Melchísedech, álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, nécesse est ut et legis translátio fiat. In quo enim haec dicúntur, de ália tribu est, de qua nullus altári praesto fuit. Maniféstum est enim quod ex Juda ortus sit Dóminus noster : in qua tribu nihil de sacerdótibus Móyses locútus est.

Lectio v.

ET ámplius adhuc maniféstum est : si secúndum similitúdinem Melchísedech exsúrgat álius sacérdos, qui non secúndum legem mandáti

carnális factus est, sed secúndum virtútem vitae insolúbilis. Contestátur enim : Quóniam tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech. Reprobátio quidem fit praecedéntis mandáti, propter infirmitátem ejus, et inutilitátem : nihil enim ad perféctum addúxit lex : introdúctio vero melióris spei, per quam proximámus ad Deum.

Lectio vj.

ET quantum est non sine jurejurándo (álii quidem sine jurejurándo sacerdótes facti sunt, hic autem cum jurejurándo per eum, qui dixit ad illum : Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : tu es sacérdos in aetérnum :) in tantum melióris testaménti sponsor factus est Jesus. Et álii quidem plures facti sunt sacerdótes, idcírco quod morte prohiberéntur permanére : hic autem eo quod máneat in aetérnum, sempitérnum habet sacerdótium.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

IN illo témpore : Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent : convocátis discípulis, ait illis : Miséreor super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. *in c.* 9. *Lucae post init.*

GRATIAE caeléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte : non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga, vel saeculári dignitáte residéntibus, sed inter desérta quaeréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei verbum, non de saeculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget.

Lectio viij.

CONSEQUENS ígitur erat, ut quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spiritálibus a jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus : et illi, qui vocántur ad cenam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit : si lúmine privátus oculórum, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

Lectio ix.

UBIQUE ígitur mystérii ordo servátur, ut prius per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, póstea alimónia mensae caeléstis exúberet : quamquam

nondum validióribus haec turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore et sánguine jejúna solidióris fídei corda pascántur. Lacte, inquit, vos potávi, non esca : nondum enim poterátis, sed nec adhuc quidem potéstis.

Ad Benedictus, Aña. Miséreor super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent : et si dimísero eos jejúnos, defícient in via, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Et accípiens Jesus septem panes, grátias agens benedíxit, et fregit, et dedit discípulis suis ut appónerent, et apposuérunt turbae, allelúia.

DOMINICA V. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DEUS, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur; te súpplices exorámus: ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 8.

TALEM habémus pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in caelis, Sanctórum miníster, et tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, et non homo. Omnis enim póntifex ad offeréndum múnera, et hóstias constitúitur : unde necésse est et hunc habére áliquid, quod ófferat : si ergo esset super terram, nec esset sacérdos : cum essent qui offérrent secúndum legem múnera, qui exemplári, et umbrae desérviunt caeléstium.

Lectio v.

SICUT respónsum est Móysi, cum consummáret tabernáculum : Vide, (inquit) ómnia fácito secúndum exémplar, quod tibi osténsum est in monte. Nunc autem mélius sortítus est ministérium, quanto et melióris testaménti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est. Nam si illud prius culpa vacásset : non útique secúndi locus inquirerétur.

Lectio vj.

VITUPERANS enim eos dicit : Ecce dies vénient, dicit Dóminus : et consummábo super domum Israël, et super domum Juda testaméntum novum, non secúndum testaméntum, quod feci pátribus eórum in die, qua apprehéndi manum eórum ut edúcerem illos de terra Ægypti : quóniam ipsi non permansérunt in testaménto meo : et ego negléxi eos, dicit Dóminus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 7.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

In Comm. in c. 7. Matth.

BLANDIMENTA verbórum, et mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére : ut non qualem quis se verbis réferat, sed qualem se rebus effíciat, spectémus : quia in multis vestítu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut spinae uvas, ut tríbuli ficus non génerant, et ut iníquae árbores utília poma non áfferunt : ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis efféctum, et idcírco omnes cognoscéndos esse de frúctibus.

Lectio viij.

REGNUM enim caelórum sola verbórum offícia non óbtinent : neque qui díxerit : Dómine, Dómine, heres illíus erit. Quid enim mériti est Dómino dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis? Et quae offícii sánctitas est nóminis nuncupátio, cum caeléstis regni iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra sit? Multi mihi dicent in illa die : Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus?

Lectio ix.

ETIAM nunc pseudoprophetárum frauduléntiam, et hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte praesúmunt, in doctrínae prophetía, et daemoniórum fuga, et istiúsmodi óperum virtútibus. Atque hinc sibi regnum caelórum pollicéntur, quasi vero eórum áliquid próprium sit, quae loquúntur aut fáciunt, et non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat : cum doctrínae sciéntiam léctio áfferat, daemónia Christi nomen exágitet.

Ad Benedictus, Aña. Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces : a frúctibus eórum cognoscétis eos.

Ad Magnificat, Aña. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum caelórum : sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in caelis est, ipse intrábit in regnum caelórum, allelúia.

DOMINICA VI. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

LARGIRE nobis, quaesumus Dómine, semper spíritum cogitándi, quae recta sunt, propítius et agéndi : ut qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 9.

HIS vero ita compósitis : in prióri quidem tabernáculo semper introíbant sacerdótes, sacrificiórum offícia consummántes : in secúndo autem semel in anno solus póntifex non sine sánguine, quem offert pro sua, et pópuli ignorántia : hoc significánte Spíritu sancto, nondum propalátam esse sanctórum viam, adhuc prióre tabernáculo habénte statum.

Lectio v.

QUAE parábola est témporis instántis : juxta quam múnera, et hóstiae offerúntur, quae non possunt juxta consciéntiam perféctum fácere serviéntem, solúmmodo in cibis, et in pótibus, et váriis baptismátibus, et justítiis carnis usque ad tempus correctiónis impósitis. Christus autem assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, aetérna redemptióne invénta.

Lectio vj.

NON enim in manufácta Sancta Jesus introívit exemplária verórum : sed in ipsum caelum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Neque ut saepe ófferat semetípsum, quemádmodum póntifex intrat in Sancta per síngulos annos in sánguine aliéno : alióquin oportébat eum frequénter pati ab orígine mundi : nunc autem semel in consummatióne saeculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum : et hic diffamátus est apud illum quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Epist. 151. *ad Algasiam, q.* 6. *t.* 3.

VILLICUS próprie villae gubernátor est : oecónomus autem, tam pecúniae, quam frugum, et ómnium, quae dó-

minus póssidet, dispensátor est. Iste ígitur dispensátor accusátus est apud dóminum suum, quod dissipáret substántiam ejus. Quo vocáto, dixit : Quid hoc áudio de te? Redde ratiónem dispensatiónis tuae : neque enim in ea ultra dispensábis. Qui dixit in semetípso : Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me dispensatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco.

Lectio viij.

SI dispensátor iníqui mammónae dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi justítiam praeparárit; et passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dóminum quidem fraudulénter, sed pro se prudénter égerit : quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos, qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint.

Lectio ix.

DENIQUE post parábolam íntulit : Et ego vobis dico : Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebraeórum, sed Syrórum lingua, divítiae nuncupántur, quod de iniquitáte colléctae sint. Si ergo iníquitas bene dispensáta vértitur in justítiam : quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in caelum?

Ad Benedictus, Aña. Dixit Dóminus víllico : Quid hoc áudio de te? Redde ratiónem villicatiónis tuae, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco : scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas.

DOMINICA VII. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

PATEANT aures misericórdiae tuae, Dómine, précibus supplicántium : et ut peténtibus desideráta concédas : fac eos, quae tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 10.

UMBRAM enim habens lex futurórum bonórum, non ipsam imáginem rerum : per síngulos annos eísdem ipsis hóstiis, quas ófferunt indesinénter, nunquam potest accedéntes perféctos fácere : alióquin cessássent offérri : ídeo quod nullam habérent ultra

consciéntiam peccáti, cultóres semel mundáti : sed in ipsis commemorátio peccatórum per síngulos annos fit. Impossíbile enim est sánguine taurórum et hircórum auférri peccáta.

Lectio v.

IDEO ingrédiens mundum dicit : Hóstiam, et oblatiónem noluísti : corpus autem aptásti mihi : holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt. Tunc dixi : Ecce vénio : in cápite libri scriptum est de me : Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. Supérius dicens : Quia hóstias, et oblatiónes, et holocautómata pro peccáto noluísti, nec plácita sunt tibi, quae secúndum legem offerúntur, tunc dixi : Ecce vénio, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam : aufert primum, ut sequens státuat.

Lectio vj.

IN qua voluntáte sanctificáti sumus per oblatiónem córporis Jesu Christi semel. Et omnis quidem sacérdos praesto est quotídie minístrans, et eásdem saepe ófferens hóstias, quae nunquam possunt auférre peccáta : hic autem unam pro peccátis ófferens hóstiam, in sempitérnum sedet in déxtera Dei, de cétero exspéctans donec ponántur inimíci ejus scabéllum pedum ejus. Una enim oblatióne, consummávit in sempitérnum sanctificátos.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem flevit super illam, dicens : Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi, nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 39. *in Evang.*

QUOD a flente Dómino illa Jerosolymórum subvérsio describátur, quae a Vespasiáno et Tito Románis princípibus facta est, nullus, qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi étenim príncipes designántur, cum dícitur : Quia vénient dies in te : et circúmdabunt te inimíci tui vallo. Hoc quoque quod ádditur : Non relínquent in te lápidem super lápidem : étiam jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio testátur : quia dum in eo loco nunc constrúcta est, ubi extra portam Dóminus fúerat crucifíxus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa.

Lectio viij.

CUI étiam ex qua culpa eversiónis suae poena fúerit illáta, subjúngitur : Eo quod non cognóveris tempus

visitatiónis tuae. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis suae mystérium hanc visitáre dignátus est : sed ipsa timóris et amóris illíus recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves caeli ad testimónium deducúntur, dum dícitur : Milvus in caelo cognóvit tempus suum; turtur, et hirúndo, et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui : pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

Lectio ix.

FLEVIT étenim prius Redémptor ruínam pérfidae civitátis, quam ipsa sibi cívitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur : Quia si cognovísses et tu, subáudi, fleres; quae modo, quia nescis quod ímminet, exsúltas. Unde et súbditur : Et quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, et ventúra mala non prospíceret; in die sua, quae ad pacem ei esse póterant, habébat.

Ad Benedictus, Aña. Cum appropinquáret Dóminus Jerúsalem, videns civitátem flevit super illam, et dixit : Quia si cognovísses et tu : quia vénient dies in te : et circúmdabunt te, et coangustábunt te úndique, et ad terram prostérnent te : eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuae, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Scriptum est enim : Quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus : vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat quotídie docens in templo.

DOMINICA VIII. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DEUS, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime, et miserándo manifestas; multíplica super nos misericórdiam tuam : ut ad tua promíssa curréntes, caeléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 10.

IRRITAM quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur : quanto magis putátis deterióra meréri supplícia qui Fílium Dei conculcáverit, et sánguinem testaménti pollútum dúxerit, in quo sanctificátus est, et spirítui grátiae contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit : Mihi vindícta, et ego retríbuam. Et íterum : Quia judicábit Dóminus pópulum suum. Horréndum est incídere in manus Dei vivéntis.

Lectio v.

REMEMORAMINI autem prístinos dies, in quibus illumináti, magnum certámen sustinuístis passiónum : et in áltero quidem oppróbriis, et tribulatiónibus spectáculum facti : in áltero autem sócii táliter conversántium efféćti. Nam et vinctis compássi estis, et rapínam bonórum vestrórum cum gáudio suscepístis, cognoscéntes vos habére melióremn et manéntem substántiam.

Lectio vj.

NOLITE ítaque amíttere confidéntiam vestram, quae magnam habet remuneratiónem. Patiéntia enim vobis necessária est : ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem. Adhuc enim módicum aliquántulum, qui ventúrus est, véniet, et non tardábit. Justus autem meus ex fide vivit. Quod si subtráxerit se, non placébit ánimae meae.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo témpore : Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, et aspernabántur céteros, parábolam istam : Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent : unus Pharisaeus, et alter publicánus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 36. *de verbis Domini, circa med.*

GRATIAS tibi Deus, quia non sum sicut céteri hómines. Díceret saltem, sicut multi hómines. Quid est, sicut céteri hómines, nisi omnes, praeter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Jejúno bis in sábbato : décimas do ómnium, quae possídeo. Quid rogáverit Deum, quaere in verbis ejus, et nihil invénies. Ascéndit oráre : nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre; ínsuper et rogánti insultáre.

Lectio viij.

PUBLICANUS de longínquo stabat, et tamen Deo ipse appropinquábat : cordis consciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat. Excélsus enim Dóminus, et humília réspicit : excélsos autem, qualis erat ille Pharisaeus, a longe cognóscit. Adhuc audi humilitátem publicáni : Nec óculos suos ad caelum levábat. Ut respicerétur, non aspiciébat : premébat consciéntia, spes sublevábat.

Lectio ix.

ET percutiébat pectus suum, dicens : Deus propítius esto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse se agnóscit? Dénique de Pharisaeo et publicáno accepísti controvérsiam : audi senténtiam. Audísti supérbum accusatórem? audísti reum húmilem? audi nunc júdicem. Amen dico vobis, descéndit justificátus publicánus ille de templo, magis quam ille Pharisaeus. Quaeris quare? Audi quare. Quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur : et qui se humíliat, exaltábitur.

Ad Benedictus, Aña. Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus Pharisaeus, et alter publicánus : descéndit hic justificátus in domum suam ab illo, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Stans a longe publicánus, nolébat óculos ad caelum leváre : sed percutiébat pectus suum, dicens : Deus propítius esto mihi peccatóri.

DOMINICA IX.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuae et mérita súpplicum excédis, et vota; effúnde super nos misericórdiam tuam : ut dimíttas quae consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non praesúmit. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 11.

FIDE qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem : et éxiit, nésciens quo iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac, et Jacob coherédibus repromissiónis ejúsdem. Exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem : cujus ártifex, et cónditor Deus.

Lectio v.

FIDE et ipsa Sara stérilis virtútem in conceptiónem séminis accépit, étiam praeter tempus aetátis : quóniam fidélem crédidit esse eum, qui repromíserat. Propter quod et ab uno orti sunt (et hoc emórtuo) tamquam sídera caeli in multitúdinem, et sicut aréna, quae est ad oram maris, innumerábilis. Juxta fidem defúncti sunt omnes isti, non accéptis repromissiónibus, sed a longe eas aspiciéntes, et salutántes, et confiténtes, quia peregríni, et hóspites sunt super terram.

Lectio vj.

QUI enim haec dicunt, signíficant se pátriam inquírere. Et si quidem ipsíus

meminíssent de qua exiérunt, habébant útique tempus reverténdi. Nunc autem meliórem áppetunt, id est, caeléstem. Ideo non confúnditur Deus vocári Deus eórum : parávit enim illis civitátem. Fide óbtulit Abraham Isaac, cum tentarétur, et unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est : Quia in Isaac vocábitur tibi semen.

In tertio Nocturno.

Léctio santi Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 7.

IN illo témpore : Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad Mare Galilaeae inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 10. *Lib.* 1. *in Ezech. ante med.*

QUID est, quod creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxspuens, linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde, cum in álio loco ejecísset daemónium, dixit : Si in dígito Dei ejício daemónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur : Si ego in spíritu Dei ejício daemónia, ígitur pervénit in vos regnum Dei.

Lectio viij.

EX quo utróque loco collígitur, quia dígitus Dei vocátur Spíritus. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona sancti Spíritus mentem surdi ad obediéndum aperíre. Quid est vero, quod éxspuens, linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quae ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad praedicatiónis verba formátur.

Lectio ix.

QUI suspíciens in caelum, ingémuit : non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat : sed nos ad eum gémere, qui caelo praesidet, dócuit; ut et aures nostrae per dona Spíritus sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínae locutiónis, solvi débeat ad verba praedicatiónis. Cui mox éphpheta, id est, adaperíre, dícitur : et statim apértae sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguae ejus.

Ad Benedictus, Aña. Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad Mare Galilaeae inter médios fines Decapóleos, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Bene ómnia fecit : et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

DOMINICA X.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur : tríbue, quaesumus, nobis, ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 11. *et* 12.

T quid adhuc dicam? Defíciet enim me tempus enarrántem de Gédeon, Barac, Samson, Jephte, David, Sámuel, et prophétis : qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes,obturavérunt ora leónum, exstinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum : accepérunt mulíeres de resurrectióne mórtuos suos.

Lectio v.

ALII autem disténti sunt non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem inveníreat resurrectiónem. Alii vero ludíbria, et vérbera expérti, ínsuper et víncula, et cárceres : lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt, circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, afflícti : quibus dignus non erat mundus : in solitudínibus errántes, in móntibus, et spelúncis, et in cavérnis terrae.

Lectio vj.

ET hi omnes testimónio fídei probáti, non accepérunt repromissiónem, Deo pro nobis mélius áliquid providénte, ut non sine nobis consummaréntur. Ideóque et nos tantam habéntes impósitam nubem téstium, deponéntes omne pondus, et circúmstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen : aspiciéntes in auctórem fídei, et consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contémpta, atque in déxtera sedis Dei sedet.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Beáti óculi, qui vident quae vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétae, et reges voluérunt vidére quae vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. *in Lucae cap.* 10.

OMO quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes. Jéricho figúra hujus mundi est, in quam de Paradíso, hoc est, de Jerúsalem illa caelésti ejéctus Adam, praevaricatiónis prolapsióne descéndit, hoc est, de vitálibus ad inférna démigrans : cui non loci, sed morum mutátio natúrae suae fecit exsílium. Longe enim mutátus ab illo Adam, qui inofffénsa beatitúdine fruebátur. Ubi in saeculária peccáta defléxit, íncidit in latrónes : in quos non incidísset, nisi his, mandáti caeléstis dévius, se fecísset obnóxium.

Lectio viij.

QUI sunt isti latrónes, nisi ángeli noctis atque tenebrárum? qui se nonnúnquam transfigúrant in Angelos lucis; sed perseveráre non possunt. Hi ante despóliant, quae accépimus, induménta grátiae spiritális; et sic vúlnera inférre consuevérunt : nam si intemeráta, quae súmpsimus, induménta servámus, plagas latrónum sentíre non póssumus. Cave ergo ne ante nudéris, sicut ante Adam nudátus est, mandáti caeléstis custódia destitútus, et exútus fídei vestiménto; et sic letále vulnus accépit.

Lectio ix.

IN quo omne genus occidísset humánum, nisi Samaritánus ille descéndens, vúlnera ejus acérba curásset. Hic ergo Samaritánus descéndens (quis est, qui descéndit de caelo, nisi qui ascéndit in caelum, Fílius hóminis, qui est in caelo?) videns semivívum, quem nemo potúerat ante curáre, venit secus eum, hoc est, factus est compassiónis nostrae susceptióne finítimus, et misericórdiae collatióne vicínus. Et alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum, et vinum. Multa medicámina médicus habet iste, quibus sanáre consuévit.

Ad Benedictus, Aña. Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum : et plagis impósitis abiérunt semivívo relícto.

Ad Magnificat, Aña. Quis tibi vidétur próximus fuísse illi, qui íncidit in latrónes? Et ait : Ille, qui fecit misericórdiam in illum. Vade, et tu fac simíliter, allelúia.

DOMINICA XI.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum : et ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod praecipis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 12.

MNIS disciplína in praesénti quidem vidétur non esse gáudii, sed moeróris : póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiae. Propter quod remíssas manus, et solúta génua erígite, et gressus rectos fácite pédibus vestris : ut non cláudicans quis erret, magis autem sanétur. Pacem sequímini cum ómnibus, et sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum : contemplántes ne quis desit grátiae Dei : ne qua radix amaritúdinis sursum gérminans impédiat, et per illam inquinéntur multi.

Lectio v.

NE quis fornicátor, aut profánus ut Esau : qui propter unam escam véndidit primitíva sua : scitóte enim quóniam et póstea cúpiens hereditáre benedictiónem, reprobátus est : non enim invénit poeniténtiae locum, quamquam cum lácrymis inquisísset eam. Non enim accessístis ad tractábilem montem, et accensíbilem ignem, et túrbinem, et calíginem, et procéllam, et tubae sonum, et vocem verbórum, quam qui audiérunt, excusavérunt se, ne eis fíeret verbum.

Lectio vj.

NON enim portábant quod dicebátur : Et si béstia tetígerit montem, lapidábitur. Et ita terríbile erat quod videbátur. Móyses dixit : Extérritus sum, et tremebúndus. Sed accessístis ad Sion montem, et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem caeléstem, et multórum míllium Angelórum frequéntiam, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in caelis, et júdicem ómnium Deum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 17.

IN illo témpore : Cum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samáriam, et Galilaeam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. *Quaest. Evang. cap.* 40.

E decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait : Ite, osténdite vos sacerdótibus : quaeri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus haec corporália benefícia praestitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit :

Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod praecépit Móyses, in testimónium illis. Quaeréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet : non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

Lectio viij.

LEPROSI ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam verae fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam, sed pro summa perítia prófferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quae non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permísta, in una disputatióne vel narratióne hóminis tamquam in uníus córporis colóre apparéntia, signíficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio ix.

HI autem tam vitándi sunt Ecclésiae, ut si fíeri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu praecéptor, miserére nostri. Nam et quod praeceptórem vocant (quo nómine néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli) satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus praecéptor abstérgit.

Ad Benedictus, Aña. Cum ingrederétur Jesus quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe : et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu praecéptor, miserére nostri.

Ad Magnificat, Aña. Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. Vade, quia fides tua te salvum fecit, allelúia.

DOMINICA XII.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

CUSTODI, Dómine quaesumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua : et quia sine te lábitur humána mortálitas; tuis semper auxíliis, et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio iv. *Cap.* 13.

MEMENTOTE praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Jesus Christus heri, et hódie : ipse et in saecula. Doctrínis váriis, et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis : quae non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt.

Lectio v.

QUORUM enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus.

Lectio vj.

BENEFICENTIAE autem, et communiónis nolíte oblivísci : tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Obedíte praepósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervígilant quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, et non geméntes : hoc enim non éxpedit vobis. Oráte pro nobis : confídimus enim quia bonam consciéntiam habémus in ómnibus bene voléntes conversári. Amplius autem déprecor vos hoc fácere, quo celérius restítuar vobis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in Matth. cap.* 6.

ON potéstis Deo servíre, et mammónae. Mammóna sermóne Syríaco, divítiae nuncupántur. Audiat hoc avárus : áudiat, qui censétur vocábulo christiáno, non posse se simul divítiis, Christóque servíre. Et tamen non dixit : Qui habet divítias, sed : Qui servit divítiis. Qui enim divitiárum servus est, divítias custódit ut servus : qui autem servitútis excússit jugum, distríbuit eas ut dóminus.

Lectio viij.

IDEO dico vobis, ne sollíciti sitis ánimae vestrae quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini. In nonnúllis codícibus ádditum est : neque quid bibátis. Ergo quod ómnibus natúra tríbuit, et juméntis, ac béstiis, hominibúsque commúne est, hujus

cura non pénitus liberámur. Sed praecípitur nobis ne sollíciti simus quid comedámus : quia in sudóre vultus praeparámus nobis panem. Labor exercéndus est, sollicitúdo tolléndа.

Lectio ix.

HOC, quod dícitur : Ne sollíciti sitis ánimae vestrae quid comedátis, neque córpori vestro quid induámini, de carnáli cibo et vestiménto accipiámus. Céterum de spirituálibus cibis et vestiméntis semper debémus esse sollíciti. Nonne ánima plus est quam esca? Quod dicit, istiúsmodi est : Qui majóra praestitit, útique et minóra praestábit. Quod si volatília absque cura, et aerúmnis, Dei alúntur providéntia, quorum ánima mortális est : quanto magis hómines, quibus aetérnitas promíttitur, Dei regúntur arbítrio.

Ad Benedictus, Aña. Nolíte sollíciti esse, dicéntes : Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester caeléstis, quid vobis necésse sit, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Quaerite primum regnum Dei, et justítiam ejus : et haec ómnia adjiciéntur vobis, allelúia.

DOMINICA XIII. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

ECCLESIAM tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio iv. *Cap.* 1. *et* 2.

PAULUS, et Silvánus, et Timótheus Ecclésiae Thessalonicénsium in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis, et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestrae, et labóris, et caritátis, et sustinéntiae spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : sciéntes fratres, diléсti a Deo, electiónem vestram : quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

Lectio v.

ET vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus sancti : ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non

solum in Macedónia, et in Acháia, sed et in omni loco fides vestra, quae est ad Deum, proféćta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui.

Lećtio vj.

IPSI enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos : et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo, et vero, et exspećtáre Fílium ejus de caelis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra. Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit : sed ante passi, et contuméliis afféćti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine.

In tertio Nocturno.

Léćtio sanćti Evangélii secúndum Lucam.

Lećtio vij. *Cap.* 7

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quae vocátur Naim : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sanćti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. *de verb. Domini, circa init.*

DE júvene illo ressuscitáto gavísa est mater vídua : de homínibus quotídie in spíritu resuscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore : illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quaerebátur, nec videbátur. Quaesívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos.

Lećtio viij.

NISI enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret : Surge, qui dormis : et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus. Tres autem mórtuos invenímus a Dómino ressuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quae fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália signa fecit Jesus : quae si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere.

Lećtio ix.

MULTI sunt ergo álii sine dúbio suscitáti, sed non frustra tres commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quae faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa, quae faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus. Qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt, miráti sunt

tantum quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intelléctu assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Ad Benedictus, Aña. Ibat Jesus in civitátem, quae vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suae.

Ad Magnificat, Aña. Accépit autem omnes timor : et magnificábant Deum, dicéntes : Quia prophéta magnus surréxit in nobis : et quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XIV. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

TUA nos, quaesumus Dómine, grátia semper et praevéniat, et sequátur; ac bonis opéribus júgiter praestet esse inténtos. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio iv. *Cap.* 2.

MEMORES enim estis fratres labóris nostri, et fatigatiónis : nocte ac die operántes, ne quem vestrum gravarémus, praedicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, et Deus, quam sancte, et juste, et sine queréla, vobis, qui credidístis, fúimus : sicut scitis, quáliter unumquémque vestrum (sicut pater fílios suos) deprecántes vos, et consolántes, testificáti sumus, ut ambularétis digne Deo, qui vocávit vos in suum regnum, et glóriam.

Lectio v.

IDEO et nos grátias ágimus Deo sine intermissióne : quóniam cum accepissétis a nobis verbum audítus Dei, accepístis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est vere) verbum Dei, qui operátur in vobis, qui credidístis. Vos enim imitatóres facti estis, fratres, ecclesiárum Dei, quae sunt in Judaea in Christo Jesu: quia éadem passi estis et vos a contribúlibus vestris, sicut et ipsi a Judaeis : qui et Dóminum occidérunt Jesum, et prophétas, et nos persecúti sunt, et Deo non placent.

Lectio vj.

NOS autem, fratres, desoláti a vobis ad tempus horae, aspéctu, non corde, abundántius festinávimus fáciem vestram vidére cum multo desidério : quóniam volúimus veníre ad vos : ego quidem Paulus, et semel, et íterum, sed impedívit nos sátanas. Quae est enim nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriae? Nonne vos ante Dóminum nostrum Jesum Christum estis in advéntu ejus? Vos enim estis glória nostra et gáudium.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo témpore : Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisaeórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

In Luc. cap. 14.

YDROPIS morbus ab aquóso humóre vocábulum trahit : Graece enim hydor aqua vocátur. Est autem humor subcutáneus de vítio vesícae natus cum inflatióne turgénte, et anhélitu foetido. Propriúmque est hydrópici, quanto magis abúndat humóre inordináto, tanto ámplius sitíre. Et ídeo recte comparátur ei, quem fluxus carnálium voluptátum exúberans ággravat. Comparátur étiam díviti aváro, qui quanto est copiósior divítiis, quibus non bene útitur, tanto ardéntius tália concupíscit.

Lectio viij.

QUOD dícitur respondísse Jesus, ad hoc réspicit, quod praemíssum est : Et ipsi observábant eum. Dóminus enim novit cogitatiónes hóminum. Sed mérito interrogáti tacent, qui contra se dictum, quidquid díxerint, vident. Nam si licet sábbato curáre, quare Salvatórem, an curet, óbservant? Si non licet, quare ipsi in sábbato pécora curant? Ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

Lectio ix.

PROVIDA dispensatióne Dóminus ante legisperítos, et Pharisaeos hydrópicum curat; et mox contra avarítiam dísputat, ut vidélicet per hanc aegritúdinem córporis, in illis exprimerétur aegritúdo cordis. Dénique post multa disputatiónis ejus hortaménta subjúnctum est : Audiébant autem ómnia haec Pharisaei, qui erant avári, et deridébant illum.

Ad Benedictus, Aña. Dixit Jesus ad legisperítos, et Pharisaeos : Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehéndens hydrópicum, sanávit eum, ac dimísit.

Ad Magnificat, Aña. Cum vocátus fúeris ad núptias, recúmbe in novíssimo loco : ut dicat tibi, qui te invitávit : Amíce, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúia.

DOMINICA XV. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DA, quaesumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia; et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio iv. *Cap.* 4.

De cétero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis ut abundétis magis. Scitis enim quae praecépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Haec est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra : ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre : non in passióne desidérii, sicut et gentes, quae ignórant Deum.

Lectio v.

Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum : quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut praedíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui haec spernit, non hóminem spernit, sed Deum : qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis.

Lectio vj.

De caritáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis : ipsi enim vos a Deo didicístis ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos fratres ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut praecépimus vobis : et ut honéste ambulétis ad eos, qui foris sunt : et nullíus áliquid desiderétis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisaei : et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In divers. Matth. loc. Hom. 16.

Convenerunt, ut multitúdine víncerent, quem ratióne superáre non póterant. A veritáte nudos se esse proféssi sunt, qui multitúdine se armavérunt. Dicébant enim apud se : Unus loquátur pro ómnibus, et omnes loquámur per unum : ut si quidem vícerit, omnes videámur victóres; si autem victus fúerit, vel solus videátur confúsus. O Pharisaei, qui ómnia propter hómines cogitátis, et fácitis! Primum quidem veniéntes cum uno, vincéndi estis per unum.

Lectio viij.

TAMEN putátis, quia uno victo, hómines non intélligant omnes vos victos. Numquid consciéntiae vestrae non séntiunt se esse confúsas? Levis enim est consolátio, qui in seípso confúsus est, quod ab áliis ignorátur. Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Magístrum vocat, cujus non vult esse discípulus. Simplicíssimus interrogátor, et malignníssimus insidiátor : de magno mandáto intérrogat, qui nec mínimum obsérvat : ille enim debet interrogáre de majóri justítia, qui jam minórem implévit.

Lectio ix.

DOMINUS autem sic eum reprehéndit, ut interrogatiónis ejus fictam consciéntiam statim primo respónso percúteret, dicens : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo : id est, non sicut tu, qui devotiónem osténdis in ore, et fraudem meditáris in corde. Magnum autem, et mínimum mandátum dícimus, quantum ad dignitátem mandatórum, non quantum ad utilitátem. Alióquin utílitas ómnium mandatórum una est; et ómnia mandáta, quae unum vidéntur esse mandátum, ita sibi cohaerent, ut álterum sine áltero esse non possit.

Ad Benedictus, Aña. Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Quid vobis vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei omnes : David. Dicit eis Jesus : Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens : Dixit Dóminus Dómino meo : sede a dextris meis?

DOMINICA XVI.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DIRIGAT corda nostra, quaesumus Dómine, tuae miseratiónis operátio; quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio iv. *Cap.* 5.

E tempóribus autem, et moméntis fratres non indigétis ut scribámus vobis. Ipsi enim diligénter scitis quia dies Dómini sicut fur in nocte, ita véniet. Cum enim díxerint pax, et secúritas : tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habénti, et non effúgient. Vos autem fratres non estis in ténebris, ut vos dies illa tamquam fur comprehéndat : omnes enim vos fílii lucis estis, et fílii diéi : non sumus noctis, neque tenebrárum.

Lectio v.

IGITUR non dormiámus sicut et céteri, sed vigilémus, et sóbrii simus. Qui enim dórmiunt, nocte dórmiunt : et qui ébrii sunt, nocte ébrii sunt. Nos autem, qui diéi sumus, sóbrii simus, indúti lorícam fídei, et caritátis, et gáleam spem salútis : quóniam non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis : ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus.

Lectio vj.

PROPTER quod consolámini ínvicem : et aedificáte altérutrum, sicut et fácitis. Rogámus autem vos fratres ut novéritis eos, qui labórant inter vos, et praesunt vobis in Dómino, et monent vos, ut habeátis illos abundántius in caritáte propter opus illórum : pacem habéte cum eis. Rogámus autem vos fratres, corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infírmos, patiéntes estóte ad omnes.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 9.

IN illo témpore : Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Sermone 50.

CHRISTUM in humánis áctibus divína gessísse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israëlíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio velut móntium cóncava pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréssibus sólidum praebéret obséquium?

Lectio viij.

ET quid est, quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conférre virtútes : humána quaerere, praestáre divína : accípere injúrias, réddere dignitátes : ferre taedia, reférre sanitátes : quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre nescit : et qui non fúerit cum infírmo infirmátus, infírmo non potest conférre sanitátem.

Lectio ix.

CHRISTUS ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nihil habéret : et nisi implésset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Creátor rerum, orbis Dóminus, postquam se propter nos nostra angustávit in carne, coepit habére humánam pátriam, coepit civitátis Judáicae esse civis : paréntes habére coepit, paréntum ómnium ipse parens : ut invitáret amor, attráheret cáritas, vincíret affé́ctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.

Ad Benedictus, Aña. Dixit Dóminus paralytico : Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua.

Ad Magnificat, Aña. Vidéntes autem turbae timuérunt, et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

DOMINICA XVII. post Octavam Trinitatis.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde : ut mente et córpore páriter expedíti, quae tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio iv. *Cap.* 2.

ROGAMUS autem vos fratres per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostrae congregatiónis in ipsum: ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo : quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne, quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se tamquam sit Deus.

Lectio v.

NON retinétis quod cum adhuc essem apud vos, haec dicébam vobis? Et nunc quid detíneat scitis, ut revelétur in suo témpore. Nam mystérium jam operátur iniquitátis : tantum ut qui tenet nunc, téneat, donec de médio fiat. Et tunc revelábitur ille iníquus, quem Dóminus Jesus interfíciet spíritu oris sui, et déstruet illustratióne advéntus sui eum : cujus est advéntus secúndum operatiónem Sátanae in omni virtúte, et signis,

et prodígiis mendácibus, et in omni seductióne iniquitátis iis, qui péreunt : eo quod caritátem veritátis non recepérunt ut salvi fíerent.

Lectio vj.

IDEO mittet illis Deus operatiónem erróris ut credant mendácio, ut judicéntur omnes, qui non credidérunt veritáti, sed consensérunt iniquitáti. Nos autem debémus grátias ágere Deo semper pro vobis fratres dilécti a Deo, quod elégerit vos Deus primítias in salútem in sanctificatióne spíritus, et in fide veritátis : in qua et vocávit vos per Evangélium nostrum in acquisitiónem glóriae Dómini nostri Jesu Christi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

IN illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et Pharisaeis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum caelórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 38. *in Evang. post initium.*

SAEPE jam me dixísse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum caelórum praesens Ecclésia nominátur: congregátio quippe justórum, regnum caelórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit : Caelum mihi sedes est; et Sálomon ait : Anima justi sedes est sapiéntiae; Paulus étiam dicit: Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam : líquido collígere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justi sedes sapiéntiae; dum caelum dícitur sedes Dei, caelum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis praedicatóribus dícitur : Caeli enárrant glóriam Dei.

Lectio viij.

REGNUM ergo caelórum est Ecclésia justórum : quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc, quod ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in caeléstibus regnat. Dicátur ergo : Símile est regnum caelórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Jam intélligit cáritas vestra, quis est iste rex, regis fílii pater : ille nimírum, cui Psalmísta ait : Deus judícium tuum regi da, et justítiam tuam fílio regis.

Lectio ix.

QUI fecit núptias fílio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánae natúrae conjúnxit, quando Deum ante saecula fíeri vóluit hóminem in fine saeculórum. Sed quia ex duá-

bus persónis fíeri solet ista nuptiális conjúnctio, absit ut persónam Dei et hóminis ex duábus persónis credámus unítam. Apértius ígitur atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater regi Fílio núptias fecit, quo ei per incarnàtiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit.

Ad Benedictus, Aña. Dícite invitátis : Ecce prándium meum parávi : veníte ad núptias, dicit Dóminus.

Ad Magnificat, Aña. Núptiae quidem parátae sunt, sed qui invitáti erant, non fuérunt digni : ite ergo ad éxitus viárum, et quoscúmque invenéritis, vocáte ad núptias, dicit Dóminus.

DOMINICA XVIII.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

LARGIRE, quaesumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iv. *Cap.* 1.

AULUS Apóstolus Jesu Christi secúndum impérium Dei Salvatóris nostri, et Christi Jesu spei nostrae : Timótheo diléćto fílio in fide. Grátia, misericórdia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, et genealogíis interminátis : quae quaestiónes praestant magis quam aedificatiónem Dei, quae est in fide.

Lectio v.

FINIS autem praecépti est cáritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quae loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítime utátur : sciens hoc quia lex justo non est pósita, sed injústis, et non súbditis, ímpiis, et peccatóribus, scelerátis, et contaminátis, parricídis, et matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus, et perjúris, et si quid áliud sanae doctrínae adversátur, quae est secúndum Evangélium glóriae beáti Dei, quod créditum est mihi.

Lectio vj.

GRATIAS ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in mi-

nistério : qui primus blasphémus fui, et persecútor, et contumeliósus : sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide, et dilectióne, quae est in Christo Jesu.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 4.

IN illo témpore : Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 28. *in Evang.*

HOC nobis solúmmodo, fratres, de sancti Evangélii expositióne vídeo esse requiréndum, cur is, qui ad salútem fílio peténdam vénerat, audívit : Nisi signa, et prodígia vidéritis, non créditis. Qui enim salútem quaerébat fílio, proculdúbio credébat : neque enim ab eo quaereret salútem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo ei dícitur : Nisi signa, et prodígia vidéritis, non créditis : qui ante crédidit, quam signum vidéret?

Lectio viij.

SED mementóte, quid pétiit; et apérte cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque, ut descénderet, et sanáret fílium ejus. Corporálem ergo Dómini praeséntiam quaerébat, qui per spíritum nusquam déerat. Minus ítaque in illum crédidit, quem non putávit salútem posse dare, nisi praesens esset et córpore. Si enim perfécte credidísset, proculdúbio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

EX magna ergo parte diffísus est, qui virtútem non dedit majestáti, sed praeséntiae corporáli. Salútem ítaque fílio pétiit, et tamen in fide dubitávit : quia eum, ad quem vénerat, et poténtem ad curándum crédidit, et tamen moriénti fílio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat, quia non desit ubi invitátur, índicat : solo jussu salútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit.

Ad Benedictus, Aña. Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum : hic cum audísset quod Jesus adveníret in Galilaeam, rogábat eum ut descénderet, et sanáret fílium ejus.

Ad Magnificat, Aña. Cognóvit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit Jesus : Fílius tuus vivit : et crédidit ipse, et domus ejus tota.

DOMINICA XIX.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

FAMILIAM tuam, quaesumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iv. *Cap.* 2.

BSECRO ígitur primum ómnium fíeri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes pro ómnibus homínibus : pro régibus, et ómnibus, qui in sublimitáte sunt, ut quiétam, et tranquíllam vitam agámus in omni pietáte, et castitáte. Hoc enim bonum est, et accéptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis veníre.

Lectio v.

UNUS enim Deus, unus et mediátor Dei et hóminum homo Christus Jesus : qui dedit redemptiónem semetípsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis : in quo pósitus sum ego praedicátor, et Apóstolus (veritátem dico, non méntior) doctor géntium in fide, et veritáte. Volo ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus sine ira, et disceptatióne.

Lectio vj.

SIMILITER et mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia, et sobrietáte ornántes se, et non in tortis crínibus aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa : sed quod decet mulíeres, promittèntes pietátem per ópera bona. Múlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permítto, neque domінári in virum : sed esse in siléntio.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Assimilátum est regnum caelórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *Comm. in cap.* 18. *Matth.*

AMILIARE est Syris, et máxime Palaestínis ad omnem sermónem suum parábolas júngere : ut quod per simplex praecéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque teneátur. Praecépit ítaque Dóminus Petro sub comparatióne

regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus.

Lectio viij.

SI enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimísit, quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimíttere? Quod ut maniféstius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium, majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi dimíttant minóra peccántibus.

Lectio ix.

SIN autem ob factam contuméliam simus implacábiles, et propter amárum verbum pérpetes habeámus discórdias, nonne nobis vidémur recte redigéndi in cárcerem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur? Sic et Pater meus caeléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa senténtia!

Ad Benedictus, Aña. Dixit autem dóminus servo : Redde quod debes. Prócidens autem servus ille, rogábat eum, dicens : Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Aña. Serve nequam, omne débitum dimísi tibi quóniam rogásti me : nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? dicit Dóminus.

DOMINICA XX.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

DEUS refúgium nostrum, et virtus; adésto piis Ecclésiae tuae précibus, auctor ipse pietátis : et praesta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iv. *Cap.* 4.

EXERCE autem teípsum ad pietátem. Nam corporális exercitátio, ad módicum útilis est : píetas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitae, quae nunc est, et futúrae. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus. In hoc enim laborámus, et maledícimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máxime fidélium. Praecipe haec, et doce.

Lectio v.

NEMO adolescéntiam tuam contémnat : sed exémplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte,

in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectióni, exhortatióni, et doctrínae. Noli neglígere grátiam, quae in te est, quae data est tibi per prophetíam, cum impositióne mánuum presbytérii. Haec meditáre, in his esto : ut proféctus tuus manféstus sit ómnibus.

Lectio vj. *Cap.* 4. *et* 5.

ATTENDE tibi, et doctrínae : insta in illis. Hoc enim fáciens, et teípsum salvum fácies, et eos, qui te áudiunt. Senióremn ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem : júvenes, ut fratres : anus, ut matres : juvénculas, ut sorores in omni castitáte. Víduas honóra, quae vere víduae sunt. Si qua autem vídua fílios, aut nepótes habet : discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere paréntibus : hoc enim accéptum est coram Deo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

IN illo témpore : Abeúntes Pharisaei, consílium iniérunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

In Comment. in Matth. c. 23.

FREQUENTER Pharisaei commovéntur, et occasiónem insimulándi eum, habére ex praetéritis non possunt. Cápere enim vítium in gesta ejus et dicta non póterat : sed de malítiae afféctu, in omnem se inquisitiónem reperiúndae accusatiónis exténdunt. Namque a saeculi vítiis, atque a superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem regni caeléstis vocábat. Igitur an violáret saeculi potestátem, de propósitae interrogatiónis conditióne perténtant : an vidélicet reddi tribútum Caesari oportéret.

Lectio viij.

QUI intérna cogitatiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil non eórum, quae intra hóminem sunt abscónsa, speculátur) afférri sibi denárium jussit; et quaesívit, cujus et inscríptio esset, et forma. Pharisaei respondérunt, Caesaris eam esse. Quibus ait, Caesari redhibénda esse, quae Caesaris sunt : Deo autem reddénda esse, quae Dei sunt. O plenam miráculi responsiónem, et perféctam dicti caeléstis absolutiónem! Ita ómnia inter contémptum saeculi, et contuméliam laedéndi Caesaris temperávit, ut curis ómnibus, et offíciis humánis devótas Deo mentes absólveret, cum Caesari, quae ejus essent, redhibénda decérnit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos reséderit, conditióne reddéndi ei, quae sua sunt, non

tenébimur. Porro autem si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus : extra querélam injúriae est, Caesari redhibéri, quod Caesaris est : Deo autem, quae ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim haec proféćta atque aućta retinémus : et proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et oríginem et proféćtum.

Ad Benedićtus, Aña. Magíster, scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Rédite ergo quae sunt Caesaris, Caesari : et quae sunt Dei, Deo, allelúia.

Si Dominicae post Oćtavam Trinitatis fuerint tantum xxj, Homilia seq. Dom. quae est sub num. xxj. cum Aña ad **Benedíćtus.** et **Magníficat.** et Orat. debet legi Fer. vj. aut alia vacante praecedentis Hebdomadae, et in ipsa die Dom. xxj. legantur Lećt. ij. et iij. Noćt. cum Aña ad **Benedíćtus.** et **Magníficat.** et Orat. Dom. quae est sub num. xxij.

Si autem in Hebd. praeced. non fuerit aliqua Feria vacans, in qua possit legi Hom. Dom. xxj. tunc Feria minoris solemnitatis festo occupata illius Hebd. fiet Mem. Dom. xxj. per Añam ad **Benedíćtus.** et **Magníficat.** et Orat. praefatae Dom. proprias. Quod si aliqua Oćt. contigerit tunc celebrari, poterit in aliqua die infra Oćt. legi Hom. Dom. xxj. et de ea quoque fiet ea die Mem. modo dićto.

DOMINICA XXI.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

ABSOLVE, quaesumus Dómine, tuórum delíćta populórum : ut a peccatórum nostrórum néxibus, quae pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

In secundo Noćturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iv. *Cap.* 2.

FIRMUM fundaméntum Dei stat, habens signáculum hoc : Cognóvit Dóminus qui sunt ejus, et discédat ab iniquitáte omnis, qui nóminat nomen Dómini. In magna autem domo non solum sunt vasa áurea, et argéntea, sed et lígnea, et fićtília : et quaedam quidem in honórem, quaedam autem in contuméliam. Si quis ergo emundáverit se ab istis, erit vas in honórem sanćtificátum, et útile Dómino ad omne opus bonum parátum.

Lectio v.

JUVENILIA autem desidéria fuge, sectáre vero justítiam, fidem, spem, caritátem, et pacem cum iis, qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem, et sine disciplína quaestiónes devíta : sciens quia génerant lites. Servum autem Dómini non opórtet litigáre : sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patiéntem, cum modéstia corripiéntem eos, qui resístunt veritáti : nequándo Deus det illis poeniténtiam ad cognoscéndam veritátem, et resipíscant a diáboli láqueis, a quo captívi tenéntur ad ipsíus voluntátem.

Lectio vj. *Cap.* 3.

HOC autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei : habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 9.

IN illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens : Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Cap. 9. *in Matth.*

PRINCEPS hic Lex esse intellígitur; quae Dóminum orat, ut vitam mórtuae reddat. Nam nullum príncipem credidísse légimus. Ex quo persóna príncipis hujus orántis mérito in typum Legis aptábitur. Qui quidem Dóminus opem spopóndit, ad quam praestándam profécti est : sed prior cum Apóstolis peccatórum turba salvátur.

Lectio viij.

ET cum primum electiónem, quae ex Lege destinabátur, vívere oportuísset, antérior tamen in mulíeris spécie, salus publicánis et peccatóribus rédditur. Cujus fidem et constántiam Dóminus laudávit : quia quod Israéli parabátur, plebs géntium occupávit. Est autem in símplici intelligéntia magna virtútis Domínicae admirátio; cum potéstas intra corpus manens, rebus cadúcis efficiéntiam ádderet sanitátis, et usque in véstium fímbrias operátio divína procéderet.

Lectio ix.

INGREDITUR deínde Dóminus domum príncipis, Synagógam vidélicet : et

irridétur a plúrimis. Nunquam enim illi Deum in hómine crediderunt; quin pótius praedicári resurrectiónem ex mórtuis risérunt. Apprehénsam ígitur puéllam manu, retráxit ad vitam; atque ut ratus hic esse ex Lege credéntium electiónis númerus crederétur, turba omnis expúlsa est: quam útique Dóminus salvári optásset; sed irridéndo dicta géstaque ejus, resurrectiónis non fuit digna consórtio.

Ad Benedictus, Aña. Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, et adorávit eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est: sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Confíde, fília, fides tua te salvam fecit. Et sanáta est múlier ex illa hora, allelúia.

Dominicae post Octavam Trinitatis usque ad Adventum exclusive non possunt esse pauciores xxj, nec plures xxvj. Cum fuerint plures xxij, tunc post vigesimam primam Dom. resumant. quae eo anno superfuerunt post Oct. Epiph. quoad Orat. Lect. ij. Noct. Hom. et Añam ad Benedíctus. et Magníficat. hoc ordine.

Si Dominicae post Octavam Trinitatis fuerint xxiij. Dom. xxij. post Octavam Trinitatis erit quae est v. post Octavam Epiph. Si fuerint xxiv, Dom. xxij. erit quae est iv. post Oct. Epiph. et xxiij. quae est v. Si fuerint xxv, Dom. xxij. erit quae est iij. post Oct. Epiph. et xxiij. quae est iv. et xxiv. quae est v. Si fuerint xxvj, Dom. xxij. erit quae est ij. post Oct. Epiph. et xxiij. quae est iij. et xxiv. quae est iv. et xxv. quae est v. post Oct. Epiph. ut infra, pag. 351. et ultimo loco semper ponitur, quae sequitur hic ordine xxij.

DOMINICA XXII.
post Octavam Trinitatis.

Oratio.

EXCITA, quaesumus Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes, pietátis tuae remédia majóra percípiant. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio iv. *Cap.* 1.

PAULUS servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secúndum fidem electórum Dei, et agnitiónem veritátis, quae secúndum pietátem est in spem vitae aetérnae, quam promísit qui non mentítur, Deus, ante témpora saeculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in praedicatióne, quae crédita est mihi secúndum praecéptum Salvatóris

nostri Dei : Tito dilécto fílio secúndum commúnem fidem, grátia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatóre nostro.

Lectio v.

HUJUS rei grátia relíqui te Cretae, ut ea, quae desunt, córrigas, et constítuas per civitátes Presbyteros, sicut et ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriae, aut non súbditos. Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere.

Lectio vj.

SUNT enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quae non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta : Creténses semper mendáces, malae béstiae, ventres pigri. Testimónium hoc verum est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 24.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quae dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto, qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Cap. 25. *in Matth.*

NDICIUM Dóminus noster Jesus Christus sui advéntus futúri, cum abominatiónem desolatiónis stantem in loco sancto vidébunt, intelligéndum pósuit. Et de hoc quidem, beatíssimo Daniéle, et Paulo praedicántibus, supérfluum puto nos habére sermónem. De Antichrísti enim tempóribus haec locútus est. Abominátio ex eo dictus, quod advérsus Deum véniens, honórem sibi Dei víndicet : Desolatiónis autem abominátio, quia bellis et caedibus terram cum piáculo desolatúrus sit.

Lectio viij.

ET quidem a Judaeis suscéptus, loco sanctificatiónis insístet : ut ubi sanctórum précibus Deus invocabátur, illic ab infidélibus recéptus, Dei honóre venerábilis sit. Et quia próprius iste Judaeórum erit error, ut qui ve-

ritátem respuérunt, suscípiant falsitátem : Judaeam déseri monet, et transfúgere ad montes : ne admistióne plebis illíus, Antichrísto creditúrae, vis aut contágio afferátur.

Lectio ix.

QUOD autem ait : Et qui in tecto sunt, non descéndant tóllere áliquid de domo; secúndum humánam intelligéntiam, ratiónem dicti factíque non récipit. Sed frequénter admonúimus, proprietátes verbórum et locórum contuéndas, ut moménta praeceptórum caeléstium consequámur. Tectum est domus fastígium, et habitatiónis totíus celsa perféctio. Qui ígitur in consummatióne domus suae, id est, in córporis sui perfectióne constíterit, regeneratióne novus, spíritu celsus, et divíni múneris absolutióne perféctus, non descéndere in humilióra rerum saeculárium cupiditáte debébit.

Ad Benedíctus, Aña. Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quae dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto, qui legit, intélligat.

Ad Magníficat, Aña. Amen dico vobis, quia non praeteríbit generátio haec, donec ómnia fiant. Caelum, et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

Si fuerint plures Dominicae post Octavam Trinitatis, quam xxij, assumentur e sequentibus Dom. post Octavam Epiph. quot erunt necessariae eo anno pro illis Dom. Lect. Hom. et Añae ad **Benedíctus.** et **Magníficat.** eo modo, et ordine, quo supra, pag. 344.

DOMINICA II.
post Octavam Epiphaniae.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque ad protegéndum nos, déxteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríntthios.

Lectio iv. *Cap.* 15.

JAM si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis primítiae dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.

Lectio v.

ET sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in suo órdine, primítiae Christus : deínde ii, qui sunt Christi, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis : cum tradíderit regnum Deo et Patri, cum evacuáverit omnem principátum, et potestátem, et virtútem. Opórtet autem illum regnáre donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors.

Lectio vj

OMNIA enim subjécit sub pédibus ejus. Cum autem dicat : Omnia subjécta sunt ei, sine dúbio praeter eum, qui subjécit ei ómnia. Cum autem subjécta fúerint illi ómnia : tunc et ipse Fílius subjéctus erit ei, qui subjécit sibi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. Alióquin quid fácient qui baptizántur pro mórtuis, si omníno mórtui non resúrgunt? ut quid et baptizántur pro illis? Ut quid et nos periclitámur omni hora?

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

IN illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútae sunt eum turbae multae : et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. I. *Comm. in c.* 8. *Matth.*

DE monte Dómino descendénte, occúrrunt turbae : quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a daemónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

Lectio viij.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post praedicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, praetéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo. Mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio.

Lectio ix.

ILLE díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille praemíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et

dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre. Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore praeferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege praecéptum, ut qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne (quod in eo saepíssime criminabántur) legem viderétur infríngere.

· Ad Benedictus, Aña. Cum autem descendísset Jesus de monte, ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens manum, tétigit eum, dicens : Volo. Mundáre.

Ad Magnificat, Aña. Dómine, si vis, potes me mundáre. Et ait Jesus : Volo. Mundáre.

DOMINICA III. post Octavam Epiphaniae.

Oratio.

DEUS, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quae pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio iv. *Cap.* 10.

NON enim audémus insérere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant : sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis. Nos autem non in imménsum gloriábimur, sed secúndum mensúram régulae, qua mensus est nobis Deus, mensúram pertingéndi usque ad vos. Non enim quasi non pertingéntes ad vos, superexténdimus nos : usque ad vos enim pervénimus in Evangélio Christi.

Lectio v.

NON in imménsum gloriántes in aliénis labóribus : spem autem habéntes crescéntis fídei vestrae, in vobis magnificári secúndum régulam nostram in abundántiam, étiam in illa, quae ultra vos sunt, evangelizáre, non in aliéna régula in iis quae praeparáta sunt gloriári. Qui autem gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Lectio vj. *Cap.* 11.

UTINAM sustinerétis módicum quid insipiéntiae meae, sed et supportáte me : aemulor enim vos Dei aemulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo. Tímeo autem ne sicut serpens Hevam sedúxit astútia sua, ita corrumpántur sensus vestri, et éxcidant a simplicitáte, quae est in Christo. Nam si is, qui venit, álium Christum praedicat, quem non praedicávimus, aut álium spíritum accípitis, quem non accepístis : aut áliud Evangélium, quod non recepístis : recte paterémini.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

IN illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in c.* 8. *Matth.*

QUINTUM signum fecit, quando ascéndens navim de Caphárnaum, ventis imperávit, et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem daemónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus, est puer centuriónis.

Lectio viij.

IPSE vero dormiébat : et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur, et império ac sacraménto passiónis suae líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis, et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creatúrae séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem : non erróre haereticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quae apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

Lectio ix.

PORRO hómines miráti sunt, dicéntes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautae et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit eos, qui mirabántur, fuísse discípulos : respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Ad Benedictus, Aña. Ascendénte Jesu in navículam, ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum

discípuli ejus, dicéntes : Dómine, salva nos, perímus.

Ad Magnificat, Aña. Dómine, salva nos, perímus : ímpera, et fac Deus tranquillitátem.

DOMINICA IV. postOctavamEpiphaniae.

Oratio.

FAMILIAM tuam, quaesumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut quae in sola spe grátiae caeléstis innítitur; tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio iv. *Cap.* 2.

ET vos, cum essétis mórtui delíctis, et peccátis vestris, in quibus aliquándo ambulástis secúndum saeculum mundi hujus, secúndum príncipem potestátis áeris hujus, spíritus, qui nunc operátur in fílios diffidéntiae, in quibus et nos omnes aliquándo conversáti sumus in desidériis carnis nostrae, faciéntes voluntátem carnis, et cogitatiónum, et erámus natúra fílii irae, sicut et céteri.

Lectio v.

DEus autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, (cujus grátia estis salváti) et conresuscitávit, et consedére fecit in caeléstibus in Christo Jesu : ut osténderet in saeculis superveniéntibus abundántes divítias grátiae suae in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Lectio vj.

GRATIA enim estis salváti per fidem, et hoc nõn ex vobis : Dei enim donum est, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim sumus factúra, creáti in Christo Jesu in opéribus bonis, quae praeparávit Deus ut in illis ambulémus. Propter quod mémores estóte, quod aliquándo vos gentes in carne, qui dicímini praepútium ab ea, quae dícitur circumcísio in carne, manu facta : quia erátis illo in témpore sine Christo, alienáti a conversatióne Israël, et hóspites testamentórum, promissiónis spem non habéntes, et sine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Christo Jesu vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in sánguine Christi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum caelórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. Quaest. 17. *in Evang. sec. Matth. cap.* 11.

UM negligéntius ágerent praepósiti Ecclésiae, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed recte quaeritur, utrum haerétici sint, an male vivéntes Cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam haerétici : quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio viij.

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unívs communiónis sunt. Verúmtamen, quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur haerétici, quia non societáte unívs Ecclésiae, vel unívs fídei, sed societáte solívs nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat : áliud sagéna, quae unívs fídei, vel unívs Ecclésiae communiónem vidétur osténdere. Inter haeréticos, et malos Cathólicos hoc ínterest, quod haerétici falsa credunt : illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Ad Benedictus, Aña. Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis : Hoc fecit inimícus homo.

Ad Magnificat, Aña. Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

DOMINICA V. post Octavam Epiphaniae.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quae tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio iv. *Cap.* 1.

UIDAM autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni

modo sive per occasiónem, sive per veritátem Christus annuntiétur : et in hoc gáudeo, sed et gaudébo. Scio enim quia hoc mihi provéniet ad salútem, per vestram oratiónem, et subministratiónem Spíritus Jesu Christi, secúndum exspectatiónem, et spem meam, quia in nullo confúndar.

Lectio v.

SED in omni fidúcia sicut semper, et nunc magnificábitur Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem. Mihi enim vívere Christus est, et mori lucrum. Quod si vívere in carne, hic mihi fructus óperis est, et quid éligam ignóro. Coárctor autem e duóbus : desidérium habens dissólvi, et esse cum Christo, multo magis mélius : permanére autem in carne, necessárium propter vos.

Lectio vj.

ET hoc confídens scio quia manébo, et permanébo ómnibus vobis ad proféctum vestrum, et gáudium fídei : ut gratulátio vestra abúndet in Christo Jesu in me, per meum advéntum íterum ad vos. Tantum digne Evangélio Christi conversámini : ut sive cum vénero, et vídero vos, sive absens áudiam de vobis quia statis in uno spíritu unánimes, collaborántes fídei Evangélii : et in nullo terreámini ab adversáriis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum caelórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *Comm. in cap.* 13. *Matth.*

REGNUM caelórum praedicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quae ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judaeos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujúsmodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo, qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso, et in corde suo.

Lectio viij.

QUIS est iste, qui séminat, nisi sensus noster, et ánimus; qui suscípiens granum praedicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pulluláre? Praedicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad

primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis praedicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiae, et compositióni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

SED illa, cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum, marcidúmque, et mollítum, ebúllit in ólera et in herbas, quae cito aréscunt et córruunt. Haec autem praedicátio, quae parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres caeli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant, et hábitent in ramis ejus.

Ad Benedictus, Aña. Símile est regnum caelórum grano sinápis : quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Ad Magnificat. Aña. Símile est regnum caelórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínae satis tribus, donec fermentátum est totum.

DE OFFICIO Dedicationis Ecclesiae.

PRIMO anno Dedicationis Ecclesiae, Officium inchoatur in Missa. In Hora vero, quae sequitur Missam, et deinceps in omnibus Horis usque ad Compl. seq. diei exclusive, fiat Offic. Totum Duplex : et dicatur Oratio. **Deus, qui invisibíliter.** ad omnes Horas, praeterquam ad Compl. et Primam.

2. In Vesperis diei, quo Eccl. dedicata est, cantetur ℟. et die seq. in Matut. dicantur ix. Lect. Octava vero celebrabitur revoluta Hebdomada, eo die, quo Dedic. facta fuerit, et dicitur Oratio, **Deus, qui invisibíliter.** quotidie per Oct. quando de ipsa agendum fuerit.

3. Secundo anno, et deinceps singulis annis in Annivers. fiat Offic. ut habetur in Rubr. § xxviij. num. 1.

IN DEDICATIONE Ecclesiae, et Anniversario ejusdem.

Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : haec est domus Dómini, in qua invocétur nomen ejus, de quo scriptum est : Erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.** Psalm. **Laudáte púeri Dóminum.** cum ceteris, ut in Comm. Apost. pag. **j.**

Capitulum. *Apoc.* 21.

IDI civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de caelo a Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. ix. Terríbilis est. pag. 363.

Hymnus.

URBS Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quae constrúitur in caelis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e caelo
Nuptiáli thálamo,
Praeparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino :
Platéae, et muri ejus
Ex auro puríssimo.

Portae nitent margarítis,
Adytis paténtibus :
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris aedifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est, et potéstas
Per aetérna saecula.
Amen.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Aña. O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta caeli.

In primo anno

Oratio.

DEUS, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuae poténtiae visibíliter osténdis; templum hoc poténtia tuae inhabitatiónis illústra : et concéde, ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuae benefícia consequántur. Per Dóminum.

In secundo anno, et deinceps in Anniversario

Oratio.

DEUS, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repraeséntas incólumes; exáudi preces pópuli tui : et praesta, ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse laetétur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsultémus Dómino Regi summo : * Qui suum sanctificávit tabernáculum.

Hymnus. Urbs Jerúsalem.

In primo Nocturno.

Aña. Tóllite.

Psalmus 23.

OMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portae aeternáles.

Aña. Vidit Jacob.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quae invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátae sunt aquae eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ¿ quae pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus caelos tangébat,

et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Aña. Cum evigilásset.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsae terrae mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terrae congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ¿ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in aetérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justítia plena est déxtera tua.

Laetétur mons Sion, et exsúltent fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Aña. Cum evigilásset Jacob de somno, ait : Vere locus iste sanctus est.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j. *Cap.* 7.

CUM complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de caelo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in saeculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Obtu-

lérunt sacrifícium super altáre Dómini : et cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt eum. Et.

Lectio ij.

MACTAVIT ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus. Sacerdótes autem stabant in offíciis suis : et Levítae in órganis cárminum Dómini, quae fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in aetérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat.

℟. Fundáta est domus Dómini super vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: et vénient ad eam omnes gentes, * Et dicent : Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et dicent.

Lectio iij.

SANCTIFICAVIT quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum : quia altáre aeneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper : votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, Et ego nesciébam. ℣. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus caelos tangébat, et descendéntes Angelos, et ait. Vere locus. Glória Patri. Et ego.

In secundo Nocturno.

Aña. Non est.

Psalmus 83.

QUAM diléćta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in saecula saeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ¿ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta caeli.

Aña. Eréxit Jacob.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuae : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuae.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in aetérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua laetábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátae sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de caelo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Aña. Erit mihi.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenae, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo,¿ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut laetántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

℣. Haec est domus Dómini fírmiter aedificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Serm. 252. *de Temp.*

Lectio iv.

UOTIESCUMQUE, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli aedificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum Dei sanctum est, quod estis vos. Et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis praecedéntibus méritis, sed per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat, quod óculos suae majestátis offéndat.

℟. Bénedic Dómine domum istam, quam aedificávi nómini tuo : veniéntium in locum istum * Exáudi preces in excélso sólio glóriae tuae. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Lectio v.

ET ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam : et quando se áliquo peccáto vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, et eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharistíam praesúmat accípere. Qui enim, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiae pro emendatióne vitae removére volúerit, ab aetérno illo et caelésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! Vere * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta caeli. ℣. Mane surgens Jacob, votum vovit Dómino, et dixit. Non est.

Lectio vj.

SI ad mensam cujúsque poténtis nemo praesúmit cum véstibus inquinátis accé-

dere, quanto magis a convívio aetérni Regis, id est, ab altári Dómini, debet se unusquísque invídiae vel ódii venéno percússus, iracúndiae furóre replétus, cum reveréntia et humilitáte subtráhere? Propter illud, quod scriptum est : Vade prius reconciliári fratri tuo, et tunc véniens ófferes munus tuum. Et íterum : Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem?

℟. Orántibus in loco isto, dimítte Dómine peccáta pópuli tui : et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent :* Et da glóriam nómini tuo. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam : et clamor meus ad te véniat. Et da. Glória Patri. Et da.

In tertio Nocturno.

Aña. Qui hábitat.

Psalmus 90.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei caeli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennís ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, ¿ a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et daemónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ¿ et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : ¿ cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei caeli commorábitur.

Aña. Domum istam.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fecit.

Conféssio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae géntium, ¿ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra, ¿ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Domum istam prótege Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus.

Aña. Fundáta est.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : *

nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Fundáta est domus Dómini super vérticem móntium : et exaltáta est super omnes colles.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine. ℟. In saecula saeculórum laudábunt te.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachaeus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. *in Lucam.*

ACHAEUS, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitae dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus Natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recepérunt, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formae grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judaeórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris aetátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis aedificabúntur. ℣. Haec est domus Dómini fírmiter aedificáta : bene fundáta est supra firmam petram. Et turres.

Lectio viij.

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona fructus bonos fáceret : ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : * In ea omnis, qui petit, áccipit : et qui quaerit, ínvenit : et pulsánti aperiétur. ℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. In ea

Lectio ix.

ET ecce vir nómine Zachaeus. Zachaeus in sycómoro, caecus in via : quo-

rum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suae claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Terríbilis est locus iste! non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta caeli : * Vere étenim Dóminus est in loco isto, Et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob quasi de gravi somno, ait. Vere étenim. Glória Patri. Et ego.

Ante Laudes, ℣. Dómine, diléxi decórem domus tuae. ℟. Et locum habitatiónis glóriae tuae.

IN LAUDIBUS.

Aña. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, ut in Comm. Apost. pag. xj.

Aña. Haec est domus Dómini fírmiter aedificáta : bene fundáta est supra firmam petram.

Aña. Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Aña. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Aña. Lápides pretiósi omnes muri tui : et turres Jerúsalem gemmis aedificabúntur.

Capit. Vidi civitátem. ut supra, pag. 354.

Hymnus.

Angularis fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur :
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et diléćta cívitas,
Plena módulis in laude,
Et canóro júbilo,
Trinum Deum, unicúmque
Cum fervóre praedicat.

Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni,
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe :
Largam benedictiónem
Hic infúnde júgiter.

Hic promereántur omnes
Petíta acquírere,
Et adépta possidére
Cum sanctis perénniter :
Paradísum introíre,
Transláti in réquiem.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est, et potéstas
Per aetérna saecula. Amen.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Ad Benedictus, Aña. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper : votum vovit Dómi-

no : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Ad Horas Añae Laudum.

AD TERTIAM.

Capit. Vidi civitátem. etc. ut supra, pag. 354.

℟. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo, * Allelúia, allelúia. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúia. Glória Patri. Domum.

℣. Haec est domus Dómini fírmiter aedificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Apoc.* 21.

ECCE tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. Haec est domus Dómini fírmiter aedificáta, * Allelúia, allelúia. Haec est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúia. Glória Patri. Haec est.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine. ℟. In saecula saeculórum laudábunt te.

AD NONAM.

Capitulum. 1. *Cor.* 3.

FUNDAMENTUM áliud nemo potest pónere praeter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. In saecula saeculórum laudábunt te. Allelúia. Glória Patri. Beáti.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

AD VESPERAS.

Aña. Domum tuam.

Psalm. 115. Crédidi. pag. 92.

Psalm. 121. Laetátus sum. pag. 102.

Psalm. 126. Nisi Dóminus. pag. 104.

Psalm. 146. Laudáte Dóminum quóniam. pag. 115.

Psalm. 147. Lauda Jerúsalem. pag. 115.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Zachaee festínans descénde : quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est.

Per Oct. et in Oct. Invitat. et Añae ad Benedictus, et ad Magnificat, ut in die. Cetera fiant secundum modum Oct. Simpl. Lect. vero hic subjunctae dicant. singulis diebus per Oct. post Lect. de Scriptura, quae de Feria currente assumentur.

PRIMA DIE INFRA OCT.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 256. *de Tempore.*

Lectio iij.

CELEBRITAS hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo

nostrárum orationum ista est, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc saeculo aedificámur, ut in fine saeculi dedicémur. Ædificátio habet labórem, dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides praecidúntur : cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dei non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

SECUNDA DIE.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 252. *de Tempore.*

Lectio iij.

CONSECRATIONEM altáris hódie celebrámus, in quo nobis divína sacrifícia consecrántur. Sed quando festivitátes istas cólimus, fratres caríssimi, diligénter debémus atténdere, et totis víribus laboráre : ut quod in templis vel altáribus visibíliter cólitur, in nobis invisibíliter compleátur. Quia quamvis sancta sint templa, quae vidémus de lignis et lapídibus fabricári; tamen plus apud Deum pretiósa sunt templa cordis et córporis nostri : quia illa fiunt ab hómine carnáli, ista ab artífice mundi.

TERTIA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 253. *de Tempore.*

Lectio iij.

RECTE festa Ecclésiae colunt, qui se Ecclésiae fílios esse cognóscunt. Haec enim ómnium credéntium mater est, quae natos ad mortem regénerat ad salútem. Haec est post synagógam quidem vocáta, sed ante synagógam promíssa. Haec enim jam in primo hómine praefiguráta est. Nam sicut ex Adae látere fabricáta est Heva, ita ex córpore Christi et vúlnere redémpta crevit Ecclésia.

QUARTA DIE.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 76. *in Ps.* Qui hábitat.

Lectio iij.

TESTANTUR sacrae lítterae, olim pósitum in Paradíso primum Adam, ut operarétur et custodíret illum. Sic secúndus Adam in Ecclésia sanctórum, in congregatióne suórum, in horto deliciárum, (síquidem delíciae suae esse cum fíliis hóminum) ita, inquam, et ipse Dóminus est in loco isto, ut operétur atque custódiat. Porro Angelos ascendéntes et descendéntes esse in loco isto, patriarchális ipsa ví-

sio manifestat. Ascendéntes, ut vídeant fáciem Patris; descendéntes, ut provídeant nobis.

QUINTA DIE.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 4. in Dedic. Ecclesiae.

Lectio iij.

QUIS Ecclésiae paríetes sanctos dícere vereátur, quos manus sacrátae Pontíficum tantis sanctificavére mystériis? Ex tunc quoque, et deínceps sanctárum ínibi lectiónum resultáre frequéntia, sanctárum orationum devóta murmuráre susúrra, sanctárum reliquiárum honorári beáta praeséntia, sanctórum spiríttuum indeféssa nóscitur custódia vigiláre.

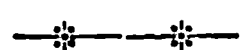
SEXTA DIE.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. de ead. festiv.

Lectio iij.

FESTIVITAS hodiérna, fratres, tanto nobis debet esse devótior, quanto familiárior est. Nam céteras quidem Sanctórum solemnitátes cum áliis Ecclésiis habémus commúnes : haec vero nobis sic própria est, ut necésse sit vel a nobis eam, vel a némine celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra : magis autem nostra, quia de nobis ipsis.

IN OCTAVA Dedicationis Ecclesiae.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de festiv. Dedic.

Lectio iv.

OLIM rex gloriósus, et prophéta Dómini David sanctus, religiósa quadam coepit cogitatióne movéri : indígnum júdicans, quod nullam adhuc Dóminus Sábaoth domum habéret in terris : ipse vero domum inhabitáret régiae dignitátis. Hoc ipsum, fratres, nos quoque decet cogitáre fidéliter, et viríliter efféctui mancipáre. Nam quod, licet Deo placúerit cogitátio illa Prophétae, opus tamen reservátum est Salomóni, ália rátio est.

Lectio v.

JAM vero, o ánima, tu quidem sublími in domo hábitas, quae a Deo tibi fabricáta est : corpus hoc, dico : quod sic compégit, quod sic aptávit, quod sic ornávit et ordinávit, ut glorióse in eo, et delectabíliter inhabitáres. Sed et córpori domum fecit excélsam, aptíssimam, et decóram. Dico autem sensíbilem hunc, et inhabitábilem mundum. Nonne ergo indígnum réputas, ut tibi ipse fécerit domum, tu vero ei templum aedificáre dissímules?

Lectio vj.

SED ubi invenítur hujus aedifícii locus? Tribulárer valde, et anxiarétur super me spíritus meus, nisi quod áudio eum de quodam dicéntem : Quia ego, et Pater ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Itaque jam scio ubi praeparánda sit domus ei; quóniam non capit eum, nisi imágo sua.

In iij. Nocturno, Homilia ut in die.

Proprium Sanctorum.

DIE XXIX. APRILIS.

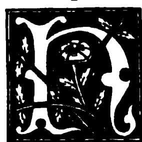
S. Catharinae Senensis Virg. Ord. Praed. Totum Duplex.

Si hoc festum translatum fuerit post Trinitatem, celebrabitur hoc modo.

AD VESPERAS.

Super Psalmos, Aña. Immortáli laude Catharína Virgo Senénsis est efferénda : quandóquidem suae sanctitátis praestántia univérso géneri humáno innótuit. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, ut in Comm. Apost. pag. j.

Capitulum. *Sap.* 8.

HANC amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quaesívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formae illíus, dicit Dóminus omnípotens.

℟. ix. Vitam Catharínae. pag. 375.

Hymnus.

HAEC tuae, Virgo, monuménta laudis,
Quae tuis laeti, Catharína, sacris
Hoc quidem pacto modulámur omnes,
Perfer olympo.
Si satis digne néqueant reférri,
Annuas nobis véniam, precámur :
Non sumus tanti ingénii, fatémur,
Optima Virgo.
Quis fuit dignas modulátus unquam
Vírginis laudes? Quis in orbe toto
Féminae invíctae peritúra nunquam
Cármina pandet?

Praedita exémplis, Catharína, claris,
Móribus praestans, sápiens abúnde,
Témperans, fortis, pia, justa, prudens,
Æthera scandis.

Quem latet virtus, facinúsque clarum,
Quo nequit dici sánctius per orbem?
Vúlnerum formam miseráta Christi
Exprimis ipsa.

Nam brevis, moestae, miseraeque vitae,
Et malis cunctis pénitus refértae,
Fórtiter spernens pretiósa quaeque,
Sídera adísti.

Grátias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína.

Ad Magnificat, Aña. Vírginis Catharínae haec dies est dicáta sacris, ut nunquam tantae sanctitátis praestántia mortálium memória excídere queat, et cunctis celebérrima perpétuo fiat.

Oratio.

DEUS, qui beátae Catharínae, virginitátis et patiéntiae speciáli privilégio decorátae, malignántium spiríituum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti : concéde quaesumus, ut ejus imitatióne calcáta mundi nequítia, et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem regum súpplices adorémus : * Qui immortáli glória Vírginem Senénsem dotávit Catharínam.

Hymnus.

LAUDIBUS, Virgo, nimis efferénda
Jure censéris, quóniam triúmphos
Ipsa caelórum, probitáte mira,
Nacta refúlges.

Praemium sanctae tamen ipsa vitae,
Et simul munus probitátis almae
Accipis caelo, cumuláta cunctis
Dénique rebus.

Tu gravem, sacris méritis refértum,
Orbis exémplar, pietáte plenum,
Praedicatórum veneráta Patrem,
Ordine fulges.

Nulla jam rerum plácuit volúptas,
Nullus ornátus, nitor ecce nullus

Córporis, semper fúgiens iníqua
Crímina vitae.
Saepius corpus dómitans acérbe,
Quam pie flagris cruor hinc et inde
Flúxerat rivis, hominúmque demum
Crímina flebas!
Qui per ingéntes variósque casus
Orbe terrárum cruciántur omnes,
Quotque vel curis agitántur ipsi
Undique diris.
Súppetent nobis tótidem canénda,
Si tuae laudes repetántur omnes :
Tu quidem longe pietáte cunctis
Inclyta praestas.
Grátias summas. ut supra, in Vesp.

In primo Nocturno.

Aña. Admirábilem Dei nostri cleméntiam contemplári máxima Catharínae constántia nos semper effíciet. Psalmi de Communi unius Virg.

Aña. Misericórdia summa erga egénos atque aegrótos summópere affécta, ipsórum aerúmnas deflére haec Virgo solébat.

Aña. Christiános quidem tanta caritáte prosequebátur, ut eórum amóre incénsa diu noctúque flagráret.

℣. Diffúsa est grátia.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. *Cap.* 7.

UAM pulcri sunt gressus tui in calceaméntis, fília príncipis! Quam pulcra es, et quam decóra caríssima, in delíciis! Statúra tua assimiláta est palmae, et úbera tua botris. Dixi : Ascéndam in palmam, et apprehéndam fructus ejus : et erunt úbera tua sicut botri víneae : et odor oris tui sicut malórum. Guttur tuum sicut vinum óptimum, dignum dilécto meo ad potándum, labiísque et déntibus illíus ad ruminándum. Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. Veni dilécte mi, egrediámur in agrum, commorémur in vìllis. Mane surgámus ad víneas, videámus si flóruit vínea, si flores fructus partúriunt, si floruérunt mala púnica : ibi dabo tibi úbera mea. Mandrágorae dedérunt odórem. In portis nostris ómnia poma : nova et vétera, dilécte mi, servávi tibi.

℟. Catharína virgo Jesu Christo virginitátem perpétuam dicávit : * Cujus sponsa sanctíssima íllico effécta est. ℣. Maríam autem Vírginem adhuc puélla exorávit, ut Fílii sui ancílla fíeret. Cujus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio ij. *Cap.* 8.

DILIGENTIBUS Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum pro-

pósitum vocáti sunt sancti. Nam quos praescívit, et praedestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem praedestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad haec? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? Tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an perículum? an persecútio? an gládius? Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quae est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Virtútis ac aetérnum probitátis munus Catharína sectáta, ea quae córpori mortáli videréntur ornátui, * Omnésque mundi fastus abégit. ℣. Christo namque Deo nostro se pénitus dedit. Omnésque.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iij. *Cap.* 6.

MIHI autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque praepútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. Summis est enim Virgo Catharína efferénda láudibus : * Quóniam sanctíssimum vivéndi modum virgínibus osténdit. ℣. Immortálem quidem vitam caelo mérito adépta est. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In secundo Nocturno.

Aña. Miríficam Vírginis Catharínae caritátem quis non admirétur, quae nihil praeter Christum amáre pótuit?

Aña. Vúlnerum enim sui aetérni Sponsi simulácra in córpore suo ferre méruit.

Aña. Perpétuae laudi haec praemia Vírgini sanctae proculdúbio erunt : fiet síquidem posteritáti nótior.

℣. Spécie tua.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

CATHARINA virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem soróres de Poeniténtia ge-

stant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et admirábilis vitae austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharistíae communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum daemónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur : aestuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínae nomen, et úndique ad eam aegróti, et malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et daemones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

℟. Divínam haec Virgo vitam semper dégere visa est : * Et divínum dénique consecúta est praemium. ℣. A córporis namque illécebris fórtiter abhórruit. Et divínum.

Lectio v.

CUM Pisis immorarétur, die Domínico, reféćta cibo caelésti, et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes; ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatríces apparérent, contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in forma purae lucis pervenérunt ad manus, pedes, et cor ejus : ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repraesentarétur, rádios in imagínibus beátae Catharínae ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

℟. Felix ea Virgo est, quae Jesu Christo Dómino pro víribus óbsequens, * Múnera sibi praeparat aetérna. ℣. Spretis autem humánae vitae mortálibus rebus. Múnera.

Lectio vj.

DOCTRINA ejus infúsa, non acquisíta fuit : sacrárum litterárum professóribus, difficíllimas de divinitáte quaestiónes proponéntibus, respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit : multa exstínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant, et interdícto ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium Undécimum Pontíficem Máximum profécta est : cui

étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, se divínitus cognovísse monstrávit : deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad sedem suam Románam personáliter accédere : quod et fecit. Eídem Gregório, et Urbáno Sexto ejus successóri acceptíssima fuit, ádeo ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíae, et plúribus clara miráculis, anno aetátis suae tértio círciter et trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius Secúndus Póntifex Máximus sacrárum Vírginum número adscrípsit.

℟. Praecónia tuárum laudum, Catharína Virgo, tua pietáte minóra esse fatémur : * Quóniam ómnium virtútum génere praedita, humánas laudes exsúperas. ℣. Divínis enim ubíque láudibus celebránda videris. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Nulla unquam delébit oblívio benefícia, quae sunt erga hómines, Catharínae.

Aña. Semper sancta haec Virgo vixit : felix óbiit : beáta in caelo regnábit in aetérnum.

Aña. Ætérnum haec Virgo assecúta est praemium : et caeléstium rerum vere párticeps effécta, Christo frúitur.

℣. Adjuvábit eam Deus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum caelórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

In cap. 13. *Matth.*

AUDISTIS fratres quemádmodum grano sinápis tota regni caeléstis comparáta est magnitúdo. Quaerens Christus in caelo et in terra, nihil invénit, nisi granum sinápis, in quo poténtiam totam supérnae dominatiónis inclúdat : et illud regnum singularitáte potens, aeternitáte felix, divinitáte fulgens, diffúsum toto caelo, tota terra dilatátum, in grani sinápis coárctat et cogit angústias. Spes ista est credéntium tota? Exspectátio ista est fidélium summa? Ista est felícitas vírginum, longis continéntiae labóribus comparáta? Fratres, non fácile Domínicis moveámur in dictis. Nam si infírmum Dei fórtius est homínibus, hoc mínimum Dei tota magnitúdine mundi magnificéntius invenítur : si modo hoc granum sinápis nos sic nostris seminémus in méntibus, ut intelligéntiae nobis magnam in árborem crescat.

℟. Nihil huic Vírgini sátius, nihílque dígnius in rerum natúra visum est, quam Jesu Christi praecépta, * Et vitam aetérnam ómnibus persuadére. ℣. Dedit enim semper óperam revocáre pérditos. Et vitam.

Lectio viij.

GRANI ergo sinápis instar est regnum Dei : quod de supérnis affértur verbo, suscípitur audítu, fide séritur, credulitáte radicátur, spe crescit, confessióne diffúnditur, virtúte ténditur, et dilatátur in ramos, ad quos vocat aves caeli, id est, spirituáles sensus, atque in ipsis eas quiéta súscipit mansióne. Véniat haeréticus, véniat, quia redeúntibus Ecclésiae semper patéscit ingréssus. Véniat, áudiat, et pietáti Domínicae jam désinat oblatráre. Si caeléstis regni majéstas omnis ad grani sinápis similitúdinem venit : quid quéritur, quod Deus ad hóminem, Dóminus servi descéndit ad formam? Sic enim venit, ut tibi totum per fidem crésceret, cui jam totum defécerat per natúram.

℟. Sapiéntia atque doctrína haec Virgo reférta, códices nonnúllos cóndidit edidítque : * Ut veram vivéndi ratiónem ómnibus osténderet. ℣. His illa humánas fragilésque res spérnere suádet. Ut veram.

Lectio ix.

SED atténdite quia Christus est regnum caelórum, qui velut granum sinápis in hortum virgínei córporis missus, orbe toto crucis in árborem crevit : ac tantum dedit fructus sui sapórem, cum téritur passióne, ut quidquid est vitále, suo saporáret et condíret attáctu. Nam sicut in integritáte grani sinápis virtus habétur occúlta; appáret vero virtus ejus vehementíssime, si terátur : ita Christus córpore teri vóluit, qui suam nóluit latére virtútem. Et nos, fratres, terámus istud granum sinápis, ut ejus vim in hac similitúdine sentiámus. Terámus granum illud, ut ora nostra fervéntia vívido fructu sui sapóris succéndat : et ita ignis ejus toto nobis árdeat et flammétur in péctore, atque nostrae ignorántiae totum nobis áuferat sua degustatióne fastídium.

℟. Vitam Catharínae innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quae vivens, atque vita functa líquido osténdit. ℣. Curávit aegrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. Quae. Glória Patri. Quae.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáta Catharína.

IN LAUDIBUS.

Aña. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum

óbsequi atque servíre constítuit.

Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, ut in Communi Apost. pag. xj.

Aña. Exsultabúnda caeli múnera contemplabátur, quae cunctis rebus máxime praepósuit.

Aña. Divínis namque oblectáta rebus, diu noctúque oratiónibus atque vigíliis óperam dabat.

Aña. Rerum ómnium Conditóri Catharína benedicébat, qui beatitúdinis sémitam mortálibus osténdit.

Aña. Laudávit Catharína semper Dóminum, et ab eo in excélsis exaltáta est.

Capitulum. Hanc amávi. ut supra in Vesp. pag. 369.

Hymnus.

JAM ferox miles tibi saepe cessit,
Et duces iras posuére saevas :
Hi necem diram pópulo mináti
Saepe Senénsi.

Quid, quod et sacris stúdiis frequénter
Víribus summis óperam dedísti,
Lítterae doctae lepidaeque claris
Urbibus exstant.

Níteris verbis revocáre lapsos,
Níteris rectum suadére cunctis :
Sic ais : Tantum próbitas beátos
Efficit omnes.

Jura tu saevae tremebúnda mortis
Fórtiter temnens, nihil extiméscens,
Praemium nostrae vocitáre vitae
Saepe solébas.

Unde cum tempus properáret ipsum,
Quo sacros artus, cinerésque busto
Línqueres, caelos aditúra, flentes
Ipsa docébas.

Sic sacrum Christi veneráta corpus,
Hóstiam libans, lácrymis obórtis,
Díxeras cunctis documénta vitae
Voce supréma.

Grátias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

℣. Adducéntur regi.

Ad Benedictus, Aña. Máxima est Catharínae Vírginis Senénsis praestántia : quae incolumitátem languéntibus, et vitam mórtuis restitúere pótuit.

AD TERTIAM.

Capitulum. Hanc amávi. ℟℟. Horarum de Communi Virg.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Sap.* 8.

DOMINUS ómnium diléxit illam: doctrix est enim disciplínae Dei, et eléctrix óperum illíus.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 11.

BREVIS in volatílibus est apis, et inítium dulcóris habet fructus illíus.

AD VESPERAS.

Sup. Psalm. Aña j. Laud. Psalmi de Comm. Virg.

Capit. Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. O Virgo, máxima glória praestans! cujus sacra stata orbis univérsus hodiérna die célebrat : quam Angeli cum láudibus ćfferunt, ac céteri supérni cives admirántur : age apud Deum, quo mentes nostrae semper divínis praecéptis obtémperent, nosque virtútibus, aliísque bonis áugeat.

PER OCTAVAM.

Invitat. et reliqua sicut in die, pag. 370.

Lectio iij. una ex propriis diei festi per ordinem.

Ad Benedictus, Aña. Det Catharína frui nos vero lúmine Christi : et sóciet súperis Virgo beáta choris.

Ad Magnificat, Aña. Ad sedes regni fáciat transíre supérni, Virgo fovens méritis nos Catharína suis.

OCTAVA

S. Catharinae Sen. Virg. O. N. Solemnis.

Omnia ut in festo, pag. 369. praeter sequentia.

In j. Noct. Lect. de Feria currente.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iv.

SEX annos nata beáta Catharína Senénsis, ut Dómino servíret, erémum concupívit; et urbe egréssa, in cavérna loco solitário delítuit : quamvis, jubénte Spíritu, páululum demoráta, domum redíerit. Angélicam salutatiónem edócta, quóties patérnae domus scalam ascéndit, tóties per síngulos gradus, flexo genículo, beatíssimam Vírginem Matrem Dómini salutávit. Et anno curénte aetátis suae séptimo, virginitátem suam consecrávit Christo : quem sua in majestáte sedéntem mirábili visióne contempláta est, et arcána caeléstis aulae vidit, quae non potest effári lingua mortális. Mundánas delícias a se omnes abdicávit. Oratióni totam se dedit. Corpúsculum suum vigíliis, jejúniis ac verbéribus afflíxit : coaequáles puéllas ut idem fácerent, edócuit, suásit. Pubes efféćta, scissis crínibus, mortále connúbium recusávit.

Lectio v.

ANCILLARE officium in patérna domo exércuit : nihil magis cúpiens, quam vilis apud hómines et abjécta vidéri. Paupéribus Christi larga manu, permitténte patre suo, subvénit. Ægrotántibus summa diligéntia ministrávit : incarcerátos et oppréssos, quibus váluit modis, consoláta est : nullum ab ea verbum non religiósum, non sanctum éxcidit. Summa hujus Vírginis abstinéntia fuit, et admirábilis vitae austéritas. Nam cum vini et cárnium usum prorsus abjecísset, nec pulmentáriis ullis uterétur, ad extrémum eo dedúcta est, ut nec legúmina éderet, nec pane vescerétur, nisi caelésti, quem verus Christiánus in Sacraménto sumit altáris. Per annos círciter octo, mínimo herbárum succo, earúmque parum reténto, et communióne sacra, sustentáta est.

Lectio vj.

AD communiónem altáris, quae illi fere quotidiána fuit, quasi ad caeléstes núptias invitáta esset, summa cum alacritáte proficiscebátur. Cilício sub veste utebátur. Lectum sibi ex tábulis confécerat, atque in eo jacens brevíssimum capiébat somnum : raro enim ultra duas horas intérdiu noctúque dormiébat. Réliquum omne tempus vigilándo, orándo, praedicándo, ópera misericórdiae agéndo consúmpsit. Spissis córdulis carnem suam macerávit : dolóre cápitis pene assídue torquebátur. Fuit in ea spíritus prophetíae, et multa praedíxit, ántequam fíerent, et occultíssima revelávit. Rapiebátur saepe a spíritu, et in áere suspénsa divínis contemplatiónibus pascebátur : ádeo extra se acta, ut expúncta, percússaque, nihil omníno sentíret : idque frequénter ei contingébat, dum diviníssima reficerétur Eucharistía.

PATROCINII S. JOSEPH

Conf. Sponsi B. M. V.
Totum Duplex.

Quod fuit Dom. ij. post Oct. Paschae.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Jacob autem génuit Joseph virum Maríae, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Ps. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Gen.* 49.

BENEDICTIONES patris tui confortátae sunt benedictiónibus patrum ejus : donec veníret desidérium cóllium aeternórum : fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaraei inter fratres suos.

℟. ix. Angelus Dómini.

Hymnus.

TE Joseph célebrent ágmina Caelitum,
Te cuncti résonent Christíadum chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytae
Casto foedere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad ésteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas:
Amíssum Sólymis quaeris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis summa Trias parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnificat, Aña. Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimae genitrícis tuae sponsum elígere dignátus es: praesta quaesumus, ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in caelis: Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitator. Laudémus Deum nostrum, * In veneratióne beáti Joseph protectóris nostri.

Hymnus. Te Joseph célebrent. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Ascéndit Joseph a Galilaea de civitáte Názareth in Judaeam in civitátem David, quae vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María. Psalmi de Comm. Conf. pag. lj.

Aña. Venérunt pastóres festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in praesépio.

Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

℣. Amávit eum Dóminus.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 39.

OSEPH ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægy-

ptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens : habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quae géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo praepósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quae ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in aedibus quam in agris cunctam ejus substántiam : nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulcra fácie, et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens.* Quibus ille respóndit : Ite ad Joseph. ℣. Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et laeti serviémus regi. Quibus.

Lectio ij. *Cap.* 41.

PLACUIT Pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus : locutúsque est ad eos : Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quae locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet : uno tantum regni sólio te praecédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph : Ecce, constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus : vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte praecóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et praepósitum esse scirent univérsae terrae Ægypti.

℟. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsae domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. ℣. Veníte ad me : et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terrae. Exaltávit.

Lectio iij.

DIXIT quoque rex ad Joseph : Ego sum Phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptíaca, Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth fíliam Putíphare sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægypti (trigínta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis Pharaónis) et circuívit omnes regiónes Ægypti. Venítque fertílitas septem annórum: et in manípulos redáctae ségetes congregátae sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam

frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénae maris coaequarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam laetus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo : * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis : et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In secundo Nocturno.

Aña. Consúrgens Joseph accépit púerum, et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum : et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Aña. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israël : defúncti sunt enim, qui quaerébant ánimam púeri.

Aña. Accépit Joseph púerum, et matrem ejus, et venit in terram Israël.

℣. Justum dedúxit Dóminus.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Serm. I. *de S. Joseph.*

Lectio iv.

MNIUM singulárium gratiárum, alícui rationábili creatúrae communicatárum, generális régula est : quod quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quae illi persónae sic eléctae, et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínae mundi, et Dóminae Angelórum, qui ab aetérno Patre eléctus est fidélis nutrítius, atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus, et Sponsae suae : quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait : Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuae, et déxtera tua suscépit me : * Protéctor meus, et cornu salútis meae, et suscéptor meus. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

SI cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem, et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est : sic profécto post eam huic debet grátiam,

et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum praecéllit : quia non solum Ægyptiis panem corporális vitae, sed ómnibus eléctis panem de caelo, qui caeléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur : protegétur sub tégmine illíus a fervóre, * Et in glória ejus requiéscet. ℣. Speráte in eo omnis congregátio pópuli : effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vj.

PROFECTO dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in caelis útique non negávit, quin pótius complévit, et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur : Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium aetérnae beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere : Intra in gáudium : ut mystice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo est intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuae oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde : sed et beatíssimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quae mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta saecula saeculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsum me proelium, in hoc ego sperábo. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exsúrgat. Glória Patri. Si exsúrgat.

In tertio Nocturno.

Aña. Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judaea pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Aña. Admónitus in somnis, Joseph secéssit in partes Galilaeae : et véniens habitávit in civitáte, quae vocátur Názareth : ut adimplerétur quod dictum est per prophétas : Quóniam Nazaraeus vocábitur.

Aña. Erat pater Jesu et mater mirántes super his, quae dicebántur de illo : et benedíxit illis Símeon.

℣. Justus ut palma florébit.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 3.

IN illo témpore : Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est caelum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. *de consensu Evang. cap.* 1. *et* 3.

ANIFESTUM est illud, quod ait : Ut putabátur, fílius Joseph; propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthaeus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph; álios autem Lucas, ascéndens a Joseph usque ad David : fácile est ut advértant, duos patres habére potuísse Joseph, unum, a quo génitus, álterum, a quo fúerit adoptátus.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : páriet autem fílium : * Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viij.

ANTIQUA est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus commémorat, donec exíret ad David. Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthaeo scílicet, et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem tenéret, qui genúerat; alter ejus, qui adoptáverat Joseph : quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem tenuísse, quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo, cujus eum fílium esse narrábat? Matthaeus autem dicens : Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob; atque ita in hoc verbo, quod est génuit, persevérans, donec in último díceret : Jacob autem génuit Joseph; satis expréssit ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat.

℟. Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio ix.

QUAMQUAM si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos

hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne, sed caritáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium; sed útique dilectióne adoptávit.

℞. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : * Páriet autem fílium : Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Páriet. Glória Patri. Et vocábis.

Ante Laudes, ℣. Constítuit eum dóminum domus suae. ℞. Et príncipem omnis possessiónis suae.

IN LAUDIBUS.

Aña. Jacob autem génuit Joseph virum Maríae, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph.

Aña. Ascéndit autem Joseph a Galilaea de civitáte Názareth in Judaeam in civitátem David, quae vocátur Béthlehem.

Aña. Et venérunt festinántes : et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in praesépio.

Aña. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

Capitulum. Benedictiónes. ut supra, pag. 377.

Hymnus.

CAELITUM Joseph decus, atque nostrae
Certa spes vitae, columénque mundi :
Quas tibi laeti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícae
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici; dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum

Turba, cui pronus famulátur
aether,
Se tibi subdit.
Laus sit excélsae Tríadi
perénnis,
Quae tibi praebens súperos
honóres,
Det tuis nobis méritis beátae
Gáudia vitae. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuae. ℟. Et déxtera tua suscépit me.

Ad Benedíctus, Aña. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

AD TERTIAM.

Capit. Benedictiónes. ut supra. ℟℟. Horar. de Comm. unius Conf.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Gen.* 49.

DEUS patris tui erit adjútor tuus, et omnípotens benedícet tibi benedictiónibus caeli désuper.

AD NONAM.

Capitulum. *Gen.* 49.

FILIUS accréscens Joseph, fílius accréscens et decórus aspéctu : fíliae discurrérunt super murum.

℣. Dedísti mihi protectiónem. ut supra.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laud. Psalmi de Comm. un. Conf.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magníficat, Aña. Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus, et ego doléntes quaerebámus te.

DIE I. MAII.

SS. Philippi et Jacobi
Apostolorum.
Totum Duplex.

Omnia de Comm. Apost. pag. j. praeter hic posita.

AD VESPERAS.

℟. ix. Tanto témpore. p. 386.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte laetíficas : praesta quaesumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* I.

JACOBUS Dei, et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quae sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis : sciéntes quod probátio fídei vestrae patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet : ut sitis per-

fécti et íntegri in nullo deficiéntes.

Lectio ij.

SI quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat : et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil haesitans : qui enim haesitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo aestimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis.

Lectio iij.

GLORIETUR autem frater húmilis in exaltatióne sua : dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos foeni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit foenum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit : ita et dives in itinéribus suis marcéscet. Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

HILIPPUS Bethsáidae natus, unus ex duódecim Apóstolis, cujus non semel sacra Evangélia meminérunt, accépto Spíritu sancto, cum ei Scythia ad praedicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrygiae venísset, pro Christi nómine cruci affíxus, lapidibúsque óbrutus est Kaléndis Maii. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi cónditum est.

Lectio v.

JACOBUS, frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte aetáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, nunquam tonsus est, nec unguénto, nec bálneo usus, cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Ab Apóstolis post Ascensiónem Dómini Jerosolymórum Epíscopus ordinátus est.

Lectio vj.

CUM plures annos illi Ecclésiae sanctíssime praefuísset, Christum Dei Fílium constantíssime praedicans, lapídibus primum appetítus, mox in altíssimum templi locum addúctus, inde praecipitátur. Qui cum confráctis crúribus adhuc semivívus, tendens in caelum manus, díceret : Dómine ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt; fullónis fuste gráviter in cápite percússus, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multae sunt. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 67. *in Joann.*

ERIGENDA est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quae modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me crédite. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis : quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

Lectio viij.

CREDITIS in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse aequálem Deo : semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formae servi? Non turbétur cor vestrum : suscitábit illam forma Dei. Sed quid est, quod séquitur, In domo Patris mei mansiónes multae sunt : nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debuérunt : Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset fidentióri atque promptióri : Non cantábit gallus, donec ter me neges?

Lectio ix.

TAMQUAM ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur. Sed cum áudiunt: In domo Patris mei mansiónes multae sunt. Si quo minus dixíssem vobis : quia vado paráre vobis locum : a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros. Quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, et álius álio sánctior : in domo Patris mei mansiónes multae sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

℟. ix. Tanto témpore vobíscum sum : et non cognovístis me? * Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum : non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? ℣. Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. Philíppe. Glória Patri. Philíppe.

IN LAUDIBUS.

Aña. Dómine, osténde nobis Patrem, et sùfficit nobis. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum.

Aña. Tanto témpore vobíscum sum : et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum.

Aña. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis : et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum.

Aña. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem : quia Pater major me est.

Ad Benedíctus, Aña. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint : quodcúmque petiéritis, fiet vobis.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Dómine, osténde. j. Laudum.

Ad Magníficat, Aña. Non turbétur cor vestrum, neque formídet : créditis in Deum, et in me crédite : in domo Patris mei mansiónes multae sunt.

DIE II. MAII.

S. Athanasii Episc. et Conf. Duplex. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum Athanásium minístrum tribuísti : praesta quaesumus, ut quem doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in caelis. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de Feria currente.

In secundo Nocturno.
Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

THANASIUS Alexandrínus, cathólicae religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro Epíscopo Alexandríno, cui póstea succéssit, Diáconus factus, eum secútus est ad Nicaenum concílium : ubi cum Arii impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum in se concitávit, ut ex eo témpore ei insídias molíri nunquam destíterint. In exsílium subínde actus, apud Tréveros mansit. Grávibus deínceps ac diutúrnis, sub Constántio imperatóre Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terrae partem peragrávit : ac saepe a sua Ecclésia ejéctus, saepe étiam in eámdem restitútus est.

Lectio v.

SED Ariánis illi semper inféstis, summum vitae discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque ferme annis ad óbitum usque Constántii delítuit. Sub Juliáno primum ad Ecclésiam revérsus, ac non multo post ab eódem quaesítus ad mortem, divína ope evásit.

Exstínĉto Juliáno, cum Alexándriae ália esset exórta tempéstas, quátuor menses in patérno sepúlcro se cóndidit.

Lectio vj.

TANDEM postquam Alexandrínam Ecclésiam inter máximos rerum túrbines, quadragínta et sex annis sanĉtíssime gubernásset, Alexándriae in léĉtulo sub Valénte imperatóre móriens, de prostráta impietáte claríssimis eréĉtis trophaeis, labórum corónas perceptúrus conscéndit in caelum, in vita et in morte magnis nobilitátus miráculis, ingeniíque ac admirándae doĉtrínae multis post se relíĉtis immortálibus monuméntis. Innúmerae plane sunt laudes, quibus eum sanĉti Patres celebrárunt.

In tertio Noĉturno.

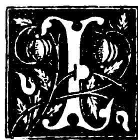
Léĉtio sanĉti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sanĉti Athanásii Epíscopi.

In Apolog. de fuga sua, ante med.

IN lege praecéptum erat, ut constitueréntur civitátes refugiórum; ut qui quomodocúmque ad necem quaeeréntur, servári possent. In consummatióne porro saeculórum, cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc praecéptum dedit : Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit : Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quae diĉta est per Daniélem prophétam, stantem in loco sanĉto, qui legit, intélligat : tunc qui in Judaea sunt, fúgiant ad montes : et qui in teĉto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua : et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

Lectio viij.

HAEC cum scirent Sanĉti, ejúsmodi tenuérunt suae conversatiónis institútum. Quae enim nunc praecépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in Sanĉtis : et hoc institútum hómines ad perfeĉtiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum, propter nos homo faĉtum, non indígnum putávit, cum quaererétur, quemádmodum et nos, abscóndere se; et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre : cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

Lectio ix.

AT vero sancti hómines, cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quaesíti, se abscondébant. Cum enim praestitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre; pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis, et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis, et cavérnis terrae laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat Deus, cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

DIE III. MAII.

In Inventione S. Crucis.
Totum Duplex.

Omnia fiant sicut in Exaltatione ejusdem, die xiv. Septembris, praeter hic posita. In fine tamen Hymn. in Vesp. et in Laud. loco : Crucis Exaltátio, dicatur : Crucis haec Invéntio.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. O Crux benedícta! quae sola fuísti digna portáre Regem caelórum, et Dóminum.

Oratio.

DEUS, qui in praeclára salutíferae Crucis Inventióne, passiónis tuae mirácula suscitásti; concéde, ut vitális ligni prétio aetérnae vitae suffrágia consequámur : Qui vivis et regnas.

In secundo Nocturno.
Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

ELENA Constantíni imperatóris mater, in somnis admónita, conquiréndae domínicae Crucis stúdio Jerosólymam venit : ubi marmóream Véneris státuam, in Crucis loco a Géntibus collocátam, ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit.

Lectio v.

ITAQUE loco Crucis purgáto, alte defóssae tres cruces érutae sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis domínicae títulus : qui cum ex tribus, cui affíxus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam re-

cens hóminis cadáver affértur, jacénti una, et áltera de crúcibus admovétur : sed eárum ligna mors sprevit. Adhibétur Crux domínica, et statim homo surréxit vivus.

Lectio vj.

HELENA ígitur, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit : quae Romae repósita fuit in ecclésia sanctae Crucis in Jerúsalem. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Céterum insígne illud in ligno vivíficae Crucis miráculum divínitus fíeri sólitum, ut quamvis ex eo plures partículae scinderéntur, nullam inde diminutiónem jacturámve sentíret, beátus Cyríllus Jerosolymitánus, et sanctus Paulínus Nolánus Epíscopi mérito admirántur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 3.

IN illo témpore : Erat homo ex Pharisaeis, Nicodémus nómine, princeps Judaeórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 11. *in Joannem, post initium.*

NICODEMUS ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia, quae faciébat. Supérius enim hoc dixit : Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit : Vidéntes signa ejus, quae faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judaeórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi : Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur : Nemo enim potest haec signa fácere, quae tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

Lectio viij.

SI ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei : Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni : ipsi jam credunt in nómine Christi, sed

Jesus non se credit eis. Inténdat, et intélligat cáritas vestra. Si dixérimus catechúmeno, Credis in Christum? respóndet, Credo, et signat se cruce Christi : portat in fronte, et non erubéscit de cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum : Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sánguinem Fílii hóminis? Nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

Lectio ix.

CUM ergo ex eo número Nicodémus esset, venit ad Dóminum : sed nocte venit : et hoc forte ad rem pértinet. Ad Dóminum venit, et nocte venit : ad lucem venit, et in ténebris venit. Renáti autem ex aqua, et Spíritu, quid áudiunt ab Apóstolo? Fuístis aliquándo ténebrae, nunc autem lux in Dómino : sicut fílii lucis ambuláte. Et íterum : Nos autem, qui diéi sumus, sóbrii simus. Qui ergo renáti sunt, noctis fuérunt, et diéi sunt : ténebrae fuérunt, et lumen sunt. Jam credit se illis Jesus, et non nocte véniunt ad Jesum, sicut Nicodémus.

Ad Mem. in Laudibus SS. Alexandri, sociorumque Martyrum.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Alexándri, Evéntii, et Theodúli natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. O Crux splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quae sola fuísti digna portáre taléntum mundi : dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera! salva praeséntem catérvam, in tuis hódie láudibus congregátam.

DIE IV. MAII.

S. Monicae Viduae, matris S. Augustini. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. pag. lxxxviij. praeter ea, quae hic habentur.

Oratio.

DEUS moeréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátae Mónicae pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti : da nobis utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre, et grátiae tuae indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura currente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ONICA sancti Augustíni duplíciter mater, quia eum et mundo et caelo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte

conféctum Jesu Christo conciliávit, castam, et opéribus misericórdiae exércitam viduitátem agébat : in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro fílio, qui in Manichaeórum sectam incíderat, lácrymas effundébat : quem étiam Mediolánum secúta est, ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis cathólicae fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

Lectio v.

MOX in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit : Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens: Pónite hic matrem vestram : tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei.

Lectio vj.

NONO autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in ecclésia sanctae Aureae sepúltum est : quod póstea, Martíno Quinto summo Pontífice, Romam translátum, in ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium, Ibat Jesus in civitátem, quae vocátur Naim. ut in Dñica xiij. post Octavam Trinitatis, pag. 329.

DIE V. MAII.

S. Pii V. Papae et Conf. Ord. Praedic. Totum Duplex.

Ea, quae hic desunt, de Communi Confess. desumantur, pag. 1.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Felix Domínici plaude família, Pio Quinto accéndens lúmina : plaude pia mater Ecclésia, Babylónis sedens ad flúmina : tota plaude caeléstis cúria, et festívum Pio redúplica allelúia. Ps. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Baruch* 5.

IRCUMDABIT te Deus diplóide justítiae, et impónet mitram cápiti honóris aetérni : osténdet splendórem suum in te omni, qui sub caelo est. Nominábitur enim tibi nomen a Deo : Pax justítiae, et honor pietátis.

℟. Dum novus hic Móyses in colle, pansis mánibus, Deum precabátur, ad Naupáctum Amalech Israéli pérfidus mari profligátur : * Pártaque victória Pio revelátur. ℣. Dum exténdit virgam Rosárii, demergúntur hostes nefárii. Pártaque. Glória Patri. Pártaque.

Hymnus.

PIO beáto júbilos
Canóra pangant órgana,
Nimbósque pellant núbilos
Sacrae diéi gáudia.
Hic Míchaël certámine
Fregit dracónis ímpetum :
Piíque sumpto nómine,
Hostem représsit ímpium.
Ecclésiae perícula
Umbóne firmo dépulit :
Sectariórum spícula
Mucróne forti méssuit.
Ab incolátu daemonum
Obséssa purgans córpora :
A retiáclo críminum
Solvit reórum péctora.
Quanto magis nunc dúplices
Sibi favóres spóndeant,
Nomen Pii qui súpplices
Votis frequénter ínvocant?
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pie.

Ad Magnificat, Aña. Pii nomen comprobárunt piae operatiónes : et ex hoc beátum dicent omnes generatiónes.

Oratio.

DEUS, qui ad conteréndos Ecclésiae tuae hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es : fac nos ipsíus deféndi praesídiis, et ita tuis inhaerére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace laetémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum in Pio fámulo rite collaudémus : * Pium in Christo Dómino pie celebrémus.

Hymnus.

NOCTIS fuget calíginem
Pii corúsca glória :
Depéllat et formídinem
Tanti ducis victória.
Is a tenéllis únguibus
Christi jugo se súbdidit :
Mox igne sancti Spíritus
Totis medúllis férbuit.
Adhaesit innocéntiae
Candor Pii virtútibus,
Nitórque consciéntiae
Letális expers críminis.
Intácta carnis púritas
Monstrátur in fragrántia :
Infrácta mentis fírmitas
In péctoris constántia.
Tantis gradátim dótibus
Parátur ad sublímia :
Donec subit divínitus
Apostolátus cúlmina.
Deo Patri. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Fidem zelans in cáthedra aetérnae Sapiéntiae, forti contrívit déxtera cáthedram pestiléntiae.

Aña. Spe loricátus praevalet, cum fremuérunt gentes : fregit in virga férrea meditántes inánia, Christúmque persequéntes.

Aña. Pii cáritas orántis dum praestat auxília, pópuli me circumdántis non timébo míllia.

℣. Amávit eum Dóminus.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 50.

CCE sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. Qui praeváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis : et ingréssum domus, et átrii amplificávit. Quasi cypréssus in altitúdinem se extóllens, in accipiéndo ipsum stolam glóriae, et vestíri eum in consummatiónem virtútis. In ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amíctum. Et circa illum coróna fratrum : quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt quasi rami palmae.

℟. Euge serve. ut in Communi, pag. liij.

Lectio ij. et iij. erunt j. et ij. ex j. Nocturno de Comm. Conf. Pont. pag. liij.

℟. ij. Justus germinábit. pag. liij.

℟. iij. Ad ceram Agni cándidi, a Pio benedícti, captant salútem lánguidi, resíliunt pyróboli, * Sclopos evádunt icti.

℣. Dat farínis increménta, sedat ígnium torménta, tranquillántur mária. Sclopos. Glória Patri. Sclopos.

In secundo Nocturno.

Psalmi, Añae et ℣. ex ij. Noct. de Comm. Conf. pag. liv.

Lectio vi.

IUS in óppido Insúbriae, quod Boscum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Praedicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitae austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiae, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíae vero ac theologíae incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit : multásque civitátes, non sine vitae discrímine, ab haeresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Magnificávit. de Communi, pag. lvj.

Lectio v.

A PAULO Quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et

Sutrínum Episcopátum promótus, et post biénnium inter Románae Ecclésiae Presbyteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio Quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam dioecésim lustrávit: rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat, apostólica libertáte et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, praeter ómnium exspectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitae ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándae perpétuum stúdium, in ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in exstirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in sedis Apostólicae júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Amávit eum. pag. lvj.

Lectio vj.

SELYMUM Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláte cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit: et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, aetátis suae sexagésimo octávo: cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in basílica sanctae Maríae ad Praesépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte Undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est.

℟. Priscos agónes Mártyrum osténtans Romanórum, ingens edit miráculum * In turba populórum. ℣. Oratóri christiáno dans e campo Vaticáno cruentátos púlveres. In turba. Glória Patri. In turba.

In tertio Nocturno.

Psalmi, Añae et ℣. ex iij. Noct. de Communi Confessoris, p. lvj.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ij. *Cap.* 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Qui vos audit, me audit: et qui vos spernit, me spernit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

In Luc. 3. cap. 42.

T in audiéndo quisque, vel spernéndo Evangélii praedicatóre, non viles quasque persónas, sed Dóminum Salvatórem, immo ipsum Patrem spérnere se, vel audíre dísceret, ait : Qui vos audit, me audit : et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum qui me misit. Quia procul dúbio in discípulo magíster audítur, et in fílio pater honorátur. Pótest et ita intélligi : Qui non facit misericórdiam uni de frátribus meis mínimis, nec mihi facit; quia et ipse pro his formam servi, et páuperis hábitum suscépi.

℟. Justus ut palma. p. lviij.

Lectio viij.

REVERSI sunt septuagínta duo cum gáudio, dicéntes : Dómine, étiam daemónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Bene quidem conféssi sunt, deferéntes honórem nómini Christi; sed quia infírma adhuc fide gaudébant in virtútibus, vide quid áudiunt. Et ait illis : Vidébam sátanam sicut fulgur de caelo cadéntem. Non modo vídeo, sed prius vidébam quando córruit. Quod autem ait, Sicut fulgur, vel praecípitem de supérnis in ima lapsum signíficat, vel quia dejéctus, adhuc transfigúrat se in ángelum lucis.

℟. Justum dedúxit. p. lviij.

Lectio ix.

ECCE dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes : hoc est, omne genus immundórum spirítuum de obséssis corpóribus ejiciéndi. Quamvis et ad lítteram rectíssime possit áccipi : síquidem et Paulus a vípera invásus nihil advérsi pátitur. Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpiónes, qui cauda nocent, distáre árbitror : quod serpéntes apérte saeviéntes, scorpiónes clánculo insidiántes vel hómines vel daemones signíficent. Serpéntes, qui inchoándis virtútibus venéna pravae persuasiónis objíciunt; scorpiónes, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére : quia spíritus ejícere, sicut et virtútes álias fácere, intérdum non est ejus mériti, qui operátur, sed invocátio nóminis Christi hoc agit.

℟. Christi plantas osculári fixas cruci géstiit : sed pro vita sui cari pedes ista rétrahit : * Tóxico imbútis dari óscula prohíbuit. ℣. Absit mihi gloriári, absit óscula venári, nisi in cruce Dómini. Tóxico. Glória Patri. Tóxico.

IN LAUDIBUS.

Aña. Pie, secúndum nomen tuum ita et laus tua sit : lau-

dat grex pastórem suum, nec laudáre súfficit. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Pii vigil prudéntia firmávit sedem Petri, monstra fugans horréntia, ut rádius fulgétri.

Aña. Æqua Pii justítia rectíficans statéram, mundi depréssit vítia, lancem tenens sincéram.

Aña. Constans Pii fortitúdo haeresim compéscuit, animíque magnitúdo toti orco réstitit.

Aña. Pii temperántia in carnis fragrántia caelitus monstrátur : rigor abstinéntiae dono continéntiae pie coronátur.

Capitulum. Circúmdabit. ut in j. Vesperis, pag. 392.

Hymnus.

AURORA caeli púrpura
Aspérge rorem flóribus :
Pii triúmphos éxplica
Circúmdatos fulgóribus.

Zelósus iste Phínees
Sacris stetit pro moenibus,
Ut bárbaros acínaces
Arcéret a fidélibus.

Hic disciplínam móribus
Cura revéxit sédula,
Et ímpiis erróribus
Objécit hic repágula.

Pii talénta lárgitas
Non vinxit in sudário :
Necessitátes públicas
Toto juvans aerário.

Pater benígnus páuperum,
Manus habens tornátiles,
Pavit greges famélicos
Effusióne múnerum.

Deo Patri. ut supra.

℣. Justus germinábit.

Ad Benedictus, Aña. Pie pastor mirífice, tuárum memor óvium, sta coram summo Júdice pro pártibus fidélium.

Ad Tertiam, Capitulum. Circúmdabit. ut in j. Vesperis, pag. 392.

℟℟. Hor. de Comm. Conf. pag. lx.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 49.

IPSE est diréctus divínitus in poeniténtiam gentis : princeps fratrum, firmaméntum gregis, stabiliméntum pópuli.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 47.

DE omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum, qui fecit illum : et dedit illi contra inimícos poténtiam.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Pie. j. Laud. Psalmi de Comm. Conf. Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesp.

Ad Magnificat, Aña. Qui exáltat húmiles, Pium exaltávit, et in Apostólica sede collocávit.

PER OCTAVAM.

Invitatorium, et reliqua ut in die, pag. 393.

Lectio iij. una ex propriis diei festi.

Ad Benedictus, Aña. Pius instar facis saeculum illúminat, ut in viam pacis pedes nostros dírigat.

Ad Magnificat, Aña. Exsúltat Pii spíritus in Deo salutári, qui jussit piis rítibus Pium magnificári.

DIE VI. MAII.

S. Joannis ante portam Latinam. Duplex.

Omnia de Comm. Evang. p. xviij. exceptis infra positis.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. In ferventis ólei dólium missus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illaesus exívit.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant; praesta quaesumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístae intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Ex libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* I.

GO Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno et patiéntia in Christo Jesu : fui in ínsula, quae appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu : fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubae, dicéntis : Quod vides, scribe in libro : et mitte septem ecclésiis, quae sunt in Asia, Epheso, et Smyrnae, et Pérgamo, et Thyatírae, et Sardis, et Philadélphiae, et Laodíciae.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio ij. *Cap.* I.

QUOD fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostrae contrectavérunt de verbo vitae: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam aetérnam, quae erat apud Patrem, et appáruit nobis : quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sociétas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo.

Lectio iij.

ET haec scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et haec est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebrae in eo non sunt ullae. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Joviniánum.

Lectio iv. *Lib.* 1.

OANNES Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit : et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu : et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat, ut intérroget : et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléna, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille praevénit : cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in lítore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent : solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

Lectio v.

FUIT autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster : Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthaeo, álii ex duódecim Apóstolis non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in quam fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Romae missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem.

Tract. 36. *in Joan.*

Lectio vj.

IN quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris unius Evangélii, sanctus Joánnes Apóstolus, non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilae comparátus, áltius, multóque sublímius áliis tribus eréxit praedicatiónem suam : et in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístae, tamquam cum hómine Dómino in terra ambulántes, de divinitáte ejus pauca dixérunt.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Accéssit ad Jesum. ut in festo S. Jacobi Apost. die xxv. Julii.

DIE VIII. MAII.

In Apparitione S. Michaëlis Archangeli. Totum Duplex.

Omnia fiant sicut in praecipuo ejus festo, die xxix Sept., praeter ea, quae hic habentur.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

ELASIO Primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipon-

tíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio. Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum, in áditu spelúncae haeréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium.

Lectio v.

QUAE res cum praeséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt : qui, indícto trium diérum jejúnio, et oratióne, rem a Deo respóndit quaeri oportére. Post tríduum Míchaël Archángelus Epíscopum monet in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri.

Lectio vj.

QUARE Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre coepérunt : qui multis póstea miráculis illustrátus est. Hodiérnus ígitur dies Archángeli Michaélis Apparitióni consecrátus est.

DIE IX. MAII.

S. Gregorii Nazianzeni Episc. et Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti : praesta quaesumus, ut quem doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in caelis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** ut in Comm. Doct. pag. **lxij.**

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

REGORIUS, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio erudítus, cum eódem sacris lítteris in coenóbio se per áliquot annos exércuit. Domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est : deínde Nazianzénam Ecclésiam ad breve tempus administrávit. Ad Ecclésiam Constantinopolitánam regéndam accersítus, eam civitátem, haeresum purgátam erróribus, ad cathólicam fidem tradúxit.

Lectio v.

SED cum, exardescénte invídia, propter eum inter Epíscopos magna esset exórta

sedítio, sponte cessit Episcopátu, ac Naziánzum revérsus est : cui Ecclésiae cum Eulálium praeficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem, et scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

Lectio vj.

SCRIPSIT autem multa et solúta oratióne, et cármine, mirábili pietáte et eloquéntia. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor : illibátam a pueritia virginitátem ad óbitum usque servávit. Demum sénio et labóribus fractus, imperatóre Theodósio, ad caeléstem vitam evolávit : splendidíssimum sciéntiae et doctrínae jubar semper hábitus.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vos estis sal. ut in Comm. Doct. pag. lxiij.

DIE X. MAII.

S. Antonini Archiepiscopi Florentini Ord. Praed.
Totum Duplex.

Omnia fiant de Comm. Conf. Pont. pag. l. praeter hic posita.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. O virgo, o doctor, o vigil et bone pastor! vota nostra, et voces ne déspice : sed qui te láudibus éfferunt, pietátis sinu compléctere. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Eccli.* 44.

ECCE sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio.

℞. ix. Vir Dei. pag. 405.

Hymnus.

UT Antoníni glóriam
Concinámus ubérius,
Affláre nunc pectóribus
Nostris, Deus omnípotens.

Is téneris ab únguibus
Sacros edóctus cánones,
Mundi spretis illécebris,
Christi se jugo súbdidit.

Praedicatórum Ordinem
Delégit inter céteros,
Ut lítteris et móribus
Incúmberet ardéntius.

Sed non bene sub módio
Lumen ardens occúlitur :
Ad praesulátum tráhitur
Lucens, inflámmans pópulos.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Antoníne.

Ad Magnificat, Aña. Te Vírginum chorus laudat, te Doctórum coetus praedicat, te unánimi voce sancti Praesules praesulem admirántur : o beáte Antoníne, nos te quoque laudántes, patérnis semper óculis intuére.

Oratio.

SANCTI Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem praedicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

In Vesp. et Laud. Memoria SS. Gordiani et Epimachi Martyrum.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus: ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Sacerdótem magnum Christum, * In solemnitáte sancti Praesulis Antoníni.

Hymnus.

ATRAE noctis obscúritas
Antoníni fulgóribus
Fugátur, qui prodígiis
Vitae et signórum rádiat:
Virginitáte níveus,
Doctrínae luce spléndidus,
Praesul et pastor óptimus,
Clarum virtútis spécimen.
Pauper amávit páuperes,
In míseros miséricors,
Intrépidus in pérditos,
Plusquam mitis in húmiles.
Quam potens apud Dóminum,
Qui mortis jura súbruit,
In hanc lucem dum révocat
Mortis revínctum néxibus!

Deo Patri sit glória. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus Antonínus a puerítia in Praedicatórum Ordine plantátus, fructum póstea sanctitátis et doctrínae dedit.

Aña. Dum non posset a se projícere jugum praesulátus, praedicávit praecéptum Dómini, constitútus in monte sancto ejus.

Aña. Non dormívit, neque soporátus est, cum Dóminus ad sacerdótium caput ejus exaltávit.

℣. Amávit eum Dóminus.

Lectiones Fidélis sermo. ut in Comm. pag. liij.

℟. j. Euge serve. ibid.

℟. ij. Justus germinábit. ibid.

℟. iij. Justítia indútus sum: et vestívi me, sicut vestiménto, et diadémate judício: * Pater eram páuperum: óculus fui caeco, et pes claudo. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in saeculum saeculi. Pater. Glória Patri. Pater.

In secundo Nocturno.

Psalmi, Añae et ℣. ex ij. Noct. de Comm. Conf. Pont. pag. liv.

Ex Bulla Canoniz.

Lectio iv.

ANTONINUS, Floréntiae honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúrae sanctitátis

spécimen exhíbuit. Annum agens sextumdécimum, Religiónem Praedicatórum ampléxus, coepit exínde máximis claróre virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit. Post noctúrnum brevem somnum, primus matutínis précibus áderat: quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni, et scriptióni librórum tribuébat : et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem páululum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Magnificávit. ex Comm. Conf. pag. lvj.

Lectio v.

DISCIPLINAE reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi aegritúdine, nunquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat : cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantae dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam coenóbiis ac provínciis praefécus, abjectíssima monastérii offícia demissíssime obíret. Ab Eugénio Quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, aegérrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Amávit. pag. lvj.

Lectio vj.

IN eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se, nullo adhíbito praeceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínae libris, sacra Eucharistía, et Unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem laetus aspéxit sexto Nonas Maii, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Hadriáno Sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. O virum mirábilem, quem tanta signórum potestáte Dóminus decorávit, * Ut étiam unigénitum patris ad vitam revocáverit! ℣. Erat enim magnus in ópere, et sermóne, et rerum mirabílium patrátor. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Psalmi, Añae et ℣. de Comm. Conf. Pont. pag. lvj.

Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Comm. pag. lviij.

℟. vij. Justus ut palma florébit. pag. lviij.

℟. viij. Justum dedúxit Dóminus. ibid.

℟. ix. Vir Dei Antonínus, cum bonum certámen certásset, cursum consummásset, fidem servásset, in agóne mortis pósitus, laetánter dixit : * Servíre Deo regnáre est. ℣. De réliquo repósita est mihi coróna justítiae. Servíre. Glória Patri. Servíre.

IN LAUDIBUS.

Aña. Beátus Antonínus, ad praesulátum quasi ad cruciátum raptus, doctrína et móribus gregem suum pavit. Psalm. Dóminus regnávit. cum céteris, pag. xj.

Aña. Pater eram páuperum : óculus fui caeco, et pes claudo.

Aña. Constánti péctore pro lege Dei advérsus ímpios murum se válidum oppósuit.

Aña. Accépi disciplínam, et non pecúniam : doctrínam magis quam aurum elégi.

Aña. In humilitáte magnus, in paupertáte dives, in córpore ángelus : o beáte Antoníne, ora pro nobis quaesumus.

Capitulum. Ecce sacérdos. ut supra, pag. 402.

Hymnus.

CUM sol ad cursum própe-
rat,
Ad te Praesul confúgimus :
Qui tuas laudes cánimus,
Tuas sub alas prótege.

Tu, qui tot a corpóribus
Morbos depéllis hóminum,
Casus afflíctos míserans,
Eménda nostras ánimas.

Tot jam malis attérimur,
In tot lapsus incídimus,
Ut pene spes nos déserat,
Dextram nisi porréxeris.

Virgo perpúrga córpora,
Doctor ánimos ínstrue,
Pastor egénos réfice :
Tibi cuncta debébimus.

Deo Patri sit glória.

Ad Benedíctus, Aña. Sanctus Antonínus vere est glorificándus, cui morbi cedunt, eleménta parent, et mors inexorábilis ad ejus nutum tremit.

Ad Tertiam, Capitulum. Ecce sacérdos. ut supra.

℟℟. Hor. de Comm. unius Conf. pag. lx.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 45.

DEDIT illi coram praecépta, et legem vitae et disciplínae : et beatificávit illum in glória.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 50.

CURAVIT gentem suam, et liberávit eam a perditióne : et adéptus est glóriam in conversatióne gentis.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Comm. Conf.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Dux fídei, pietátis doctor, mundi lampas, sacerdótum decor, fecísti quae docébas, despíciens carnem, adhaerens Deo permanénti : beáte Antoníne, cum ascendénte Christo caelos ascendísti : ne derelínquas nos órphanos in hoc exsílio.**

PER OCTAVAM.

Invitatorium, et reliqua sicut in die.

Lectio iij. una ex infra positis.

Ad Benedictus, Aña. **Pater eram.** ij. Laudum.

Ad Magnificat, Aña. **In humilitáte.** v. Laudum.

PRIMA DIE.

infra Octavam S. Antonini.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iij.

CUM annum décimum tértium agens, beátus Antonínus Ordinis Praedicatórum hábitum in convéntu Faesuláno summa humilitáte depósceret, ob teneriórem aetátem, exilémque córporis formam, feréndo Religiónis jugo impar est hábitus. Verum ne pii adolescéntis ánimum apérta praecipitíque repúlsa Prior offénderet, quaesíto specióso divertículo, respóndit factúrum se pro votis, cum univérsum Decrétum, cui jam tunc studébat, memóriae commendásset. Respónso bona fide accépto, Decretórum lectióni totis víribus coepit incúmbere : tantúmque assídua lectióne, seduláque oratióne profécit, ut ejúsdem anni spátio Decrétum íntegrum memóriae mandáverit, quod prae sui magnitúdine, tam brevi témpore a quoquam vix legi potest. Priórem Faesulánum subínde convénit, eníxe rogans, ut, expléta conditióne, promíssi fidem liberáret. Qui, facto memóriae perículo, reíque veritáte compérta, totum miráculo ducens, divíno Númine vocátum júvenem intelléxit: eumdémque ad hábitum Religiónis admísit.

SECUNDA DIE.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iij.

INSIGNIUM beáti Antoníni virtútum fama permótus Eugénius Quartus abséntem illum, ac pénitus ínscium, Ecclésiae Florentínae Archiepíscopum designávit. Inopinátae rei núntium tristis accépit : atque, ut onus angélicis húmeris formidándum declináret, tum suis, tum amicórum lítteris Románo Pontífici supplicávit, ut álterum Ecclésiae viduátae praefíceret; interímque Sardíniam pétere constítuit, ac ibi eo usque delitéscere, donec álius ejus loco suffféctus esset. Verum providénte Deo res áliter cessit : quippe Cosmi Medicéi précibus inclinátus, censurarúmque ecclesiasticárum timóre percúl-

sus, non ultra reluctándum judicávit. Ea vero gregem sibi créditum fide, pietáte, ac religióne pavit, qua eum fácile omnes agnóscerent, divíno pótius, quam humáno consílio Ecclésiae regímini ad pópuli salútem admótum.

TERTIA DIE.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iij.

CUM primum Archiepíscopus inaugurátus est beátus Antonínus, virtútum ómnium exémplar commísso sibi gregi se praebuit. Nihil prorsus de ténui illo, ac símplici victu, quo per quadragínta quátuor annos in Religióne usus fúerat, immutávit. Ipsámque paupertátem, quam véluti sponsam caríssimam semper diléxerat, constantíssime retínuit : quin étiam sibi semper de necessáriis áliquid detráxit, ut lárgior erga páuperes, ac liberálior esse posset. Instituéndis xenodochíis, erigendísque piis sodalítiis ad erogánda paupéribus verecúndis secréta subsídia, Cosmo Medicéo auctor fuit, et in expensárum partem venit.

OCTAVA

S. Antonini Archiep. et Conf. Simplex.

Omnia ut in die festi, praeter seq.

In j. Nocturno, Lectiones de Feria currente.

In ij. Nocturno, duae Lectiones ex propositis pro diebus infra Oct. quae lectae non fuerunt.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio vj.

BEATUS Antonínus pravos commíssi sibi gregis mores studióse emendávit : ludos prohíbitos ac damnátos sústulit, supérfluos mulíerum ornátus restrínxit, omniúmque fere córdibus devotiónem ac pietátem inséruit. His exímiis ánimi virtútibus annis quadragínta quátuor Ordinem suum, Ecclésiam vero Florentínam annis trédecim ornávit. Demum suscéptis de more summa cum devotióne Sacraméntis, bonis ómnibus, si qua tunc illi supérerant, inter Christi páuperes distribútis, ampléxa cum lácrymis Christi crucifíxi imágine, ac saepius iis repetítis verbis : Servíre Deo regnáre est : orántibus ac fléntibus circumquáque frátribus suis, immaculátam ánimam réddidit Conditóri.

In iij. Nocturno, Homilia ut in die.

DIE XI. MAII.

S. Stanislai Episc. et Mart. Duplex. Oratio.

DEUS, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit : praesta quaesumus, ut omnes, qui ejus implórant

auxílium, petitiónis suae salutárem consequántur effé́ctum. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Feria currente.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

STANISLAUS Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, ac paréntibus, qui per trigínta annos stériles fúerant, divínitus datus, vitae monásticae desidério amplum patrimónium paupéribus distríbuit : sed Dei providéntia primum canónicus, deínde Epíscopus Cracoviénsis elígitur; quo in múnere ómnium pastorálium virtútum laude, et praecípue misericórdia in páuperes enítuit. Cum Bolesláum regem ob libídinem árguens offendísset, in judícium coram eo vocátur, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiae suae nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ántea obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum.

Lectio v.

CONDITIONE cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit. Ipso sponsiónis die, post oblátum Missae sacrifícium, Petrum e sepúlcro súrgere jubet : qui statim redivívus, Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur; ibíque rege, et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab Epíscopo persolúto testimónium dicit : atque íterum in Dómino obdormívit.

Lectio vj.

AT Bolesláum frustra saepe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat. Corpus membrátim concísum, et per agros projéctum canónici Cracoviénses, noctúrni de caelo splendóris indício, cólligunt, et suis locis apte membra dispónunt : quae súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis deínde miráculis virum Dei coruscántem, Innocéntius Quartus in sanctórum Mártyrum númerum rétulit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Ego sum vitis vera.** ut in Communi unius Mart. pag. **xxxiij.**

DIE XII. MAII.

B. Joannae Lusitanae Virg. Ord. Praed. Duplex.

Omnia de Communi Virg. non Mart. pag. **lxxxiij.** praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

DEUS, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras beátam Joánnam Vírginem tuam virtúte constántiae roborásti : quaesumus, ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad caeléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Eodem die in j. Vesperis et Laudibus, Mem. SS. MM. Nerei, Achillei, atque Pancratii.

Oratio.

SEMPER nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achilléi, atque Pancrátii fóveat, quaesumus, beáta solémnitas; et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. de Comm. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNA, Alphónsi Quinti Lusitániae regis fília, tanta divíni amóris flamma praevénta fuit, ut ab ipsa pueritia rerum caducárum pertaesa, solo caeléstis pátriae desidério flagráret. Erga Domínicae passiónis mystérium miríſice affécta, vix áliquid de illo loqui vel audíre sine lácrymis póterat : cumque in ejúsdem meditatióne fere semper defíxa viderétur, majóris tamen hebdómadae dies, omnésque sextas Férias solo pane et aqua contenta, in oratiónibus et vigíliis devotíssime transigébat. Mira fuit in páuperes pietáte et liberalitáte : bis in die per fidéles adminístros de illis diligentíssime inquírens. Adolescéntiam ingréssa, ut in Dei láudibus, et caritátis offíciis magis se rédderet expedítam, carnem suam contínua ferme abstinéntia, et cruéntis flagellatiónibus afflígere coepit. Nonnísi duro léctulo ad brevem somnum utebátur, ac pretiósis véstibus ásperum tegens cilícium, láneam étiam et rudem intérulam ne quidem in ferventióribus calóribus depónere consuévit. Hanc insólitam ádeo in régia vírgine vivéndi ratiónem non modo Joánna prudénti dissimulatióne celáre conabátur, ut secúrius retinéret, sed étiam Deus ipse, aucto in dies insígnis formae decóre, comprobáre visus est.

Lectio v.

A PRAECIPUIS Európae princípibus expetíta, terrénas núptias constantíssime réspuit, frustra illam urgéntibus Alphónso patre, et Joánne fratre, quorum moléstam nimis importunitátem, accépta divínitus, ut fertur, futúri sponsi morte, felíciter superávit. Carnis ígitur et sánguinis victrix in Aveyrénse monastérium Ordinis sancti Domínici se recépit, ubi, relíctis ómnibus, ad pedes Priorίssae pro-

volúta, religiósum hábitum supplíciter pétiit. Voti compos effécta, quibus ante virtútibus inter aulae blandiéntis illécebras ádeo florúerat, multo magis in coenóbio eminére visa fuit, eo progréssu, ut in ipso tirocínio provectióribus esset exémplo. Reguláris Institúti observantíssima, ne a vilióribus quidem sorórum exercítiis abstinébat, tam perfécta obediéntia et humilitáte, ut régii sánguinis prorsus oblíta viderétur. Licet autem Superiórum consílio solémnem professiónem invíta distúlerit, advérsa plerúmque valetúdine, ac obniténtibus una cum fratre, regni totíus ordínibus, ab incépto nihilóminus dimovéri nunquam pótuit.

Lectio vj.

QUOD oratióni supérerat tempus, áliis pietátis impendébat offíciis : et animárum zelo flagrans, non modo soróres omnes verbo et exémplo ad perfectiónem accéndere satagébat, sed éxteris quoque prodésse non déstitit, assíduas ad Deum preces, ac voluntários ófferens córporis cruciátus pro peccatórum conversióne. Africanórum captivórum plúrimos, adhíbitis verbi Dei minístris, Ecclésiae aggregávit; quorum ipsa non paucos ímbuit christiánae fídei praecéptis. Vitae dénique asperitáte, corporísque afflictiónibus confécta, diutúrnum ac molestíssimum morbum in contemplatióne Domínicae passiónis invícta patiéntia tólerans, suscéptis devotíssime Sacraméntis, innocéntem ánimam Deo réddidit, quarto Idus Maii anno salútis millésimo quadringentésimo nonagésimo, aetátis vero suae trigésimo nono. Ejus sanctitátis opínio longe latéque diffúsa, miraculórum étiam fama statim post óbitum claréscere coepit. Tandem Innocéntius Duodécimus, ut in toto Portugálliae regno, ac univérso Praedicatórum Ordine possit de beáta Joánna anniversária ejus dormitiónis die Offícium recitári, ac Missa celebrári de Commúni Vírginum, indúlsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. pag. lxxxv.

DIE XIII. MAII.

B. Alberti a Bergomo Conf. Tertii Ord. Praedic.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui in húmili vitae género beátum Albértum Confessórem tuum exímia sanctitáte claréscere voluísti : fac nos ita ejus sectári vestígia, ut ássequi mereámur et praemia. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LBERTUS Villaeóneae, qui est pagus Bergoménsis, agrícolis paréntibus natus est : a quibus pie educátus, non obscúris a púero cláruit sanctitátis indíciis. Nam septénnis divínis rebus veheméntér afficiebátur, terque síngulis hebdómadis jejúnans, subdúctum sibi cibum in páuperes dispertiébat. Adoléscens patérno ruri excoléndo admótus, dum corpus agrésti exercitatióne subígeret, contemplatiónis stúdio in caelo versabátur. Paréntum consílio et voluntáte matrimónio junctus, ob profúsam in páuperes liberalitátem graves ab uxóre moléstias tulit, quas patiéntia et miráculis superávit. Nam parátum aliquándo prándium cum egénis distribuísset, mox divínitus sibi in mensa restitútum accépit. A potentióribus nonnúllis,patérnumejus agrum usurpáre moliéntibus, diu vexátus, relícta pátria Cremónam secéssit; ubi corporáli labóre víctitans, misericórdiae et pietátis opéribus impénsius vacávit.

Lectio v.

CUM autem per ea témpora late propagarétur Tértius Ordo sancti Domínici, primum Milítiae Jesu Christi, deínde Fratrum de Poeniténtia nuncupátus, qui própriis in dómibus sub certis régulis ab Apostólica sede approbátis religiósam vitam agébant, evangélicae perfectiónis stúdio eúmdem ampléxus est. Virtútes omnes in eo vitae institúto diligentíssime cóluit, caritátem praeséṙtim in aegrotántes, mendícos, et peregrínos, quos paupérrimus ipse omni officiórum génere amantíssime complectebátur. Várias ad Loca sancta religiósas peregrinatiónes suscépit. Ab Jerosolymitána Cremónam redux, cum ad Padum constitísset, trajectiónem a naucléro humíliter rogans, quod naulo solvéndo non esset, illiberáliter repúlsus, imploráto divíno Númine sese undis commisísse, ac flumen sicco pede trajecísse, perhibétur.

Lectio vj.

POST vitam dénique labóribus ac méritis plenam, in suprémum íncidit morbum, quo se moritúrum intélligens, sacris mystériis ardénter flagitátis, religioséque suscéptis, Nonis Maii, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo nono, sanctíssime excéssit. Ǽrea urbis campána, pulsánte némine, in ejus tránsitu sonuísse fertur; quo signo admóniti cives, catervátim ad ejus funus convenére. Ejus córpori in ecclésiae coemetério condéndo cum fossa designarétur, nusquam terra pérfodi

pótuit. Quare intra chorum ejúsdem ecclésiae, ubi oráre consuéverat, summa celebritáte illátum est, totque coepit inclaréscere miráculis, ut eórum fama excitáti Insúbriae Æmiliaeque pópuli, incredíbili frequéntia ipsíus sepúlcrum adírent, eíque Sanctórum cultum deférrent : quem deínceps auctum, et constánter propagátum, Benedíctus Décimus quartus Póntifex Máximus Apostólica auctoritáte probávit, ejúsque Offícium cum Missa ab univérso Praedicatórum Ordine, et Cremonénsi ac Bergoménsi clero celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Confíteor.** de Communi Confessoris non Pontificis, pag. lxvj.

DIE XIV. MAII.

B. Ægidii Confessoris Ord. Praedic. Duplex.

Oratio.

MISERICORDIAM tuam, Deus, súpplices implorámus : ut sicut ea praeveniénte beátum Ægídium in viam justítiae et sanctitátis redíre fecísti; ita nos e servitúte ac morte peccáti, in perféctam tránsferas libertátem et vitam. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** ut in Communi Confessoris non Pontificis, pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ÆGIDIUS Vaozélae Visénsis dioecésis óppidi, in Lusitánia claris paréntibus natus, primis a pueritia litterárum stúdiis imbútus, ad philosophíam et medicínam totum se cóntulit, neque exíguam in iis sibi nóminis famam comparávit. Nova subínde arcána rerum sciéndi cupidíssimus, ad Parisiénsem académiam proféctus est : ubi effréni licéntia vitae abréptus, in omne sese vítium, et voluptátem effúdit. Dum vero própriae salútis ímmemor, in aetérnam perníciem plane caecus agerétur et praeceps, tanto divínae grátiae lúmine collustrátus est, ut repénte in virum álterum sit commutátus. Véterem ítaque hóminem statim éxuens cum áctibus suis, re doméstica in familiáres et páuperes distribúta, Praedicatórum Ordinem ampléxus est.

Lectio v.

IN ipso novae vitae tirocínio magnum advérsus vítia et concupiscéntias certámen instítuit. Quo prístinam in carne sua indulgéntiam vindicáret, corpus inédia, vigíliis, cilício, caténa férrea ad mortem usque lumbis injécta, omníque poenárum génere impénse afflictávit. Dies noctésque a lácrymis sibi nunquam temperábat:

et qui humánae laudis et glóriae appetentíssimus fúerat, humilióra contémptus sui arguménta semper est consectátus. Gravíssimis tentatiónibus a daemone appetítus, insígnes ex diutúrna colluctatióne victórias tulit. Sacris stúdiis diligénter exáctis, apostólicae praedicatióni óperam in Lusitánia ferventíssimam dedit. Univérsis in Hispánia sui Ordinis coenóbiis praefuit magno disciplínae increménto. Eo tamen múnere mox abdicáto, quo soli Deo víveret, in Scallabitánum coenóbium sénio gravis secéssit.

Lectio vj.

DIVINAE contemplatiónis stúdio, aeternorúmque desidério ita afficiebátur, ut nihil jam in votis habéret ardéntius, quam dissólvi, et esse cum Christo. Miríficas et diutúrnas in oratióne éxtases patiebátur, córpore aliquándo e terra subláto : ac vel solo audíto nómine Jesu ineffábili suavitáte perfúsus, sénsibus excidébat. Supérnis visiónibus, prophetíae dono, miraculórum frequéntia late conspícuus, adhuc vivens exímiae cláruit fama sanctitátis. Revelátum sibi divínitus mortis diem exsultabúndus prospéxit, ac levi morbo tentátus, Sacraméntis Ecclésiae summa religióne percéptis, in cilício sterni vóluit : moerentésque fratres verbis suavíssimis allocútus, octogenário major placidíssime excéssit, anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo quinto. Ejus corpus suavíssime olens, multísque statim miráculis clarum, Lusitanórum cultum nunquam intermíssum obtínuit : quem Benedíctus Décimus quartus rite probávit, ejúsque Offícium et Missam in Ecclésia Lisbonénsi ac Visénsi, et Praedicatórum Ordine celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de Comm. Conf. non Pont. pag. **lxvj.**

DIE XV. MAII.

In Conversione
S. Augustini Episc. et Conf., ac Ecclesiae Doct.
Duplex.

Omnia fiant sicut in praecipuo ejus festo, die xxviij. Aug. praeter hic posita.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. **Augustíni mater devotíssima, quem carne prius pepérerat mundo, caritátis viscéribus póstmodum multo sémine lacrymárum génuit Christo.**

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Augustínum ab errórum ténebris ad lucem evangélicae veritátis adduxísti : da nobis, quaesumus, ut qui ejus hódie Conversió-

nem cólimus, ejúsdem ad te précibus actus nostros in mélius reformémus. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 7.

SCIMUS enim quia lex spirituális est : ego autem carnális sum venúmdatus sub peccáto. Quod enim óperor, non intélligo : non enim quod volo bonum, hoc ago : sed quod odi malum, illud fácio. Si autem quod nolo, illud fácio : conséntio legi, quóniam bona est. Scio enim quia non hábitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam velle, ádjacet mihi : perfícere autem bonum, non invénio.

Lectio ij.

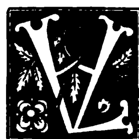
CONDELECTOR enim legi Dei secúndum interiórem hóminem : vídeo autem áliam legem in membris meis, repugnántem legi mentis meae, et captivántem me in lege peccáti, quae est in membris meis. Infélix ego homo, quis me liberábit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum.

Lectio iij. *Cap.* 13.

NOX praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus : non in comessatiónibus, et ebrietátibus, non in cubílibus, et impudicítiis, non in contentióne, et aemulatióne : sed induímini Dóminum Jesum Christum, et carnis curam ne fecéritis in desidériis.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUGUSTINUS, dum adhuc adoléscens esset, Carthágine in Manichaeórum haeresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus, ut rhetóricam docéret; cum ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera ad cathólicam fidem sério ánimum adjécit. Suscéptum tamen consílium morabántur saeculi blandiménta. Audíta póstmodum vita Antónii Magni, tenére se non pótuit, quin exclamáret : Quid est hoc? Surgunt indócti, et caelum rápiunt; et nos cum doctrínis nostris sine corde, ecce ubi volutámur in carne et sánguine.

Lectio v.

MOX adjéctum aedibus hórtulum ingréssus, sub ficu stratus, cum véterum voluptátum memória ánimum pertentáret, vocem quasi de vicína domo cum cantu dicéntem, et crebro repeténtem audívit : Tolle, lege : tolle, lege. Quod ille sibi divínitus dictum intérpretans, cóncitus surgens, sacrárum Litterárum códicem in próximo apéruit, ac in ea

Apóstoli verba íncidit : Induímini Dóminum Jesum Christum, et carnis curam ne fecéritis in desidériis.

Lectio vj.

TUNC vero quasi infúsa ejus cordi securitátis luce, omnis ab eo dubitatiónis ténebrae diffugérunt : totúsque ad Deum ex íntimis praecórdiis convérsus, spem omnem, quam habébat in saeculo, derelíquit. Abdicáto ítaque docéndi múnere, una cum matre et nonnúllis amícis rus concédens, cum ibi per áliquot menses ardéntius sacris lectiónibus, meditatiónibus, et précibus incubuísset, adveniéntibus Paschálibus diébus, Mediolánum revérsus, baptizátus est a beáto Ambrósio, matre Mónica sibi adhaerénte, ac de illíus conversióne mirabíliter exsultánte.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 15.

IN illo témpore : Erant appropinquántes ad Jesum publicáni, et peccatóres ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Hom. 34. *in Evang.*

ONSIDERANDUM nobis est, fratres caríssimi mei, cur Dóminus plus de convérsis peccatóribus, quam de stántibus justis in caelo gáudium esse fateátur. Unde hoc? nisi quod ipsi per quotidiánum visiónis experiméntum nóvimus, quia plerúmque ii, qui nullis se oppréssos peccatórum mólibus sciunt, stant quidem in via justítiae, nulla illícita pérpetrant, sed tamen ad caeléstem pátriam ánxie non anhélant : tantóque sibi in rebus lícitis usum praebent, quanto se perpetrásse nulla illícita meminérunt : et plerúmque pigri rémanent ad exercénda bona praecípua : quia valde sibi secúri sunt, quod nulla commisérunt mala gravióra.

Lectio viij.

AT contra nonnúnquam ii, qui se áliqua illícita egísse meminérunt, ex ipso suo dolóre compúncti, inardéscunt in amórem Dei, seséque in magnis virtútibus exércent, et cuncta difficília sancti certáminis áppetunt : ómnia mundi derelínquunt, honóres fúgiunt, accéptis contuméliis laetántur, flagrant desidério, ad caeléstem pátriam anhélant. Et quia se errásse a Deo consíderant, damna praecedéntia lucris sequéntibus recompénsant.

Lectio ix.

MAJUS ergo de peccatóre convérso, quam de stante justo gáudium fit in caelo : quia et dux in proelio plus eum mílitem díligit, qui post fugam revérsus, hostem fórti-

ter premit, quam illum, qui nunquam terga praebuit, et nunquam áliquid fórtiter gessit. Sic agrícola illam ámplius terram amat, quae post spinas úberes fruges profert, quam eam, quae nunquam hábuit spinas, et nunquam fértilem messem prodúxit.

℟. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beáti Augustíni : * De cujus Conversióne gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, et cum glória suscepísti me. De cujus. Glória Patri. De cujus.

IN LAUDIBUS.

Aña. Laeténtur omnes, qui sperant in te Dómine, memóriam recoléntes quam exsultántis pastóris húmeris reportétur ovis, quae erráverat. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Lácrymas éxcutit gáudium solemnitátis domus tuae : cum légitur in domo tua de minóre fílio, quod mórtuus erat, et revíxit; períerat, et invéntus est.

Aña. Pater enim miséricors plus gaudet de uno poeniténte, quam de nonagínta novem justis, quibus non est opus poeniténtia.

Aña. Misísti Dómine manum tuam ex alto, et de profúnda calígine Augustíni ánimam eruísti : cum pro eo fleret ad te mater ejus, fidélis tua.

Aña. Exaudísti eam, nec despexísti lácrymas ejus : quae profluéntes rigábant terram in conspéctu tuo in omni loco oratiónis ejus.

Ad Benedictus, Aña. Accépta Baptísmi grátia, pósitus Augustínus apud Ostia Tiberína cum matre sua, colloquebántur soli valde dúlciter, et inhiábant ore cordis páriter in supérna fluénta fontis vitae : vilescebátque mundus iste inter verba, cum delectatiónibus suis.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Laeténtur. j. Laudum.

Ad Magnificat, Aña. Laetáre mater nostra Jerúsalem, quia Rex tuus dispensatórem strénuum, et civem fidelíssimum de servitúte Babylónis tibi redémit Augustínum.

DIE XVI. MAII.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti : da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala quam ánimae detriméntum in hoc saeculo toleráre. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OANNES Nepomúci Bohémiae óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus aetáte provéctis, non sine futúrae sanctitátis praeságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátae Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitae perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne caeléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes puerítiam egit : nam ecclésiam frequénter adíre, ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragae vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophíae, theologíae, sacrorúmque cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánae Ecclésiae Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Vencesláo Quarto praedicándi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret : conspícuas tamen, quas ille óbtulit, dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi praecónio avocarétur, constantíssime recusávit.

Lectio v.

REGIIS illum eleemósynis in páuperes erogándis praeféctum, Joánna regína consciéntiae sibi moderatórem adscívit. Cum autem Venceslάus ab offício institutóque decessísset, atque in vítia praeceps abriperétur, piae autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício Sacerdóti crédita regínae arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei miníster blandítiis primum, torméntis deínde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriae regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Venceslái ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre praenuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátae Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, caeléste praesídium ad certándum bonum

certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicae Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecútus.

Lectio vj.

SACRILEGUM fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi coepit, ardéntes faces aquis supernatántes, et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna prostrídie mane corpus elátum, canónici deínde, regis iram nihil timéntes, in metropolitánam ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúrae mandárunt. Cum autem in dies invícti Sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum praecípue, qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius tercéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est; quae sexto post anno judícibus a sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque, aliísque signis rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus, die décima nona mensis Mártii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur : et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 10. *post med.*

DOMINUS diem judícii osténdit, quae abstrúsam voluntátis nostrae consciéntiam prodet : et ea, quae nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicae déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuénda : quia dies judícii nulla haec fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : et quod in aure audítis,

praedicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebrae sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

Lectio viij.

ITAQUE id, quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quae in ténebris dicta sunt, praedicári jussit in lúmine: ut quae secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium praecónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínae evangélicae secrétum in lúmine praedicatiónis Apostólicae revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndae in gehénna et ánimae et córporis sit potéstas.

Lectio ix.

NOLITE timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndae carnis admitténdus est dolor: quando pro natúrae suae atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimae refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in caelis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in caelis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

DIE XVIII. MAII.

S. Venantii Martyris.

Simplex. Oratio.

DEUS, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti; exáudi preces pópuli tui: et praesta, ut qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VENANTIUS Camers quíndecim annos natus, cum christiánae religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio imperatóre Cameríno praeerat, in porta civitátis praesidi se óbtulit: quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris caedi, et vínculis astríngi jussit: sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore, fumo suppósito, suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius corniculárius, et quod eum, ab

Angelo íterum solútum, cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem proméruit.

Lectio v.

AT Venántius praesidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur : quo Attalus praeco míttitur, qui ei dicat se quoque Christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset ináne esse fídei comméntum, quo Christiáni praeséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit : quare ad praesidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillaeque confráctae, atque ita caesus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem : qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus; nostros deos destrúite : exclámans, exspirávit.

Lectio vj.

QUOD cum praesidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit, qui, naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt. Interim ille pópulum Christi fidem edocébat : quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie praesidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero praesidem obscuríssima calígine opértum vidísse; praeses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat : deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum praesidi praesentávit, cujus jussu statim e rupe praecipitátur : sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur, ubi milítibus siti aestuántibus in próxima conválle ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus ecclésia vidére licet, crucis signo a Venántio facto, aquae manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt, quos omnes praeses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terraemótus eo témpore ita magni fuére, ut praeses aufúgeret : qui paucis tamen post diébus, divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quae Cameríni in ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Ego sum vitis vera.** ut in Comm. unius Mart. pag. **xxxiij.**

DIE XIX. MAII.

S. Petri Caelestini Papae et Confessoris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Petrum Caelestínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti; quique illum humilitáti postpónere docuísti : concéde propítius, ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus praemia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.

Eodem die Mem. in Vesperis et in Laudibus S. Pudentianae Virg.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae Pudentiánae Vírginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae devotiónis erudiámur affé́ctu. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS a nómine, quo Póntifex est appellátus, Caelestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniae in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quae póstea Caelestinórum dicta est, sub régula sancti Benedícti instítuit. Hinc quasi lucérna super candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret, (Romána Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne, non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitae ratiónem répetens, obdormívit in Dómino. Ejúsque pretiósam mortem crux, praefúlgens in áere ante cubículi óstium, réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit : quibus rite examinátis, Clemens Quintus anno, post quam decéssit, undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papae.

Lib. 10. *c.* 16. *in c.* 12. *Job.*

Lectio v.

DERIDETUR justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis

veláre : quae falsa sunt, vera osténdere; quae vera sunt, falsa demonstráre. Haec nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, haec a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur : quia ab eis haec éadem duplicitátis iníquitas aequitátis nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas, urbánitas vocátur. Haec sibi obsequéntibus praecipit honórum cúlmina quaerere, adépta temporális glóriae vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere : cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere : cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

Lectio vj.

ET contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere, nullam injúriae ultiónem quaerere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed haec justórum simplícitas deridétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur : et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiae fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quaerere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam praebére?

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. ut in Comm. Abb. pag. lxix.

DIE XX. MAII.

B. Columbae Virginis Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátam Colúmbam Vírginem tuam, puritáte et innocéntia cándidam, supérnis fulgóribus illustráre dignátus es : concéde quaesumus, ut ejus intercessióne, puris tibi méntibus serviéntes in terris, splendóre glóriae tuae pérfrui mereámur in caelis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. ut in Comm. unius Virg. non Mart. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

COLUMBA, Reáte in Umbria honéstis orta paréntibus, a colúmba, quae super caput ejus, dum baptizarétur, appáruit, nomen accépit. In ipsis cunis réliquae vitae suae felí-

citer praelúdens, inter ália, quae futúrae sanctitátis indícia praebuit, síngulis sextis Fériis matérnum lac non nisi semel sugébat. Crescénte dein aetáte, virtútes quoque crevérunt, et ópera. Pietáti ac oratiónibus addícta, virginitátem suam adhuc decénnis vírginum Sponso consecrávit. Núptias sibi a paréntibus oblátas intrépide recúsans, eórum moléstias patiénter sustínuit. Daemones étiam, qui obscénis speciébus objéctis, illam a propósito retráhere conabántur, impávide profligávit. Dénique post multa superáta certámina, hábitum Tértii Ordinis sancti Patris Domínici, quem diu expetíerat, summa cum exsultatióne suscépit.

Lectio v.

SACRO Religiónis hábitu indúta, et caelésti rore perfúsa, uníus Christi amóribus vacáre stúduit. Ex pátria Perúsium véniens, monastérium sub invocatióne sanctae Catharínae Senénsis, ad erudiéndas nóbiles puéllas fundávit. Hic Dilécto suo se árctius illigáre cúpiens, ásperum cilícium, círculos férreos, atque caténas córpori astrínxit. Super nudam humum, aut tábulas, ac intérdum spinas, étiam dum fébribus urerétur, módicum somnum carpébat. Flagro férreo ter síngulis nóctibus corpúsculum cruentábat. Loca sacra nudis pédibus, étiam hibérno témpore, frequénter invisébat. Oratióni diu noctúque insístens, passiónem meditabátur. In pane et aqua jejunáre consuéverat, donec pénitus abdicáto panis usu, immatúris dumtáxat frúctibus, et acérbis uvis, nonnísi parce vescerétur.

Lectio vj.

DIVINAE contemplatiónis capta dulcédine, atque in éxtasim saepius rapta, visiónibus caeléstibus recreabátur. Síngulis diébus ánimum suum sacra Communióne reficiébat : tantáque suavitáte perfundebátur, ut vel prae gáudio lácrymis inundáret, vel prae nímio amóris aestu languéret. Vírginis hujus probitátem Deus ipse vóluit esse mundo conspícuam: nunc eam stellis supérne fulgéntibus índicans, nunc flámmeo ignitóque rádio caput ejus exórnans. Spíritu prophético futúra multa praedíxit : vitaeque suae términum, Dómino reveláte, cognóvit. Tandem virtútibus ac méritis plena, die vigésima Maii, anno salútis millésimo quingentésimo primo, aetátis vero suae ineúnte trigésimo quarto, Perúsii migrávit ad Dóminum. Plúribus in vita et post mortem claruísse miráculis perhibétur. Ejus cultum approbávit Urbánus Papa Octávus. Ut autem festum ejus cum Offício et Missa tam in univérso Praedicatórum Ordine, quam in civitáti-

bus Perusína et Reatína a toto illárum clero possit celebrári, Benedíctus Décimus tértius Ordinis Praedicatórum benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. unius Virg. non Mart. pag. lxxxv.

DIE XXI. MAII.

S. Bernardini Senensis Confessoris.

Simplex. Oratio.

DOMINE Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti : ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuae dilectiónis benígnus infúnde : Qui vivis et regnas.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BERNARDINUS Albizésca nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte aetáte non obscúra sanctitátis dedit indícia : nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticae stúdia pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimae Vírginis cúltui praecípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis. Quae quidem ómnia, procedénte témpore, quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátae Maríae de Scala Deo insérviunt, unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, et aegrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit : ádeo ut, eo praesénte, nemo unquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

Lectio v.

GRAVI morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis de religiósae vitae institúto capesséndo deliberáre coepit : quo ut sibi viam muníret, aedículam in extréma urbe condúxit; in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut quid sibi sequéndum esset, osténderet : quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem prae céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum coenóbii Rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum Litterárum perítiam perspéctam habéret, praedicándi onus eídem impósuit : quo humíllime suscépto, cum se mi-

nus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

Lectio vj.

CUMQUE ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humánaque ómnia permísta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem, morésque verbo et exémplo magna ex parte restítuit : quo factum est, ut praeclárae civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent : quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in Urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit : quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium. **Ecce nos relíquimus.** de Communi Abbatum, pag. **lxix.**

DIE XXII. MAII.

S. Servatii Episc. et Conf.
Totum Duplex.

Oratio.

EXAUDI, quaesumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Servátii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabaeórum.

Lectio j. *Cap.* 15.

NICANOR autem, ut cómperit Judam esse in locis Samáriae, cogitávit cum omni ímpetu die sábbati commíttere bellum. Judaeis vero, qui illum per necessitátem sequebántur, dicéntibus : Ne ita feróciter, et bárbare féceris, sed honórem tríbue diéi sanctificatiónis, et honóra eum, qui univérsa cónspicit : ille infélix interrogávit, si est potens in caelo, qui imperávit agi diem sabbatórum. Et respondéntibus illis, Est Dóminus vivus ipse in caelo potens, qui jussit agi séptimam diem. At ille ait : Et ego potens sum super terram, qui ímpero sumi arma, et negótia regis impléri. Tamen non óbtinuit ut consílium perfíceret.

Lectio ij.

MACHABAEUS autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi a Deo adfutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi a Deo facta. Síngulos autem illórum armávit sermónibus óptimis, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos laetificávit. Erat autem hujuscémodi visus : Oníam, qui fúerat summus sacérdos, manus proteņdéntem, oráre pro omni pópulo Judaeórum. Post hoc apparuísse et álium virum aetáte, et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum. Respondéntem vero Oníam dixísse : Hic est fratrum amátor, et pópuli Israël : hic est, qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei.

Lectio iij.

EXHORTATI ítaque Judae sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre : eo quod cívitas sancta, et templum periclitaréntur. Sed et eos, qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his, qui congressúri erant. Nicánor autem, et qui cum ipso erant, cum tubis et cánticis admovébant. Judas vero, et qui cum eo erant, invocáto Deo, per oratiónes congréssi sunt : manu quidem pugnántes, sed Dóminum córdibus orántes, prostravérunt non minus trigínta quinque míllia, praeséntia Dei magnífice delectáti. Omnes ígitur caeli benedixérunt Dóminum, dicéntes : Benedíctus, qui locum suum incontaminátum servávit. Itaque omnes commúni consílio decrevérunt nullo modo diem istum absque celebritáte praeteríre.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SERVATIUS e generósa virórum stirpe éditus, nobíliter natus, nobiliúsque conversátus est. Tungrénsis Epíscopus creátus, sanctitáte et doctrína suo témpore flóruit. Intérfuit concílio Sardicénsi, ubi fides Nicaenae synodi confirmáta est, et in Ariminénsi constantíssimus est hábitus. Missus a Magnéntio tyránno, una cum sancto Maximíno Treverénsi Epíscopo, ad Constántium imperatórem legátus, cum Alexándriam appulísset, a sancto Athanásio honorífice excéptus est. Rédiens in Gállias, oves domínicas ab insidiatóre lupo protéxit : et pro eísdem, etsi gládius persecutóris défuit, parátus tamen erat perférre martyrium. Nam ex quo erat, ut testátur Gregórius Turonénsis, exímiae sanctitátis

Epíscopus, vigíliis et jejúniis vacans, crebro lacrymárum imbre perfúsus Dómini misericórdiam precabátur, ne unquam bárbaras gentes in Gálliam veníre permítteret.

Lectio v.

HUNNORUM advéntum áudiens, simúlque de irruptióne suae civitátis métuens, multis lácrymis et córporis afflictatiónibus misericórdiam Dei deprecabátur, ut pópulum suum a proditórum nequítia tuerétur : sed séntiens per spíritum, peccátis pópuli praepediéntibus, id nullo modo posse concédi, Tungrénsibus Dei justítiam apéruit, et ita eos allóquitur : Post breve tempus corpúsculum hoc sum relictúrus; verúmtamen certos vos esse cúpio, quod si corpóribus salvándis prodésse néqueo, animábus saltem vestris incolumitátem semper impetráre curábo. Hinc módica pulsátus febre, frágile corpus deséruit.

Lectio vj.

QUOD sancti Praesulis singuláre patrocínium étiam Ordini Praedicatórum, postquam in Beatórum collégio adscríptus fuit, mirábili plane modo pátuit. Nam cum Ludovícus Bávarus, Ecclésiae ac eídem Ordini infensíssimus, certiorátus esset de Frátribus in suis ditiónibus convocátis pro capítulo generáli habéndo, ut eos interfíceret, molítus est insídias. Servátius, in somnis cuídam ex nostris appárens, uti monuménta testántur, admónitos Fratres vóluit, ut ad áliam fúgerent civitátem, atque ita illos ab inevitábili caede liberávit. Unde ob vindicátum Ordinem ab imminénti tanto perículo, Patres decrevérunt, ut de sancto Servátio Offícium perpétuis futúris haberétur tempóribus. Verum quia ejus institútio sub ritu trium Lectiónum, prout ab inítio ordináta fúerat, ob multitúdinem festivitátum majóris solemnitátis occurréntium, fere jam obsoléta remanébat, ne tanti benefícii memória ab ómnium Fratrum Praedicatórum córdibus excíderet, Leo Duodécimus Póntifex Máximus benígne indúlsit, ut sub ritu Toto Dúplici ab univérso Ordine deínceps celebrarétur.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Brunónis Epíscopi.

TALIA sunt praemia Christi, tália sunt bella novi Testaménti. Sic Christi fidéles pugnáre novérunt. Dí-

xerat eis Dóminus supérius : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Praecéperat eis, ut essent prudéntes sicut serpéntes : nunc autem dicit eis, ut fúgiant, et persecutóribus, se persequéntibus, non resístant. Fugérunt Israëlítae Ægyptios, et vicérunt; fugit et David, et rex a Deo constitútus est. Hanc autem fugam Jacob Patriárcha significávit, qui post magnam et longam servitútem, cum uxóribus et líberis, omníque possessióne sua Laban sócerum suum fugísse légitur.

Lectio viij.

QUID ígitur Jacob simul cum uxóribus et fíliis, omníque possessióne sua Laban fugísse légitur? Hoc significáre vidétur, ut nos quoque mundum istum fugiámus : et amícos, et propínquos, et quoscúmque póssumus, de ejus servitúte eripiámus. Septem diébus Laban séquitur Jacob, quia, quámdiu vívimus, mundus iste pérsequi nos non cessat. Non enim sunt dies nisi septem : ígitur qui septem diébus nos perséquitur, nullo témpore a persecutióne quiéscit. Quo ígitur fugiémus? Fugiámus ad montem Gálaad, ibíque tentória figámus.

Lectio ix.

IPSE Dóminus discípulis ait : Si de mundo fuissétis : mundus quod suum erat dilígeret : vos autem de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus. Tália, et his simília audiúntur in monte Gálaad. Illuc ígitur fugiámus, et Dóminum dicéntem audiámus. Ubíque patiéntiam et innocéntiam Dóminus docet : non resístere, sed fúgere ádmonet. Fúgite, inquit, malos : fúgite persecutóres : fúgite in áliam civitátem : non enim déerunt vobis civitátes, ad quas fúgere possítis. Prius enim véniet Fílius hóminis, prius ad judícium revertétur, quam vos omnes civitátes Israël consummétis, et ad fidem convertátis. Mea exémpla vos dóceant : ad me respícite; quod in me fíeri vidétis, hoc in vobis ne formidétis.

DIE XXIII. MAII.

B. Ludovici Mariae Grignon de Monfort Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovícum Maríam Confessórem tuum crucis mystérii, et sanctíssimi Rosárii praecónem exímium effecísti; ac nova per eum família Ecclésiam fecundásti : ejus méritis et intercessióne concéde, ut per unigéniti Fílii tui vitam, mortem, ac resurrectiónem; salútis aetérnae praemia consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Communi Conf. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

UDOVICUS María Grignon in Británniae Minóris pago Montfort, a quo nomen sumpsit, anno millésimo sexcentésimo septuagésimo tértio, prídie Kaléndas Februárii, ex nobílibus piísque paréntibus natus est. Duodécimum annum agens, in Rhedonénsi collégio Societátis Jesu collocátus, talem sese júgiter praebuit, ut non raro ab ipsis magístris in exémplum pietátis ac sedulitátis discípulis darétur. Eménso philosophíae currículo, et in minóri sancti Sulpícii seminário Lutétiae Parisiórum recéptus, ómnium virtútum magíster habéri coepit. Sacerdótio initiátus, sacris expeditiónibus óperam dedit, et quam plúrima Nannétis, Parísiis, ac Pictávii,caritátis et apostólici zeli monuménta édidit.

Lectio v.

GRAVIORUM labórum cúpidus, cum infidélibus pópulis Christum praedicáre constituísset, Romam ádiit, et Cleménti Undécimo mentem suam apéruit. A quo tamen audívit se ad Gálliae pótius, quam ad barbarórum salútem curándam a Deo seléctum fuísse, ac potíssimum ut advérsus invalescéntes erróres dimicáret. Pontíficis verbis excitátus, et missionárii apostólici múnere auctus, revérsus est in Gálliam, ubi sacro huic ministério, quoad vixit, se plane devóvit. Hoc in vitae génere non perículis aut persecutiónibus detérritus, aut labóribus fractus, pestem Janseniánam strénue propulsávit, erga Domínicae passiónis augústa mystéria promóvit pietátem, cultúmque immaculátae Vírginis Dei matris, praesértim per Mariális Rosárii frugíferam consuetúdinem late propagávit : qua quidem in re inter strénuos Gusmáni discípulos némini secúndus appáruit. Hos apostólicos labóres Deus ita fecundávit, ut peccatóres ad salútis trámitem, haeréticos ad Christi caulam, pios ad perfectiónis sémitam, cléricos ad sanctiórem disciplínam pene innúmeros perdúxerit.

Lectio vj.

UT vero labórum fructus, quos ubíque percéperat, júgiter permanérent, gémina instítuit sodalítia : unum Missionariórum Societátis Maríae nuncupátum, qui sacris missiónibus impénderent óperam; álterum piárum vírginum, quibus a divína Sapiéntia nomen índidit, voluítque ut quibúslibet páuperum necessitátibus opem ferrent. Demum cum in vico sancti Lauréntii ad Sépa-

ram, olim Rupelléensis, nunc Lucionénsis dioecésis, apostólici ministérii munus impléret, quadragésimum quartum aetátis annum jam ingréssus, mortálem vitam sanctíssimo clausit óbitu, quarto Kaléndas Maias, anno millésimo septingentésimo décimo sexto. Fama sanctitátis ejus, quae, dum vitam ágeret, semper flóruit, post óbitum per univérsam Gálliam magis in dies diffúsa est; accedénte miraculórum glória, quibus divína omnipoténtia illíus sepúlcrum ad haec usque témpora gloriósum réddidit. Quem proptérea Leo Décimus tértius, anno quinquagésimo Sacerdótii sui, solémni ritu Beatórum fastis adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Designávit.** de Comm. Conf. pag. **lxviij.**

DIE XXIV. MAII.

B. Mariae Virginis
tit. Auxilium Christianorum.
Totum Duplex.

Omnia ut in festo SS. Nominis Mariae, Dom. infra Oct. Nativit. ejusdem, praeter ea, quae seq.

AD VESPERAS.

Hymnus.

SAEPE dum Christi pópulus cruéntis
Hostis infénsi premerétur armis,
Venit adjútrix pia Virgo caelo
Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Maríae
Cántici laetis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et orbis.

O dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri sedes fídei magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

Vírgines castae, pueríque puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Regínae celebráre caeli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedícta Jesu
Mater, haec auge bona; fac, precámur,
Ut gregem pastor pius ad salútis
Páscua ducat.

Te per aetérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu:
Te fide mentes, resonóque linguae
Cármine laudent.
Amen.

℣. Ora pro nobis.

Ad Magnificat, Aña. Ecce María erat spes nostra, ad

quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos : et venit in adjutórium nobis.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni, in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti : concéde propítius, ut tali praesídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

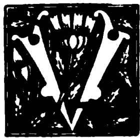
Hymnus. **Saepe dum Christi.** ut in primis Vesperis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio iv.

EHEMENTER quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére : sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fénore gratiárum. Et quidem suffícere póterat Christus; síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est : sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostrae reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa : inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum; nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Heva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit : sed fidélis María, quae salútis antídotum et viris et muliéribus propinávit. Illa enim minístra sedúctiónis, haec propitiatiónis : illa suggéssit praevaricatiónem, haec ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile : tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicae históriae sériem univérsam : et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

Lectio v.

QUOD si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiae, plena mansuetúdinis et misericórdiae, quae ad eam pértinent, invéneris : age grátias ei, qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esset suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est, sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiae sinum áperit, ut de

plenitúdine ejus accípiant univérsi : captívus redemptiónem, aeger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus laetítiam. Ipsa praetérita non díscutit mérita : sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam praebet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier, serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra; cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam haeréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres : et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia lunae intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam : Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríae vestígia, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis : potens est enim.

Ex publicis monumentis.

Lectio vj.

PRAESENTISSIMUM Deíparae auxílium ad religiónis hostes profligándos, saepe pópulus christiánus mirum in modum expértus est. Ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius Quintus post insígnem victóriam, intercedénte beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránno apud Echínadas ínsulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam caelórum inter ália praecónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius Séptimus impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri sede exturbátus, et arcta custódia, praesértim Savónae per annos quinque, eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto et praeter ómnium exspectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontifício sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens sacro comitánte Cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum praesentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quae grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus prae novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequíverat, áurea coróna insígnem Savónae imáginem Deí-

parae Vírginis sub título Matris misericórdiae solémni ritu propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Séptimus, totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióne sanctíssimae Dei Genitrícis, cujus poténtem opem et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret : in ejúsdem Vírginis matris honórem sub appellatióne Auxílii Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maii vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti benefícii distíncta et perénnis exstet memória, et gratiárum áctio.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

INTUERE, o homo, consílium Dei : agnósce consílium sapiéntiae, consílium pietátis. Caelésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis praecordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur : quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Haec, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

Lectio viij.

IN ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere; solo audítu térritus, ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua : Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in

María : non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúrae. Nec dúbius díxerim : exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.

Lectio ix.

FILIOLI, haec peccatórum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota rátio spei meae. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum. Felíciter. Semper haec invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus : nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quaerámus grátiam, et per Maríam quaerámus : quia quod quaerit ínvenit, et frustrári non potest. Quaerámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quaerant álii méritum; nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiae est, quod hic sumus? Profécto misericórdiae Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

IN LAUDIBUS,

Hymnus.

TE Redemptóris, Dominíque nostri
Dícimus matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus et levámen
Rebus in arctis.

Saeviant portae licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras :

Nil truces possunt fúriae nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur fugiúntve turmae,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clypeis et acri
Mílite tuta :

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, caeli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Daemonis ictus.

Te per aetérnos. ut supra.

℣. Elégit eam Deus.

Ad Benedictus, Aña. Ad te, o sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis.

AD VESPERAS.

Hymnus. Saepe dum Christi. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque sanctum tuum implórant auxílium.

DIE XXV. MAII.

In Translatione S. Dominici Patris nostri.

Totum Duplex.

Omnia fiant, sicut in praecipuo ejus festo, praeter hic posita.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnificat, Aña. Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

Eodem die fiat Mem. in j. Vesperis et Laudibus de S. Maria Magdalena de Pazzis Virgine.

Oratio.

DEUS virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, caeléstibus donis decorásti : da ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Christum.

Item in j. Vesperis et Laud. de S. Urbano Papa et Mart.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 48.

SURREXIT Elías Prophéta, quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui indúxit in illos famem, et irritántes illum invídia sua, pauci facti sunt. Non enim póterant sustinére praecépta Dómini. Verbo Dómini contínuit caelum, et dejécit de caelo ignem ter. Sic amplificátus est Elías in mirabílibus suis. Et quis potest simíliter sic gloriári tibi? Qui sustulísti mórtuum ab ínferis de sorte mortis in verbo Dómini Dei.

Lectio ij.

QUI dejecísti reges ad perníciem, et confregísti fácile poténtiam ipsórum, et

gloriósos de lecto suo. Qui audis in Sina judícium, et in Horeb judícia defensiónis. Qui ungis reges ad poeniténtiam, et prophétas facis successóres post te. Qui recéptus es in túrbine ignis, in curru equórum igneórum. Qui scriptus es in judíciis témporum leníre iracúndiam Dómini : conciliáre cor patris ad fílium, et restitúere tribus Jacob.

Lectio iij.

BEATI sunt, qui te vidérunt, et in amicítia tua decoráti sunt : nam nos vita vívimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. Elías quidem in túrbine tectus est, et in Eliséo complétus est spíritus ejus : in diébus suis non pertímuit príncipem, et poténtia nemo vicit illum. Nec superávit illum verbum áliquod, et mórtuum prophetávit corpus ejus. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

In secundo Nocturno.

Ex S. Antonino, Theodorico de Apoldia, et aliis.

Lectio iv.

ANCTISSIMI Patriárchae Domínici ánima ad aetérnum glóriae regnum commigránte, corpus illíus candóre virginitátis puríssimum, in arcam lígneam illátum, et húmili sepúlcro Bonóniae cónditum fuit. Sed cum felíces illae relíquiae innúmeris miráculis coruscárent, de transferéndis in celsiórem atque decentiórem locum ab ómnibus certátim in senténtiam itum est : ac dies tantae rei perficiéndae praestitúta.

Lectio v.

ADFUIT praeter venerábilem Jordánum secúndum Ordinis Magístrum, Archiepíscopus Ravénnas, et magistrátus Bononiénsis, innuméraque tum clericórum, tum cívium e vicínis étiam úrbibus multitúdo. Patefácto sepúlcro, suavíssimus odor ómnium súbito nares et ánimos tanta voluptáte complévit, ut non defúncti córporis bustum, sed praestantissimórum unguentórum apothéca patuísse viderétur.

Lectio vj.

NUNC vir admirándus Jordánus, et álii cum illo fratres, perfúsi lácrymis, sacras relíquias summa cum veneratióne e prióre arca edúctas, in nova ália reposuérunt, et in marmóreo sepúlcro condidérunt : ubi quoque Deus virum apostólicum innúmeris divinórum prodigiórum ornávit honóribus. Facta est haec Translátio anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo tértio.

IN LAUDIBUS.

Aña j. quae dic. etiam ad Primam et super Psalm. in ij.

Vesperis. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo coetu páuperum.

DIE XXVI. MAII.

S. Philippi Nerii Conf.
Totum Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátum Philíppum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius, ut cujus solemnitáte laetámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HILIPPUS Nérius piis honestísque paréntibus Floréntiae natus, ab ipsa ineúnte aetáte, non obscúra dedit futúrae sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hereditáte dimíssa, Romam se cóntulit : ubi philosophía ac sacris lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut saepe jejúnus tríduum permánserit. Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis ecclésias frequénter vísitans, apud coemetérium Callísti in caeléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit, et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit : quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

Lectio v.

CARITATE Dei vulnerátus languébat júgiter : tantóque cor ejus aestuábat ardóre, ut cum inter fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni caritátis offício prosequebátur : dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret, et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque ecclesiásticas dignitátes étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

Lectio vj.

PROPHETIAE dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit : idque assecútus est, ut eos, qui puritá-

tem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex foetóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, et morti próximos sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Caeléstium spiríituum, et ipsíus Deíparae Vírginis frequénter fuit apparitióne dignátus : ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in caelum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exsultatióne peráćto, ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua praedíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius Décimus quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

In iij. Nocturno. Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Comm. Conf. pag. lxvj.

DIE XXVIII. MAII.

B. Mariae Bartholomaeae de Bagnesiis Virg. Ord. Praed. Duplex. Oratio.

AMATOR animárum Deus, qui in beáta María Bartholomaea Vírgine tua miram aegritúdinum toleránttiam pari cum innocéntia sociásti : concéde, ut qui ex mérito nostrae actiónis affligimur, tuae grátiae consolatióne respirémus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. de Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARIA Bartholomaea nóbili Bagnesiórum stirpe Floréntiae nata, Vírginum Sponsi amóre praevénta, sacro ejus thálamo inter ipsa vocis primórdia se pródidit deputátam. De ineúndis enim cum Jesu núptiis tanto devóti ánimi sensu loquebátur, ut si quis puéllulae eam spem desperátam crédere simuláret, ubérrimis ipsa lácrymis ánxie difflúeret. Postquam matri moriénti hortátrix efficacíssima ástitit, domus curam praecóci prudéntia ímpigre gessit, piis aeque offíciis, precibúsque inténta, et de religióso ínterim statu cógitans. A patre mónita, ut terréno connúbio consentíret, totis repénte ártubus contrémuit válida háctenus et praeclárae formae adolescéntula : ac facto morbórum véluti ágmine, febri, membrórum distensióne, propriísque singulárum pártium dolóribus, una saepe, aut per vices occurréntibus, ita ad annos ferme quadragínta quinque excruciáta fuit, ut zelótes Vírginis Sponsus intentándam deínde ejus fidem perénni

visus sit martyrio consecrásse. In léctulo ígitur dolóris per dies noctésque quaesívit illa Diléctum. Is vero, qui líliis delectátur et myrrha, sponsae non défuit, quam invícta patiéntia laborántem, larvis quoque daemonum térritam, et hóminum dictériis onerátam, suis refécit ineffabílibus gáudiis : cui et mentem a supernórum contemplatióne inter mortáles angústias indivúlsam raro múnere tríbuit.

Lectio v.

DIU expetíto sorórum de Poeniténtia sancti Domínici hábitu trigésimo tértio aetátis anno donáta, eumdémque Ordinem post tirocínium proféssa, brévibus recreáta est indúciis martyrii sui, ut casti amóris víctima Religiónis amíctu palam redimíta prodíret ad aedes sacras sui máxime Ordinis. Statim autem morbis graváta prióribus, et donis potióribus aucta, e lecto solabátur afflíctos, infírma sanábat aegros, subsídio erat egénis, dissidéntes paci, virtúti errántes, Deóque reddébat. Arcána cernens, futúra praedícens, voce ac scripto caritátis ignículos córdibus inserébat. Sui laudes horrébat, obséquia vitábat, celábat éxtases, seque amaríssimi cálicis faecibus vere dignam commiserántibus praedicábat. Immúndae labis ignára prorsus, et letális culpae ádeo expers, ut vel ipso peccáti nómine stratum et cubículum decumbéntis frémitu quaterétur : adhíbitis tamen poenárum instruméntis, ac vix cessánte jejúnio, afflictiónem afflícto córpori júgiter addébat. Sacram étiam expiatiónis Hóstiam coram se domi offérri sátagens, quod ei ex privilégio licébat, Eucharistíam plerúmque, confessióne praemíssa, aestuánti desidério sumébat.

Lectio vj.

PULCRAE dilectiónis matrem Maríam praecípuo semper afféctu prósequens, et Sanctórum cúltui atque imitatióni incúmbens, Senénsis cum primis Catharínae patiéntiam, obediéntiam, virtútes céteras pie aemuláta, jam óc̃ties infirmórum sancto óleo inúncta, Domínica passióne perlécta, consummáto aegritúdinum martyrio, repósitam sibi in caelis justítiae corónam accépit quinto Kaléndas Június anno millésimo quingentésimo septuagésimo séptimo. Corpus Vírginis, sicut frater Timótheus sanctae Catharínae de Rícciis germánus, coenóbii sanctae Maríae Novéllae Praeses, rogánti ante concésserat, ad sanctae Maríae Angelórum sanctimoniáles Carmelítas Maríae Bartholomaeae caríssimas, frequénti pópulo plaudénte, Fratrum Praedicatórum gestiéntibus húmeris delátum est : in quarum coenóbio non intermíssa veneratióne cólitur,

et íntegrum adhuc a viris princípibus, Ecclesiaeque Praesúlibus ósculo, múnere, et devóto obséquio donátum, praesens aegris remédium habétur : testimónio praesértim sanctae Maríae Magdalénae de Pazzis, quae, visitándi sacri córporis voto facto, ab imminénti tabe repénte sanáta, Maríae Bartholomaeae ánimam Christi throno recéptam vidit, et seráphicae Catharínae parem, summéque poténtem ac beatíssimam praedicávit, et in militánti Ecclésia sublímius tandem exaltándam. Quod Pius Séptimus Póntifex Máximus pie ac benígne praestans, de beáta María Bartholomaea recitándi Offícii, et Missae anniversário ejus dormitiónis die celebrándae Praedicatórum Ordini, et Florentíno utríque clero fecit potestátem.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. de Comm. Virg. non Mart. p. lxxxv.

DIE XXIX. MAII.

BB. Guillelmi Ord. Praed. et soc. Martyrum.

Duplex.

In utrisque Vesperis et ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte Guillélme cum sóciis tuis.

Oratio.

DEUS, pro cujus amóre, ac fídei tuéndae zelo beáti Guillélmus et sócii gládiis impiórum occubuére : praesta, quaesumus, ut eórum suffrágiis, in fide stábiles, te semper ex ánimo diligámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Exístimo. de Comm. plur. Mart. pag. xxxvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

UO témpore Tolosána dioecésis letífera labe Albigénsium inficiebátur, immortális memóriae Póntifex Gregórius Nonus Christifidélium salúti prospíciens, Inquisitóres illuc misit lectíssimos viros tum ex Praedicatórum, tum ex Minórum Ordine. Ex primis erant Guillélmus Arnáldi, ejúsque sócii Bernárdus de Rupe Forti et Gárcias de Aura : ex áliis vero Stéphanus de Narbóna et Raymúndus de Carbonériis. Hisce et caritáte et múnere sex álii adjungebántur, nimírum Prior monastérii ex Ordine sancti Benedícti in óppido Avenionéti, Mónachus Clusínus nuncupátus, Raymúndus Tolosánae Ecclésiae Archidiáconus, Bernárdus ejúsdem cléricus, Fortanérius et Ademárus item clérici, qui nuntiórum munus explébant, láicus demum tabéllio Petri nómine. Hosce úndecim, una fídei et múneris societáte conjúnctos, pari glóriae triúmphi immortalísque vitae Deus reservávit.

Lectio v.

NAM cum eo, quo par erat, stúdio et indústria, missi a Pontífice Inquisitóres suo múnere fungeréntur, Albigénsium ira et livor aspérius desaeviit. Raymúndus ab Alfaro vir scelestíssimus, et Albigénsium doctrínis imbútus, qui nómine Tolosáni cómitis óppido Avenionéti praeféctus erat, quod óppidum a civitáte Tolósae non longe distat, Inquisitóres eorúmque sócios in aedes dynástae arcessívit. Ingens patébat aula juri dicéndo comparáta. Eo cum ingréssi essent Inquisitóres, eorúmque cómites supramemoráti, e látebris dispósiti satéllites erúmpunt. Adoriúntur illos, non solum inérmes, sed ultro alacritérque mori parátos. Nulli ígitur exaudíti gémitus aut ejulátus moriéntium, sed laeta cántica ex occumbéntium ore personábant, cum Ambrosiánum Hymnum canéntes, voce concórdi grátias aetérno Deo persólverent. Cóntigit autem eórum beáta mors anno Dómini millésimo ducentésimo quadragésimo secúndo, quarto Kaléndas Júnii, nocte vidélicet Ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio vj.

INFANDUM scelus, ac illústris servórum Dei óbitus diu latére non póterant. Vel étiam homínibus tacéntibus, rem gestam signa et osténta insólita praedicárunt, quorum plura réferunt coaevi ac posterióres histórici. Omnium ergo ore tamquam vere Christi Mártyres hábiti sunt, et ecclesiásticus cultus statim illis exhíbitus, tum in Tolosána civitáte, tum in óppido Avenionéti, ubi eórum festum quotánnis ad haec usque témpora recólitur. Hunc autem immemorábilem cultum Pius Nonus Póntifex Máximus, audíta prius sacrae Rítuum Congregatiónis senténtia, approbávit octávo Idus Septémbris anni millésimi octingentésimi sexagésimi sexti.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis. pag. xliij.

DIE XXXI. MAII.

B. Jacobi Salomonii Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui nos beáti Jacóbi Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Eodem die in j. Vesperis et in Laudibus fiat Mem. de S. Petronilla Virg.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae Petronillae Vírginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae

devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Finis legis. ut in festo S. Andreae Apost. xxx. Novembris.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JACOBUS Salomónius Vénetus, nobilíssima família natus, in ipso ineúntis aetátis flore paréntibus orbátus, sub áviae disciplína miríficos in lítteris ac pietáte progréssus fecit. Evangélico accépto consílio, ut nudus nudum Christum sequerétur, património in páuperes distribúto, Praedicatórum Ordinem elégit : in quo sexagínta sex annis sanctíssime vixit, sola contemptióne voluptátis, contentióne virtútis, ad sancti Patris Domínici exémplar totum in sese expriméndum aspírans.

Lectio v.

HUMILITATEM ádeo cóluit, ut virtútes omnes, ac mirácula, quae ex divína liberalitáte patrábat, diligénter abscónderet : caritáte in Deum et próximos, praecípue páuperes, ita ardébat, ut Pater páuperum sólito dicerétur. In assídua divinárum rerum meditatióne summa ánimi voluptáte perfundebátur, ac saepe in éxtasim raptus, immóbilis omníno subsistébat. In ore ejus nonnísi Deus, ac divína versabántur : hinc saepe illud sancti Hierónymi usurpábat : Felix lingua, quae nonnísi de divínis novit téxere sermónem. Virginitátem perpétuo illaesam custodívit, totámque vitam ab omni letális peccáti labe immúnem duxit.

Lectio vj.

SUI óbitus diem divína revelatióne praedíxit : qua adveniénte, íllico ex úlcere, quo pectus ejus gráviter affligebátur, ita conváluit, ut ne exíguum quidem ejus vestígium in eo ámplius apparéret. Ecclesiásticis deínde Sacraméntis munítus, dum una cum céteris frátribus, altérnis vícibus, defíxis in caelum lumínibus, Deo psálleret, ex corpóreis vínculis laetíssimus ánimus ad súperos evolávit, anno salútis millésimo trecentésimo quarto décimo, aetátis suae octuagésimo tértio. Tríduo corpus ejus ob adveniéntis pópuli concúrsum inhumátum, miríficum odórem spirávit, piis fidélium mánibus Beáti véstium partículas decerpéntibus.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi. ut in Communi Conf. pag. lxvj.

FERIA VI. POST OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

Sanctissimi Cordis Jesu.

Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Omnia de die oct. SS. Corporis Christi, sine ulla Memoria. Si tamen contingat hoc festum habere j. Vesperas, tunc dic. Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. **j.** sub Aña j. Laud. **Díscite.**

Capitulum ut in Laudibus. ℟. ix. **Magnus.** pag. **455.**

Hymnus **Quicúmque.** ut infra ad Matutinum.

℣. **Miserátor, et miséricors Dóminus.** ℟. **Longánimis, et multum miséricors.**

Ad Magnificat, Aña. **Misericórdia Dómini a progénie in progénies timéntibus eum, allelúia.**

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Cor Jesu, caritátis víctimam, * Veníte adorémus.**

Hymnus.

QUICUMQUE certum quaeritis
Rebus levámen ásperis,
Seu culpa mordet ánxia,
Seu poena vos premit comes :

Jesu, qui ut agnus ínnocens
Sese immolándum trádidit,
Ad Cor reclúsum vúlnere,
Ad mite Cor accédite.

Audítis, ut suavíssimis
Invítet omnes vócibus :
Veníte, quos gravat labor,
Premítque pondus críminum.

Quid Corde Jesu mítius?
Jesum cruci qui affíxerant,
Excúsat, et Patrem rogat,
Ne perdat ultor ímpios.

O Cor, volúptas caelitum,
Cor, fida spes mortálium,
En hisce tracti vócibus
Ad te venímus súpplices.

Tu nostra terge vúlnera
Ex te fluénte sánguine :
Tu da novum cor ómnibus,
Qui te geméntes ínvocant.
Amen.

In primo Nocturno.

Psalmus 21.

DEUS Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea abubéribus matris meae.

In te projéctus sum ex útero : ¿ de ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, ¿ et lingua mea adhaesit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiae laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omnes semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : ¿ et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in saeculum saeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terrae :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsae famíliae géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terrae: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt caeli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Aña. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 27.

AD te Dómine clamábo, ¿ Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meae dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * et in ópera mánuum ejus déstrues illos, et non aedificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meae.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suae : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, ¿ et bénedic hereditáti tuae : * et rege eos, et extólle illos usque in aetérnum.

Aña. Sperávit cor meum in Dómino, et adjútus sum : et reflóruit caro mea.

Psalmus 29.

EXALTABO te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum laetítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dómine in voluntáte tua, * praestitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me,* et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quae utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in aetérnum confitébor tibi.

Aña. Convertísti planctum meum in gáudium mihi : et circumdedísti me laetítia.

℣. Ego autem in Dómino gaudébo. ℟. Et exsultábo in Deo Jesu meo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. *Cap.* I.

BENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in caeléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritáte. Qui praedestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum : secúndum propósitum voluntátis suae, in laudem glóriae grátiae suae, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiae ejus. Proptérea non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestri fáciens in oratiónibus meis : ut Deus, Dómini nostri Jesu Christi pater glóriae, det vobis spíritum sapiéntiae et revelatiónis, in agnitióne ejus : illumináros óculos cordis vestri, ut sciátis quae sit spes vocatiónis ejus, et quae divítiae glóriae hereditátis ejus in sanctis.

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo : * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illumináros óculos cordis nostri, in agnitióne ejus. In quo.

Lectio ij. *Cap.* 2.

DEUS autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, (cujus grátia estis salváti) et conresuscitávit, et consedére fecit in caelé-

stibus in Christo Jesu : ut osténderet in saeculis superveniéntibus abundántes divítias grátiae suae in bonitáte super nos in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, et médium paríetem macériae solvens, inimicítias in carne sua : legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconcíliet ambos in uno córpore, Deo per crucem, interfíciens inimicítias in semetípso. Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuístis, et pacem iis, qui prope. Quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

℟. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, osténdit abundántes divítias grátiae suae * In bonitáte super nos in Christo Jesu. ℣. Ipse enim est pax nostra, per quem habémus accéssum ad Patrem. In bonitáte.

Lectio iij. *Cap.* 3.

HUJUS rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in caelis, et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriae suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris : in caritáte radicáti, et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quae sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum : scire étiam supereminéntem sciéntiae caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem, qui potens est ómnia fácere superabundánter quam pétimus, aut intellígimus, secúndum virtútem, quae operátur in nobis : ipsi glória in Ecclésia, et in Christo Jesu in omnes generatiónes saeculi saeculórum. Amen.

℟. Det nobis Dóminus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, * Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. ℣. Ut in caritáte radicáti, et fundáti, comprehendámus supereminéntem sciéntiae caritátem Christi. Christum habitáre. Glória Patri. Christum.

In secundo Nocturno.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : beátus vir, qui sperat in eo.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribae, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prae fíliis hóminum, ¿ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulcritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttae tuae acútae, ¿ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliae Tyri in munéribus* vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliae regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui* in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Aña. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam, inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 71.

DEUS judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ¿ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulae múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terrae : * omnes gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiae, ¿ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ¿ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedíctum in saecula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terrae : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in aetérnum : ¿ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Judicábit pópulum in justítia, et páuperes in judício.

℣. Mihi autem adhaerére Deo bonum est. ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 3. *de Pass.*

Lectio iv.

UIA semel vénimus ad Cor dulcíssimum Jesu, et bonum est nos hic esse : ne sinámus nos fácile avélli ab eo, de quo scriptum est : Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te : Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in caelo. Accedámus ergo ad te, et exsultábimus, et laetábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes et afféctus mentis commutábo, jactans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. Introdúxit me rex in cellária sua, ordinávit in me caritátem. * Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo. ℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Fulcíte.

Lectio v.

AD hoc templum, ad haec Sancta sanctórum, ad hanc arcam Testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David : Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum : admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuae preces meas : immo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulcritúdine speciosíssime Je-

su, ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me : ut purificátus per te, ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitae meae mérear habitáre, et ut vidére simul, et fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : et dicétis in die illa : * Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus. ℣. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo. Confitémini.

Lectio vj.

AD hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo, et in te, ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non ampleﾠctátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus amémus, redamémus, ampleﾠctámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolae fodérunt manus et pedes, latus et Cor : stemúsque, ut cor nostrum durum adhuc et impoenitens, amóris sui vínculo constríngere, et jáculo vulneráre dignétur.

℟. Auferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum. * Et spíritum meum ponam in médio vestri. ℣. Effúndam super vos aquam vivam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Psalmus 83.

QUAM diléﾠcta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in saecula saeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ¿ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Misericórdiam, et veritátem díligit Deus : grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuae : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuae.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in aetérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua laetábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátae sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de caelo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Aña. Dóminus dabit benignitátem : loquétur pacem in plebem suam.

Psalmus 85.

INCLINA Dómine aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * laetífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multae misericórdiae ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meae.

In die tribulatiónis meae clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, ¿ vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, ¿ et ingrédiar in veritáte tua : * laetétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in aetérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quaesiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multae misericórdiae, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, ¿ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac fílium ancíllae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ¿ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña. Suávis, et mitis es Dómine : et multae misericórdiae ómnibus invocántibus te.

℣. Misericórdia Dómini ab aetérno. ℟. Et usque in aetérnum super timéntes eum.

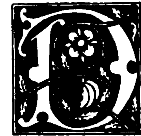
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 15.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea, Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 13. *in Cena Domini.*

DE dilectióne Dei quo plus bibo, plus sítio, et ea saturári non possum, nec ego, nec áliquis díligens Christum. Ipsa quo plus éditur, plus famem exáuget : et quanto plus ipsa bíbitur, plus sitim inácuit : ipsam, quam inhábitat mentem, sic inébriat, ut nihil jam quaerat, vel díligat, nec dilígere possit, nec váleat, praeter eum, qui sic mundum diléxit, ut Fílium suum unigénitum daret; ut omnis, qui credit, et díligit illum, non moriátur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectiónem auctor ipse inaestimábilis caritátis invítat : in ea nos manére precátur, et rogat. Ait enim : Manéte in dilectió-

ne mea; ac si apérte dicat : Quia ego ea dilectióne, qua me Pater díligit, vos díligo, eádem dilectióne me vos dilígere rogo. Et quóniam diléctio vestra me usque ad mortem perdúxit; sed neque mors crudelíssima ipsa a vestra caritáte me sejúnxit, me dilígite, et in mea dilectióne manéte.

℟. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si praecépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei praecépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte.

Lectio viij.

SED quáliter in ejus dilectióne manére debeámus, séquitur, et dicit : Si praecépta mea servavéritis, manébitis in mea dilectióne, sicut et ego Patris mei praecépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Haec ópera, fratres mei, sunt causa dilectiónis Christi : unusquísque vestrum vídeat, si Dóminum Jesum dilígere débeat. Quid pro nobis fácere débuit, et non fecit? Quómodo nos plus amáre pótuit, et non amávit? Majórem in nobis dilectiónem non pótuit habére, quam hábuit; quia ánimam suam in morte pro nobis pósuit. Ipsa beáta Véritas testis est, quod majórem caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Non ergo nobis viléscat, fratres mei, ipsa diléctio Christi, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo; non vobis viléscat, fratres mei, non vobis amaréscat ipse amor Christi, ipsa cáritas Christi.

℟. Christus pro nobis ánimam suam pósuit, * Et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo. ℣. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Et.

Lectio ix.

AMOR Christi totus dulcis, totus delectábilis : suum possessórem non crúciat, sed deléctat; non enérvat, sed róborat; cuncta terréna subsánnat; sola caeléstia captat; Christi mandáta requírit, et ea pro víribus observáre conténdit; et de observatióne praeceptórum gressu felíci provéhitur ad perceptiónem gaudiórum, ut cum illo jam perfécte gáudeat, pro cujus desidério in hac valle lacrymárum pósitus tam amáre frequénter suspirábat. Unde recte séquitur : Haec locútus sum vobis : ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur; ac si díceret : Ideo praecípio vobis, et móneo vos mea observáre praecépta, et manére in dilectióne mea, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum de me adimpleátur : ut hábeam de vobis per mútuam caritátem, quam mihi

impénditis, unde possim gaudére; et illud gáudium, quod in retributióne praemiórum elécti sunt perceptúri, percípere, et possidére possítis.

℟. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * Et sapiéntiae ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus : et sapiéntiae ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et.

Ante Laudes, ℣. Miserátor, et miséricors Dóminus. ℟. Longánimis, et multum miséricors.

IN LAUDIBUS.

Aña. Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : et inveniétis réquiem animábus vestris. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Suávis est Dóminus, et in aetérnum misericórdia ejus.

Aña. Sitívit in te ánima mea : quia mélior est misericórdia tua super vitas.

Aña. Sancti, et húmiles corde benedícite Dómino : laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Aña. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo : et exaltábit mansuétos in salútem.

Capitulum. *Cant.* 3.

GREDIMINI et vidéte fíliae Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die laetítiae cordis ejus.

Hymnus.

SUMMI Paréntis Fílio,
Patri futúri saeculi,
Pacis beátae Príncipi
Promámus ore cánticum.

Qui vulnerátus péctore
Amóris ictum pértulit,
Amóris urens ígnibus,
Ipsum qui amántem díligunt.

Jesu, dolóris víctima,
Quis te innocéntem cómpulit,
Dura ut apértum láncea
Latus patéret vúlneri?

O fons amóris ínclyte!
O vena aquárum límpida!
O flamma adúrens crímina!
O Cordis ardens cáritas!

In Corde, Jesu, júgiter
Recónde nos, ut úberi
Dono fruámur grátiae,
Caelíque tandem praemiis.

Semper Parénti, et Fílio
Sit laus, honor, sit glória,
Sancto simul Paráclito,
In saeculórum saecula.
Amen.

℣. Misericórdia Dómini ab aetérno. ℟. Et usque in aetérnum super timéntes eum.

Ad Benedictus, Aña. Per víscera misericórdiae suae visitávit nos Deus, et fecit redemptiónem pópuli sui, allelúia.

Oratio.

FAC nos, Dómine Jesu, sanctíssimi Cordis tui virtútibus índui, et afféctibus inflammári : ut et imágini bonitátis tuae confórmes, et tuae redemptiónis mereámur esse partícipes : Qui vivis et regnas.

Ad Primam, ℟. Jesu Christe. ℣. Per quem salváti, et liberáti sumus.

AD TERTIAM.

Capit. Egredímini. ut supra in Laudibus.

℟. Misericórdia tua Dómine plena est terra, * Allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Justificatiónes tuas doce me. Allelúia. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, Dómine. ℟. Et custódiam testimónia oris tui.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Cant.* 8.

PONE me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio.

℟. Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Allelúia, allelúia. Secúndum. ℣. Et custódiam testimónia oris tui. Allelúia. Glória Patri. Secúndum.

℣. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam. ℟. Et justificatiónes tuas doce me.

AD NONAM.

Capitulum. *Psalm.* 68.

IMPROPERIUM exspectávit cor meum, et misériam. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : et qui consolarétur, et non invéni.

℟. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam, * Allelúia, allelúia. Fac. ℣. Et justificatiónes tuas doce me. Allelúia. Glória Patri. Fac.

℣. Véniat super me misericórdia tua Dómine. ℟. Salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

AD VESPERAS.

Super Ps. Aña j. Laudum.

Psalm. 109. Dixit Dóminus. pag. 89.

Psalm. 110. Confitébor. pag. 89.

Psalm. 129. De profúndis. pag. 105.

Psalm. 137. Confitébor. pag. 109.

Psalm. 144. Exaltábo. p. 113.

Capitulum. Egredímini. ut supra in Laudibus.

Hymnus. Quicúmque. ut supra in Matut. pag. 443.

℣. Misericórdia Dómini a progénie in progénies. ℟. Timéntibus eum.

Ad Magnificat, Aña. Suscépit nos Dóminus in sinum et cor suum, recordátus misericórdiae suae, allelúia.

DOMINICA I.
post Octavam Trinitatis.

Purissimi Cordis B. M. V.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Trahe me post te : currémus in odórem unguentórum tuórum. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Cant.* 8.

PONE me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio : dura sicut inférnus aemulátio, lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum.

℟. ix. Ego dórmio. pag. 461.

Hymnus. Ave maris stella. ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti.

℣. Exsúlta in omni corde, fília Jerúsalem. ℟. Rex Israël Dóminus in médio tui.

Ad Magnificat, Aña. Exsultávit cor meum in Dómino, et exaltátum est cornu meum in Deo meo, quia laetáta sum in salutári tuo.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui in Corde beátae Maríae Vírginis dignum Spíritus sancti habitáculum praeparásti : concéde propítius, ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

Ad Completorium super Ps. Aña. Virgo María. et ad Nunc dimittis, Aña. Corde et ánimo. ut in Nativitate B. M. V.

In Hymn. Hor. 2 ult. str. María mater. et Glória tibi.

AD MATUTINUM.

Invitator. Ave María grátia plena : * Dóminus tecum.

Hymnus. Quem terra. ut in Assumptione B. M. V.

In primo Nocturno.

Aña. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Psalmi de Comm. Virg. pag. lxxj.

Aña. Et ait María : Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Aña. Quia respéxit humilitátem ancíllae suae : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut locútus est diléctus.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

QUAM pulcra es amíca mea, quam pulcra es! Oculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea, lábia tua : et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genae tuae, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : laetétur cor meum * Ut tímeat nomen tuum. ℣. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. Ut tímeat.

Lectio ij. *Cap.* 5.

VENI in hortum meum soror mea sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis : comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis : Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea : quia caput meum plenum est rore, et cincínni mei guttis nóctium. Surréxi, ut aperírem dilécto meo : manus meae stillavérunt myrrham, et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo : at ille declináverat, atque transíerat. Anima mea liquefácta est, ut locútus est.

℟. In Dómino gaudébo : et exsultábo in Deo Jesu meo. Deus Dóminus fortitúdo mea : * Super excélsa dedúcet me. ℣. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Super excélsa.

Lectio iij. *Cap.* 5. *et* 6.

QUALIS est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus, totus desiderábilis. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliae Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quaerémus eum tecum? Pulcra es amíca mea, suávis, et decóra sicut Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suae, elécta genitríci suae. Vidérunt eam fíliae, et beatíssimam praedicavérunt : et regínae laudavérunt eam.

℟. Invéni grátiam apud óculos tuos, Dómine mi, * Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllae tuae. ℣. In toto corde meo exquisívi te : ne repéllas me a mandátis tuis. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Aña. Beáta, quae credidísti, quóniam perficiéntur ea, quae dicta sunt tibi a Dómino.

Aña. Fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus.

Aña. Fecit poténtiam in bráchio suo : dispérsit supérbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus aemulátio.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 9. *de Visitatione.*

Lectio iv.

QUIS mortálium, nisi divíno fretus oráculo, de vera Dei et hóminis Genitríce quidquam módicum, sive gran-

de praesúmat pollútis lábiis nomináre : quam Pater ante saecula Deus perpétuam praedestinávit in Vírginem digníssimam; Fílius elégit in Matrem; Spíritus sanctus omnis grátiae domicílium praeparávit? Quibus verbis ego homúnculus sensus altíssimos virgínei Cordis, sanctíssimo ore prolátos, éfferam : quibus non súfficit lingua hóminum, et étiam Angelórum? Dóminus enim ait : Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros hómines mélior homo potest excogitári, quam illa, quae méruit éffici Mater Dei, quae in Corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesáurus mélior, quam ipse divínus amor, quo Cor Vírginis ardens erat?

℟. Ego diligéntes me dílligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiae, et glória, * Opes supérbae, et justítia. ℣. Ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Opes.

Lectio v.

DE hoc ígitur Corde, quasi fornáce divíni ardóris, Virgo beáta prótulit verba bona, id est, verba ardentíssimae caritátis. Sicut enim a vase óptimo vino pleno non potest exíre nisi óptimum vinum; aut sicut a fornáce summi ardóris non egréditur nisi incéndium fervens : sic de Corde Matris Christi exíre non pótuit verbum nisi summi, summéque divíni amóris, atque ardóris. Septem verba tantum, mirae senténtiae et virtútis, a Christi benedictíssima Matre legúntur dicta. Cum Angelo bis tantum locúta est. Cum Elísabeth, bis étiam. Cum Fílio, étiam bis. Cum minístris in núptiis, semel. Haec septem verba, secúndum septem amóris actus, sub miro gradu et órdine prolâta, quasi sunt septem flammae Cordis ejus.

℟. Ego mater pulcrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei. In me grátia omnis viae et veritátis, * In me omnis spes vitae et virtútis. ℣. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminí. In.

Lectio vj.

QUAE verba consíderans mens devóta, cum ipso Prophéta ait : Quam dúlcia fáucibus meis, id est, ómnibus affectiónibus, elóquia tua! Porro dulcédo haec, quam in verbis beátae Vírginis devóta mens sentit, est ardor piae devotiónis, quam in eis ánima experimentáliter probat. Distinguámus ígitur per órdinem has septem flammas amóris, verbórum Vírginis benedíctae. Prima est flamma amóris separántis. Secúnda, amóris transformántis. Tértia, amóris communicántis. Quarta, amóris jubilántis. Quinta, amóris

saporántis. Sexta, amóris compatiéntis. Séptima, amóris consummántis.

℟. Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. * Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino. ℣. Qui autem in me peccáverit, laedet ánimam suam : omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Qui me. Glória Patri. Qui me.

In tertio Nocturno.

Aña. Unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me?

Aña. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Aña. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiae suae.

℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 2.

IN illo témpore : Dixit Mater Jesu ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego doléntes quaerebámus te. Et réliqua.

Homilía venérabilis Bedae Presbyteri.

In Homil. hiem. de temp. Dom. I. *post Epiph.*

QUOD Dóminus in templo sedens dicit : In his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse; declarátio est consempitérnae Dei Patris potestátis, et glóriae. Quod autem rédiens Názareth erat súbditus paréntibus, humánae est veritátis indícium, simúlque humilitátis exémplum. In ea namque natúra súbditus erat homínibus, in qua minor est Patre. Unde ipse dixit : Vado ad Patrem, quia Pater major me est : in qua étiam minorátus est paulo minus ab Angelis. In illa autem, in qua ipse et Pater unum sunt, in qua non ex témpore vadit ad Patrem, sed semper in ipso est : ómnia per ipsum facta sunt, et ipse est ante omnes. Cujus multum est miránda magnae dispensátio pietátis, qui dum paréntes suos mystérium divínae suae majestátis necdum cápere vidísset, exhíbuit eis humánae subjectiónem humilitátis, ut per hanc eos paulátim ad agnitiónem divinitátis institúeret.

℟. Aquae multae non potuérunt exstínguere caritátem, * Neque flúmina óbruent eam. ℣. Si déderit homo omnem substántiam domus suae pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Neque flúmina.

Lectio viij.

MATER ejus, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba haec in corde suo. Omnia quae de Dómino, vel a Dómino dicta, sive acta cognóverat Mater virgo, diligéntius in corde suo retinébat, sollícite

cuncta memóriae commendábat, ut cum demum tempus praedicándae, sive scribéndae incarnatiónis ejus adveníret, sufficiénter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quaeréntibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservándo.

℟. Spíritus meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundétur : * Et qui operántur in me, non peccábunt. ℣. Qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt. Et.

Lectio ix.

HORUM Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus : horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervacáneis, et male dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínae frequéntiam laudis accéndere curémus. Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine saeculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimírum et in hoc saeculo, quod in futúro quaerámus, sollícite praemonstrémus: frequentándo vidélicet ecclésiae límina, et non solum in ea laudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominatiónis ejus ea, quae ad laudem gloriámque Conditóris nostri profíciant, verbis páriter et factis ostendéndo.

℟. Ego dórmio, et cor meum vígilat : vox dilécti pulsántis : * Aperi mihi soror mea, àmíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. ℣. Surréxi, ut apériam dilécto meo : manus meae distillavérunt myrrham, et dígiti mei pleni myrrha pretiosíssima. Aperi mihi. Glória Patri. Aperi.

Ante Laudes. ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

IN LAUDIBUS.

Aña. Trahe me post te : currémus in odórem unguentórum tuórum. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Diléctus meus lóquitur mihi : Surge, própera amíca mea.

Aña. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo.

Aña. Adjúro vos fíliae Jerúsalem, ne suscitétis diléctam quoadúsque ipsa velit.

Aña. Ego dórmio, et cor meum vígilat.

Capitulum. Pone me. ut in j. Vesperis.

Hymnus. O gloriósa. ut in Assumpt. B. M. V.

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

Ad Benedictus, Aña. Extóllens vocem quaedam múlier de turba dixit illi : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti.

Ad Primam, ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitul. Pone me. ut supra.

℟. Anima mea liquefácta est, * Allelúia, allelúia. Anima mea. ℣. Ut locútus est diléctus. Allelúia. Glória Patri. Anima.

℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus aemulátio.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

EGO ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram : ego feci in caelis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram.

℟. Fortis est ut mors diléctio, * Allelúia, allelúia. Fortis est. ℣. Dura sicut inférnus aemulátio. Allelúia. Glória Patri. Fortis est.

℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN omni terra steti, et in omni pópulo : et in ómnibus réquiem quaesívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. Ego dilécto meo, * Allelúia, allelúia. Ego. ℣. Et ad me convérsio ejus. Allelúia. Glória Patri. Ego.

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Comm. Virg. Capit. et Hymn. ut in j. Vesp.

℣. Viam mandatórum tuórum cucúrri. ℟. Cum dilatásti cor meum.

Ad Magnificat, Aña. Exsultávit Cor meum in Deo salutári meo : quia fecit mihi magna qui potens est.

DIE I. JUNII.

BB. Alphonsi Navarrete
Ord. Praed. et soc. Mart.
Duplex.

In utrisque Vesperis et ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte Alphónse cum sóciis tuis.

Oratio.

DEUS, qui nos beatórum tuórum Alphónsi et sociórum ejus triúmpho laetíficas : da nobis, quaesumus, eórum méritis et intercessióne, eámdem in fide constántiam, et in ópere efficáciam. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Exístimo. de Comm. plur. Mart. pag. xxxvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TOT inter Mártyres, quos província sanctíssimi Rosárii in ínsulis Philippínis ab inítio suae institutiónis ad

nostra usque témpora Ordini Praedicatórum et caelo prótulit, primum mérito locum óbtinet invíctum illud virórum apostolicórum agmen, qui, saeculo décimo séptimo ineúnte, in Japónia fuso sánguine de christiáni nóminis hóstibus triumphárunt. Horum dux éminet Alphónsus Navarréte, qui cum sacram missiónem moderarétur, ingravescénte persecutióne, videns Vómurae res christianórum in detérius agi, státuit semetípsum hóstiam offérre, ut non tam verbis, quam re ipsa ac morte sua fidélium ánimos erígeret. Collátis ítaque consíliis una cum Ferdinándo a sancto Josépho ex Ordine sancti Augustíni, imploratáque divína ope, ambo suórum Ordinum indúti véstibus, illuc palam adeúntes, dum religiónis nostrae mystéria praedicant et Sacraménta adminístrant, ab infidélibus capti et cápite mulctáti, palmam martyrii eo vel magis gloriósam meruére, quod eórum exémplo excitáti céteri, qui prius tímidi haeserant, non ámplius dubitárint suam fidem maniféste profitéri, et próprio sánguine obsignáre. Navarrétum in agónem secúti sunt ex eádem província úndecim álii, quorum áliqui a plúribus annis in Japóniam vénerant, et christiánae institutiónis fundaménta posúerant, uti Franciscus Moráles ómnium primus, Alphónsus de Mena, Thomas Zumarrága, Hyacínthus Orfanel, et Joseph a sancto Hyacíntho; nec non álii, qui in ipso persecutiónis aestu laborántibus frátribus opitularéntur, uti Angelus Orsúcci, Joánnes a sancto Domínico, Ludovícus Flores. Quibus deínde successérunt plures álii, quos inter Petrus Vasquez, Ludovícus Bertrándus, sancti Ludovíci Bertrándi nepos, ac Domínicus Castellet, viri omnígena virtúte praediti, in oratióne assídui, zelum domus Dei habéntes : quibus nil optátius quam per martyrium Christo crucifíxo confórmes fíeri.

Lectio v.

INCREDIBILE dictu, quot difficultátes et aerúmnas in illa plantánda ac excolénda vínea passi sint. Indícta enim superióri labénte saeculo a Taicoxáma, persecútio nunquam plene cessáverat. Xongusáma vero, patérnam immanitátem longe praetergréssus, legem tulit, ut omne in suo regno christiánae religiónis vestígium abolerétur, sacerdótes religiosíque omnes, indícta extrémi supplícii poena, exsulárent, et si quae eos domus recepísset, delerétur. Inde servi Dei, ne fidélium necessitátibus deéssent, adigebántur diu noctúque inter máxima versári perícula, hac illac errántes, in fame et nuditáte, in

plagis supra modum, et in mórtibus frequénter. Sed ea caritáte acti, quae novit fácere de tentatióne provéntum, copiósum ádeo fructum in hórrea Dómini congessérunt, ut in passióne sócios habúerint ex vernáculis centum círciter ad nostrum Ordinem pertinéntes: novem nimírum clericórum conversorúmve hábitu indútos, atque institútum ipsum proféssos, quibus in tradénda catéchesi, vel Sacraméntis administrándis, adjutóribus usi fúerant; ceterósque tértii Ordinis, una cum eórum fíliis, nec non confrátres in Rosárii societátem adscítos, quorum pleríque erant régio sánguine prognáti, qui avítae nobilitáti crucis humilitátem praeferéntes, pro summo ducébant honóre fídei magístris, vel catechistárum múnia, vel quódpiam áliud christiánae caritátis offícium impléntes, sédulo deservíre.

Lectio vj.

PASSI sunt ínclyti Dei Mártyres partim Nangasáchi et partim Vómurae, et una cum illis plures álii Japonénses utriúsque sexus, cujúsque conditiónis ac aetátis Christifidéles, quos inter púeri ac puéllae quátuor et trium étiam annórum recenséntur. Huic exsultánti Mártyrum cohórti praeíbant álii vigínti novem viri apostólici ex Ordínibus sancti Francísci, Eremitárum sancti Augustíni, et Societátis Jesu. Stetérunt ítaque fortes athlétae Christi, et suis tortóribus inexpugnábilem fidem opposuérunt. Pérperam tyránnicus furor exquisitíssima quaeque torménta in eos adhíbuit, quae meminísse ánimus, nedum enarráre, reformídat: áliis enim in crucem actis transverberátum ferro latus fuit; álii invérso cápite cruce affíxi; plures foedíssime dilaniáti, ac membrátim caesi; pleríque lento igne combústi; non pauci sulphúreis vel gélidis demérsi aquis mortem obiérunt poenárum diuturnitáte acerbíssimam; álii dénique fame, siti, verbéribus, et squalóre cárceris afflícti, enécti mortálem hanc vitam cum immortáli ac beáta commutárunt. Tantam vero suppliciórum atrocitátem ánimo sic erécto atque álacri perpéssi sunt, ut priscórum Ecclésiae Mártyrum robur ac firmitátem plane retúlerint. Mérito ígitur Pius Nonus Póntifex Máximus tantam demirátus virtútem, causam hanc, quam felícis memóriae Benedíctus Décimus quartus celebérrimam vocáverat, ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto felíciter absólvit, atque ínclytos Christi Mártyres número biscéntum et quinque, quorum plusquam dimídia pars ad Ordinem Praedicatórum attinébat, die séptima Júlii anni millésimi octingentésimi sexagé-

simi séptimi, a martyrio beáti Petri Apóstoli saeculo décimo octávo, solémni decréto Beatórum albo accénsuit, facta quátuor memorátis Ordínibus Offícium et Missam in eórum honórem recitándi potestáte.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sedénte Jesu.** ut in festo SS. Januarii. et soc. die xix. Septembris.

DIE II. JUNII.

BB. Sadoc et soc. XLVIII Mart. Ord. Praed.

Duplex.

In utrisque Vesperis et ante Laudes, ℣. **Ora pro nobis beáte Sadoc cum sóciis tuis.**

Oratio.

OSTENDAT te nobis, Dómine Jesu, post hoc exsílium, clemens et pia Virgo María mater tua : quam beáti Sadócus et sócii inter hostíles infidélium ímpetus incessánti voce salutántes, praeoptátam martyrii palmam a te recípere meruérunt : Qui vivis.

Ad Mem. SS. Marcellini et Petri Mart. in j. Vesperis et Laudibus.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte laetíficas : praesta quaesumus, ut quorum gaudémus méritis, provocémur exémplis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Exístimo.** ut in Comm. plur. Mart. pag. **xxxvij.**

In secundo Nocturno.

Ex actis sinc. et prob. auct.

Lectio iv.

CUM sanctíssimus Pater Domínicus, comítiis Bonóniae secúndo celebrátis, satóres fídei, et sui Ordinis propagatóres in várias orbis partes dirígeret, beátus Sadoc adhuc júvenis, vir tamen máximae perfectiónis, in Pannóniam cum sóciis missus est. Patris benedictióne percépta, duce Paulo Húngaro Cumanórum apóstolo, et provínciae ejúsdem Ordinis in Hungária fundatóre, egréssi praecónes fídei, in ipso itínere álios ad vitae evangélicae tirocínia aggregárunt. Sadoc autem, divínis praestans munéribus, noctu vidit daemones crescéntis famíliae sanctitáte turbátos, ac de animárum ad Christum conversióne praevísa cum ejulátu doléntes audívit. Qua re in fídei propagatiónem, vitiorúmque reprehensiónem alácrius incénsus, viam indeféssus cucúrrit mandatórum Institutóris sui, et nullis térritus perículis vel aerúmnis, Evangélii sparsit respersítve sémina in Hungarórum vicinorúmque terris, quae in id sibi fúerant demandátae. Sandomíriae dehinc in Polónia regéndis frá-

tribus admótus, a verbi tamen ministério mínime cessans, disciplínis eos reguláribus, prout a sancto Praeceptóre audíerat, sédulo instítuit, exemplísque salutáribus pavit.

Lectio v.

HIS pie ímmorans vir beátus, ab immaníssimis Tártaris fídei ódio pércitis trucidátur cum sóciis octo et quadragínta, qui sanctórum Patrum, Hyacínthi praesértim, non ante triénnium humánis rebus exémpti, vestígiis instábant. Prídie autem, ut tráditum est, suis inténtos láudibus praemonúerat Deus, áureis in Martyrológio apparéntibus lítteris, futúri certáminis, victoriaeque praenúntiis. Tam insuéta lectióne stupéntes, ad gloriósam pro Christo mortem hortátur devotíssimus praeses, Sacrísque expiátos martyrii sic cúpidos cernit, ut veniéntis diéi moras únice non amárent. Dum tandem misericórdiae Matrem, more Ordinis, rite salutárent, irruéntium impiórum frámeis interémpti, quod solémniter in sancti Jacóbi templo coeperant, cánticum laeti perfícere meruérunt ante sedem Dei et Agni, cujus fuérunt sánguine dealbáti.

Lectio vj.

SIC moriéntes athlétae Christi piam coenobiórum complúrium praeconsecravére consuetúdinem, qua Salve Regína in agóne moriéntium decantátur : oráre autem existimándi mérito sunt, ut Jesum benedíctum ventris sui fructum devótis fíliis et cliéntulis dulcíssima Mater osténdat. Quaprópter Pius Séptimus Póntifex Máximus, ut Fratrum Praedicatórum corda ea spe váleant recreári, ac contra ómnia advérsa patrocínio muniántur, exemplóque Mártyrum, quos Deus signis, ut ferunt, mirabílibus decorávit, et pópuli scriptorésque Sanctos appéllant, ac religióso cultu, Apostólicae étiam sedis concessiónibus aucto, Sandomíria venerátur, de beátis Sadóco et sóciis Offícium in univérso eórum Ordine recitári, et Missam celebrári cleménter indúlsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis. de Comm. plur. Mart. pag. xliij.

DIE IV. JUNII.

In Translatione S. Petri Mart. Ord. Praed.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Collaetétur turba fidélium triumphántis athlétae gáudio, qui consérvans pudóris lílium, et corúscans doctrínae rádio, dum pro fide subit martyrium, trino felix potítur brávio. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capit. Beátus vir. ut in Communi unius Mart. pag. xix.

℟. ix. Dum Samsónis. p. 471.

Hymnus.

MAGNAE dies laetítiae
Nobis illúxit caelitus :
Petrus ad thronum glóriae
Martyr pervénit ínclytus.
Puer in fide cláruit,
Paréntum carens nébula :
Deo servíre stúduit
Sub paupertátis régula.
Carnem afflíxit júgiter
In labóre multíplici,
Viam sequens humíliter
Patris sui Domínici.
Vita, mors, signa vária,
Caelum frequénti lúmine,
Dant Petro testimónia
De sanctitátis cúlmine.
Laus et perénnis glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Petre. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. O Petre Martyr ínclyte, Praedicatórum glória, virginitáte praedite, verbo, signis, et grátia, concéssa nobis sólitae pietátis cleméntia, transácto mundi trámite, nos transfer ad caeléstia.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Caeléstis exércitus Regem adorémus : * Et pro palma mílitis ejus jubilémus.

Hymnus.

ADEST triúmphus nóbilis,
Festúmque caeli cúriae,
Quo rosa delectábilis
Offértur Regi glóriae.
Petrus flos pulcritúdinis,
Et virtútum sacrárium,
Nullum mortális críminis
Sensit unquam contágium.
Roboráre cum nítitur
Fidem verbi praecónio,
Pro fide tandem caeditur
Haereticórum gládio.
Dum sic in petra fídei
Petri tenet vestígia,
Ad petram Christum próvehi
Merétur cum victória.
Laus et perénnis glória. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. De fumo lumen óritur, et rosae flos de séntibus : doctor et martyr náscitur Petrus de infidélibus. Psalmi de Comm. unius Mart. pag. xx.

Aña. Praedicatórum Ordinis mílitans in ácie, nunc conjúnctus est ágmini caeléstis milítiae.

Aña. Mens fuit angélica, lingua fructuósa, vita apostólica, mors quam pretiósa!

℣. Glória et honóre.

Lectio j. et ij. A Miléto: cum duobus primis ℟℟. de eodem Comm. pag. xxj.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iij. *Cap.* 3.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes : quália mihi facta sunt Antióchiae, Icónii, et Lystris : quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes. Tu vero pérmane in iis, quae didicísti, et crédita sunt tibi : sciens a quo didíceris. Et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quae te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quae est in Christo Jesu.

℟. O Petre, sidus áureum, summi vas honóris, candórem servans níveum dono Creatóris, * Decus habes virgíneum in supérnis choris. ℣. Tu spéculum mundítiae, tu custos innocéntiae, tu sancti flos pudóris. Decus habes. Glória Patri. Decus.

In secundo Nocturno.

Añac, Psalmi et ℣. de Comm. unius Mart. pag. xxij.

Lectio iv.

SANCTUS Petrus Martyr, fervens amátor fídei, ejusdémque praecípuus cultor et propagátor, cum de civitáte Coménsi pro exsequénda inquisitióne contra haeréticos, sibi ab Apostólica sede commíssa, Mediolánum pérgeret, ab ipsis haeréticis, sicut in pública praedicatióne praedíxerat, iterátis mucrónis íctibus interféctus est. Corpus ejus vulnéribus confóssum, postrídie Mediolánum translátum, et in templo sancti Eustórgii húmili loco cónditum, multis coepit coruscáre miráculis ; quibus permóta magna haereticórum multitúdo, ad ipsíus lucem fídei de sui erróris núbilo convérsa est. Proptérea non adhuc elápso anno ab ejus martyrio, Innocéntius Quartus gloriósum Christi athlétam sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit Perúsii, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo tértio.

℟. Beátus vir. ut in Comm. Mart. pag. xxiv.

Lectio v.

POST solémnem invícti Mártyris canonizatiónem, ejus sacrum corpus e prióri loco edúctum, atque incorrúptum invéntum, per íntegrum diem veneratióni confluéntium fuit expósitum : subínde astánte Archiepíscopo

Mediolanénsi, in arcam marmóream honorífice translátum. Crescénte autem in dies prodigiórum número, et populórum devotióne, solémnior facta fuit sacrárum exuviárum translátio. Anno síquidem millésimo trecentésimo quadragésimo, quo témpore sub Magístro generáli Ordinis fratre Hugóne, in convéntu sancti Eustórgii celebrabántur comítia generália, Joánnes Vicécomes, Medioláni Archiepíscopus et dóminus, univérso Ordinis Praedicatórum capítulo, et omni pópulo Mediolanénsi inspectántibus, sacrum corpus in nova arca, ex alabastríte lápide áffabre exstrúcta, summa religióne cóndidit. Caput autem e córpore divísum, et simíliter incorrúptum, in pretiósa theca, argénto et auro perfúlgida, fuit collocátum.

℞. Dómine praevenísti. ut in eodem Comm. pag. xxiv.

Lectio vj.

CONSTRUCTO in honórem sancti Mártyris altári, solémnis facta fuit ad illud sacri cápitis translátio, anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo primo. Nobílius póstmodum exornáto templo, ut una cum cápite sacrum corpus eódem loco individua veneratióne colerétur, anno millésimo septingentésimo trigésimo sexto idem sacrum corpus, prius recógnitum, et adhuc post quátuor saecula, potíssimum a péctore deórsum cum ventre usque ad plantas pedum incorrúptum et palpábile mirabíliter repértum, ad praefátum altáre, elegántius instaurátum, religióse translátum est. Deínde sacrum caput ítidem incorrúptum, ac in novam thecam splendidióri forma compósitam illátum, amplíssima praemíssa per urbem supplicatióne, cum delatióne ejúsdem sacri cápitis, magna solemnitáte et devotióne, plaudéntibus ómnibus, in eódem altári repósitum est, die vigésima nona Aprílis anno millésimo septingentésimo trigésimo nono. Ut autem perénnis harum translatiónum memória subsístat, et populórum devótio erga sanctum Mártyrem pro impetrándo ejus patrocínio magis augeátur, Benedíctus Papa Décimus quartus Offícium Translatiónis ejúsdem sancti Petri Mártyris, in univérso Praedicatórum Ordine, die quarta Júnii in pósterum celebrándum benígne concéssit.

℞. Praedicátor férvidus, fídei zelátor, círcuit intrépidus haeresum damnátor : vitiórum rígidus semper expugnátor, * Veritátis lúcidus doctor et amátor. ℣. Verbo, vita praedicat, signis crebris émicat legis aemulátor. Veritátis. Glória Patri. Veritátis.

In tertio Nocturno.

Añae, Psalmi et ℣. de Communi Mart. pag. xxiv.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 9.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam quotídie, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Hom. 32. *in Evang.*

AD se nobis veniéntibus Dóminus praecépit, ut renuntiémus nostris. Nec tamen súfficit nostra relínquere, nisi relinquámus et nos. Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum : quia nisi quis a semetípso defíciat, ad eum, qui super ipsum est, non appropínquat : nec valet apprehéndere, quod ultra ipsum est, si nescíerit mactáre, quod intra est. Sic ólerum plantae transponúntur, ut profíciant, atque, ut ita dicam, eradicántur, ut crescant. Sic rerum sémina in terrae admistióne defíciunt, ut in reparatióne sui géneris ubérius assúrgant.

℞. Stolam. pag. xxvj.

Lectio viij.

SED qui jam se a vítiis ábnegat, exquiréndae ei virtútes sunt, in quibus crescat. Nam cum dictum est : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum; prótinus ádditur : Et tollat crucem suam quotídie, et sequátur me. Duóbus étenim modis crux tóllitur : cum aut per abstinéntiam afflígitur corpus; aut per compassiónem próximi afflígitur ánimus. Utróque modo crucem suam túlerat, qui dicébat : Castígo corpus meum, et in servitútem rédigo. Ecce in afflictióne córporis, crucem carnis; nunc in compassióne próximi, crucem mentis : ait enim : Quis infirmátur, et ego non infírmor? Quis scandalizátur, et ego non uror? Perféctus quippe praedicátor, ut exémplum daret abstinéntiae, crucem portábat in córpore : et quia in se trahébat damna infirmitátis aliénae, crucem portábat in corde suo.

℞. Coróna áurea. p. xxvij.

Lectio ix.

SEQUITUR : Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam : et qui perdíderit ánimam suam propter me, salvam eam fáciet. Sic dícitur fidéli, ac si agrícolae dicátur : Fruméntum, si servas, perdis; si séminas, rénovas. Quis enim nésciat quod fruméntum, cum in sémine míttitur, perit ab óculis, et in terra déficit? Sed unde putréscit in púlvere, inde viréscit in renovatióne. Ad sanctórum Mártyrum córpora consístimus, fratres mei. Ecce mirâculis corúscant : ad exstíncta namque eórum córpora vivén-

tes aegri véniunt, et sanántur; perjúri véniunt, et a daemónio vexántur; daemoníaci véniunt, et liberántur. Quómodo ergo vivunt illic, ubi vivunt, si in tot miráculis vivunt hic, ubi mórtui sunt.

℞. Dum Samsónis vulpes quaerit, ab iníquis caeditur : caput sacrum lictor ferit, justi sanguis fúnditur : * Sic triúmphi palmam gerit, dum pro fide móritur. ℣. Stat invíctus pugil fortis : constans profert hora mortis fidem, pro qua pátitur. Sic. Glória Patri. Sic.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Petrus novus íncola caelos laureátus ascéndit, auréola tríplici dotátus. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Turbae currunt languéntium, signa corúscant vária, et in Petri praecónium crebra crescunt prodígia.

Aña. Bolus digne suffócat guttur detrahéntis; sed mox ipsum révocat votum poeniténtis.

Aña. Motu, sensu córporis júvenis privátur : tactu sacri púlveris vitae restaurátur.

Aña. Ad sancti Petri túmulum frequens lux descéndit : in cujus laudis títulum lámpades accéndit.

Hymnus.

EXSULTET claro sídere
Fulgens mater Ecclésia :
Petrus Martyr in aethere
Nova profúdit gáudia.

Pauper, pudícus, húmilis,
Christo se totum dédicat :
In lege Dei dócilis,
Verbis, exémplis praedicat.

Triúmphat per martyrium
Christi fortis in ácie :
Consérvans semper lílium
Virginális mundítiae.

Lux caeli, vitae méritum,
Cum signórum frequéntia,
Petri comméndant éxitum,
Et praedicant magnália.

Laus et perénnis glória. ut supra in Vesp. pag. 467.

℣. Coróna áurea.

Ad Benedictus, Aña. Summa pollens Petrus mundítia, et praefúlgens doctrínae grátia, martyrii clarus victória, trinae fulget corónae glória.

Ad Horas diei, Capitula et ℟℟. de Comm. unius Mart. pag. xxviij.

AD VESPERAS.

Super Psalm. unius Mart. Aña j. Laud.

Capit. Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. O Martyr egrégie, doctor veritátis, puritátis vásculum, norma sanctitátis! Tua per suffrágia véniam peccátis, et vitam in glória praesta cum beátis.

DIE V. JUNII.

S. Francisci Caracciolo Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Francíscum novi Ordinis institutórem orándi stúdio, et

poeniténtiae amóre decorásti : da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere, ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad caeléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RANCISCUS, dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in óppido sanctae Maríae de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens, únice Deo famulári exóptans, dum e gravi morbo convalésceret, saeculo valedíxit. Mox Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacróque adscríptus sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se praebuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Carácciolo ad novi religiósi Institúti fundatiónem vocabátur. Rei novitáte captus, et divínae voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulénsium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul proflécti, confirmatiónem a Sixto Quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

Lectio v.

SOLEMNI emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Franciscum Assisinátem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, praefícitur : quo in múnere virtútum ómnium praeclára praebuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quaeque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis praesídio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama praelucénte, amplissimáque Catholicórum regum Philíppi Secúndi, et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit : quod pari evéntu per Itáliam praestitit.

Lectio vj.

HUMILITATE ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes a Paulo Quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniae insidiántes, Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistíae mystérium ardénti aestuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat : quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparae Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit caritáte. Prophetíae dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum aetátis suae annum agens, dum in sacra Lauretána aede in oratióne persísteret, sibi vitae finem imminére agnóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letáli morbo corréptus, Sacraméntis Ecclésiae devotíssime suscéptis, prídie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum, in ecclésia sanctae Maríae Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo Sanctórum albo adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de Comm. Conf. non Pont. pag. **lxvj.**

DIE VI. JUNII.

S. Norberti Episc. et Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui praecónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti : praesta quaesumus, ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ORBERTUS, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticae milítiae adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte

indútus, praedicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens; nudísque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, mirae austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne innúmeros haeréticos ad fidem, peccatóres ad poeniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

Lectio v.

CUM Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne a sua dioecési discéderet, desértum in ea locum, qui Praemonstrátus dicebátur, sibi delégit : ibíque, trédecim sóciis aggregátis, Praemonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório Secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis aedificátis, mirífice propagátus est.

Lectio vj.

ANTVERPIAM accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam haeresim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, praeséttim caelibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium Secúndum egrégie adjúvit : et Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei méritis et Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Homo péregre.** ut in Comm. Conf. Pont. pag. **lxj.**

DIE VIII. JUNII.

S. Angelae Mericiae Virginis, Fund. Congr. S. Ursulae.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti : da nobis ejus intercessióne angélicis móribus vívere; ut terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur aetérnis. Per Dóminum.

In j. Vesp. et Laud. Mem. S. Medardi Episc. et Conf.

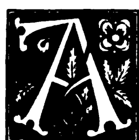
Oratio.

EXAUDI, quaesumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Medárdi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis,

ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NGELA Merícia Decentiáni Veronénsis dioecésis óppido ad lacum Benácum in ditióne Véneta, piis orta paréntibus, a prima aetáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni mulíebri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulcrámque caesáriem studióse foedávit, ut caelésti dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiae flore paréntibus orbáta, austerióris vitae desidério in desértum locum aufúgere tentávit; sed ab avúnculo prohíbita, novit praestáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nonnísi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicae tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita brevíssimum humi carpébat somnum. Daemonem vero sub lucéntis Angeli forma sibi illúdere conántem agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

Lectio v.

NULLUM pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicáto victu superésset, largiebátur; libénter ministrábat aegrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel infénsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum coeno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem únice esuriébat, frequentíssime reférta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut saepius extra sensus raperétur. Sacra Palaestínae loca summa cum religióne obívit : quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem, ac naufrágium ímminens divínitus evásit. Romam dénique firmam Ecclésiae Petram veneratúra, et amplíssimae jubilaei véniae percúpida, sedénte Cleménte Séptimo accéssit; quam summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio caelitus vocátam agnóvit.

Lectio vj.

BRIXIAM ítaque, ubi domum ad sanctae Aphrae templum condúxit, revérsa, novam ibi vírginum societá-

tem, sicut caelésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctae Ursulae invíctae vírginum ducis patrocínio ac nómine insignívit : eam vero perénnem futúram morti próxima praedíxit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in caelum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi; cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctae Aphrae templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum Relíquias repósito, plúrima ad ejus sepúlcrum agi statim coepére mirácula : quorum fama late diffúsa, non Bríxiae modo, et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo coepit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; immo sanctus ipse Cárolus Borromaeus non multis post annis dignam, quae ab Apostólica sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiae palam asséruit. Cultum vero illi jam diu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa Décimus tértius solémni decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem Pius Papa Séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána basílica perácta, die vigésima quarta Maii, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Símile erit regnum caelórum decem virgínibus.** ut in Comm. unius Virg. non Mart. pag. **lxxxv.**

DIE IX. JUNII.

BB. Dianae et sociarum ejus Caeciliae et Amatae Virg. Ord. Praed.

Duplex.

Omnia de Communi unius Virginis non Martyris, praeter sequentia.

In utrisque Vesperis et ante Laudes, ℣. **Ora pro nobis beáta Diána cum sodálibus tuis.**

Ad Magnificat, Aña. **Prudéntes vírgines.** ut in Comm. pro plur. Virg. pag. **lxxj.**

Oratio.

DEUS, qui beátam Diánam Vírginem tuam admirábili spíritus fortitúdine donásti; eíque in terénda evangélicae perfectiónis via beátas Caecíliam et Amátam cómites dedísti : concéde propítius, ut eárum exémplo roborémur in árduis, et in advérsis protegámur auxílio. Per Dóminum.

In j. Vesperis et Laudibus ad Mem. SS. Primi et Feliciani Mart.

Oratio.

HAC nos, quaesumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári; et eórum suffrágiis protectiónis tuae dona sentíre. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. De virgínibus. in Comm. pag. lxxxiij.

Lectio iv.

DIANA, patre Andalo seu Andréolo, a quo inter pósteros nóbilis Carbonésiae stirpis Andalórum agnómen dícitur propagátum, Bonóniae sub inítium saeculi décimi tértii orta est. Adolescéntula patri persuásit, ut primis Ordinis Praedicatórum sodálibus Bonóniam missis locum prope ecclésiam, quam obtinúerant, sancti Nicolái, et quae póstea sancti Domínici est dicta, concéderet, ubi aptióres frátribus aedes construére posset beátus Regináldus Aurelianénsis, ad cujus praedicatiónem pius puéllae ánimus perfectiónis evangélicae stúdio mirabíliter árserat. Hinc Bonóniam adveniénte sancto Patriárcha Domínico, tanto devotiónis afféctu ipsum cólere coepit, ut mox spreta, qua erat, insígni formae elegántia, ceterísque, quibus affluébat, natúrae ac fortúnae donis, in mánibus ejus ad aram sancti Nicolái, non virginitátis solum, sed et religiónis votum fécerit, astántibus beátis Regináldo et Guala, cum áliis frátribus, ac nonnúllis étiam urbis matrónis. Exínde durióres ipsas monásticae vitae asperitátes ultro domi ampléxa est; nam sub pretiósis véstibus férrea caténa lumbos cinxit, ac secréto clausa cubículo, ad plures quotídie horas piis meditatiónibus et oratiónibus óperam dabat.

Lectio v.

INTERIM, probánte sancto Domínico, de aedificándo sorórum Ordinis Praedicatórum monastério impénse agébat. Repugnántibus vero obfirmáte paréntibus, Diána, ut emíssum religiónis votum utcúmque impléret, cóntulit se in propínquum Ronzáni collem, ceu antiquióris cujúsdam institúti sanctimoniáles illic degéntes in festo sanctae Maríae Magdalénae visitatúra : at monastérium vix ingréssa, dimísso nóbili comitátu, eárum hábitum pétiit, et accépit. Re Bonóniae nuntiáta, cognáti, amíci, populáres monastérium invádunt, eóque Diánam tam incleménter abrípiunt, ut costam ipsi perfrégerint. Ob hoc Dei serva annum fere jácuit infírma in doméstico pene cárcere, non consoláta, nisi lítteris idéntidem recéptis a benignióre patre sancto Domínico. Sed vix póterat assúrgere, et en acérbius éxcipit vulnus ob mortem, quae tunc áccidit,

sanctíssimi viri. Nulli tamen cessit angóri virgo fortíssima. Nam reparátis víribus, ad illud ipsum monastérium aufúgit íterum, ac tam invícta constántia demum obtínuit, ut de religióso statu amplecténdo líberum sibi arbítrium a consanguíneis permitterétur. Sic Diána excipiéndis Ordinis Praedicatórum soróribus monastérium sanctae Agnétis apud Bonóniam fundáre pótuit, in quod anno saeculi vigésimo tértio, infra Octávam Ascensiónis Christi, cum nobílibus áliquot puéllis introdúcta est ab ínclyto sancti Domínici successóre beáto Jordáno, qui in próximo festo sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, hábitum Ordinis novis soróribus índuit, eásque ad religiósam professiónem deínceps admísit, eísque e Románo monastério sancti Xysti, triénnio ante a sancto Domínico fundáto, summus Póntifex Honórius Tértius beátas Caecíliam et Amátam, aliásque duas sorórcs adjúnxit.

Lectio vj.

NOVUM Bononiénse ascetérium hisce praesídiis, et assídua beáti Jordáni cura diligénter excúltum, cito cláruit incolárum número et sanctimónia. Nam de beáta Caecília memóriae tráditum est, eam ex praenóbili Romána progénie ortam, ómnium primam ex Domínici Patris mánibus novi institúti hábitum Romae suscepísse, ejúsque gestórum fidelíssimam testem exstitísse. Haec porro, ac beáta Amáta, ad multos annos cum magna sanctitátis laude in eo ascetério vixérunt. Praeíbat Diána in ómnium virtútum exercítio, et in rigidióre legum Ordinis custódia. Elúxit in ea singuláris humílitas, summum paupertátis stúdium, ac véhemens ádeo caritátis fervor, ut de divínis loquens, saepius soróres ad úberes devotiónis lácrymas provocáret. Tali modo cum ad omnem sanctitátem monastérium illud suum aliquándiu informásset, nihílque jam optáret ardéntius, quam dissólvi, et esse cum Christo, migrávit ad Sponsum die décima Június, anno praedícti saeculi trigésimo sexto. Ejus corpus honoríﬁce cónditum est in ecclésia monastérii ad latus altáris sanctae Agnétis; quo étiam sepúlcro deínde beátae Caecíliae et Amátae córpora compósita sunt. Quanta autem venerátio sacris illis exúviis constánter adhíbita sit, patet ex secútis translatiónibus, máxime vero ex illa, quae cóntigit anno millésimo quingentésimo décimo, et in qua Diánae caput miríﬁco sudóre atque odóre manásse, vétera testántur monuménta. Cultum beátae Diánae ac sociárum ejus, auctum subínde aliórum signó-

rum fama, et continénter propagátum, Leo Décimus tértius Póntifex Máximus rite probávit, earúmque festum cum Offício et Missa in univérso Praedicatórum Ordine, et in Archidioecési Bononiénsi celebrári permísit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. de Comm. pag. lxxxv.

In Laud. ℣. Adducéntur regi.

Ad Benedictus, Aña. Símile erit. pro plur. Virg. pag. lxxx.

DIE X. JUNII.

B. Joannis Dominici Episc. et Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, largítor caritátis : qui beátum Joánnem Confessórem atque Pontíficem in conservánda Ecclésiae unitáte, instaurandáque reguléri disciplína virtúte roborásti; per ipsíus intercessiónem tríbue nobis idípsum sentíre et fácere in Christo Jesu Dómino nostro : Qui tecum vivit.

In j. Nocturno, Lectiones Fidélis sermo. de Comm. Conf. Pont. pag. liij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OANNES paupéribus piísque paréntibus Floréntiae natus, a primis annis patris vestígiis insístens, cibos manu et arte quaerébat. Adoléscens, expléto diúrno ópere, ecclésias invisébat pia sua vota Dómino solutúrus. Décimo octávo aetátis anno caeléstia inquírens, Praedicatórum Ordinem ingréssus, tirónibus exémplo praeíbat demissíssima praeséртim obediéntia. Solémnia vota nuncupátus, erat in victu módicus, jejúnio addíctus, in oratióne assíduus, rudióribus véstibus usus, saccum pro lecto hábuit. Optima imbútus morum disciplína, ejúsmodi exercítiis litterárum stúdia conjúnxit, et licet ingenuárum ártium sciéntia et nómine apud omnes polléret, humilitátem tamen mirum in modum excóluit. Proximórum salúti omni stúdio insístens, praedicatióni étiam verbi Dei addíctus, singulári fuit grátia donátus, ádeo ut defléctere voluntátem, commovére ánimos, reformáre mores, adunáre plebes, continére pópulos facíllime posset.

Lectio v.

CURAS omnes étiam sédulo praestitit, ut tam Institúti sui, quam aliórum Ordinum reguláris observántia revocarétur, primúsque in Itália fuit, qui spíritus sui fervóre ita ánimos accéndit, ut in primaevam formam religiósae famíliae redigeréntur. His permótus Gregórius Duodécimus eum Ragusínae Ecclésiae Praesulem, et sanctae Románae Cardinálem títuli sancti Xysti,

licet invítum, creávit. Joánnes vero hac dignitáte auctus, quum Ecclésia infándo laniarétur schísmate, Gregório persuásit, ut pro bono Ecclésiae Pontificátum céderet; votíque compos factus, Constántiam ad generále concílium convolávit, perlectáque coram ómnibus Pontíficis renuntiatióne, dignitátem suam páriter ultro abdicávit. Concílii Patres huic voluntáti restitérunt, absolutóque concílio, Sigismúndus imperátor a Martíno Quinto ibídem elécto impetrávit, ut Joánnes in Bohémiam, Polóniam, et Hungáriam, ad exstirpándas haereses, legátus mitterétur; ac Budam advéniens, fervéntius coepit divínis rebus incúmbere, vigíliis et oratiónibus semper inténtus.

Lectio vj.

ARDENTI febre intérea corréptus, vitae sibi finem adésse praenóvit, et Ecclésiae Sacraméntis rite munítus, véniam ab ómnibus apprecátus est. Próprio functus offício, quum pública et priváta ómnia accuráte prosecútus esset, súbito véluti somno arréptus, angélicis, uti fertur, comitátus obséquiis obdormívit in Dómino. Fuit Joánnes potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, qui sciéntiae et sapiéntiae sermóne effúlsit in Ecclésia Dei. Ad ejus funus commóta est univérsa cívitas, atque ex históricis monuméntis habétur, multas ad sepúlcrum exstáre imágines prodigiórum testimónia referéntes, quae fidéles a Deo hujus beáti viri méritis sunt assecúti. Quaprópter ecclesiásticum immemorábilem beáti Joánnis cultum, quem illic, aliísque in locis promeruit, quique constánter usque ad nos devénit, Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus rite probávit, ejúsque festum in univérso Praedicatórum Ordine cum Offício et Missa celebrári indúlsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Homo péregre.** ut in Comm. Conf. Pont. pag. **lxj.**

DIE XI. JUNII.

S. Barnabae Apostoli.
Totum Duplex.

Oratio.

QUAESUMUS omnípotens Deus : ut beátus Bárnabas Apóstolus, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Ex Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 13.

UM dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judaeórum, et coléntium advenárum, Paulum, et Bárnabam :

qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judaei, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quae a Paulo dicebántur, blasphemántes.

Lectio ij.

TUNC constánter Paulus, et Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primum loqui verbum Dei : sed quóniam repéllitis illud, et indígnos vos judicátis aetérnae vitae, ecce convértimur ad gentes. Sic enim praecépit nobis Dóminus : Pósui te in lucem géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terrae. Audiéntes autem gentes gavísae sunt, et glorificábant verbum Dómini : et credidérunt quotquot erant praeordináti ad vitam aetérnam.

Lectio iij.

DISSEMINABATUR autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judaei autem concitavérunt mulíeres religiósas, et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum, et Bárnabam : et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, et Spíritu sancto.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BARNABAS Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo géntium Apóstolus ordinátus est ad praedicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antióchiam praedicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter laetátus, eos hortabátur, ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

Lectio v.

PROFECTUS inde Tarsum, ut quaereret Paulum, cum eo Antióchiam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, christiánae fídei et vitae illis homínibus praecépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabae, suis facultátibus Christiános, qui in Judaea erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo caritátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antióchiam.

Lectio vj.

MULTAS deínde cum Paulo urbes regionésque, praedicans Evangélium, summa cum audiéntium utilitáte peragrávit : cujus praecláre res gestas sanctus Lucas Evangelísta divíno spíritu conscrípsit. Postrémo Bárnabas, digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum : ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Júnii ad apostólici múneris laudem, martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne imperatóre, repértum est in ínsula Cypro : ad cujus pectus erat Evangélium Matthaei hebráicum, ipsíus Bárnabae manu conscríptum. Vírginem ipsum fuísse pro certo tráditur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 34. *in Matth. post initium.*

UM Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis saeculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo, atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa praedícit. Primum, ut ejus praesciéntiae vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Praetérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur.

Lectio viij.

JAM vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum proeliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret : non fecit hic dicéndi finem; sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec ad lupos dumtáxat, sed in médio lupórum.

Lectio ix.

HEC vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbae simplicitátem : sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur. Majus profécto, atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere : praesértim cum

duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam dum sumus oves, víncimus; si lupi, víncimur : quia pastóris auxílium abest, qui oves, non lupos pascit.

DIE XII. JUNII.

B. Stephani Bandelli Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui ad errántes fidéles in viam salútis revocándos, beátum Stéphanum Confessórem tuum evangélicae praedicatiónis exímium minístrum effecísti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut a peccátis ómnibus expedíti, sémitam mandatórum tuórum semper currámus. Per Dóminum.

Ad Mem. in j. Vesperis et Laudibus SS. Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii Mart.

Oratio.

SANCTORUM Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii, quaesumus Dómine, natalítia nobis votíva resplendéant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostrae devotiónis accréscat. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TEPHANUS Bandéllus Insuber Castrinóvi ad Scrípiam, Derthonénsis dioecésis óppido, honésto génere ortus est. Adoléscens mundi illécebras et blandiménta despíciens, suae ac proximórum aetérnae salúti procurándae ómnia stúdia, omnémque óperam dare constítuit. Religiósam ítaque vitam in Ordine Praedicatórum Placéntiae proféssus, nihílque magis exóptans, quam ut sanctíssimi Institúti partes omnes cumulatíssime expléret, oratióni imprímis ac virtútum ómnium exercítio sese addíxit : inque hoc stúdio tantum profécit, ut sancta ejus conversátio tamquam mirábilis poeniténtiae ac religiósae perfectiónis imágo proponerétur. Ad haec humánas divinásque lítteras a prima aetáte sic cóluit, ut praestantíssimus theologíae et sacrórum cánonum doctor eváserit.

Lectio v.

IPSIUS nóminis fama látius manánte, effectum est, ut anno millésimo quadringentésimo vigésimo séptimo ad públice docéndum in Ticinénsi universitáte evocarétur. Sed constat praecípua ejus laus divíni verbi praedica-

tióne : cui quidem per annos plures tali ac tanto caritátis fervóre obsecútus est, ut ipsi Paulo ab alíquibus compararétur. Hinc vero quocúmque divérteret, ut verbi ministérium obíret, ingens populórum multitúdo ad eum audiéndum confluébat : ipse autem divína grátia adjútus, innúmeros peccatóres e vitiórum coeno ad sincéram poeniténtiam revocávit, ac tepidiórum fidélium corda, ab amóre saeculi plénius avúlsa, ad caeléstis pátriae desidéria veheménter accéndit. In his apostólicae vitae labóribus cum aetátem omnem contrivísset, anno tandem millésimo quadringentésimo quinquagésimo, aetátis suae octogésimo primo, apud Salútias, quae Taurinénsis dioecésis fínibus per ea témpora adhuc continebántur, vitae sanctitáte et miráculis illústris, tértio Idus Júnii, migrávit ad Dóminum.

Lectio vj.

BEATI viri corpus honorífico sepúlcro in ecclésia sui Ordinis ibídem recónditum, multis benefíciis in sui veneratiónem fidélium ánimos ímpulit, uti céreae imágines et tábulae ad ejus olim túmulum appénsae protestabántur. Istud vero speciáli commendatióne memóriae próditum est de hoc sancto viro, quod anno millésimo quadringentésimo octogésimo séptimo sublímis in áere una cum intemeráta Vírgine appárens, Salútias, dira obsidióne cinctas, ab imminénti excídio liberáverit. Post tam ingens a glorióso Dei servo afflíctae urbi collátum munus, ipsíus memória máximis religiósae veneratiónis significatiónibus a Salutiénsibus excúlta est, ac faustíssimus illíus liberatiónis dies pública quotánnis supplicatióne celebrátus, quae ad nostram usque memóriam perseverávit. Hisce ómnibus rite probátis, Pius Nonus Póntifex Máximus delátos ei ab óbitu Beatórum honóres ratos hábuit et confirmávit, Officiúmque próprium cum Missa in ejus festivitáte recitándum univérso Praedicatórum Ordini, nec non Salutiénsis, Derthonénsis, ac Taurinénsis dioecésis clero benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi vestri praecíncti.** de Comm. Conf. non Pont. pag. lxvj.

DIE XIII. JUNII.

S. Antonii de Padua Conf.

Duplex. Oratio.

ECCLESIAM tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva laetíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur aetérnis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

NTONIUS, Ulyssipóne in Lusitánia honéstis ortus paréntibus, et ab ipsis pie educátus, adoléscens Institútum Canonicórum Regulárium suscépit. Sed cum córpora beatórum quinque Mártyrum Fratrum Minórum, qui paulo ante apud Maróchium pro Christi fide passi erant, Conímbriam transferréntur, martyrii desidério incénsus, ad Franciscánum Ordinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Saracénos ire perréxit: sed advérsa valetúdine afflíctus, et redíre coáctus, cum navi ad Hispániae lítora ténderet, ventórum vi in Sicíliam delátus est.

Lectio v.

ASSISIUM e Sicília ad capítulum generále venit: inde in erémum montis Pauli in Æmília secéssit, ubi divínis contemplatiónibus, jejúniis, et vigíliis diu vacávit. Póstea sacris Ordínibus initiátus, et ad praedicándum Evangélium missus, dicéndi sapiéntia et cópia tantum profécit, tantámque sui admiratiónem commóvit, ut eum summus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam Testaménti appellárit. Adeo promptus ac fácilis erat in expromendis sacrae Scriptúrae testimóniis, ut ipsos utriúsque Testaménti libros memóriae affíxos habére viderétur. Haeréticum de Eucharístiae sacraménto profáne sentiéntem público miráculo confúdit, cum ejus juméntum trídui inédia conféctum, (ut condíctum erat) negléćto pábulo, in reveréntiam Domínici Córporis, quod manu ipse gestábat, sponte sua procúbuit.

Lectio vj.

PRIMUS ex suo Ordine, ob doctrínae praestántiam, Bonóniae et álibi sacras Lítteras est interpretátus, fratrúmque suórum stúdiis praefuit. Spíritu prophético quoque praeditus, futúra multa praedíxit. Multis vero peragrátis provínciis, anno ante óbitum Patávium venit, ubi illústria sanctitátis suae monuménta relíquit. Dénique magnis labóribus pro glória Dei perfúnctus, méritis et miráculis clarus, obdormívit in Dómino Idibus Június, anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo primo: quem Gregórius Nonus Póntifex Máximus sanctórum Confessórum número adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Comm. pag. lxvj.

DIE XIV. JUNII.

S. Basilii Episc. et Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum Basílium minístrum tribuísti : praesta quaesumus, ut quem doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in caelis. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

UDITE fílii disciplínam patris, et atténdite ut sciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam et ego fílius fui patris mei, tenéllus, et unigénitus coram matre mea : et docébat me, atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum, custódi praecépta mea, et vives.

Lectio ij.

POSSIDE sapiéntiam, pósside prudéntiam : ne obliviscáris, neque declínes a verbis oris mei. Ne dimíttas eam, et custódiet te : dílige eam, et conservábit te. Princípium sapiéntiae, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquíre prudéntiam : árripe illam, et exaltábit te : glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus. Dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna ínclyta próteget te.

Lectio iij.

AUDI fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitae. Viam sapiéntiae monstrábo tibi, ducam te per sémitas aequitátis : quas cum ingréssus fúeris, non arctabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum. Tene disciplínam, ne dimíttas eam : custódi illam, quia ipsa est vita tua.

In secundo Nocturno.

Ex S. Gregorio Nazianzeno, S. Gregorio Nysseno, S. Ephrem Syro, et ex aliis bonis Auct.

Lectio iv.

ASILIUS, nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, ejus amicíssimo, saeculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter erudítus, ab insígni doctrína, et morum sanctitáte Magni cognómen consecútus est. Caesaréae factus Epíscopus, Fílium Patri consubstantiálem esse, in primis defséndit : ac Valéntem imperatórem sibi exsílium intentántem miráculis detérruit. Nam et sella, in qua factúrus decrétum sedére volébat, confrácta est : et tribus cálamis ad scribéndum adhíbitis, nullus eórum réddidit atramén-

tum : et cum nihilóminus persísteret, ipsíus déxtera, dissolútis nervis, tota contrémuit : quibus commótus, chartam utráque manu conscídit.

Lectio v.

EA autem nocte, quae ad deliberándum Basílio data est, Valéntis uxor íntimis est cruciáta dolóribus, et únicus fílius in gravem morbum íncidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem suam recognóscens, Basílium accérsit : quo praesénte puer coepit convaléscere : verum, vocátis a Valénte ad viséndum púerum haeréticis, paulo post móritur. Virginitátem perpétuo cóluit : in jejúnio et oratióne assíduus, in ea saepe totam noctem consumébat : humi cubábat. Gravi fame regiónem Caesariénsem devastánte, totum patrimónium in páuperes erogávit.

Lectio vj.

MONASTERIIS exstrúctis, et solitáriae atque actuósae vitae simul conjúnctis utilitátibus, vetus monachórum institútum primus temperávit. Multa erudíte scripsit : ac nemo, teste sancto Gregório Nazianzéno, sacrae Scriptúrae libros ubérius explicávit, aut vérius. Ejus húmero déxtero, spécie cándidae colúmbae, insidéntem Spíritum sanctum aliquándo vidit sanctus Ephrem Syrus, et verba sapiéntiae concionánti suggeréntem. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spíritu vivens, nulla, praeter ossa et pellem, parte córporis constáre viderétur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía S. Basílii Epíscopi.
Lib. Regul. fusius explic. ad interrogat. 8.

ERFECTA quidem renuntiátio in eo consístit, ut id assequámur, ne ad ipsíus étiam vitae affectiónem propénsi simus, et respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum externárum, véluti a possessiónibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutílium amóre : quemádmodum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discípuli, Jacóbus quidem, et Joánnes, relícto patre Zebedaeo, et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat.

Lectio viij.

SED quid opus est nostris ratiónibus, aut sanctórum virórum exémplis, id, quod dícimus, confirmáre? cum ipsa Dómini verba in médium líceat afférre, iísque ipsis religiósam, ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perspícue et sine controvérsia protestátur, dicens: Sic ígitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus, quae póssidet, non potest meus esse discípulus. Et álio in loco, cum prius dixísset: Si vis perféctus esse, vade, et vende ómnia quae habes, et da paupéribus; póstea subjúnxit: Veni, séquere me.

Lectio ix.

EST ígitur renuntiátio, quemádmodum docúimus, vinculórum terrénae hujus, ac temporális vitae solútio, atque ab humánis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres et promptióres effícimur: et expedíta rátio ad acquisitiónem usúmque rerum, quae super aurum et lápidem pretiósum multum longe sunt pretiosióres: et in summa, cordis humáni ad caeléstem conversatiónem translátio, ita ut dícere líceat: Nostra conversátio in caelis est: et (quod máximum est) inítium, unde ad Christi similitúdinem evádimus, qui cum dives esset, propter nos pauper est factus.

DIE XV. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque Crescentiae Mart.

Tres Lectiones.

Oratio.

DA Ecclésiae tuae, quaesumus Dómine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere; sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens; quaecúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ex Romano Breviario.

Lectio ij.

VITUS ádmodum puer, ínscio patre, baptizátus est: ab eo póstea resciénte, ac frustra fidem dissuadénte, Valeriáno júdici tráditur, verbéribus castigándus. Judex in senténtia persisténtem patri réddidit: qui dum eum grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibíque eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum imperátor accérseret, ut fílium suum a daemone vexátum liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis praemiis ingrátus imperátor, ut deos cóleret, persuadére non po-

tuísset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constríctum mittit in cárcerem.

Lectio iij.

POST, cum eos in fide constantióres esse reperísset, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína, ac pice plenum : in quo cum trium Hebraeórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde extrácti, leóni objiciúntur, qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita caedi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terraemótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Tandem beáti Mártyres, cursu gloriósi certáminis peracto, caeléstes corónas accepérunt.

DIE XVI. JUNII.

S. Martialis Episc. et Conf.

Tres Lectiones.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus : qui beátum Martiálem Confessórem tuum atque Pontíficem Ecclésiae tuae sanctae praeésse voluísti; quaesumus, ut ejus suffragántibus méritis, pietátis tuae grátiam largiáris. Per Dóminum.

Ex Actis probatior. et Innocentio III. Extrav. de sacra Unctione in fine.

Lectio iij.

MARTIALIS, unus de septuagínta Christi discípulis, ac puer ille fuísse tráditur, qui quinque panes hordeáceos, et duos pisces attulísse in Evangélio memorátur. Ex Oriénte cum sancto Petro Apóstolo Romam venit, et ab eódem in Gállias causa propagándi Evangélii missus, Lemovicénses, Tolosános, Burdegalénses, Cadurcénses, et Aquitános, atque álios pópulos christiánam religiónem edócuit : unde Galliárum est dictus Apóstolus. Admóto báculo sancti Petri, quem ab eo Romae accéperat, mórtuum redúxit in vitam. Tandem post multa praeclára sanctitátis et doctrínae ópera, in caelum emigrávit.

Deinde fiat Mem. in Laud. SS. Quirici et Julittae Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Quírici et Julíttae natalítia cólere; da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

DIE XVIII. JUNII.

B. Osannae Virg. Ord. Praed. Duplex.

Omnia de Communi Virg. non Mart. praeter ea, quae sequuntur.

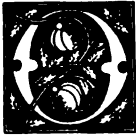
Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae Osánnae Vírginis tuae festivitáte gaudémus; ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. ut in Communi Virg. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OSANNA Mántuae nobílibus orta paréntibus, grátia aetátem praeveniénte, ádeo a téneris caeléstium virtútum, divinarúmque rerum stúdio exársit, ut adhuc septénnis virginitátem Deo vóverit : quam póstea ad réliquum vitae suae tempus jejúniis, cilício, flagéllis, aliísque córporis cruciátibus illibátam custodíre satégit. Annos exínde quatuórdecim nata, Dominicánae tértii Ordinis famíliae, quam vocant de Poeniténtia, nomen dedit, consuétam tamen professiónem, quod eídem se nunquam satis parem existimáret, in annum usque aetátis quinquagésimum sextum, eumdémque vitae suae últimum dístulit, altiórem intérea perfectiorémque sanctitátem semper anhélans. In oratióne assídua erat, in qua saepe étiam noctes dúcere consuévit. Contemplándis vero Christi dolóribus praecípue inténta, ita illis afficiebátur, ut eósdem in se ipsa intérdum experíri viderétur : mirífica inde quoque suavitáte ádeo perfundebátur, ut ad sacrum crucifíxi Dómini latus, véluti ad perénnem consolatiónis fontem, confúgeret, quóties tribulatiónibus angerétur.

Lectio v.

TANTO divíni Sponsi amóre flagrábat, ut non raro post sumptam Eucharistíam, vel cum de illíus passióne méntio fíeret, in éxtasim raperétur. Ardentíssima item caritáte próximum compléxa, non modo páuperes reficiébat, moeréntes consolabátur, invisébat aegrótos, sed aliéna étiam mala in se transférri cúpiens, id ipsum ádeo eníxis a Deo précibus efflagitábat, ut idéntidem voti compos effécta fúerit. Paréntibus orbáta, cum administrándae domus curam suscepísset, domésticos et consanguíneos, quibus virtútum ómnium, caelestísque conversatiónis exémplo praelucébat, religiósis móribus ímbuit, sanctísque mónitis in Dei timóre erudívit. Ejus autem virtútum fama látius manánte, cum ad illam tam cives quam éxteri conflúerent, mansuetúdine, humanitáte, piísque collóquiis ad christiánam pietátem, et máxime ad spem in Deum omnes excitábat, et nihilóminus de se ádeo demísse sentiébat, ut ómnium se scelestíssimam existimáret.

Lectio vj.

PROPHETIAE dono fuísse a Deo insignítam, constans hóminum opínio fuit, ac Isabéllae Mántuae príncipi virílem prolem diu exoptátam, non modo précibus a Deo impetrásse, sed étiam praedixísse. Cum per Padum aliquándo cursum tenéret, fractóque navígio, tam ipsa quam céteri vectóres flúctibus abrépti ad certum exítium jactaréntur, divínam opem implórans, et Crucifíxi imáginem manu tenens, incólumis, ut ferunt, una cum sóciis emérsit. Extrémo dénique oppréssa morbo, astántibus et collacrymántibus Mántuae princípibus, ánimam Deo réddidit quartodécimo Kaléndas Júlii, anno salútis millésimo quingentésimo quinto. Cujus corpus in ecclésia sancti Domínici honorífice cónditum, post tres autem annos incorrúptum invéntum, in sublimióri decentioríque sepúlcro collocátum est, et miraculórum étiam fama illustrátum. Quibus permótus Leo Décimus concéssit, ut beátae Osánnae memória quotánnis in civitáte et dioecési Mantuána, Innocéntius vero Duodécimus, ut in toto Praedicatórum Ordine cum Offício et Missa de Commúni Vírginum celebrarétur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. de Communi Virg. non Mart. p. lxxxv.

DIE XIX. JUNII.

SS. Gervasii et Protasii Martyrum.

Simplex. Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Ex sincerioribus Actis, et Romano Breviario.

Lectio iv.

ERVASIUS et Protásius, Vitális et Valériae fílii, quorum pater Ravénnae, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius comes in bellum proficísci vellet, hanc occasiónem perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt.

Lectio v.

ITAQUE Astásio persuádent, se a diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio et Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra

diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit, Gervásium támdiu caedi, dum inter vérbera exspiráret : Protásium fústibus contúsum secúri pércuti jubet. Passi sunt Medioláni décimo tértio Kaléndas Júlii.

Lectio vj.

HORUM sanctórum Mártyrum córpora sanctus Ambrósius Dei mónitu invénit, et in sacro insigníque loco collocánda curávit. De quibus ipse haec ad sanctam Marcellínam sorórem scribit : Invénimus mirae magnitúdinis viros duos, ut prisca aetas ferébat, ossa ómnia íntegra, sánguinis plúrimum. Qui étiam ingéntia tunc ad Sanctórum glóriam patráta fuísse mirácula narrat. Sed et sanctus Augustínus : Tantae, inquit, glóriae Mártyrum étiam ego testis fui : ubi Medioláni eram, facta mirácula novi.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Descéndens Jesus de monte.** de Comm. plur. Mart. pag. **xlix.**

DIE XX. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani Martyrum.

Tres Lectiones.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ex Actis S. Sebastiani, et Romano Breviario.

Lectio iij.

MARCUS et Marcelliánus fratres Románi, propter christiánam fidem a Fabiáno duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confíxis. Ad quos cum ita loquerétur judex : Resipíscite míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípite : respondérunt : Nunquam tam jucúndi epuláti sumus, quam cum haec libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse coepimus : útinam támdiu nos haec pati sinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore vestíti érimus! Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfíxi, ad martyrii glóriam pervenérunt.

DIE XXII. JUNII.

SS. Decem millium Mart.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui ad imitándum passiónis tuae exémplum, decem míllia Mártyrum crucis patíbulum subíre fecísti : concéde propítius, ut qui passiónem eórum venerámur in terris, passiónis tuae remédia cónsequi mereámur in caelis : Qui vivis.

In secundo Nocturno.

Ex Martyrol. Rom. et Graeco Menol. et ex Serm. S. Ephrem in Laudibus omnium Mart. tom. 3.

Lectio iv.

ECEM míllium Mártyrum nóbile certámen, quo in monte Arméniae Ararath pro christiánae fídei confessióne crúcibus affíxi, claríssimum trophaeum sánguinis caelo victóres intulérunt, Ecclésia Latína, et Graeca pari consénsu, públicis inscúlptum monuméntis, anniversário ritu, ac virénti in sempitérnum memória dignis praecóniis célebrat.

Lectio v.

IN eórum sane laudes egrégias, sancti Patris Ephrem verba mirífice cóncinunt, cum ita Mártyres praedicat : Quibus vos encómiis célebrem, o perfécti púgiles Christi? aut quo vos nómine appéllem viri ínclyti, ac ter quatérque beáti? Obstúpuit namque summórum oratórum eloquéntia, et philosophórum sapiéntia, dum ádeo mirabília in Christi servis fíeri cérnerent.

Lectio vj.

TYRANNIS atque judícibus verba defecérunt, sanctórum Christi Mártyrum fidem atque constántiam, alacritatémque cum incredíbili tolerántia atque perseverántia intuéntibus. Quam ergo nos, quaeso, dilectíssimi fratres, in die extrémi judícii excusatiónem apud Deum habébimus, qui absque ulla persecutiónis atrocitáte, tormentorúmque vi, caritátem Dei, vitámque nostram usque ádeo negléximus, atque tam profúndo torpóris atque desídiae somno demérsi sumus?

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis proelia. de Comm. Mart. pag. xliij.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigilia S. Joannis Baptistae.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap.* 1.

FUIT in diébus Heródis, regis Judaeae, sacérdos quidam nómine Zacharías de vice Abía, et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 1. *in Luc. in initio.*

OCET nos Scriptúra divína, non solum mores in iis, qui praedicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári; ut véluti transmíssa immaculátae puritátis heréditas, in iis, quos vólumus laudáre, praecéllat. Quae enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístae, nisi ut sanctus

Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne?

Lectio ij.

SIC étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur : sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superióres famílias. Et uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non solum ígitur a paréntibus, sed étiam a majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non saeculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis.

Lectio iij.

TALES enim majóres habére débuit praenúntius Christi, ut non repénte concéptam, sed a majóribus accéptam, et ipso infúsam jure natúrae, praedicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis, et justificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccátis suis solátia praeferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse, et utúntur versículo illo, quia scriptum est in Job : Nemo mundus a sorde, nec si unius diéi vita ejus sit in terra?

DIE XXIV. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptistae.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.** Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Jerem.* I.

PRIUSQUAM te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te.

℟. ix. **Inter natos.** pag. 499.

Hymnus.

UT queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius, celso véniens olympo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitae sériem geréndae
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptae módulos loquélae :

Sed reformásti génitus perém-
ptae
Organa vocis.
Ventris obstrúso pósitus
cubíli,
Sénseras Regem thálamo ma-
néntem :
Hinc parens nati méritis utér-
que
Abdita pandit.
Láudibus cives célebrent
supérni
Te Deus simplex, paritérque
trine :
Súpplices et nos véniam pre-
cámur :
Parce redémptis. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnificat, Aña. Pro eo quod non credidísti verbis meis, eris tacens, et non póteris loqui usque in diem nativitátis ejus.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Praecursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem praedíxit, secúra pervéniat : Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Praecursóris Dóminum, * Veníte adorémus.

Hymnus.

ANTRA desérti téneris
sub annis,
Cívium turmas fúgiens, pe-
tísti,
Ne levi saltem maculáre vi-
tam
Fámine posses.
Praebuit hirtum tégumen
camélus
Artubus sacris, stróphium bi-
déntes :
Cui latex haustum, sociáta
pastum
Mella locústis.
Céteri tantum cecinére Va-
tum
Corde praeságo jubar affutú-
rum :
Tu quidem mundi scelus au-
feréntem
Indice prodis.
Non fuit vasti spátium per
orbis
Sánctior quisquam génitus
Joánne :
Qui nefas saecli méruit laván-
tem
Tíngere lymphis.
Láudibus cives. etc.

In primo Nocturno.

Aña. Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis de Communi unius Martyris, pag. xx.

Aña. Ad ómnia, quae mittam te, dicit Dóminus, ibis, ne tímeas : et quae mandávero tibi, loquéris ad eos.

Aña. Ne tímeas a fácie eórum : quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

℣. Glória et honóre.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

T factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te. Et dixi, A, a a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quae mittam te, ibis : et univérsa, quaecúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus.

℟. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes : * Hic venit ut testimónium perhibéret de lúmine, et paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto praedicans baptísmum poeniténtiae. Hic.

De Isaía Prophéta.

Lectio ij. *Cap.* 49.

AUDITE ínsulae, et atténdite pópuli de longe : Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum : in umbra manus suae protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam : in pháretra sua abscóndit me. Et dixit mihi : Servus meus es tu Israël, quia in te gloriábor. Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, et Israël non congregábitur : et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea.

℟. Elísabeth Zacharíae magnum virum génuit, Joánnem Baptístam, Praecursórem Dómini : * Qui viam Dómino praeparávit in erémo. ℣. Erat quidem infecúnda córpore, sed serváta mystério : caruítque sterilitátis oppróbrio, gignéndo fílium de caelo promíssum. Qui.

Lectio iij. *Cap.* 40.

CONSOLAMINI, consolámini pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur, et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas.

℟. Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, * Et prophétam in géntibus dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te super gentes, et regna. Et prophétam. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et prophétam in géntibus dedit me Dóminus.

Aña. Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te super gentes, et regna.

Aña. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei.

℣. Posuísti Dómine.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 20. de Sanctis.

Lectio iv.

POST illum sacrosánctum Dómini natális diem, nullíus hóminis nativitátem légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptístae. In áliis Sanctis et eléctis Dei nóvimus illum diem coli, quo illos post consummatiónem labórum, et devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas aeternitátes praesens haec vita partúriit : in áliis, inquam, consummáta último diéi mérita celebrántur : in hoc étiam prima dies, et ipsa Joánnis inítia consecrántur : pro hac absque dúbio causa, quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbito insperátum hómines non agnóscerent, vóluit esse testátum.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens : Accipe púerum in senectúte tua : * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Ne tímeas Zacharía, quóniam exaudíta est orátio tua : et Elísabeth uxor tua páriet tibi fílium. Et.

Lectio v.

JOANNES autem figúra fuit véteris testaménti, et in se praetulit formam legis : et ídeo praenuntiávit Salvatórem, sicut lex grátiam praecucúrrit. Quod autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetávit, et expers lucis jam testis est veritátis : hoc est intelligéndum, quod latens sub velámine et carne lítterae, et Redemptórem mundo spíritu praedicávit, et nobis Dóminum Deum nostrum de quodam legis útero proclamávit.

℟. Hic est praecúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum : ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino praeparávit in erémo : sed et Agnum Dei demonstrábat, * Et illuminábat mentes hóminum. ℣. Erat Joánnes in desérto baptízans, et praedicans baptísmum poeniténtiae. Et illuminábat.

Lectio vj.

ERGO quia Judaei erravérunt a ventre, id est, a lege, quae Christo grávida erat, erravérunt a ventre, locúti sunt falsa : ídeo hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine. Quod autem

Joánnes in cárcere constitútus, ad Christum discípulos suos órdinat : lex ad Evangélium transmíttit. Quae lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiae clausa cárcere, in obscúro et in occúlto jacébat, et Judáicae caecitátis sensus intra lítteram tenebátur inclúsus.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum : * Et póstulans pugillárem scripsit, dicens : Joánnes est nomen ejus. ℣. Vicíni quoque, et cognáti ejus venérunt circumcídere púerum, et sciscitáti sunt eum, quo nómine vocarétur. Et póstulans. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Aña. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum : sub umbra manus suae protéxit me.

Aña. Formans me ex útero servum sibi Dóminus in lucem géntium, ut sim salus ejus ab extrémis terrae.

Aña. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

℣. Magna est glória ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

ELISABETH implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni, et cognáti ejus quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc.*

EPERIT fílium Elísabeth, et congratulabántur vicíni. Habet sanctórum edítio laetítiam plurimórum, quia commúne est bonum. Justítia enim commúnis est virtus : et ídeo in ortu justi, futúrae vitae insígne praemíttitur, et grátia secutúrae virtútis, exsultatióne vicinórum praefiguránte signátur. Pulcre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríae praeséntia taceátur : sed tempus silétur infántiae, eo quod infántiae impediménta nescívit.

℟. Praecúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plusquam prophéta : de quo Dóminus ait. Nullus.

Lectio viij.

ET ídeo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, et oráculum, exsultatiónem in útero, vocem in desérto. Neque enim ullam infántiae sensit aetátem, qui supra natúram, supra aetátem, in útero pósitus matris, a mensúra perféctae coepit aetátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta praemittén-

dum putávit, quod plúrimi infántem, patris nómine, Zacharíam appellándum putárint : ut advértas, matri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id ei sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíae fúerat praenuntiátum.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíae, dicens : Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur : * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino : vinum, et síceram non bibet. Et multi.

Lectio ix.

ET quidem ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri; sed per prophetíam dídicit Elísabeth, quod non didícerat a maríto. Joánnes est, inquit, nomen ejus : hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit : habet vocábulum suum, quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita sanctórum, ut a Deo nomen accípiant.

℟. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta : * Qui viam Dómino praeparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui. Glória Patri. Qui.

Ante Laudes, ℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Joánnes.

IN LAUDIBUS.

Aña. Elísabeth Zacharíae magnum virum génuit, Joánnem Baptístam Praecursórem Dómini. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum : et scripsit, dicens : Joánnes est nomen ejus.

Aña. Joánnes est nomen ejus : vinum, et síceram non bibet : et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

Aña. Joánnes vocábitur nomen ejus : et in nativitáte ejus multi gaudébunt.

Aña. Iste puer magnus coram Dómino : nam et manus ejus cum ipso est.

Capit. Priúsquam. ut supra pag. 494.

Hymnus.

O NIMIS felix, meritíque celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Praepotens martyr, eremíque cultor,
Máxime Vatum!
Serta ter denis álios corónant
Aucta creméntis, duplicáta quosdam;
Trina, centéno cumuláta fructu,
Te sacer ornant.
Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides repélle,

Asperum planans iter, et refléxos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator et Redémptor,
Méntibus pulsa livióne puris,
Rite dignétur véniens sacrátos
Pónere gressus.
Láudibus cives célebrent supérni
Te Deus simplex, paritérque trine:
Súpplices et nos véniam precámur:
Parce redémptis. Amen.
℣. Coróna áurea.

Ad Benedíctus, Aña. **Apértum est os Zacharíae, et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus Deus Israël.**

Oratio.

DEUS, qui praeséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Nativitáte fecísti: da pópulis tuis spiritálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis aetérnae. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Capit. **Priúsquam.** ut supra, pag. 494.

℟℟. et ℣℣. Horarum de Comm. unius Mart. pag. **xxviij.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Isaiae* 49.

AUDITE ínsulae, et atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei.

AD NONAM.

Capitulum. *Isaiae* 49.

POSUIT os meum Dóminus quasi gládium acútum: in umbra manus suae protéxit me: et pósuit me sicut sagíttam eléctam.

AD VESPERAS.

Aña. **Elísabeth.** j. Laudum. Psalmi unius Mart. pag. **xxviij.**

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Et posuérunt omnes, qui audíerant in corde suo, dicéntes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Dómini erat cum illo. Et Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto: et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus Deus Israël, quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suae.**

PER OCTAVAM.

Ad Matutinum, Invitatorium. **Regem Praecursóris.**

Sequentes Añae ad Benedíctus, et ad Magnificat per Oct. quotidie, vel ad Mem. dic. etiam infra Oct. Corp. Christi, si in ea occurrerit.

Ad Benedíctus, Aña. **Tu puer, prophéta Altíssimi vocáberis: praeíbis ante Dóminum paráre vias ejus.**

Ad Magnificat, Aña. **Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.**

DIE PRIMA

infra Octavam Nativitatis S. Joannis Baptistae.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 21. de Sanctis.

Lectio iij.

NATALEM sancti Joánnis, fratres caríssimi, hódie celebrámus : quod nulli unquam Sanctórum légimus fuísse concéssum. Solíus enim Dómini, et beáti Joánnis dies Nativitátis in univérso mundo celebrátur, et cólitur. Hunc enim stérilis péperit; illum Virgo concépit : in Elísabeth sterílitas víncitur; in beáta María conceptiónis consuetúdo mutátur. Elísabeth virum cognoscéndo, fílium génuit; María Angelo crédidit, et concépit.

SECUNDA DIE

infra Octavam Nativitatis S. Joannis Baptistae.

Homilía sancti Basílii Magni.

Hom. 2. in Ps. 28. post init.

Lectio iij.

VOX Dómini super aquas. Qualis vox? Super quas aquas? Velut prophetíam accipiámus, quod dictum est. Memíneris Joánnis, qui interrogátus a Judaeis : Tu quis es? quod respónsum dábimus iis, qui misérunt nos? respóndit : Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus a Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Haec ígitur vox super aquas, erat super Jordánem, in quo baptizábat praedicans poeniténtiae baptísmum.

DIE XXVI. JUNII.

SS. Joannis et Pauli Mart.
Simplex.

Omnia de Communi plur. Mart. praeter hic posita.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Astitérunt justi ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti : cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

Oratio.

QUAESUMUS omnípotens Deus, ut nos gemináta laetítia hodiérnae festivitátis excípiat : quae de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit; quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Feria currente.

℟. iij. Beáti Mártyres Christi Joánnes et Paulus dixérunt Juliáno : Nobis álius non est nisi unus Deus : * Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℣. Una fides, unum baptísma, unus spíritus erat in eis. Pater. Glória Patri. Pater.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

JOANNES et Paulus fratres Románi, cum facultátibus a Constántia Constantíni fília, cui pie fidelitérque servíerant, sibi relíctis, Christi páuperes álerent, a Juliáno Apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, líbere negavérunt se apud eum esse velle, qui a Jesu Christi fide defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies praefínit, ut nisi ad eam diem ei adhaerére, et Jovi sacrificáre constitúerint, sibi moriéndum esse certo sciant.

Lectio v.

ILLI intra id tempus réliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quo expeditióres ad Dóminum migráre possent, et plures juvárent, a quibus in aetérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus praetóriae cohórtis praeféctus, ad eos missus cum alláta Jovis effígie, ut eam veneraréntur, imperatóris mandátum eis expónit, ut nisi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui, ut erant orántes, respondérunt, se pro Christi fide, quem Deum mente et ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

Lectio vj.

AT Terentiánus véritus, ne si públice interficeréntur, pópulus commoverétur, domi, ubi tunc erant, abscíssis eórum capítibus, sexto Kaléndas Júlii, secréto eos sepeliéndos curávit : rumorémque sparsit, Joánnem et Paulum in exsílium ejéctos esse. Verum eórum mors a spirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est : in quibus Terentiáni fílius, et ipse oppréssus a daemone, ad sepúlcrum Mártyrum perdúctus, liberátus est. Quo miráculo et is in Christum crédidit, et ejus pater Terentiánus, a quo étiam horum beatórum Mártyrum vita scripta dícitur.

℟. Haec est vera fratérnitas, quae nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, Pervenérunt ad regna caeléstia. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Pervenérunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto Pharisaeórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. *in Luc. cap.* 52.

E hoc ferménto Apóstolus praecipit : Itaque epulémur : non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiae, et nequítiae : sed in ázymis sinceritátis, et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínae, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat : sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit.

Lectio viij.

EST ergo sensus : Atténdite ne aemulémini simulatóres : quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis. Verum quod séquitur : Quóniam quae in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur : non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem ; sed et in praesénti témpore potest congruénter áccipi : quóniam quae inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus públice praedicántur.

Lectio ix.

DICO autem vobis amícis meis : Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, et post haec non habent quid fáciant. Si persecutóres sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant, ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt : cum nequáquam omnipoténtiae Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint. Et quia duo sunt génera persecutórum, unum palam saeviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium : contra utrúmque nos muníre volens Salvátor, et ab hypócrisi Pharisaeórum atténdere, et a caede carníficum praecipit non timére.

℟. Isti sunt duae olívae, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum : * Habent potestátem cláudere caelum núbibus, et aperíre portas ejus : Quia linguae eórum claves caeli factae sunt. ℣. Isti sunt duo fílii splendóris, qui assístunt Dominatóri univérsae terrae. Habent. Glória Patri. Quia.

IN LAUDIBUS.

Aña. Paulus et Joánnes dixérunt Juliáno : Nos unum Deum cólimus, qui fecit caelum et terram. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Paulus et Joánnes dixérunt ad Terentiánum : Si tuus dóminus est Juliánus, habéto pacem cum illo : nobis álius non est, nisi Dóminus Jesus Christus.

Aña. Joánnes et Paulus cognoscéntes tyránnidem Juliáni,

facultátes suas paupéribus erogáre coepérunt.

Aña. Sancti spíritus, et ánimae justórum, hymnum dícite Deo in aetérnum.

Aña. Joánnes et Paulus dixérunt ad Gallicánum : Fac votum Deo caeli, et eris victor mélius quam fuísti.

Ad Benedictus, Aña. Beáti Mártyres Christi Joánnes et Paulus dixérunt Juliáno : Nobis álius non est nisi unus Deus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus, allelúia.

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Aña. Isti sunt duae olívae, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum : habent potestátem cláudere caelum núbibus, et aperíre portas ejus : quia linguae eórum claves caeli factae sunt, allelúia.

DIE XXVIII. JUNII.

In Vigilia Apost Petri et Pauli.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. *Cap.* 21.

IN illo témpore : Dixit Jesus Simóni Petro : Simon Joánnis díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi.

In Comm. Joann. 21.

MERITO Petrum Christus interrogávit, si plus eum céteris dilígeret, et id tértio. Petrus autem amáre se fatétur: et amóris sui non álium, sed Christum ipsum in testem citat. In síngulis autem confessiónibus, variátis parúmper verbis, audívit rationálium óvium curam sibi esse habéndam. Altius quiddam haec orátio certe párturit. Nam quóniam ter in témpore passiónis negávit, jure nunc ab eo terna dilectiónis conféssio pétitur : ut terna negátio aequáli confessiónis número compensétur.

Lectio ij.

PETIIT autem ab eo, si plus céteris dilígeret. Nam qui majórem cleméntiam in se Dómini fuit expértus, majóri amóre áffici jure debébat. Cui enim plus remíttitur, plus amáre debet : ut ipse álibi dicit. Hinc Ecclésia régulam tértio interrogándi eos accépit, qui ad Baptísmum accédunt; ut terna Christi confessióne fidélibus connumeréntur. Doctóres étiam Ecclésiae discunt, non áliter se Christo posse conjúngi, nisi omni cura stúdeant, ut rationáles oves recte pascántur.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. 2. de S. Joanne Bapt.

Lectio iij.

QUAM mirábile est (Joánnis) praecónium : de cujus ore primum absolutiónem suam mundus audívit! Hic est, caríssimi, de quo prophé-

tica annuntiatióne praedíctum est : Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. Clamatúrus erat enim, sicut et clamávit : ut vociferánte salútis praecóne, obturátas diu aures mortálium praedicátio caeléstis aperíret. Quid autem de continéntiae ejus virtúte, quid de amóre justítiae loquar, cui, sicut légitur, inimitábilis victus, et luce ipsa clárior véritas fuit?

In Laud. fiat Mem. S. Leonis Papae II. Conf.

Oratio.

DEUS, qui beátum Leónem Pontíficem, Sanctórum tuórum méritis coaequásti : concéde propítius, ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitae quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

DIE XXIX. JUNII.

SS. Apost. Petri et Pauli.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit : Tu es Christus, fílius Dei vivi. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Act.* 12.

PETRUS quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. iij. Cornélius centúrio. pag. 507.

Hymnus.

AUREA luce, et decóre róseo
Lux lucis omne perfudísti saeculum,
Décorans caelos ínclyto martyrio,
Hac sacra die, quae dat reis véniam.
Jánitor caeli, Doctor orbis páriter,
Júdices saecli, vera mundi lúmina,
Per crucem alter, alter ense triúmphans,
Vitae senátum laureáti póssident.
Olívae binae pietátis únicae,
Fide devótos, spe robústos máxime,
Fonte replétos caritátis géminae,
Post mortem carnis impetráte vívere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc, et modo, per aetérna saecula. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Ana. Beátus Petrus Apóstolus vidit sibi Christum occúrrere, et adórans eum, ait : Dómine quo vadis? Vénio Romam, íterum crucifígi.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicae confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Memoria Oct. S. Joannis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem regum adorémus Dóminum, * Qui martyrio crucis beátum glorificávit Petrum Apóstolum.

Hymnus. Aurea luce. Jánitor caeli. Sit Trinitáti. etc. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. In platéis ponebántur infírmi in léctulis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Psalm. Caeli enárrant glóriam. et ceteri de Communi Apost. pag. v.

Aña. Ait Petrus princípibus sacerdótum : Jesum, quem vos interemístis, suspendéntes in ligno, hunc Deus suscitávit : et príncipem, et salvatórem exaltávit ad dandam poeniténtiam in remissiónem peccatórum.

Aña. Petrus Apóstolus dixit paralytico : Ænéa, sanet te Dóminus Jesus Christus : surge, et sterne tibi. Qui contínuo surréxit : et omnes, qui vidérunt, convérsi sunt ad Dóminum.

℣. In omnem terram.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

PETRUS autem, et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suae, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quae dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum, et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te : et super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni caelórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in caelis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in caelis. Et claves.

Lectio ij.

PETRUS autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátae sunt bases ejus, et plantae. Et exsíliens stetit, et ambulábat : et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi.

℞. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te : * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si opportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iij.

CUM tenéret autem Petrum, et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quae appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israëlítae quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum, et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : Auctórem vero vitae interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quae per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℞. Cornélius centúrio, vir religiósus, ac timens Deum, vidit maniféste Angelum Dei, dicéntem sibi : * Cornéli, mitte, et accérsi Simónem, qui cognominátur Petrus : Hic dicet tibi quid te opórteat fácere. ℣. Cum orásset Cornélius nondum in Christo renátus, appáruit ei Angelus, dicens. Cornéli. Glória Patri. Hic dicet.

In secundo Nocturno.

Aña. Factum est autem, ut quaedam discípula, nómine Tabítha, plena opéribus bonis, et eleemósynis, infirmáta morerétur : misérunt autem discípuli ad Petrum, rogántes : Ne pigritéris veníre usque ad nos.

Aña. Adveniénte Petro, circumstetérunt illum omnes víduae flentes, et ostendéntes túnicas, et vestes, quas faciébat illis Dorcas.

Aña. Ponens Petrus génua sua orávit : et convérsus ad corpus, dixit : Tabítha, surge. At illa apéruit óculos : et viso Petro, resédit : dansque illi manum, eréxit eam, et sanctis, ac víduis assignávit vivam.

℟. Constítues eos príncipes.

Sermo sancti Leónis Papae.

Serm. I. *in natali Apost. Petri et Pauli.*

Lectio iv.

MNIUM quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps, et uníus fídei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas, praeter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli et própria nostrae Urbis exsultatióne veneránda est : ut ubi praecipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum, sit laetítiae principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit : et quae eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. Et exténdens manum, apprehéndit eum : * Et dixit Jesus: Módicae fídei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit : et cum coepísset mergi, clamávit dicens : Dómine, salvum me fac. Et dixit.

Lectio v.

ISTI sunt patres tui, veríque pastóres, qui te regnis caeléstibus inseréndam multo mélius, multóque felícius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima moenium tuórum fundaménta locáta sunt : ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te caede foedávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális et régia, per sacram beáti Petri sedem caput orbis effécta, látius praesidéres religióne divína, quam dominatióne terréna. Quamvis enim, multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris; minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax christiána subjécit.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tráditae sunt tibi claves regni caelórum. ℣. Tibi enim a Dómino colláta est potéstas ligándi atque solvéndi. Et ídeo.

Lectio vj.

DISPOSITO namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confoederaréntur império, et cito pérvios habéret pópulos

praedicátio generális, quos unínus tenéret régimen civitátis. Haec autem cívitas, ignórans suae provectiónis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur géntibus, ómnium géntium serviébat erróribus : et magnam sibi videbátur assumpsísse religiónem, quia nullam respuébat falsitátem. Unde quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

℟. Surge Petre, et índue vestiménta tua : áccipe fortitúdinem ad salvándas gentes : * Quia cecidérunt caténae de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit : et lumen refúlsit in habitáculo cárceris : percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Cornélius centúrio, vir religiósus, ac timens Deum, vidit maniféste Angelum Dei, dicéntem sibi : Cornéli, mitte, et accérsi Simónem, qui cognominátur Petrus : hic dicet tibi quid te opórteat fácere.

Aña. Apériens Petrus os suum, dixit : In veritáte cómperi quóniam non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet Deum, et operátur justítiam, accéptus est illi.

Aña. Adhuc loquénte Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes, qui audiébant verbum : et erant loquéntes linguis, et magnificántes Deum. Tunc Petrus jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

℣. Nimis honoráti sunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 16.

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Caesaréae Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. *Comm. in Matth. cap.* 16.

PULCRE intérrogat : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de Fílio hóminis loquúntur, hómines sunt : qui vero divinitátem ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt : Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquírere singulórum, et disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex prophétis : cum sic potúerint erráre in Elía, et Jeremía, quómodo Heródes errávit in Joánne, dicens : Quem ego decollávi Joánnem,

ipse surréxit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus, fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar Jona : quia caro, et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in caelis. Et ego.

Lectio viij.

VOS autem quem me esse dícitis? Prudens lector atténde, quod ex consequéntibus, textúque sermónis, Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixísset : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit: Vos autem quem me esse dícitis? Illis, quia hómines sunt, humána opinántibus, vos, qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur : Tu es Christus, fílius Dei vivi. Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, * Ut non defíciat fides tua : et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Simon, ecce satan expetívit vos ut cribráret sicut tríticum : ego autem rogávi pro te. Ut.

Lectio ix.

RESPONDENS autem Jesus, dixit ei : Beátus es Simon Bar Jona. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat : Tu es Christus, fílius Dei vivi : mercédem recépit vera conféssio : Beátus es Simon Bar Jona. Quare? Quia non revelávit tibi caro, et sanguis : sed revelávit Pater. Quod caro, et sanguis reveláre non pótuit, Spíritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu sancto hábeat, cujus et fílius appellándus sit. Síquidem Bar Jona in nostra lingua sonat, fílius colúmbae.

℟. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in caelis : * Et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et In caelis. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam. Et quodcúmque. Glória Patri. In caelis.

Ante Laudes, ℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam.

IN LAUDIBUS.

Aña. Petrus, et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do.

Aña. **Dixit Angelus ad Petrum : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.**

Aña. **Petre, amas me? pasce oves meas. Tu scis, Dómine, quia amo te.**

Aña. **Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam.**

Capit. **Petrus quidem.** ut supra in Vesperis, pag. **505.**

Hymnus. **Olívae binae. Sit Trinitáti.** ut in Vesperis, p.**505.**

℣. **Annuntiavérunt.**

Ad Benedíctus, Aña. **Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in caelis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in caelis : dixit Dóminus Simóni Petro.**

Oratio.

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti : da Ecclésiae tuae, eórum in ómnibus sequi praecéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Memoria de S. Joanne.

Ad Tertiam, Capit. **Petrus quidem.** ut supra in Vesp.

℟℟. et ℣℣. Horar. de Comm. Apost. pag. **xv.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Act.* 12.

ANGELUS Dómini ástitit : et lumen refúlsit in habitáculo : percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Et cecidérunt caténae de mánibus ejus.

AD NONAM.

Capitulum. *Cap.* 12.

NUNC scio vere quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judaeórum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Petrus, et Joánnes.** j. Laudum. Ps. **Dixit Dóminus.** cum ceteris de Apost. pag. **xvj.**

Capit. **Jam non estis.** ut in Communi Apost. pag. **iij.**

Hymnus ut in j. Vesperis, pag. **505.**

℣. **In omnem terram.**

Ad Magnificat, Aña. **Gloriósi príncipes terrae, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.**

Oratio. **Deus, qui hodiérnam.** ut supra.

Deinde Mem. de S. Joanne.

PER OCTAVAM.

Omnia desumantur ex Communi Apostolorum, praeter Hymnos, qui dic. ut in die festi, Añas ad Benedíctus, et ad Magnificat, et Orat. **Deus, qui hodiérnam.**

Ad Bened. vel ad Mem. in Laud. Aña. **Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.**

℣. **Annuntiavérunt.**

Oratio. **Deus qui hodiérnam diem.** ut supra.

Ad Magn. vel ad Mem. in Vesp. Aña. **Gloriósi príncipes terrae, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.**

℣. **In omnem terram.**

Oratio ut supra.

PRIMA DIE

infra Octavam SS. Apostolorum Petri et Pauli.

De Sermóne sancti Leónis Papae.

Ex Serm. I. in natali SS. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iij.

PRETIOSA est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus : nec ullo crudelitátis génere déstrui potest, sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur : et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quae síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista praeclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui Apostolicórum aemuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi in multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

SECUNDA DIE

infra Octavam SS. Apostolorum Petri et Pauli.

De Expositióne sancti Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

Serm. 32. in morali exhortatione.

Lectio iij.

NON ita caelum splendéscit, quando rádios sol demíttit, quemádmodum Romanórum Urbs, duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, et horréte, quale spectáculum visúra sit Roma. Paulum vidélicet repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem, in occúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur Urbs ista? quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? Proptérea admíror hanc Urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiae. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affígi sepúlcro, vidére púlverem córporis illíus, quae adhuc in Christo déerant adimpléntis, stígmata illíus gestántis, praedicatiónem Evangélii ubíque seminántis.

DOMINICA

infra Octavam SS. Apostolorum Petri et Pauli.

In j. Nocturno, Lectiones de Apostolo Dominicae occurrentis.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Hom. 5. *de SS. Apost. Petro et Paulo, post initium.*

Lectio iv.

ON sine causa factum putémus, fratres caríssimi, quod gloriosíssimi christiánae fídei príncipes Petrus et Paulus, una die, uno in loco, unius tyránni toleravére senténtiam. Una die passi sunt, ut ad Christum páriter perveníent : uno in loco, ne álteri Roma deésset : sub uno persecutóre, ut aequális crudélitas utrúmque constríngeret. Dies ergo, puto, pro mérito, locus pro glória, persecútor decrétus est pro virtúte. Et in quo tandem loco martyrium pertulérunt? In Urbe Roma, quae principátum et caput óbtinet Natiónum : scílicet ut ubi caput superstitiónis erat, illic caput quiésceret sanctitátis : et ubi Gentílium príncipes habitábant, illic Ecclesiárum príncipes moraréntur.

Lectio v.

CUJUS autem mériti sint beatíssimi Petrus et Paulus, hinc póssumus intellígere, quod cum Dóminus Oriéntis regiónem própria illustráverit passióne, Occidéntis plagam, ne quid minus esset, vice sui, Apostolórum sánguine illumináre dignátus est. Et licet illíus pássio nobis suffíciat ad salútem, tamen étiam horum martyrium nobis cóntulit ad exémplum. Hodiérna ígitur die beáti Apóstoli sánguinem profudérunt. Sed videámus causam, quare ista perpéssi sunt; scílicet quod inter cétera mirabília, étiam magum illum Simónem oratiónibus suis de áeris vácuo praecípiti ruína prostravérunt.

Lectio vj.

CUM enim idem Simon se Christum díceret, et tamquam fílium ad Patrem asséreret volándo se posse conscéndere, atque elátus súbito mágicis ártibus voláre coepísset : tunc Petrus fixis génibus precátus est Dóminum, et precatióne sancta vicit mágicam levitátem. Prior enim ascéndit ad Dóminum orátio, quam volátus : et ántea pervénit justa petítio, quam iníqua praesúmptio : ante Petrus in terris pósitus obtínuit quod petébat, quam Simon perveníret in caeléstibus, quo tendébat. Tunc ígitur Petrus velut vinctum illum de sublími áere depósuit, et quodam praecipítio in saxo elídens, ejus crura confrégit : et hoc in oppróbrio facti illíus,

ut qui paulo ante voláre tentáverat, súbito ambuláre non posset, et qui pennas assúmpserat, plantas amítteret.

In iij. Nocturno, Homilia de Dominica occurrente.

DIE XXX. JUNII.

In Commemoratione S. Pauli Apostoli. Duplex.

Si contingat hoc festum habere j. Vesperas : super Psalm. Aña. **Ego plantávi.** j. Laudum, pag. **518.** et sola dicatur.

Capit. **Magnificábitur.** ut in Laudibus, pag. **518.**

℟. ix. **Sancte Paule Apóstole.** ibid.

Hymnus. **Doctor egrégie.** ut infra.

℣. **Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.** ℟. **Praedicátor veritátis in univérso mundo.**

Ad Magnificat, Aña. **Sancte Paule.** V. Laudum, pag. **518.**

Oratio. **Deus, qui multitúdinem géntium.** ut infra in Laudibus, pag. **519.**

Quod si contingat hoc festum celebrari immediate post aliud habens ij. Vesperas integras, fiat de illo Memoria per Aňam, ℣. et Orat. designatam pro j. Vesp.

Si tamen infra Oct. Apost. festum hoc vel habuerit j. Vesperas, vel fieret de illo Mem. ut dictum est, fiet tunc quoque propter Oct. Mem. de S. Petro per Aňam, ℣. et Orat. ut in Laud. infra, pag. **519.**

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Laudémus Deum nostrum * In solemnitáte Apóstoli Pauli.**

Hymnus.

DOCTOR egrégie Paule mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage :
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc, et modo, per aetérna saecula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. **Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : et cognovérunt grátiam, quae data est mihi a Christo Dómino.** Psalm. **Caeli enárrant.** cum ceteris de Comm. Apost. pag. **v.**

Aña. **Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex.**

Aña. **Mihi vívere Christus est, et mori lucrum : gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.**

℣. **In omnem terram.**

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 13.

RANT autem in ecclésia, quae erat Antióchiae, prophétae, et doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchae collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum, et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu sancto abiérunt Seléuciam, et inde navigavérunt Cyprum.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : et cognovérunt grátiam Dei, * Quae data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit : et grátia ejus semper in me manet. Quae.

Lectio ij.

ET cum veníssent Salamínam, praedicábant verbum Dei in synagógis Judaeórum. Habébant autem et Joánnem in ministério. Et cum perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judaeum, cui nomen erat Bárjesu, qui erat cum procónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnaba, et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quaerens avértere procónsulem a fide.

℟. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre * In illum diem. ℣. Repósita est mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus. In.

Lectio iij.

SAULUS autem, qui et Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens in eum, dixit : O plene omni dolo, et omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis justítiae, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris caecus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum calígo, et ténebrae, et circúiens quaerébat qui ei manum daret. Tunc procónsul cum vidísset factum, crédidit admírans super doctrína Dómini. Et cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliae. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósita est mihi Coróna justítiae. ℣. Grátia Dei sum id quod

sum, et grátia ejus in me vácua non fuit. Ideóque. Glória Patri. Coróna.

In secundo Nocturno.

Aña. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Aña. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, praedicátor veritátis in univérso mundo.

Aña. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus : qui et méruit thronum duodécimum possidére.

℣. Constítues eos príncipes.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 8. de Laud. Pauli.

Lectio iv.

SAEPE fúlgido caeli globo delectátus óculus, ad spectáculum oppósiti e regióne lúminis sese violénter inténdit : et licet séntiat áciem suam ímparem radiórum esse certámini, desidério tamen illíus pulchérrimi lúminis intuéndi, libénter inaccessíbili radiántis orbis reluctátur corúsco. Tale ígitur quídpiam ego ipse perpétior, qui cum vídeam própriae mentis óculos ex rádiis Apostólici splendóris hebetári, cúpio tamen Pauli ánimam, miro fulgóre virtútum rutilántem, velut éminus intuéri, et contra importábiles solis micátus contentiósa subíre certámina. Sol enim quidam est homínibus Paulus, qui totum prorsus orbem fulgéntibus linguae suae rádiis illuminávit : quique, univérsas circumeúndo gentes, cursum omníno solis imitátus est.

℟. Repósita est mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus * In illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre. In illum.

Lectio v.

JUDICES, in praedicatiónem Evangélii saeviéntes, suae astábant catérvae. Reges júgiter idípsum bellum gerébant. Audítam crucem cuncti abominabántur exércitus, quam sapiéntes recípere nesciébant, quasi signum útique damnáti : sed Paulo totíus hoc mundi bellum omni erat pace jucúndius. Delectábat enim, quicúmque illum propter Evangélium vulnerábat. Hinc est, quod ille Graeciam atque Barbáriam, cum illátis sibi vulnéribus, álacer circuíbat, non minus plagis suis gaudens, quam régiis triúmphis : haud áliter delectátus naufrágiis, quam céteri acquisítis solent gaudére thesáuris.

℟. Grátia Dei sum id quod sum, * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operá-

tus est et mihi inter gentes. Et grátia.

Lectio vj.

LIVORIBUS, quos ei vérbera saepius inferébant, quasi quibúsdam gloriabátur corónis : tribulatiónibus, ut delíciis utebátur : squalóre cárceris, ut paradísi amoenitáte gaudébat. Cui te, o beáte Paule, justórum véteris Testaménti vel novi áudeam comparáre? Omnium quippe virtútem, quasi in arca quadam, sed cum multo prorsus cúmulo, condidísti. Dénique étiam si totum contra te áliquis sigillátim justórum appéndat chorum, invéniet trútinam virtútum pondéribus a tua parte depréssam.

℟. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum : * Gloriári me opórtet In cruce Dómini nostri Jesu Christi. ℣. Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Gloriári. Glória Patri. In cruce.

In tertio Nocturno.

Aña. Ter virgis caesus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christo Dómino.

Aña. Repósita est mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex.

Aña. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meae ángelus sátanae, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut auferrétur a me: et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

℣. Nimis honoráti sunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. *in Matth.*

SIC dícere vidétur : Nolíte turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque praestáre, et non permíttere ut grave quid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis; sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis : tamen sic éxpedit fíeri. Hoc et vos quoque illustrióres fáciet, et meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos, ut tales essétis, feci.

℟. Damásci praepósitus gentis Arétae regis vóluit me comprehéndere : a frátribus per murum * Submíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus et Pater Dómini no-

stri Jesu Christi scit quia non méntior. Submíssus.

Lectio viij.

SED inspiciámus quam prudéntiam éxigit : serpéntis certe. Nam quemádmodum serpens totum seípsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet : eódem tu quoque modo, praeter fidem, cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est, et radix, qua serváta, étiam si ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis.

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, praedicátor veritátis in univérso mundo : * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per.

Lectio ix.

IDCIRCO nec símplices solum jussit esse, nec prudéntes solum; sed ambo haec in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur. Quod si rebus ipsis id ita fíeri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum : perspícies proféctо, cum saepe Judaeórum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos, colúmbae simplicitátem imitándo, et cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem exstinxísse, ímpetum retardásse.

℟. Sancte Paule Apóstole, praedicátor veritátis, et Doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, Qui te elégit. ℣. Ut digni efficiámur grátia Dei. Intercéde. Glória. Qui.

Ante Laudes, ℣. Dedísti hereditátem.

IN LAUDIBUS.

Aña. Ego plantávi, Apóllo rigávit : Deus autem increméntum dedit, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit. cum céteris, pag. xj.

Aña. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Aña. Grátia Dei in me vácua non fuit : sed grátia ejus semper in me manet.

Aña. Damásci praepósitus gentis Arétae regis vóluit me comprehéndere : a frátribus per murum submíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

Aña. Sancte Paule Apóstole, praedicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Capitulum. *Phil.* 1.

MAGNIFICABITUR Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem. Mihi enim vívere Christus est, et mori lucrum.

Hymnus. Ætérna Christi. ut in Comm. Apost. pag. xv.

Ad Benedictus, Aña. **Ego enim jam delíbor, et tempus meae resolutiónis instat : bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : súperest mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.**

Oratio.

DEUS, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli praedicatióne docuísti : da nobis, quaesumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Mem. S. Petri, Aña. **Petre, amas me? pasce oves meas. Tu scis, Dómine, quia amo te.**

℣. **Tu es Petrus.**

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni caeléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis.

Deinde fiat Memoria de S. Joanne.

AD TERTIAM.

Capit. **Magnificábitur.** ut supra. ℟℟. Horarum de Comm. Apost.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. *Tim.* 1.

SCIO cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

AD NONAM.

Capitulum. 2. *Tim.* 4.

BONUM certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Ego plantávi.** j. Laudum.

Capitulum. **Jam non estis.** ut in Comm. Apost. pag. **iij.**

Hymnus. **Aurea luce.** ut in festo SS. Apost. Petri et Pauli ad j. Vesperas, pag. **505.**

℣. **In omnem terram.**

Ad Magnificat, Aña. **Isti sunt duae olívae, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum : habent potestátem cláudere caelum núbibus, et aperíre portas ejus : quia linguae eórum claves caeli factae sunt, allelúia.**

Oratio. **Deus, qui hodiérnam.** pag. **511.**

Mem. de S. Joanne per Aňam. **Pro eo.** ut in j. Vesperis.

℣. **Fuit homo missus a Deo.**

Oratio. **Deus, qui praeséntem.** ut in ejus festo in Laudibus, pag. **500.**

Si contingat hoc festum transferri extra Oct. Apost. tunc nihil fiet de S. Petro, et in ij. Vesperis dicentur Psalmi de Comm. Apost. Reliqua, excepto ℟. ut supra pro j. Vesperis notatum est.

—*—*—

DIE I. JULII.

Octava S. Joannis Baptistae.
Simplex.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Hom. 3. in Nativ. S. Joannis Baptistae.

Lectio iv.

ESTIVITATEM praeséntis diéi, fratres caríssimi, venerándi Joánnis Baptístae genuína natívitas consecrávit : qui idcírco in hoc saeculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut ómnium étiam per eum Prophetárum praecónia firmaréntur. Nec immérito illum praecípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus.

Lectio v.

HIC enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum praesciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre praeséntem. Hic est ille, quem, inspiránte Deo, praescius annúntiat Isaías, dicens : Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres caríssimi, beátus Joánnes praedicátus est Vox, qui caeléstis Verbi et praeco mittebátur, et testis.

Lectio vj.

HIC est ille, cujus per Angelum Gabriélem praenuntiátur natívitas, et nomen, et méritum. Hic est, qui judício caeléstis senténtiae, cunctis mortálibus anteféртur, dicénte Dómino : Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptísta. Quam pulcre dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem! quia ille omnímode major erat Joánne, qui de Vírgine nascebátur. Quibus prospéctis, advértite dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere : qui, ut honorábilis sit, a sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus a Dómino, et perpétua sanctae mortis glória consecrátus.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Elísabeth. ut in festo, pag. 498.

IN II. VESPERIS.

Ad Memor. Aña. Et factum est in die octávo, venérunt pater, et mater, et cognáti ejus ad circumcisiónem púeri, et vocábant eum nómine patris sui Zacharíam. Et dixit mater ejus : Nequáquam, sed vocábitur Joánnes.

℣. Fuit homo missus a Deo.

Orátio. Deus, qui praeséntem. pag. 500.

DIE II. JULII.

In Visitatione B. M. V.

Totum Duplex.

Omnia, praeter hic designata, fiant ut in Nativit. beatae Virg. die viij. Septembris; sed loco illius vocis, **Natívitas,** dicatur, **Visitátio.**

Capitulum. *Cant.* 2.

URGE, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, majestátem tuam supplíciter exorámus : ut sicut Unigénitum tuum per Visitatiónem et salutatiónem Genitrícis ejus púero clauso in útero revelásti; ita méritis ejúsdem Genitrícis, et précibus, ipsum nos fácias reveláta fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

GO flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℟. Hódie visitávit Elísabeth beáta Virgo María ex progénie David, per quam salus mundi credéntibus appáruit : * Cujus vita gloriósa lucem dedit saeculo. ℣. Beatíssimae Vírginis Maríae Visitatiónem devotíssime celebrémus. Cujus.

Lectio ij.

ADJURO vos fíliae Jerúsalem per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit. Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléctus meus cápreae, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos.

℟. Gloriósae Vírginis Maríae Visitatiónem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit : quae Angelo nuntiánte concépit Redemptórem mundi. ℣. Hódie visitávit Elísabeth beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio iij.

EN diléctus meus lóquitur mihi : Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim

hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit : vox túrturis audíta est in terra nostra : ficus prótulit grossos suos : víneae floréntes dedérunt odórem suum. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni : colúmba mea in foramínibus petrae, in cavérna macériae, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphr. mense Julio.

Lectio iv.

UM ad nos adveníssset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amícum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúrae concútiens, exclámat : Vídeo Dóminum, qui natúrae impósuit términos, et non exspécto tempus nascéndi : novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium : in me est enim, qui est aetérnus : egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirabílium compendiósam praedicábo cognitiónem.

Lectio v.

SUM signum : significábo Christi advéntum. Sum tuba : próferam Fílii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam, eo ipso patérnae linguae benedícam, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam, et úterum matérnum vivificábo. Vides, o dilécte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sáltibus lóquitur : nondum appáret, et minas inténtat : nondum ei permíttitur clamáre, et per facta audítur : nondum ducit vitam, et Deum praedicat : nondum áspicit lucem, et Solem índicat.

Lectio vj.

NONDUM páritur, et próperat praecúrrere : non fert enim, praesénte Dómino, continéri : non sústinet natúrae exspectáre términos; sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet praesignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula : et quid ego sédeo vinctus, et retíneor, ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat : et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, praecúrram, et praedicábo ómnibus : Ecce Agnus Dei, qui tollit peccáta mundi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* I.

IN illo témpore : Exsúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíae, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. I. *Comm. in Luc. cap.* I.

CONTUENDUM est, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur : María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Maríae, et praeséntiae Domínicae benefícia declarántur. Vide distinctiónem, singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit. Illa natúrae órdine audívit, iste exsultávit ratióne mystérii. Illa Maríae, iste Dómini sensit advéntum.

Lectio viij.

ISTAE grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur proféctibus : duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exsultávit infans, et repléta mater est. Non prius mater repléta, quam fílius : sed cum fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit et matrem. Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? Hoc est, quantum bonum mihi áccidit, ut mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, cognósco mystérium : Mater Dómini verbo feta, Deo plena est.

Lectio ix.

MANSIT autem María cum illa quasi ménsibus tribus, et revérsa est in domum suam. Bene indúcitur sancta María et exhibuísse offícium, et mysticum númerum custodísse. Non enim sola familiaritátis est causa, quod diu mansit; sed étiam tanti Vatis proféctus. Nam si primo ingréssu tantus proféctus éxstitit, ut ad salutatiónem Maríae exsultáret infans in útero, replerétur Spíritu sancto mater infántis; quantum putámus, usu tanti témporis sanctae Maríae addidísse praeséntiam? Ungebátur ítaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta. Amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur.

℟. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam Visitatiónem. Quia. Glória. Christus.

In Laud. Capit. Surge. etc. et similiter ad Tertiam.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Cant.* 2.

ECCE diléctus meus venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est cápreae, hinnulóque cervórum.

AD NONAM.

Capitulum. *Cant.* 2.

OSTENDE mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

Per Octavam, omnia ut infra Oct. Nativit. B. M. V. praeter superius posita, et Lect. seq.

UNICA DIE

infra Octavam Visitationis B. M. V.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Lectio iij. *Serm.* 91.

SEXTO mense suae matris exsúltat in útero Joánnes, et in úterum Vírginis venísse núntiat Christum. Fervens núntius, qui ante gestívit nuntiáre, quam vívere. Impátiens dux, qui ántequam perveníret ad corpus, pervénit ad regem : ante rápuit arma, quam membra : ante áciem pétiit, quam lucem : et ut vínceret mundum, vicit ante natúram : et quia tardábat corpus, solo spíritu implet evangelizántis offícium.

DIE III. JULII.

B. Marci Mutinensis Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui per beátum Marcum Confessórem tuum, permúltos errántes in viam justítiae redíre fecísti : concéde, ut ejus intercessióne nos quoque a vítiis absolúti, ad aetérna gáudia perveníre felíciter valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEATUS Marcus, Mútinae ortus, statim ac divíno lúmine terrenárum rerum vanitátem perspéxit, mundo núntium remíttere státuit : ac quo tútius aetérnae suae salúti consúleret, Praedicatórum Ordinem ingréssus est. Religiósae famíliae in pátrio coenóbio, Deo favénte, adscríptus, in id omne stúdium, curámque convértit, ut paréntem ac magístrum suum divum Domínicum, pro suárum ratióne vírium, in se ipso exprímeret. Quocírca oratióni, rerúmque divinárum contemplatióni vacáre, vota sua Deo pie fidelitérque réddere, Institúti a se suscépti leges examússim implére, carnem suam afflígere, omniúmque virtútum género ánimum exornáre nunquam déstitit. Et quóniam Ordinis, quem profésssus fúerat, finis potíssimus est, non própriam tantum, sed proximórum quoque salútem ardénti amóre deperíre : ut id facílius pleniúsque assequerétur, cum morum innocéntia, ac vitae sancti-

táte, litterárum praesértim divinárum stúdium amíco foedere sociávit. Quo factum est ut magnos in doctrína ac virtúte proféctus fécerit, atque ad apostólici viri munus rite obeúndum brevi témpore idóneus apparúerit.

Lectio v.

EVANGELIZANDI verbi Dei munus sibi a Superióribus concréditum álacri libentíque ánimo suscépit : quo quidem magno cum animárum fructu in complúribus Itáliae úrbibus perfúnctus est. Nam quum sanctitátis et doctrínae laude praestáret, divínae eloquéntiae vi, ac praeclaris illibátae vitae exémplis, voce ipsa validióribus, et ingéntem hóminum multitúdinem a vítiis revocátam ad veram christiánae vitae ratiónem tradúxit, et plúrimos ad melióra aemulánda charísmata inflammávit. Multa quoque et insígnia ópera plúribus in locis ad fidélium utilitátem confécit. Pisauréns Ordinis sui coenóbio Praeses datus, súbditis sibi frátribus clarissimárum splendóre virtútum praelúxit, ac sanctitátis suae opiniónem in ómnium cívium ánimis ita excitávit, ut eum tamquam Sanctum venerári coeperint.

Lectio vj.

POST imménsos labóres pro Dei glória, Ecclésiae, proximorúmque salúte exháustos, sénio tandem morbóque conféctus, Pisáuri anno millésimo quadringentésimo nonagésimo octávo, mensis Septémbris die vigésima prima, sanctitáte, méritis, illustribúsque opéribus conspícuus, in Christi crucifíxi ampléxu, in quem praecípuo semper, ac singulári dum víveret ferebátur afféctu, pie sanctéque decéssit. Corpus ejus humilióri primum loco tumulátum, dein ad sacratíssimi Rosárii sacéllum, ac sub ejus ara recónditum fuit. Qua quidem in translatióne, quem ab óbitu obtinúerat, christiáni pópuli cultus erga eum est auctus et in dies propagátus, atque ad haec usque témpora tradúctus. Quem cultum nunquam intermíssum Pius Nonus Póntifex Máximus ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto probávit, atque ut beáti Marci festum cum Offício et Missa in toto Praedicatórum Ordine, nec non in dioecési Mutinénsi, et Nonantuláná celebrarétur, benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de Comm. pag. lxvj.

Mem. SS. Processi et Martiniani Mart. in Laud.

Oratio.

DEUS, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni confessió-

nibus gloriósis circúmdas et prótegis : da nobis et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

DIE VI. JULII.

Octava SS. Apostolorum Petri et Pauli.
Solemnis.

AD VESPERAS.

Psalmi et Aña super Psalm. de Oct. Apost.

Capit. **Jam non estis.** ut in Comm. Apost. pag. **iij.**

Hymnus. **Aurea luce.** ut in festo SS. Apost. Petri et Pauli, pag. **505.**

℣. **In omnem terram.**

Ad Magnificat, Aña. **Gloriósi.** ut in Vesperis infra Oct. pag. **512.**

Oratio.

DEUS, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit : et Coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit; exáudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis aeternitátis glóriam consequámur : Qui vivis.

Mem. de Octava Visitationis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Gaudéte.**

Hymnus. **Aurea. Jánitor. Sit.** pag. **505.**

Psalmi, Añae, ℣℣. ℟℟. de Communi Apost. pag. **v.**

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphr. mense Jun.

Lectio iv.

QUASNAM vobis, o beáti Apóstoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laborástis? Mémini tui, Petre, et obstupésco : recórdor tui, Paule, et excédens mente, ópprimor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid loquar, vestras contémplans afflictiónes, néscio. Quot cárceres sanctificástis? quot caténas decorástis? quot torménta sustinuístis? quot maledícta tolerástis? quómodo Christum portástis? quómodo praedicatióne Ecclésias laetificástis? Sunt benedícta vestrae linguae instruménta : sánguine conspérsa sunt membra vestra propter Ecclésiam.

Lectio v.

GAUDEAS, Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi frueréris. Et ad Magístri quidem similitúdinem voluísti crucifígi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tamquam qui a terra in caelum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, qui assídue ei, et ejus sponsae Ecclésiae servísti, qui fervénti spíritu Dómi-

num dilexísti, ómnium Apostolórum fidelíssimus.

Lectio vj.

GAUDEAS et tu, beáte Paule, cui caput fuit ense amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári possunt. Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, domínicum, inquam, instruméntum, quod a caelo habétur in admiratióne, et quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus, qui te percússit, túnica apparéntem? Qui ánimam illíus bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, et clavi Petri pro gemmis infíxis in diadémate.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo témpore: Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et praecédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 14. *de verbis Domini.*

CUM sanctum Evangélium legerétur, audívimus navículam periclitántem, Christum periclitántibus subveniéntem, Petrum veniénti Christo occurréntem. In quibus ómnibus miráculum spectávimus: mystérium requirámus. Quando enim póssumus de divínis opéribus, quae legúntur, intelléctum alicújus mysticae significatiónis exscúlpere, quasi de abstrúsis favórum cellis mella prodúcimus: vel Christi discípulos imitántes, spicas mánibus confricámus, ut ad laténtia grana perveniámus.

Lectio viij.

ASCENDIT ergo Dóminus noster Jesus Christus in montem solus oráre. Mons altitúdo est. Quid enim in hoc mundo áltius caelo? Quis vero in caelum ascéndit, novit óptime fides vestra. Cur autem solus ascéndit? Quia nemo ascéndit in caelum, nisi qui descéndit de caelo, Fílius hóminis, qui est in caelo. Quamvis et in fine, cum vénerit, et nos omnes membra sua collégerit, ac leváverit in caelum, étiam tunc solus ascéndet: quia caput cum córpore suo, unus est Christus.

Lectio ix.

NUNC ipse ascéndit solus oráre, quia ascéndit ad Patrem pro nobis interpelláre. Verúmtamen, caríssimi, dum ille orat in excélso, navícula turbátur flúctibus in profúndo. Quia insúrgunt fluctus, potest illa navícula turbári: sed quia Christus orat, non potest mergi.

Navículam istam, fratres, Ecclésiam cogitáte : turbuléntum mare, hoc saeculum. Quando áliquis ímpiae voluntátis, máximae potestátis, persecutiónem indícit Ecclésiae, super navículam Christi grandis unda consúrgit. Sed in his tentatiónibus erigátur anténna, ut, suspénsa árbori, crucem figúret. Hanc Christiánus respíciat, ut non defíciat.

IN LAUDIBUS,

Et ad Horas, Añae, Capitula et ℟℟. de Comm. Apost. pag. **xv**.

Hymnus. **Olívae. Sit Trinitáti.** ut in festo SS. Apostolorum Petri et Pauli, pag. **505**.

℣. **Annuntiavérunt.**

Ad Benedictus, Aña. **Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.**

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Hoc est.** j. Laud.

Psalmi de Apost. Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Isti sunt duae olívae, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum : habent potestátem cláudere caelum núbibus, et aperíre portas ejus : quia linguae eórum claves caeli factae sunt, allelúia.**

DIE VII. JULII.

B. Benedicti XI.
Papae et Conf. Ord. Praed.
Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Benedíctum Pontíficem tuum benedictiónis tuae grátia sublevásti ad caelum : pópulum tuum, quaesumus, nova benedictióne grátiae tuae sanctífica; et a cunctis malis imminéntibus, ejus méritis et précibus, tua nos virtúte defénde. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Fidélis sermo.** de Comm. Conf. Pont. pag. **liij.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ENEDICTUS Undécimus, ex honésta Boccasinórum família Tarvísii natus, anno aetátis décimo quarto Praedicatórum institútum ampléxus est : in quo humánis divinísque stúdiis quatuórdecim annis impénse vacávit, totidémque summa cum eruditiónis laude privátim ac públice dócuit. Sanctitátis et prudéntiae fama conspícuus, per vários gradus et dignitátes Ordinis ad suprémum ejus Magistérium evéctus est : quo in múnere céteris exémplo praelúcens, disciplínam mirífice fovit, ac brevi témpore Ordinem ipsum amplificávit. Illíus ópera Bonifácius Octá-

vus in pacificándis Galliárum et Británniae régibus felíciter usus, lustrándis commíssis sibi provínciis in Gállia peregrinántem, sanctae Románae Ecclésiae Cardinálem Presbyterum creávit, atque ad Urbem accítum, in Pannóniam Legátum designávit : ubi tres príncipes de regni illíus successióne contendéntes, mira dexteritáte compósuit.

Lectio v.

PACATA Hungária, Romam revérsus, Bonifácio Anágniae circumvénto, inter hóstium minas et invasiónes fórtiter ástitit, haesítque indivúlse, réliquis ferme ómnibus ab eo fugiéntibus. Mox eódem Pontífice humánis rebus exémpto, in Petri sedem mira Patrum consensióne suffféctus est. In eo dignitátis fastígio, ab omni fastu prorsus aliénus, demissiónem áдeo cóluit, ut addúctam ad se matrem adhuc supérstitem, paulo splendídius, ut decére videbátur, ornátam, a se dimíserit tamquam non suam : mox vero natívo atque humilióre cultu vestítam peramánter amplexátus, honorífice hábuit. Violátae in praedecessóre suo Pontifíciae dignitátis auctóres anathémate mulctávit; ab illo autem sevérius hábitos, prístinis honóribus restitútos, in véniam et grátiam recépit. Pacándis Itáliae provínciis, Guelphórum et Gibellinórum, Albórum et Nigrórum factiónibus misérrime divexátis, Nicoláum Cardinálem Praténsem Ordinis Praedicatórum a látere Legátum creávit : eumdémque in Angliam, Scótiam, et Hibérniam ad conciliándos reges et príncipes ire jussit.

Lectio vj.

PACIS studiosíssimus, eam náviter promóvit, tum in Germánia, cui intestínis dissídiis laboránti praesto fuit, cum in Sicília, quam, subláto interdícto, communióni restítuit. Sed et Galliárum regni cum Apostólica sede concórdiam, paulo ántea gravíssime laesam, felíciter instaurávit. In Oriéntem étiam, aliásque schismaticórum províncias, Apostólicae mentis curas porréxit, et Martíno Archiepíscopo Antibarénsi disciplínae ecclesiásticae restauratiónem impénse commendávit. Sérviae regem Oròsium ad ejurándum schisma lítteris amantíssimis excitávit. Syriae demum ac Palaestínae recuperándae inténtum, alíaque ad religiónis increméntum cogitántem atque moliéntem, commúnis necéssitas praevénit. Mórtuus est Perúsii anno millésimo trecentésimo quarto, nono Pontificátus mense nondum expléto : humilíque, ut ipse jússerat, loco apud Fratres suos Praedicatóres ibi cónditus est, miráculis statim

post óbitum clarus. Cultum ab immemorábili témpore ei delátum Clemens Duodécimus approbávit : utque ejus festum cum Offício et Missa sub ritu Dúplici in univérso Praedicatórum Ordine, atque a clero Tarvisíno et Perusíno celebrarétur, indúlsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Homo péregre.** ut in Comm. Conf. Pont. pag. **lxj.**

DIE IX. JULII.

SS. Joannis Ord. Praed.
et soc. Mart. Gorcomiensium.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Lauda Deum tuum, Sion, quóniam benedíxit fíliis tuis in te : ecce vénient in vestiméntis justítiae, et coróna áurea super caput eórum.** Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. **j.**

Capitulum. *Apoc.* 12.

ANCTI vicérunt propter sánguinem Agni, et propter verbum testimónii sui, et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem.

℟. ix. **Audíta est.** pag. **535.**

Hymnus.

MARTYRUM virtus, validúmque robur,
Palma victórum, decus, et coróna,
Christe Rex, tanti mémorum triúmphi
Vócibus adsis.

Hac die sacra pópulus fidélis
Mílites Christi, fídei colúmnas,
Agmen invíctum, celebráre digno
Cármine gestit.

Inter hos noster júbilans triúmphum
Ordo praecl ári récolit Joánnis,
Qui suam pastor bonus immolávit
Pro grege vitam.

Férvidi sacro pietátis igne,
Pábulum praebent pópulo salútis :
Nec minae terrent : Deus ipse corda
Próvidus afflat.

Sit Patri virtus, honor et potéstas,
Fílio sit laus párilis per aevum,
Flámini sancto résonent perénni
Cántica voce. Amen.

℣. **Ora pro nobis beáte Joánnes cum sóciis tuis.**

Ad Magnificat, Aña. **In poténtia bráchii tui, Dómine, dispérgens supérbos, respexísti humilitátem servórum tuórum : et ecce beátos eos dicent omnes generatiónes.**

Oratio.

DEUS, qui beatórum Mártyrum tuórum Joánnis et sociórum ejus, gloriósum pro fide tua certámen aeternitátis láurea decorásti : concéde propítius, ut eórum méritis et imitatióne certántes in terris, cum ipsis coronári

mereámur in caelis. Per Dóminum.

Deinde fiat Mem. de Oct. Simpl. Visitat. in utrisque Vesperis et Laudibus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Deum, qui suos Mártyres aetérnis corónis decorávit, * Veníte adorémus.

Hymnus.

HAERESUM surgunt nova monstra : crescit
Mílitum Christi píetas et ardor,
Scútaque invíctae fídei tenéntes,
Fórtiter instant.

Tu Deus, clamant, hómini parásti
Caelicum panem, solidáque in arce,
Christe, tu Petro fídei dedísti
Esse magístrum.

Jam phalanx pergit generósa morti
Obviam; Jesum vocat hic, Maríam
Alter implórat, moriénte matrem
Ore salútans.

Sic diem fortes óbeunt suprémum,
Hostis insáni fera vis triúmphat,
Membra spargúntur temeráta, terram
Sanguis inúndat.

Sit Patri. etc. ut in j. Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. Non abiérunt in consílio impiórum : sed in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmi de Comm. plur. Mart. pag. xxxv.

Aña. Super Sion montem sanctum Dómini praedicábant praecéptum ejus.

Aña. Oculi Dómini in páuperes respíciunt : quóniam justus Dóminus et justítias diléxit.

℣. Laetámini in Dómino.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 3.

JUSTORUM ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : et aestimáta est afflíctio éxitus illórum : et quod a nobis est iter, extermínium : illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur : quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllae in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. Obtulérunt hóstiam laudis semper Deo, fructum labiórum confiténtium nómini ejus :

Ideo in perpétuum coronáti triúmphant. ℣. Justórum sémita, quasi lux splendens, procédit et crescit usque in perféctam diem. Ideo.

Lectio ij. *Cap.* 5.

TUNC stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátae salútis, dicéntes intra se, poeniténtiam agéntes, et prae angústia spíritus geméntes. Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum aestimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est. Ergo errávimus a via veritátis, et justítiae lumen non luxit nobis, et sol intelligéntiae non est ortus nobis. Lassáti sumus in via iniquitátis et perditiónis, et ambulávimus vias diffíciles, viam autem Dómini ignorávimus.

℟. Viri sancti majóres divítias aestimavérunt thesáuro peccatórum impropérium Christi : * Aspiciébant enim in remuneratiónem. ℣. Magis eligéntes afflígi cum pópulo Dei, quam temporális peccáti habére jucunditátem. Aspiciébant.

Lectio iij.

TALIA dixérunt in inférno hi, qui peccavérunt : quóniam spes ímpii tamquam lanúgo est, quae a vento tóllitur : et tamquam spuma grácilis, quae a procélla dispérgitur : et tamquam fumus, qui a vento diffúsus est : et tamquam memória hóspitis uníus diéi praetereúntis. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini : quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos.

℟. Ecce inimíci tui, Dómine, sonuérunt, et qui odérunt te, extulérunt caput advérsus sanctos tuos. * Si Deus pro nobis, quis contra nos? ℣. Confitébimur tibi Deus, confitébimur, et narrábimus nomen tuum. Si. Glória Patri. Si.

In secundo Nocturno.

Aña. Habitábunt in tabernáculo Dei, et requiéscent victóres in monte sancto ejus.

Aña. Dóminus pars hereditátis eórum, et cálicis eórum : ipse est qui restítuit hereditátem eis.

Aña. Ascéndent in montem Dómini, et stabunt in loco sancto ejus : et accípient benedictiónem a Dómino.

℣. Exsúltent justi.

Lectio iv.

AECULUM décimum sextum, Calviniánae pravitátis tumúltibus memorábile, insígne christiánae fortitúdinis in Bélgio tulit exémplum. Novémdecim quippe Mártyres, vulgo Gorcomiénses ex passiónis loco dicti, pro asserénda reáli córporis Christi in Eucharistía praeséntia, ac Románi Pontíficis primátu, glorióse certárunt. Hos inter enítuit beátus Joánnes Germánus Ordinis Praedicatórum, vitae sanctitáte, ac lítteris commendábilis. Cum enim Superiórum nutu Hornariénsem paróchiam in Hollándia administráret, ac pro múneris débito conjéctos in cárcerem pro causa fídei, Párochos, Religiósos, aliósque curae suae commíssos fidéles invíseret, ac Sacraménta ministráret, in eúmdem ipse conjéctus est.

℟. Accingímini, et estóte fílii poténtes, ut pugnétis * Advérsus natiónes, quae convenérunt dispérdere nos et sancta nostra. ℣. Deus noster refúgium et virtus : in ipso sperávit cor nostrum, et adjúti sumus. Advérsus.

Lectio v.

VARIIS subínde ludíbriis, torméntis, plagis atrocíssime per dies noctésque plúrimas exagitáta fuit ipsíus, et reliquórum piórum constántia, si quo modo addúci posset ad ejurándam praecípue Christi reálem in Eucharistía praeséntiam, et Románi Pontíficis obediéntiam sacrílege abdicándam. Sed ut pátuit, his terriculaméntis frangi non posse viri fortitúdinem, cum céteris ejúsdem agónis invíctis commilitónibus, ligátus ac seminúdus Brilam addúcitur, ad martyrium extrémo supplício consummándum. In eo itínere una cum sóciis incredibília passus a milítibus, nautis, et haerética plebe, tandem appénsus trabi, hóstia Christi proméruit éffici victor gloriósus.

℟. In mortem trádimur propter Jesum, sed non angustiámur : id enim, quod in praesénti est momentáneum et leve tribulatiónis nostrae, supra modum in sublimitáte * Ætérnum glóriae pondus operátur in nobis. ℣. Non enim sunt condígnae passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quae revelábitur in nobis. Ætérnum.

Lectio vj.

PASSI sunt praeclári Mártyres nona Július circa noctis médium, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. In eorúmdem cadávera saevítum a carnifícibus, dissecuérunt costas, scrutáti sunt ádipem, sparsérunt víscera. Sed Mártyrum suórum nóbilem triúmphum approbárunt caeli miráculis.

Inter haec istud singuláre, quod e loco supplícii germinávit amoenus frutex, tótidem onústus candidíssimis flósculis, quot illic Mártyres certárant pro fídei coróna. Quibus rite examinátis, Clemens Décimus Póntifex Máximus Joánnem, cum resíduis octódecim sodálibus, adscrípsit Beatórum catálogo, et anniversárium deínceps tantae victóriae festum solémniter celebrári concéssit. Sed horum Mártyrum causa íterum apud Apostólicam sedem propósita, Pius Nonus Póntifex Máximus solémni ritu in basílica Vaticána, die sacra Apostolórum Princípibus, ad cujus saeculária solémnia celebránda Cardináles atque Epíscopi ex toto cathólico orbe convénerant, Joánnem cum sóciis Sanctórum albo accénsuit anno millésimo octingentésimo sexagésimo séptimo.

℟. Moriámur omnes in simplicitáte nostra : * Et testes erunt super nos caelum et terra, quod injúste pérditis nos. ℣. Sicut autem fúerit volúntas in caelo, sic fiat. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Oculi Dómini super justos, ut éruat a morte ánimas eórum.

Aña. Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, et húmiles spíritu salvábit : rédimet Dóminus ánimas servórum suórum.

Aña. Dóminus virtútum nobíscum : suscéptor noster Deus Jacob.

℣. Justi autem.

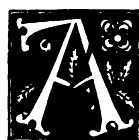
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Beáti éritis cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

De Sermone Domini.

NIMADVERTAT, quisquis delícias hujus saeculi, et facultátes rerum temporálium quaerit in nómine christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram : sicut ore prophético dícitur : Omnis pulcritúdo fíliae regis intrínsecus. Nam extrínsecus maledícta, et persecutiónes, et detractiónes promittúntur : de quibus tamen magna merces est in caelis, quae sentítur in corde patiéntium, eórum qui jam possunt dícere : Gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quóniam tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem : spes autem non confúndit, quia

cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. Non enim ista pérpeti, fructuósum est; sed ista pro Christi nómine, non solum aequo ánimo, sed étiam cum exsultatióne toleráre.

℟. Exhibuérunt córpora sua hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem * In odórem suavitátis. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes suos, ferrum pertránsiit ánimam eórum. In odórem.

Lectio viij.

GAUDETE, inquit, et exsultáte : quóniam merces vestra multa est in caelo. Non hic caelos dici puto, superióres partes hujus visíbilis mundi. Non enim merces nostra, quae inconcússa et aetérna esse debet, in rebus volubílibus et temporálibus collocánda est. Sed in caelis dictum puto, in spiritálibus firmaméntis, ubi hábitat sempitérna justítia : in quorum comparatióne terra dícitur ánima iníqua, cui peccánti dictum est : Terra es, et in terram ibis. De his caelis dicit Apóstolus : Quóniam conversátio nostra in caelis est.

℟. Scimus, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, * Quod aedificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, aetérnam in caelis. ℣. Non contemplántibus quae vidéntur, sed quae non vidéntur. Quod.

Lectio ix.

SENTIUNT ergo jam istam mercédem, qui gaudent spiritálibus bonis : sed tunc ex omni parte perficiétur, cum étiam hoc mortále indúerit immortalitátem. Ita enim persecúti sunt, inquit, et Prophétas, qui ante vos fuérunt. Nunc persecutiónem generáliter pósuit, et in maledíctis, et in dilaceratióne famae : et bene exémplo adhortátus est : quia vera dicéntes solent persecutiónem pati; nec tamen ídeo Prophétae antíqui timóre persecutiónis a veritátis praedicatióne defecérunt.

℟. Audíta est quasi vox turbárum multárum in caelo dicéntium : Allelúia : * Salus et glória et virtus Deo nostro In saecula saeculórum. ℣. Quia vera et justa sunt judícia ejus : et vindicávit sánguinem servórum suórum. Salus. Glória Patri. In saecula.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte Joánnes cum sóciis tuis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Induit Dóminus sanctos suos fortitúdine, et testimónia ejus credibília facta sunt nimis. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Oves páscuae Dómini introiérunt portas ejus in

confessióne, et átria ejus in hymnis.

Aña. Lábiis exsultatiónis laudábunt Dóminum : obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Aña. Benedícite sacerdótes Dómini Dóminum : laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Aña. Exsultábunt sancti in glória, et laetabúntur in cubílibus suis.

Capit. **Sancti.** ut in Vesperis.

Hymnus.

NOCTE jam pulsa, rutiántis astri
Splendor illústrat púgilum triúmphos,
Qui modo in campo cecidére fortes
Gorcomiénsi.

Astra conscéndunt : Deus ipse laetos
Excipit caeli dómibus, supréma
Luce donándos, Deus ipse merces
Factus in aevum.

Plaudit et tellus, celebrátque sanctum
Mártyrum nomen; vólitat per oras
Fama victórum, meritósque digna
Laude repéndit.

O triumphháli redimíta serto
Mártyrum Christi veneránda proles!
Huc tuis adsis memor, ac poténti
Nos prece salva.

Sit Patri virtus, honor et potéstas,
Fílio sit laus párilis per aevum,
Flámini sancto résonent perénni
Cántica voce. Amen.

℣. Mirábilis Deus.

Ad Benedictus, Aña. **Dóminus Deus Israël visitávit et fecit redemptiónem servórum suórum : glorificávit nomen eórum in aetérnum, et eréxit cornu salútis nobis.**

Ad Tertiam, Capit. **Sancti.** ut supra. ℟℟. Horar. ut in Comm. plur. Mart. pag. **xliv.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Sap.* 5.

JUSTI accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini : quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos.

AD NONAM.

Capitulum. *Hebr.* 12.

ACCESSISTIS ad Sion montem, et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem caeléstem, et multórum míllium Angelórum frequéntiam, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in caelis.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Induit Dóminus.** j. Laud. Psalmi de Comm. plur. Mart. pag. **xlv.**

Capit. Hymnus et ℣. ut in j. Vesp.

Ad Magnificat, Aña. **Exaltávit Dóminus húmiles servos**

suos, et suscépit eos in tabernácula sancta, recordátus misericórdiae suae.

Per Octavam, ad Benedictus et Magnificat, Añae ut in die.

DIE X. JULII.

Ad Mem. in j. Vesp. et Laud. SS. Septem fratrum Mart.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

DIE XI. JULII.

Ad Mem. in j. Vesperis et Laudibus S. Procopii Abb.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Dómine, beáti Procópii Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

DIE XII. JULII.

S. Joannis Gualberti Abbatis. Duplex. Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Dómine, beáti Joánnis Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES Gualbértus Floréntiae nóbili génere ortus, dum patri óbsequens rem militárem séquitur, Ugo, únicus ejus frater, occíditur a consanguíneo : quem cum solum et inérmem sancto Parascéves die Joánnes armis ac milítibus stipátus óbvium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctae crucis reveréntiam, quam homicída supplex, mortem jamjam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei cleménter indúlget. Hoste in fratrem recépto, próximum sancti Miniátis templum oratúrus ingréditur, ubi adorátam Crucifíxi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo mirábili facto permótus Joánnes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibídem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac monásticum hábitum índuit : adeóque piis ac religiósis virtútibus brevi corúscat, ut multis se perfectiónis spécimen ac normam praebéret; ita ut ejúsdem loci Abbáte defúncto, commúni ómnium voto in Superiórem eligerétur. At Dei fámulus, cúpiens subésse pótius, quam praeésse, ad majóra divína voluntáte servátus, ad Camaldulénsis erémi íncolam Romuáldum proficíscitur : a quo caeli-

cum sui Institúti vaticínium áccipit : tum suum Ordinem sub régula sancti Benedícti apud Umbrósam vallem instítuit.

Lectio v.

DEINDE plúrimis ad eum, ob ejus sanctitátis famam, úndique convolántibus, una cum iis in sócios adscítis, ad haeréticam et simoníacam pravitátem exstirpándam, et Apostólicam fidem propagándam sédulo incúmbit, innúmera proptérea in se et suis incómmoda expértus. Nam ut eum ejúsque sócios adversárii perdant, noctu sancti Sálvii coenóbium repénte aggrediúntur, templum incéndunt, aedes demoliúntur, et mónachos omnes letáli vúlnere sáuciant; quos vir Dei único crucis signo incólumes prótinus reddit : et Petro ejus mónacho per imménsum ardentissimúmque ignem illaeso mirabíliter transeúnte, optátam sibi et suis tranquillitátem óbtinet. Inde simoníacam labem ab Etrúria éxpulit, ac in tota Itália fidem prístinae integritáti restítuit.

Lectio vj.

MULTA fúnditus eréxit monastéria, eadémque et ália aedifíciis ac reguléri observántia instauráta, sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos sacram supelléctilem véndidit. Ad ímprobos coërcéndos eleménta sibi famulári conspéxit. Ad daemones compriméndos crucem quasi ensem adhíbuit. Demum abstinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratiónibus, carnis maceratiónibus, ac sénio conféctus, dum infírma valetúdine gravarétur, Davídica illa verba persaepe repetébat : Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei? Jamque morti próximus, convocátos discípulos ad fratérnam concórdiam cohortátur, et in brevículo, cui consepelíri vóluit, jussit haec scribi : Ego Joánnes credo et confíteor fidem, quam sancti Apóstoli praedicavérunt, et sancti Patres in quátuor Concíliis firmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo septuagésimo tértio, quarto Idus Júlii. Quem Caelestínus Tértius, innúmeris miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth. c. 5.

GO autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros : benefácite iis, qui odérunt vos. Multi praecépta Dei imbecillitáte sua, non sanctórum víribus aestimántes, putant esse impossibília, quae praecépta sunt, et dicunt suffícere virtútibus, non odísse inimícos : céterum dilígere plus praecipi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília praecípere, sed perfécta. Quae fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est; et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Haec autem Jesus et dócuit, et fecit, dicens : Pater, ignósce illis : quod enim fáciunt, nésciunt.

Lectio viij.

IN réliquis opéribus bonis intérdum potest áliquis qualemcúmque excusatiónem praeténdere : ad habéndam vero dilectiónem nullus se póterit excusáre. Potest mihi áliquis dícere : Non possum jejunáre; numquid potest dícere : Non possum amáre? Potest áliquis dícere : Virginitátem non possum serváre; non possum res totas véndere, et paupéribus erogáre; numquid potest dícere : Non possum dilígere inimícos?

Lectio ix.

NON enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipsam excusatiónem liberáre conémur. Non nobis dícitur : Ite ad Oriéntem, et quaerite caritátem : navigáte ad Occidéntem, et inveniétis dilectiónem. Intus in nostro corde est, ubi redíre jubémur, dicénte Prophéta : Redíte praevaricatóres ad cor. Non enim in longínquis regiónibus invenítur, quod a nobis pétitur.

DIE XIII. JULII.

B. Jacobi a Voragine Episc. et Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Jacóbum Confessórem atque Pontíficem, exímium veritátis praecónem, et pacis conciliatórem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde, ut pacem et veritátem diligámus; et ad te, in quo pax summa est, et pura véritas, perveniámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Fidélis sermo. de Communi Conf. Pont. pag. liij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ACOBUS a natáli solo, quod est óppidum dioecésis Savonénsis, a Vorágine dictus, ineúnte adolescéntia

Génuae Praedicatórum Ordini nomen dedit, magnósque brevi in pietáte progréssus fecit. Singulárem vero doctrínam cum vitae sanctitáte conjúnxit. Nam liberálibus disciplínis, et divínis máxime lítteris excúltus fuit, ut ómnibus admiratióni esset. Assídua sanctórum Patrum lectióne delectabátur, in primis sancti Augustíni, cujus illustrióres senténtias memóriae infíxas tenébat : plúrimum étiam álios doctrína sua adjúvit : nam et de rebus divínis domi privátim scholam hábuit, et in praecípuis Itáliae úrbibus concionatóris munus gessit, magnámque morum mutatiónem, Deo adjuvánte, in pópulo indúxit, multósque voluptáti déditos ad amórem virtútis inflammávit.

Lectio v.

DEINDE, cum Jacóbo praefectúra suae provínciae demandáta fuísset, ádeo laudabíliter se gessit, ut raro exémplo ad plures annos prorogáta illi fúerit. Ab ea autem administratióne expedítus, Génuam venit cum mandátis Honórii Quarti Románi Pontíficis, ibíque negótium sibi impósitum ita confécit, ut magnam a Genuénsibus iníerit grátiam. Ipsis ígitur postulántibus, a Nicoláo Quarto, qui Honório succésserat, Archiepíscopus Genuénsis renuntiátus est. Nihil autem prius hábuit, quam ut partes omnes perfécti pastóris expléret. Coácto provinciálium Episcopórum concílio, fractam superiórum témporum licéntia disciplínam reparávit. Sanctórum cultum summo stúdio amplificávit, sacrásque relíquias honóre débito asservári provídit.

Lectio vj.

GENUENSES jam ab annis quinquagínta in géminas factiónes divísos, eloquéntia, pastoráli sollicitúdine, et dexteritáte in concórdiam, interpósita juraménti religióne confirmátam, revocávit. Frugi ipse et sóbrius, Ecclésiae patrimónium in páuperes erogábat, praesértim vero ut in magna annónae caritáte eos áleret, et públici nosocomíi necessitátibus succúrreret. Inter haec et ália pietátis et religiónis offícia, ab ínito Episcopátu annos sex, menses quátuor, dies quíndecim cum transegísset, Idibus Júlii, anno millésimo ducentésimo nonagésimo octávo, prope septuagenárius pretiósam justórum mortem óbiit : cujus sacrae exúviae subtus aram máximam ecclésiae sancti Domínici pósitae fuérunt, et usque ad annum millésimum septingentésimum nonagésimum octávum asservátae, póstea translátae ad ecclésiam sanctae Maríae de Castéllo Ordinis Praedicatórum, ubi étiam nunc a fidélibus in summa venera-

tióne habéntur. Religiósum cultum, et Beáti títulum, quem jam ab óbitu obtínuit, rite probátum Pius Séptimus Pontífex Máximus confirmávit; qui étiam indúlsit, ut ab univérso Praedicatórum Ordine, et a clero tam saeculári, quam reguári cum dioecésis Genuénsis, tum Savonénsis, beáti Jacóbi festum cum Missa et Offício sub ritu Dúplici quotánnis celebrétur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Homo péregre.** de Communi Conf. pag. **lxj.**

DIE XIV. JULII.

S. Bonaventurae Episcopi et Conf. ac Doct. Ecclesiae. Totum Duplex.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti : praesta quaesumus, ut quem doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in caelis. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 39.

APIENTIAM ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu praesidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiae replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiae suae, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Lectio iij.

IPSE palam fáciet disciplínam doctrínae suae, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in saeculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia. Si permánserit, nomen derelínquet plus quam mille : et si requiéverit, pródderit illi.

In secundo Nocturno.

Ex Actis ejus integre conscriptis, et ex Romano Breviario.

Lectio iv.

ONAVENTURA, Balneorégii in Etrúria natus, cum infans incidísset in vitae perículum, mater ejus vovit, si inde evasísset, se eum Religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque adoléscens in Ordinem Fratrum Minórum adscríbi vóluit, ubi Alexándro de Ales magístro, ad eam doctrínae perfectiónem brevi pervénit, ut séptimo post anno libros Sententiárum Parísiis públice, summa cum laude, sit interpretátus: quos étiam prae-cláris póstea commentáriis illustrávit.

Lectio v.

TANTAE vero puritátis et innocéntiae erat, ut praecéptor ejus Alexánder non dubitárit de illo dícere: Vere Israëlíta, in quo Adam non peccásse vidétur. Post sex annos, sui Ordinis generális Minister Romae factus, ea prudéntiae ac sanctitátis laude ministérium gessit, ut in ómnium ore et admiratióne esset. Multa scripsit, in quibus summam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjúngens, lectórem docéndo movet.

Lectio vj.

IPSUM Gregórius Décimus, ejus sanctimóniae ac sapiéntiae fama commótus, Cardinálem et Epíscopum Albanénsem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas Sanctum appellávit. Cum enim vitam sancti Francísci scribéntem compe-rísset: Sinámus, inquit, Sanctum pro Sancto laboráre. Migrávit e vita prídie Idus Július, in concílio Lugdunénsi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Xystus Quartus Póntifex Máximus rétulit in Sanctórum númerum.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium Vos estis sal terrae. ut in Communi Doct. pag. lxiij.

DIE XV. JULII.

S. Henrici Imperat. Conf. Duplex. Oratio.

DEUS, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum aetérnum transtulísti; te súpplices exorámus: ut sicut illum, grátiae tuae ubertáte praevéntum, illécebras saeculi superáre fecísti; ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ENRICUS cognoménto Pius, e duce Baváriae rex Germániae, ac póstmodum Romanórum imperátor, temporális regni non conténtus angústiis, pro adipiscénda immortalitátis coróna sédulam aetérno Regi exhíbuit servitútem. Adépto enim império, religióni amplificándae studióse incúmbens, ecclésias, ab infidélibus destrúctas, magnificéntius reparávit, plurimísque largitiónibus et praediis locupletávit. Monastéria, alíaque loca pia, vel ipse aedificávit, vel assignátis redítibus auxit. Episcopátum Bambergénsem, hereditáriis ópibus fundátum, beáto Petro, Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum Octávum, a quo impérii corónam accéperat, prófugum excépit, suaeque sedi restítuit.

Lectio v.

IN Cassinénsi monastério gravi deténtus infirmitáte, a sancto Benedícto, insígni miráculo, sanátus est. Románam Ecclésiam amplíssimo diplómate munerátus, eídem tuéndae bellum advérsus Graecos suscépit, et Apúliam, diu ab illis posséssam, recuperávit. Nihil sine précibus ággredi sólitus, Angelum Dómini, sanctósque Mártyres tuteláres pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis quam armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem, raro exémplo, matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam cónjugem suam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam restítuit.

Lectio vj.

DENIQUE rebus ómnibus, quae ad impérii honórem et utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispósitis, et illústribus per Gálliam, Itáliam, et Germániam religiósae munificéntiae vestígiis passim relíctis, postquam heróicae virtútis suavíssimum odórem longe latéque diffúderat, sanctitáte quam sceptro clárior, ad regni caeléstis praemia, consummátis vitae labóribus, a Dómino vocátus est, anno salútis millésimo vigésimo quarto: cujus corpus in ecclésia beatórum Apostolórum Petri et Pauli Bambérgae cónditum fuit, statímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipsum glorificánte, patráta sunt; quibus póstea rite probátis, Eugénius Tértius Sanctórum número illum adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Comm. Conf. pag. lxvj.

DIE XVI. JULII.

In Commemoratione B. M. V. de Monte Carmelo.
Totum Duplex.

Omnia fiant ut in Nativitate B. M. V. mutato nomine **Nativitátis** in **Solemnitátis** : praeter hic posita.

Oratio.

DEUS, qui beatíssimae semper vírginis et Genitrícis tuae Maríae singulári título Carméli Ordinem decorásti : concéde propítius, ut cujus hódie commemoratiónem solémni celebrámus offício; ejus muníti praesídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur : Qui vivis.

Eadem die in utrisque Vesperis et Laudibus fiat Mem. de die oct. Simpl. SS. Joannis et soc. Mart. Gorcom.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

UM sacra Pentecóstes die Apóstoli, caelitus affláti, váriis linguis loqueréntur, et invocáto augustíssimo Jesu nómine, mira multa patrárent : viri plúrimi, qui vestígiis sanctórum Prophetárum Elíae et Eliséi instíterant, et Joánnis Baptístae praecónio ad Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perspécta atque probáta, evangélicam fidem conféstim amplexáti sunt, ac peculiári quodam affédu beatíssimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritáte felíciter frui potuére) ádeo venerári coepérunt, ut primi ómnium in eo Montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam, Vírginis typo insígnem, conspéxerat, eídem puríssimae Vírgini sacéllum constrúxerint.

Lectio v.

AD novum ergo sacéllum saepe quotídie conveniéntes, rítibus piis, precatiónibus, ac láudibus beatíssimam Vírginem velut singulárem Ordinis tutélam colébant. Quamóbrem Fratres beátae Maríae de Monte Carmélo passim ab ómnibus appellári coepérunt, eúmque títulum summi Pontífices non modo confirmárunt, sed et indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel Ordinem, vel fratres síngulos nuncupárent, concessére. Nec vero nomenclatúram tantum magnificentíssima Virgo tríbuit, et tutélam; verum et insígne sacri scapuláris, quod beáto Simóni Anglico praebuit, ut caelésti hac veste Ordo ille sacer dignoscerétur, et a malis ingruéntibus protegerétur. Ac demum, cum olim in Európa Ordo esset ignótus, et ob id apud Honórium Tértium non pauci pro illíus exstinctióne instárent, ástitit Honório noctu piíssima Virgo María, planéque jussit, ut Institútum et hómines benígne complecterétur.

Lectio vj.

NON in hoc tantum saeculo Ordinem sibi tam accéptum multis praerogatívis beatíssima Virgo insignívit; verum et in álio (cum ubíque et poténtia, et misericórdia plúrimum váleat) fílios in Scapuláris societátem relátos, qui abstinéntiam módicam, precésque paucas eis praescríptas frequentárunt, ac pro sui status ratióne castitátem coluérunt, matérno plane afféctu, dum igne purgatórii expiántur, solári, ac in caeléstem pátriam obténtu suo quantócius pie créditur efférre. Tot ergo, tantísque benefíciis Ordo cumulátus, solémnem beatíssimae Vírginis commemoratiónem ritu perpétuo ad ejúsdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam instítuit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Loquénte Jesu.** ut in festo S. Mariae ad Nives, v. Augusti, cum tribus ℟℟. ibidem positis.

DIE XVII. JULII.

S. Alexii Confessoris.

Tres Lectiones.

Oratio.

DEUS, qui beáto Aléxio Confessóri tuo tribuísti, ut et nova mundum arte delúderet; et de hoste humáni géneris mirabíliter triumpháret : concéde propítius, ut ejus semper muniámur auxíliis, cujus salutíferis erudímur exémplis. Per Dóminum.

Ex sincerioribus Actis, et Romano Breviario.

Lectio ij.

ALEXIUS Romanórum nobilíssimus, propter exímium Jesu Christi amórem, prima nocte nuptiárum, relínquens intáctam sponsam, illústrium orbis terrae Ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus, cum ignótus septémdecim annis fuísset, aliquándo apud Edéssam Syriae urbem, per imáginem sanctíssimae Maríae Vírginis ejus nómine divulgáto, inde navi discéssit.

Lectio iij.

AD portum Románum appúlsus, a patre suo tamquam aliénus pauper hospítio accípitur; et despécto in loco própriae domus, quem ab eódem patre impetráverat, totus oratiónibus, abstinéntiis, ac vigíliis déditus, graves et viles servórum injúrias patiénter et perseveránter sustínuit : et ómnibus incógnitus, cum ibi decem et septem annos vixísset, diem suae quiétis divína revelatióne cognóscens, relícto scripto sui nóminis, sánguinis, ac totíus vitae cursus, migrávit in caelum, Innocéntio Primo summo Pontífice.

Ubi celebratur hoc festum sub ritu Duplici, Lectiones j. Nocturni erunt, **Beátus vir,**

qui invéntus est. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

Pro ij. Noct. duae ex supra positis, iij. de Sermone S. Joannis Chrysost. Beáti. ut in eodem Comm. pag. lxv.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. ut in Comm. Abb. pag. lxix.

DIE XVIII. JULII.

B. Ceslai Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Cesláum, virgíneo morum candóre praeditum, et salútis animárum zelo succénsum, in divérsis natiónum pópulis óperum sanctitáte, et fídei propagatióne mirábilem effecísti : praesta quaesumus, ut ejus intercessióne simus semper in fide stábiles; et ad te, qui solus es aetérnae salútis auctor et largítor, misericórdiae tuae múnere perveníre valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Nonne stultam. ut in festo P. S. N. Dominici, die iv. Augusti.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EATUS Cesláus, sancti Hyacínthi germánus frater, e nobilíssima Odrovantiórum prosápia in província Opoliénsi, dioecésis Wratislaviénsis, ortus est. Ab ipso ineúntis aetátis princípio plúrima futúrae sanctitátis indícia, et christianárum virtútum specímina pródidit. Ingénua, qua pollébat, índoles, exímius morum candor, ac píetas, illum ómnibus non minus amábilem, quam admirábilem reddidérunt. Humanióribus lítteris appríme in pueritia excúltus; in Itáliam, cum jam adolevísset, ab Ivóne Epíscopo Cracoviénsi, pátruo suo, missus est, ut ibi theologíae et jurisprudéntiae óperam navároet. Post eménsum in Itália studiórum currículum, Cracóviam revérsus, et ab eódem Ivóne canónicus et custos Sandomíriae in ecclésia sanctae Maríae factus, nihil secúndum Deum prius et antíquius hábuit, quam ut vitam non tantum a crimínibus, sed étiam a suspicióne críminum undequáque puram et inculpátam dúceret, quo áliis praeíret exémplo, omnésque christiánas in se exprímeret virtútes, quarum amórem córdibus ómnium insérere summópere exoptábat.

Lectio v.

DUM autem ómnibus perfécti canónici offíciis jugi sollicitúdine fungerétur, contígit ut Ivo Epíscopus, Romam profectúrus, eum sibi itíneris cómitem adscíverit. Romam appúlsus Cesláus, fama sanctimóniae et miraculórum viri Dei Domínici, Ordinis Praedi-

catórum Fundatóris, audíta, nil cunctátus, impúlsu Spíritus sancti mundo núntium remísit, et ab eódem sanctíssimo Patriárcha hábitum Religiónis suscépit, in qua, tamquam in fértili agro, viri doctrínae magnitúdine, et vitae sanctitáte praestántes nunquam álii ex áliis continénter propagári et proseminári desiérunt. In Ordinem Praedicatórum cooptátus, ita sub disciplína sancti Patris Domínici profécit, ut tamquam exémplum continéntiae, frugalitátis, et obediéntiae ómnibus proponerétur. In vigíliis, jejúniis, carnis maceratióne, oratiónibus, aliísque id genus legum sui Ordinis observatiónibus ita assídue erat exercitátus, ut verus, et ómnibus suis númeris absolútus beatíssimi Patris Domínici fílius viderétur.

Lectio vj.

POST exáctum tirocínium, zelo flagrans salútis animárum, a sancto Patriárcha obníxe postulávit, ut ad oras septentrionáles, quas in ténebris, et in umbra mortis detinébat infidelitátis error et ignorántia, mitterétur. Voti compos factus, primum Pragam, Bohemórum metrópolim, se cóntulit, ibíque cum ubérrimo animárum lucro verbum Dei praedicávit, et totam illam urbem in sui admiratiónem rápuit. Dein totam Silésiam, praedicatiónis causa, pédibus circumcúrsans, relícto ubíque suavíssimo virtútum odóre, errántes veritátem edócuit, carnáles afféctus dissipávit, peccatóres ad poeniténtiam pelléxit, frígida hóminum péctora divíno amóre inflammávit, copiosúmque fructum in hórrea Dómini, ad cujus glóriam júgiter et única anhelábat, convéxit. Dum Tártari Polóniam et Silésiam ferro flammáque devastárent, pie créditum est, Cesláum, qui saeviénte hóstium furóre, in castrum Wratislaviénse una cum illis Christifidélibus confúgerat, précibus suis ac lácrymis ad Deum effúsis, hanc urbem defendísse. Tandem plenus méritis óbiit Wratisláviae in monastério sui Ordinis, anno millésimo ducentésimo quadragésimo secúndo. Ad ejus sepúlcrum pópulus, veneratiónis ergo, certátim confluére, eíque coepit exhibére cultum, quem in sacra Rítuum Congregatióne matúro exámine perpénsum, Clemens Undécimus Póntifex Máximus approbávit, et univérso Praedicatórum Ordini concéssit, ut Offícium de beáto Cesláo celebráret.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium Designávit Dóminus. ut in Communi Confessoris non Pontif. pag. lxviij.

DIE XIX. JULII.

S. Vincentii a Paulo Conf. Duplex. Oratio.

DEUS, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici órdinis decórem promovéndum beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti: praesta quaesumus, ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VINCENTIUS a Paulo natióne Gallus, Pódii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum a púero exímiam in páuperes caritátem prae se tulit. A custódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cum Tolósae, tum Caesaraugústae dídicit. Sacerdótio initiátus, ac theologíae láurea insignítus, in Turcas íncidit, qui captívum in Africam abduxérunt. Sed in captivitáte pósitus, herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opituláńte Deípara, sese proripiens, ad Apostólica límina iter instítuit. Unde in Gálliam revérsus, Clippíaci primum, mox Castelliónis paroecias sanctíssime rexit. Renuntiátus a rege primárius sacrórum miníster in Gálliae trirémibus, mirum quo zelo, et ducum, et rémigum salúti óperam posúerit. Moniálibus Visitatiónis a sancto Francísco Salésio praepósitus, tanta prudéntia per annos círciter quadragínta eam curam sustínuit, ut máxime comprobáverit judícium sanctíssimi Praesulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur.

Lectio v.

EVANGELIZANDIS paupéribus, praesértim rurícolis, ad decrépitam usque aetátem indeféssus incúbuit: eíque apostólico óperi tum se, tum alúmnos Congregatiónis, quam sub nómine Presbyterórum saeculárium Missiónis instítuit, perpétuo voto, a sancta Sede confirmáto, speciátim obstrínxit. Quantum autem augéndae cleri disciplínae allaboráverit, testántur erécta majórum clericórum seminária, collatiónum de divínis inter Sacerdótes frequéntia, et sacrae Ordinatióni praemitténda exercítia, ad quae, sicut et ad pios laicórum secéssus, Institúti sui domicília libénter patére vóluit. Insuper ad amplificándam fidem et pietátem, evangélicos misit operários, non in solas Gálliae províncias, sed et in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, atque ad Bárbaros, et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovíco Décimo tértio, cui moriénti

hortátor ástitit, a regína Anna Austríaca matre Ludovíci Décimi quarti, in sánctius concílium accítus, studiosíssime egit, ut nonnísi dignióres Ecclésiis ac monastériis praeficeréntur; civíles discórdiae, singulária certámina, serpéntes erróres, quos simul sensit et exhórruit, amputaréntur, debítaque judíciis Apostólicis obediéntia praestarétur ab ómnibus.

Lectio vj.

NULLUM fuit calamitátis genus, cui patérne non occúrrerit. Fidéles sub Turcárum jugo geméntes, infántes expósitos, júvenes díscolos, vírgines periclitántes, moniáles dispérsas, mulíeres lapsas, ad trirémes damnátos, peregrínos infírmos, artífices inválidos, ipsósque mente captos, ac innúmeros mendícos subsídiis, et hospítiis etiámnum superstítibus, excépit, ac pie fovit. Lotharíngiam, Campániam, Picardíam, aliásque regiónes peste, fame, bellóque vastátas, prolíxe refécit. Plúrima ad perquiréndos et sublevándos míseros sodalítia fundávit : inter quae célebris matronárum coetus, et late diffúsa sub nómine Caritátis puellárum socíetas. Puéllas quoque, tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctae Genovéfae, ad sequióris sexus educatiónem erigéndas curávit. Haec inter et ália gravíssima negótia Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis, ab honóribus, divítiis, ac delíciis semper abhórruit, audítus dícere, rem nullam sibi placére, praetérquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóribus, senióque attrítus, die vigésima séptima Septémbris, anno salútis supra millésimum sexcentésimo sexagésimo, aetátis suae octogésimo quinto, Parísiis in domo sancti Lázari, quae caput est Congregatiónis Missiónis, plácide obdormívit : quem virtútibus, méritis, ac miráculis clarum Clemens Duodécimus inter Sanctos rétulit, ipsíus celebritáti die décima nona mensis Júlii quotánnis assignáta.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Designávit Dóminus.** ut in Communi Conf. non Pont. pag. **lxviij.**

DIE XX. JULII.

S. Margaritae Virginis et Martyris. Simplex.

Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quaesumus Dómine, beáta Margaríta Virgo et Martyr implóret : quae tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuae professióne virtútis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Ex sincerioribus Actis.

Lectio iv.

ARGARITA, quae et Marína, Antióchiae Pisídiae patre Ædésio idolórum sacerdóte nata, a téneris annis christiánae religióni addícta, baptizáta est. Quae cum exímiae esset pulcritúdinis, a praeféćto Olybrio adamátur. Cumque eam sibi sisti jubéret, ita illam allóquitur: Tuum nobis, puélla, et nomen, et religiónem edícito. Tum illa : Margaríta, inquit, vocor, génere sum nóbilis, religióne christiána.

Lectio v.

AT praeses : Duo prima conveniéntia sunt, tértium vero absúrditas est. Nam quid stúltius, quam ut Deum sibi quis fáciat crucifíxum? Ad haec virgo : Unde dic, oro, didicísti Dóminum Jesum fuísse crucifíxum? Tum praeses : Ex libris Christianórum. Cui Margaríta : Quaenam verecúndia est, ut cum in eísdem libris legátur et poena Christi, et glória, álterum credátis, álterum respuátis?

Lectio vj.

HIS veheménter ira accénsus praeféctus, vária tormentórum génera in sancto illo corpúsculo consúmpsit. Primum enim virgis caesam, deínde úngulis fossam, in cárcerem trudi jubet, ubi et spectro daemonis forma terrífici dracónis appétitur : sed ad signum crucis tota vis diáboli prostérnitur. Prodúcitur íterum virgo, et cum in confessióne fídei constántior perseveráret, ardéntibus fácibus látera ejus exurúntur. Dénique multis superátis torméntis, truncáto cápite, victórem per tot corónas spíritum caelum excépit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium Símile est regnum caelórum thesáuro. ut in Communi Virg. et Mart. pag. lxxviij.

DIE XXI. JULII.

S. Hieronymi Æmiliani Conf. Duplex. Oratio.

DEUS misericordiárum Pater, per mérita et intercessiónem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti; concéde, ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

Mem. S. Praxedis Virg. in j. Vesperis et Laudibus.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae Praxédis Vírginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IERONYMUS, e gente patrícia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adolescéntia milítiae addíctus, difficíllimis reipúblicae tempóribus Castro novo ad Quarum in móntibus Tarvisínis praefícitur. Arce ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárcerem detrúditur, mánibus ac pédibus vinctus; cui omni humána ope destitúto, beatíssima Virgo, ejus précibus exoráta, clemens adest, víncula solvit, et per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvísii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingréssus, ad Deíparae aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti benefícii testimónium suspéndit. Revérsus Venétias, coepit pietátis stúdia impénsius cólere, in páuperes mire effúsus, sed puerórum praesértim misértus, qui paréntibus orbáti, egéni et sórdidi per urbem vagabántur : quos in aedes a se condúctas recépit, de suo aléndos, et christiánis móribus imbuéndos.

Lectio v.

PER eos dies Venétias appúlerant beátus Cajetánus, et Joánnes Petrus Caráfa, póstmodum Paulus Quartus, qui Hierónymi spíritu, novóque institúto colligéndi órphanos probáto, illum in incurabílium hospitále adduxérunt, in quo órphanos simul educáret, atque aegrótis pari caritáte inservíret. Mox eorúmdem hortátu in próximam continéntem proféctus, Bríxiae primum, deínde Bérgomi, atque Novocómi orphanotrophía eréxit : Bérgomi praesértim, ubi praeter duo, pro púeris unum, et pro puéllis álterum, domum excipiéndis, novo in illis regiónibus exémplo, muliéribus a turpi vita ad poeniténtiam convérsis, apéruit. Somáschae demum subsístens, in húmili pago agri Bergoménsis ad Vénetae ditiónis fines, sibi ac suis ibi sedem constítuit, formámque indúxit Congregatiónis, cui proptérea a Somáscha nomen factum : quam subínde auctam et propagátam, nedum orphanórum regímini, et ecclesiárum cúltui, sed ad majórem christiánae reipúblicae utilitátem, adolescéntium in lítteris et bonis móribus institutióni in collégiis, académiis, semináriis addíctam, sanctus Pius Quintus inter religiósos Ordines adscrípsit, ceteríque Pontífices privilégiis ornárunt.

Lectio vj.

ORPHANIS colligéndis inténtus, Mediolánum proficíscitur, atque Ticínum; et utrobíque, colléctis agmínibus puerórum, tectum, victum,

vestem, magístros, nobílibus viris faventíbus, próvide constítuit. Inde Somáscham redux, ómnibus ómnia factus, a nullo abhorrébat ópere, quod in próximi bonum cédere pervidéret. Agrícolis immístus per agros sparsis, dum se illis adjutórem in meténdis frúgibus praebet, mystéria fídei explicábat; puerórum cápita porrígine foeda abstérgens, et patiénter tractans curábat; pútridis rusticórum vulnéribus medebátur eo succéssu, ut grátia curatiónum donátus censerétur. In monte, qui Somáschae ímminet, repérta specu, in illam se ábdidit, ubi se flagéllis caedens, dies íntegros jejúnus tránsigens, oratióne in plúrimam noctem protrácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorúmque noxárum poenas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido sílice exstíllat aqua, précibus servi Dei, ut constans tradítio est, impetráta, quae usque in hodiérnam diem júgiter manans, et in várias regiónes deláta, aegris sanitátem plerúmque concíliat. Tandem ex contagióne, quae per omnem vallem serpébat, dum aegrotántibus insérvit, et vita functos própriis húmeris ad sepultúram defert, contrácto morbo, annos natus sex et quinquagínta, quam paulo ante praedíxerat, pretiósam mortem óbiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo : quem plúribus in vita, et post mortem miráculis illústrem Benedíctus Décimus quartus Beatórum, Clemens vero Décimus tértius Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
Homilia 62. *in Matth.*

CUR discípuli púeros abigébant? Dignitátis causa. Quid ergo ille? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, et súscipit, et ulnis compléctitur, talibúsque regnum caelórum pollicétur, id quod étiam dixit supérius. Et nos ígitur, si vólumus herédes esse caelórum, hanc virtútem cum diligéntia magna sectémur. Hoc est enim philosophíae culmen, símplicem esse cum prudéntia. Haec vita est angélica. Anima enim puéruli ómnibus ánimi morbis vácua est : non memóriam rétinet injuriárum; sed eas inferéntes adit, ut amícos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus caedá-

tur, eam semper quaerit, et ómnibus antepónit.

Lectio viij.

SI regínam ipsi osténdas diadémate ornátam, non praefert eam matri pannis detrítis vestítae, mallétque illam incúltam vidére, quam regínam miríﬁce amíctam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertáte, vel divítiis, sed ex amóre existimáre solet, et nihil plus requírit, quam necessária; atque ut lacte replétus est, statim a mamma abscédit. Non eísdem, quibus nos, aerúmnis prémitur, nec pecuniárum jactúra, rebúsque simílibus; nec eísdem, quibus nos, ﬂuxis rebus laetátur, neque córporum pulcritúdinem mirátur. Ideo dicébat : Tálium est enim regnum caelórum : ut ex propósito voluntátis illa operémur, quae natúra sua púeri fáciunt.

Lectio ix.

QUIA enim Pharisaei non aliúnde, quam a nequítia et arrogántia ad agéndum ferebántur, ídeo ubíque discípulos suos símplices esse jubet, illósque subíndicat, dum hos instítuit. Nihil enim ita supérbiam parit, ut principátus, et primi conséssus. Quóniam ígitur discípuli per totum terrárum orbem multum honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos praevenit, nec sinit eos humánum quid pati, nec honórem a vulgo expétere, vel ante álios sese efférre. Nam etiámsi haec parva vidéntur esse, at malis ingéntibus causam praebent. Sic enim institúti Pharisaei in malórum culmen ascendérunt : salutatiónes, primos conséssus et médios requiréntes, hinc in ardéntem glóriae cupiditátem, inde vero in impietátem lapsi sunt.

DIE XXII. JULII.

S. Mariae Magdalenae.

Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Recumbénte Jesu in domo Pharisaei Simónis leprósi, accéssit ad eum María Magdaléna, áfferens pretiósi libram unguénti. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Prov.* 31.

ULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. vj. Flavit Auster. p. 556.

Hymnus.

LAUDA mater Ecclésia,
Lauda Christi cleméntiam,
Qui septem purgat vítia
Per septifórmem grátiam.
María soror Lázari,
Quae tot commísit crímina,
Ab ipsa fauce tártari
Redit ad vitae límina.

Post fluxae carnis scándala
Fit ex lebéte phíala,
In vas transláta glóriae
De vase contuméliae.
Ægra currit ad médicum,
Vas ferens aromáticum :
Et a morbo multíplici
Verbo curátur médici.
Surgéntem cum victória
Jesum videt ab ínferis :
Prima merétur gáudia,
Quae plus ardébat céteris.
Uni Deo sit glória
Pro multifórmi grátia :
Qui culpas et supplícia
Remíttit, et dat praemia. Amen.

℣. Optimam partem elégit sibi María. ℟. Quae non auferétur ab ea.

Ad Magnificat, Aña. Celsi mériti María, quae solem verum resurgéntem vidére meruísti mortálium prima : óbtine ut nos visu glóriae suae tecum laetíficet in caelis.

Oratio.

LARGIRE nobis, clementíssime Pater : ut sicut beáta María Magdaléna Dóminum nostrum Jesum Christum super ómnia diligéndo, suórum obtínuit véniam peccatórum; ita nobis apud misericórdiam tuam, sempitérnam ímpetret beatitúdinem. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ætérnum trinúmque Deum laudémus, et unum, *Qui sibi Maríam transvéxit in aethera sanctam.

Hymnus. Lauda mater Ecclésia. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Cum discubuísset in domo Simónis Dóminus Jesus mundi glória, múlier, quae erat in civitáte peccátrix, nardi odorífera exhíbuit unguénta. Psalm. Dómine Dóminus noster. cum ceteris de Communi unius Virg. et Mart. pag. lxxj.

Aña. Secus pedes Dómini astans incessánter, crine solúto, diva vestígia osculabátur lácrymis plena.

Aña. Irrigábat ígitur domínicos Jesu pedes : fracto quoque alabástro, praecípuis odóribus fragrábat domus omnis : atque capillórum offício detergébat.

℣. Diffúsa est grátia.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

IN léctulo meo per noctes quaesívi quem díligit ánima mea : quaesívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem : per vicos et platéas quaeram quem díligit ánima mea : quaesívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem : Num quem díligit ánima mea, vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea. Ténui eum : nec dimíttam donec introdúcam illum in domum matris

meae, et in cubículum genitrícis meae.

℟. Laetétur omne saeculum in solemnitáte sanctae Maríae Magdalénae, * Quam Jesus aetérnus amor diléxit plúrimum. ℣. Haec María fuit illa Dómino gratíssima, quae unguénto pretióso pedes unxit Dómini. Quam.

Lectio ij. *Cap.* 8.

QUIS mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meae, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meae : ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliae Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit.

℟. Haec est illa María, quae unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis : * Cujus frater erat Lázarus, quem a mórtuis resuscitávit Jesus. ℣. Haec illa est María, cui se Dóminus resúrgens a mórtuis primum osténdit. Cujus.

Lectio iij.

QUAE est ista, quae ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te : ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio : dura sicut inférnus aemulátio, lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquae multae non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

℟. Felix María unxit pedes Dómini Jesu, et extérsit capíllis suis : * Et domus impléta est Ex odóre unguénti. ℣. Mistum rorem bálsami fracto fudit alabástro, quae unguénto pretióso pedes unxit Dómini. Et. Glória Patri. Ex.

In secundo Nocturno.

Aña. Simon autem intra se inquit : Si esset prophéta, sciret profécto, quae, et qualis est, quae tangit eum : quia peccátrix est.

Aña. Et convérsus Dóminus, dixit : Postquam venit in domum tuam, non cessat, crine fuso, haec meos osculári pedes.

Aña. Quóniam multum diléxeras, dimíssa scito tibi peccámina : et fide, qua polles, sacra in pace remítto.

℣. Spécie tua.

Sermo sancti Gregórii Papae.
Hom. 25. *in Evang.*

Lectio iv.

ARIA Magdaléna, quae fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis; et

vox Veritátis implétur, qua dícitur : Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quae enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quae a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat : exquirébat, quem non invénerat : flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit ut eum sola tunc vidéret, quae remánserat ut quaereret : quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est.

℟. Videns Jesus flentem Maríam, et sorórem ejus Martham, lacrymátus est : et accédens ad monuméntum, * Quatriduánum jam Lázarum resuscitávit. ℣. O felícis soror útraque mériti, quarum lácrymis motus fons ipse pietátis. Quatriduánum.

Lectio v.

QUAESIVIT ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quaereret, unde et cóntigit ut inveníret : actúmque est, ut desidéria diláta crésceret, et crescéntia cáperent quod inveníssent. Hinc est enim, quod de eódem sponso Ecclésia in Cánticis canticórum dicit : In léctulo meo per noctes quaesívi, quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quaerimus, quando in praeséntis vitae aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quaerimus : quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Laudémus opus Dei in María genitríce, sed vírgine; laudémus in María peccatríce, sed poeniténte : * María haec est data spéculum innocéntiae; María haec est exémplum poeniténtiae. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo Deus, et gloriémur in laude tua. María.

Lectio vj.

SED qui diléctum suum non invénit, restat ut surgat, civitátem circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclésiam mente et inquisitióne percúrrat : per vicos eum et platéas quaerat, id est, per angústa et lata gradiéntes aspíciat; ut si qua inveníre in eis váleat ejus vestígia, exquírat : quia sunt nonnúlli étiam vitae saeculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quaeréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitátem : quia sancti Patres, qui Ecclésiae statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo vel scripto nos dóceant.

℟. Flavit Auster, et fugávit Aquilónem, quando lavit cor Maríae poeniténtis imber sancti Spíritus : * Liquefécit, et refécit resolútam in lamén-

tis Verbum missum caelitus. ℣. Flúminis ímpetus civitátem Dei laetificávit. Liquefécit. Glória Patri. Verbum.

In tertio Nocturno.

Aña. Satagébat ígitur Martha soror Maríae Magdalénae circa ministéria : quae sedens secus pedes Dómini audiébat verba oris ejus.

Aña. Non est, Martha inquit, tibi curae quod soror mea me relíquit solam ministráre? jube illi, ut me ádjuvet.

Aña. Et respóndens dixit illi Dóminus : Unum est necésse : María óptimam partem elégit, quae non auferétur ab ea.

℣. Adjuvábit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 7.

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisaeis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisaei, discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Homil. 23. *sive Serm.* 99.

EVANGELIUM, cum legerétur, attentíssime audístis : et res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim, non carne, sed mente, Dóminum Jesum Christum in domo Pharisaei recumbéntem, et, ab illo invitátum, non fastidiéntem. Vidístis étiam in civitáte mulíerem famósam, mala útique fama, quae erat peccátrix, non invitátam irruísse convívio, ubi suus médicus recumbébat, et quaesísse pia impudéntia sanitátem : írruens, quasi importúna convívio, opportúna benefício. Nóverat enim quanto morbo laboráret, et illum ad sanándum esse idóneum, ad quem vénerat, sciébat.

℟. O certe praecípuus Maríae Magdalénae amor : * Quae a monuménto domínico, discípulis recedéntibus, non recéssit! ℣. Ardóre caritátis succénsa, quem sepúltum nóverat, sublátum crédidit de sepúlcro. Quae.

Lectio viij.

ACCESSIT ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes : et quae diu male ambuláverat, vestígia recta quaerébat. Prius fudit lácrymas cordis, et lavit Dómini pedes obséquio confessiónis, capíllis suis tersit, osculáta est, unxit : tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devotiónem ostendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndo, ungéndo pedes ejus, Pharisaeus, qui invitáverat Dóminum Jesum Christum, quia ex illo génere erat hóminum superbórum, de quibus Isaías Prophéta dicit : Qui dicunt, Recéde longe a me, noli me tángere, quóniam mundus sum : putávit Dóminum nescísse mulíerem.

℟. O felix felícis mériti María, quae resurgéntem a mórtuis Dei Fílium vidére meruísti mortálium prima! Pro cujus amóre, saeculi contempsísti blandiménta : * Sédula nos apud ipsum, quaesumus, prece comménda. ℣. Ut tecum mereámur, o Dómina, pérfrui felicíssima ipsíus praeséntia. Sédula.

Lectio ix.

O PHARISAEE, invitátor et irrísor Dómini, Dóminum pascis, et a quo pascéndus sis, non intélligis? Unde scis Dóminum nescísse quae fúerit illa múlier, nisi quia permíssa est accédere, nisi quia, illo patiénte, osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia unxit? Haec enim non débuit permítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo Pharisaei pedes si talis múlier accessísset, dictúrus erat, quod Isaías de tálibus dicit : Recéde a me, noli me tángere, quóniam mundus sum. Accéssit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda : accéssit aegra, ut redíret sana : accéssit conféssa, ut redíret proféssa.

℟. Glorióso hujus diéi solémnia devóta celebrémus omnes veneratióne : qua beáta María Magdaléna * Caelos méruit ascéndere. ℣. Consummáto cursu praeséntis vitae, caeléstí evocáta pietáte. Caelos. Glória Patri. Caelos.

Ante Laudes, ℣. Optimam partem elégit sibi María. ℟. Quae non auferétur ab ea.

IN LAUDIBUS.

Aña. Láudibus excélsis omnis mundus exsúltet in solemnitáte sanctae Maríae Magdalénae. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Haec corde compúncta venit, ad pedes Jesu accéssit : illos lácrymis rigávit, et capíllis cápitis sui tersit.

Aña. Intercéde súpplicans assídue pro nobis Jesu Dómino, María Magdaléna.

Aña. O bone Jesu, laus tibi : remisísti peccatríci multa peccámina, quia te diléxit multum.

Aña. María ergo unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis : et domus impléta est ex odóre unguénti.

Capit. Mulíerem fortem. ut supra, pag. 553.

Hymnus.

AETERNI Patris Unice,
Nos pio vultu réspice,
Qui Magdalénam hódie
Vocas ad thronum glóriae.

In thesáuro repósita
Regis est drachma pérdita :
Gémmaque lucet ínclyta,
De luto luci rēddita.

Jesu dulce refúgium,
Spes una poeniténtium,
Per peccatrícis méritum,
Peccáti solve débitum.

Pia mater et húmilis,
Natúrae memor frágilis,

In hujus vitae flúctibus
Nos rege tuis précibus.
Uni Deo sit glória
Pro multifórmi grátia :
Qui culpas et supplícia
Remíttit, et dat praemia.
Amen.

℣. Dimíssa sunt ei peccáta multa. ℟. Quóniam diléxit multum.

Ad Benedictus, Aña. O mundi lampas, et margaríta praefúlgida, quae resurrectiónem Christi nuntiándo, Apostolórum apóstola fíeri meruísti! María Magdaléna, semper pia exorátrix pro nobis adsis ad Deum, qui te elégit.

Ad Tertiam, Capitulum. Mulíerem. ut supra, pag. 553. ℟℟. ut in Comm. Virginum, pag. lxxx. praeter ℣. Nonae.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Prov.* 31.

ACCINXIT fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus.

AD NONAM.

Capitulum. *Prov.* 31.

MULTAE fíliae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas.

℣. Dimíssa sunt ei. ut supra.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi ut in Communi Virg. pag. lxxxj.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. In diébus illis, múlier, quae erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quod Jesus accubuísset in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti : et stans retro secus pedes Dómini Jesu, lácrymis coepit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.

Per Octavam, Añae ad Benedictus, et ad Magnificat, vel ad Memoriam, in Laudibus et in Vesperis, ut in die.

DIE XXIII. JULII.

B. Joannae Urbevetanae Virg.
Ord. Praed. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátae Joánnae Vírginis tuae puritátem exímiam, et férvidam caritátem donis caeléstibus cumulásti : fac nos ita ejus aemulári virtútes; ut castitáte vitae, ac puris semper tibi placeámus afféctibus. Per Dóminum.

Mem. S. Liborii Episc. et Conf. in j. Vesperis et Laudibus.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Libórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. ut in Communi Vírginum, pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OANNA Carnajólae, qui vicus est agri Urbevetáni in Etrúria, honésto génere orta, ac paréntibus a primis annis orbáta, deléctum sibi eórum loco tutelárem Angelum coaevis puéllis in templo depíctum indicáre solébat. Adolescéntula, posthábita ac spreta singulári, qua erat, formae elegántia, virginitátis stúdio veheménter incénsa, eam sibi perpétuo coléndam tuendámque propósuit. Instrúctas sibi graves advérsus eámdem insídias divínitus superávit. Oblátas vero, et jam parátas sibi terrénas núptias non solum constánter rejécit; sed domo aufúgiens ad vírgines Tértii Ordinis Praedicatórum convolávit, inque eárum Urbevetánum collégium cooptáta, exímiis statim coepit inclaréscere donis atque virtútibus.

Lectio v.

JEJUNIIS, vigíliis, aliísque carnis afflictatiónibus ad divinárum rerum contemplatiónem sese júgiter comparábat. In oratióne assídua, ad plures quotídie horas cum Deo versabátur, córpore immóta, atque a sénsibus fere semper abstrácta. Eo autem fervébat divíni amóris aestu, ut inter orándum, vel in áspera híeme, toto córpore sudóre manáret, ac tenuióra induménta ferre vix posset. Injécto inter priváta collóquia de caritáte Christi, ejúsve poenis sermóne, in ubérrimas lácrymas contínuo effúsa, extra se rapiebátur. In ejúsdem vero passiónis cogitatióne defíxa, córpore ad formam crucis compósito, diutúrnam aliquándo éxtasim patiebátur, dolóre tanto, tantáque óssium collisióne ac fragóre, ut artus ejus omnes dilacerári ac dissólvi videréntur. Quo flagrábat caritátis ardóre plerósque accendébat : quare hortátu et exémplo a terrenórum contémptu ad religiósae vitae Institúta complúres addúxit.

Lectio vj.

COLLATA in se áffatim divína charísmata, praecípuo humilitátis stúdio celáre ómnibus diligentíssime satagébat. Cum se ómnium scelestíssimam habéret ac praedicáret, contémni a síngulis veheménter optábat : proptérea, injúriis et contuméliis lacessíta, pro iis orábat impénsius, a quibus durióra patiebátur. Várias daemonis moléstias et cruciátus, tum diutúrnas córporis aegritúdines hílari semper vultu patientíssime tulit, édita nunquam dolóris significatióne. Praenuntiáto tandem vitae suae éxitu, Sa-

craméntis Ecclésiae muníta, migrávit ad Sponsum, anno salútis millésimo trecentésimo sexto, aetátis vero suae quadragésimo secúndo. Ejus cultum ex Ecclésiae légibus Benedíctus Décimus quartus rite probávit, et Offícium ac Missam ab univérso Praedicatórum Ordine, et clero Urbevetáno celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. de Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxv.

Eodem die in Laud. Mem. S. Apollinaris Episc. et Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Apollináris Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

DIE XXIV. JULII.

S. Camilli de Lellis Conf.
Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Camíllum, ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium, singulári caritátis praerogatíva decorásti : ejus, quaesumus, méritis spíritum nobis tuae dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad caeléstem mereámur corónam perveníre. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAMILLUS Bucclánici, Theatínae dioecésis óppido, ex nóbili Lelliórum família natus est, matre sexagenária, cui grávidae visum est per quiétem puérulum, crucis signo in péctore munítum, et ágmini puerórum idem signum gestántium praeeúntem, se peperísse. Adoléscens, rem militárem secútus, saeculi vítiis aliquándiu indúlsit : donec vigésimum quintum agens aetátis annum, tanto supérnae grátiae lúmine, divinaeque offénsae dolóre corréptus fuit, ut ubérrimo lacrymárum imbre íllico perfúsus, anteáctae vitae sordes indesinénter abstérgere, novúmque indúere hóminem fírmiter decréverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificatiónis beatíssimae Vírginis festo die, ad Fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, cónvolans, ut eórum número adscriberétur, summis précibus exorávit. Voti semel, atque íterum compos factus est : sed foedo úlcere, quo aliquándo laboráverat, in ejus tíbia iteráto recrudescénte, divínae Providéntiae, majóra de eo disponéntis, consílio humíliter se subjécit, suíque victor, illíus Religiónis bis expetítum et suscéptum hábitum, bis dimísit.

Lectio v.

ROMAM proféctus, in nosocomíum, quod Insanabílium dícitur, recéptus est : cujus étiam administratiónem, ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam, summa integritáte, ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium aegrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agoníque extrémo piis précibus et cohortatiónibus opem ferre, solémne hábuit : quibus in munéribus praeclára praebuit admirábilis patiéntiae, invíctae fortitúdinis, et heróicae caritátis exémpla. Verum cum animárum in extrémis periclitántium, (quod únice intendébat) levámini, subsídium litterárum plúrimum conférre intellígeret : trigínta duos annos natus, in primis grammáticae eleméntis tirocínium inter púeros íterum subíre non erúbuit. Sacerdótio póstea rite initiátus, nonnúllis sibi adjúnctis sóciis, prima jecit Congregatiónis Clericórum Regulárium infírmis ministrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humáni géneris hoste. Nam Camíllus caelésti voce e Christi crucifíxi, manus étiam de ligno avúlsas admirándo prodígio protendéntis, simulácro emíssa mirabíliter confirmátus, Ordinem suum a sede Apostólica approbári obtínuit, sodálibus quarto obstríctis máxime árduo voto, infírmis, quos étiam pestis inf écerit, ministrándi. Quod institútum, quam foret Deo accéptum, et animárum salúti profícuum, sanctus Philíppus Nérius, qui Camíllo a sacris confessiónibus erat, comprobávit; dum ejus alúmnis, decedéntium agóni opem feréntibus, Angelos suggeréntes verba saepius se vidísse testátus est.

Lectio vj.

ARCTIORIBUS hisce vínculis aegrotántium ministério mancipátus, mirum est qua alacritáte, nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitae perículis, diu noctúque ad suprémum usque spíritum, eórum cómmodis vigiláverit. Omnibus ómnia factus, vilíssima quaeque offícia demissíssimo obséquio, flexísque plerúmque génibus, véluti Christum ipsum cérneret in infírmis, hílari promptóque ánimo arripiébat : utque ómnium indigéntiis praesto esset, generálem Ordinis praefectúram, caelíque delícias, quibus in contemplatióne defíxus affluébat, sponte dimísit. Patérnus vero illíus erga míseros amor tum máxime effúlsit, cum et Urbs contagióso morbo primum, deínde extréma annónae laboráret inópia, et Nolae in Campánia dira pestis grassarétur. Tanta dénique in Deum et próximum caritáte exársit, ut Angelus nuncupári,

et Angelórum opem in vário itínerum discrímine experíri promererétur. Prophetíae dono, et grátia sanitátum praeditus, arcána quoque córdium inspéxit : ejúsque précibus nunc cibária multiplicáta sunt, nunc aqua in vinum convérsa. Tandem vigíliis, jejúniis, et assíduis attrítus labóribus, cum pelle tantum et óssibus constáre viderétur, quinque moléstis aeque ac diútinis morbis, quos misericórdias Dómini appellábat, fórtiter tolerátis, Sacraméntis munítus, Romae inter suavíssima Jesu et Maríae nómina, ad ea verba : Mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat; qua praedíxerat hora, obdormívit in Dómino, prídie Idus Július, anno salútis millésimo sexcentésimo décimo quarto, aetátis suae sexagésimo quinto : quem plúribus illústrem miráculis Benedíctus Décimus quartus Beátis adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de Comm. Conf. non Pont. p. lxvj.

In Laudibus, Mem. S. Christinae Virg. et Mart.

Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quaesumus Dómine, beáta Christína Virgo et Martyr implóret : quae tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuae professióne virtútis. Per Dóminum.

DIE XXV. JULII.

Sancti Jacobi Apostoli.
Totum Duplex.

Omnia de Comm. Apost. praeter sequentia.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **O beáte Jacóbe, ómnium corde et ore laudánde! o patróne singuláris et amábilis, intercéde pro nobis ad Dóminum.**

℟. vj. **Vos estis.** de Communi Apost. pag. **ix.**

Ad Magnificat, Aña. **O lux et decus Hispániae, sanctíssime Jacóbe! qui inter Apóstolos primátum tenes, primus eórum martyrio laureátus. O singuláre praesídium! qui meruísti vidére Redemptórem nostrum adhuc mortálem in Deitáte transformátum. Exáudi preces servórum tuórum, et intercéde pro nostra salúte, omniúmque populórum.**

Oratio.

ESTO, Dómine, plebi tuae sanctificátor et custos : ut Apóstoli tui Jacóbi muníta praesídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. *Cap.* 3.

LIIS generatiónibus non est ágnitum fíliis hóminum, sícuti nunc revelátum est sanctis Apóstolis ejus, et prophétis in

Spíritu, Gentes esse coherédes, et concorporáles, et compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu per Evangélium : cujus factus sum miníster secúndum donum grátiae Dei, quae data est mihi secúndum operatiónem virtútis ejus.

Lectio ij.

MIHI ómnium sanctórum mínimo data est grátia haec : In Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quae sit dispensátio sacraménti abscónditi a saeculis in Deo, qui ómnia creávit. Ut innotéscat principátibus, et potestátibus in caeléstibus per Ecclésiam, multifórmis sapiéntia Dei, secúndum praefinitiónem saeculórum, quam fecit in Christo Jesu Dómino nostro : in quo habémus fidúciam, et accéssum in confidéntia per fidem ejus.

Lectio iij.

PROPTER quod peto ne deficiátis in tribulatiónibus meis pro vobis : quae est glória vestra. Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in caelis, et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriae suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

In secundo Nocturno.

Ex Evang. Act. Apost. Clemente Alexandrino, et Romano Breviario.

Lectio iv.

JACOBUS, Zebedaei fílius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilaeus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, et ambo ab ipso Jesu Boanérges, id est, tonítrui fílii sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit, et testes esse vóluit suae transfiguratiónis, et interésse miráculo, cum archisynagógi fíliam a mórtuis excitávit, et adésse, cum secéssit in montem Olivéti Patrem oratúrus, ántequam a Judaeis comprehenderétur.

Lectio v.

POST Jesu Christi ascénsum in caelum, in Judaea et Samária ejus divinitátem praedicans, plúrimos ad christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit : ex quorum número septem póstea Epíscopi a beáto Petro ordináti, in Hispániam primi dirécti sunt. Deínde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fídei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa Cláudio im-

peratóre ad regnum elátus, ut a Judaeis grátiam iníret, Jacóbum, líbere Jesum Christum Deum confiténtem, cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium subeúntem vidísset, statim se et ipse Christiánum esse proféssus est.

Lectio vj.

AD supplícium cum raperéntur, pétiit ille a Jacóbo véniam : quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cum paulo ante Jacóbus paralyticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo, religiónis et voti causa, ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa festum Paschae, primus Apostolórum Jerosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 20.

IN illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedaei cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. I. *Comment. in Matth. cap.* 20.

QUIA díxerat Dóminus : Et tértia die resúrget; putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum : et aviditáte femínea, praeséntia cupit, ímmemor futurórum. Póstulat autem mater filiórum Zebedaei, erróre muliébri, et pietátis afféctu, nésciens quid péteret. Nec mirum, si ista arguátur imperítiae; cum de Petro dicátur, quando tria vult fácere tabernácula, Nésciens quid díceret. Respóndens autem Jesus, dixit eis : Nescítis quid petátis.

Lectio viij.

MATER póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur : intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis intellígimus passiónem, juxta illud : Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo : Cálicem salutáris accípiam. Statímque infert, quis sit iste calix : Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus. Ait illis : Cálicem quidem meum bibétis.

Lectio ix.

QUAERITUR, quómodo cálicem martyrii Zebedaei fílii, Jacóbus vidélicet et Joánnes bíberint, cum Scriptúra narret Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit : vidébimus martyrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis.

Eadem die fiat Mem. in Laudibus de SS. Christophoro et Cucuphate Mart.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui gloriósos Mártyres tuos Christóphorum et Cucuphátem fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

DIE XXVI. JULII.

S. Annae Matris B. M. V.

Totum Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátam Annam Genitrícis tuae matrem ad caeléstis vitae gáudia extulísti : fac nos, quaesumus, gloriósis ejus méritis ad aetérnam pertíngere beatitúdinem, ex cujus salutári puerpério pro salúte mundi humánam natúram assúmere dignátus es : Qui vivis.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 26.

GRATIA mulíeris sédulae delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit. Disciplína illíus datum Dei est : múlier sensáta et tácita, non est immutátio erudítae ánimae. Grátia super grátiam múlier sancta, et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimae. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonae spécies in ornaméntum domus ejus.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. *Cap.* 3.

MULIERES súbditae sint viris suis : ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerántes in timóre castam conversatiónem vestram. Quarum non sit extrínsecus capillatúra, aut circumdátio auri, aut induménti vestimentórum cultus : sed qui abscónditus est cordis homo, in incorruptibilitáte

quiéti, et modésti spíritus, qui est in conspéctu Dei lócuples. Sic enim aliquándo et sanctae mulíeres, sperántes in Deo, ornábant se, subjéctae própriis viris. Sicut Sara obediébat Abrahae, dóminum eum vocans.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iij. *Cap.* 2.

VOLO ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus sine ira, et disceptatióne. Simíliter et mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia, et sobrietáte ornántes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa : sed quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona. Múlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permítto, neque dominári in virum : sed esse in siléntio.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. *de Nativ. B. Mariae prope fin.*

Lectio iv.

PROPONITUR nobis Annae thálamus, conjugális vitae simul et virginitátis formam réferens, illam matris, hanc fíliae : quarum áltera recens sterilitáte liberáta est; áltera autem aliquánto post, Christi partum, ad nostrae natúrae conditiónem divíno opifício formátum, supra natúram est editúra. Mérito ígitur Anna divíno Spíritu plena, laeto hilaríque ánimo pérsonat : Congaudéte mecum, quae promissiónis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictiónis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis moestítiam éxui, ac laetam fecunditátis vestem índui.

Lectio v.

CONGAUDEAT mecum hódie Anna illa, Phenénnae adversária, et novum hoc atque inopinátum miráculum, quod in me gestum est, suo exémplo concélebret. Exsúltet Sara seníli gáudio géstiens, meúmque ab sterilitáte concéptum praefigúrans. Cóncinant simul stériles et infecúndae visitatiónem meam admirábili modo caelitus factam. Dicant item matres omnes hac fecunditáte praeditae : Benedíctus, qui orántibus id, quod optábant, largítus est, et fecunditátem stérili dedit, ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quae mater Dei secúndum carnem fuit, cujus venter caelum est, in qua habitávit is, qui nullo loco capi potest.

Lectio vj.

VERE beáta es, ac ter beáta, quae beatitúdine donátam a Deo infántem, hoc est, Maríam, nómine quoque ipso magnópere venerándam,

peperísti : ex qua Christus vitae flos éxstitit; cujus Vírginis et gloriósus fuit ortus, et partus mundo sublímior. Nos quoque, o beatíssima fémina, tibi gratulámur. Etenim nostrum ómnium spem divínitus concéssam, hoc est, promissiónis fetum, peperísti. Beáta revéra es, et beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magníficat, ac sermo omnis laetus partum tuum praedicat.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Símile est regnum caelórum thesáuro abscóndito.** de Comm. nec Virg. nec Mart. pag. **xcij.**

DIE XXVII. JULII.

B. Augustini de Bugella Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DA nobis, quaesumus Dómine Jesu, beáti Augustíni Confessóris tui méritis et imitatióne, ita carnis desidéria per poeniténtiam exstínguere; ut in tua semper grátia et cognitióne crescámus : Qui vivis.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** de Comm. Conf. non Pont. pag. **lxiv.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUGUSTINUS Bugéllae, cum haec Vercellénsis agri atque dioecésis illústre adhuc esset óppidum, nóbili stirpe de Fángiis saeculo décimo quinto ortus est. Adoléscens Praedicatórum Ordini, in pátrio sancti Domínici coenóbio nuper exstrúcto, nomen dedit; ac tali ardóre ad acquiréndam sanctórum sciéntiam conténdit, ut brevi egrégiam rerum divinárum cognitiónem adéptus sit, atque ipsos evangélicae perfectiónis ápices attígerit. Itaque licet ejus vita tamquam singuláre innocéntiae exémplar celebrarétur, níhilo tamen sécius carnem suam vigíliis, aspérrimo cilício, ac fere contínuo jejúnio constánter afflíxit. Hinc magnam ánimi patiéntiam consecútus est; eáque tunc máxime enítuit, cum ei summa úlcerum ora, quibus totum corpus aliquándo infestabátur, ferro praecideréntur : tantum enim cruciátum, nullo prorsus édito dolóris indício, mira tranquillitáte pértulit. Non minus praeclára illíus fuit humílitas. Caritátis autem ejus in Deum tanta vis éxstitit, ut semper oráre viderétur, nec solum mente in caelum erécta, sed córpore ipso e terra frequénter eleváto. Saepius étiam inter orándum vim lacrymárum profundébat, máxime cum vel canónicas preces in choro persólveret, vel ad altáre Sacris operarétur.

Lectio v.

ERGA Deíparam Vírginem insígni quoque pietáte ac religióne fuit. Proximórum

salútis cupidíssimus, in verbi ministério, excipiendísque poeniténtium confessiónibus, in consíliis feréndis, in visitatióne infirmórum indeféssam óperam pósuit, atque ádeo innúmeris méritis ánimos sibi Christifidélium, ipsorúmque Ecclésiae Pastórum devínxit. Coenobiórum regímini váriis in locis praeféctus, prístinum ubíque reguláris observántiae decus, vel collápsum restítuit, vel restitútum asséruit. Multis, étiam extérius, colluctatiónibus a daemónibus vexátus, nunquam cessit eórum insídiis atque furóri : immo tale in ipsos impérium divínitus obtínuit, ut fácile eos ab obséssis corpóribus depélleret. Tanta étiam grátia ab omnipoténti Deo ditátus est, ut sola oratióne vel attáctu salútem aegrótis haud raro impertíret. Aliis ínsuper adhuc vivens claruísse fertur miráculis, e quibus véterum monumentórum consénsu memóriae próditum, quod in óppido Soncíni infántem sine baptísmo mórtuum lugénti matri, ac mox prodígii admiratióne et gáudio stupénti, restitúerit vivum.

Lectio vj.

POSTREMOS ingravéscéntis aetátis annos, inter assídua ómnium virtútum exercítia, Venétiis transégit in célebri olim arctióris disciplínae coenóbio sancti Domínici. Ibi extrémo tandem morbo corréptus, Ecclésiae Sacraméntis devotíssime suscéptis, ad óbitum se comparávit. Quo incumbénte, vir ánimi infrácti, et ne a morte quidem vincéndi, léctulo assúrgens, et in génua se excípiens, fixis in caelum óculis, hilaríque vultu, Deo, inquit, laus sit, laus sit Altíssimo; ac statim novum jam et aetérnum cánticum sedénti in throno et Agno inceptúrus, e corpóreis vínculis ad súperos evolávit undécimo Kaléndas Augústi, anno millésimo quadringentésimo nonagésimo tértio. Quátuor post annos, crescénte in dies beneficiórum fama, quibus se plures ejus intercessióne a Deo auctos profitebántur, corpus ipsíus íntegrum incorruptúmque repértum, etsi in sepúlcro aquis oppléto támdiu mansísset, ad lóculum éditum, et mármore auróque niténtem translátum est; atque ex eo praesértim témpore públicus beáto viro adhibéri non déstitit religiósus cultus. Quem multíplici monumentórum et Ordinariórum testimónio confirmátum, Pius Nonus Póntifex Máximus ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto Apostólica auctoritáte probávit, facta univérso Praedicatórum Ordini, itémque Bugellénsi et Vercellénsi dioecésibus potestáte próprii Offícii cum Missa in ejus honórem celebrándi.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. de Comm. Conf. non Pont. p. lxvj.

DIE XXVIII. JULII.

B. Antonii ab Ecclesia Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Antónium Confessórem tuum divíno amóre inflammásti: accénde quaesumus, eo intercedénte, in córdibus nostris ignem tuae caritátis; ut te diligéntes in terris, gáudiis aetérnis perfruámur in caelis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. ut in Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NTONIUS nóbili génere natus in óppido prope Vercéllas, quod a sancto Germáno nomen duxit, in Insúbriae fínibus, totum ab ineúnte aetáte oratióni, ac litterárum stúdio se dedit. Hinc ardentíssimo desidério flagrans Praedicatórum Ordini sese addicéndi, reluctántis patris oppositiónibus bona cum vénia superátis, illum tandem Vercéllis ampléxus est. Eo suscépto Institúto, exsultávit ut gigas ad curréndam perfectiónis viam: tantóque ánimi fervóre humilitáti, suíque ipsíus abnegatióni, tum étiam oratióni, ac divinárum rerum stúdio sese devóvit, ut brevi et sanctitátis exémplum, et sacrárum sciéntiárum doctíssimus eváserit. Paupertátem, obediéntiam, ac regulárem disciplínam severíssime cóluit: castitátem vero tum solertíssima sénsuum custódia, tum assídua carnis maceratióne semper illibátam servávit.

Lectio v.

SACRIS Ordínibus initiátus, promovéndae Dei glóriae, hominúmque salúti, praedicatióne, consíliis, ac Sacraméntis omnem navávit óperam: in quo quidem usque ad último vitae éxitum tanta prudéntia, lenitáte, ac sollicitúdine se exércuit, ut nemo tam pérvicax esset, qui non mélior factus, aut tristis ab eo discéderet; ipsámque Novocómi civitátem, in qua tunc corrúpti mores irrépserant, ad bonam frugem revocávit. Quamvis autem honóres ac praefectúras summópere aversarétur, tamen Praesidum jussu eas gérere coáctus est Novocómi, Savónae, Floréntiae, atque Bonóniae: et ubíque regulárem observántiam verbo et exémplo restítuit. Savóna proféctus, a pirátis captus fuit, ac miríﬁce liberátus.

Lectio vj.

DONO prophetíae, sanitátum, ac discretiónis spirítuum divínitus ditátus est.

Floréntiae muto a nativitáte loquélam impetrásse, plurésque undequáque aegrotántes a difficíllimis morbis sua tantum benedictióne sanásse fertur. Olim visus est sénsibus alienátus dúlcia cum Deípara habére collóquia, refulgénte divíno quodam splendóre cubículo. Novocómum revocátus, impendéntem suum óbitum praenuntiávit; morbóque corréptus inter astántium lácrymas placidíssime quiévit in Dómino, anno reparatiónis millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono, annos natus quinque et sexagínta. Ejus funus ingénti pópuli accúrsu, et complúribus signis illustrátum fuit : sacrae autem ejus exúviae recónditae in ecclésia sancti Joánnis prope Novocómum, unde die vigésima octáva Quintílis anni millésimi octingentésimi décimi ad parochiálem sancti Germáni ecclésiam solémni ritu translátae fuérunt. Beáti cultum ab illíus óbitu incéptum Pius Séptimus Póntifex Máximus rite approbávit, indulsítque, ut in utráque dioecési, Novocomensi scílicet ac Vercellénsi, nec non ab univérso Praedicatórum Ordine beáti Antónii memória cum Offício et Missa quinto Kaléndas Augústi, illíus translatiónis die, quotánnis recolátur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi de Comm. Conf. non Pont. p. lxvj.

Deinde fiat Mem. in Laudibus SS. Nazarii, Celsi, et Pantaleonis Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Nazárii, Celsi, et Pantaleónis natalítia cólere; da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

DIE XXIX. JULII.

S. Marthae Virginis. Duplex.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae Marthae Vírginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Eadem die, fiat Mem. in utrisque Vesperis et in Laudibus Oct. Simpl. S. Mariae Magdalenae.

In secundo Nocturno.

Ex probatis Actis, et Romano Breviario.

Lectio iv.

MARTHA Lázari soror, nobílibus et copiósis paréntibus nata, sed Christi hospítio clárior, post ejus ascénsum in caelum, cum fratre, soróre, et Marcélla pedísequa, ac Maximíno, uno ex septuagínta duóbus discípulis Christi Dómini, qui totam illam domum baptizáverat,

multísque áliis Christiánis, comprehénsa a Judaeis, in navem sine velo ac remígio impónitur, vastissimóque mari ad certum naufrágium commíttitur : sed navis, Deo gubernánte, salvis ómnibus, Massíliam appúlsa est.

Lectio v.

EO miráculo, et horum praedicátione primum Massiliénses, mox Aquénses, ac finítimae gentes in Christum credidérunt : Lazarúsque Massiliénsium, Maximínus Aquénsium Epíscopus creátur. Magdaléna vero assuéta oratióni, et pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándae caeléstis beatitúdinis, quam elégerat, fruerétur, in vastam altíssimi montis spelúncam se cóntulit : ubi trigínta annos vixit, ab omni hóminum consuetúdine disjúncta, quotidiéque per id tempus, ad audiéndas caeléstium laudes, in altum ab Angelis eláta.

Lectio vj.

MARTHA autem mirábili vitae sanctitáte, et caritáte, ómnium Massiliénsium ánimis in sui amórem et admiratiónem addúctis, in locum a viris remótum cum áliquot honestíssimis féminis se recépit : ubi summa cum laude pietátis et prudéntiae diu vixit, ac demum, morte sua multo ante praedícta, miráculis clara migrávit ad Dóminum quarto Kaléndas Augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratiónem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quaedam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 26. *de verbis Domini.*

MARTHA et María duae soróres erant, ambae non solum carne, sed étiam religióne germánae : ambae Dómino cohaesérunt : ambae Dómino in carne praesénti concórditer serviérunt. Suscépit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni : sed tamen suscépit fámula Dóminum, aegra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spíritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, et accépta forma servi, in illa pasci a servis, dignatióne, non conditióne. Nam et ista dignátio fuit, se praebére pascéndum.

Lectio viij.

HABEBAT carnem, in qua esuríret quidem, et sitíret : sed nescítis, quia in erémo esuriénti Angeli ministrábant?

Ergo quod pasci vóluit, pascénti praestitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elía praestitit víduae, quem prius corvo ministránte pascébat? Numquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam, sed religiósam víduam per obséquium exhíbitum servo suo, benedícere disponébat.

Lectio ix.

SIC ergo suscéptus est Dóminus tamquam hospes, qui in sua própria venit, et sui eum non recepérunt: sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri : adóptans servos, et líberos fáciens; rédimens captívos, et fáciens coherédes. Ne quis tamen vestrum fórsitan dicat : O beáti, qui Christum suscípere in domum própriam meruérunt! Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne. Non tibi ábstulit istam dignatiónem. Cum uni, inquit, ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis.

Eadem die, in Laudibus Mem. SS. Felicis, Simplicii, Faustini, et Beatricis Mart.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus Dómine : ut sicut pópulus christiánus Mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni, et Beatrícis temporáli solemnitáte congáudet, ita perfruátur aetérna; et quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dóminum.

DIE XXX. JULII.

B. Mannis Conf. Ord. Praed. Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Mannem Confessórem tuum, dispositióne mirábili in viam perfectiónis traduxísti : eádem misericórdiae grátia dírige actus nostros; ut possímus quaerere quod jubes, et ássequi quod promíttis. Per Dóminum.

In j. Vesperis et Laudibus Mem. SS. Abdon et Sennen Mart.

Oratio.

DEUS, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiae contulísti; da fámulis tuis suórum véniam peccatórum: ut Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** de Communi Confessoris non Pontificis, p. **lxiv.**

Lectio iv.

MANNES, sive Mamértus, Calarógae in Hispánia ex nobilíssimis paréntibus Felíci de Guzman pietáte exímio, et beáta Joánna de Aza progénitus, fratrem germánum

hábuit divum Domínicum Praedicatórum Ordinis Institutórem. Tantórum paréntum roborátus exémplis, morum sanctitáte, et vitae innocéntia elúxit. Sacrae milítiae mancipátus, caeléstium contemplatióne mirum in modum praecélluit, atque sancti et contemplatóris nómine passim nuncupári consuévit : sed animárum zelus, quo flagrábat, ad majóra eum excitávit, ádeo ut, quamquam illi recéssus delíciis afflúeret, frequens tamen esset ad pópulum conciónibus instituéndum. In Aquitániam proféctus, germánum suum Domínicum convénit, cum quo nullis térritus perículis, nullis fractus labóribus, eódem supérno Spíritu ductus, omne cóntulit stúdium ad haereticórum Albigénsium conversiónem : quam ut secúrius obtinéret, piis précibus, corporísque maceratióne usus est.

Lectio v.

PRAEDICATORUM Ordine institúto, ex primis fuit, qui eúmdem ingréssus est, hábitu de manu ipsíus Fundatóris in convéntu Pruliáno circa annum millésimum ducentésimum décimum sextum suscépto : et ita germánus secúndum carnem, fílius secúndum spíritum, ipsíus sanctitátis verus imitátor efféctus est. Ab eódem sancto Domínico Parísios cum áliis sex ejúsdem Ordinis alúmnis missus, ibi conciónes ad pópulum hábuit, ex quibus fructus manárunt ubérrimi. Spíritu lenitátis, pacis, ac suavitátis replétus, ómnium ánimos in se convértit, et Praedicatórum Ordinem amplificávit; quaprópter mérito percélebris coenóbii sancti Jacóbi tamquam institútor habétur. Parisiénsi convéntu erécto, Matrítum conténdit, ubi a sancto ejus germáno Praeféctus assignátus sanctimoniálibus coenóbii de Majoríto, quod sancti Domínici póstea nomen hábuit, hoc munus summa aedificatióne adimplévit.

Lectio vj.

CALAROGAM praedicatiónis causa véniens, postquam diu in Ordine sincéro corde, et pura mente Deo famulátus fúerat, innúmeris auctus méritis diem óbiit suprémum circa annum millésimum bis centésimum trigésimum. Ejus corpus apud mónachos Cisterciénses sancti Petri de Gúmiel summo honóre primum prope altáre tumulátum, dein translátum, in majóri altári collocátum fuit cum áliis Sanctórum Relíquiis, ubi étiam nunc cólitur. Plúrima ab eo patráta fuísse prodígia scriptóres testántur : quare sancto viro, quem doctórem et ducem dum in humánis ágeret, et post mortem patrónum validíssi-

mum expérti fúerant fidéles, ecclesiástici cultus spécies omnes statim exhibére coepérunt : quem ad haec usque témpora propagátum Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto approbávit, atque ut in univérso Praedicatórum Ordine de beáto Manne Offícium recitári, ac Missa celebrári possit, benígne indúlsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** ut in Communi Confess. non Pont. pag. **lxvj.**

DIE XXXI. JULII.

Sancti Ignatii Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti : concéde, ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in caelis. Per Dóminum.

Ad Mem. sancti Germani Episc. et Conf. in j. Vesperis et Laudibus.

Oratio.

EXAUDI, quaesumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Germáni Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

IGNATIUS natióne Hispánus, nóbilis génere, Lóyolae in Cantábria natus, primo Cathólici regis aulam, deínde milítiam secútus est. In propugnatióne Pampelonénsi accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortúita piórum librórum lectióne, ad Christi Sanctorúmque sectánda vestígia mirabíliter exársit. Ad Montem serrátum proféctus, ante aram beátae Vírginis suspénsis armis, noctem éxcubans, sacrae milítiae tirocínium pósuit. Inde, ut erat indútus sacco, tráditis ántea mendíco pretiósis véstibus, Manrésam secéssit. Eo in loco, emendicáto pane, et aqua víctitans, exceptísque diébus Domínicis, jejúnans, áspera caténa, cilicióque carnem domans, humi cubans, et férreis se flagéllis cruéntans, per annum commorátus est : claris ádeo illustratiónibus a Deo recreátus, ut póstea dícere sólitus sit : Si sacrae Lítterae non exstárent, se tamen pro fide mori parátum ex iis solum, quae sibi Manrésae patefécerat Dóminus. Quo témpore homo litterárum plane rudis, admirábilem illum compósuit

Exercitiórum librum, sedis Apostólicae judício, et ómnium utilitáte comprobátum.

Lectio v.

UT vero se ad animárum lucra rite formáret, subsídium litterárum, a grammática inter púeros exórsus, adhibére státuit. Cumque nihil ínterim omítteret de stúdio aliénae salútis, mirum est, quas ubíque locórum aerúmnas, ac ludíbria devoráverit, aspérrima quaeque, et víncula, et vérbera pene ad mortem usque perpéssus: quibus tamen longe plura pro Dómini sui glória semper expetébat. Lutétiae Parisiórum adjúnctis sibi ex illa académia variárum natiónum sóciis novem, qui omnes ártium magistériis, et theologíae grádibus insígnes erant, ibídem in Monte mártyrum prima Societátis fundaménta jecit. Romam póstea proféctus, ibídem Ordinem suum constítuens, ad tria consuéta quarto áddito de missiónibus voto, sedi Apostólicae árctius astrínxit, et Paulus Tértius primo recépit, confirmavítque: mox álii Pontífices, ac Tridentína synodus probavére. Ipse autem misso ad praedicándum Indis Evangélium sancto Francísco Xavério, aliísque in álias mundi plagas ad religiónem propagándam disseminátis, éthnicae superstitióni, haeresíque bellum indíxit, eo succéssu continuátum, ut constans fúerit ómnium sensus, étiam Pontifício confirmátus oráculo: Deum sicut álios áliis tempóribus sanctos viros, ita Luthéro, ejusdémque témporis haeréticis, Ignátium, et institútam ab eo Societátem objecísse.

Lectio vj.

SED in primis inter Cathólicos instauráre pietátem cura fuit. Templórum nitor, catechísmi tradítio, conciónum ac Sacramentórum frequéntia ab ipso increméntum accepére. Ipse, apértis ubíque locórum ad juventútem erudiéndam in lítteris ac pietáte gymnásiis; eréctis Romae Germanórum collégio, male nuptárum, et periclitántium puellárum coenóbiis; utriúsque sexus tam orphanórum, quam catechumenórum dómibus; aliísque pietátis opéribus, indeféssus lucrándis Deo ánimis instábat: audítus aliquándo dícere: Si óptio darétur, malle se beatitúdinis incértum vívere, et ínterim Deo inservíre, et proximórum salúti, quam certum ejúsdem glóriae statim mori. In daemones mirum exércuit impérium. Vultum ejus caelésti luce radiántem sanctus Philíppus Nérius, aliíque conspexére. Dénique aetátis anno sexagésimo quinto, ad Dómini sui ampléxum, cujus majórem glóriam in ore sem-

per habúerat, semper in ómnibus quaesíerat, emigrávit. Quem Gregórius Décimus quintus, magnis in Ecclésiam méritis et miráculis illústrem, Sanctórum fastis adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Designávit Dóminus. ut in Communi Confessoris non Pontificis, pag. lxviij.

DIE I. AUGUSTI.

Sancti Petri ad Vincula.
Duplex.

Omnia fiant sicut in principali ejus festo, die xxix. Junii, pag. 505. praeter hic notata.

AD VESPERAS.

Hymnus.

JAM bone pastor Petre clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis caelum verbo claudis, áperis.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc, et modo per aetérna saecula. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi tráditae sunt claves regni caelórum.

Oratio.

DEUS, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illaesum abíre fecísti : nostrórum, quaesumus, absólve víncula peccatórum, et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : * Tibi trádidit Deus claves regni caelórum.

Hymnus. Jam bone pastor. Añae, Psalmi et ℣℣. Noct. de Comm. Apost. pag. v.

In primo Nocturno.
De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 12.

MISIT Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judaeis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies Azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te : et super plebem meam prín-

cipem te constítui, * Et claves regni caelórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in caelis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in caelis. Et claves.

Lectio ij.

CUM autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus : et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit : et lumen refúlsit in habitáculo : percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Et cecidérunt caténae de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum : Praecíngere, et cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te : * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iij.

ET éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum : existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quae ducit ad civitátem : quae ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum : et contínuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit : Nunc scio vere quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judaeórum.

℟. Cornélius centúrio, vir religiósus, ac timens Deum, vidit maniféste Angelum Dei, dicéntem sibi : * Cornéli, mitte, et accérsi Simónem, qui cognominátur Petrus : Hic dicet tibi quid te opórteat fácere. ℣. Cum orásset Cornélius nondum in Christo renátus, appáruit ei Angelus, dicens. Cornéli. Glória Patri. Hic.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

THEODOSIO Junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor Jerosólymam solvéndi voti causa venísset, ibi multis est afفécta munéribus. Prae céteris, insígne donum accépit férreae caténae, auro gemmísque ornátae : quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Hérode vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad fíliam Eudóxiam misit, quae illam Pontífici Máximo détulit; isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam, qua, Neróne imperatóre, idem Apóstolus constríctus fúerat.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. Et exténdens manum, apprehéndit eum :* Et dixit Jesus: Módicae fídei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit : et cum coepísset mergi, clamávit dicens : Dómine, salvum me fac. Et.

Lectio v.

CUM ígitur Póntifex Románam caténam cum ea, quae Jerosólymis alláta fúerat, contulísset; factum est ut illae inter se sic connecteréntur, ut non duae, sed una caténa ab eódem artífice confécta esse viderétur. Quo miráculo tantus honor sacris illis Vínculis habéri coepit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad Víncula ecclésia, título Eudóxiae, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriae dies festus institútus Kaléndis Augústi.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tráditae sunt tibi claves regni caelórum. ℣. Tibi enim a Dómino colláta est potéstas ligándi atque solvéndi. Et.

Lectio vj.

QUO ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tríbui sólitus erat, Petri Vínculis habéri coepit : quae tacta aegros sánabant, et daemones ejiciébant. Quo in génere anno salútis humánae nongentésimo sexagésimo nono áccidit, ut quidam comes, Othónis imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo spíritu, seípsum déntibus dilaniáret. Quare is jussu imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur : qui, ut sacra caténa cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius spíritus hóminem líberum relíquit : ac deínceps in Urbe sanctórum Vinculórum relígio propagáta est.

℟. Surge Petre, et índue vestiménta tua : áccipe fortitúdinem ad salvándas gentes : * Quia cecidérunt caténae de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit : et lumen refúlsit in habitáculo cárceris : percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 16.

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Caesaréae Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 29. *de Sanctis.*

SOLUS Petrus inter Apóstolos méruit audíre : Amen dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram

aedificábo ecclésiam meam. Dignus certe, qui aedificándis in domo Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait sermo divínus : Et ponébant infírmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri obumbráret eos.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus, fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar Jona : quia caro, et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in caelis. Et ego.

Lectio viij.

SI tunc opem ferre póterat umbra córporis, quanto magis nunc plenitúdo virtútis? Mérito per omnes Ecclésias auro pretiósius habétur ferrum illud poenálium Vinculórum. Si tam medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quanto magis caténa vinciéntis? Si inánis quaedam spécies vácuae imáginis habére pótuit in se vim salútis, quanto plus de córpore meruérunt attráhere salubritátis, férreo póndere sacris impréssa membris Víncula passiónis?

℟. Ego pro te rogávi, Petre, * Ut non defíciat fides tua : et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Simon, ecce satan expetívit vos ut cribráret sicut tríticum : ego autem rogávi pro te. Ut.

Lectio ix.

SI ad praesídia supplicántium tam potens fuit ante martyrium, quanto magis éfficax post triúmphum? Felíces illi nexus, qui de mánicis et compédibus in corónam mutándi, Apóstolum contingéntes mártyrem reddidérunt. Felícia Víncula : quae reum suum usque ad Christi crucem, non tam condemnatúra, quam consecratúra, misérunt.

℟. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in caelis : * Et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et In caelis. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam. Et quodcúmque. Glória Patri. In caelis.

IN LAUDIBUS.

Añae et Capit. ut in festo principali, pag. 510.

Hymnus. Ætérna Christi. et ℣. Annuntiavérunt. ut in Comm. Apost. pag. xv.

Eadem die in Laud. Mem. SS. Machabaeorum Mart.

Oratio.

FRATERNA nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna laetíficet : quae et fídei nostrae praebeat increménta virtútum, et multíplici nos

suffrágio consolétur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum, **Petrus, et Joánnes.** Psalmi de Apostolis, pag. **xvj.**

Capit. Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Angelus Dómini ástitit : et lumen refúlsit in habitáculo cárceris : percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Et contínuo cecidérunt caténae de mánibus ejus.**

DIE II. AUGUSTI.

B. Joannae de Aza Matris sancti Patriarchae Dominici. Duplex.

In utrisque Vesperis, ℣. **Ora pro nobis beáta Joánna.**

Oratio.

DEUS, qui beátae Joánnae fámulae tuae grátiam supérnae vocatiónis fílii sui Domínici mirabíliter ostendísti : quaesumus, ut ipsam, praemonstratúmque fílium imitántes, pio utriúsque intervéntu aetérna praemia consequámur. Per Dóminum.

Mem. S. Stephani Papae et Mart. in j. Vesp. et Laud.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Stéphani Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ZAE in regno Castéllae véteris Hispaniárum Joánna primam caeli lucem aspéxit circa dimídium saeculi duodécimi. Claríssimum a progenitóribus accéptum decus, virtúte ac sanctitáte mirabíliter auxit ac illustrávit. Córporis venustáte, muliebribúsque offíciis ornátam saeculi oblectaménta allícere nullo modo valuérunt; quin immo natúrae dona, seque ipsam Deo a primórdiis mancipávit. Felíci de Guzman viro summa probitáte, liberalitáte, aeque ac nobilitáte praedito, in matrimónium data, nihil in se praetulit, quod mulíeris fortis imáginem non exprésserit. Licet illíus ditiónis dómina, et feminárum prima, céteras nihilóminus humilitáte praeíre stúduit, illísque honestáte, pudicítia, prudéntia, ac boni nóminis fama praefúlsit. Doméstícis curis absolútis, réliquum témporis pietáti ac religióni tribuébat; hinc est, quod sacra límina adíre, infírmos visitáre, afflictósque solári gratíssimum illi fúerit. In páuperum indigéntiis sublevándis miríﬁce se exércuit : cujus caritátem Deus étiam aliquándo miráculo confirmásse légitur, cum dólium

vini illis distribútum mox plenum invénerit.

Lectio v.

ORATIONI addícta, divínas in se proméruit benedictiónes. Nam duos fílios hábuit, quos adhortatiónibus, incitaméntis, ac praecípue exémplo ad virtútes excitábat, ac ad eam perfectiónem illos evéxit, ut utérque ad mortem usque ecclesiásticis exémplum, pópulis vero morum norma exstíterint. Tértium inde fílium obtínuit sanctum Domínicum, Ordinis Praedicatórum, unde totíus sanctitátis, et doctrínae exémpla in Ecclésiam promanárunt, Institutórem ac Paréntem : ipsúmque fructum fuísse precum, quas Joánna fervénter Deo effúderat, sanctus Domínicus Abbas Syléńsis ei apéruit, et vísio in somnis hábita haud dúbie osténdit. Etenim hujus grávida per quiétem cátulum in alvo continére sibi visa est, qui facem ore gestans orbem univérsum illumináret. Quo sómnio significabátur, fílium contra inférni lupos latratúrum, ac pópulos inflammatúrum ad Dei ac próximi amórem. Hinc haud mirum, si nulli álii, quam sibi tantae prolis curam Joánna reservá-verit, ut una cum lacte próprias virtútes in illum tradúceret. Tandem tot tantísque a Deo aucta munéribus, et cumuláta virtútibus, sanctitáte percélebris, mundo amábilis, et Deo grata, Calarógae placidíssime spíritum Deo réddidit.

Lectio vj.

POST ejus mortem miraculórum fama longe latéque perfúsa, íncolae in Patrónam sibi eam adscivérunt, ac ejus opem in grátiis obtinéndis, et in advérsis amovéndis praeséntem sunt expérti. Hinc ad ecclésiam ejus corpus delátum, in ipsíus coemetério cónditum fuit, ibíque sacéllum sub invocatióne sanctae Joánnae de Aza eréctum; ad quod etiámnum persevérans, frequens est populórum concúrsus religiónis et voti causa. Inde ad Gumiliénsem ecclésiam translátum, juxta sponsi ejus Felícis exúvias fuit repósitum. Póstea sereníssimus Hispaniárum infans Joánnes Emmánuel sancti regis Ferdinándi nepos, in paréntem pio flagrans amóre, ad coenóbium Rupisfidélis Fratrum Praedicatórum, quod ipse própriis súmptibus e fundaméntis eréxerat, transmitténdum curávit; atque ípsemet regális princeps, univérso plaudénte pópulo, et gratulánte, sacrum pignus suis húmeris déferens, in sepúlcro, régia munificéntia exornáto, juxta aram máximam collocávit : ubi illíus regiónis pópuli conveniéntes sacros cíneres cólere et vene-

rári gloriántur. Quem cultum Azae, Calarógae, aliísque pópulis ad haec nostra témpora propagátum, ac nunquam intermíssum, instánte rege Cathólico Ferdinándo Séptimo, et optimátibus Hispániae princípibus, Leo Duodécimus Póntifex Máximus approbávit, ac de beáta Joánna festum cum Offício et Missa ab univérso Praedicatórum Ordine celebrándum concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Símile est regnum caelórum thesáuro.** ut in Communi unius nec Virg. nec Mart. pag. **xcij.**

DIE III. AUGUSTI.

In Inventione corporis S. Stephani Protomartyris.
Simplex.

Omnia de Communi unius Mart. p. **xix.** praeter hic posita.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Act.* 6.

STEPHANUS autem plenus grátia, et fortitúdine faciébat prodígia, et signa magna in pópulo.

Ad Magnificat, Aña. **Osténdit sanctus Gamáliel per visum Luciáno sacerdóti tres cálathos áureos rosis refértos, et quartum argénteum croco plenum, et dixit : Hi sunt nostri lóculi, et nostrae relíquiae : hic autem sanguíneas habens rosas, lóculus est sancti Stéphani, qui solus ex nobis martyrio méruit coronári.**

Oratio.

DA nobis, quaesumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus córporis Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Adorémus Regem magnum Dóminum,* Qui in Sanctis suis semper est mirábilis.**

In secundo Nocturno.

Ex Epistola Luciani Presbyteri, et Rom. Breviario.

Lectio iv.

ANCTORUM córpora Stéphani Protomártyris, Gamaliélis, Nicodémi, et Abibónis, quae diu in obscúro ac sórdido loco jacúerant, Honório imperatóre, Luciáno Presbytero divínitus admónito, invénta sunt prope Jerosólymam. Cui Gamáliel cum in somnis apparuísset, gravi quadam et praeclára senis spécie, locum jacéntium córporum commonstrávit; ímperans, ut Joánnem Jerosolymitánum Antístitem adíret, agerétque cum eo, ut honéstius illa córpora sepeliréntur. Quibus audítis Jerosolymórum Antístes, finitimárum úrbium Epíscopis, Presbyterísque convocátis, ad

locum pergit, defóssos lóculos ínvenit, unde suavíssimus odor efflabátur.

Lectio v.

EJUS rei fama, commóta magna hóminum multitúdo eo convénit, multíque ex váriis morbis aegróti ac débiles, sani et íntegri domum rediérunt. Sacrum autem sancti Stéphani corpus, quod summa cum celebritáte in sanctam ecclésiam Sion illátum est, sub Theodósio Junióre Constantinópolim, inde Romam, Pelágio Primo summo Pontífice, translátum, in agro Veráno in sepúlcro sancti Lauréntii Mártyris collocátum est.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.
Lib. 22. *cap.* 8.

Lectio vj.

AD aquas Tibilitánas, Epíscopo afferénte Projécto Relíquias gloriosíssimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnae multitúdinis concúrsus et occúrsus. Ibi caeca múlier, ut ad Epíscopum portántem pígnora sacra ducerétur, orávit : flores, quos ferébat, dedit; recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Memoráti memóriam Mártyris Lucíllus Epíscopus, pópulo praecedénte atque sequénte, portábat : fístula, cujus moléstia jam diu laboráverat, ubi sanctas attigísset Relíquias, repénte sanáta est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 23.

IN illo témpore : Dicébat Jesus Scribis, et Pharisaeis : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib. 23. *Comment. in cap.* 23. *Matthaei.*

OBSERVA, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi : álios prophétas, qui ventúra praedicent : álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem : álios scribas in lege doctíssimos : ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli. Quaerimus, quis sit iste Zacharías fílius Barachíae : quia multos légimus Zacharías.

Lectio viij.

IN divérsis divérsa legi : et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíae dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est, patrísque in eo nomen conséntit : sed ubi

occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur; máxime cum tempóribus ejus vix ruínae templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris praedicáret advéntum.

Lectio ix.

ALII istum esse volunt Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Juda inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíae, sed fílius Joíadae sacerdótis : unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Joíadae, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus, et occisiónis conséntiat locus : quaerimus, quare Barachíae dícitur fílius, et non Joíadae? Barachías lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur : et sacerdótis Joíadae justítia Hebraeo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaraei, pro fílio Barachíae, fílium Joíadae reperímus scriptum.

℟. ix. Sancte Dei pretióse Protomártyr Stéphane, qui virtúte caritátis circumfúltus úndique, Dóminum pro inimíco exorásti pópulo : * Funde preces Pro devóto tibi nunc collégio. ℣. Ut tuo propitiátus intervéntu Dóminus, nos purgátos a peccátis jungat caeli cívibus. Funde preces. Glória Patri. Pro.

IN LAUDIBUS.

Ad Benedictus, Aña. Ex odóris mira fragrántia sánitas aegrótis emanávit máxima : septuagínta namque et tres tunc a váriis languóribus caráti sunt hómines in Inventióne córporis Stéphani dilectíssimi Mártyris, Deum benedicéntes.

Ad Tertiam, Capitulum. Stéphanus autem. ut supra, p. 583.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Act.* 7.

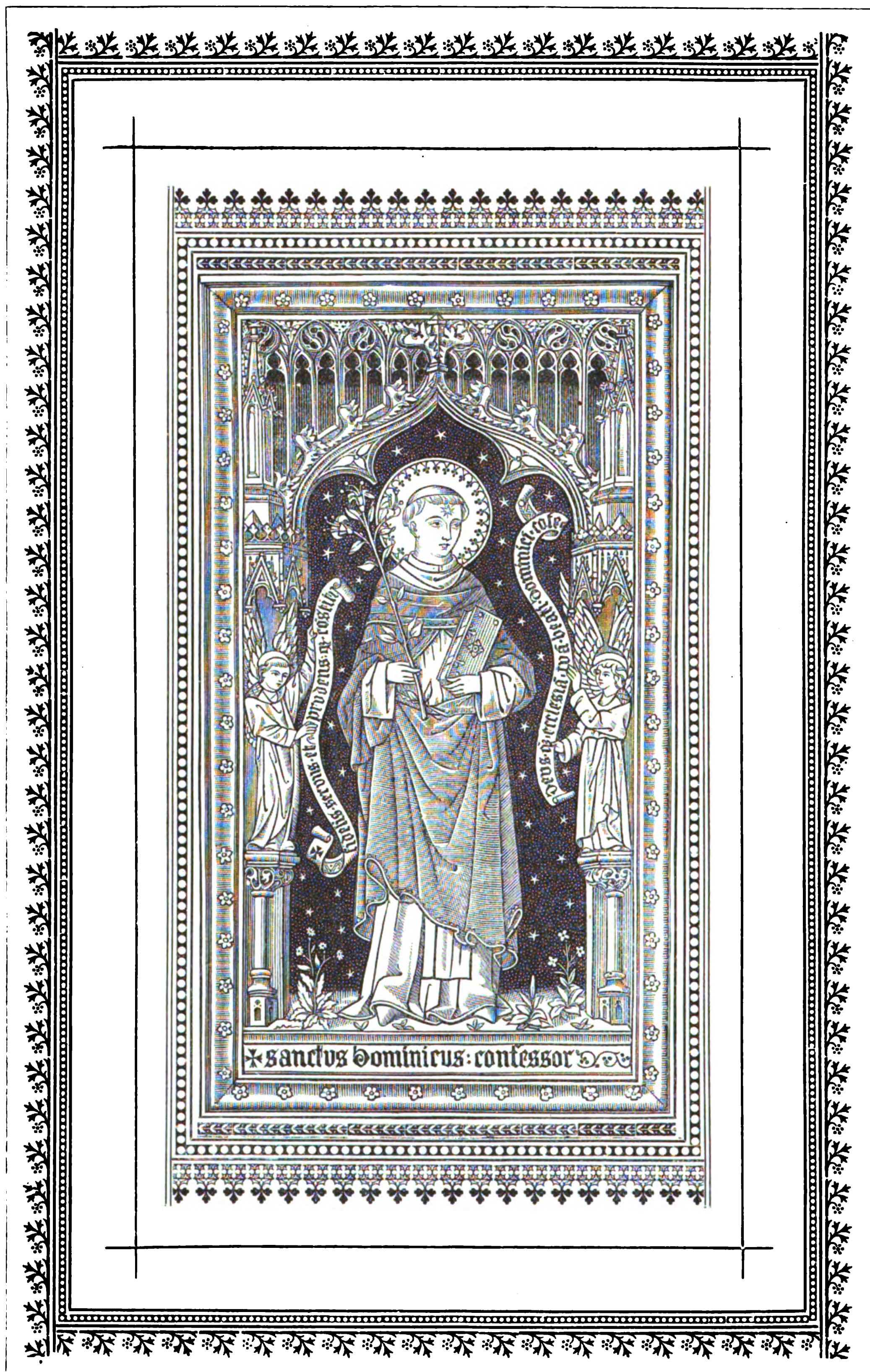
CUM esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in caelum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei.

AD NONAM.

Capitulum. *Act.* 7.

POSITIS autem génibus, beátus Stéphanus clamávit voce magna, dicens : Dómine ne státuas illis hoc peccátum.

sanctus dominicus: confessor

 DIE IV. AUGUSTI.

Sancti Dominici Confessoris

 PATRIS NOSTRI.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Gaude felix parens Hispánia, novae prolis dans mundo gáudia : sed tu magis plaude Bonónia, tanti Patris dotáta glória : lauda tota mater Ecclésia, novae laudis agens solémnia. Psalm. Laudáte. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Eccli.* 50.

UASI stella matutína in médio nébulae, et quasi luna plena in diébus suis, et quasi sol refúlgens, sic iste effúlsit in templo Dei.

℟. ix. O spem miram. etc. pag. 592.

Hymnus.

GAUDE mater Ecclésia,
Laetam agens memóriam :
Quae novae prolis gáudia
Mittis ad caeli cúriam.

Praedicatórum Ordinis
Dux et Pater Domínicus,
Mundi jam fulget términis,
Civis efféctus caelicus.

Carnis liber ergástulo,
Caeli potítur glória :
Pro paupertátis cíngulo,
Stola dotátur régia.

Fragrans odor de túmulo,
Cum virtútum frequéntia,
Clamat pro Christi fámulo
Summi Regis magnália.

Trino Deo et símplici
Laus, honor, virtus, glória :
Qui nos prece Domínici
Ducat ad caeli gáudia. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. Transit pauper ad regni sólium, dux ad sceptrum, víctor ad praemium : mors in vitam, labor in ótium, praesens cedit luctus in gáudium.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde, ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Deinde fiat Mem. de S. Stephano. Aña. Hódie Joánnes Póntifex cum máximo cleri plebísque tripúdio, pretiósas Protomártyris Stéphani relíquias in sanctam tránstulit ecclésiam Sion, ubi quondam Archidiáconi functus est offício : cujus pia apud Deum sit pro nobis, quaesumus, intercéssio.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adsunt Domínici laeta solémnia : * Laude multíplici plaudat Ecclésia.

Hymnus.

NOVUS athléta Dómini
Collaudétur Domínicus,
Qui rem confórmat nómini,
Vir factus evangélicus.

Consérvans sine mácula
Virginitátis lílium,
Ardébat quasi fácula
Pro zelo pereúntium.

Mundum calcans sub pédibus,
Manum misit ad fórtia :
Nudus occúrrens hóstibus,
Christi suffúltus grátia.

Pugnat verbo, miráculis,
Missis per orbem frátribus :
Crebros adjúngens sédulis
Fletus oratiónibus.

Trino Deo et símplici. ut in Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. Praeco novus et caelicus missus in fine saeculi, pauper fulsit Domínicus, forma praevísus cátuli. Psalmi, ut in Comm. Conf. pag. lj.

Aña. Florem pudicítiae servans illibátum, áttigit exímiae vitae caelibátum.

Aña. Documéntis ártium erudítus satis, tránsiit ad stúdium summae veritátis.

℣. Amávit eum Dóminus.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 1.

NONNE stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum : plácuit Deo per stultítiam praedicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judaei signa petunt, et Graeci sapiéntiam quaerunt : nos autem praedicámus Christum crucifíxum : Judaeis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judaeis, atque Graecis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam : quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus : et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

℟. Mundum vocans ad Agni núptias, hora cenae paterfamílias servum mittit, * Promíttens várias vitae delícias. ℣. Ad hoc convívium tam permagníficum, elégit núntium sanctum Domínicum. Promíttens.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio ij. *Cap.* 4.

HABENTES administratiónem, juxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus, sed abdicámus occúlta dedécoris, non ambuléntes in astútia, neque adulterántes verbum Dei, sed in manifestatióne veritátis commendántes nosmetípsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo. Quod si étiam opértum est Evangélium nostrum : in iis, qui péreunt, est opértum : in quibus Deus hujus saeculi excaecávit mentes infidélium, ut non fúlgeat illis illuminátio Evangélii glóriae Christi, qui est imágo Dei.

℟. Datum mundo pro mundi glória, mira Christi praesígnat grátia : * Cujus ortum praecúrrunt núntia, veri praeságia. ℣. Stella micans in fronte párvuli, novum jubar praemónstrat saeculi. Cujus.

Lectio iij.

NON enim nosmetípsos praedicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum : nos autem servos vestros per Jesum : quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiae claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus : ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur : aporiámur, sed non destitúimur : persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur : dejícimur, sed non perímus : semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

℟. Verbum vitae dum palam prómitur, surgunt hostes, liber conscríbitur, favent omnes : * Sic error víncitur, Fides extóllitur. ℣. Ter in flammas libéllus tráditus, ter exívit illaesus pénitus. Sic. Glória Patri. Fides.

In secundo Nocturno.

Aña. Sub Augustíni régula mente profécit sédula : tandem virum canónicum auget in apostólicum.

Aña. Agonízans pro Christi nómine, mundum replet divíno sémine, paupertátis degens sub tégmine.

Aña. Pernox cum Christo próprium non possidébat léctulum : post lacrymárum flúvium, vix humi dans corpúsculum.

℣. Justum dedúxit Dóminus.

Ex Theodor. de Apold. S. Antonino, et aliis gestor. ejus Auctor.

Lectio iv.

ANCTISSIMUS Pater Domínicus Calarógae in Hispánia ex nobilíssima Gusmanórum família natus est. Hujus mater grávida sibi visa est per quiétem continére in alvo cátulum, qui facem ore praeferens, orbem terrárum incénderet. Quo sómnio significabátur fore, ut splendóre sanctitátis ac doctrínae ejus gentes ad christiánam pietátem inflammaréntur. Post liberálium ártium, ac theologíae stúdia, ex quibus singulárem sibi eruditiónem comparávit, primum Oxoménsis Ecclésiae canónicus reguláris fuit : deínde claríssimum Praedicatórum Ordinem, unde innúmera totíus sanctitátis et doctrínae exémpla in Ecclésiam promanárunt, instítuit, ab Honório Tértio summo Pontífice confirmátum anno salútis millésimo ducentésimo décimo sexto.

℟. Paupertátis ascéndens cúlmina, clamat mundi detéstans crímina, frangit hostes, et fugat ágmina:* Nulla Sanctum frangunt discrímina. ℣. Nocte caeli perlústrans límina, die terris dat verbi sémina. Nulla.

Lectio v.

POST confirmátum Ordinem, noctes in ecclésia pene ducébat insómnes : ac modo in génua procúmbens, modo toto córpore prostrátus orábat : et si quando grávior somnus fessa membra obrúeret, stans nixus altári, vel ad durum lápidem inclinátus páululum quiescébat. Caténa férrea síngulis nóctibus ádeo ácriter nudum corpus affligébat, ut sánguinis rivi deflúerent. Máximam lacrymárum vim assídue profundébat : atque in primis cum sacrum Missae sacrifícium peragébat. Nulla re aeque laetabátur, ac sui contémptu : puritátem tum córporis, tum ánimi integérrimam perpétuo servávit.

℟. Panis oblátus caelitus fratrum supplet inópiam : * Vitaeque natus rédditus matris pellit tristítiam. ℣. Signo crucis obédit plúvia, lingua verba transfórmat vária. Vitaeque.

Lectio vj.

PECCATIS et aerúmnis humánis veheménter discruciabátur : itínera nudis pédibus, étiam per loca áspera, hymnos cóncinens conficiébat. Abstinéntia rara, carnes nunquam edébat : jejúnia nec aeger solvébat. Letális críminis totam vitam expértem omníno duxit. Linguae observantíssimus custos, non nisi cum Deo, aut de Deo colloquebátur : ac vix de áliis rebus illi sermo erat. Salútis animárum sitientíssimus, martyrii quoque cupidíssimus fuit. In evertendis

haeréticis Albigénsibus septem consúmpsit annos, multis eórum ad cathólicam fidem addúctis. Máximis vivens et post mortem miráculis fulsit : et inter ália, Romae tres mórtuos suscitávit. Fuit vir plane apostólici péctoris ac spíritus, fídei cólumen, Evangélii tuba, orbis óculus, Christi lucérna, secúndus Praecúrsor, et magnus animárum oecónomus : quem multíplices tantárum virtútum in caelo corónae decórant.

℟. Granum excússum pálea, nexu solúto lúteo, de paupertátis área, caeli locátur hórreo : * Cum mercéde virgínea, Doctórum fulgens cúneo. ℣. Flos in florum virens aréola, bina gaudet fortis auréola. Cum mercéde. Glória. Doctórum.

In tertio Nocturno.

Aña. Sitiébat servus Christi martyrium, sicut sitit cervus ad aquae flúvium.

Aña. Migrans Pater, fíliis vitae firmaméntum, paupertátis húmilis condit testaméntum.

Aña. Liber carnis vínculo caelum introívit, ubi pleno póculo gustat, quod sitívit.

℣. Justus ut palma florébit.

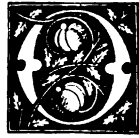
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. I. *de Serm. Domini in monte c.* 16. *Tom.* 3.

OSTENDIT Dóminus fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes amíttunt aetérna, quae nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna caelórum : qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

℟. Felix vitis, de cujus súrculo tantum germen redúndat saeculo, * Caeli vinum propínans pópulo vitáli póculo. ℣. Ex ubertáte pálmitum, mundi jam cinxit ámbitum. Caeli.

Lectio viij.

ERGO ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem : sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior : sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in caelo est.

℟. Ascendénti de valle lúbrici mundi, chori plaudunt angélici : * Jesu bone, prece Domínici, tibi praesta nos gratos éffici. ℣. Per quem multos a morte súscitas, poenas nobis reláxa débitas. Jesu.

Lectio ix.

VOS estis lumen mundi. Quómodo supérius dixit sal terrae, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit in mundum. Et hic mundum, non caelum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt.

℟. O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti, te profutúrum frátribus! * Imple Pater, quod dixísti, nos tuis juvans précibus. ℣. Qui tot signis claruísti in aegrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi, aegris medére móribus. Imple. Glória Patri. Imple.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

IN LAUDIBUS.

Aña. Adest dies laetítiae, quo beátus Domínicus aulam caeléstis cúriae civis intrat magníficus. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Pauper in pecúlio, dives vita pura, paupertátis prétio caeli tenet jura.

Aña. Scala caelo próminens fratri revelátur, per quam Pater tránsiens sursum ferebátur.

Aña. Linguae, manus stúdio scalam hanc eréxit, quam Virgo cum Fílio mater sursum vexit.

Aña. Fulget in choro Vírginum Doctor veritátis, sertum honóris géminum gerens cum Beátis.

Capit. Quasi stella. ut supra, pag. 587.

Hymnus.

HYMNUM novae laetítiae,
Dulci prodúctum cántico,
Noster deprómat hódie
Chorus sancto Domínico.

Vergénte mundi véspere,
Novum sidus exóritur,
Et clausis culpae cárcere
Praeco salútis míttitur.

Doctrínam evangélicam
Spargens per orbis cárdinem,
Pestem fugat haeréticam,
Novum prodúcens Ordinem.

Hic est fons ille módicus
Crescens in flumen máximum,
Qui mundo jam miríficus
Potum largítur óptimum.

Trino Deo et símplici
Laus, honor, virtus, glória :
Qui nos prece Domínici
Ducat ad caeli gáudia. Amen.

℣. Justus germinábit.

Ad Benedictus, Aña. Carnis viror, mentis martyrium, mundum replens linguae praecónium, pauper Christi, post cursus stádium, vitae tibi mercántur praemium.

Ad Tertiam, Capit. Quasi stella. ut supra, pag. 587.

℟℟. Horarum de Comm. Conf. pag. lx.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Isaiae* 59.

SPIRITUS meus, qui est in te, et verba mea, quae pósui in ore tuo, non recédent de ore tuo, et de ore séminis tui, dicit Dóminus, ámodo et usque in sempitérnum.

AD NONAM.

Capitulum. *Malach.* 2.

LEX veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus : in pace, et aequitáte ambulávit mecum, et multos avértit ab iniquitáte.

AD VESPERAS.

Aña j. Laudum super Psalm. de Comm. Conf.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. O lumen Ecclésiae, doctor veritátis, rosa patiéntiae, ebur castitátis, aquam sapiéntiae propinásti gratis : praedicátor grátiae nos junge Beátis.

PER OCTAVAM.

Ad Mem. in Laudibus, Aña. Benedíctus Redémptor ómnium, qui salúti próvidens hóminum, mundo dedit sanctum Domínicum.

In Vesperis, Aña. Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

DIE V. AUGUSTI.

Sanctae Mariae ad Nives.

Duplex.

Omnia, praeter hic posita, fiant ut in Nativitate ejusdem, mutato nomine Nativitátis, in Solemnitátis.

In primo Nocturno, Lectiones Osculétur me. ut in Nativitate B. Mariae.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LIBERIO summo Pontífice, Joánnes Patrícius Románus, et uxor pari nobilitáte, cum líberos non suscepíssent, quos bonórum herédes relínquerent, suam hereditátem sanctíssimae Vírgini Dei matri vovérunt, ab ea summis précibus assídue peténtes, ut in quod pium opus eam pecúniam potíssimum erogári vellet, áliquo modo significáret. Quorum preces, et vota ex ánimo facta, beáta Virgo María benígne áudiens, miráculo comprobávit.

Lectio v.

NONIS ígitur Augústi, quo témpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei Mater

separátim Joánnem et cónjugem in somnis admónuit, ut quem locum nive conspérsum vidérent, in eo ecclésiam aedificárent, quae Maríae Vírginis nómine dicarétur : se enim ita velle ab ipsis herédem institui. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit : qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit.

Lectio vj.

QUARE solémni Sacerdótum et pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, et in eo locum ecclésiae signávit, quae Joánnis, et uxóris ejus pecúnia exstrúcta est, póstea a Xysto Tértio restitúta. Váriis nomínibus primum est appelláta, basílica Libérii, sancta María ad Praesépe. Sed cum multae jam essent in Urbe ecclésiae sub nómine sanctae Maríae Vírginis : ut basílica, quae novitáte miráculi, ac dignitáte céteris ejúsdem nóminis basílicis praestáret, vocábuli étiam excelléntia significarétur, ecclésia sanctae Maríae Majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quae hac die mirabíliter cécidit, anniversária celebritáte cólitur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba dixit illi : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 49. *in Luc.* 11.

AGNAE devotiónis et fídei haec múlier osténditur : quae, Scribis et Pharisaeis Dóminum tentántibus, simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem prae ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et praeséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat haereticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judaei, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic haerétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suae matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Regáli ex progénie María exórta refúlget : * Cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae. Cujus.

Lectio viij.

SED si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis, a carne Vírginis matris

pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eum portásset, et úbera, quae lactássent, beatificántur. Dicit enim Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant : Natum ex mulíere, factum sub lege; sed factum ex mulíere : quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne : alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine.

℟. Corde et ánimo Christo canámus glóriam * In hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae. ℣. Cum jucunditáte (Solemnitátem) sanctae Maríae celebrémus. In hac.

Lectio ix.

ET nos ígitur his contra Eutychen dictis extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus haec múlier typum gessit : extollámus et mentem de médio turbárum : dicamúsque Salvatóri : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. Vere enim beáta parens, quae, sicut quidam ait, eníxa est puérpera Regem, qui caelum terrámque regit per saecula.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solemnitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

DIE VI. AUGUSTI.

In Transfiguratione Domini.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Assúmpsit Jesus. j. Laudum, pag. 607. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Philipp.* 3.

ALVATOREM exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostrae, configurátum córpori claritátis suae.

℟. ix. Dum oráret. pag. 606.

Hymnus.

QUICUMQUE Christum quaeritis,
Vultus in altum tóllite :
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriae.
Illústre quiddam cérnimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminum,
Antíquius caelo et chao.
Hic ille Rex est géntium,
Plebísque Rex Judáicae,
Promíssus Abrahae Patri,
Ejúsque in aevum sémini.
Hunc et Prophétis téstibus,
Iisdémque signatóribus,

Testátor et Pater jubet
Audíre nos, et crédere.
Glória tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

Haec Stropha dicitur in fine Hymn. Compl. et Horar.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnificat, Aña. Christus Jesus splendor Patris, et figúra substántiae ejus, portans ómnia verbo virtútis suae, purgatiónem peccatórum fáciens, in monte excélso gloriósus apparére hódie dignátus est, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne Patrum testimónio roborásti; et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter praesignásti : concéde propítius, ut ipsíus Regis glóriae nos coherédes effícias, et ejúsdem glóriae tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Summum Regem glóriae Christum adorémus : * Et pro dono grátiae ejus jubilémus.

Hymnus. Quicúmque. ut supra.

In primo Nocturno.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Psalmus 28.

AFFERTE Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, ¿ afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, ¿ Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : ¿ vox Dómini concutiéntis desértum : * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini praeparántis cervos, ¿ et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in aetérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña. Revelávit Dóminus condénsa : et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribae, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prae fíliis hóminum, ¿ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulcritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttae tuae acútae, ¿ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliae regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Aña. Speciósus forma prae fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* I.

FRATRES, magis satágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem, et electiónem faciátis : haec enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in aetérnum regnum Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his : et quidem sciéntes et confirmátos vos in praesénti veritáte. Justum autem árbitror quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne : certus quod velox est deposítio tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi.

℟. Surge, illumináre Jerúsalem : quia venit lumen tuum, * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio ij.

DABO autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas secúti notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem, et praeséntiam : sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem, et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte.

℟. In splendénti nube Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui : ipsum audíte. ℣. Appáruit nubes obúmbrans, et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iij.

ET hanc vocem nos audívimus de caelo allátam, cum essémus cum ipso in

monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermónem : cui bene fácitis attendéntes quasi lucérnae lucénti in caliginóso loco donec dies elucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris : hoc primum intelligéntes quod omnis prophetía Scriptúrae própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána alláta est aliquándo prophetía : sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Vidéte qualem caritátem dedit nobis Deus Pater, * Ut fílii Dei nominémur et simus. ℣. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus : quóniam vidébimus eum sícuti est. Ut fílii. Glória Patri. Ut fílii.

In secundo Nocturno.

Psalmus 75.

OTUS in Judaea Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De caelo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terrae.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiae cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terrae.

Aña. Illúminans tu mirabíliter a móntibus aetérnis : turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Psalmus 83.

QUAM diléčta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in saecula saeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle

lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ¿ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Mélior est dies una in átriis tuis, super míllia.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenae, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ¿ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut laetántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo sancti Leónis Papae.

Serm. de Transfigur. ante medium.

Lectio iv.

APERIT Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, et commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre claríficat, ut et fácies ejus solis fulgóri símilis, et vestítus candóri nívium esset aequális. In qua Transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur : nec conturbáret eórum fidem voluntáriae humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditae excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctae Ecclésiae fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatióne donándum : ut ejus sibi honóris consórtium

membra promítterent, qui in cápite praefulsísset.

℟. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuae : * Et torrénte voluptátis tuae potásti eos. ℣. Quóniam apud te est fons vitae : et in lúmine tuo vidébimus lumen. Et.

Lectio v.

CONFIRMANDIS vero Apóstolis, et ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim et Elías, Lex scílicet et Prophétae, apparuérunt cum Dómino loquéntes : ut veríssime in illa quinque virórum praeséntia complerétur, quod dictum est : In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid fírmius verbo, in cujus praedicatióne véteris et novi Testaménti cóncinit tuba, et cum evangélica doctrína, antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt?

℟. Praecéptor, bonum est nos hic esse : faciámus hic tria tabernácula, * Tibi unum, Móysi unum, et Elíae unum. ℣. Non enim sciébat quid díceret. Tibi.

Lectio vj.

ASTIPULANTUR enim sibi ínvicem utriúsque foederis páginae : et quem sub velámine mysteriórum praecedéntia signa promíserant, manuféstum atque perspícuum praeséntis glóriae splendor osténdit. His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, et terréna fastídiens, in aeternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu : et gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifésta ejus glória laetabátur.

℟. Si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quae evacuátur : * Multo magis ministrátio Spíritus, quae manet, erit In glória. ℣. Amplióris enim glóriae Christus prae Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit eam. Multo magis. Glória Patri. In glória.

In tertio Nocturno.

Psalmus 88.

ISERICORDIAS Dómini * in aetérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In aetérnum misericórdia aedificábitur in caelis : * praeparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, ¿ jurávi David servo meo : * Usque in aetérnum praeparábo semen tuum.

Et aedificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur caeli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus aequábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuae dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt caeli, et tua est terra, ¿ orbem terrae et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium praeparátio sedis tuae.

Misericórdia et véritas praecédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, ¿ et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, ¿ et dixísti : Pósui adjutórium in poténte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meae.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum prae régibus terrae.

In aetérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies caeli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quae procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, ¿ si David méntiar : * semen ejus in aetérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, ¿ et sicut luna perfécta in aetérnum : * et testis in caelo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * laetificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quae mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiae tuae antíquae Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in aetérnum : * fiat, fiat.

Aña. Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : tuum bráchium cum poténtia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Lux orta est justo, et rectis corde laetítia.

Psalmus 103.

BENEDIC ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens caelum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in saeculum saeculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquae.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquae.

Potábunt omnes béstiae agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres caeli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens foenum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum laetíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, ¿ et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : ¿ montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvae.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quaerant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! ¿ ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt :

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : ¿ áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terrae.

Sit glória Dómini in saeculum : * laetábitur Dóminus in óperibus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, ¿ et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Confessiónem, et decórem índuit : amíctus lúmine sicut vestiménto.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 17.

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 57. *in Matth. in initio.*

UONIAM multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte, et de caede discipulórum locútus est Dóminus : et áspera complúra atque árdua eis injúnxit, et illa quidem in praeséntí vita, et jam imminébant, bona vero in spe et exspectatióne erant : ut puta quia servárent ánimam suam, si pérderent eam; quia in glória Patris sui ventúrus sit, et praemia redditúrus : ut visu étiam certióres fáceret, et osténderet quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac praeséntí vita, illis osténdit, eámque détegit, ne aut sua, aut Dómini morte dóleant, et máxime Petrus.

℟. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secúndum grátiam suam, quae manifestáta est nunc * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. ℣. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. Per.

Lectio viij.

ET vide quid agit, cum de regno et de gehénna disserúerit. Nam in eo, quod dixit : Qui ínvenit ánimam suam, perdet eam; et quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam : et in eo, quod ait : Reddet unicuíque secúndum ópera sua : et regnum, et gehénnam designávit. Cum ígitur de utrísque disserúerit, regnum quidem, ut óculis cernátur, concédit; gehénnam autem mínime, quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuísset : sed cum illi probi essent, ac perspicáces, satis fuit eos a melióribus confirmári.

℟. Deus, qui dixit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris * Ad illuminatiónem sciéntiae claritátis Dei, in fácie Jesu Christi. ℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus. Ad.

Lectio ix.

PRIMOS ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Et addúxit in montem : et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol : vestiménta vero ejus facta sunt alba sicut nix. Quamóbrem hos accépit? Quia excellentióres céteris vidélicet erant. Et Petrus quidem, quia valde Christum diligébat, idcírco praestábat : Joánnes vero, qui nímium diligebátur, ac Jacóbus a respónso, quod dedit cum fratre interrogátus, dicens : Póssumus hunc cálicem bíbere.

℟. Dum oráret Jesus, facta est spécies vultus ejus áltera : et vestítus ejus albus refúl-

gens : et duo viri loquebántur cum illo : * Móyses, et Elías, visi In majestáte. ℣. Dicébant autem excéssum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem. Móyses. Glória Patri. In majestáte.

Ante Laud. ℣. Emítte lucem tuam et veritátem tuam. ℟. Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

IN LAUDIBUS.

Aña. Assúmpit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et addúxit eos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Resplénduit fácies ejus sicut sol : vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúia.

Aña. Et ecce apparuérunt eis Móyses, et Elías, loquéntes cum Jesu.

Aña. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos hic esse.

Aña. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum. Salvatórem. ut supra in Vesperis, pag. 595.

Hymnus.

AMOR Jesu dulcíssime,
Quando cor nostrum vísitas,
Pellis mentis calíginem,
Et nos reples dulcédine.

Quam felix est, quem sátias!
Consors patérnae déxterae :
Tu verae lumen pátriae,
Quod omnem sensum súperat.

Splendor aetérnae glóriae,
Incomprehénsa bónitas,
Amóris tui cópiam
Da nobis per praeséntiam.

Glória tibi Dómine. etc. ut supra in Vesperis, pag. 596.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Ad Benedictus, Aña. Et ecce vox de nube, dicens : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui : ipsum audíte, allelúia.

Deinde Mem. SS. Xysti, Felicissimi, et Agapiti Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi, et Agápiti natalítia cólere; da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Primam, ℟. Jesu Christe. ℣. Qui apparuísti hódie.

AD TERTIAM.

Capitulum. Salvatórem. ut supra in Vesperis, pag. 595.

℟. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Gloriósus. ℣. Proptérea decórem índuit te Dóminus. Allelúia. Glória Patri. Gloriósus.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et consti-

tuísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM.

Capitulum. *2. Cor. 3.*

NOS omnes, reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, in eámdem imáginem transformámur a claritáte in claritátem, tamquam a Dómini Spíritu.

℟. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia. Glória Patri. Glória.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Capitulum. *Apoc. 21.*

SUSTULIT me in spíritu in montem magnum, et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de caelo a Deo, habéntem claritátem Dei : et lucérna ejus est Agnus.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúia, allelúia. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia. Glória Patri. Magna.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Assúmpsit. j. Laudum. Psalmi de Dominica, pag. 89. et loco ultimi, Ps. 116. Laudáte Dóminum. pag. 92.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Jesus, et tétigit eos : dixítque eis : Súrgite, nolíte timére, allelúia, allelúia.

DIE VII. AUGUSTI.

S. Cajetani Confessoris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo Apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, in te semper confídere, et sola caeléstia desideráre. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAJETANUS nóbili Thienaea gente Vicéntiae ortus, statim a matre Deíparae Vírgini oblátus est. Mira a téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeo ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque láuream Patávii adéptus, Romam proféctus est : ubi inter Praelátos a Júlio Secúndo collocátus, et Sacerdótio initiátus, tanto divíni amóris aestu succénsus est, ut, relícta aula, se totum Deo mancipáverit. Nosocomíis próprio

aere fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus, suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat, dictus proptérea Venátor animárum.

Lectio v.

COLLAPSAM Ecclesiasticórum disciplínam ad formam Apostólicae vitae instauráre desíderans, Ordinem Clericórum Regulárium instítuit; qui, abdicáta rerum ómnium terrenárum sollicitúdine, nec réditus possidérent, nec vitae subsídia a fidélibus péterent, sed solis eleemósynis sponte oblátis víverent. Itaque, approbánte Cleménte Séptimo, ad aram máximam basílicae Vaticánae una cum Joánne Petro Caráfa Epíscopo Theatíno, qui póstea Paulus Quartus Póntifex Máximus fuit, et áliis duóbus exímiae pietátis viris, vota solémnia emísit. In Urbis direptióne a milítibus crudelíssime vexátus, ut pecúniam próderet, quam dudum in caeléstes thesáuros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta, et cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscépto vitae institúto constantíssime perseverávit, soli divínae providéntiae inhaerens, quam sibi nunquam defuísse aliquándo mirácula comprobárunt.

Lectio vj.

DIVINI cultus stúdium, nitórem domus Dei, sacrórum rítuum observántiam, et sanctíssimae Eucharistíae frequentiórem usum máxime promóvit. Haeresum monstra et látebras non semel detéxit, ac profligávit. Oratiónem ad octo passim horas júgibus lácrymis protrahébat; saepe in éxtasim raptus, ac prophetíae dono illústris. Romae nocte natalítia ad Praesépe Dómini infántem Jesum accípere méruit a Deípara in ulnas suas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatiónibus affligébat : nec unquam addúci pótuit, ut vitae asperitátem emollíret : testátus in cínere et cilício velle se mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis seditióne Deum vidéret, caelésti visióne recreátus, Neápoli migrávit in caelum; ibíque corpus ejus in ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miráculis in vita et post mortem gloriósum Clemens Décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Nemo potest duóbus dóminis servíre. ut in Dom. xij. post Octavam Trinitatis, p. 327.

In Laudibus fiat Memoria S. Donati Episcopi et Martyris.

Oratio.

DEUS, tuórum glória Sacerdótum : praesta quaesumus, ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum.

DIE VIII. AUGUSTI.

B. Augustini Lucerini
Episc. et Conf. Ord. Praed.

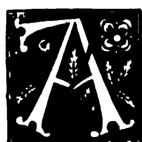
Duplex. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiae tuae in beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice boni pastóris exémplum providére dignátus es : concéde propítius; ut ejus intercessióne, in loco páscuae tuae perpétuo collocári mereámur. Per Dóminum.

In j. Noćturno, Lećtiones **Fidélis sermo.** de Communi Conf. Pont. pag. **liij.**

In secundo Nocturno.

Lećtio iv.

AUGUSTINUS Tragúrii in Dalmátia, sub Spalaténsi Archiepiscopátu, paréntibus nobilitáte, ac orthodóxae fídei pietáte illústribus, natus est. Adoléscens, ut totum se Deo manciparet, saeculári património dimísso, sacrae Pradicatórum famíliae nomen dedit : ibíque in sećtándis sanćti Domínici, quem sibi patrem elégerat, vestígiis ádeo incúbuit, ut adhuc júvenis tamquam reguláris observántiae exémplar ómnibus proponerétur. Exáćto tirocínio, Parísios, una cum fratre Jacóbo Ursíni, studiórum causa missus, sanćtum Thomam Aquinátem magístrum hábuit : sub quo mirum est, quantum in sciéntia, pietáte, ceterísque virtútibus profécerit.

Lećtio v.

IN pátriam revérsus, Superiórum jussu praedicatióni divíni verbi addíćtus est. Máximo ínterim salútis animárum stúdio inardéscens, nihil unquam omísit, quo infidéles ad fidem, peccatóres ad poeniténtiam revocáret. In oratióne assíduus, cui incúmbens plures nočtes ducébat insómnes, illud sanćti Dočtóris Augustíni frequénter usurpábat : Rećte novit vívere, qui rećte novit oráre. Ne vero sub módio virtútum ejus lucérna delitésceret, a Benedíćto Undécimo ad Zagabriénsem Episcopátum promótus fuit. Quo in múnere, humilitátis, patiéntiae, misericórdiae erga páuperes laude, et praecípue indeféssis in custodiéndo grege sibi commísso labóribus ádeo enítuit, ut Robértus rex Neápolis, audíta ejus fama, summis précibus a Joánne Vigésimo secúndo impetrárit, pastórem illum praefici Ecclésiae Lucerínae : ut eam a Saracenórum erróribus, quibus inféćta fúerat, expurgáret.

Lećtio vj.

AD Lucerínam Ecclésiam proféćtus, novae sponsae máculas a Saracenórum labe expurgatúrus, mirum quas aerúmnas, quos labóres perpéssus sit : donec oratiónis fer-

vóre, praedicatiónis efficácia, morum sanctitáte, univérsum ovíle suum cathólicum vidére merúerit. Utque illud a quólibet futúro inquinaménto serváret immúne, Deíparae vírginis poténti patrocínio submísit totam dioecésim, ac praecípue urbem Lucerínam, quam, mutáto nómine, civitátem sanctae Maríae appellári vóluit : qua nomenclatúra nostris étiam tempóribus dicta cívitas decorátur. Tandem méritis plenus, et miraculórum fama illústris, ánimam réddidit Creatóri, die tértia Augústi circa annum salútis millésimum trecentésimum vigésimum tértium, aetátis vero suae septuagésimum; cujus corpus in ecclésia, quam suo Ordini aedificáverat, honorífice cónditum, tot prodígiis a Deo insignítum ferunt, ut paucis post ejus óbitum annis, Cárolus dux Calábriae súpplices déderit lítteras Joánni Vigésimo secúndo Pontífici Máximo, ut Augustínum Beatórum fastis adscríbere dignarétur. Clemens vero Undécimus, ut in toto Praedicatórum Ordine ejus festum cum Offício et Missa de Commúni unius Confessóris Pontíficis celebrarétur, benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. ut in Comm. Conf. Pont. pag. lxj.

In Laud. fiat Mem. SS. Cyriaci, Largi, et Smaragdi Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Cyríaci, Largi, et Smarágdi solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

DIE IX. AUGUSTI.

B. Joannis de Salerno Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui in fídei increméntum, beátum Joánnem Confessórem verbi tui praecónem exímium effecísti : ejus nobis intercessióne largíre, ut quod corde crédimus ad justítiam, ore ad salútem confiteámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir, qui invéntus est. de Communi Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES, Salérni gente Quarna véterum Normannórum ortus, Bonóniae in Fratrum Praedicatórum famíliam cooptátus est, ejúsque de manu beáti Domínici vestes suscépit. Ipso duce et magístro, tantum in sémita virtútis, et religiósae perfectiónis profécit, ut missis ab eódem sancto Fundatóre ad propagándum per Etrúriam Ordinem duódecim

probatíssimis viris, Joánnem, etsi junióris aetátis tunc fuísse mérito cónjici possit, praeféce-rit. Sanctíssimi Patris praecéptis obtémperans, cum sóciis conténdit Floréntiam versus : ac Rípulis, tértio ferme ab ea lápide, primum cónstitit in domo, a pio cive Florentíno illis paráta, prope sacéllum, quod éxstrui is ipse curáverat. Inde vir sanctus quotídie in urbem véniens, jugi verbi Dei praedicatióne, ac morum innocéntia arctíssime sibi devínxit ánimos Florentinórum, qui pérditos in viam salútis redíre, réliquos autem in bono confirmári illíus hortaméntis atque mónitis perspiciébant. Verum qui rem civitátis públicam tunc moderabántur, animadverténtes incómmodum eídem esse, quod síngulis diébus summo mane Floréntiam pérgere, et véspere ad hospítium Ripulitánum remeáre debéret, de loco, in quo intra urbis moenia una cum sóciis dégere posset, ei providéndo cogitárunt. Itaque primum ad sancti Pancrátii, dein ad sancti Pauli, ac demum ad sanctae Maríae Novéllae, seu Vineárum, rite fuit eis domicílium constitútum.

Lectio v.

HOC in loco piórum largitiónibus sacra aede amplificáta, constructóque coenóbio, novi Praedicatóres Floréntiae vívere coepérunt arctióri legum sui Ordinis observántia. Exémplo suo cunctis Joánnes praeíbat. Assídua cibi potúsque abstinéntia, despiciéntia et castigatióne sui, quotidiáno oratiónis stúdio, rerum divinárum contemplatióne, quam ad plures horas (noctu praesértim) ducébat, fervénti devotióne, ac caeremoniárum observatióne diligentíssima dum Sacris operarétur, ceteríſque virtútibus, quae hóminem cumprímis decent aliórum regímini praeféctum, ad sui imitatiónem, atque puriórem reguláris disciplínae cultum sodáles magnópere excitábat. Córporis animíque cástitas potíssimum in eo excélluit : qua sane quantum praestáret, miro prorsus modo Deus vóluit esse perspícuum. Síquidem cum ab impudíca mulíere frustra tentátus, relátam de immúndo spíritu ab se victóriam singulári humilitáte celáre niterétur, daemon ipse, Deo ita jubénte, per os energúmeni rem totam palam fecit, negans se líberum hóminem aliquándo dimissúrum, nisi is, qui inter flammas innóxius permánserat, se inde expélleret; vocatóque Dei fámulo, ad ipsíus nutum, aegrum multum discérpens, íllico discéssit. His alíísque ab eo praecláre gestis, grátia quoque curatiónum, qua ferunt a Deo fuísse donátum, factum est, ut plures pietáte, nobilitáte géneris, doctrínae fama, ecclesiasticísque dignitátibus fulgéntes viri ab illo in

Ordinem récipi postulárent, reque ipsa fúerint recépti : quos inter unus sánguine christiánam fidem sancívit, duo autem conspícuis fuérunt deínde Itáliae Ecclésiis praepósiti.

Lectio vj.

INSTANTE óbitu sancti Domínici, Bonóniam perréxit, ut Parénti óptimo fílii obsequéntis atque amantíssimi extréma exhibéret offícia. Floréntiam inde redux, in haeréticos Patarénos, exitiálem Manichaeórum sóbolem, Ecclésiae aeque ac reipúblicae statum perturbántes, cum id a Gregório Nono Románo Pontífice ipsi fuísset demandátum, insúrgens, eórum audáciam fregit, atque contuméliis ac probris, quibus illum ab incépto deterrére conabántur, fórtiter tolerátis, cathólicam fidem egrégie tutátus est. Ejúsdem Pontíficis jussu opus reformatiónis apud mónachos sancti Anthími Clusínae dioecésis strénue promóvit. In aedibus Ripulárum, ubi primo suo in Etrúriam advéntu conséderat, sacrárum vírginum collégium instítuit sub sui Ordinis régula. Innúmeris demum pro Ecclésiae bono, fideíque increménto perfúnctum labóribus, post administrátam ad plures annos ingénti cum suórum, tum cívium proféctu coenóbii sanctae Maríae Novéllae praefectúram, dies última excépit : quam laetus aspéxit, fratrésque, quos de suo óbitu ántea monúerat, ad vitae sanctimóniam, atque ad vota sua Deo fidéliter reddénda cohortátus, sacris Ecclésiae expiátus, sanctíssime excéssit. Ad ejus sepúlcrum frequens coepit fíeri concúrsus populórum, illíus opem implorántium, seque eam adéptos profiténtium, ac eídem cultum deferéntium Beatórum : quem cultum ad haec usque témpora continénter propagátum Pius Sextus Póntifex Máximus Apostólica auctoritáte probávit, et de beáto Joánne festum cum Offício et Missa ab univérso Ordine Fratrum Praedicatórum celebrári benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium Designávit Dóminus. ut in Communi Conf. non Pont. pag. lxviij.

DIE X. AUGUSTI.

S. Laurentii Martyris.
Totum Duplex.

Quae desunt, desumantur ex Comm. unius Mart.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Lauréntius ingréssus est Martyr, et confessus est nomen Dómini Jesu Christi. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

℟. iv. Beátus Lauréntius clamávit. pag. 615.

Ad Magnificat, Aña. Beátus Lauréntius, dum in cratícula suprapósitus urerétur, ad im-

piíssimum tyránnum dixit : Assátum est, jam versa, et mandúca : nam facultátes Ecclésiae, quas requíris, in caeléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : et intercessióne beáti Lauréntii Mártyris tui, cujus praevenímus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem sempitérnum veníte adorémus, * Qui Mártyrem suum digne pro méritis coronávit in caelis.

In primo Nocturno.

Aña. Quo progréderis sine fílio, pater? quo, Sacérdos sancte, sine minístro próperas?

Aña. Noli me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.

Aña. Non ego te désero, fili, neque derelínquo : sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Glória et honóre.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguae iníquae, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiae nóminis tui a rugiéntibus, praeparátis ad escam, de mánibus quaeréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quae circumdedérunt me : a pressúra flammae, quae circúmdedit me, et in médio ignis non sum aestuátus : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est : qui per signum crucis caecos illuminávit, * Et thesáuros Ecclésiae dedit paupéribus. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in saeculum saeculi. Et.

Lectio ij.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiae tuae Dómine, et operatiónis tuae, quae a saeculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Quo progréderis sine fílio, pater? quo Sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu nunquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras. ℣. Quid in me ergo displícuit paternitáti tuae? numquid degénerem me probásti? Experíre certe, utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu.

Lectio iij.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meae, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Noli me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo: Sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ℣. Nos quasi senes levióris pugnae cursum recípimus; te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris Sacerdótem Levíta. Non ego. Glória Patri. Sed.

In secundo Nocturno.

Aña. Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

Aña. Beátus Lauréntius dixit: Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Aña. Dixit Románus ad beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum: festína me baptizáre.

℣. Posuísti Dómine.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 30. *de Sanctis.*

Lectio iv.

BEATISSIMI Lauréntii Mártyris, cujus natálem hódie celebrámus, passiónem nosse vos credo: et quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiónem vestram scire posse non dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxstitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit plane mundum Lauréntius eo lúmine, quo ipse accénsus est; et flammis, quas ipse pértulit, ómnium Christianórum corda calefécit. Quis nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut aetérnum gehénnae non patiátur incéndium?

℟. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit: Deum meum colo, et ipsi soli sérvio, * Et

ídeo non tímeo torménta tua. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et ídeo.

Lectio v.

BEATI ígitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, accéndimur ad fidem, incaléscimus ad devotiónem. Et si nobis persecutóris flamma deest, fídei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem córpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecútor ignem, sed súggerit mihi ignem desidérium Salvatóris. Quo igne succénsi illi duo discípuli dixérunt : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras?

℟. Strinxérunt córporis membra pósita in cratícula : subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi. * Beáte Lauréntì, Martyr Christi, intercéde pro nobis. ℣. Carnífices vero urgéntes ministrábant carbónes subter cratem férream. Beáte.

Lectio vj.

HOC ígitur igne beátus Lauréntius accénsus, flammárum non sentit incéndia : et dum Christi ardet desidério, persecutóris poenam non sentit. In quantum enim in illo fídei ardor fervet, in tantum supplícii flamma frigéscit. Corporáli enim beátus Lauréntius labórat incéndio, sed divínus Salvatóris ardor materiálem tyránni restínxit ardórem. Quamvis enim in favíllam membra solvántur, fídei tamen fortitúdo non sólvitur. Córporis quidem detriméntum sústinet, sed lucrum salútis acquírit.

℟. Beátus Lauréntius dixit : Ego me óbtuli sacrifícium Deo * In odórem suavitátis. ℣. Gáudeo plane, quia hóstia Christi éffici mérui. In odórem. Glória Patri. In odórem.

In tertio Nocturno.

Aña. Strinxérunt córporis membra pósita in cratícula : subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi. Psalm. 10. In Dómino confído. pag. xxiv.

Psalmus 16.

EXAUDI Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant aequitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem

tuam mihi, et exáudi verba mea.

Miríﬁca misericórdias tuas,* qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxterae tuae custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ¿ ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad praedam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, praeveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuae.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Aña. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Aña. Interrogátus te Dóminum conféssus sum, assátus grátias ago. Psalmus 20. Dómine in virtúte tua laetábitur. pag. xxv.

℣. Magna est glória.

Homilia in Evang. Nisi granum. ut in Communi unius Mart. pag.xxxij.

℟. vij. In cratícula te Deum non negávi : et ad ignem applicátus, * Te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. ℣. Accusátus non negávi nomen sanctum tuum : et interrogátus. Te Dóminum.

℟. viij. Gáudeo plane, quia hóstia Christi éffici mérui : accusátus non negávi nomen sanctum ejus, interrogátus Christum conféssus sum, * Assátus grátias ago. ℣. Ego me óbtuli sacrifícium Deo in odórem suavitátis. Assátus.

℟. ix. Méruit esse hóstia Christi Levíta Lauréntius, qui dum assarétur, non negávit Dóminum : * Et ídeo invéntus est sacrifícium laudis. ℣. In cratícula pósitus, Deum non negávit : et ad ignem applicátus, Christum conféssus est. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Ante Laud. ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Lauréntius ingréssus est Martyr, et conféssus est nomen Dómini Jesu Christi. Psalmus. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis caecos illuminávit.

Aña. **Adhaesit ánima mea post te, quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.**

Aña. **Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum aestuátus.**

Aña. **Beátus Lauréntius orábat, dicens : Grátias tibi ago, Dómine, quia jánuas tuas íngredi mérui.**

Ad Benedictus, Aña. **In cratícula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum : probásti cor meum, et visitásti nocte : igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.**

Oratio.

DA nobis, quaesumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas exstínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi, ut in Communi unius Mart. p. **xxviij.**

Ad Magnificat, Aña. **Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis caecos illuminávit, et thesáuros Ecclésiae dedit paupéribus.**

Mem. octavae diei S. Dominici Patris nostri.

Deinde fiat Mem. de S. Tiburtio. Aña. **Inclytus Martyr Tibúrtius, cum nudátis plantis super prunas ardéntes incéderet, Fabiáno praeféćto dixit : Vidétur mihi, quod super róseos flores incédam in nómine Dómini mei Jesu Christi.**

℣. **Posuísti Dómine.**

Oratio.

BEATI Tibúrtii Mártyris tui nos, Dómine, fóveant continuáta praesídia : quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Per Oct. S. Laurentii, praeterquam in utrisque Vesperis et Laudibus Assumptionis, fiat Mem. in Laud. per Añam. **Lauréntius ingréssus.** j. Laudum.

℣. **Coróna áurea.**

In Vesperis, per Añam. **Lauréntius bonum.** ij. Laudum.

℣. **Glória et honóre.**

DIE XI. AUGUSTI.

Octava S. Dominici Patris nostri.

Solemnis.

In secundo Nocturno.

Ex Theod. S. Anton. et aliis.

Lectio iv.

UM sanctíssimi Patris Domínici ópera, ubíque terrárum monastéria jam aedificaréntur, innumerabilésque hómines religiósam ac piam vitam institúerent, Ordóque Praedicatórum miríficepropagarétur : ádfuit tandem exoptatíssimum sibi tempus, quo vir Dei tantórum labórum praemia percetúrus migráret in caelum.

Imminéntem ígitur tránsitum divína revelatióne cognóvit. Oránti enim, et amóre divinórum ardéntius aestuánti ástitit pulchérrimus júvenis, humána spécie major, his eum verbis allocútus : Veni diléćte, et in vera gáudia ingrédere.

Lectio v.

QUO núntio summópere laetátus, certíssimam concépit de sua salúte fidúciam. Sub finem ígitur mensis Július, aestu, et labóre itíneris confécus, Bonóniam venit. Et cum vix prae lassitúdine membra subsísterent, incredíbili tamen devotiónis ardóre succénsus, in ecclésia totam noćtem orans de more consúmpsit, ac matutínis étiam précibus cum frátribus intérfuit. Quibus finítis, gravi cápitis dolóre afféćtus, in febrem íncidit, ex qua procul dúbio se moritúrum intelléxit. Rara fuit ejus in extrémo morbo patiéntia : nam fébribus exústus, semper vultu hílari ac jucúndo erat.

Lectio vj.

CUM autem vidéret suprémum sibi vitae diem jam adésse, accérsiit ad se novítios, et vivis ac ferventíssimis verbis eos ad amórem Dei, et vitae monásticae observántiam est hortátus. Et quamvis tam afflíćta esset valetúdine, nóluit in léćtulo, sed super saccum cubáre. Dein accítis duódecim ex senióribus et praestantióribus frátribus, Prióri convéntus Bononiénsis generáliter ómnia peccáta conféssus est, exomologesíque sacro ritu peráćta, illis astántibus dixit : En, fratres caríssimi, in hanc usque horam illibáta mihi virgínitas singulári Dei múnere cónstitit : quam si vos étiam persánćte coluéritis, et vitae mundítia, et odóre clarae famae, mirum in modum in pópulis promovebímini.

In iij. Noct. Homil. Dominicae.

Post Mem. S. Laurentii, fiat Mem. de S. Tiburtio per Añam. **Qui vult veníre.** ut in Communi Mart. pag. **xxviij.**

℣. Magna est.

DIE XII. AUGUSTI.

S. Clarae Virginis.

Duplex. Oratio.

FAMULOS tuos, quaesumus Dómine, beátae Vírginis tuae Clarae votíva natalítia recenséntes; caeléstium gaudiórum sua fácias interventióne partícipes, et tui Unigéniti coherédes : Qui tecum vivit et regnat.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLARA nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanćtum Francíscum civem suum imitáta, facultátibus suis in páuperes erogátis, quemádmodum ille fratrum, sic ipsa

sacrárum sorórum collégium instítuit : cum quibus in ecclésia sancti Damiáni vixit admirábili sanctitáte. Quae Saracénis Assísium obsidéntibus, et monastérium, cui illa praeerat, invádere conántibus, aegra se ad portam afférri vóluit, unáque vas, in quo sanctíssimum Eucharistíae sacraméntum erat inclúsum : ibíque orávit in hunc modum : Ne tradas Dómine béstiis ánimas confiténtes tibi, et custódi fámulas tuas, quas pretióso sánguine redemísti. In cujus oratióne ea vox audíta est : Ego vos semper custódiam. Saracéni autem partim se fugae mandárunt, partim, qui murum ascénderant, capti óculis, praecípites cecidérunt.

Lectio v.

IPSA virgo paulo post jejúniis, oratiónibus, vigiliísque conf/écta, cum duos et quadragínta annos summa cum laude monastérium gubernásset, múltaque edidísset mirácula; prídie Idus Augústi sacra Eucharistía sumpta, ánimam Deo réddidit, Innocéntio Quarto summo Pontífice : qui aegrotántem vírginem invísit, eíque supplíciter peténti, indulgéntiam peccatórum impertívit. Quam póstea Alexánder Quartus inter sanctas Vírgines rétulit.

Lectio vj. erit j. de Serm. S. Augustini, de Communi Virg. non Mart. In festo Vírginis. etc. pag. lxxxiv.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Communi unius Virg. non Mart. pag. lxxxv.

DIE XIII. AUGUSTI.

SS. Hippolyti sociorumque Martyrum.

Duplex. Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Hippólyti Mártyris tui, sociorúmque ejus veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Ex Actis fidelioribus, et Rom. Brev.

Lectio iv.

HIPPOLYTUS a sancto Lauréntio baptizátus, domi suae, dum Eucharistíam súmeret, comprehénsus, et ad Valeriánum imperatórem addúctus, ab eo de suae religiónis professióne interrogátus, líbere se Christiánum proféssus est. Quamóbrem fústibus caeditur : quibus in verbéribus cum ejus fides constántior invenirétur, munéribus, et honórum promíssis tentátur. Quae cum ómnia frustra diceréntur, praeféćto occidéndus tráditur.

Lectio v.

QUI domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, tota famíliam chri-

stiánam esse cognóscit : atque iis a christiána fide frustra detérritis, primum plumbátis caesa Concórdia, Hippólyti nutríce, quae céteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus, indómitis equis raptátus per loca, tríbulis et cárduis cónsita, laceráto córpore, spíritum Deo réddidit, unáque cum réliquis a Justíno Presbytero ad agrum Veránum sepúltus est.

Lectio vj.

SED cum idem Justínus corpus Concórdiae inveníre non posset, miles quidam Porphyrius rogávit Irenaeum cloacárium, ut corpus Concórdiae in cloácam projéctum extráheret. Sperábat enim aurum et gemmas se in véstibus ejus repertúrum. Extrácto córpore, cum nihil miles reperísset eórum, quae putáverat, aufúgit. Irenaeus vero, vocáto ad se Abúndio Christiáno, ambo corpus sanctae Concórdiae ad Justínum Presbyterum detulérunt, quod ille juxta Hippólytum sociósque sepelívit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Atténdite.** ut in festo SS. Joannis et Pauli, xxvj. Junii, pag. 502.

DIE XIV. AUGUSTI.

S. Emygdii Episc. et Martyris. Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Emygdium Mártyrem tuum atque Pontíficem, idolórum victória, et miraculórum glória decorásti : concéde propítius, ut eo interveniénte, malórum spírituum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EMYGDIUS e nóbili Francórum prosápia Tréviris natus, anno aetátis vigésimo tértio, paréntibus idolólatris frustra obstántibus, fidem Christi suscépit, et constantíssime proféssus est. Cum tribus discípulis Euplo, Germáno, et Valentíno vitam duxit : humánis spretis oblectaméntis, rebus divínis plénius incumbébat; erga próximum caritátis ardóre aestuábat : idcírco ad procurándam multórum salútem Romam se cóntulit. Hospítio excéptus in ínsula Tíberis, hóspitis fíliam per quinquénnium immedicábili morbo languéntem baptísmo sanávit.

Lectio v.

MOX, óculis caeci coram pópulo signo crucis apértis, a multitúdine, eum fílium Apóllinis credénte, in templum Æsculápii rápitur. Ibi Christi servum se proféssus, ejus invocatióne magnum númerum aegrórum, nequídquam idóli opem implorántium, valetúdini restítuit, aras díruit, Æsculápii signum confráctum in Tíberim projécit.

Quibus rebus, et mille tercentórum gentílium, praeter Æsculápii sacerdótes, conversióne inde secúta, irritáti Posthúmii Titiáni praeféᴄti Urbis minas Angeli mónitu declínans, sanᴄtum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo Epíscopus ordinátus, et Asculum missus est.

Leᴄtio vj.

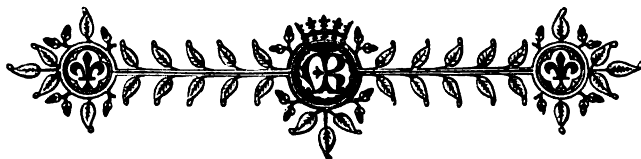
MULTIS in itínere miráculis ingénti multitúdine Christo adjúnᴄta, simul ac Asculum Emygdius pervénit, daemones, e simulácris idolórum per cunᴄta fana ejulátibus éditis, peregrínum dolóris sui causam indicárunt. Quem cum concitáta plebs ad caedem quaereret, excítus tumúltu Polymius civitátis praeses, eum ad se vocátum multis, sed írritis verbis ad Jovis, et Angáriae deae Asculi patrónae veneratiónem hortátur, promíssis étiam in praemium núptiis própriae fíliae Polysiae : quam Emygdius ad Christum convérsam baptizávit, et post eam mille et sexagínta hómines, edúᴄta e saxo per ingens miráculum aquárum cópia. His in rábiem aᴄtus Polymius sanᴄto Epíscopo caput abscídit : quo faᴄto, truncus ejus mirabíliter eréᴄtus, abjéᴄtum humo próprium caput attóllens mánibus, per spátium tercentórum pássuum ad oratórium portávit : inde ad templum máximum translátus est, ubi magna religióne Asculáni pópuli, et concúrsu exterórum hanc usque in diem cólitur. Incidit ejus beáta mors, persecutióne Diocletiáni duránte.

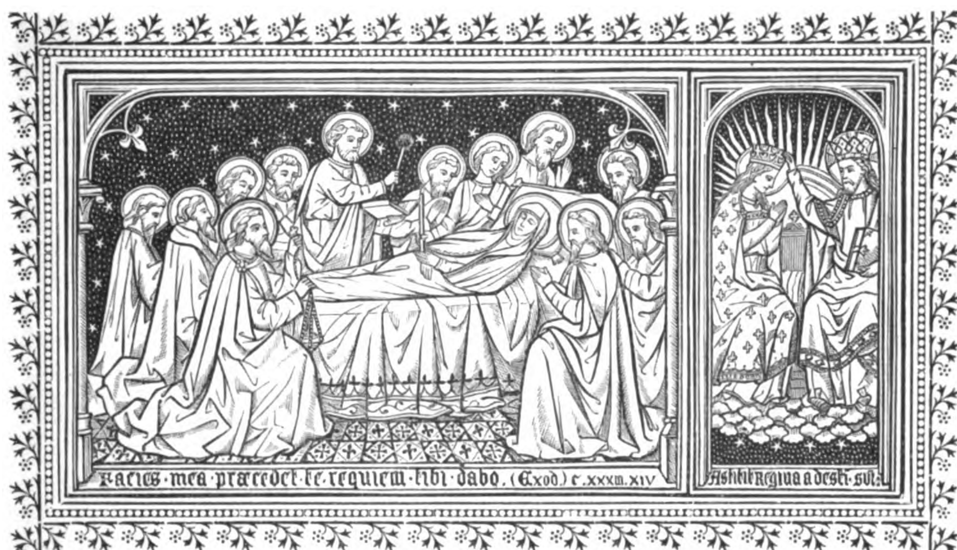
In iij. Noᴄturno, Homilia in Evang. **Si quis venit.** de Communi Mart. Pont. pag. **xxvj**.

In Laudibus, Mem. S. Eusebii Confessoris.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

DIE XV. AUGUSTI.

In Assumptione B. M. V.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Tota pulcra es amíca mea, et mácula non est in te : favus distíllans lábia tua, mel et lac sub lingua tua, odor unguentórum tuórum super ómnia arómata : jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : flores apparuérunt, víneae floréntes odórem dedérunt, et vox túrturis audíta est in terra nostra : surge, própera amíca mea : veni de Líbano, veni, coronáberis. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN ómnibus réquiem quaesívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. vj. Beáta es. pag. 627.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix caeli porta.

Sumens illud ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evae.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam praesta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum,
Semper collaetémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Exaltáta es sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad caeléstia regna.

Ad Magnificat, Aña. Ascéndit Christus super caelos, et praeparávit suae castíssimae Matri immortalitátis locum : et haec est illa praeclára festívitas, ómnium Sanctórum festivitátibus incomparábilis, in qua gloriósa et felix, mirántibus caeléstis cúriae ordínibus, ad aethéreum pervénit thálamum : quo pia sui mémorum ímmemor nequáquam exsístat.

Oratio.

DEUS, qui virginálem aulam beátae Maríae, in qua habitáres, elígere dignátus es : da quaesumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suae interésse festivitáti : Qui vivis.

Ad Completorium, super Psalm. Aña. Virgo María. ut in Officio B. M. V. in Sabbato, pag. xcvij.

Ad Nunc dimittis, Aña. Sub tuum praesídium confúgimus. ibid.

Praedictae Añae dicantur in Compl. per totam Oct. etiam in festis Sanctorum.

Duae Strophae María mater. et Glória tibi Dómine. dicantur in fine omnium Hymnorum ejusdem metri per totam Oct. etiam in festis Sanctorum, nisi aliter notetur, sicut et ad Primam, ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Veníte adorémus Regem regum, * Cujus hódie ad aethéreum Mater virgo assúmpta est caelum.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, aethera
Colunt, adórant, praedicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríae bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora :
Perfúsa caeli grátia,
Gestant puéllae víscera.
Beáta mater múnere,
Cujus supérnus ártifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta caeli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
María mater grátiae,
Mater misericórdiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Exaltáta es sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad caeléstia regna. Psalm. Dómine Dóminus noster. cum ceteris de Communi Virg. et Mart. pag. lxxj.

Aña. Paradísi portae per te nobis apértae sunt : quae hódie gloriósa cum Angelis triúmphas.

Aña. Hortus conclúsus es, Dei Génitrix, hortus conclúsus, fons signátus : surge, própera amíca mea, et veni.

℣. Sancta Dei Génitrix, virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. *Cap.* 3. *et* 4.

QUAE est ista, quae ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhae, et thuris, et univérsi púlveris pigmentárii? Quam pulcra es amíca mea, quam pulcra es! Oculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quae ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quae ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fétibus, et stérilis non est inter eas.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inaestimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus. * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Quae est ista, quae ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhae, et thuris? Et sicut.

Lectio ij.

SICUT vitta coccínea, lábia tua : et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genae tuae, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Duo úbera tua, sicut duo hínnuli cápreae gemélli, qui pascúntur in líliis. Donec aspíret dies, et inclinéntur umbrae, vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulcra es amíca mea, et mácula non est in te.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta* Dedi suavitátem odóris. ℣. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iij.

VENI de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni : coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea

sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulcrae sunt mammae tuae soror mea sponsa! pulcrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

℟. Quae est ista, quae procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? Vidérunt eam fíliae Sion, et beátam dixérunt : * Et regínae laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Et regínae. Glória Patri. Et regínae.

In secundo Nocturno.

Aña. Emissiónes tuae paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus.

Aña. Fons hortórum : púteus aquárum vivéntium, quae fluunt ímpetu de Líbano.

Aña. Véniat diléctus meus in hortum suum, ut cómedat fructum pomórum suórum.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de dorm. beatae Mariae, post init.

Lectio iv.

HODIE sacra et animáta arca Dei vivéntis, quae suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod nullis est exstrúctum mánibus : et David exsúltat ejus parens : et cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes gloríficant, Principátus exsúltant, Potestátes collaetántur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus praedicant Séraphim. Hódie Eden novi Adam Paradísum súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitae, in quo opérta fuit nostra núditas.

℟. Super salútem et omnem pulcritúdinem dilécta es a Dómino, et Regína caelórum vocári digna es. * Gaudent chori Angelórum, consórtes et concíves nostri. ℣. Exaltáta es sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad caeléstia regna. Gaudent.

Lectio v.

HODIE Virgo immaculáta, quae nullis terrénis inquináta est afféctibus, sed caeléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est : sed cum esset animátum caelum, in caeléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latae ab eo, quem génuit : et ut fília véteris Adam, véterem senténtiam súbiit; (nam et ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusá-

vit) ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

℟. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem, sicut vidístis eam plenam caritáte et dilectióne, * In cubílibus, et in hortis arómatum. ℣. Ista est, quae ascéndit de desérto, delíciis áffluens. In cubílibus.

Lectio vj.

HEVA, quae serpéntis suggestióni asséńsum praebuit, partus dolóre, et mortis senténtia damnátur, et in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem vere beátam, quae Dei verbo aures praestitit, et Spíritus sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem, sine voluptáte et viríli consórtio Dei Fílium concépit, et sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo ínferi suscíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita suscépta est? Huic recta, plana, et fácilis ad caelum paráta est via.

℟. Beáta es Virgo María Dei génitrix, quae credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quae dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Benedícta et venerábilis es Virgo María, quae sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

In tertio Nocturno.

Aña. Veni in hortum meum soror mea sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis.

Aña. Comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo.

Aña. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliae Jerúsalem.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quaedam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Comm. in Luc. 10.

MARTHAE et Maríae exémplo, altérius opéribus actuósa devótio, altérius religiósa mentis inténtio, Dei verbo exprímitur : quae si cum fide cóngruat, étiam ipsis opéribus antefértur, juxta quod scriptum est : María óptimam partem sibi elégit, quae non auferétur illi. Studeámus ígitur et nos habére, quod nemo no-

bis possit auférre : non ut perfunctória, sed díligens audiéntia deferátur. Solent enim étiam ipsíus sémina verbi caeléstis auférri, si secus viam sint semináta.

℟. Hódie María Virgo caelos ascéndit : * Gaudéte, quia cum Christo regnat in aetérnum. ℣. Regína mundi hódie de saeculo nequam erípitur. Gaudéte.

Lectio viij.

AGAT te, sicut Maríam, desidérium sapiéntiae. Hoc enim majus, hoc perféctius opus. Nec ministérii cura a cognitióne verbi caeléstis avértat : nec árguas eos, et otiósos júdices, quos vídeas studére sapiéntiae. Hanc enim sibi cohabitántem Sálomon ille pacíficus adscívit. Nec Martha tamen in bono ministério reprehénditur : sed María, quod meliórem partem sibi elégerit, anteféttur. Jesus enim multis abúndat, et multa largítur. Et ídeo sapiéntior judicátur, quia quod principále advértit, elégit.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : quia fecit mihi Dóminus magna, * Qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Qui.

Lectio ix.

DENIQUE Apóstoli óptimum non putavérunt relínquere Dei verbum, et ministráre mensis : sed utrúmque munus sapiéntiae est. Nam et Stéphanus plenus sapiéntia, miníster eléctus est : ídeo qui minístrat, doctóri déferat; et ministrántem doctor invítet et próvocet. Unum enim corpus Ecclésiae, et si divérsa membra : álterum áltero eget. Non potest dícere óculus mánui : Operam tuam non desídero; aut íterum caput pédibus : et aurícula se negáre esse de córpore. Nam etsi principália, tamen ália necessária. Sapiéntia in cápite, actus in mánibus : Oculi enim sapiéntis in cápite ejus. Quia ille vere sapit, cujus ánimus in Christo est, et cujus intérior óculus erígitur ad supérna. Et ídeo sapiéntis óculi in cápite ipsíus : stulti autem in calcáneo.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam Assumptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Ante Laud. ℣. Exaltáta es sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad caeléstia regna.

IN LAUDIBUS.

Aña. Assúmpta est María in caelum : gaudent Angeli, lau-

dántes benedícunt Dóminum. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. María Virgo assúmpta est ad aethéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulae dilexérunt te nimis.

Aña. Benedícta fília tu a Dómino : quia per te fructum vitae communicávimus.

Aña Pulcra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. In ómnibus. ut supra in Vesperis, pag. 623.

Hymnus.

O GLORIOSA Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide,
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Caeli fenéstra facta es.

Tu regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptae, pláudite.

María mater grátiae. etc.

Glória tibi Dómine. etc.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus, Aña. Quae est ista, quae ascéndit sicut auróra consúrgens : pulcra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio.

VENERANDA nobis, Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem; in qua sancta Dei Génitrix mortem súbiit temporálem : nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quae Fílium tuum Dóminum nostrum de se génuit incarnátum : Qui tecum vivit.

Quando praedicta Oratio dicitur ad Memoriam, et sequitur immediate secunda Memoria, terminetur sic : génuit incarnátum : Qui tecum vivit et regnat per ómnia saecula saeculórum.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitulum. In ómnibus réquiem. ut supra in Vesperis, pag. 623.

℟. Sancta Dei Génitrix, virgo semper María, * Allelúia, allelúia. Sancta. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória Patri. Sancta.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Post partum virgo inviolàta permansísti, * Allelúia, allelúia. Post. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória Patri. Post.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Speciósa facta es, et suávis, * Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória Patri. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Assúmpta est.** j. Laudum. Psalm. **Dixit Dóminus.** cum ceteris de Communi Virg. pag. **lxxxj.**

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Hódie María Virgo caelos ascéndit : gaudéte, quia cum Christo regnat in aetérnum.**

PER OCTAVAM.

Dicitur Invitatorium sicut in die. Sequentes autem Añae dicuntur quotidie per Oct.

Ad Mem. in Laudibus, Aña. **Virgo prudentíssima, quo progréderis quasi auróra valde rútilans? fília Sion, tota formósa et suávis es, pulcra ut luna, elécta ut sol.**

In Vesperis, ad Mem. Aña. **Speciósa facta est, et suávis in delíciis virginitátis sancta Dei Génitrix : quam vidéntes fíliae Sion vernántem in flóribus rosárum, etlíliis convállium, beatíssimam praedicavérunt, et regínae laudavérunt eam.**

DIE XVI. AUGUSTI.

S. Hyacinthi Conf. Ord. Praedic.

Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Diem celebrémus laetítiae, qua caeli scandit átria Hyacínthus, lux Polóniae, bina refúlgens glória.** Psalm. **Laudáte púeri Dóminum.** cum ceteris, pag. **j.**

Capitulum. *Eccli.* 49.

IPSE est diréctus divínitus in poeniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

℟. vj. **Invénit Hyacínthus.** pag. 633.

Hymnus.

IN hoc Hyacínthi júbilo,
Laetis canámus vócibus,
Deúmque, pulso núbilo,
Puris colámus méntibus.

Dux et Pater Domínicus
Hunc veste sacra índuit :
Cunctísque mox appáruit
Vir factus apostólicus.

Patrem secútus fílius,
Patris refúlget móribus :
Ducis secútus trámitem,
Mundi triúmphat príncipem.
Hunc Virgo visit ínclyta,
Solátur, et dat gáudia :
Miraculórum glória
Christi corúscat grátia.

Infra Oct. Assumptiónis.
María mater grátiae. etc.

Tibi Deus sit glória
In sempitérna saecula :
Et nos Hyacínthi précibus
Adjúnge caeli coetibus. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Hyacínthe. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magníficat, Aña. Magnus praeco Hyacínthus ad justítiam erudívit multos: Christi subégit légibus divérsos natiónum pópulos.

Oratio.

DEUS, qui beátum Hyacínthum Confessórem tuum, in divérsis natiónum pópulis, óperum sanctitáte, et miraculórum glória fecísti conspícuum : da nobis, ut ejus in mélius reformémur exémplis; et in advérsis protegámur auxíliis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Grátiae largitórem adorémus Dóminum, * Qui salútis praecónem glorificávit Hyacínthum.

Hymnus.

CHRISTI fidélis núntius
Dum praedicátor míttitur,
Praeco salútis caelicus
Late per orbem fúnditur.
Ubíque verbi sémina,
Rectíque spargit lúmina :
Fluunt ab ore fáculae,
Vitae corúscant régulae.
Rectas salútis sémitas,
Dignósque mores édocet,
Verbóque tangens ánimas
Ad poeniténdum cómmovet.
Ab hoste praedas éripit,
Dum dura mollit péctora :
Caelóque dignos éfficit,
Dum frangit hostis róbora.

Infra Oct. Assumptiónis.
María mater grátiae. etc.
Tibi Deus. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Disciplínam et sciéntiam edóctus in juventúte sua, fructum dedit Hyacínthus in témpore suo. Psalmi ut in Comm. Conf. pag. lj.

Aña. Constitútus a Dómino promulgátor Evangélii, verbo, vita, miráculis dócuit pópulos, praedicans praecéptum ejus.

Aña. Voce sua lumen diffúndens fídei, a ténebris revocávit míllia pópuli.

℣. Amávit eum Dóminus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio j. *Cap.* 3. *et* 4.

FRATRES, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem : quae quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero, quae sunt prióra exténdens meípsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supér-

nae vocatiónis Dei in Christo Jesu. Quicúmque ergo perfécti sumus, hoc sentiámus : et si quid áliter sápitis, et hoc vobis Deus revelábit. Verúmtamen ad quod pervénimus ut idem sapiámus, ut in eádem permaneámus régula.

℟. Dum Hyacínthum Polónia génuit, purum florem édidit, omni flore puriórem : * Gemmam novam prótulit, omni lápide pretiosiórem. ℣. Flos est rédolens puritáte, gemma émicans virtúte. Gemmam.

Lectio ij.

IMITATORES mei estóte fratres, et observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos saepe dicébam vobis (nunc autem et flens dico) inimícos crucis Christi : quorum finis intéritus : quorum Deus venter est : et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in caelis est.

℟. Egréditur Hyacínthus de sua pátria, Romae sacra invísit límina : * Relíctis pompis saeculi, claustrum subit Domínici. ℣. Patrem sectátus óptimum, fit norma virtútum ómnium. Relíctis.

Lectio iij.

UNDE étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostrae, configurátum córpori claritátis suae, secúndum operatiónem, qua étiam possit subjícere sibi ómnia. Itaque fratres mei caríssimi, et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea : sic state in Dómino, caríssimi.

℟. Castitáte nítidus, caritáte férvidus, jejúniis et oratiónibus instábat assídue, * Et in lege Dómini meditabátur die ac nocte. ℣. Carnem suam domábat poeniténtia, ut digna Deo mererétur fíeri hóstia. Et in lege. Glória Patri. Et in lege.

In secundo Nocturno.

Aña. Constituísti eum, Dómine, singuláriter in spe, quóniam die ac nocte invocábat te.

Aña. Intendébant turbae voci praedicatiónis ejus, et mirabántur grátiam miraculórum ejus.

Aña. In signis et prodígiis portávit coram pópulis multis admirábile nomen Dómini.

℣. Justum dedúxit Dóminus.

Ex Bulla Canoniz. ejus a Clemente VIII. data anno 1594. *xv. Kal. Maii.*

Lectio iv.

NATUS est beátus Hyacínthus in Cramiénsi villa, Episcopátus Wratislaviénsis, in Polónia, ex nobílibus christianísque paréntibus. Cracoviénsis Ecclésiae canónicus factus, exímia eruditióne ac

pietáte síngulis exémplo fuit. Ab Ivóne deínde Epíscopo Cracoviénsi, pátruo suo, Romam perdúctus, ibídem mánibus beáti Patris Domínici hábitum Praedicatórum Ordinis suscépit. Inde Cracóviam revérsus, nascéntem Ordinem propagávit. Nihil eo demíssius, nihil modéstius. Virginitátem perpétuo cóluit, ac quo facílius carnem spirítui súbditam continéret, sese síngulis nóctibus, usque ad sánguinis effusiónem, affligébat.

℟. Communicávit ei Dóminus sapiéntiae suae thesáurum, per evangélicae praedicatiónis offícium * Fidélibus ac infidélibus lárgiter erogándum. ℣. Pósuit verba sua in ore ejus, et cordis sui arcánum commísit ei. Fidélibus.

Lectio v.

MIRA in ejus victu continéntia : solo pane et aqua saepius jejunábat. Integras noctes in templo fundéndis précibus frequénter ducébat : et si quando fesso córpori quiétis áliquid indulgéndum erat, aut humi prostrátus, aut innîxus altári quiescébat. Quidquid ei témporis ab oratióne vácuum supérerat, id omne vel coléndis sacris stúdiis, vel habéndis conciónibus, vel excipiéndis confessiónibus impendébat. Vix quisquam narráre valéret, quam várias, quamque díssitas regiónes, evangélicae praedicatiónis causa peragráverit: quot pro Christi glória pertúlerit labóres, quotve infidéles ad Ecclésiam, fidéles ad poeniténtiam revocáverit.

℟. Mater Dómini laetificávit eum in gáudio cum vultu suo, dicens : Gaude fili Hyacínthe, * Quia Fílio meo gratae sunt preces tuae. ℣. Et quidquid peténdum dúxeris, me interveniénte consequéris. Quia.

Lectio vj.

CUM demum admirábili vitae génere annos prope quadragínta a professióne perduxísset : ipsa die Assumptiónis Deíparae, in quam singulári pietáte ac devotióne fervébat, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Innúmeris vivens, ac post mortem miráculis cláruit, inter quae illud claríssimum memorátur, quod Vándalum flumen Villográdum Massóviae urbem redundántibus aquis praetérfluens, siccis vestígiis, expánso super aquas pállio, una cum sóciis trajécerit. Relátus est in Sanctórum númerum a Cleménte Octávo : quo ex témpore, festa ejus, per totum ferme christiánum orbem, claríssimis laetítiae significatiónibus celebrántur.

℟. Invénit Hyacínthus in aquis viam, et inter fluctus sémitam firmíssimam : stetit unda fluens, * Et ipse transívit tamquam per siccum. ℣. Ge-

stans in mánibus státuam Vírginis, undas sub pédibus firmávit flúminis. Et ipse. Glória Patri. Et ipse.

In tertio Nocturno.

Aña. Divíni verbi sémine Christo génuit pópulos, et ad níhilum dedúxit malígnum.

Aña. In virtúte tua, Dómine, mundi purgávit vítia, daemonum ac mortis fórtiter súbruit jura.

Aña. Innocens mánibus et mundo corde ascéndit in montem Dómini, qui super aquas ambulávit intrépidus.

℣. Justus ut palma florébit.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes praedicáte, dicéntes : Quia appropinquávit regnum caelórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Hom. 33. *in Matth.*

ONSIDERA quáliter Dóminus non minórem curam habet, ut mores eórum in mélius redúcat, quam ut signórum praebeat potestátem. Nam ut osténdat, absque nobilitáte morum, nihil signa valére; utque in nullum fastum ánimi, atque tumórem incíderent, Gratis, inquit, accepístis : deínde, ne cupiditáte pecuniárum moveréntur, íntulit, Gratis date. Nam ne, quasi sua ipsórum potestáte mirácula faciéntes, inde superbírent : gratis, dixit, accepístis : nihil largímini iis, qui vos recípiunt. Non enim tamquam mercédem, vestris labóribus débitam, ista accepístis : mea enim est grátia. Sic ígitur áliis quoque haec benefícia, quorum nullum potest condígnum praemium inveníri, gratis date.

℟. Egréssus in salútem pópuli, Aquilónis fugávit crímina : * Verbi calóre caelici frígida inflammávit péctora. ℣. Virtúte magna praeditus, culpae destrúxit impérium, et mente semper férvidus, curam gessit fidélium. Verbi.

Lectio viij.

POST haec, cum radícem omnium malórum volúerit evéllere, vitiorúmque fundaméntum dirúere, Non possideátis, inquit, aurum, neque argéntum, neque pecúnias in zonis vestris : non peram in via, nec duas túnicas, neque calceaménta, neque virgam. Non dixit, Non accipiátis vobíscum; sed, Non possideátis : ut si et aliúnde recípere possent, recusárent tamen, ac perniciósam hanc aegritúdinem fúgerent. Quo deínde praecépto multa profécto compléctitur cómmoda. Primum, ut nulla de discípulis possit esse suspício; deínde ab omni saeculári cura sic ipsos líberos reddit, ut

praedicatióni solum vacáre possint : demum imménsam suam poténtiam ipsis patéfacit : quod et póstea commemorávit, dicens : Numquid vobis tunc áliquid défuit, quando vos nudos absque cálceis misi?

℟. Sui nóminis praecónem exímium mirificávit Dóminus Hyacínthum : * Ut mórtuos suscitáret, caecos illumináret, variísque languóribus sanáret deténtos. ℣. In vita sua fecit monstra, et in morte operátus est mirabília. Ut mórtuos.

Lectio ix.

ILLUD étiam consideratióne dignum est, quod non incípiens statim dixit, Non possideátis aurum, neque argéntum : sed cum prius mundándi leprósos, ejiciéndi daemónia, potestátem eis déderit, tunc íntulit : Nihil possideátis, gratis accepístis, gratis date. Sic rebus ipsis dócuit, utília se, et honésta, et facília factu eis praecípere. Sed ínquies, cétera quidem non absque ratióne certa dicta esse : quid autem, ut peram non hábeant in via, nec duas túnicas, nec virgam, nec calceaménta, quanam de causa eis injúnxit? Exactíssime certe sublimióris vitae fundaménta vóluit jácere : sic et in superióribus, nullam de crástina die curam ipsos habére hortátur.

℟. Dum Hyacínthus de saeculo erípitur, cum ingénti lúmine in caelum véhitur : * Occúrrit chorus psalléntium, Súscipit Regína Vírginum. ℣. Dum scandit caeli sídera, consecutúrus praemia. Occúrrit. Glória Patri. Súscipit.

IN LAUDIBUS.

Aña. Signo crucis confrégit fluctus, quos elevavérunt flúmina in aquis multis. Psalm. Dóminus regnávit. cum céteris, pag. xj.

Aña. Plácuit Deo in sanctitáte ánimae suae : introívit in átria ejus in exsultatióne.

Aña. Quasi tuba exaltávit vocem suam, ut confiteréntur tibi pópuli Deus.

Aña. Benedícant mária, et flúmina Dómino, qui aquas flúminis solidávit sub pédibus Hyacínthi.

Aña. Omnes pópuli laudent Dóminum, qui vivéntem, et vita functum mirificávit servum suum Hyacínthum.

Capitulum. Ipse est diréctus. ut supra in Vesp. pag. 630.

Hymnus.

VOX pura laudet éxitum,
Et cor Hyacínthi méritum :
Corúsca lustrat ágmina,
Bina decórus láurea.

Hunc vita clara índicat,
Divérsa signa íntonant :
Secréta, quae hic nóverat,
Totum per orbem praedicant.

Ventis et undis ímperat,
Fluctus tuméntes édomat :
Aquae stupéscunt flúminum,
Itérque praebent sólidum.

Vitae resúrgunt mórtui,
Claudíque dantur gréssui,
Caecis patéscunt lúmina,
Fantur Dei magnália.

Infra Oct. Assumptionis.
María mater grátiae. etc.
Tibi Deus sit glória
In sempitérna saecula :
Et nos Hyacínthi précibus
Adjúnge caeli coetibus.
Amen.

Ad Benedictus, Aña. **Praedicávit verbum Dei in omni pópulo, ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, in remissiónem peccatórum eórum.**

Ad Tertiam, Capitulum. **Ipse est diréctus.** etc. ut supra, pag. **630.**

℟℟. Horarum de Communi Conf. pag. **lx.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Isaiae* 42.

ECCE servus meus, suscípiam eum : eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea : dedi spíritum meum super eum.

AD NONAM.

Capitulum. *Isaiae* 58.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Comm. Conf. pag. **xxviij.**

Capit. Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Praedicatórum Ordinis flos pulchérrime, Hyacínthe, tua canéntes mérita, tui nos ímbue odóris fragrántia.**

PER OCTAVAM.

Ad Mem. in Laudibus, Aña. **O beáte Hyacínthe, preces nostras súscipe : tuis adjúti suffrágiis, caeli fruámur gáudiis.**

In Vesperis, Aña. **Tuum Dómine fac sentiámus auxílium, qui beáti Hyacínthi depóscimus patrocínium.**

DOMINICA
infra Oct. Assumpt. B. M. V.

Sancti Joachim Conf.
et Patris ejusdem B. M. V.
Totum Duplex.

Oratio.

DEUS, qui prae ómnibus sanctis tuis beátum Jóachim Genitrícis Fílii tui patrem esse voluísti : concéde quaesumus, ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúmdem.

In j. Noct. Lect. **Beátus vir, qui invéntus est.** ut in Comm. Conf. non Pont. pag. **lxiv.**

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Epiphánii Epíscopi.
De Laud. S. Deiparae.

Lectio iv.

DE radíce Jesse ortus est rex David, et de tribu regis David sancta Virgo : sancta, inquam, et sanctórum virórum

fília : cujus paréntes fuérunt Jóachim et Anna : qui quidem in vita sua Deo placuérunt, atque étiam fructum ejúsmodi germinárunt, sanctam Vírginem Maríam, templum Dei simul et matrem. Jóachim porro, Anna, et María, hi tres Trinitáti palam sacrifícium laudis offerébant. Jóachim enim interpretátur praeparátio Dómini; eo quod ex illo praeparátum sit templum Dómini, nempe Virgo.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Serm I. *de Nativ. Deiparae.*

Lectio v.

O PAR beátum, Jóachim et Anna! Vobis omnis creatúra obstrícta est. Per vos enim donum, ómnium donórum praestantíssimum, Creatóri óbtulit : nempe castam matrem, quae sola Creatóre digna erat. Exsúlta Jóachim, quóniam ex fília tua Fílius natus est nobis : et vocátur nomen ejus magni consílii, hoc est, salútis totíus mundi, Angelus.

Lectio vj.

O BEATUM par, Jóachim et Anna, et vere immaculátum! Ex fructu ventris vestri agnoscímini : quemádmodum Christus alícubi dicit : Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat, ac dignum ea, quae a vobis orta est, vixístis, et caste sanctéque vivéntes, virginitátis thesáurum produxístis. O castíssimum rationálium túrturum par! Juxta natúrae legem castitáte serváta, quae supra natúram erant, accípere meruístis, et ad justítiam seminántes, fructum vitae messuístis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* I.

LIBER generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. *in Matth. post init.*

UDITU quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coaequális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fíeri ex mulíere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham. Quid dico, David et Abraham? Etiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulo ante memorávi.

Lectio viij.

HAEC áudiens, mente consúrge, nihílque húmile suspicéris; sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre :

quia cum verus et diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam fílius David esse dignátus est, modo ut te fílium fáceret Dei : servum patrem habére dignátus est, modo ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum. Vides ab ipso statim princípio, quam laeta sint haec núntia! Quod si ámbigis de his, quae ad tuum spectant honórem, ab iis, quae illíus sunt, étiam tua disce crédere.

Lectio ix.

QUANTUM cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fíeri, quam hóminem Dei fílium consecrári. Cum ergo audíeris, quia Fílius Dei, fílius sit et David et Abrahae, dubitáre jam désine, quod et tu, qui fílius es Adae, futúrus sis fílius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nasceréris spíritu; natus est ex mulíere, ut tu desíneres fílius esse mulíeris.

DIE XVII. AUGUSTI.

B. Æmiliae Bicchieri Virginis Ord. Praedicat.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátae Æmíliae Vírgini tuae terréna cuncta despícere, et te solum quaerere tribuísti : ejus méritis et intercessióne concéde, ut spretis peritúris illécebris, te toto corde diligámus. Per Dóminum nostrum.

Memoria diei octavae Simpl. S. Laurentii Mart. in utrisque Vesperis et Laudibus.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. ut in Communi Virg. non Mart. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EMILIA, Vercéllis nóbili génere orta, vel ab ipsis aetátis primórdiis pietátem in Deum et paréntes impénse cóluit. Patre defúncto, in eam, quam ántea iníerat, sancte ac innocénter vivéndi ratiónem alácrius incúmbere coepit. Quare ópibus, partitióne patérnae hereditátis sibi obveniéntibus, monastérium sanctae Margarítae prope Vercéllas aedificávit, quo cum áliquot nobílibus puéllis se recépit, ut quod in votis jam habúerat, Deo sub régula sancti Augustíni, ac institútis sorórum de Poeniténtia sancti Domínici libérius inservíret. Anno post, qui fuit aetátis suae décimus nonus, se per religiósam professiónem caelésti Sponso árctius obstrínxit, vitam inde actúra, quam nec terrenárum sollicitúdo, nec saeculi blandiménta violárent.

Lectio v.

MUNDI contémptum contémptui sui ipsíus, et perféctae abnegatióni perpétuo foedere sociávit. Ut puritátem,

quam Deo dicáverat, illibátam custodíret, crebris flagellatiónibus, cilício, ac jejúniis carnem júgiter afflígens, eam spirítui servíre coégit. Tanta fuit humilitáte, ut nedum vilióra quaeque domus ministéria laetíssima obíret, sed étiam, quamvis ómnium mater haberétur, nonnísi aegre addúci pótuit, ut céteris praeésset. Quod sane munus singulári prudéntia ac zelo plúries gessit. Oratióni summópere addícta, una caeléstium mysteriórum contemplatióne íntegros dies quandóque transégit. Hinc de ipsa praeclárum illud fertur ad soróres mónitum : Sanctimoniálem, quae in hoc orándi génere non fúerit valde exercitáta, ad instar esse ádvenae, urbem ad coëméndas merces ingrediéntis, ac nesciéntis, cum quibus de hoc agat, vel quo prétio eas váleat comparáre.

Lectio vj.

VIRGINEM Deíparam, ceu matrem amantíssimam, praecípuo pietátis afféctu venerabátur. Tanta autem in Domínicae passiónis mystéria erat devotióne, ac ita illíus mentem cruciátuum, quos pértulit Christus, oblectábat contemplátio, ut eorúmdem se étiam partícipem fíeri veheménter optáret. Tandem cum annos octo et quinquagínta in monastério pie justéque exegísset, méritis ac virtútibus plena migrávit ad Sponsum die tértia Máii, vivíficae crucis Inventióne solémni, anno millésimo tercentésimo quartodécimo, aetátis suae septuagésimo sexto. Cultum eídem delátum, ac praesértim post priórem illíus córporis translatiónem auctum propagatúmque, Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus Apostólica auctoritáte probávit, atque ut festum beátae Æmíliae cum Offício et Missa décimo sexto Kaléndas Septémbris, quo die sacrae illíus Relíquiae secúndo elátae sunt, ab univérso Fratrum Praedicatórum Ordine celebrarétur, benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. de Communi Virg. non Martyris, pag. lxxxv.

DIE XVIII. AUGUSTI.

Sancti Rochi Conf.

Duplex. Oratio.

POPULUM tuum, quaesumus Dómine, contínua pietáte custódi : et beáti Rochi suffragántibus méritis, ab omni fac ánimae et córporis contagióne secúrum. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Ex scriptoribus ecclesiast.

Lectio iv.

BEATUS Rochus Montepessuláno, Narbonénsis Gálliae civitáte non ignóbili, olim Agatha seu Agathápolis

dicta, natus, jam ab ipso partu, caelésti futúrae sanctitátis signo est insignítus. Nimírum paréntes ejus Joánnes et Líbera longaeva aetáte provécti, et ántea stériles, voto concépto ac frequentíssimis précibus fílium hunc tandem impetrárunt; quem nascéntem novo miráculo rúbea cruce in péctore insignítum paréntes ipsi, viciníque omnes sunt admiráti. Exspectatiónem caeléstis augúrii Rochus non feféllit. Ecce enim adhuc infántulus, matérnae pietátis imitátor, quartae ac sextae Feriárum cujúsque hebdómadae jejúnio, quo fúerat concéptus, étiam nondum ratiónis compos vóluit enutríri. Mórtuo paulo post utróque parénte, amplíssimi patrimónii heres únicus, et civitátis ipsíus suprémus dóminus ac moderátor relíctus, qui infans jam viríli abstinéntia sese matérno ab úbere depúlerat, fortióri rerum humanárum contémptu, vir factus pátriam, bónaque ómnia, et dignitátes patérnas nedum deséruit, sed contémpsit. Inde immortálem pátriam, própria contémpta, quaesitúrus, dum sciret ex Apóstolo permanéntem civitátem nos hic nullam habére, sed futúram inquírere, loca sanctióra, et toto terrárum orbe sanctitátis vestígiis celebérrima, coepit pedes invísere. Primum Aquampendéntem Itáliae urbem áppulit, et ecce, hac in civitáte primam erga infírmos exercéndae caritátis nactus occasiónem, beátus Rochus, cum tota fere cívitas pestiléntiae morbo contabésceret, afflíctis contágii lue homínibus sublevándis totum se addíxit. Inde, civitáte a morbo epidemíae liberáta, primum Caesénam, deínde Placéntiam, et vicínas Itáliae urbes peragrávit, mira ubíque exércens ópera caritátis, ac praesértim supra humánas vires divína virtúte, et curatiónum frequentióribus signis toto illo in orbe celebérrimus; inter quae illud áccidit, quod Romam ad purpúrei senátus príncipem quemdam (Cardinálem dicunt) vocátus, eum peste laborántem, signo crucis in fronte aegrotántis imprésso, prótinus sanávit; alíaque quamplúrima íníbi, et per totam ferme Itáliam sanitátum mirácula édidit sanctíssimus peregrínus.

Lectio v.

ENIMVERO probatíssimi et gratíssimi Deo et homínibus viri, necésse fuit ut patiéntiam probáret tentátio. Quamóbrem in Itália primum gravi febre, et infíxo divína permissióne sagíttae vúlnere percússus, omni ope humána destitútus, sub árbore jácuit, cui, ut olim Christo ipsi, appáruit Angelus de caelo confórtans eum, eumdémque, per id tempus, canis, sumpto de mensa dómini pane quotidiáno, pavit; non instínctu naturáli, sed ejus jussu, qui corvis mini-

strántibus Prophétas suos enutrívit, et sitiénti pópulo fontem aquae e rupe duríssima edúxit. Inde in pátriam redeúntem novíssima, sed longe gravióre tentatióne Sanctum suum Dóminus mirificávit. Illum enim vili in hábitu, quem evangélicae paupertátis aemulatióne indúerat, deprehénsum cives Montepessuláni, tamquam pátriae proditórem aut exploratórem in cárcerem detrúdunt.

Lectio vj.

ILLIC postrémus fuit, ac certe ad meritórum augméntum gloriosíssimus christiáni antagonístae cum mundo et cum daemone conflíctus : dum illum, sibi jure hereditário débiti civitátis Montispessulánae domínii contémptu, hunc vero per próprios cives et paréntes exasperántem advérsus Sanctum, mira tot injuriárum tolerántia súperat ac devíncit. Tandem longe misericordíssimus Deus, qui mílitem suum toto jam quinquénnio cum concupiscéntia mundi, et supérbia vitae conflictántem e caeli spécula intuebátur, prius angélica visitatióne confortátum, solo edúxit caelo donándum : quem oecuménici Constantiénsis concílii Patres, eláta ejus in solémni supplicatióne imágine, omnésque toto terrárum orbe pópuli christiáni, in pública pestiléntiae clade ádeo propítium advocátum sunt expérti, ut tot miraculórum frequéntia, et unánimi orthodóxae Ecclésiae consénsu firmáta ejus sanctitáte, et arae Confessóri sanctíssimo eréctae, et supplicatiónes públicae fúerint institútae : illúmque plebs christiána velut caelo jam beátum jure mérito venerétur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Nolíte timére.** de Communi Conf. non Pont. pag. **lxvij.**

In Laudibus fit Mem. S. Agapiti Mart.

Oratio.

LAETETUR Ecclésia tua, Deus, beáti Agápiti Mártyris tui confísa suffrágiis : atque ejus précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

DIE XIX. AUGUSTI.

S. Alphonsi Mariae de Ligorio Episc. Conf. et Ecclesiae Doctoris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui per beátum Alphónsum Maríam Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fecundásti : quaesumus, ut ejus salutáribus mónitis edócti, et exémplis roboráti, ad te perveníre felíciter valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** de Comm. unius Doct. pag. **lxij.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LPHONSUS María de Ligório, Neápoli nobílibus paréntibus natus, ab ineúnte aetáte non obscúra praebuit sanctitátis indícia. Eum adhuc infántem cum paréntes obtulíssent sancto Franclsco de Hierónymo e Societáte Jesu, is bene precátus edíxit, eúmdem ad nonagésimum usque annum perventúrum, ad episcopálem dignitátem evéctum iri, maximóque Ecclésiae bono futúrum. Jam tum a puerítia a ludis abhórrens, nóbiles ephébos ad modéstiam verbo et exémplo componébat. Adoléscens, dato piis sodalitátibus nómine, in públicis nosocomíis aegrótis inservíre, jugi in templis oratióni vacáre, ac sacra mystéria frequénter obíre in delíciis habébat. Pietátem litterárum stúdiis ádeo conjúnxit, ut séxdecim vix annos natus, utriúsque juris láuream in pátria universitáte fúerit assecútus. Patri obtémperans, causárum patrocínia suscépit, in quo múnere obeúndo etsi magnam sibi laudem comparásset, fori tamen perícula expértus, ejúsmodi vitae institútum ultro dimísit. Spreto ígitur praecláro conjúgio sibi a patre propósito, avíta primogenitúra abdicáta, et ad aram Vírginis de Mercéde ense suspénso, divínis ministériis se mancipávit. Sacérdos factus tanto zelo írruit in vítia, ut apostólico múnere fungens, huc illuc pérvolans, ingéntes perditórum hóminum conversiónes perágeret. Páuperum praesértim, et ruricolárum miserátus, Congregatiónem Presbyterórum instítuit sanctíssimi Redemptóris, qui ipsum Redemptórem secúti, per agros, pagos et castélla paupéribus evangelizárent.

Lectio v.

DE autem a propósito unquam divérteret, perpétuo se voto obstrínxit nullam témporis jactúram faciéndi. Hinc animárum zelo succénsus, tum divíni verbi praedicatióne, tum scriptis sacra eruditióne et pietáte refértis, ánimas Christo lucrifácere, et ad perfectiórem vitam addúcere stúduit. Mirum sane quot ódia exstínxerit, quot dévios ad rectum salútis iter revocáverit. Dei Genitrícis cultor exímius, de illíus láudibus librum édidit, ac de iis dum fervéntius concionándo dísserit, a Vírginis imágine in eum immísso miro splendóre totus fácie coruscáre, et in éxtasim rapi coram univérso pópulo non semel visus est. Domínicae passiónis, et sacrae Eucharistíae contemplátor assíduus, ejus cultum mirífice propagávit. Dum vero ad ejus aram oráret, vel Sacrum fáceret, quod nunquam omísit, prae amóris veheméntia, vel

seráphicis liquescébat ardóribus, vel insólitis quatiebátur mótibus, vel abstrahebátur a sénsibus. Miram vitae innocéntiam, quam nulla unquam letáli labe foedávit, pari cum poeniténtia sócians, corpus suum inédia, férreis caténulis, cilíciis, cruentáque flagellatióne castigábat. Inter haec prophetíae, scrutatiónis córdium, bilocatiónis, et miraculórum donis incláruit.

Lectio vj.

AB ecclesiásticis dignitátibus sibi oblátis constantíssime abhórruit. At Cleméntis Décimi tértii Pontíficis auctoritáte coáctus, sanctae Agathae Gothórum Ecclésiam gubernándam suscépit. Epíscopus extérnum dumtáxat hábitum, non autem sevéram vivéndi ratiónem immutávit. Eadem frugálitas, summus christiánae disciplínae zelus, impénsum in vítiis coercéndis arcendísque erróribus, et in réliquis pastorálibus munéribus obeúndis stúdium. Liberális in páuperes, omnes Ecclésiae provéntus iísdem distribuébat, et urgénte annónae caritáte, ipsam domésticam supelléctilem in aléndis famélicis erogávit. Omnibus ómnia factus, sanctimoniáles ad perfectiórem vivéndi formam redégit, suaeque Congregatiónis moniálium monastérium constituéndum curávit. Episcopátu ob graves habitualésque morbos dimísso, ad alúmnos suos, a quibus pauper discésserat, revértitur pauper. Demum quamvis sénio, labóribus, diutúrna arthrítide, aliísque gravíssimis morbis fractus córpore, spíritu tamen alácrior de caeléstibus rebus disseréndi aut scribéndi finem nunquam adhíbuit, donec nonagenárius Kaléndis Augústi, anno millésimo septingentésimo octogésimo séptimo, Nucériae Paganórum inter suórum alumnórum lácrymas placidíssime exspirávit. Eum inde virtútibus et miráculis clarum Pius Séptimus Póntifex Máximus, anno millésimo octingentésimo décimo sexto, Beatórum fastis: novísque fulgéntem signis Gregórius Décimus sextus in festo sanctíssimae Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, solémni ritu Sanctórum catálogo accénsuit. Tandem Pius Nonus Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiae Doctórem declarávit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Designávit Dóminus. ut in Comm. Conf. non Pont. pag. lxviij.

DIE XX. AUGUSTI.

S. Bernardi Abbatis et Eccl. Doct.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum Bernárdum minístrum tribuí-

sti : praesta quaesumus, ut quem doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem hábere mereámur in caelis. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura currente.

In secundo Nocturno.

Ex prob. Auct. et Brev. Rom.

Lectio iv.

ERNARDUS, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, servándae castitátis stúdio, monastérium Cisterciénse adoléscens adíre constítuit. Fratres suos, aliósque amícos, eum a sancto consílio deterréntes ita devícit, ut et ipsi, aliíque bene multi eámdem simul Religiónem proféssi sint. Mónachus jejúnio plane déditus, quóties suméndus ei cibus erat, tóties torméntum se subíre putábat. In vigíliis et oratiónibus mirífice se exercébat : christianámque paupertátem colens, quasi caeléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura, et cupiditáte aliénam.

Lectio v.

GENUENSEM ac Mediolanénsem Episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti offícii múnere prorsus indígnum. Sacrárum Scripturárum lectióni assídue vacans, ejus sibi stylum familiárem fecit, nec eam mélius, quam per illam ipsam intellígere solébat. Abbas factus Claraevallénsis, multis in locis aedificávit monastéria. Romae sanctórum Vincéntii et Anastásii monastério, ab Innocéntio Secúndo Papa restitúto, praefécit Abbátem illum, qui póstea Eugénius Tértius summus Póntifex fuit : ad quem étiam libros dedit de Consideratióne.

Lectio vj.

MULTA scripsit, in quibus appáret eum doctrína pótius divínitus trádita, quam labóre comparáta instrúctum fuísse. Exorátus a máximis princípibus de eórum componéndis controvérsiis, et de ecclesiásticis rebus constituéndis, saepius in Itáliam venit. Innocéntium item Secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud imperatórem, et Henrícum Angliae regem, tum in concílio Pisis coácto egrégie adjúvit. Dénique sexagínta et tres annos natus, obdormívit in Dómino : ac miráculis illústris, ab Alexándro Tértio Papa inter Sanctos relátus est. Pius vero Octávus Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio, sanctum Bernárdum universális Ecclésiae Doctórem declarávit, et confirmávit; nec non Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque

Indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum Ordinis Cisterciénsium ecclésias visitántibus die hujus Sancti festo concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vos estis sal terrae. de Comm. Doct. pag. lxiij.

DIE XXI. AUGUSTI.

S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal Viduae.

Duplex. Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui beátam Joánnam Francíscam tuo amóre succénsam, admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitae sémitas in via perfectiónis donásti; quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti : ejus méritis et précibus concéde, ut qui infirmitátis nostrae cónscii de tua virtúte confídimus, caeléstis grátiae auxílio cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNA Francísca Fremiot de Chantal, Divióne in Burgúndia claríssimis orta natálibus, ab ineúnte aetáte exímiae sanctitátis non obscúras édidit significatiónes. Eam enim vix quinquénnem, nóbilem quemdam Calvinístam sólida super aetátem argumentatióne perstrinxísse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis íllico tradidísse in haec verba : En quómodo haerétici apud ínferos comburéntur, qui loquénti Christo fidem detréctant. Matre orbáta, Deíparae Vírginis tutélae se commendávit, et fámulam, quae ad mundi amórem eam alliciébat, ab se rejécit. Nihil pueríle in móribus éxprimens, a saeculi delíciis abhórrens, martyriúmque anhélans, religióni ac pietáti impénse studébat. Baróni de Chantal núptui a patre trádita, virtútibus ómnibus excoléndis óperam dedit, líberos, fámulos, aliósque sibi subjéctos, in fídei doctrína, boníque móribus imbúere sátagens. Profúsa liberalitáte páuperum inópiam sublevábat, annóna divínitus non raro multiplicáta : quo factum est, ut némini se unquam Christi nómine rogánti, stipem abnegatúram spopónderit.

Lectio v.

VIRO in venatióne interémpto, perfectióris vitae consílium íniens continéntiae voto se obstrínxit. Viri necem non solum aequo ánimo tulit; sed in públicum indúltae véniae testimónium, occisóris fílium e sacro fonte suscípere, sui victrix elégit. Módica família, ténui victu atque vestítu conténta, pretiósas vestes in pios usus

convértit. Quidquid a domésticis curis supérerat témporis, précibus, piis lectiónibus, laboríque impendébat. Nunquam addúci pótuit, ut álteras núptias, quamvis útiles et honoríficas, iníret. Ne autem a propósito castimóniae observándae in pósterum dimoverétur, illíus voto innováto, sanctíssimum Jesu Christi nomen candénti ferro péctori insculpsit. Ardéntius in dies caritáte fervéscens, páuperes, derelíctos, aegros, teterrimísque morbis inféctos ad se adducéndos curábat : eósque non hospítio tantum excipiébat, solabátur, fovébat, verum étiam sórdidas eorúmdem vestes depurgábat, láceras reficiébat, et manántibus foetido pure ulcéribus lábia admovére non exhorrébat.

Lectio vj.

A SANCTO Francísco Salésio, quo spíritus moderatóre usa fuit, divínam voluntátem edócta, próprium paréntem, sócerum, fílium dénique ipsum, quem étiam vocatióni obsisténtem, sua e domo egrédiens, pédibus calcáre non dubitávit, invícta constántia deséruit, et sacri Institúti Visitatiónis sanctae Maríae fundaménta jecit. Ejus Institúti leges integérrime custodívit, et ádeo paupertátis fuit amans, ut vel necessária sibi deésse gaudéret. Christiánae vero ánimi demissiónis et obediéntiae, virtútum dénique ómnium perfectíssimum exémplar se praebuit. Altióres in corde suo ascensiónes dispónens, arduíssimo efficiéndi semper id, quod perféctius esse intellígeret, voto se obstrínxit. Dénique sacro Visitatiónis Institúto, ejus potíssimum ópera, longe latéque diffúso, verbo, exémplo, et scriptis étiam divína sapiéntia refértis, ad pietátem et caritátem soróribus excitátis, méritis reférta, et Sacraméntis rite suscéptis, Molínis, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die décima tértia Decémbris, migrávit ad Dóminum, ejúsque ánimam, occurrénte sancto Francísco Salésio, in caelos deférri sanctus Vincéntius a Paulo, procul distans, aspéxit. Ejus corpus póstea Annécium translátum fuit; eámque miráculis ante et post óbitum claram, Benedíctus Décimus quartus Beatórum, Clemens Décimus tértius albo Sanctórum adjécit. Festum autem ejúsdem die duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérsa Ecclésia Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus celebrári praecépit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est regnum caelórum thesáuro. ut in Comm. unius nec Virg. nec Martyris, pag. xcij.

DIE XXII. AUGUSTI.

Octava Assumptionis B. M. V. Solemnis.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de dormit. Deip. sub fin.

Lectio iv.

X antíqua accépimus traditióne, quod témpore gloriósae dormitiónis beátae Vírginis, univérsi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terrae ad salútem géntium peragrábant, moménto témporis in sublíme eláti, convenérunt Jerosólymis. Cumque illic essent, eis vísio appáruit angélica, et audíta est psalmodía caeléstium Potestátum; et sic cum divína glória in manus Dei sanctam trádidit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne suscépit, cum angélica et apostólica hymnodía elátum, in lóculo fuit depósitum Gethsémani : quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies contínuos.

Lectio v.

POST tres autem dies angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cum unus Thomas, qui abfúerat, post tértium diem venísset, et, quod Deum suscéperat, corpus adoráre voluísset) túmulum aperuérunt : sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum inveníssent, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solum cogitáre potuérunt, quod cui plácuit ex María Vírgine carnem súmere, et hóminem fíeri, et nasci, cum esset Deus Verbum, et Dóminus glóriae, quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem : eídem étiam plácuit et ipsíus, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem et universálem resurrectiónem.

Lectio vj.

ADERANT tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus Epíscopus Ephesiórum, et Dionysius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quae de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad praedíctum Timótheum, sic dicens : Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum antístites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitae princípium dedit, et Deum suscépit, convenissémus; (áderat autem et Dómini frater Jacóbus, et Petrus, supréma et an-

tiquíssima theologórum súmmitas) et viso sacro córpore, plácuit ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínae poténtiae.

In iij. Nocturno, Homilia Dominicae.

Eodem die fiat in Laudibus Mem. SS. MM. Timothei et Symphoriani.

Oratio.

AUXILIUM tuum nobis, Dómine quaesumus, placátus impénde : et intercedéntibus beátis Martyribus tuis Timótheo atque Symphoriáno, déxteram super nos tuae propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

DIE XXIII. AUGUSTI.

B. Jacobi de Mevania Conf. Ord. Praedic.

Duplex. Oratio.

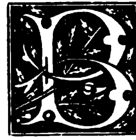
DEUS, qui prodigiósa tui sánguinis aspersióne dignátus es beátum Jacóbum Confessórem secúra aetérnae salútis fidúcia roboráre : diláta super nos éadem víscera misericórdiae tuae; ut redemptiónis nostrae imbúti signáculo, inter oves déxterae tuae perpétuo computémur : Qui vivis.

Memoria diei oct. Simpl. S. Hyacinthi in utrisque Vesperis, et in Laudibus.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir, qui invéntus est. ut in Comm. unius Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EATUS Jacóbus, Mevániae in Umbria piis nobilibúsque ortus paréntibus, quantus in adúlta aetáte futúrus esset, porténta caeléstia praemonstrárunt. Adoléscens Spoléti Praedicatórum Ordinem ampléxus, inter prima Religiónis tirocínia miráculis clarére coepit, brevíque compéndio simul ad sanctitátis et litteratúrae ápicem pervénit, ádeo ut vigésimo quinto aetátis anno concréditum ei fúerit munus apostólicae praedicatiónis. Nec sine fructu : nam renascéntem in Umbria Nicolaitárum haeresim fúnditus profligávit : ipsúmque tandem Ortinéllum pestíferae sectae coryphaeum ad públicam erróris detestatiónem perdúxit.

Lectio v.

SOMNI parcíssimus, ad exémplum sancti Patris sui Domínici, ter síngulis nóctibus aspérrimo flagéllo corpúsculum suum cruentábat. Caténam férream ita lumbis astrínxerat, ut deínceps avélli non potúerit. Virgínea púritas, doctrínae fama, vitae innocéntia, coruscátio tot miraculórum, plausus et admirátio pópuli Jacóbo ánxium aetérnae da-

mnatiónis metum ádeo non alleviárunt, ut vix non succubúerit desolátus, donec imágo Crucifíxi ex lateráli vúlnere servum Dei copióso sánguinis imbre totum perfudísset, áddita caelésti hac voce : Sanguis iste sit in signum tuae salútis.

Lectio vj.

MORIENTI visíbiles astitérunt Christus Salvátor, Virgo Deípara, sancti Geórgius Martyr, et Patriárcha Domínicus. Sub commendatióne ánimae vox désuper insónuit : Non Deum pro ipso, sed ipsum pro vobis invocáte. Defúncti corpus intra trecéntos ab óbitu annos ter in locum decentiórem translátum, tótidem vícibus repértum fuit íntegrum et incorrúptum; illúdque primis diébus Maii pie inviséntibus Bonifácius Nonus Indulgéntias benígne concéssit, ac dénique Clemens Papa Décimus ex sacrórum Rítuum Senátus consúlto solémnem hujus Beáti festivitátem ad totum Praedicatórum Ordinem exténdit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Respóndens Jesus dixit.** ut in Comm. Conf. non Pont. pag. **lxvj.**

Sequens festum S. Bartholomaei celebretur secundum consuetudinem locorum xxv. vel xxiv. Augusti : Romae celebratur die xxv.

DIE XXIV. vel XXV. AUGUSTI.

S. Bartholomaei Apostoli.
Totum Duplex.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque laetítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomaei festivitáte tribuísti : da Ecclésiae tuae, quaesumus, et amáre quod crédidit, et praedicáre quod dócuit. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. *Cap.* 2.

DEUS autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, (cujus grátia estis salváti) et conresuscitávit, et consedére fecit in caeléstibus in Christo Jesu : ut osténderet in saeculis superveniéntibus abundántes divítias grátiae suae in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Lectio ij.

GRATIA enim estis salváti per fidem, et hoc non ex vobis : Dei enim donum est, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim sumus

factúra, creáti in Christo Jesu in opéribus bonis, quae praeparávit Deus ut in illis ambulémus. Propter quod mémores estóte, quod aliquándo vos gentes in carne, qui dicímini praepútium ab ea, quae dícitur circumcísio in carne, manu facta : quia erátis illo in témpore sine Christo, alienáti a conversatióne Israël, et hóspites testamentórum, promissiónis spem non habéntes, et sine Deo in hoc mundo.

Lectio iij.

NUNC autem in Christo Jesu vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in sánguine Christi. Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, et médium paríetem macériae solvens, inimicítias in carne sua : legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconcíliet ambos in uno córpore, Deo per crucem, interfíciens inimicítias in semetípso.

In secundo Nocturno.

Ex antiq. Auct. et Rom. Brev.

Lectio iv.

ARTHOLOMAEUS Apóstolus, Galilaeus, cum in Indiam citeriórem, quae ei in orbis terrárum sortitióne ad praedicándum Jesu Christi Evangélium obvénerat, progréssus esset : advéntum Dómini Jesu, juxta sancti Matthaei Evangélium, illis géntibus praedicávit. Sed cum in ea província plúrimos ad Jesum Christum convertísset : multos labóres, calamitatésque perpéssus, venit in majórem Arméniam.

Lectio v.

IBI Polymium regem, et cónjugem ejus, ac praetérea duódecim civitátes ad christiánam fidem perdúxit. Quae res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis sacerdótum. Nam usque ádeo Astyagem Polymii regis fratrem in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomaeo pellem crudéliter détrahi jússerit, ac caput abscíndi : quo in martyrio ánimam Deo réddidit.

Lectio vj.

EJUS corpus Albáni, quae est urbs majóris Arméniae, ubi is passus fúerat, sepúltum fuit : quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Benevéntum translátum est : postrémo Romam ab Othóne Tértio imperatóre portátum, in Tíberis ínsula, in ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit, ubi magna pópuli frequéntia celebrátur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne

Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. *Comment. in Luc.*

MNES magni, omnes sublímes montem ascéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit : Ascénde in montem excélsum, qui evangelízas Sion : exálta in virtúte vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascénde, et séquere Christum, ut ipse esse mons possis : montes enim in circúitu ejus. Quare in Evangélio invénies solos cum Dómino montem ascendísse discípulos.

Lectio viij.

ORAT ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii, Fílius tamen, ut formam hóminis impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster. Et erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi datur, forma praescríbitur, quam débeas aemulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat?

Lectio ix.

QUID te fácere cónvenit, cum vis áliquod offícium pietátis adoríri, quando Christus, missúrus Apóstolos, orávit prius, et solus orávit? Nec usquam álibi (si non fallor) orásse cum Apóstolis reperítur : ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt : nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christi. Vocávit, inquit, discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagándum auxílium salútis humánae per terrárum orbem satóres fídei destináret.

Ubi vero festum S. Bartholomaei celebratur die xxv. de S. Ludovico fiat die xxvj. et de S. Philippo fiat die xxiv.

DIE XXV. AUGUSTI.

S. Ludovici Regis et Confessoris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum de terréno regno ad caeléstis regni glóriam transtulísti : ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes : Qui tecum vivit.

In primo Nocturno.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 6.

ELIOR est sapiéntia quam vires : et vir prudens quam fortis. Audíte ergo reges, et intellígite, díscite júdices

fínium terrae. Praebéte aures vos, qui continétis multitúdines, et placétis vobis in turbis natiónum : quóniam data est a Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitatiónes scrutábitur : quóniam cum essétis minístri regni illíus, non recte judicástis, nec custodístis legem justítiae, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

Lectio ij.

HORRENDE et cito apparébit vobis : quóniam judícium duríssimum his, qui praesunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia : poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam : quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et aequáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio.

Lectio iij.

AD vos ergo reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodíerint justa juste, justificabúntur : et qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplínam. Clara est, et quae nunquam marcéscit sapiéntia, et fácile vidétur ab his qui díligunt eam, et invenítur ab his qui quaerunt illam.

In secundo Nocturno.

Ex bonis Auctoribus, et Romano Breviario.

Lectio iv.

LUDOVICUS Nonus Gálliae rex, Fratrum praesértim Praedicatórum, ac Minórum curis educátus est. De recuperánda Ierosolymórum possessióne cógitans, vexíllum ab Epíscopo Parisiénsi accépit; deínde mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo proelio Saracénos fugávit. Sed cum pestiléntia magna mílitum multitúdo periísset, victus ipse, captúsque est. Rebus póstea cum Saracénis compósitis, liber rex exercitúsque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a barbarórum servitúte redémit : multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit : áliquot étiam Christianórum urbes refécit.

Lectio v.

CORPORA caesórum mílitum jam tabo fluéntia ipse própriis mánibus sepelívit; cum álii intolerándum foetórem vix ferre possent. Ejus matre defúncta, domum revérsus, totum se dedit pietátis offíciis. Multa aedificávit monastéria, et hospítia páuperum : atque in primis Frátribus Praedicatóribus, ac Minóribus plura

coenóbia a fundaméntis eréxit: iísque, Parísios studiórum causa missis, ingéntes eleemósynas profúdit. Páuperes aegrótos nedum plúrima beneficéntia juvit, sed eis flexis génibus saepius ministrávit. Veste vulgári utebátur: cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Sacras Relíquias, ac praesértim Domínicam crucem veneratióne prosequebátur.

Lectio vj.

IN administrándo regno summa justítia ac prudéntia enítuit: duélla prohíbuit, usurárum vóraginem compéscuit; blasphémos inústis cautério lábiis castigári jussit: causis páuperum bis in hebdómada vacávit. Cum clades ac damna Terrae sanctae ferre non valens, íterum transmisísset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in ipsórum conspéctu posuísset, pestiléntia ictus, divínis Sacraméntis rite percéptis, sanctíssime decéssit. Ejus corpus Parísios póstea translátum est, quod in célebri sancti Dionysii templo cólitur: caput vero in sacro Sacéllo asservátur. A Bonifácio Octávo inter Sanctos adscríptus est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. *in Lucam.*

BONUS ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judaeos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc praemítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judaeórum, unde mélior póterat fíeri. Ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non medíocris ista est mna, quam supra múlier evangélica, quia non ínvenit, lucérnam accéndit, lúmine quaerit admóto, gratulátur invéntam. Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus: ille duplícia, id est, mystica legis, et morália probitátis.

Lectio viij.

ET hic póssumus decem mnas, decem verba intellígere, id est, Legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínae. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judaeis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt, non útique aeris, sed dispensatiónis usúris.

Alia est enim pecúniae fénebris, ália doctrínae caeléstis usúra. Cum Dóminus dicit, Quare non dedísti pecúniam meam ad mensam? non nostrae, sed suae pecúniae quaerit usúram. Unus in terra abscondísse se dicit : quod ratiónem, quae ad imáginem Dei data est nobis, stúdio voluptátis óbruit, et tamquam in fóvea carnis abscóndit.

Lectio ix.

DE áliis silétur, qui quasi pródigi debitóres, quae accéperant, perdidérunt. In duóbus illis pauci sunt, qui per duas vices ad cultóres víneae destináti sunt; in réliquis omnes Judaei. Quam comparatiónem Matthaeus étiam nobis vóluit aptáre : quod simíliter ut dives, qui pecúniam suam non impártit paupéribus, ita étiam, qui doctrínae suae grátiam non dívidit imperítis, docére cum possit, haud medíocris reus est culpae. Civitátes autem quinque esse quae possunt, nisi forte ánimae, quibus jure praepónitur, qui pecúniam Dómini, et illa elóquia casta probáta sicut argéntum méntibus hóminum fenerá verit?

DIE XXVI. AUGUSTI.

S. Philippi Benitii Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui per beátum Philíppum Confessórem tuum, exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti : da fámulis tuis próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, et caeléstia semper inquírere. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filíum tuum.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

PHILIPPUS, ex nóbili Benitiórum família Floréntiae natus, futúrae sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium praebuit : vix enim quintum aetátis mensem ingréssus, linguam in voces mirífice solvit, hortatúsque fuit matrem, ut Deíparae Servis eleemósynam impertíret. Adoléscens, dum Parísiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad caeléstis pátriae desidérium inflammávit. Revérsus in pátriam, et singulári visióne a beatíssima Vírgine in Servórum suórum famíliam nuper institútam vocátus, in Senárii montis antrum concéssit, ubi ásperam quidem jugi córporis castigatióne, sed Christi Dómini cruciátuum meditatióne suávem vitam duxit : indéque per univérsam pene Európam, magnámque Asiae partem, quam evangélicis praedicatiónibus obívit, sodalítia septem Dolórum Dei Matris instítuit, suúmque Ordinem exímio virtútum exémplo propagávit.

Lectio v.

DIVINAE caritátis, et cathólicae fídei dilatándae ardóre veheménter accénsus, sui Ordinis Generális relúctans atque invítus renuntiátus, fratres ad praedicándum Christi Evangélium in Scythiam misit : ipse vero plúrimas Itáliae urbes concúrsans, gliscéntes in eis cívium discórdias compósuit, multásque ad Románi Pontíficis obediéntiam revocávit; nihílque de stúdio aliénae salútis omíttens, perditíssimos hómines e vitiórum coeno ad poeniténtiam, ac Jesu Christi amórem perdúxit. Oratióni summópere addíctus, saepe in éxtasim rapi visus est. Virginitátem vero ádeo cóluit, ut ad extrémum usque spíritum voluntáriis ac duríssimis supplíciis illibátam custodíerit.

Lectio vj.

AFFLORUIT in eo júgiter singuláris erga páuperes misericórdia; sed praecípue cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo, eleemósynam peténti, própriam, qua indútus erat, vestem fuit elargítus; qua ille contéctus, statim a lepra mundátus est. Cujus miráculi cum longe latéque fama manásset, nonnúlli ex Cardinálibus, qui Vitérbium, Cleménte Quarto vita functo, pro successóre deligéndo convénerant, in Philíppum, cujus caeléstem étiam prudéntiam perspéctam habébant, intendérunt. Quo compérto, vir Dei, ne forte pastorális regíminis onus subíre cogerétur, apud Tuniátum montem támdiu delítuit, donec Gregórius Décimus Póntifex Máximus fúerit renuntiátus : ubi bálneis, quae étiam hódie sancti Philíppi vocántur, virtútem sanándi morbos, suis précibus impetrávit. Dénique Tudérti anno millésimo ducentésimo octogésimo quinto in Christi Dómini e cruce pendéntis ampléxu, quem suum appellábat librum, sanctíssime ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum caeci visum, claudi gréssum, mórtui vitam recepérunt. Quibus, aliísque plúrimis fulgéntem signis Clemens Décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium **Nolíte timére.** ut in Comm. Conf. non Pont. pag. lxvij.

DIE XXVII. AUGUSTI.

S. Josephi Calasanctii Confessoris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiae ac pietátis juventútem, novum Ecclésiae tuae subsídium providére dignátus es : praesta quaesumus, nos ejus exémplo et intercessióne

ita fácere et docére, ut praemia consequámur aetérna. Per Dóminum nostrum.

Memoria S. Rufi Episc. et Mart. in j. Vesperis et Laudibus.

Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Rufi Mártyris tui atque Pontíficis intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOSEPHUS Calasánctius a Matre Dei, Petráltae in Aragónia nóbili génere natus, a téneris annis futúrae in púeros caritátis, et eórum institutiónis indícia praebuit. Nam adhuc párvulus eos, ad se convocátos, in mystériis fídei, et sacris précibus erudiébat. Humánis divinísque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis theológicis Valéntiae óperam daret, nóbilis potentísque féminae illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacérdos ex voto factus, a complúribus Epíscopis in Castéllae Novae, Aragóniae, et Cataláuniae regnis, in partem labóris adscítus, exspectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, ecclesiástica disciplína restitúta, inimicítiis cruentísque factiónibus mirífice exstínctis. At caelésti visióne, et Dei voce frequénter admónitus, Romam proféctus est.

Lectio v.

IN Urbe summa vitae asperitáte, vigíliis, et jejúniis corpus afflígens, in oratiónibus, et caeléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis ecclésias síngulis fere nóctibus obíre sólitus : quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum quanto ardóre páuperes, infírmos potíssimum, aut carcéribus deténtos, eleemósynis, omníque pietátis offício subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu caritátis, ut praeter subsídia aegrótis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum dívinitus accepísset, se ad informándos intelligéntiae ac pietátis spíritu adolescéntulos, praecípue páuperes, destinári, Ordinem Clericórum Regulárium páuperum Matris Dei scholárum piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio institúto profiteréntur : ipsúmque Ordinem a Cleménte Octávo, a Paulo Quinto, alíísque summis Pontifícibus magnópere probátum, brevi témpore

per plúrimas Európae províncias et regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot aerúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce miráculum fortitúdinis, et sancti Jobi exémplum dicerétur.

Lectio vj.

QUAMVIS Ordini univérso praeésset, totísque víribus ad animárum salútem incúmberet, nunquam tamen intermísit púeros, praesértim pauperióres, erudíre, quorum scholas vérrere, eósque domum comitári consuévit. In eo summae patiéntiae et humilitátis múnere, valetúdine étiam infírma, duos et quinquagínta annos perseverávit : dignus proptérea, quem crebris Deus miráculis coram discípulis illustráret, et cui beatíssima Virgo cum púero Jesu, illis orántibus benedicénte, apparéret. Amplíssimis ínterim dignitátibus repudiátis, prophetía, ábdita córdium, et abséntia cognoscéndi donis, et miráculis clarus, Deíparae Vírginis, quam singulári pietáte et ipse ab infántia cóluit, et suis máxime commendávit, aliorúmque caelitum frequénti apparitióne dignátus, cum óbitus sui diem, et Ordinis tunc prope evérsi restitutiónem atque increméntum praenuntiásset, secúndum et nonagésimum annum agens, Romae obdormívit in Dómino, octávo Kaléndas Septémbris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus cor et lingua post saeculum íntegra et incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis a Deo illustrátus, primum a Benedícto Décimo quarto Beatórum cultu decorátus fuit, ac deínde a Cleménte Décimo tértio inter Sanctos solémniter est relátus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis putas, major est in regno caelórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In cap. 18. *Matth. Hom.* 60.

VIDETE, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei volúntas est. Ad tuéndos conservandósque pusíllos, diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium moenia eréxerit, et quantum stúdium curámque hábeat, ne perdántur : tum quia suprémas despiciéntibus eos poenas

státuit, tum quia summam pollicétur mercédem iis, qui curam eórum suscípiunt, idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

Lectio viij.

DOMINUM ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum, quae humília vilíaque nímium vidéntur : sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis, atque abjéctus quidem, cui ministrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur, ómnia haec pro fratris salúte tolerabilióra facilióraque, oro, videántur. Tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

Lectio ix.

SI non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre : cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus? quae nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

S. Augustini

Episc. et Conf. ac Doct. Eccl.

TOTUM DUPLEX.

Quae desunt, ex Communi unius Conf. Pontif. pag. l. desumantur.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Laetáre mater nostra Jerúsalem, quia Rex tuus dispensatórem strénuum, et civem fidelíssimum de servitúte Babylónis tibi redémit Augustínum. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

℟. vj. Volébat. pag. 661.

Hymnus.

MAGNE Pater Augustíne
Preces nostras súscipe,
Et per eas Conditóri
Nos placáre sátage,
Atque rege gregem tuum,
Summum decus Praesulum.

Amatórem paupertátis
Te colláudant páuperes :
Assertórem veritátis
Amant veri júdices :
Frangis nobis favos mellis,
De Scriptúris dísserens.

Quae obscúra prius erant,
Nobis plana fáciens,
Tu de verbis Salvatóris
Dulcem panem cónficis,
Et propínas potum vitae
De Psalmórum néctare.

Tu de vita Clericórum
Sanctam scribis régulam,
Quam qui amant et sequúntur,
Viam tenent régiam,
Atque tuo sancto ductu
Rédeunt ad pátriam.

Regi regum salus, vita,
Decus et impérium :
Trinitáti laus et honor
Sit per omne saeculum :
Qui concíves nos adscríbat
Supernórum cívium. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Augustíne.

Ad Magnificat, Aña. Adest dies célebris, quo solútus nexu carnis sanctus Praesul Augustínus, assúmptus est cum Angelis : ubi gaudet cum Prophétis, laetátur cum Apóstolis, quorum plenus spíritu, quae praedixérunt mystica, fecit nobis pérvia : post quos secúnda dispensándi verbi Dei primus refúlsit grátia.

Oratio.

ADESTO supplicatiónibus nostris omnípotens Deus : et quibus fidúciam sperándae pietátis indúlges; intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétae misericórdiae tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Magnus Dóminus, et laudábilis valde : * Qui de ténebris géntium lumen Ecclésiae suae vocávit Augustínum.

Hymnus. Magne Pater. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. Apéruit Augustínus códicem Apostólicum, et conjéctis óculis ad primum capítulum, legit : Induímini Dóminum Jesum Christum : et statim, quasi infúsa luce securitátis, ab eo omnes dubietátis ténebrae diffugérunt. Psalmi de Comm. Conf. pag. lj.

Aña Insinuávit ergo per lítteras sancto viro Ambrósio praesens votum suum, ut móneret, quid sibi de libris sanctis legéndum esset, quo percipiéndae christiánae grátiae áptior fíeret, atque parátior.

Aña. At ille jussit Isaíam Prophétam : quod prae céteris Evangélii vocationísque Géntium sit praenuntiátor apértior.

℣. Amávit eum Dóminus.

Lectiones Beátus vir, qui in sapiéntia. ut in Comm. Doct. pag. lxij.

℟. j. Invénit se Augustínus longe esse a Deo in regióne dissimilitúdinis, tamquam audíret vocem Dei de excélso : Cibus sum grándium : * Cresce, et manducábis me. ℣. Nec tu me mutábis in te, sicut cibum carnis tuae : sed tu mutáberis in me. Cresce.

℟. ij. Sensit ígitur et expértus est, non esse mirum, quod paláto non sano poena est panis, qui sano est suávis, * Et óculis aegris odiósa lux, quae puris est amábilis. ℣. Propter

iniquitátem corripuísti hóminem, et tabéscere fecísti, sicut aráneam, ánimam ejus. Et.

℟. iij. Tum vero invisibília Dei per ea, quae facta sunt, intelllécta conspéxit, sed áciem fígere non váluit : * Quia non secum ferébat nisi amántem memóriam, Et quasi olfácta desiderántem, quae comédere nondum posset. ℣. Quid autem sacraménti habéret : Verbum caro factum est : nec suspicári póterat. Quia. Glória Patri. Et quasi.

In secundo Nocturno.

Aña. Verúmtamen primam hujus lectiónem non intélligens, totúmque tale árbitrans, dístulit repeténdum exercitátior in Domínico elóquio.

Aña. Inde, ubi tempus advénit, quo nomen eum dare oportéret, relícto rure Mediolánum rémeans, baptizátus est a beáto Ambrósio : fugítque ab eo sollicitúdo vitae praetéritae.

Aña. Nec satiabátur illis diébus dulcédine mirábili, consideráre altitúdinem consílii divíni super salútem géneris humáni.

℣. Justum dedúxit Dóminus.

Ex ipsius scriptis, Possidio Episcopo Calamensi, et Romano Brev.

Lectio iv.

UGUSTINUS, claríssimum Ecclésiae lumen, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii aequáles longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichaeórum haeresim íncidit. Póstea Romam proféctus : inde Mediolánum missus, ut rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicae fídei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Sed et sanctíssimae matris Mónicae juges pro fílii conversióne lácrymas Augustínum Ecclésiae quodámmodo peperísse, ipse étiam ingénue est proféssus, cum refert, matri ubértim pro se flenti dixísse quemdam Epíscopum : Vade a me, ita vivas : fíeri enim non potest, ut fílius istárum lacrymárum péreat.

℟. Itaque avidíssime légere coepit, prae céteris, Apóstolum Paulum : * Et periérunt illae questiónes, in quibus aliquándo visus est ei adversári testimóniis legis et Prophetárum, textus sermónum ejus. ℣. Et appáruit ei una fácies eloquiórum castórum : et exsultáre cum tremóre dídicit. Et.

Lectio v.

EX audíta quoque vita Antónii Magni, Augustínum ad capesséndam cathólicam fidem veheménter fuísse inflammátum constat, cum illud gemebúndus prótulit : Surgunt indócti, et caelum rápiunt; et nos in doctrínis nostris sine

corde ecce ubi volutámur in carne et sánguine. Revérsus in Africam, cum religióne vitae sanctimóniam conjúngens, a Valério, notae sanctitátis Epíscopo Hipponénsi, Présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit Religiosórum, quibúscum victu commúni, eodémque cultu utens, eos ad Apostólicae vitae doctrinaeque disciplínam diligentíssime erudiébat.

℟. Misit ergo Dóminus in mentem ejus, visúmque est bonum in conspéctu ejus, pérgere ad Simpliciánum, qui ei bonus apparébat servus Dei, * Et lucébat in eo grátia divína. ℣. Audíerat enim, quod a juventúte sua devotíssime Deo víveret : et vere sic erat. Et lucébat.

Lectio vj.

SED cum vigéret Manichaeórum haeresis, vehementius in illam ínvehi coepit, Fortunatúmque haeresiárcham confutávit. Hac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit episcopális offícii : de cujus ordinatióne haec ad ipsum scripsit sanctus Paulínus Nolánus Epíscopus : Non autem tantum hoc scríbimus gratulándum, quod Episcopátum Augustínus accéperit, sed quod hanc Dei curam merúerint Africánae Ecclésiae, ut verba caeléstia Augustíni ore percíperent.

℟. Volébat enim conferénti aestus suos, ut proférret quis esset aptus modus vivéndi sic afféćto, ut ipse erat, ad ambulándum in via Dei, * In qua álius sic, álius sic ibat. ℣. Displicébat ei quidquid agébat in saeculo prae dulcédine Dei, et decóre domus ejus, quam diléxit. In qua. Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Aña. Flebat autem ubérrime in hymnis et cánticis, suáve sonántis Ecclésiae vócibus veheménter afféctus.

Aña. Voces ígitur illae influébant áuribus ejus, et eliquabátur véritas in cor ejus : et fluébant lácrymae, et bene illi erat cum eis.

Aña. Adjúnctus inde Nebrídio et Evódio, remeábat ad Africam, quaerens quis eos ad bene vivéndum locus habéret utílior : sed cum esset apud Ostia Tiberína, pia mater ejus defúncta est.

℣. Justus ut palma florébit.

Homilia in Evang. Vos estis sal terrae. ut in festo S. P. N. Dominici, pag. 591.

℟. vij. Vulneráverat cáritas Christi cor ejus, et gestábat verba ejus in viscéribus quasi sagíttas acútas : * Et exémpla servórum Dei, quos de mórtuis vivos fécerat, tamquam carbónes vastatóres. ℣. Ascendénti a conválle plorátiónis, et cantánti Cánticum gráduum, déderat sagíttas acútas. Et exémpla.

℟. viij. Accépta Baptísmi grátia, pósitus apud Ostia Tiberína cum matre sua, colloquebántur soli valde dúlciter, et inhiábant ore cordis páriter in supérna fluénta fontis vitae: * Vilescebátque mundus iste inter verba, cum delectatiónibus suis. ℣. Tunc ait illa fílio: Nulla re jam deléctor in hac vita, cum te, contémpta felicitáte terréna, vídeam servum Christi. Vilescebátque.

℟. ix. Verbum Dei usque ad ipsam suam aegritúdinem, impraetermísse, alácriter, et fórtiter, sana mente, sanóque consílio, in sancta Ecclésia praedicávit: membris ómnibus sui córporis incólumis, íntegro aspéctu, atque audítu, * Coram pósitis frátribus, et orántibus, Dormívit cum pátribus suis. ℣. Testaméntum nullum fecit: quia, unde fáceret, pauper Christi non hábuit. Coram. Glória Patri. Dormívit.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Post mortem matris revérsus est Augustínus ad agros próprios: ubi cum amícis jejúniis et oratiónibus vacans, scribébat libros, et docébat indóctos. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Compérta autem ejus fama, beátus Valérius, Hipponénsis Epíscopus, eum ad se accersíri fecit: et licet invítum, Presbyterum ordinávit.

Aña. Factus ergo Présbyter, monastérium clericórum mox instítuit: et coepit vívere secúndum régulam sub sanctis Apóstolis constitútam.

Aña. Sanctus autem Valérius ordinátor ejus exsultábat ubérius, hóminem sibi talem datum divínitus, qui in doctrína sana aedificáre Ecclésiam esset idóneus.

Aña. Eódem témpore Fortunátus Présbyter Manichaeórum versútia plúrimos seducébat: quem sanctus Augustínus, in convéntu ómnium dísputans, públice superávit.

Hymnus.

CAELI cives appláudite,
Et vos fratres concínite:
Patris nostri solémnia
Solis redúxit órbita.

Quod lingua foris pérsonat,
Intus afféctus séntiat:
Nec imitári pígeat,
Quod laudáre mens ápprobat

Hunc post mundi currícula
Caeli suscépit cúria:
Quem cum suis fidélibus
Jam coronávit Dóminus.

Conémur totis víribus,
Jungámus preces précibus,
Ut Augustíni méritis,
Caeli fruámur gáudiis.

Praesta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

℣. Justus germinábit.

Ad Benedictus, Aña. In diébus ejus obséssa est cívitas

Hipponénsis ab exércitu Barbarórum : inter quae mala fuérunt Augustíno lácrymae suae panes die ac nocte, atque sub hoc evéntu ad extrémam horam véniens obdormívit in pace.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laud. Psalmi de Communi Conf. Hymnus et ℣. ut in j. Vesp.

Ad Magnificat, Aña. Hódie gloriósus Pater Augustínus, dissolúta hujus habitatiónis domo, domum non manufáctam accépit in caelis, quam sibi cooperánte Dei grátia, manu, lingua fabrefécit in terris : ubi jam quod sitívit intérnum, gustat aetérnum, decorátus una stola, securúsque de réliqua.

PER OCTAVAM.

Ad Benedictus, Aña. Augustíni mater devotíssima, quem carne prius pepérerat mundo, caritátis viscéribus póstmodum multo sémine lacrymárum génuit Christo.

Ad Magnificat, Aña. Laetáre mater nostra Jerúsalem, quia Rex tuus dispensatórem strénuum, et civem fidelíssimum de servitúte Babylónis tibi redémit Augustínum.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione S. Joannis Baptistae.
Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. praeter hic posita.

IN I. VESPERIS.

Ad Mem. Aña. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

Oratio.

SANCTI Joánnis Baptístae Praecursóris et Mártyris tui, quaesumus Dómine, veneránda festívitas; salutáris auxílii nobis praestet efféctum : Qui vivis.

In primo Nocturno.

Lectiones de Feria currente.

℟. iij. Misit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere : quia metuébat eum propter Herodíadem, * Quam túlerat Fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Joánnes Heródem propter Herodíadem. Quam. Glória Patri. Fratri.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lectio iv. *Lib.* 5.

QUONIAM beáti Joánnis Baptístae non strictim praetereúnda est recordátio, ínterest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris poena convértitur. Deínde, praemium saltatrícis mors est Prophétae.

Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia, consummándae crudelitátis profértur edíctum : et a convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

Lectio v.

QUIS non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllae optiónem eligéndi, quod vellet, datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? Quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad poenam Prophéta conviváli témpore, conviváli praecépto, quo non cúperet vel absólvi : perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

Lectio vj.

INTUERE, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio : pórrige déxteram, ne quid saevítiae tuae desit : ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítae saevítiae sitis : bibe sánguinem, scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina, non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriae. Os áureum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc timétur.

℟. In médio cárceris stabat beátus Joánnes : voce magna clamávit, et dixit : * Dómine Deus meus, Tibi comméndo spíritum meum. ℣. Misit rex, et decollári jussit Joánnem in cárcere, orántem et dicéntem. Dómine. Glória Patri. Tibi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 49. *in Matth.*

BEATI Joánnis Baptístae caedem descriptúrus Evangelísta, históriam nobis contéxit, dicens : Cum autem natalítia Heródis ageréntur, saltávit fília Herodíadis in médio, et plácuit Heródi. O convívium diabólicum! O sátanae spectá-

culum! O iníquum tripúdium, ac mercédem tripúdii multo iniquiórem! Caedes enim ómnium scelestíssima caedium excogitabátur : et qui coronári, ac láudibus in caelum efférri merebátur, percússus secúri jacébat. Qui daemones devícit, ejus caput, post caedem, ad mensam afferebátur.

Lectio viij.

TU vero pérspice, quómodo totum illud spectáculum sátanae erat. Nam primum temuléntia et delíciis constábat, unde nihil unquam probe factum est. Deínde spectatóres omnes erant corrúpti, et ille, qui convívio praeerat, ómnium iniquíssimus. Tértio volúptas, atque licéntia ómnia dicéndi, audiéndi, faciéndi, máxima in ipsis erat. Quarto puélla, propter quam matrimónium fíeri non póterat, quae abdi atque occultári propter contémptum matris debébat, ingréditur, ómnia palam fáciens, et omnes meretríces virgo impudéntia súperans.

Lectio ix.

TEMPORIS quoque ipsíus inopportúnitas mirum in modum scelus Heródis amplíficat. Nam quando grátias Deo ágere oportébat, qui eum illo die in lucem prodúxit, tunc nefandíssimam caedem commíttit. Quando vinctum ex gáudio sólvere debébat, ad víncula iniquíssima mors jussu ejus accédit. Deus autem sustínuit, nec terrae hiátu turpíssimum illud est absórptum convívium : ut et justus ille fulgentióres in caelo corónas consequerétur, et qui póstea injúriam passúri essent, hoc exémplo corroboráti, aequióri ánimo cuncta perférrent.

℟. Accedéntes discípuli sancti Joánnis Baptístae, *Tulérunt corpus ejus, Et sepeliérunt illud. ℣. Jussu Heródis amputátum est caput Joánnis in cárcere : quo audíto, discípuli ejus. Tulérunt. Glória Patri. Et.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte Joánnes Baptísta.

IN LAUDIBUS.

Aña. Heródes enim ténuit, et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem, propter Herodíadem. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Puéllae saltánti imperávit mater : Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

Aña. Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístae.

Aña. Da mihi in disco caput Joánnis Baptístae : et contristátus est rex propter jusjurándum.

Aña. Misit rex incrédulus minístrum detestábilem, et amputári jussit caput Joánnis Baptístae.

Ad Benedictus, Aña. Misso Heródes spiculatóre, praecépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus

ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Postea Mem. de S. Sabina Mart. in Laudibus per Aña. Veni eléćta. ℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula, étiam in sexu frágili vićtóriam martyrii contulísti : concéde propítius, ut qui beátae Sabínae Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

IN II. VESPERIS.

Ad Mem. Aña. Perpétuis nos, Dómine, sanćti Joánnis Baptístae tuére praesídiis : et quanto fragilióres sumus, tanto magis necessáriis attólle suffrágiis.

DIE XXX. AUGUSTI.

S. Rosae de S. Maria Virg. Limensis Ord. Praed. Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Incípite Dómino in tympanis, cantáte Dómino in cymbalis, modulámini illi psalmum novum, exaltáte, et invocáte nomen ejus. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Sap.* 8.

HANC amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quaesívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor fačtus sum formae illíus, ait Dóminus omnípotens.

℟. iij. Ego quasi storax. pag. 668.

Hymnus.

TELLURIS omnes íncolae
Rosae plaudant solémniis,
Ejúsque laudes cóncinant
A solis ortu ad Hésperum.

Haec a paréntis úbere
Praevénta donis grátiae,
Deóque plena, víndicem
Armávit in se déxteram.

Miris modis innóxios
Afflíxit artus, spíneis
Cinxit coróllis vérticem,
Cibósque felle pólluit.

Nunc laeta, poeniténtiae
Largo potítur praemio,
Novúmque psallit cánticum,
Agni sequens vestígia.

Horum Datóri múnerum
Sit laus decúsque pérpetim :
Qui trinus unus ómnia
Regit Deus per saecula.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Rosa.

Ad Magnificat, Aña. Benedíćta tu a Deo tuo, Rosa, in omni tabernáculo Jacob, quóniam in omni gente, quae audíerit nomen tuum, super te Deus Israël magnificábitur.

Oratio.

BONORUM ómnium largítor omnípotens Deus : qui beátam Rosam caeléstis grátiae rore praevéntam, virginitátis et patiéntiae decóre, Indis floréscere voluísti; da

nobis fámulis tuis, ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur : Qui tecum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem sempitérnum veníte adorémus, * Qui Rosam cordis sui digne pro méritis coronávit in caelis.

Hymnus.

LIMANA regum cívitas
Regále munus édidit :
Rosam Deo gratíssimam,
Caeléstis orae flósculum.

Vicit nitóre sídera,
Pulsa soli calígine :
Et par beátis méntibus,
Numen gerébat péctore.

Porténta vel ludíbria
Saevae Stygis non hórruit,
Sedítque solitária,
Turbam perósa et saeculum.

Nos o Beáta réspice
Tuis vacántes láudibus,
Et expiátis sórdibus,
Duc ad supérna gáudia.

Sit, Christe Sponse vírginum,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In saeculórum saecula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Rosam tuam, Dómine, minuísti paulo minus ab Angelis, quia glória et honóre coronásti eam. Psalmi de Communi Virg. pag. lxxj.

Aña. Tamquam sponsus procédens de thálamo suo, in Rosa pósuit tabernáculum suum.

Aña. Rosa ínnocens mánibus et mundo corde, ascéndit in montem Dómini, et stabit in loco sancto ejus.

℣. Diffúsa est grátia.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

EGO flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vinériam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliae Jerúsalem per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam quoadúsque ipsa velit.

℟. Atténdite pópuli de longe : Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae * Recordátus est nóminis mei. ℣. Magnus pastor óvium, in sánguine testaménti aetérni, próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas. Recordátus.

De libro Proverbiórum.

Lectio ij. *Cap.* 8.

EGO diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt

divítiae, et glória, opes supérbae, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiae ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab aetérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret.

℟. Datum est Rosae nomen mélius a fíliis et filiábus : nomen novum, * Quod os Dóminae nominávit. ℣. Dabo illi cálculum cándidum : et in cálculo nomen novum. Quod.

De libro Ecclesiástici.

Lectio iij. *Cap.* 39.

OBAUDITE me divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte. Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, et collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, et in cánticis labiórum, et cítharis, et sic dicétis in confessióne : Opera Dómini univérsa bona valde.

℟. Ego quasi storax, et gálbanus, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam : * Quasi bálsamum non mistum Odor meus. ℣. Dedit Indica Rosa odórem suavitátis, et domus impléta est ex odóre unguénti. Quasi. Glória Patri. Odor.

In secundo Nocturno.

Aña. Omnis glória Rosae ab intus, in vestítu deauráto, circumamícta varietáte : ídeo concupívit Rex spéciem ejus.

Aña. Adjúvit Rosam Dóminus mane dilúculo, et in médio cordis ejus non commovébitur.

Aña. Fundaménta Rosae in móntibus sanctis : et ipse fundávit eam Altíssimus super ómnia tabernácula Jacob.

℣. Spécie tua.

Ex Actis, et Bulla Beatificat.

Lectio iv.

RIMUS Américae Meridionális flos sanctitátis Virgo Rosa, christiánis paréntibus Limae progénita, mox ab incunábulis cláruit futúrae sanctimóniae indíciis. Nam vultus infántis mirabíliter in rosae effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit, cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuae virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis caesáriem

praescídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

℟. Non conferétur haec Rosa tinctis Indiae colóribus, nec dábitur aurum obrízum pro ea: * Quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua. ℣. Glória, et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi. Quóniam.

Lectio v.

HABITU tértii Ordinis sancti Patris nostri Domínici assúmpto, prístinas vitae austeritátes duplicávit. Oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit; sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam, intérdiu noctúque gestávit. Sanctae Catharínae Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi caeléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas daemonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit, ac superávit.

℟. Fecit sibi secrétum cubículum, in quo clausa morabátur, et habens super lumbos suos cilícium, * Jejunábat ómnibus diébus vitae suae. ℣. Virgo Rosa cogitábat, quae Dómini sunt, ut esset sancta córpore et spíritu. Jejunábat.

Lectio vj

AEGRITUDINUM torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se affligi querebátur. Per quíndecim annos, ad plúsculas horas desolatióne spíritus, et ariditáte misérrime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde coepit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctae Catharínae Senénsi, Vírgini Deíparae, inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante et post óbitum miráculis corúscam, Clemens Décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Benedícta es tu fília a Deo excélso: quia non pepercísti ánimae tuae propter angústias et tribulatiónem géneris tui, * Sed subvenísti ruínae

Ante conspéctum Dei nostri. ℣. Curásti gentem tuam, et liberásti eam a perditióne. Sed. Glória Patri. Ante.

In tertio Nocturno.

Aña. Surgénte Rosa, gaudébant campi, et ómnia, quae in eis sunt : et exsultábant ómnia ligna silvárum.

Aña. Exsúltet terra, et laeténtur ínsulae multae : quia vidérunt omnes pópuli glóriam sanctificatiónis ejus.

Aña. Moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo : quia Dóminus in Rosa mirabília fecit.

℣. Adjuvábit eam Deus.

Homilia in Evang. Símile est regnum caelórum grano sinápis. ut in festo S. Catharinae Senensis, pag. 374.

℟. vij. Diléxit Rosa decórem domus Dei, et locum habitatiónis glóriae ejus : ídeo * Requiéscet in monte sancto ejus. ℣. Non discedébat de templo, jejúniis, et obsecratiónibus sérviens nocte, et die. Requiéscet.

℟. viij. Veni de Líbano Rosa cordis mei, veni de Líbano sponsa : * Veni, coronáberis de vértice Sanir et Hermon. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. Veni, coronáberis.

℟. ix. Gaudeámus, et exsultémus, quia venérunt núptiae Agni, et uxor ejus praeparávit se : * Datum est illi, ut coopériat se byssino splendénti, et cándido, quae sunt Justificatiónes sanctórum. ℣. Pósuit rex diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre. Datum. Glória Patri. Justificatiónes.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Mirábilis in altis Dóminus, ut sponsam suam mirificáret, decórem indútus est, praecíngens se virtúte. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. In laetítia, et exsultatióne sérviens Deo beáta Rosa, introívit in átria ejus.

Aña. Exsultávit Rosa in velaménto alárum tuárum, quia suscépit eam déxtera tua.

Aña. Benedícat omnis imber, et ros Dómino, qui Rosam benedictióne irrigávit de superióribus suis.

Aña. Laudent nomen Dómini aquae omnes, quae super caelos sunt, ubi Rosa vernat plantáta juxta rivos aquárum.

Capitulum. Hanc amávi. ut supra in Vesperis, pag. 666.

Hymnus.

AURORA caelum púrpurat,
Rosísque mane cóncolor
Laudes sacrátae Vírginis
Rosae monet nos pángere.

Hanc ergo laudent Angeli,
Et omnis ordo caelitum :
Laudent chori mortálium,
Ubíque gestis ínclytam.

Hanc primam amóris víctimam
Admóvit aris India,
Orbis juvámen praepotens,
Exémplar innocéntiae.
Dat caecis luce pérfrui,
Solvítque linguae víncula,
Claudos jacéntes érigit,
Morbis medétur ómnibus.
Jugis tibi laus, Trínitas,
Reddátur omni témpore,
Et cum Rosa nos pértrahe
Ad nuptiále gáudium.
Amen.

℣. Adducéntur regi.

Ad Benedictus, Aña. O Rosa odorífera, spargens ubíque virtútum odórem, fac nos ejus, qua frúeris, lucis, suavitatísque partícipes.

Mem. de SS. Felice et Adaucto MM. in Laudibus.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne laetíficas; ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum. Hanc amávi. ut supra, pag. 666.

℟℟. Hor. de Comm. Virg. pag. lxxx.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 39.

OBAUDITE me divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte.

AD NONAM.

Capitulum. *Ibid.*

FLORETE flores quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam : collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

AD VESPERAS.

Super Ps. Aña. Mirábilis. j. Laudum. Psalmi de Comm. Virg.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri : o Rosa, fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum.

PER OCTAVAM.

In Laudibus ad Mem. Aña. In médio pópuli sui Rosa exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur : in multitúdine electórum habébit laudem.

In Vesperis ad Mem. Aña. Rosa soror nostra, bene sit nobis propter te, et vivat ánima nostra ob grátiam tui.

DIE XXXI. AUGUSTI.

S. Raymundi Nonnati Confessoris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Ray-

múndum Confessórem tuum mirábilem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde, ut a peccatórum vínculis absolúti, quae tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura currente, vel, in Dominica, de Apostolo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RAYMUNDUS, Nonnátus cognoménto dictus, quia praeter commúnem natúrae legem e mórtuae matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Cataláunia piis et nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúrae sanctitátis indícia dedit. Nam pueríllia oblectaménta, mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero aetáte, litterárum stúdiis incúbuit : sed mox, jubénte patre, vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái in Portélli fínibus situm crebro adíbat, ut sacram Deíparae imáginem, quae in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei Paréntem, ut se in fílium adoptáre, viámque salútis, ac sciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, eníxe deprecabátur.

Lectio v.

NEC défuit votis ejus benigníssima Virgo : ab ipsa enim intelléxit, gratíssimum sibi fore, si Religiónem sub título de Mercéde, seu de Misericórdia Redemptiónis captivórum, ea suggerénte, nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónam statim proféctus, illud tam praecelléntis erga próximum caritátis institútum ampléxus est. Reguléri ígitur milítiae adscríptus, virginitátem, quam pridem beátae Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, cetérísque virtútibus enítuit, caritáte praesértim erga Christiános, qui sub potestáte paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándae fídei discrímine constitútis deésset, se ipsum pígnori dedit : sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a Bárbaris conjéctus, varíísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, et sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

Lectio vj.

OB haec, et ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est :

qua permótus Gregórius Nonus in amplíssimum sanctae Románae Ecclésiae Cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit : sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósae humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et Sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie Religiosórum sui Ordinis apparéntium, salutári Viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúrae conténtio orta esset, arcae inclúsum, et mulae caecae impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitae fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis coenóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis gloriósus.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Communi Conf. non Pont. pag. lxvj.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Philumenae Virg. et Mart.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius, ut qui beátae Philuménae Vírginis et Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Mem. S. Ægidii Abbatis, in j. Vesperis et Laudibus.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Dómine, beáti Ægídii Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INTER cétera Mártyrum sepúlcra, quae in coemetério Priscíllae ad viam Sálariam reperíri solent, illud éxstitit, quo repósitum fúerat sanctae Philuménae corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero invénta ibídem fúerit phíala sánguinis, et ália inscúlpta conspiceréntur martyrii insígnia, doléndum tamen est, res ab eádem gestas, áctaque ac genus martyrii, quod ipsa fecit, obscúra perstitísse.

Céterum, ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii Séptimi inítio pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Noléna dioecési, ingens íllico famae celébritas, ac relígio erga sanctam Mártyrem percrébuit, praesértim ob signa, quae ejúsdem praesídio accessísse úndique ferebántur. Hinc factum est, ut complúrium Antístitum, cultorúmque Mártyris postulatiónibus permótus Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus, univérsa rei ratióne matúre perpénsa, festum ejúsdem cum Offício et Missa in memoráta Noléna dioecési, et álibi agéndum benígne permíserit.

Lect. v. et vj. erunt iv. et v. de Communi Virg. et Mart. Sermo S. Máximi Epíscopi. Cum in toto mundo. pag. lxxv.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est regnum caelórum thesáuro. ut in eodem Comm. pag. lxxviij.

DIE II. SEPTEMBRIS.

S. Stephani Hungariae regis, Confessoris.

Duplex. Oratio.

CONCEDE, quaesumus, Ecclésiae tuae omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in caelis. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STEPHANUS in Hungáriam Christi fidem, et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúnctus, regnum sedi Apostólicae óbtulit. Vária pietátis domicília Romae, Jerosólymis, Constantinópoli, in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem, admirábili religióne et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se moeréntem ac vácuum unquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, doméstícam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit : suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus et ignótus nosocomía frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cétera caritátis offícia exhibére consuévit : quarum virtútum mérito, illíus déxtera, resolúto cétero córpore, incorrúpta permánsit.

Lectio v.

ORANDI stúdio noctes pene totas ducébat insómnes : atque in caeléstium rerum contemplatióne defíxus,

intérdum extra sensus raptus, sublímis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis praesídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henríci imperatóris sorore, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis ac sanctíssimis viris, nihil unquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis ínterim précibus in cínere et cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriae regnum, ántequam e vita migráret, cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándae fídei stúdium, illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posteríisque régibus praeferéndae crucis potestáte.

Lectio vj.

DEI Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriae Patrónam instítuit : ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in caelum ipso suae Assumptiónis die, quem Húngari e sancti regis institúto, Magnae Dóminae diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre caeléssti scatens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu nobilióorem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius Undécimus Póntifex Máximus quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi Primi Romanórum elécti imperatóris, et Hungáriae regis, eádem die in Budae expugnatióne ope divína e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo quidam nóbilis. pag. 653.

DIE III. SEPTEMBRIS.

B. Gualae Episc. Conf.
Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui ad plebem tuam in pace et pietáte firmándam, beátum Gualam Confessórem ac Pontíficem singulári grátia decorásti : ejus nobis intercessióne concéde, ut pacis stúdia operóse sectántes, úberes pietátis fructus percipiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Fidélis sermo. de Communi Conf. Pont. pag. liij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEATUS Guala ex illústri Roniórum gente Bérgomi ortus est verténte saeculo duodécimo. Ordinem Praedi-

catórum ampléxus, ob egrégiam vitae ratiónem ínclyto Fundatóri ita fuit accéptus, ut coenóbio Brixiénsi praefici merúerit, prióris sui Praesidis ab ipso beáto Domínico auctus múnere. In hoc autem offício obeúndo, non modo ab iis, quibus praeerat, diléctus et cultus est, sed étiam cívium amórem sibi conciliávit, tum propter exímiam vitae sanctimóniam, tum étiam quia téneram de egénis sollicitúdinem gerens, nil áliud in suis actiónibus nisi públicum bonum spectáre videbátur.

Lectio v.

SUMMA praeditus doctrína, omni virtútum génere fulgébat, praesértim humilitáte, et caritáte erga próximos. Jugi carnis maceratióni singuláre adjúnxit oratiónis stúdium, quo méruit de beáti Domínici ad caelum ascénsu supérna visióne monéri, ceu constans nos édocet tradítio, históricis ac pictóriae artis monuméntis firmáta. Exímii viri pietátem et sciéntiam mirátus Gregórius Nonus, in partem sollicitúdinis pastorális eum ádvocans, difficíllima quaeque negótia in máximis christiánae reipúblicae necessitátibus eídem commísit. Etenim suprémus fídei Quaesítor est constitútus, neque non sanctae sedis legátus ad sedándas discórdias inter pópulos Gálliae Cisalpínae, tum ad pacem firmándam inter Longobárdos et Frideرícum imperatórem, ne sacra expedítio contra hostes christiáni nóminis lóngius protraherétur.

Lectio vj.

INTEREA, Brixiénsi Ecclésia suo viduáta pastóre, non álii Gregórius Nonus eam sedem impertíri vóluit quam dilécto Gualae, cujus prudéntiam óptime nóverat. Relúctans licet, christiánam plebem regéndam suscépit, sédulo studens reformáre mores, pietatémque fovére. Diu tamen episcopáli múnere fungi haud pótuit : quippe ob cívium factiónes fúgere coáctus, apud mónachos Vallis umbrósae prope Bérgomum sese recépit, ubi sacris stúdiis ac piis opéribus vacans, diem exspectábat quo ad Ecclésiam suam posset remeáre. Post quinquénnium voti compos efféctus, commúni laetítia, et potíssima honóris significatióne a suo grege excéptus est. Dum boni pastóris offíciis totus incúmberet, Bérgomum vocátur ut ecclésiae sancti Stéphani primum lápidem póneret. Solémni vix compléta caeremónia, morbo corréptus est, atque die tértia Septémbris anni millésimi biscentésimi quadragésimi quarti in coenóbio Astinénsi beátum spíritum Deo réddidit, ibíque sacra in aede tumulátus est próuti jússerat. Ita autem percrébuit sanctitátis fama,

quam in vita obtinúerat, ut ejus exúviae, tria post saecula solémniter elevátae, público cultu a fidélibus ad haec usque témpora honorátae fúerint. Porro hujúsmodi cultum immemoriálem sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto Pius Nonus Póntifex Máximus ratum hábuit et confirmávit, indulsítque ut in dioecésibus Bergoménsi. et Brixiénsi, neque non in Praedicatórum Ordine festum beáti Gualae cum Offício et Missa quotánnis celebrétur.

In iij. Nocturno, Homilia super Evang. **Vigiláte.** de Communi Conf. Pont. pag. **lviij.**

DIE IV. SEPTEMBRIS.

Octava sancti Augustini. Solemnis.

Omnia ut in die, praeter hic posita.

In j. Nocturno, Lectiones de Feria currente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

UGUSTINI cum omnis de religióne, tum de grátia imprímis, et praedestinatióne doctrína a concíliis semper, Pontificibúsque Máximis singulári laude celebráta est. Nam synodi Jerosolymitánae Patres, cum adhuc ille in vivis ágeret, testáti públice sunt, ex ejus ore concéssam a Dómino fuísse univérsae Africae sanitátem. Inde cum vir máximus tot libris, rebúsque gestis ad sempitérnam memóriam sui nóminis glóriam propagásset, consequéntibus saeculis a synodo oecuménica quinta splendens inter Epíscopos Africae, a Lateranénsi sub Martíno primo exímius doctor, a sexta oecuménica veritátis prudentíssimus praedicátor, a séptima magnus magíster appellátus est. Quamóbrem méruit, ut deínceps a Duziacénsi prima, non parva Christi pórtio, et Ecclésiae cathólicae institútio atque defénsio : a Triburiénsi vero, doctor mirábilis vocarétur. Gelásius autem primus ei, qua Augustínus flóruit, aetáti suppar, lumen ipsum ecclesiasticórum magistrórum dixit. Post Joánnes Secúndus, quum Augustíni quemdam esset allatúrus locum, Hujus doctrínam, inquit, secúndum praecessórum meórum statúta, Románа séquitur et servat Ecclésia. Quod idem fere Pelágius Secúndus, Agatho, Hadriánus Primus, Nicoláus Primus, Leo Nonus, Gregórius Séptimus, Martínus Quintus, ceteríque Pontífices confirmárunt. Ac Martínus quidem tantum ei laudis tríbuit, quantum vix ulli unquam Doctórum tribútum est : Nihil pene, inquit, ex sacris lítteris, nisi eo duce, intélligi atque explicári potest. Idem Prophe-

tárum orácula, idem Apostolórum voces refert, idem ómnium Scripturárum sensum éxprimit, unus postrémo ómnium Patrum sapientúmque ingénia éxhibet.

Lectio v.

IN synodo Palaestína, quum de grátia, libertatéque arbítrii agerétur, Joánni Jerosolymitáno mentiénti, actúrum se Augustíni nómine in Pelágium haeresiárcham, fuérunt, qui líbere respondérent : Si Augustíni persónam assúmis, Augustíni senténtiam séquere. Saeculo sexto Epíscopi Africáni, quos Trasimúndus, Wandalórum rex, in Sardíniam exsulátum míserat, mónachis Scythis, qui nuntiárant, ab alíquibus minus, quam oportéret, tríbui auxílio Dei, synódicis lítteris respondérunt, curándum omni ope esse, ut frátribus Augustíni libri ad Prósperum et Hilárium legéndi ingerántur. Animadvérterant enim Hormísdam Pontíficem ad Possessórem in hanc senténtiam scripsísse : De arbítrio líbero, et grátia Dei, quid Romána, hoc est cathólica, sequátur et servet Ecclésia, ex váriis libris beáti Augustíni, et máxime ad Prósperum et Hilárium abúnde cognósci potest. Post id tempus, Patres synodi Arausicánae secúndae, Augustíni senténtiis sibi ab Apostólica sede transmíssis, cánones áliquot de auxíliis divínae grátiae condidérunt. Horum exémplum Tridentína synodus est imitáta : utque imitarétur, consensióne auctoritatéque Pontíficum Romanórum permóta est. Nam Innocéntius Primus, de lítteris Antístitum Africanórum advérsus Pelagiános loquens, quas auctóre potíssimum Augustíno perscríptas fuísse nóverat : Eárum, inquit, tenor, omnísque contéxtio in consideratióne quotidiánae grátiae Dei, et in eórum, qui contra séntiunt, correctióne íntegra ratióne consístit, ut et illis omnem tóllere possit errórem; et idóneum, dato quovis legis nostrae exémplo, quem sequi débeant, possit praebére doctórem. Bonifácius vero Primus epístolas duas Pelagianórum, quae clam magno orthodoxórum damno circumferebántur, ad eum unum mitti curávit, a quo ipsas egrégie refélli posse perspéxerat.

Lectio vj.

CAELESTINUS inde, quod intellexísset sanctíssimum virum a nonnúllis imbútis haeresi Semipelagianórum, in suspiciónem invidiámque erróris vocári, lítteras ad Epíscopos Galliárum dedit, injuriámque conquéstus, Augustínum, inquit, sanctae recordatiónis virum, tanta sciéntia claruísse, ut inter magístros óptimos, étiam a superióribus Pontifícibus semper sit hábitus : bene autem de eo omnes

sensísse, útpote qui ubíque cunctis et amóri fúerit, et honóri. Nec minus illústre eódem in género praecónium Gelásii Primi, Bonifacíique Secúndi fuit. Hi namque sibi probári affirmárunt, quae his de rebus Augustíni libris contineréntur: quae quidem rátio ita in posteriórem manávit aetátem, ut quóties ortae de auxíliis controvérsiae sunt, Pontífices Máximi Augustíni sententiárum ratiónem imprímis habéndam putáverint. Id vero cum plúrium aliórum, tum Cleméntis Octávi, Pauli Quinti, Alexándri Séptimi, Cleméntis Décimi lítteris exemplísque constat. Alexánder vero non modo sancti viri de grátia dógmata inconcússa atque tutíssima vocávit, sed nomen étiam, omnem laudem supergréssum, novi praecónii commendatióne non egére testátus est. Jam Clemens Undécimus, ut plane osténderet nulla re aliquándo quidquam fuísse de Augustíni auctoritáte deréptum, ubi eum fulgidíssimum cathólicae Ecclésiae lumen, maximúmque doctórem appellávit: Romanórum Pontíficum, inquit, qui ejúsdem praecélsam doctrínam magno semper in prétio habuérunt, totóque mentis affectu ampléxi fuérunt, vestígiis fírmiter inhaerére vólumus. Sed ut superiórum, ita sequéntium Pontíficum, Benedícti Décimi tértii, Cleméntis Duodécimi, et Benedícti Décimi quarti testimónia, tam multa tamque praeclára sunt, ut satis índicent, Románae, atque ádeo cathólicae Ecclésiae de auxíliis divínis, praedestinationéque decréta Augustínum et comprehendísse ánimo, et accuráte, vere, ac strénue contra hostes grátiae defendísse.

In iij. Nocturno, Homilia Dominicae.

DIE V. SEPTEMBRIS.

B. Catharinae a Raconixio Virg. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

SPES nostra Dómine, qui beátae Catharínae cor teípso plenum, caeléstium donórum abundántia decorásti: tantae Vírginis intercessióne concéde, ut totus nobis figátur in corde, qui totus pro nobis fixus fuit in cruce: Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus; qui tecum.

Brevis terminatio sic, **Christus Dóminus noster.**

In j. Nocturno, Lectiones **De virgínibus.** ut in Communi Virg. pag. **lxxxiij.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CATHARINAE de Matthaeis, Raconíxii in Subalpínis ortae, mens óptima pro génere et ópibus data est: et

adhuc quinquénni inexplébile salútis animárum, et patiéndi pro Christo desidérium Spíritus sanctus ingéssit. Virgínei candóris stúdio ad Protomártyrem Stéphanum confúgiens, quem fragilióri séxui ab Apóstolis praepósitum nóverat, et contempláta Petri Mártyris effígiem, ad martyrium incénsa, dídicit, castitátis mérita geminándo, fácere de tentatióne provéntum, et patiéntiae magnitúdine incruéntum martyrium júgiter celebráre. Jejúniis et voluntáriis afflictatiónibus mire dédita, in carne praeter carnem vixit : atque dolórum Christi, et omnis géneris tribulatiónis párticeps, ac peccántium poenas idéntidem in se convérti ímpetrans, ardentíssimae caritátis, incessántis oratiónis, et caeléstis doctrínae múnere permúltos Christo péperit : apostólicum Paréntem Domínicum, et seráphicam magístram Catharínam pie aemuláta, ac hujus praesértim virtútes ádeo ad vivum éxprimens, ut quidam scrípserint : Raconixiénsem a Senénsi una canonizatióne differre.

Lectio v.

POST emíssum virginitátis votum, recepísse a Christo perhibétur desponsatiónis ánulum, pretiósa monília, vestem, crucem étiam, ac sertum spíneum, ípsaque sacra stígmata, et cor ejus a Sponso fuísse mundátum, innovátum, transfíxum, ac radiáta áurea inscriptióne ista ornátum : Jesu, spes mea. Eídem Deípara Ordinem de Poeniténtia sancti Domínici suscipiéndum suásit, ostendítque Púerum, qui caelum récreat. Frequens illi cum caelítibus conversátio, et Angelórum ministérium erat. Memóriae próditum est, eam castitátis cíngulo Angelórum ope fuísse munítam; futúra praevidísse, ac saepe sua e domo divínitus ad remótas oras fuísse asportátam; ejus item grátia aliquándiu substitísse lucem post solis occásum, fugátos daemones, ignem, grándinem, pestem. Se ipsa major, saevas malignántium spirítuum iras, hominúmque calúmnias impávide pértulit; atque a viris princípibus summo in honóre hábita, sibi constans, et húmilis esse non déstitit.

Lectio vj.

BELLO demum recrudescénte, quod multam ántea fécerat córporum rerúmque cladem, animárum magis perníciem, morum ágnita eversióne, deplórans, offénso Númini hóstiam se óbtulit placatiónis : obtentísque ab eo malórum indúciis, rependens ipsa vitam per diútinam acerbámque aegritúdinem, Caramániae obdormívit in Dómino prídie Nonas Septémbris, ineúnte aetátis

anno sexagésimo secúndo, reparátae vero salútis millésimo quingentésimo quadragésimo séptimo. Corpus ejus Garéxium quinto post mense translátum, multíplici benefício fidéles in sui veneratiónem ímpulit. Ita autem exínde propagátus, et in dies auctus est Vírginis cultus, ut tandem Pius Séptimus Póntifex Máximus univérso Praedicatórum Ordini, et Taurinénsi, Monregalénsi, ac Salutiénsi clero Offícium cum Missa in ejus honórem recitándum benígne indúlserit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. Virg. pag. lxxxv.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

B. Bertrandi de Garriga Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui sancto Patriárchae Domínico beátum Bertrándum Confessórem tuum, sócium et imitatórem exímium adjunxísti : ejus nobis pio intervéntu concéde, ita ejúsdem sequi vestígia, ut assequámur et praemia. Per Dóminum.

In utrísque Vesperis et in Laudibus, fiat Mem. de die oct. Simplici S. Rosae Lim. Virginis.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BERTRANDUS, dictus de Garríga ab natáli vico prope Aléstum, dioecésis nunc Nemausénsis, in Gállia Narbonénsi, unus e primis fuit qui ad sanctum Praedicatórum Ordinis Institutórem Domínicum, in pártibus Tolosánis advérsus Albigénses haeréticos decertántem, accésserint, seque in ejus disciplínam, ac vitae societátem tradíderint. Tanti Patris magistério excúltus, cito vir éxstitit sanctitáte admirábilis : carnem suam vigíliis, jejúniis, flagéllis acérrime dómuit, alíaque patérnae virtútis exémpla imitátus, Domínici imáginem in se expréssam propémodum referébat. Adeo de se modéste humilitérque sentiébat, ut a suis deplorándis flagítiis, quae gravíssima arbitrabátur, vix cessáret. Quod advértens beátus Patriárcha, ei aliquándo praecépit ne sua ámodo, sed pótius aliéna peccáta defléret. Hinc quólibet fere die Missam pro peccatórum conversióne celebráre, et álias preces fúndere consuévit : neque minóra subsídia defúnctis animábus afférre stúduit, noctúrno osténto, uti fertur, ad hoc caritátis offícium excitátus.

Lectio v.

OB tam egrégias virtútes sancto eídem Institutóri Domínico valde probátus, non

semel ab eo labórum atque itínerum sócius deléctus est; ideóque quorúmdam signórum testis et consors evásit, quibus Deus omnípotens mirábilem illíus apostolátum confirmávit. Ei áderat, cum haud procul Carcassóna obórtam tempestátem ille signo crucis ita coércuit, ut utérque inter effusíssimos imbres nihil madefáctus incéderet. Aderat rursus in itínere Parisiénsi, in quo Teutónicae linguae intelligéntia et usus divínitus utríque concéssus perhibétur, ut possent spirituálem vicem réddere alíquibus Germánicis peregrínis, quos per áliquot dies viae cómites, et pios corporális sustentatiónis minístros habuérunt. In constituéndo propagandóque Praedicatórum Ordine Bertrándi ópera magni fuit. Etenim ex sancti Fundatóris voluntáte praefuit primo, idest Tolosáno, coenóbio; et cum beáto Manne, ipsíus Domínici germáno fratre, et quinque áliis conspícua probitáte sóciis, Parísios venit, ut in ea príncipe Galliárum urbe domum fundárent. Anno autem millésimo ducentésimo vigésimo primo, cum in generálibus comítiis secúndo Bonóniae celebrátis idem sanctus Patriárcha in octo províncias Ordinem dispertísset, latíssimam illam quae tunc in meridionáli Gállia a Pyrenaeis ad Alpes porrigebátur, et província Províncíae est dicta, Bertrándo regéndam commísit.

Lectio vj.

DELATUM laboriósum munus vir Dei praefiníto témpore strénue et sancte gessit, aucta província sibi crédita novis dómibus, alumnísque illic recéptis. Neque déstitit operárius inconfusíbilis vel extrémo vitae spátio Evangélicae praedicatióni instáre; et cum functúrus hoc múnere Bosquétum, olim Tricastinénsis et nunc Valentinénsis dioecésis óppidum, anno décimi tértii saeculi círciter trigésimo, se contulísset, in monastério sanctimoniálium Ordinis Cisterciénsis consístens, morbo implícitus, suprémum ibi in ósculo Dómini diem óbiit. In coemetério ecclésiae dicti monastérii tumulátum ejus corpus, post vigínti tres annos inde érutum, et íntegrum incorruptúmque repértum, in ipsam ecclésiam translátum est; ubi magno honóre ac devotióne coli coepit, plúribus a Deo, uti prisca réferunt monuménta, ejus intercessióne patrátis miráculis. Exínde piórum Bosquenténsium ánimis tanta erga beátum Bertrándum insédit relígio, ut étiam ejus córpore Aráusicam deínceps deláto, et inter máximos saeculi décimi sexti Galliárum túrbines ab haeréticis postérius combústo, nunquam ab ipso públice coléndo et in-

vocándo destíterint. Dénique summus Póntifex Leo Décimus tértius cultum ab immemorábili témpore eídem exhíbitum, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto ratum hábuit et confirmávit, ac de eo Offícium et Missam ab univérso Praedicatórum Ordine, atque in Valentinénsi et Nemausénsi dioecésibus quotánnis celebrári permísit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de eodem Communi, pag. **lxvj.**

DIE VII. SEPTEMBRIS.

S. Rosae de Viterbio Virginis.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátam Rosam sanctárum tuárum Vírginum collégio aggregáre dignátus es : tríbue nobis, quaesumus, ut ejus précibus et méritis a culpis ómnibus expiémur, et tuae majestátis consórtio perfruámur aetérno. Per Dóminum nostrum.

In j. Vesperis et Laudibus Mem. S. Marcelli Mart.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui beáti Marcélli Mártyris tui natalítia cólimus; intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OSA, Vitérbii piis paréntibus nata, ab ipsa infántia omni virtúte enítuit, facta perfectiónis magístra, cum vix loqui didicísset. Mundi exósa vanitátes, rudi amíctu, pedum nuditáte, cilício, jejúniis, aliísque austeritátibus corpúsculum afflígens, divínae contemplatióni júgiter vacábat. Hanc vero exímiam sanctitátem insígni miráculo Deus testátam vóluit : nam adhuc puélla avúnculam defúnctam ad vitam revocávit. Ad virginitátem, quam perpétuo cóluit, solo aspéctu intuéntium ánimos excitábat. Caritátis erga páuperes studiosíssima, cum aliquándo hibérno témpore subtráctum sibi panem clam illis deférret, patre imperánte ut próderet quid grémio abscónditum ferret, panis in rosas convérsus est.

Lectio v.

CUM séptimum explésset annum, solitúdinis desidério flagrans, domus suae angústam céllulam elégit, cui se tamquam voluntário cárceri inclúsit, et oratióni, corporísque castigatióni ardénter incúmbens, Dei cleméntiam deprecabátur pro sanctae Ecclésiae tranquillitáte, quam Frideríci Secúndi imperatóris impíetas acérrime divexábat.

Ex diútina autem maceratióne in morbum letálem íncidit, in quo beátae Vírginis visitatióne recreáta, hábitum Tértii Ordinis sancti Francísci indúere jussa est. Decénnis a Deo inspiráta, piis adhortatiónibus, validísque arguméntis multos haeréticos ad fidem, et obediéntiam Románi Pontíficis redúxit. Qua de causa cum tota cognatióne sua in exsílium ejécta, ad vicína óppida venit, ubi Frideríci mortem, et Ecclésiae pacem prophético spíritu praedíxit. Mulíerem caecam a nativitáte illuminávit, et ad fídei veritátem astruéndam, succénsum rogum ingréssa, ac tribus horis in eo illaesa pérmanens, cujúsdam haeréticae mulíeris pervicáciam vicit, eámque cum áliis ad fidem convértit.

Lectio vj.

TANDEM Vitérbium summa cívium gratulatióne revérsa, in consórtium sanctimoniálium sanctae Maríae de Rosis admítti pétiit; sed illis ingréssum ob puéllae inópiam denegántibus, se mórtuam in eo coenóbio commoratúram praedíxit. Mox ad prístinum domus suae cárcerem regréssa, cum in ea duóbus annis permansísset, morbo corrépta, et ad beátam pátriam suspírans, méritis plena migrávit ad Sponsum, décimo octávo suae vitae anno nondum exácto. Corpus ejus, miro splendóre illustrátum, suavíque odóre perfúsum, in templo sanctae Maríae de Pódio effóssa humo, ac désuper ingésta, tumulátum fuit; donec post trigínta círciter menses ab Alexándro Quarto, tunc Vitérbii sedénte, et in somnis ter ab ea admónito refóssum, et incorrúptum repértum, prídie Nonas Septémbris ad praefátum monastérium, quod póstea sanctae Rosae nuncupátum est, solémniter translátum fuit, ubi usque ad hodiérnam diem íntegrum et flexíbile summa totíus orbis admiratióne asservátur, et novis semper miráculis corúscat.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. in Comm. Virg. pag. lxxxv.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

In Nativitate B. Mariae Virginis.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Haec est Regína Vírginum, quae génuit Regem, velut rosa decóra : Virgo Dei génitrix, per quam repérimus Deum et hóminem : alma Virgo intercéde pro nobis ómnibus. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Eccli.* 24.

GO quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : et flores mei fructus honóris et honestátis.

℟. iij. Stirps Jesse. pag. 686.

Hymnus. Ave maris stella. ut in Assumptione B. Mariae, pag. 623.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

Ad Magnificat, Aña. Beatíssimae Vírginis Maríae Nativitátem devotíssime celebrémus : ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Oratio.

SUPPLICATIONEM servórum tuórum Deus miserátor exáudi : ut qui in Nativitáte Dei Genitrícis et Vírginis congregámur, ejus intercessiónibus a te de instántibus perículis eruámur. Per eúmdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalm. Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

In fine Hymnorum Completorii et Horarum additur, María mater. et Glória tibi Dómine. etc. et etiam per Oct. quando fit de ea.

Ad Nunc dimittis, Aña. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae.

Praedictae Añae dicuntur ad Completorium per Oct. quando de ea agitur.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Nativitátem Vírginis Maríae celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus. Quem terra. ut in Assumptione B. Mariae, pag. 624.

In primo Nocturno.

Aña. Ecce tu pulcra es amíca mea, ecce tu pulcra, óculi tui columbárum. Psalmi de Communi Virg. pag. lxxj.

Aña. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias.

Aña. Favus distíllans lábia tua sponsa, et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

℣. Sancta Dei Génitrix virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Incípiunt Cántica canticórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

SCULETUR me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulae dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Intro-

dúxit me rex in cellária sua : exsultábimus et laetábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum : recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliae Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David, per quam salus mundi credéntibus appáruit : * Cujus vita gloriósa lucem dedit saeculo. ℣. Beatíssimae Vírginis Maríae Nativitátem devotíssime celebrémus. Cujus.

In aliis festis B. M. V. ℟. Hódie solémnitas est beátae Vírginis Maríae ex progénie David, per quam salus mundi credéntibus appáruit : * Cujus vita gloriósa lucem dedit saeculo. ℣. Beatíssimae Vírginis Maríae solemnitátem devotíssime celebrémus. Cujus.

Lectio ij.

NOLITE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : fílii matris meae pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce haedos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulcrae sunt genae tuae sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

℟. Gloriósae Vírginis Maríae ortum digníssimum recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit : quae Angelo nuntiánte concépit Redemptórem mundi. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

In aliis festis B. M. V. ℟. Gloriósae Vírginis Maríae solemnitátem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit : quae Angelo nuntiánte concépit Redemptórem mundi. ℣. Hódie solémnitas est beátae Vírginis Maríae ex progénie David. Cujus.

Lectio iij.

MURENULAS áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhae diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulcra es amíca mea, ecce tu pulcra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Stirps Jesse virgam prodúxit, vírgaque florem : * Et super hunc florem Requiéscit Spíritus almus. ℣. Virgo Dei

génitrix virga est : flos Fílius ejus. Et super. Glória Patri. Requiéscit.

In secundo Nocturno.

Aña. Emissiónes tuae paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus.

Aña. Fons hortórum : púteus aquárum vivéntium, quae fluunt ímpetu de Líbano.

Aña. Véniat diléctus meus in hortum suum, ut cómedat fructum pomórum suórum.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 18. *de Sanctis, qui est* 2. *de Annunt.*

Lectio iv.

ADEST nobis, dilectíssimi, optátus dies beátae ac venerábilis semper vírginis Maríae : ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra nostra, tantae Vírginis illustráta natáli. Haec est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra, protoplastórum delétur et culpa. Praecísum est in ea illud Hevae infelicitátis elógium, quo dícitur : In dolóre páries fílios tuos : quia ista in laetítia Dóminum péperit.

℟. Natívitas gloriósae Vírginis Maríae ex sémine Abrahae, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David : * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Regáli ex progénie María exórta refúlget. Cujus.

Lectio v.

HEVA luxit, ista exsultávit : Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit : quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri poenam íntulit mundo : Génitrix Dómini nostri salútem áttulit mundo. Auctrix peccáti Heva : auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit : María vivificándo prófuit. Illa percússit : ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfídia compensátur.

℟. Natívitas tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiae, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Felix namque es, quae sola genitrícis dignitátem obtinuísti, et virginálem pudicítiam non amisísti. Ex te.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. de Nativit. B. Mariae.

Lectio vj.

INTUEAMINI, fratres, quanto devotiónis afféctu a nobis Maríam volúerit hono-

rári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis áffluens Hortus plane deliciárum, quem non modo affláverit véniens, sed et perfláverit supervéniens Auster ille divínus, ut úndique fluant, et éffluant arómata ejus, charísmata scílicet gratiárum.

℟. Ad nutum Dómini nostrum ditántis honórem, * Sicut spina rosam, génuit Judaea Maríam. ℣. Ut vítium virtus operíret, grátia culpam. Sicut. Glória Patri. Sicut.

In tertio Nocturno.

Aña. Veni in hortum meum soror mea sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis.

Aña. Comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo.

Aña. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliae Jerúsalem.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* I.

LIBER generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. I. *in Matth.*

IN Isaía légimus : Generatiónem ejus quis enarrábit? Non putémus Evangelístam Prophétae esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat : quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem coepit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo praepósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Regáli ex progénie María exórta refúlget : * Cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae. Cujus.

Lectio viij.

IDEO autem céteris praetermíssis, horum fílium nuncupávit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham, In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes : quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit

Phares, et Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum : sed eas, quas Scriptúra reprehéndit : ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríae.

℞. Corde et ánimo Christo canámus glóriam * In hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem sanctae Maríae celebrémus. In hac.

Lectio ix.

JACOB autem génuit Joseph virum Maríae. Hunc locum óbjicit nobis Juliánus Augústus dissonántiae Evangelistárum, cur Evangelísta Matthaeus Joseph díxerit fílium Jacob, et Lucas eum fílium appellárit Heli : non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, praecéptum, ut si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius ejus accípiat uxórem, ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui.

℞. Solem justítiae, Regem paritúra suprémum, * Stella María maris Hódie procéssit ad ortum. ℣. Cérnere divínum lumen, gaudéte fidéles. Stella. Glória Patri. Hódie.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Natívitas gloriósae Vírginis Maríae ex sémine Abrahae, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Natívitas est hódie sanctae Maríae Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Aña. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

Aña. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae.

Aña. Cum jucunditáte Nativitátem sanctae Maríae celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capit. Ego quasi. ut supra, pag. 685.

Hymnus. O gloriósa. ut in Assumptione B. M. V. pag. 629.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℞. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus, Aña. Nativitátem hodiérnam perpétuae vírginis Genitrícis Dei Maríae solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Et dic. per Oct. quando fit de ea.

AD TERTIAM.

Capitulum. Ego quasi. pag. 685.

℟. Sancta Dei Génitrix, virgo semper María, * Allelúia, allelúia. Sancta. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória Patri. Sancta.

℣. Post partum virgo inviolata permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

TRANSITE ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini : spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

℟. Post partum virgo inviolata permansísti, * Allelúia, allelúia. Post. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória Patri. Post.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QUI audit me, non confundétur : et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

℟. Speciósa facta es, et suávis, * Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória Patri. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Natívitas. j. Laudum. Psalmi ut in Comm. unius Virg. pag. lxxxj.

Capitulum, Hymnus, ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Natívitas tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiae, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

PER OCTAVAM.

Ad Benedictus vel ad Mem. Aña. María Virgo semper laetáre, quae meruísti Christum portáre, caeli et terrae Conditórem : quia de tuo útero protulísti mundi Salvatórem.

Ad Magnificat vel ad Mem. Aña. Sancta María, vírginum piíssima, súscipe vota servulórum assídua : lapsos érige, errántes córrige, treméntes corróbora, pusillánimes confórta : ut tibi semper referámus laudes, quam Dei summi cólimus Genitrícem.

PRIMA DIE
infra Oct. Nativit. B. M. V.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 18. *de Sanctis, in medio.*

Lectio iij

EXSULTAT María, et matrem se laeta mirátur, et de Spíritu sancto se peperísse gaudet : nec quia péperit innúpta, terrétur; sed quia genúerit, cum exsultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quae virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insígnis grátia, quae dum fidem humíliter dedit, caeli in se opíficem corporávit!

SECUNDA DIE
infra Oct. Nativit. B. M. V.

Ex Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. de Nativit. B. Mariae.

Lectio iij.

TOLLE corpus soláre, quod illúminat mundum: ubi dies? Tolle Maríam, maris stellam, maris útique magni et spatiósi : quid nisi calígo invólvens, et umbra mortis, ac densíssimae ténebrae relinquúntur? Totis ergo medúllis córdium, totis praecordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur : quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam.

TERTIA DIE
infra Oct. Nativit. B. M. V.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphr.

Lectio iij.

MAGNUM revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Haec sola caelum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétae, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchae, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest.

QUARTA DIE
infra Oct. Nativit. B. M. V.

Ex Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. de Nativ. B. Mariae.

Lectio iij.

AD Patrem verebáris accédere; solo audítu térritus, ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Quid

non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Nec dúbius díxerim : Exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua.

DOMINICA
infra Oct. Nativit. B. M. V.

SS. Nominis Mariae.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. **Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.** Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. **j.**

Capitulum. *Eccli.* 24.

B inítio, et ante saecula creáta sum, et usque ad futúrum saeculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. vij. **Stirps Jesse.** p. 695.

Hymnus. **Ave maris stella.** ut in Assumptione B. M. V. pag. 623.

℣. **Ora pro nobis.**

Ad Magnificat, Aña. **Beáta mater, et intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.**

Oratio.

DEUS, qui gloriósam Matrem tuam nominári Maríam voluísti : concéde quaesumus, ut qui dulce Maríae nomen implórant, perpétuum séntiant suae benedictiónis auxílium : Qui vivis.

Hac die in utrisque Vesperis et Laudibus non fit Memor. de Oct. Nativit.

Ad Completorium, super Psalm. Aña. **Virgo María.** pag. **xcvij.**

Ad Nunc dimittis, Aña. **Sub tuum praesídium.** ibid.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Sancta María, Dei Génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.**

Hymnus. **Quem terra.** ut in Assumptione B. M. V. pag 624.

In primo Nocturno.

Aña. **Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.** Psalmi ut in Communi Virg. pag. **lxxj.**

Aña. **Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.**

Aña. **Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.**

℣. **Sancta Dei Génitrix.** ut in Nativit. B. M. V. pag. 685.

De libro Proverbiórum.

Lectio j *Cap.* 8.

GO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam

pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et aequitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem caeli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

MECUM sunt divítiae, et glória, opes supérbae, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiae ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab aetérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui Altíssimo,* Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio iij. *Cap.* 8. *et* 9.

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, laedet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia aedificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad moenia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es Virgo María, quae Dóminum portásti creatórem mundi : * Genuísti eum, qui te fecit, et in aetérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María grátia plena : Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua et pulcritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut laetántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Post partum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. 2. *super* Missus est. *circa finem.*

Lectio iv.

T nomen, inquit, vírginis María. Loquámur pauca et super hoc nómine, quod interpretátum maris Stella dícitur, et Matri vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur : quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui laesióne Virgo párturit fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat, cujus splendor et praefúlget in supérnis, et ínferos pénetrat, terras étiam perlústrans; et calefáciens magis mentes, quam córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est praeclára et exímia stella, super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

O QUISQUIS te intélligis, in hujus saeculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre : ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiae undis, si ambitiónis, si detractiónis, si aemulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiae foeditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiae, desperatiónis abysso, cógita Maríam.

℟. Quae est ista, quae procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliae Sion, et beátam dixérunt, et regínae laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

IN perículis, in angústiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde : et ut ímpetres ejus

oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens, non dévias; ipsam rogans, non despéras; ipsam cógitans, non erras; ipsa tenénte, non córruis; ipsa protegénte, non métuis; ipsa duce, non fatigáris; ipsa propítia, pérvenis : et sic in temetípso experíris, quam mérito dictum sit : Et nomen vírginis María. Quod quidem venerábile Nomen, jam pridem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum. Innocéntius Undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Maríae praesídio de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánte, Viénnae in Austria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátae Vírginis Maríae celebrári praecépit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliae Sion, beatíssimam praedicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : circúmdata varietáte. Et vidéntes eam fíliae Sion. Glória Patri. Unguéntum effúsum.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude María Virgo, cunctas haereses sola interemísti in univérso mundo.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum virgo invioláta permansísti : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Speciósa facta es.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* I.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 142. *de Annuntiat.*

AUDISTIS hódie, fratres caríssimi, Angelum cum mulíere de hóminis reparatióne tractántem. Audístis agi, ut homo cúrsibus eísdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte, quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostrae limo templum divínae majestátis arte ineffábili construéntem. Audístis in terris Deum, in caelis hóminem sacraménto incomprehensíbili collocári.

℟. Stirps Jesse virgam prodúxit, vírgaque florem : * Et

super hunc florem requiéscit Spíritus almus. ℣. Virgo Dei génitrix virga est, flos Fílius ejus. Et.

Lectio viij.

AUDISTIS inaudíta ratióne in uno córpore Deum hominémque miscéri. Audístis frágilem nostrae carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam angélica exhortatióne roborári. Dénique ne tanto pónderi caeléstis fábricae in María subtílis nostri córporis aréna succúmberet, et in Vírgine, totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur, fugatúra metum vox Angeli mox praecéssit, dicens: Ne tímeas María.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est: et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio ix.

ANTE causam dígnitas Vírginis annuntiátur ex nómine. Nam María Hebraeo sermóne, Latíne Dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut Dominatóris genitrícem trepidátio déserat servitútis, quam nasci et vocári Dóminam, ipsa sui gérminis fecit et impetrávit auctóritas. Ne tímeas María, invenísti enim grátiam. Verum est, quia qui invénit grátiam, nescit timére.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solemnitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliae Jerúsalem: ídeo diléxit me rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Aña. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. Ab inítio. ut supra, pag. 692.

Hymnus. O gloriósa. ut in Assumpt. B. M. V. pag. 629.

℣. Elégit eam Deus.

Ad Benedictus, Aña. Beáta Dei Génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrá-

rium Spíritus sancti, tu sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Ad Tertiam, Capitulum. Ab inítio, ut supra, pag. 692.

℟℟. et ℣℣. Horarum, ut in Nativit. B. M. V. pag. 690.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

SICUT cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Communi Virg.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Solémnitas tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiae, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Si vero eadem die Dominica occurrerit festum Exaltationis S. Crucis, transfertur festum Nominis Mariae in proximam Feriam non impeditam.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

Ad Mem. S. Gorgonii Mart. in Laudibus.

Oratio.

SANCTUS Martyr tuus Gorgónius sua nos, Dómine, intercessióne laetíficet; et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

DIE X. SEPTEMBRIS.

S. Nicolai de Tolentino Confessoris.

Duplex. Oratio.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut Ecclésia tua, quae beáti Nicolái Confessóris tui virtútum et miraculórum glória corúscat; ejus intercessióne et méritis, perpétua pace atque unitáte laetétur. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Ex sancto Antonino et aliis Auct. et Rom. Brev.

Lectio iv.

NICOLAUS de Tolentíno, piis paréntibus ortus, ab infántia multárum virtútum, ac praesértim abstinéntiae

spécimen dedit. Nam anno vix séptimo complúres hebdómadae dies jejunáre coepit, eámque deínceps consuetúdinem retínuit, solo pane, et aqua conténtus. Adúlta aetáte jam clericáli milítiae adscríptus, cum die quadam concionatórem Ordinis sancti Augustíni de mundi contémptu dicéntem audiísset, eúmdem Ordinem statim ingréssus est. In quo religiosárum virtútum, ac praesértim caritátis, humilitátis, abstinéntiae, ac patiéntiae professióne, céteris praelúxit.

Lectio v.

ORANDI stúdium, váriis licet daemonum ártibus oppetítus, non intermísit. Cum aliquándo acutíssima febri urerétur, beatíssima Virgo se illi conspícuam osténdit, blandísque verbis admónuit, ut a religiósa fémina recéntem panem in nómine Jesu Christi postuláret : quod cum ipse fecísset, et panem accéptum intínctum aqua degustásset, statim febris abscéssit. Ad preces pro animábus in purgatório deténtis fundéndas divína revelatióne excitátus, sólitum orándi fervórem auxit; earúmque plúrimam multitúdinem liberávit.

Lectio vj.

SEX ante óbitum ménsibus, síngulis nóctibus Angelórum choros concinéntes audívit : quorum suavitáte cum jam Paradísi gáudia praegustáret, saepius in haec Apóstoli verba erumpébat : Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Demum imminéntis sibi óbitus diem frátribus praenuntiávit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit : quibus rite cógnitis ac probátis, ab Eugénio Papa Quarto Sanctórum fastis adscríptus est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Nolíte timére. ut in Comm. Conf. non Pont. p. lxvij.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

Ad Mem. SS. MM. Proti et Hyacinthi in Laudibus.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio; et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In Exaltatione S. Crucis.

Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. O Crux admirábilis, evacuátio vúlneris, restitútio sanitátis! Psalm. Laudáte. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Gal.* 6.

IHI autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. ix. Per tuam Crucem. pag. 708.

Hymnus.

SALVE Crux sancta, salve mundi glória,
Vera spes nostra, vera ferens gáudia,
Signum salútis, salus in perículis,
Vitále lignum vitam ferens ómnium.

Te adorándam, te Crucem vivíficam,
Per te redémpti, dulce decus saeculi,
Semper laudámus, semper tibi cánimus :
Per lignum servi, per te sumus líberi.

Sit Deo Patri laus in Cruce Fílii,
Sit coaequális laus sancto Spirítui :
Cívibus summis gáudium sit Angelis,
Honor sit mundo Crucis Exaltátio. Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in caelo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnificat, Aña. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine : dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit.

Oratio.

DEUS, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctae Crucis ánnua solemnitáte laetíficas : praesta quaesumus, ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis in caelo praemia consequámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Dóminum, qui per Crucis mystérium redémit mundum, * Veníte adorémus.

Hymnus. Salve Crux. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi : quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua laetábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in saeculum saeculi : * laetificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quae non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis praeparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Ana Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Hoc signum Crucis erit in caelo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Numerórum.

Lectio j. *Cap.* 21.

T taedére coepit pópulum itíneris ac labóris : locutúsque contra Deum et Móysen, ait : Cur eduxísti nos de Ægypto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquae : ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes, ad quorum plagas et mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixérunt : Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te : ora ut tollat a nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo, et locútus est Dóminus ad eum : Fac serpéntem aeneum, et pone eum pro signo : qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem aeneum, et pósuit eum pro signo : quem cum percússi aspícerent, sanabántur.

℟. Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sustínuit, * Quae digna fuit portáre prétium hujus saeculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quae.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. *Cap.* 3.

PROVIDENS autem Scriptúra quia ex fide justíficat gentes Deus, praenuntiávit Abrahae : Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim : Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quae scripta sunt in libro legis ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum : quia scriptum est : Maledíctus omnis qui pendet in ligno : ut in géntibus benedíctio Abrahae fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dóminus ad

judicándum vénerit : * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae, et coeperit judicáre saeculum per ignem. Tunc.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio iij. *Cap.* 2.

HOC enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se aequálem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur caeléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. O Crux glorićsa, o Crux adoránda, o lignum pretiósum, et admirábile signum : * Per quod diábolus est victus, Et mundus Christi sánguine redémptus! ℣. Adorémus Crucis signáculum, per quod salútis súmpsimus sacraméntum. Per. Glória Patri. Et mundus.

In secundo Nocturno.

Psalmus 29

EXALTABO te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum laetítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dómine in voluntáte tua, * praestitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quae utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidí-

sti saccum meum, et circumdedísti me laetítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in aetérnum confitébor tibi.

Aña. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem sanctae Crucis : qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

Psalmus 46.

OMNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terrae Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terrae, vehehénter eleváti sunt.

Aña. Salvátor mundi salva nos, qui per Crucem et sánguinem redemísti nos : auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, ¿ psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuae mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, ¿ in flúmine pertransíbunt pede : * ibi laetábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in aetérnum, ¿ óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, ¿ posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi

vota mea, quae distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimae meae.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meae.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña. Adorémus Crucis signáculum, per quod salútis súmpsimus sacraméntum.

℣. Per signum Crucis de inimícis nostris. ℟. Líbera nos Deus noster.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

CHOSROAS Persárum rex, extrémis Phocae impérii tempóribus, Ægypto et Africa occupáta, ac Jerosólyma capta, multísque ibi caesis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriae collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heráclius, qui Phocae succésserat, multis belli incómmodis et calamitátibus afféctus, pacem petébat, quam a Chósroa, victóriis insolénte, ne iníquis quidem conditiónibus impetráre póterat. Quare in summo discrímine se assíduis jejúniis et oratiónibus exércens, opem a Deo veheménter implorábat: cujus mónitu exércitu comparáto, signa cum hoste cóntulit, ac tres duces Chósroae cum tribus exercítibus superávit.

℟. Ecce Crucem Dómini: fúgite partes advérsae: vicit leo de tribu Juda, * Radix David. ℣. Crux benedícta, in qua triumphávit Rex Angelórum. Radix David.

Lectio v.

QUIBUS cládibus fractus Chósroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat, Medársem fílium sócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroes, Chósroae major natu fílius, ferret atrócitér, patri simul ac fratri necem machinátur: quam paulo post utríque ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heráclio impetrávit, quibúsdam accéptis conditiónibus: quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret. Ergo Crux quatuórdecim annis, postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est: quam rédiens Jerosólymam Heráclius, solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine : * Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Lectio vj.

QUOD factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heráclius, ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quae ad Calváriae montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur. Cumque ea re et ipse Heráclius, et réliqui omnes obstupéscerent, Zacharías Jerosolymórum Antístes, Vide, inquit, imperátor, ne isto triumpháli ornátu, in Cruce feréndа parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tum Heráclius, abjécto amplíssimo vestítu, detractísque cálceis, ac plebéio amíctu indútus, réliquum viae fácile confécit, et in eódem Calváriae loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis asportáta. Itaque Exaltatiónis sanctae Crucis solémnitas, quae hac die quotánnis celebrabátur, illústrior habéri coepit ob ejus rei memóriam, quod ibídem fúerit repósita ab Heráclio, ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

℟. Tuam Crucem adorámus Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem : * Miserére nostri, qui passus es pro nobis. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum. Miserére. Glória Patri. Miserére.

In tertio Nocturno.

Psalmus 75.

NOTUS in Judaea Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum :* et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De caelo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terrae.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiae cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et rédditе Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terrae.

Aña. Tuam Crucem adorámus Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem : miserére nostri, qui passus es pro nobis.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fecit.

Conféssio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae géntium, ¿ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra, ¿ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Crucem tuam adorámus Dómine, et sanctam resurrectiónem tuam laudámus, et glorificámus : ecce enim propter Crucem venit gáudium in univérso mundo.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Crux alma fulget, per quam salus réddita est mundo : Crux vincit, Crux regnat, Crux repéllit omne crimen, allelúia.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judaeórum : Nunc judícium est mundi : nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 52. in Joan.

POSSIDEBAT diábolus genus humánum, et reos suppliciórum tenébat chirógrapho peccatórum; dominabátur in córdibus infidélium; ad creatúram coléndam, desérto Creatóre, decéptos captivósque pertrahébat : per Christi autem fidem, quae morte ejus et resurrectióne firmáta est, per ejus sánguinem, qui in remissiónem fusus est peccatórum, míllia credéntium a dominátu liberántur diáboli, Christi córpori copulántur, et sub tanto cápite, uno ejus spíritu fidélia membra vegetántur. Hoc vocat judícium, hanc discretiónem, hanc a suis redémptis diáboli expulsiónem.

℟. O Crux benedícta, * Quae sola fuísti digna portáre Regem caelórum, ac Dóminum! ℣. O Crux admirábilis, evacuátio vúlneris, restitútio sanitátis! Quae.

Lectio viij.

NUNC, inquit, princeps hujus mundi ejiciétur foras. Praedicébat Dóminus, quod sciébat post passiónem et glorificatiónem suam per univérsum mundum multos pópulos creditúros, in quorum córdibus diábolus intus erat : cui quando ex fide renúntiant, ejícitur foras. Absit autem, ut

diábolum mundi príncipem ita dictum existimémus, ut eum caelo et terrae dominári posse credámus; sed mundus appellátur in malis homínibus, qui toto terrárum orbe diffúsi sunt. Sic ergo dictum est, princeps hujus mundi, id est, princeps malórum ómnium, qui hábitant in mundo.

℟. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi : * Quia per Crucem tuam redemísti mundum. ℣. Tuam Crucem adorámus Dómine : tuam gloriósam recólimus passiónem. Quia.

Lectio ix.

ET ego, inquit, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham post me. Non autem dixit, omnes, sed ómnia : non enim ómnium est fides. Non ítaque hoc ad universitátem hóminum rétulit, sed ad creatúrae integritátem, id est, spíritum, et ánimam, et corpus. Aut si per ómnia, ipsi hómines intelligéndi sunt, ómnia praedestináta ad salútem póssumus dícere. Aut certe ómnia hóminum génera, ab excelsíssimis usque ad humíllimos, a rege usque ad mendícum : ómnia, inquit, traham post me, ut sim caput eórum, et illi membra mea.

℟. Per tuam Crucem salva nos, Christe Redémptor, qui mortem nostram moriéndo destruxísti, * Et vitam resurgéndo reparásti. ℣. Miserére nostri, Jesu benígne, qui passus es cleménter pro nobis. Et. Glória Patri. Et.

Ante Laudes, ℣. Dícite in natiónibus. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno.

IN LAUDIBUS.

Aña. O magnum pietátis opus! mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Ecce Crucem Dómini : fúgite partes advérsae : vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.

Aña. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

Aña. O Crux admirábilis, evacuátio vúlneris, restitútio sanitátis!

Aña. Crux benedícta nitet, Dóminus qua carne pepéndit, atque cruóre suo vúlnera nostra lavit.

Capit. Mihi autem. ut supra, pag. 698.

Hymnus.

ORIGINALE crimen necans in Cruce,
Nos a privátis Christe munda máculis :
Humanitátem miserátus frágilem,
Per Crucem sanctam lapsis dona véniam.
Prótege, salva, bénedic, sanctífica
Pópulum cunctum Crucis per signáculum :
Morbos avérte córporis et ánimae :

Hoc contra signum nullum stet perículum.
Sit Deo Patri laus in Cruce Fílii,
Sit coaequális laus sancto Spirítui :
Cívibus summis gáudium sit Angelis,
Honor sit mundo Crucis Exaltátio. Amen.

℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

Ad Benedictus, Aña. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit, allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum. Mihi autem. ut supra, pag. 698.

℟. Hoc signum Crucis erit in caelo, * Allelúia, allelúia. Hoc. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúia. Glória Patri. Hoc.

℣. Per signum Crucis de inimícis nostris. ℟. Líbera nos Deus noster.

AD SEXTAM.

Capitulum. I. *Cor.* I.

VERBUM crucis pereúntibus stultítia est : his autem, qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

℟. Per signum Crucis de inimícis nostris, * Allelúia, allelúia. Per. ℣. Líbera nos Deus noster. Allelúia. Glória Patri. Per.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

AD NONAM.

Capitulum. I. *Cor.* I.

NOS autem praedicámus Christum crucifíxum : Judaeis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judaeis, atque Graecis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam.

℟. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, * Allelúia, allelúia. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia. Glória Patri. Adorámus.

℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

AD VESPERAS.

Aña. O magnum. j. Laudum. Psalmi de Dominica, pag. 89. praeter ult. Psalm. 116. Laudáte Dóminum omnes. pag. 116.

Capit. Hymnus, ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. O Crux benedícta, quia in te pepéndit Salvátor mundi, et in te triumphávit rex Angelórum, allelúia.

DIE XV. SEPTEMBRIS.

In Commemoratione S. P. N. Dominici in Suriano.

Totum Duplex.

Assumatur Offic. ejusdem, ut recitatur die iv. Augusti, pag. 587. praeter hic notata.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnificat, vel ad Mem. Aña. Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

Eodem die fiat Mem. diei oct. Simplicis Nativ. B. M. V. in utrisque Vesperis et Laudibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv. et v. sumantur ex praecipuo ejus festo, pag. 590.

Lectio vj.

FUIT sanctíssimus Pater vir plane apostólici péctoris ac spíritus, fídei cólumen, Evangélii tuba, orbis óculus, Christi lucérna, secúndus praecúrsor, et magnus animárum oecónomus : quem multíplices tantárum virtútum in caelo corónae decórant. Máximis vivens et post mortem miráculis fulsit. Ad cujus majórem glóriam cumulándam Deus omnípotens célebrem ejus imáginem, quae in óppido Suriáni asservátur, maximáque pópuli devotióne cólitur, miraculórum frequéntia quotídie illustráre dignátur.

IN LAUDIBUS.

Super Psalm. Aña j. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo coetu páuperum.

Quae Aña dicetur etiam ad Primam, et in ij. Vesperis super Psalmos.

Mem. in Laudibus S. Nicomedis Martyris.

Oratio.

ADESTO Dómine pópulo tuo : ut beáti Nicomédis Mártyris tui mérita praeclára suscípiens; ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum nostrum.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

B. Imeldae Lambertini Virg. Ord. Praedic.

Duplex. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beátam Vírginem Iméldam igníto caritátis amóre sauciátam, et immaculáta hóstia mirabíliter reféctam, in caelum suscepísti : fac nos ejus intercessióne, eódem caritátis fervóre ad sacram mensam accédere; ut appetámus dissólvi, et esse tecum mereámur : Qui vivis.

In j. Vesp. et Laud. Mem. S. Euphemiae Virg. et Mart.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quaeque confúndas : concéde propítius, ut qui beátae Euphémiae Vírginis et Mártyris tuae solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. ut in Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MELDA, ex nóbili Lambertinórum prosápia Bonóniae orta, adhuc balbútiens áliquid supra humánum ostentábat, indolémque prodébat jam virtúte imbútam. Enimvéro nihil in puérula levitátis, nullum immatúrae immodéstiae spécimen; sed rara pótius quaedam matúritas univérsos mérito in admiratiónem rapiébat. A fletu, non anílium fabulárum, sed spirituálium rerum narratióne, piis documéntis se avocári sinébat. Infántiae annos páululum excédens, oratórium sibi a se constrúctum, Davídicos versus, et álios piárum precum libéllos puerílium crepundiórum loco habébat. Tandem simul atque décimum aetátis annum áttigit, atque mundi décora, ac patérnae domus splendórem adolescéntula conspéxit, contínuo ab eis se removére státuit, et voluntáriam paupertátem, castitátem, et obediéntiam ampléсti, atque ádeo in religiósam domum transíre decrévit : unde in praecláram sancti Domínici famíliam adscrípta est.

Lectio v.

HUIC novae milítiae adscrípta, quemádmodum strénue religiósae disciplínae exercitatiónibus usa sit, quas córporis asperitátes adhibúerit, quanto stúdio in afféctuum interiórum refrenatiónem incubúerit, quantóque orándi stúdio fúerit impetíta, quam generóse cétera múnia tum insuéta, tum áspera subíerit, dici nequit. Hoc certum testatúmque, illam áliis et annis et exercitatióne se superióribus, facem semper praetulísse. Venerábilem Eucharistíam praecípua religióne observáre nihil habébat jucúndius. Nunquam Sacro intérerat, quod in dies contingébat, quin profundíssima mystérii hujus arcána attentíssima mente pervólveret, et lácrymis amórem suum indicáret, desideriíque índices, gémitus exhaláret. Tunc vero vel máxime cruciabátur ánimo, cum céteris caelésti pábulo reféctis, ipsa per aetátem abstinére cogerétur : ita visum erat iis, qui ei a confessiónibus erant, virtútem, pietátem, modéstiam, sapiéntiam, non ut in hac vírgine erant, sed annórum paucitátem ponderántibus. At non diu votis suis destitúitur, qui Deum ardentíssimo amóre proséquitur. Ipse enim longe aequióre lance, non témporis, sed virtútum ratióne subdúcta, Iméldam aequávit céteris, immo vero étiam prae céteris dignam citra spem omnem manifésto prodígio declarávit.

Lectio vj.

RELIGIOSIS ergo ómnibus stata die ad sacram synáxim accedéntibus, Iméldae

accéssus prohibebátur : quae tamen dolóre, précibus, lácrymis, gemitibúsque quam máxime eo anhelábat. Et ecce íllico de caelo delápsa augustíssima Sacraménti hóstia médio in áere haerens, visa est vírginis cápiti supereminére. Quae tum vírginis mens, quae suspíria, quae collóquia, quae ália ex áliis iterábat, nihil opus est plúribus commemoráre. Consodáles ejus vírgines rei novitáte percúlsae haerébant, óculis fidem aegre adhibéntes. Demum Sacerdóti, qui eis praeerat, núntiant; venit, videt, paténa sanctam hóstiam éxcipit, quam Iméldae, quóniam Dei nutum et plácitum id esse vidébat, impertirétur; ac ita Imélda ex voto desiderióque suo caelitum pábulo refécta est. Tantum vero prióri gáudio accéssit, ut feréndo ámplius satis non esset. Clausis ígitur suáviter óculis, quasi somno indúlgens, spíritum Christo sponso suo réddidit, cum mortáli córpore conclúsa tantas delícias ferre diútius non posset. Hujus prodígii fama, per ómnium ora longe latéque vulgáta, celebérrimum fecit vírginis nomen; quae illústri túmulo illáta, semper instar Sanctae summa veneratióne hábita est, ac Deus óptimus máximus plúrima hujus sanctíssimae Vírginis nómine mortálibus múnera omni témpore impertíri dignátus fuit, ut histórica monuménta tradunt. Quibus probe cógnitis, Leo Duodécimus Póntifex Máximus, ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto, cultum beátae Iméldae praestitum probávit, Missámque in ejus honórem celebrándi, et Offícium recitándi univérso Praedicatórum Ordini potestátem benígne largítus est.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Communi Virginum, pag. lxxxv.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

Impressionis sacr. Stigmatum in corpore S. Francisci.
Duplex.

Omnia de Communi unius Conf. praeter hic posita.

Ad Vesperas et Matutinum, Hymnus. Iste Conféssor Dómini sacrátus, Sóbrius, castus. etc.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammánda corda nostra tui amóris igne, in carne beáti Francísci passiónis tuae sacra Stígmata renovásti : concéde propítius, ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus poeniténtiae faciámus : Qui vivis et regnas.

Eodem die in j. Vesperis et in Laudibus fiat Memoria S. Lamberti Episcopi et Martyris.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui beáti Lambérti Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. *Cap.* 5. *et* 6.

SI spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriae cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, et si praeoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans teípsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei, qui se catechízat, in ómnibus bonis.

Lectio ij.

NOLITE erráre : Deus non irridétur. Quae enim semináverit homo, haec et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem : qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam aetérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus : témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fídei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantum ut crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt : sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur.

Lectio iij.

MIHI autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque praepútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

In secundo Nocturno.

Ex S. Bonaventura in vita S. Francisci, cap. 13. *De sacr. Stigm.*

Lectio iv.

IDELIS fámulus Christi Franciscus, ántequam spíritum rédderet caelo, in monte Alvérniae quadragenário in honórem Archángeli Michaélis jejúnio inchoáto, dum seráphicis desiderióum ardóribus agerétur in Deum, et afféctus compassívi teneritúdine in eum transformarétur, cui ex caritáte nímia crucifígi complácuit, quodam mane orans, vidit quasi spéciem uníus Séraphim sex alas tam fúlgidas, quam ignítas habéntem, de caelórum sublimitáte descéndere : qui volátu celérrimo ad áeris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solum alátus, sed et crucifíxus appáruit; manus quidem et pedes habens exténsos, et cruci affíxos; alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas super caput erígeret, duas ad volándum exténderet, duábus vero totum corpus circumplecténdo veláret.

Lectio v.

DISPARENS vísio, post arcánum ac familiáre collóquium, mentem ipsíus seráphico intérius inflammávit ardóre, carnem vero Crucifíxo confórmi extérius insignívit effígie, tamquam si ad ignis calefactívam virtútem praeámbulam sigillatíva quaedam esset impréssio subsecúta. Statim namque in mánibus et pédibus ejus apparére coepérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferióri parte mánuum, et superióri pedum apparéntibus, et eórum acumínibus exsisténtibus ex advérso. Dextrum quoque latus, quasi láncea transfíxum, rubra cicatríce obdúctum erat, et sacrum saepe sánguinem effundébat.

Lectio vj.

ET quamvis seráphicus vir signácula illa sacra pro víribus occultábat, Dóminus tamen ipse, qui ea secréte imprésserat, mirácula quaedam apérte per ipsa monstrávit : ut illórum occúlta et mira vis stígmatum, manifésta patéret claritáte signórum. Porro rem ádeo admirábilem, ac tantópere testátam, atque in pontifíciis diplomátibus, praecípuis láudibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa Undécimus anniversária solemnitáte Dúplici Offício celebrári vóluit : quam póstea lapsam Paulus Quintus Póntifex Máximus, ut corda fidélium in Christi crucifíxi accenderéntur amórem, restítuit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis vult post me veníre. ut in Comm. unius Mart. pag. xxxij.

DIE XVIII. SEPTEMBR.

SS.Cornelii et Cypriani Martyrum.

Duplex. Oratio.

INFIRMITATEM nostram, quaesumus Dómine, propítius réspice : et mala ómnia, quae juste merémur, sanctórum Mártyrum tuórum atque Pontíficum Cornélii et Cypriáni intercessióne avérte. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Fidélis sermo. ut in Comm. unius Conf. Pont. pag. liij.

In secundo Nocturno.

Ex S. Cypriano, et Libro de Romanis Pontificibus.

Lectio iv.

CORNELIUS Románus, Póntifex de Dei et Christi ejus judício factus, sub Gallo et Volusiáno imperatóribus Ecclésiam rexit. Ad eos delátus, quod multos ad christiánam fidem vocásset, in exsílium ad Centumcéllas pulsus est. Verum cum ibi christiánae caritátis, ac vigilántiae pastorális offícia ímpiger obíret, id aegre tulérunt imperatóres. Quare Romam accersítus, uti laesae majestátis reus, primum plumbátis caesus, tum ad Martis simulácrum ductus, sacrificáre jussus est. Quod cum plane detestarétur, cápite minútus est, décimo octávo Kaléndas Octóbris, post transáctos in Pontificátu annos círciter duos.

Ex S. Greg. Naz. et S. Hieronymo.

Lectio v.

CYPRIANUS Afer, illústris génere, rhetóricis ac philosóphicis disciplínis perpolítus, a Presbytero Caecílio factus Christiánus, substántiam suam omnem paupéribus erogávit. Présbyter primum, tum Epíscopus ordinátus, ab Aspásio Patérno Africae procónsule, ob confessiónem nóminis Christi, in exsílium jussus est deportári. Póstmodum a Galério Máximo, Aspásii successóre, Cartháginem revocátus, ac de fide, assumptóque Episcopátu interrogátus, diísque offérre jussus, invícta ánimi fortitúdine stetit : datóque sibi ad consuléndum témpore, in re tam justa consultatiónem nullam esse respóndit.

Lectio vj.

QUARE Galérius de consílio senténtiam in eum dixit, qua, uti Románis diis ac légibus inféensus, cujus sánguine disciplína sanciénda foret, tradúctus est. Tum decrétum ex tabélla recitávit in haec verba : Tháscium Cypriánum gládio animadvérti placet. C[illegible] respóndit Cypriánus : Deo gr[illegible]tias. Unde in agrum Sexti ductus, dalmática exútus in línea stetit, áureos vigínti quinque spiculatóri dari jussit,

óculos própria manu texit, atque ita gládio petítus, disciplínam christiánam suo sánguine sanxit. Passus est eádem die, qua Romae Cornélius, at non eódem anno. Egrégia relíquit ingénii sui monuménta.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis proelia. ut in Communi plurim. Mart. pag. xliij.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

SS. Martyrum Januarii Episc. et sociorum.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et sociórum ejus solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Si hoc festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones j. Nocturni erunt **Exístimo.** de Communi plur. Mart. pag. xxxvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JANUARIUS Beneventi Epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános saeviéntibus, ad Timótheum Campániae praesidem ob christiánae fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illaesus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc praeses accénsus iracúndia, Mártyris corpus ímperat usque eo dístrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, et Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque una cum Epíscopo ante rhedam praesidis Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, et Próculus Puteolánus Diáconus, Eutyches et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

Lectio v.

POSTERO die omnes in amphitheátro feris objécti sunt : quae naturális oblítae feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis incantatiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi Mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit; quo miráculo, hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex, níhilo placátior factus benefício, sed conversióne tantae multitúdinis actus in rábiem, véritus máxime príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

Lectio vj.

HORUM córpora finítimae urbes, pro suo quaeque stúdio certum sibi patrónum

ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére : quod primo Beneventum, inde ad monastérium Montis Vírginis, postrémo Neápolim translátum, et in majóri ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, exstínxit. Praeclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri et ebullíre, perínde atque recens effúsus, ad haec usque témpora cérnitur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 24.

IN illo témpore : Sedénte Jesu super Montem olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes : Dic nobis, quando haec erunt? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. can. 24.

DISCIPULI Dóminum intérrogant, quando haec fíerent, quodve signum et advéntus sui, et consummatiónis saeculi nóscerent. Et quia tria haec in unum quaesíta sunt, distínctis et témporis et intelligéntiae significatiónibus separántur. Respondétur ígitur primum de civitátis occásu : et confirmántur veritáte doctrínae, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio praecéssit.

Lectio viij.

CONFIRMAT ígitur eos ad toleràntiam passiónum, fugae, verberatiónis, intéritus, et públici in eos ódii, propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétae erunt (ut Nicoláus, unus ex septem Diacónibus fuit) multósque ementíta veritáte pervértent : et abundánte nequítia, cáritas refrigéscet.

Lectio ix.

SED usque in finem perseverántibus salus reserváta est : ac tum per omnes orbis partes, viris Apostólicis dispérsis, Evangélii véritas praedicábitur. Et cum univérsis fúerit cognítio sacraménti caeléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet : ut praedicatiónis fidem, et infi-

délium poena, et metus civitátis érutae consequátur. Haec ígitur in eam, ut fúerant praedícta, perfécta sunt : et lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejéctis praedicatóribus Christi, indígnam Dei praedicatióne se praebuit.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

B. Francisci de Possadas Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Franciscum Confessórem tuum, supérnae caritátis dulcédine perfúsum, verbi tui praecónem exímium effecísti : ejus intercessióne concéde, ut igne tui amóris incénsi, in tua dilectióne semper vivámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. ut in Communi Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS de Possádas, Córdubae in regno Vandalíciae Hispaniárum piis honestísque paréntibus natus, ac dulcédinis benedictiónibus praevéntus, ab ipsa infántia sanctitátis indícia praebére visus est : quibúsdam enim hebdómadae diébus, velut alter Nicoláus Myrénsis, a lacte sugéndo abstinébat, ac dulcíssimum Maríae nomen, quod in corde inscúlptum habére videbátur, adhuc balbútiens proférre consuévit. Puer a lúdicris semper abhórrens, ómnibus elúxit virtútibus, quae illam ornant aetátem; tantámque ex eo témpore in Christi páuperes dilectiónem prae se tulit, ut eis panem, quo se vesci oportébat, ultro distribúeret. Adoléscens aequáles suos, válidis supra aetátem ratiónibus, ad pietátem in Deum parentésque coléndam excitábat. Ineúnte vero juventúte ascensiónes in corde suo dispónens, Praedicatórum Ordinem, post várias contradictiónes felíciter superátas, in convéntu Scalae caeli ingréssus, corpus suum jejúniis, flagéllis, et aspérrimo cilício in servitútem redégit; et impénsius virtútibus intérnis excoléndis óperam dedit. Expléto studiórum currículo, et Sacerdótio initiátus, jugi verbi Dei praedicatióni, et confessiónibus audiéndis ádeo incúbuit, ut ódia, ad interneciónem usque flagrántia, exstínxerit, errántes vero ad poeniténtiam, et poeniténtes ad christiánam perfectiónem addúxerit.

Lectio v.

BONUS ítaque Christi miles efféctus, tanto divíni amóris aestu, tantóque animárum zelo flagrávit, ut sanctus Vincéntius Ferrérius, quem

sibi in hoc imitándum proposúerat, revixísse viderétur. In apostólicis missiónibus obeúndis divína in eo charísmata eluxére, quae audiéntium ánimos in admiratiónem, cordísque compunctiónem trahébant. Ignorántes rudésque persónas in cathólicae fídei mystériis saepe a mane ad vésperam erudiébat. Summa in páuperes, infírmos, et cárcere deténtos miseratióne ita ferebátur, ut ipsis vestes, calceaménta, medicínas, et ália ad próprium usum pertinéntia, alácriter impertíri soléret. A concívibus suis Cordubénsibus eloquéntiae vi, et caeléstis doctrínae virtúte obtínuit, ut theatrália spectácula, quae non sine máxima animárum jactúra exercebántur, in perpétuum eliminaréntur, aequo ipsórum moderatórum civitátis ánimo.

Lectio vj.

ORANDI stúdio, cordis mansuetúdine, atque in Deum et próximum amóre, animíque demissióne ádeo cláruit, ut nedum abjectíssimis quibúsque offíciis exercéndis praesto esset, verum étiam humánas laudes abhórrens, in oppróbriis tantúmmodo, irrisiónibus, et illátis calúmniis laetarétur. Miris a daemone colluctatiónibus vexátus, semper triumphátor evásit, advérsus praesértim castitátis insídias. Prophetía, spiríituum discretióne, aliísque supérnis donis a Deo ditátus fuit. Praefectúras Ordinis totis víribus humíliter rejécit, et oblátos sibi Algherénsem et Gadicénsem Episcopátus recusávit. Omnibus tandem ómnia factus, confessárii, et sacri concionatóris munéribus per annos ferme quadragínta sanctíssime functus, septuagenárius, sóntico morbo corréptus, extrémum in ósculo Dómini diem clausit, die vigésima Septémbris anni millésimi septingentésimi décimi tértii. Postquam vero heróicas omnes illíus virtútes testimónio divíno, miraculórum ope, Excélsi déxtera confirmávit, Pius Séptimus Póntifex Máximus, expléto de more prodigiórum exámine, rite venerábilem virum Beatórum fastis adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi. de Communi Conf. non Pont. pag. lxvj.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

Sancti Matthaei Apostoli et Evangelistae.

Totum Duplex.

Omnia de Communi Evangelistarum, pag. lxviij. praeter hic posita.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Matthaei Apóstoli tui et Evangelístae, quam praevenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. *Cap.* 4.

OBSECRO ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus Spíritus sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestrae. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

Lectio ij.

UNICUIQUE autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terrae? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes caelos, ut impléret ómnia.

Lectio iij.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in aedificatiónem córporis Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram aetátis plenitúdinis Christi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MATTHAEUS, qui et Levi, Apóstolus et Evangelísta, post Christi resurrectiónem, ántequam in provínciam proficiscerétur, quae ei ad praedicándum obtígerat, primus in Judaea, propter eos, qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Jesu Christi Hebráice scripsit : mox in Æthiópiam proféctus, Evangélium praedicávit, ac praedicatiónem multis miráculis confirmávit.

Lectio v.

ILLO ígitur in primis miráculo, quo regis fíliam a mórtuis excitávit, regem patrem, et uxórem ejus, cum univérsa província ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus ejus succéssor, cum Iphigéniam régiam fíliam vellet sibi dari in matrimónium, Matthaeum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi.

Lectio vj.

ITAQUE undécimo Kaléndas Octóbris, munus Apostólicum martyrii glória

cumulávit, vere factus víctima virginitátis. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in ecclésia ejus nómine dedicáta Gregório Séptimo summo Pontífice cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu, ac pietáte cólitur. Ipsum semínibus, baccis, atque oléribus absque cárnibus victitáre sólitum, refert Clemens Alexandrínus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 9.

IN illo témpore : Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthaeum nómine. Et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 31. *in Matth. post init.*

NON est abs re grandem Evangelístae philosophíam admirári, qui anteáctam vitam suam non celávit, et nomen suum adscrípsit, quod álii mutáta appellatióne occultáverant. Sed cur dixit in telónio sedísse? Virtútem vocántis vóluit osténdere, qui non impósito adhuc fine pravae publicanórum conversatióni, e médio malórum pélago ipsum abstráxit : sicut beátum Paulum quoque, furéntem, ac omni rábie ardéntem, et ignem Ecclésiae inferéntem, redúxit.

Lectio viij.

PUBLICANORUM autem stúdia et exercitátio, impudéntiae ac crudelitátis plena sunt : quaestus nota illiberalitátis, turpis quaedam mercatúra, immo rapína lege saeculári concéssa : quae ómnia non erúbuit Dóminus, si sibi amícum fecit publicánum. Nec mirum, quando nec meretrícem erúbuit, quam non a fornicatióne solum erípuit, verum étiam pedes osculári permísit. Venit enim, non ut córpora solum curáret, verum étiam multo magis, ut aegrótis ánimis incolumitátem praestáret.

Lectio ix.

QUOD planum in paralytico fecit, cujus cum peccáta dimíserit, tunc ad Matthaeum accéssit, ne turbaréntur, si publicánum vidérent in discipulórum consórtio collocátum. Nam qui potest delictórum dissólvere víncula, cur mirum est, si peccatórem Apóstolum fecit? Vidísti virtútem vocántis, disce nunc vocáti obediéntiam. Non enim repugnávit, nec ambigéndo secum dixit : Putásne publicánum peccatorémque me recte absque fraude vocáverit? Non est enim hujuscémodi humílitas laudábilis : sed conféstim ita obtemperávit, ut nec domum quidem ad communicándum rem cum suis proféctus sit.

IN LAUDIBUS
et ad alias Horas.
Oratio.

BEATI Apóstoli et Evangelístae Matthaei, Dómine, précibus adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

SS. Mauricii et sociorum Martyrum.

Simplex. Oratio.

ANNUE, quaesumus omnípotens Deus : ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurícii, Exsupérii, Cándidi, Vitális, Innocéntii, ac sociórum eorúmdem nos laetíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

Quando hoc festum venerit in aliqua Feria Quatuor Temporum, Lectiones j. Nocturni erunt **Exístimo.** de Communi plur. Mart. pag. **xxxvij.**

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

UM Maximiánus imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in fínibus Sedunórum sacrifícii causa constitísset, Thebaeórum légio, ne se impiórum sacrórum societáte contamináret, a réliquis cópiis discéssit. Quare imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia redírent. Qui cum se christiána religióne impedíri respondérent, eórum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia, quam ántea, exársit.

Lectio v.

ITAQUE immíssa parte exércitus in Thebaeos, décimum quemque eórum primum occídi jussit : quod martyrium sua sponte, maximéque hortatóre Maurício, ferre maluérunt, quam imperáta fácere nefárii imperatóris : ac deínde réliquos omnes, constantíssime Christum praedicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérso exércitu trucidári ímperat. Máximis porro sancti Mártyres Thebaei miráculis claruérunt.

Ex Epist. Decani et canonicorum Castri novi in Galliis ad Philippum Coloniensem Archiepisc.

Lectio vj.

ILLUD in primis memorándum, quod cum beátus Martínus Turonénsis Epíscopus peregríni hábitu Agáunum ad sacra Mártyrum pígnora visénda venísset, rogassétque ut sibi de sanctis Relíquiis áliquid donarétur, et ab iis, quibus eárum custódia demandáta erat, repúlsam tulísset : saltem osténdi sibi pétiit locum agónis, ubi Mártyres pro Chri-

sto sánguinem fudérunt. Ibi post preces, exémpto vagína cultéllo, mox ut manu viréntis gráminis in gyrum caespitem incísum sústulit, densus ab ipso caespite copiósi sánguinis imber distilláre coepit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis proelia. de Comm. plur. Mart. pag. xliij.

DIE XXIII. SEPTEMBR.

S. Theclae. Virg. et feminar. Protomartyris.

Duplex. Oratio.

DEUS, pro cujus nóminis glória magnum certámen passiónum beáta Thecla Virgo et Martyr tua, feminárum prima, invícta fide sustínuit : da nobis, ejúsdem fídei imitatióne, próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Confitébor tibi. ut in Comm. unius Virg. et Mart. pag. lxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HECLA virgo, ex illústribus paréntibus Icónii in Lycaónia nata, a Paulo Apóstolo fídei praecéptis institúta fuit. Cum enim idem Apóstolus Icónium ad Christi Evangélium praedicándum accessísset, cumque mystéria fídei, et castitátis laudes exponéntem Thecla audivísset, sic ad fidem et virginitátis propósitum ánimum inténdit, ut Thamíridem, júvenem nobilitáte ac forma praestantíssimum, cui illam paréntes despónderant, invícto ánimo desérere, ac caeléstis sponsi Jesu Christi núptias amplécti omníno decréverit. Vitam ítaque, quam ex Apóstoli praescrípto ad evangélicae perfectiónis normam institúerat, aggréssa, quamplúrimas exínde adolescéntulas exémplo suo ad fidem et castitátem coléndam addúxit : ex quibus sanctae potíssimum mulíeres Tryphéna et Tryphósa in christiána disciplína sub ea póstmodum mirífice profecérunt.

Lectio v.

QUOD cum iníquo ánimo ferrent sponsus et paréntes Theclae, illam apud júdicem, quod Christiána esset, accusárunt. Cujus jussu in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta, seípsam injécit. Sed igne plúvia, quae repénte exórta est, exstíncto, Antióchiam venit : ubi feris objécta, et tauris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fídei, et vitae sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt.

Lectio vj.

TANTIS Christi Dómini virtúte perículis erépta Thecla, in pátriam rédiens, in montem sola secéssit, ac praecípua vitae sanctitáte, et miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum. Sacrum ejus corpus, Seléuciae sepúltum, celebérrima totíus Oriéntis veneratióne, et frequénti Christianórum concúrsu illuc adeúntium, honorífice hábitum fuit, ac sanctus Gregórius Nazianzénus ad illud venerándum, Seléuciam se contulísse testátur. Eam summis láudibus, tum ipse, tum omnes fere sancti Patres suis scriptis extulérunt, ádeo ut, si quando praecelléntem áliquam sanctitáte féminam celebráre vellent, non álio, quam Protomártyris Theclae nómine exornárent.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. unius Virg. pag. lxxv.

DIE XXIV. SEPTEMBR.

S. Mariae de Mercede.

Totum Duplex.

Omnia, praeter hic posita, desumantur ex Nativitate B. M. V. pag. 684. mutato nomine Nativitátis in Solemnitátis.

Oratio.

DEUS, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles a potestáte Paganórum, nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es : praesta quaesumus, ut quam pie venerámur tanti óperis institutrícem; ejus páriter méritis et intercessióne a peccátis ómnibus, et captivitáte daemonis liberémur. Per eúmdem Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

QUO témpore major feliciórque Hispaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur jugo, innumeríque fidéles sub immáni servitúte, máximo cum perículo christiánae fídei abjurándae, amittendaeque salútis aetérnae, infelíciter detinebántur : beatíssima caelórum Regína, tot tantísque benígniter occúrrens malis, nímiam caritátem suam in iis rediméndis osténdit. Nam sancto Petro Nolásco, pietáte et ópibus florénti, qui sanctis vacans meditatiónibus, júgiter ánimo recogitábat, qua ratióne tot Christianórum aerúmnis, sub Maurórum captivitáte degéntium, succúrri posset, ípsamet beatíssima Virgo seréna fronte se conspiciéndam dedit, et acceptíssimum sibi ac unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem instituerétur ordo Religiosórum, quibus cura incúmberet captívos e Turcárum tyránnide liberándi. Qua caelésti visióne vir Dei

recreátus, mirum est, quo caritátis ardóre flagráre coeperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituénda ab eo Relígio máximam illam caritátem sédulo exercérent, ut quisque ánimam suam póneret pro amícis et próximis suis.

Lectio v.

EA ipsa nocte éadem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Pénnafort Ordinis Praedicatórum, et Jacóbo Aragóniae regi appáruit, idípsum de Religiósis instituéndis ádmonens, suadénsque ut opem pro constructióne tanti óperis ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat a sacris confessiónibus, ádvolans, ei rem omnem apéruit, quem étiam caelitus instrúctum réperit, ejúsque directióni se humíllime subjécit. At supervéniens Jacóbus rex, quam et ipse accéperat a beatíssima Vírgine, revelatiónem éxsequi státuit.

Lectio vj.

UNDE collátis inter se consíliis, et consentiéntibus ánimis, in honórem ejúsdem Vírginis matris Ordinem instítúere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctae Maríae de Mercéde Redemptiónis captivórum. Die ígitur décima Augústi, rex idem Jacóbus eam institutiónem jam pridem ab iísdem sanctis viris concéptam éxsequi státuit, sodálibus quarto voto astríctis manéndi in pignus sub Paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, et a Gregório Nono illud tam praecelléntis erga próximum caritátis institútum, et Religiónem confirmári curávit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Loquénte Jesu. ut die 5. Aug. pag. 594. cum tribus ℟℟. ibid. notatis.

DIE XXV. SEPTEMBR.

S. Thomae de Villanova Episc. et Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiae virtúte decorásti : quaesumus, ut ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiae tuae benígnus effúndas. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HOMAS, in óppido Fontispláni Toletánae dioecéseos in Hispánia natus anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus, ineúnte vita, pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit; cujus adhuc puer complúra dedit exémpla : sed illud in

primis nóbile, quod ut nudos operíret, própriis véstibus non semel se ipsum éxuit. Exácta puerítia, Complúto, quo missus fúerat, ut lítteris óperam daret, patris óbitu revocátus, univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit, eodémque statim proféctus est, ut currículum sacrae theologíae confíceret : ínterim assíduis précibus sciéntiam Sanctórum, et rectam vitae morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans. Quare divíno instínctu Eremitárum sancti Augustíni ampléxus est Institútum.

Lectio v.

RELIGIONEM proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus et ornaméntis excélluit, humilitáte, patiéntia, continéntia, sed ardentíssima caritáte summe conspícuus : inter vários et assíduos labóres, oratióni, rerúmque divinárum meditatióni invícto spíritu semper inténtus. Praedicándi onus, útpote sanctimónia et doctrína praestans, subíre jussus, caeléstí aspiránte grátia, innumerábiles e vitiórum coeno in viam salútis edúxit. Regéndis deínde frátribus admótus, prudéntiam, aequitátem, et mansuetúdinem pari cum sedulitáte ac severitáte conjúnxit : ádeo ut priscam sui Ordinis disciplínam multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

Lectio vj.

GRANATENSIS Archiepíscopus designátus, mira humilitáte et constántia insígne munus rejécit. Verum non multo post Valentínam Ecclésiam, Superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscépit : quam annis ferme úndecim ita rexit, ut sanctíssimi et vigilantíssimi pastóris partes expléverit. Céterum consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili caritáti multo magis indúlsit, cum amplos Ecclésiae réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto : nam eum, in quo decumbébat, cum in caelum evocarétur, ab eódem commodátum hábuit, cui paulo ante eleemósynae loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo et sexagínta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis, et exínde post mortem, miráculis Deus testátam vóluit : praesértim cum hórreum, fruménto paupéribus distribúto, pénitus vácuum, repénte plenum invéntum est; et cum ad ejus sepúlcrum puer mórtuus revíxit. Quibus, aliísque non paucis fulgéntem signis, Alexánder Séptimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit, atque ejus memóriam quartodécimo Kaléndas Octóbris celebrári mandávit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. ut in Comm. Conf. Pont. pag. lxj.

DIE XXVI. SEPTEMBR.

B. Dalmatii Monerii Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui húmilem fámulum tuum Dalmátium multis signis atque virtútibus decorásti; ac mirabíliter in tuo amóre, spretis temporálibus, inflammásti : tríbue nobis, quaesumus, ut ejus intercessióne, a terrénis afféctibus expedíti, et a cunctis adversitátibus liberáti, sola caeléstia appetámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DALMATIUS Monérius, natióne Hispánus, in Cataláuniae principátu Villa sanctae Colúmbae de Farnésiis dioecésis Gerundénsis, honéstis piísque paréntibus ortus, ab ineúnte aetáte, morum candóre ac innocéntia futúrae sanctitátis indícia praebuit. Adoléscens liberálibus disciplínis Gerúndae instrúctus, ad altiórem doctrínae ac virtútis palmam aspírans, Montem Pessulánum ádiit : ubi mentem lítteris, bonísque móribus éxcolens, et cuncta malórum incitaménta sédulo devítans, illibátum a quólibet inquinaménto corpus et ánimum studióse custodívit. Cumque in sciéntiis et virtútibus plúrimum profecísset, in pátriam revérsus est. Hinc a Deo vocátus, mundo, cui corde nunquam adhaeserat, núntium remíttens, Gerúndae hábitum Ordinis Praedicatórum suscépit. In ipso Religiónis exórdio mores suos ad legum praescrípta exactíssime compósuit : eamdémque vivéndi ratiónem, quam sibi primo constítuit, perseveránter usque in finem servávit.

Lectio v.

TERRENA cuncta despíciens, ac sola caeléstia concupíscens, ut libérius Deo posset inservíre, docéndi offício, quod per plures annos summa cum laude perégerat, humíliter se abdicávit. Duríssimae austeritátis, ac mirábilis abstinéntiae fuit. Legumínibus, herbarúmque radícibus vix igni expósitis, ut plúrimum vescebátur; carnes vero non nisi cogénte infirmitáte sumébat; vino vel nunquam, vel raríssime utebátur : saepius étiam per vigínti dies vel aestívo témpore ab omni potu pénitus abstinébat. In oratióne et meditatióne diu noctúque assíduus, vigíliis ac jejúniis fatigátus, super nudam humum páululum quiescébat. Virgíneam quoque carnem áspero

cilício, et crebris flagéllis ad sánguinis usque effusiónem affligébat. Spíritu prophético multa futúra praedíxit. Secréta córdium plúries penetrávit, ac inter orándum saepius in sublíme tolli visus est. Propter familiárem cum Angelo consuetúdinem, Frater cum Angelo loquens dicebátur : et qui áliqua adversitáte premebántur, quandóque caelitus móniti, ad ipsum velut ad ómnium consolatórem confluébant.

Lectio vj.

TEMPORALIS vitae subsídia secum, dum iter ágeret, nulla deferébat; immo et ab áliis obláta modéste recusábat, omnem spem suam in solo Dómino repónens, a quo plúries juxta indigéntiam sibi per Angelos missa sunt. Sanctae Maríae Magdalénae, quam peculiáriter venerabátur, poeniténtiam quadántenus imitatúrus, secrétum sibi atque hórridum habitáculum intra septa monastérii vivo saxo incídit, ubi per annos quátuor usque ad mortem latitávit. Hoc in ergástulo rigidióris poeniténtiae opéribus corpus in servitútem rédigens, talem ac tantam integritátem retínuit, ut nec carnis, nec mentis unquam sénserit corruptélam. Tandem virtútibus et méritis plenus, die vigésima quarta Septémbris, anno salútis millésimo trecentésimo quadragésimo primo, aetátis vero suae quinquagésimo, Gerúndae obdormívit in Dómino : quem vivéntem, et vita functum plúribus ferunt miráculis coruscásse. Ejus porro cultum Innocéntius Papa Décimus tértius approbávit. Ut autem festum ejus cum Offício et Missa tam in univérso Praedicatórum Ordine, quam in civitáte Gerundénsi, quae singulári ejus protectióne laetátur, atque innúmeris a Deo benefíciis ejus patrocínio in dies augétur, ac tota respectíve dioecési, ab omni ejus clero celebrarétur, Benedíctus Décimus tértius benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi. ut in Communi Conf. non Pont. pag. lxvj.

DIE XXVII. SEPTEMBR.

SS. Cosmae et Damiani Martyrum.

Simplex. Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmae et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Ex S. Greg. Turon. Procopio Caesariensi, et aliis.

Lectio iv.

OSMAS et Damiánus fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, imperatóribus Diocletiáno et Maxi-

miáno, non magis medicínae sciéntia, quam Christi virtúte, morbis étiam insanabílibus medebántur. Quorum religiónem cum Lysias praeféctus cognovísset, addúci eos ad se jubet, ac deos venerári, et christiánam fidem líbere praedicántibus, cruciátus, et necem acerbíssimam comminátur.

Lectio v.

VERUM ut se frustra haec illis propónere intélligit, colligátis mánibus et pédibus, torquéri, atque in profúndum mare prójici praecipit : unde cum salvi ac solúti essent egréssi, mágicis ártibus factum assígnans, eos in cárcerem tradit; ac postrídie edúctos, in ardéntem rogum ínjici, flammáque ab ipsis refugiénte, demum secúri pércuti jubet.

Lectio vj.

MULTA mirácula íncolis osténdunt. Nam si quis ad eórum sepúlcrum fide plenus oráverit, statim adipíscitur medecínam sanitátis. Réferunt étiam pleríque, apparére eos per visum languéntibus, et quid fáciant, indicáre : quod cum fécerint, sani discédunt. Justiniánum imperatórem inter céteros gráviter aegrotántem, et jam a médicis desperátum, per visum ei apparéntes, curásse perhibéntur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Descéndens Jesus. ut in Communi plur. Mart pag. xlix.

DIE XXVIII. SEPTEMBR.

S. Josephi a Cupertino Confessoris.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti : pérfice propítius, ut méritis et exémplo seráphici Confessóris tui Joséphi, supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur : Qui tecum.

Mem. S. Venceslai Mart. in j. Vesp. et Laud.

Oratio.

DEUS, qui beátum Vencesláum per martyrii palmam a terréno principátu ad caeléstem glóriam transtulísti : ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 4.

DEUS, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiae claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáu-

rum istum in vasis fictílibus : ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur : aporiámur, sed non destitúimur : persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur : dejícimur, sed non perímus : semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum : ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Lectio ij. *Cap.* 5.

SCIMUS enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod aedificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, aetérnam in caelis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quae de caelo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et praeséntes esse ad Dóminum.

Lectio iij. *Cap.* 12.

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidem :) véniam autem ad visiónes, et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usque ad tértium caelum. Et scio hujúsmodi hóminem sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit : quóniam raptus est in Paradísum : et audívit arcána verba, quae non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens : veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meae ángelus Sátanae, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOSEPHUS a Cupertíno, óppido in Salentínis dioecésis Neritonénsis, anno reparátae salútis millésimo sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amóre praevéntus, puerítiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte, morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestóque morbo, patientíssime toleráto, Deíparae Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus, ac excoléndis virtútibus dedit : utque Deo, ad majóra vocánti, se intímius conjúngeret, Ordini Seráphico nomen dare constítuit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in coenóbio Cryptulae, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter cléricos divína dispositióne connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitae institútum propósuit. Quamóbrem mundánis quibuscúmque afféctibus, terrenísque rebus pene ad vitam necessáriis íllico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum ac poenárum génere corpus afflíxit; spíritum vero sanctae oratiónis, altissimaeque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívit. Hinc factum est, ut cáritas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies coruscáverit.

Lectio v.

ELUXIT praecípue ardentíssima ejus cáritas in extásibus ad Deum suavíssimis, stupendísque ráptibus, quibus frequénter afficiebátur. Mirum autem, quod alienáto a sénsibus ánimo, statim ab éxtasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequebátur, dícere sólitus, se ab ea véluti caecum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero seráphici Patriárchae ita aemulátus est, ut morti próximus Praeláto suo assérere vere potúerit, se nihil habére, quod more Religiosórum resignáret. Itaque mundo sibíque mórtuus, vitam Jesu manifestábat in carne sua : quae dum in alíquibus ex turpitúdine obscénum flagítium sentiébat, prodigiósum de se afflábat odórem, indícium nitidíssimae illíus puritátis, quam immúndo spíritu vehementíssimis tentatiónibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illaesam, tum arcta sénsuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, tum dénique speciáli protectióne puríssimae Vírginis Maríae, quam Matrem suam appelláre consuévit, ac véluti matrem dulcíssimam íntimo

cordis affétu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse aiébat, ómnia bona consequeréntur.

Lectio vj.

HAEC beáti Joséphi sollicitúdo a sua erga próximos caritáte prodíbat : tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salútem modis ómnibus intentíssime procuráret. Exténdens páriter caritátem suam in próximum, sive infírmum, sive páuperem, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus caritáte, qui objurgatiónibus, probris, omnísque géneris injúriis ipsum appéterent : nam eádem patiéntia, mansuetúdine, vultúsque hilaritáte tália excipiébat, qua tot inter ac tantas vicissitúdines resplénduit, dum vel moderatórum Ordinis, vel sacrae Inquisitiónis jussu hac illac erráre versaríque coáctus est. Quamquam vero pópuli non solum, sed viri príncipes exímiam ejus sanctitátem, et supérna charísmata admiraréntur : ea nihilóminus erat humilitáte, ut magnum se peccatórem réputans, Deum eníxe deprecarétur, ut sua ab eo illústria dona removéret; hómines vero exoráret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injícerent, ubi memória sui esset prorsus oblitteráta. At Deus, qui ponit húmiles in sublíme, quique servum suum, dum víveret, caelésti sapiéntia, prophetía, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia, ceterísque donis cumulatíssime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse ántea praedíxerat, loco ac témpore, anno aetátis suae sexagésimo primo, Auximi in Picéno pretiósam réddidit, sepulcrúmque gloriósum. Illum dénique étiam post óbitum miráculis coruscántem Benedíctus Quartusdécimus Beatórum, Clemens Tertiusdécimus Sanctórum fastis adscrípsit : ejus autem Offícium et Missam Clemens Quartusdécimus ejúsdem Ordinis, ad univérsam Ecclésiam exténdit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

IN illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum, et Pharisaeis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum caelórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Lib. 2. *Hom. Homil.* 38. *circa medium.*

QUIA jam, largiénte Dómino, nuptiárum domum, id est, sanctam Ecclésiam intrástis, solérter, fratres, aspí-

cite, ne áliquid de mentis vestrae hábitu rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est, quod prótinus súbditur : Intrávit autem rex ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres caríssimi, éxprimi per nuptiálem vestem putámus? Si enim vestem nuptiálem baptísma vel fidem dícimus : quis sine baptísmate et fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intellígere per nuptiálem vestem, nisi caritátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assístens fidem habet, sed caritátem non habet. Recte enim cáritas nuptiális vestis vocátur, quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociándae sibi Ecclésiae núptias venit.

Lectio viij.

SOLA quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde et Joánnes dicit : Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per caritátem venit ad hómines, eámdem caritátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus, Deo crédidit, jam ad núptias intrávit : sed cum nuptiáli veste non venit, si caritátis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles núptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsae ex ipso sui hábitus decóre osténderet; inter gaudéntes, et festa celebrántes, despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venímus, et cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad caelum assumúntur elécti. Qua ergo mente haec spirituália festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est, caritátem, quae sola nos speciósos éxhibet, non habémus?

Lectio ix.

SCIENDUM vero est, quia sicut in duóbus lignis, superióre vidélicet, et inferióre, vestis téxitur, ita in duóbus praecéptis cáritas habétur, in dilectióne scílicet Dei, et próximi. Scriptum quippe est : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota virtúte tua : et próximum tuum sicut teípsum. Qua in re notándum est, quia in dilectióne próximi mensúra amóris pónitur, cum dícitur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Dei autem dilectio nulla mensúra constríngitur, cum dícitur : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua.

Non enim jubétur quisque quantum díligat, sed ex quanto, cum dícitur ex toto : quia ille veráciter Deum díligit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necésse est ut caritátis praecépta custódiat, quisquis habére in núptiis vestem nuptiálem curat.

DIE XXIX. SEPTEMBR.

S. Michaelis

Archangeli.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo, audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus Deo nostro. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Apoc.* I.

IGNIFICAVIT Deus, quae opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni : qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quaecúmque vidit.

℟. ix. Te sanctum Dóminum. pag. 743.

Hymnus.

TIBI Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus :
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.

Collaudámus venerántes
Omnes caeli mílites;
Sed praecípue primátem
Caeléstis exércitus
Michaélem, in virtúte
Conteréntem Zábulum.

Quo custóde, procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci
Mundo corde, et córpore :
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.

Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus :
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito :
Qui trinus et unus Deus
Exstat ante saecula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magníficat, Aña. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchaël tuba cécinit : Dignus es Dómine Deus noster accípere librum, et sólvere signácula ejus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas; concéde propítius : ut a quibus tibi ministrántibus in caelo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Angelórum Dóminum ℟ Veníte adorémus.

Hymnus. Tibi Christe, splendor. ut supra in Vesp.

In primo Nocturno.

Aña. Stetit Angelus.

Psalmus 5.

ERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiae tuae.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ¿ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ¿ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Aña. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Aña. Ascéndit fumus.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et consti-

tuísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Aña. Míchaël.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimae meae : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ¿ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

Aña. Míchaël Archángele veni in adjutórium pópulo Dei.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 7.

ASPICIEBAM donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit : vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flammae ignis : rotae ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei : judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur : et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in caelo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo : audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus, honor, et virtus * Omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna

míllia assistébant ei. Omnipoténti.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio ij. *Cap.* 28.

HAEC dicit Dóminus Deus : Tu signáculum similitúdinis, plenus sapiéntia, et perféctus decóre, in delíciis paradísi Dei fuísti : omnis lapis pretiósus operiméntum tuum : sárdius, topázius, et jaspis, chrysólithus, et onyx, et beryllus, sapphírus, et carbúnculus, et smarágdus : aurum opus decóris tui : et forámina tua in die, qua cónditus es, praeparáta sunt. Tu cherub exténtus, et prótegens, et pósui te in monte sancto Dei, in médio lápidum ignitórum ambulásti. Perféctus in viis tuis a die conditiónis tuae.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua : et data sunt ei incénsa multa. * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. Factum est siléntium in caelo : et accépit Angelus thuríbulum, et implévit illud de igne altáris. Et ascéndit.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio iij. *Cap.* 12.

ET factum est proelium magnum in caelo : Míchaël, et Angeli ejus proeliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non valuérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in caelo. Et projéctus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui vocátur diábolus, et sátanas, qui sedúcit univérsum orbem : et projéctus est in terram, et ángeli ejus cum illo missi sunt. Et audívi vocem magnam in caelo dicéntem : Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus : quia projéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte.

℟. Hic est Míchaël Archángelus, princeps milítiae Angelórum : * Cujus honor praestat benefícia populórum, Et orátio perdúcit ad regna caelórum. ℣. Archángele Christi, per grátiam, quam meruísti, te deprecámur, ut erípias nos a láqueo mortis. Cujus. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Míchaël.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Míchaël praepósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Aña. Gloriósus.

Psalmus 29.

EXALTABO te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum laetítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dómine in voluntáte tua, * praestitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quae utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in aetérnum confitébor tibi.

Aña. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem índuit te Dóminus.

Aña. Angelus.

Psalmus 46.

OMNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terrae Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terrae, veheménter eleváti sunt.

Aña. Angelus Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis suscipiéndis.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Gregórii Papae.
Hom. 34. *in Evang. ante med.*

Lectio iv.

OVEM Angelórum órdines esse, testánte sacro elóquio, scimus : Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim, atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos, pene omnes sacri elóquii páginae testántur. Chérubim vero atque Séraphim saepe, ut notum est, libri Prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens : Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem.

℟. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum : * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Data est potéstas Archángelo Michaéli super ánimas sanctórum. Ut perdúcat.

Lectio v.

QUI rursus ad Colossénses scribens, ait : Sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes. Dum ergo illis quátuor, quae ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdines : quibus dum Angeli, et Archángeli, Chérubim, atque Séraphim adjúncti sunt, proculdúbio novem esse Angelórum órdines inveniúntur. Sciéndum quoque, quod Angelórum vocábulum nomen est offícii, non natúrae. Nam sancti illi caeléstis pátriae spíritus semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt : quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur.

℟. Archángeli Michaélis interventióne suffúlti, te Dómine deprecámur, * Ut quos honóre proséquimur, contingámus et mente. ℣. Perpétuum nobis, Dómine, tuae miseratiónis praesta subsídium, quibus et angélica praestitísti suffrágia non deésse. Ut quos.

Lectio vj.

HI autem, qui mínima núntiant, Angeli : qui vero summa, Archángeli vocántur. Hinc est enim, quod ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat.

Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchaël namque, Quis ut Deus: Gábriel autem, Fortitúdo Dei: Ráphaël vero dícitur Medicína Dei. Et quóties mirae virtútis áliquid ágitur, Míchaël mitti perhibétur.

℟. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus : Míchaël Archángelus pugnávit cum diábolo : * Grátia Dei ille victor in caelis éxstitit, Et illi hosti antíquo pátuit ruína magna. ℣. Gaudent Angeli, laetántur Archángeli, et colláudant in caelis Fílium Dei. Grátia Dei. Glória Patri. Et illi.

In tertio Nocturno.

Aña. Concússum est.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de caelo.

Aña. Data sunt.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ¿ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ¿ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et praecéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ¿ et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Aña. Laudémus.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilae juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in aetérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem caeli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ¿ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ¿ homo, sicut foenum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno, * et usque in aetérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in caelo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, cui Chérubim et Séraphim Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis putas, major est in regno caelórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. *Comm. in c.* 18. *Matth.*

POST invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis putas, major est in regno caelórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex aequalitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse praelátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus : ídeo intérrogant, quis major sit in regno caelórum?

℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte, et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Cantáte ei cánticum novum : bene psállite ei in vociferatióne. Angelus.

Lectio viij.

NISI efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum caelórum. Non praecípitur Apóstolis, ut aetátem hábeant parvulórum, sed ut innocéntiam : et quod illi per annos póssident, hi possídeant per indústriam : ut malítia, non sapiéntia párvuli sint. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno caelórum. Sicut iste párvulus (cujus vobis exémplum tríbuo) non persevérat in

iracúndia, non laesus méminit, non videns pulcram mulíerem delectátur, non áliud cógitat, et áliud lóquitur : sic et vos, nisi talem habuéritis innocéntiam, et ánimi puritátem, non potéritis regnum caelórum intráre.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Et confitébor.

Lectio ix.

VIDETE ne contemnátis unum ex his pusíllis : quia Angeli eórum in caelis semper vident fáciem Patris mei. Magna dígnitas animárum, ut unaquaeque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypsi Joánnis: Angelo Ephesi, et reliquárum Ecclesiárum scribe haec. Apóstolus quoque praecipit, velári cápita feminárum in Ecclésiis propter Angelos.

℟. Te sanctum Dóminum in excélsis laudant omnes Angeli, dicéntes : * Te decet laus, Et honor, Dómine. ℣. Chérubim quoque et Séraphim Sanctus proclámant, et omnis caelicus ordo, dicéntes. Te decet. Glória Patri. Et.

Ante Laudes, ℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

IN LAUDIBUS.

Aña. Dum proeliarétur Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia. Psalmus. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo, audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus Deo nostro.

Aña. Archángele Míchaël, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

Aña. Angeli Dómini Dóminum benedícite in aetérnum.

Aña. Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes caelórum, laudáte Dóminum de caelis, allelúia.

Capit. Significávit. ut supra in Vesperis, pag. 734.

Hymnus.

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Auctor humáni géneris, et rector,
Nobis aetérnum tríbue benígnus
Scándere caelum.
Angelum pacis Míchaël ad istam
Caelitus mitti rogitámus aulam :
Nobis ut crebro veniénte crescant
Próspera cuncta.

Angelus fortis Gábriel, ut hostem
Pellat antíquum, vólitet ab alto,
Saepius templum véniens ad istud
Vísere nostrum.

Angelum nobis médicum salútis
Mitte de caelis Ráphaël, ut omnes
Sanet aegrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.

Hinc Dei nostri Génitrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et beáta
Cóncio tota.

Praestet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo.
Amen.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Ad Benedictus, Aña. Factum est siléntium in caelo, dum draco commítteret bellum : et Míchaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum. Significávit. ut supra, pag. 734.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúia, allelúia. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Apoc.* 12.

FACTUM est proelium magnum in caelo : Míchaël, et Angeli ejus proeliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non praevaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in caelo.

℟. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. Allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Capitulum. *Apoc.* 5.

AUDIVI vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, * Allelúia, allelúia. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia. Glória Patri. In conspéctu.

℣. **Adoráte Deum.** ℟. **Omnes Angeli ejus.**

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Dum proeliarétur.** j. Laudum. Psalmi de Dominica, pag. 89. et loco ultimi, Psalm. 137. **Confitébor tibi.** pag. 109.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Archángeli Michaélis interventióne suffúlti, te Dómine deprecámur, ut quos honóre proséquimur, contingámus et mente, allelúia.**

Infra Octavam ad Benedíctus, et ad Magnificat, Añae ut in die.

Infra Oct. quando dicitur in Matutino, Aña. **Stetit Angelus.** dicatur ℣. **Ascéndit fumus.** et e converso.

DIE XXX. SEPTEMBR.

S. Hieronymi Presbyt. Conf. ac Doct. Eccl.
Totum Duplex.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiae tuae in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es : praesta quaesumus, ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 28.

ABET argéntum, venárum suárum princípia : et auro locus est, in quo conflátur. Ferrum de terra tóllitur : et lapis solútus calóre, in aes vértitur. Tempus pósuit ténebris, et universórum finem ipse consíderat, lápidem quoque calíginis, et umbram mortis. Dívidit torrens a pópulo peregrinánte, eos, quos oblítus est pes egéntis hóminis, et ínvios. Terra, de qua oriebátur panis in loco suo, igni subvérsa est. Locus sapphíri lápides ejus, et glebae illíus aurum.

Lectio ij.

SEMITAM ignorávit avis, nec intúitus est eam óculus vúlturis. Non calcavérunt eam fílii institórum, nec pertransívit per eam leaena. Ad sílicem exténdit manum suam, subvértit a radícibus montes. In petris rivos excídit, et omne pretiósum vidit óculus ejus. Profúnda quoque fluviórum scrutátus est, et abscóndita in lucem prodúxit.

Lectio iij.

SAPIENTIA vero ubi invenítur? et quis est locus intelligéntiae? Nescit homo prétium ejus, nec invenítur in terra suáviter vivéntium. Abyssus dicit : Non est

in me : et mare lóquitur : Non est mecum. Non dábitur aurum obrízum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatióne ejus. Non conferétur tinctis Indiae colóribus, nec lápidi sardónycho pretiosíssimo, vel sapphíro. Non adaequábitur ei aurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vasa auri.

In secundo Nocturno.

Partim ex ipso S. Hier. partim ex gravissimis Script.

Lectio iv.

HIERONYMUS, Eusébii fílius, Stridóne in Dalmátia natus, Romae adoléscens baptizátus est, et in liberálibus disciplínis a doctíssimis viris erudítus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit, ubi pios áliquot, et in divínis lítteris erudítos viros cóluit. Mox Thráciam, Pontum, Bithyniam, Galátiam, Cappadóciam lustrans, per Cilíciam in Syriam descéndit : ubi in ea erémi parte, quae inter Syros et Saracénos vastum límitem ducit, mónachi institútum ardénti stúdio exércuit. Présbyter a Paulíno Epíscopo Antióchiae factus, Constantinópolim proféctus, Gregório Nazianzéno doctóre, sacras lítteras dídicit.

Lectio v.

ELAPSIS áliquot annis, cum sanctis Epíscopis Paulíno et Epiphánio Romam venit, ubi Dámaso Pontífici ab epístolis fuit. Verum prístinae solitúdinis ardóre succénsus, in Oriéntem revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini praesépe, in monastério, quod a Paula Romána exstrúctum erat, caeléstem quamdam vitae ratiónem instítuit. Ad ipsum, uti ad oráculum, ex ómnibus terrae pártibus Scriptúrae sacrae quaestiónes explicándae referebántur. Latíne, Graece, Hebráice, et Chaldáice perítus, omnes pene scriptóres legit, infatigábili stúdio in legéndo ac scribéndo perpétuo usus.

Lectio vj.

HAERETICOS acérrimis libris exagitávit. Vetus Testaméntum ex Hebraeo convértit. Novum jussu Dámasi Graecae fídei réddidit, magna étiam ex parte explicávit. Multa praetérea Latíne réddidit scripta virórum doctórum, et ipse áliis próprii ingénii monuméntis Ecclésiam illustrávit. Ac demum, fracta labóribus, morbis, ac stúdiis senectúte, Honório imperánte, ad aetérnam felicitátem commigrávit. Hujus egrégias laudes, cum omnes sint admiráti, potíssimum sanctus Augustínus non semel magnífice praedicávit : quem ab Oriénte usque ad Occidéntem instar lámpadis resplenduísse commémorat.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vos estis sal terrae. ut in Comm. Doct. pag. lxiij.

DOMINICA PRIMA OCTOBRIS.

In Festo SS. Rosarii B. M. V.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Haec est Regína Vírginum, quae génuit Regem, velut rosa decóra : Virgo Dei génitrix, per quam repérimus Deum, et hóminem : alma Virgo intercéde pro nobis ómnibus. Psalmus. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Eccli.* 39.

OBAUDITE me divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte.

℟. j. Súmite psaltérium. pag. 749.

Hymnus.

CAELESTIS aulae núntius,
Arcána pandens Núminis,
Plenam salútat grátia
Dei paréntem Vírginem.

Virgo propínquam sánguine
Matrem Joánnis vísitat,
Qui clausus alvo géstiens,
Adésse Christum núntiat.

Verbum, quod ante saecula
E mente Patris pródiit,
E Matris alvo vírginis
Mortális infans náscitur.

Templo puéllus sístitur,
Legíque paret Légifer :
Hic se Redémptor, páupere
Prétio redémptus, ímmolat.

Quem jam dolébat pérditum,
Mox laeta Mater ínvenit,

Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.
Sit Trinitáti glória,
Quae sacra per mystéria
Orántibus det grátiam,
Qua consequántur glóriam.
Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii ora pro nobis. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. Speciósa facta est, et suávis in delíciis virginitátis, sancta Dei Génitrix : quam vidéntes fíliae Sion vernántem in flóribus rosárum, et líliis convállium, beatíssimam praedicavérunt, et regínae laudavérunt eam.

Oratio.

DEUS, cujus Unigénitus per vitam, mortem, et resurrectiónem suam nobis salútis aetérnae praemia comparávit : concéde quaesumus, ut haec mystéria sanctíssimo Rosário beátae Maríae Vírginis recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Completorium, super Psalm. Aña. Virgo María. ut in Nativitate B. M. V. p. 685.

Ad Nunc dimittis, Aña. Corde et ánimo. ibid.

Praedictae Añae dicantur ad Complet. per totam Octavam, etiam in festis Sanctorum.

Pari modo duae Strophae María mater grátiae. et Glória tibi Dómine. dicantur per Oct. in fine omnium Hymnorum ejusdem metri (exceptis propriis Rosarii) nisi aliter notetur.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Solemnitátem Rosárii Vírginis Maríae celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus.

IN monte olívis cónsito
Redémptor orans, prócidit,
Moeret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguinis.
A proditóre tráditus,
Raptátur in poenas Deus,
Durísque vinctus néxibus,
Flagris cruéntis caeditur.
Intéxta acútis séntibus,
Coróna contuméliae,
Squalénti amíctum púrpura,
Regem corónat glóriae.
Molis crucem ter árduae,
Sudans, anhélans, cóncidens,
Ad montis usque vérticem
Gestáre vi compéllitur.
Confíxus atro stípite
Inter sceléstos ínnocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spíritum.
Sit Trinitáti glória. etc. ut supra, in Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. Angelus Gábriel nuntiávit Maríae, et concépit de Spíritu sancto. Psalmi de Communi Virg. pag. lxxj.

Aña. Intrávit María in domum Zacharíae, et salutávit Elísabeth.

Ant. Péperit fílium suum primogénitum, et reclinávit eum in praesépio.

℣. Sancta Dei Génitrix, virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 24.

N ómnibus réquiem quaesívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio, et ante saecula creáta sum, et usque ad futúrum saeculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Súmite psaltérium jucúndum, in insígni die solemnitátis vestrae : * Et exsultáte Vírgini adjutríci nostrae. ℣. Cantáte ei cánticum novum : annuntiáte inter gentes glóriam ejus. Et exsultáte.

Lectio ij.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosae in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae.

℟. Vidi speciósam ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inaestimábilis odor erat nimis : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : circúmdata varietáte. Et sicut.

Lectio iij.

EGO mater pulcrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei. In me grátia omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes saeculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient : et qui bibunt me, adhuc sítient.

Qui audit me, non confundétur : et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

℟. Quae est ista, quae procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? Vidérunt eam fíliae Sion, et beátam dixérunt : * Et regínae laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Et regínae. Glória Patri. Et regínae.

In secundo Nocturno.

Aña. Cum indúcerent Jesum paréntes ejus, ut sísterent eum Dómino : Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Aña. Requiréntes Jesum paréntes ejus, invenérunt illum post tríduum in médio doctórum.

Aña. Coepit contristári, et factus est sudor ejus in horto, sicut guttae sánguinis.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Lectio iv.

CUM Albigénsium haeresis, sacrosánctae Matris Dei dignitáti potíssimum inféssta, in regióne Tolosátium ímpie grassarétur, beatíssimus Pater Domínicus, qui eo témpore Praedicatórum Ordinis fundaménta jecit, in eam haeresim debellándam totus incúmbens, ob idque beatíssimam Vírginem assíduis précibus interpéllans, ab ipsa monétur, ut Rosárium omni mentis fervóre praedicet, velut singuláre ad everténdas haereses, et vítia exstinguénda praesídium. Coepit ergo deínceps incredíbili cum animárum fructu salubérrimum Rosárii institútum per beátum Domínicum promulgári : quem ejus auctórem fuísse, Leo Décimus, Pius Quintus, Gregórius Tertiusdécimus, et Sixtus Quintus Apostólicis diplomátibus profiténtur.

℟. Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri : fecísti viríliter : * Quia cunctas haereses sola interemísti. ℣. Pulcra es et decóra, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Quia.

Lectio v.

EST autem Rosárium, sive Psaltérium, sacra quaedam fórmula precándi Deum in honórem beátae Maríae : qua per quíndecim salutatiónis angélicae décades, interjécta síngulis oratióne Domínica, quíndecim praecípua redemptiónis humánae mystéria piis meditatiónibus percenséntur. Inter innúmeros porro ejus fructus mérito navális ea victória celebrátur, quam anno Dómini millésimo quingentésimo septuagésimo primo, die séptima Octóbris, quae Domínica fuit, ad Naupáctum Achái-

ci sinus de Turcárum classe longe potentiòri, christiáni príncipes reportárunt. Nam cum eo die sodalitátes Rosárii sólitas preces ac processiónes habérent, eas pie créditum est pro christiána classe plúrimum profuísse.

℟. Déxtera tua magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua confrégit inimícos: * Submérsi sunt in aquis veheméntibus, et opéruit eos mare. ℣. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Submérsi.

Lectio vj.

ILLUD étiam ipsum Gregórius Tertiusdécimus lítteris Apostólicis apérte testátus est. Quocírca Clemens Octávus Apostólica auctoritáte confírmans festum Rosárii, Domínica prima Octóbris ab eódem Gregório proptérea institútum, públicis Ecclésiae tábulis haec inscribénda praecépit: Die séptima Octóbris, Commemorátio sanctae Maríae de Victória, quam Pius Quintus Póntifex Máximus ob insígnem victóriam a Christiánis bello nawáli, ejúsdem Dei Genitrícis auxílio, hac ipsa die de Turcis reportátam, quotánnis fíeri instítuit: et Gregórius Tertiusdécimus, prima hujus mensis Domínica die, ánnuam solemnitátem Rosárii ejúsdem beatíssimae Vírginis celebrándam decrévit.

℟. Signum magnum appáruit in caelo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Dábitur cápiti tuo augméntum gratiárum, et coróna ínclyta próteget te. Et in cápite. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit.

Aña. Mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt super caput ejus.

Aña. Crucis impérium super húmerum ejus: regnávit a ligno Deus.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* I.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Sermo de S. Maria.

AD commendatiónem grátiae suae, et ad destructiónem humánae sapiéntiae, Deus de fémina, sed vírgine,

dignátus est carnem assúmere, ut símilem símili rédderet, contrárium contrário curáret, pestíferam spinam evélleret, peccáti chirógraphum potentíssime delèret. Heva spina fuit, María rosa éxstitit. Heva spina vulnerándo, María rosa ómnium afféctus mulcéndo. Heva spina infígens ómnibus mortem, María rosa reddens salutíferam ómnibus sortem. María rosa fuit cándida per virginitátem, rubicúnda per caritátem. Cándida carne, rubicúnda mente : cándida virtútem sectándo, rubicúnda vítia calcándo. Cándida afféctum purificándo, rubicúnda carnem mortificándo : cándida Deum diligéndo, rubicúnda próximo compatiéndo.

℟. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : * Et flores mei fructus honóris et honestátis. ℣. Ego mater pulcrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei. Et flores.

In serm. de Aquaeductu.

Lectio viij.

VERBUM caro factum est, et hábitat jam in nobis. Hábitat in memória nostra, hábitat in cogitatióne, quia usque ad ipsam descéndit imaginatiónem. Quonam modo, inquis? Nimírum jacens in praesépio, in virgináli grémio cubans, in monte praedicans, in oratióne pernóctans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos, et in inférno ímperans : seu étiam tértia die resúrgens, et Apóstolis loca clavórum, victóriae signa, demónstrans, novíssime coram eis caeli secréta conscéndens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitátur?

℟. Surge, própera amíca mea : jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : * Flores apparuérunt in terra nostra. ℣. Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum. Flores.

Lectio ix.

QUIDQUID horum cógito, Deum cógito, et per ómnia est Deus meus. Haec ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam judicávi eructáre memóriam suavitátis : quóniam in hujuscémodi núcleis virga sacerdotális copióse prodúxit, quam in supérnis háuriens, ubérius nobis María refúdit. In supérnis plane, et ultra Angelos : quae Verbum ex ipso Patris corde suscépit.

℟. Obaudíte me divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte. * Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte. ℣. Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam. Quasi. Glória Patri. Quasi.

Ante Laudes. ℣. Regína sacratíssimi Rosárii ora pro nobis. ℟. Ut digni. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. Laetáre Virgo mater, allelúia : surréxit Christus de sepúlcro, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Ascéndit Deus in jubilatióne : et Dóminus in voce tubae, allelúia.

Aña. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia.

Aña. Assúmpta est María in caelum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum, allelúia.

Aña. Exaltáta est Virgo María super choros Angelórum : et in cápite ejus coróna stellárum duódecim, allelúia.

Capit. Obaudíte me. ut in Vesperis, pag. 747.

Hymnus.

JAM morte victor óbruta
Ab ínferis Christus redit,
Fractísque culpae vínculis,
Caeli reclúdit límina.

Visus satis mortálibus,
Ascéndit ad caeléstia,
Dextraeque Patris ássidet,
Consors patérnae glóriae.

Quem jam suis promíserat,
Sanctum datúrus Spíritum,
Linguis amóris ígneis
Moestis alúmnis ímpluit.

Solúta carnis póndere
Ad astra Virgo tóllitur,
Excépta caeli júbilo,
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almae Paréntis vérticem :
Throno propínqua Fílii,
Cunctis creátis ímperat.

Sit Trinitáti glória,
Quae sacra per mystéria
Orántibus det grátiam,
Qua consequántur glóriam.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et praelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedict. Aña. Solemnitátem hodiérnam sanctíssimi Rosárii Genitrícis Dei Maríae devóte celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Et dicitur per totam Oct. etiam in festis Sanctorum.

Ad Tertiam, Capitulum. Obaudíte. ut supra in Vesp. pag. 747.

℟℟. Horar. ut in Nativitate B. M. V. pag. 690.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 30.

FLORETE flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam : collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosae in Jéricho.

PR.ED. II. 48.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Laetáre.** j. Laudum. Psalmi de Comm. Virg. pag. **lxxxj.**

Capitulum ut in j. Vesperis, pag. **747.**

Hymnus.

TE gestiéntem gáudiis,
Te sáuciam dolóribus,
Te jugi amíctam glória,
O Virgo mater, pángimus.

Ave redúndans gáudio,
Dum cóncipis, dum vísitas,
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium.

Ave dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas, crucémque Fílii
Perpéssa, princeps mártyrum.

Ave in triúmphis Fílii,
In ígnibus Paráclíti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Veníte gentes, cárpite
Ex his rosas mystériis,
Et pulcri amóris ínclytae
Matri corónas néctite.

Sit Trinitáti glória. ut supra, in Laudibus.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii ora pro nobis.

Ad Magnificat, Aña. **Beáta mater, et intácta virgo, gloriósa Regína mundi, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sacratíssimi Rosárii solemnitátem.**

PER OCTAVAM.

Ad Benedictus, vel ad Memoriam, Aña. **Speciósa.** ut supra, pag. 748.

Ad Magnificat, vel ad Mem. Aña. **Sancta María vírginum piíssima, súscipe vota servulórum assídua : lapsos érige, errántes córrige, treméntes corróbora, pusillánimes confórta : ut tibi semper referámus laudes, quam Dei summi cólimus Genitrícem.**

OCTAVA
sanctissimi Rosarii.
Solemnis.

In j. Nocturno, Lectiones de Apost. Dom. curr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CUM, beáto Domínico morte in caelum recépto, célebris Rosárii consuetúdo, vel hóminum negligéntia, vel daemonis arte paulátim coepísset excídere, ut pene jam exstíncta viderétur : sacratíssima Virgo, imménso circúmdata lúmine, fratri Aláno Británno, exímio concionatóri, se viséndam exhíbuit, atque mónuit, ut tum ipse, tum ejus sócii Praedicatóres collápsam sacri Rosárii devotiónem totis víribus restitúere conaréntur.

Lectio v.

FIDEM étiam fratri Aláno affirmávit caelórum Regína, hoc genus orándi promptum ac fácile, esse sibi gratíssimum, et ad impetrándam divínam misericórdiam accom-

modatíssimum, pópulis salutáre, et contra quaevis advérsa praesens auxílium. Sed et Priórem convéntus Praedicatórum Colóniae civitátis éadem sanctíssima Virgo, ad eúmdem instaurándum sacrum ritum, cum se illi fecísset conspícuam, veheménter accéndit.

Lectio vj.

VIX verbis éxprimi potest, quantum praedicatióne et ópera Fratrum Praedicatórum divína ista devótio in christiáno pópulo fúerit ubíque propagáta : quot quantaeque in honórem Dei Genitrícis sub Rosárii nómine fundátae sint societátes, in quas príncipes, reges, imperatóres, atque Ecclésiae Praesides pro summo ducunt honóre cooptári.

In tertio Nocturno.

Lectio vij.

ROMANI étiam Pontífices innúmeris Indulgéntiis, privilégiis, favóribus, atque grátiis sacrum hoc Rosárium egrégie ornárunt. Inter quos Leo Décimus hujus institúti ritum, modúmque orándi tribus diébus cujúslibet hebdómadae ad honórem Dei, et beatíssimae Vírginis, conjúnctim vel divísim, Apostólica auctoritáte confirmávit, ac Indulgéntias omnes per suos praedecessóres eídem concéssas, de novo largítus est : quod etiam céteri ejus successóres liberalíssime praestitérunt.

Lectio viij.

GREGORIUS vero Tertiusdécimus, post commemorátum ínclytum illum de Turcis Rosárii ope reportátum triúmphum : Ad tantae, inquit, victóriae, caelitus proculdúbio concéssae, memóriam conservándam, et ad grátias Deo, et beatíssimae Vírgini agéndas, festum solémne sub nuncupatióne Rosárii in prima Domínica mensis Octóbris, síngulis annis, perpétuis futúris tempóribus, per univérsi orbis partes in ecclésiis, in quibus altáre vel capélla Rosárii fúerit, ab ómnibus et síngulis utriúsque sexus Christi fidélibus sub Dúplicis majóris Offício, ad instar aliárum solémnium festivitátum, de Apostólicae potestátis plenitúdine, celebrándum et sanctificándum decérnimus.

Lectio ix.

SED ipsa potíssimum divíni hujus institúti invéntrix Deípara María, hoc idem mirífice fovet et amplíficat, cultóres ejus innúmeris grátiis cúmulat, et claríssimis miráculis illústrat. Hanc ítaque sanctíssimam caelórum Regínam, Dei matrem, et peccatórum advocátam, sub hoc salubérrimo ritu assídue venerémur, tántaque in nos per

sacrosánctum Rosárium liberáliter ab ejus Fílio colláta benefícia, grata memória ita prosequámur, ut ejus tandem úberes fructus in caeléstí regno perpétuo cónsequi mereámur.

DIE I. OCTOBRIS.

SS. Eustachii et sociorum Martyrum.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et sociórum ejus natalítia cólere; da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Eodem die fiat Mem. in j. Vesperis et Laudibus, S. Remigii Episc. et Conf.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Remígii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

USTACHIUS, qui et Plácidus, génere, ópibus, et militári glória inter Romános insígnis, sub Trajáno imperatóre magístri mílitum títulum méruit. Cum vero sese aliquándo in venatióne exercéret, ac fugiéntem mirae magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repénte inter consisténtis ferae córnua excélsam atque fulgéntem Christi Dómini e cruce pendéntis imáginem : cujus voce ad immortális vitae praedam invitátus, una cum uxóre Theopísta, ac duóbus párvulis fíliis Agápito et Theopísto, christiánae milítiae nomen dedit.

Lectio v.

MOX ad visiónis prístinae locum, sicut ei Dóminus praecéperat, regréssus, illum praenuntiántem audívit, quanta sibi deínceps pro ejus glória perferénda essent. Quocírca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in summam egestátem redáctus est. Cumque clam se subdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primum, deínde étiam líberos sibi miserabíliter eréptos, ingémuit. Tantis obvolútus aerúmnis, in regióne longínqua, víllicum agens, longo témpore delítuit : donec caeléstí voce recreátus, ac nova occasióne a Trajáno conquisítus, íterum bello praefícitur.

Lectio v.

ILLA in expeditióne, líberis simul cum uxóre insperáto recéptis, victor Urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed paulo post inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constantíssime rénuit. Cumque váriis ártibus ad Christi fidem eju-

rándam frustra tentarétur, una cum uxóre et líberis leónibus objícitur. Horum mansuetúdine concitátus imperátor, aeneum in taurum, subjéctis flammis candéntem, eos immítti jubet, ubi divínis in láudibus consummáto martyrio, duodécimo Kaléndas Octóbris ad sempitérnam felicitátem convolárunt : quorum illaesa córpora, religióse a fidélibus sepúlta, póstmodum ad ecclésiam, eórum nómine eréctam, honorífice transláta sunt.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Descéndens Jesus.** de Comm. plur. Mart. pag. **xlix.**

DIE II. OCTOBRIS.

SS. Angelorum Custodum.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Angelis suis.** j. Laudum. Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. **j.**

Capitulum. *Exodi* 23.

CCE ego mittam Angelum meum, qui praecédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

℟. iij. **In conspéctu géntium.** pag. **760.**

Hymnus.

CUSTODES hóminum psállimus Angelos,
Natúrae frágili quos Pater áddidit
Caeléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.
Nam quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia, péllere nítitur,
Quos caelo Deus ádvocat.
Huc custos ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.
Sanctae sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex haec régitur, cujus in ómnia
Regnat glória saecula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Aña. **Omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápiunt salútis.**

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et aetérna societáte gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Angelórum Dóminum * Veníte adorémus.

Hymnus. Custódes hóminum. ut supra in Vesperis, pag. 757.

In primo Nocturno.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Dóminus Deus caeli et terrae, ipse mittet Angelum suum coram te.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimae meae : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ¿ paravérunt sagíttas suas in pháretra,* ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

Aña. Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum,* et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Bene ambulétis, et Dóminus sit in itínere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De libro Exodi.

Lectio j. *Cap.* 23.

ECCE ego mittam Angelum meum, qui praecédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes : quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quae loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Praecedétque te Angelus meus.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te : ut custódiant te in ómnibus viis tuis. * In mánibus portábunt te : ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. In mánibus.

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ij. *Cap.* 1.

FACTUM est verbum Dómini ad Zacharíam fílium Barachíae, fílii Addo, prophétam, dicens : Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quae erant in profúndo : et post eum equi rufi, várii, et albi. Et dixi : Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me : Ego osténdam tibi quid sint haec. Et respóndit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit : Isti sunt, quos misit Dóminus ut perámbulent terram.

℟. Respóndit Angelus Dómini, et dixit : Dómine exercítuum * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem, et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

Lectio iij. *Cap.* 2.

ET levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir, et in manu ejus funículus mensó-

rum. Et dixi : Quo tu vadis? Et dixit ad me : Ut métiar Jerúsalem, et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum : Curre, lóquere ad púerum istum dicens: Absque muro habitábitur Jerúsalem prae multitúdine hóminum, et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu : et in glória ero in médio ejus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte, et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In secundo Nocturno.

Psalmus 18.

AELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ¿ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite, et cantáte ei.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. Tollens se Angelus Dómini, qui praecedébat castra Israël, ábiit post eos.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináminí : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos:* et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : et erípiet eos.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat. *Serm.* 12.

Lectio iv.

NGELIS suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis. Quis enim, quibus, de quo, quid mandávit? Studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriae hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis, tam próxime sibi cohaeréntibus, et vere domésticis Dei mandávit de te.

℟. Vivit ipse Dóminus, *Quóniam custodívit me Angelus ejus et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem. ℣. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

SED quid, putas, mandávit de te? Ut custódiant te. Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro praeséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Caute ámbula, ut vidélicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo praesénte, quod vidénte me

non audéres. An praeséntem esse dúbitas, quem non vides? Si fidem cónsulas, ea tibi angélicam probat praeséntiam non deésse.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría, et sóciis ejus in fornácem : et excússit flammam ignis de fornáce, * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et non.

Lectio vj.

ADSUNT ígitur Angeli, et adsunt tibi, non modo tecum, sed étiam pro te. Adsunt, ut prótegant; adsunt, ut prosint. Quid sub tantis custódibus timeámus? Nec superári, nec sedúci, minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt; quid trepidámus? Tantum sequámur eos, adhaereámus eis, et in protectióne Dei caeli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, et tribulátio véhemens imminére, ínvoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne. Incláma eum, et dic : Dómine salva nos, perímus.

℟. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos. ℣. In dilectióne sua, et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus saeculi. Et Angelus. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fecit.

Conféssio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae géntium, ¿ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra, ¿ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi,et ómnia,quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus, * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino:* et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus : audívit, et laetáta est Sion.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilae juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi,* fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in aetérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem caeli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ¿ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ¿ homo, sicut foenum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno, * et usque in aetérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in caelo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis putas, major est in regno caelórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 18.

NONNISI revérsos in natúram puerórum introíre regnum caelórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum, animaeque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiae fidem

nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt : non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicae circumferémus.

℟. Machabaeus, et qui cum eo erant, cognoscéntes expugnári praesídia, * Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israël. ℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent, Jerosólymis appáruit praecédens eos eques in veste cándida. Cum.

Lectio viij.

VAE huic mundo a scándalis. Humílitas passiónis, scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, aetérnae glóriae Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait, veníre scándala : quia ad sacraméntum reddéndae nobis aeternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Tu Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia : * Et nunc dominátor caelórum mitte Angelum tuum bonum ante nos in timóre, et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et nunc.

Lectio ix.

VIDETE ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Arctíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos praecípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quae pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum praesunt fidélium oratiónibus. Praeésse Angelos, absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad aetérnum et invisíbilem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Et confitébor. Glória Patri. Et confitébor.

Ante Laudes, ℣. Muro inexpugnábili protectiónis tuae custódi nos, Angele Dei. ℟. Et armis tuae poténtiae prótege nos semper.

IN LAUDIBUS.

Aña. Angelis suis Deus mandávit de te : ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, cui Chérubim et Séraphim Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Aña. Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui est in caelis.

Aña. Benedíctus Deus, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum.

Aña. Laudáte Deum omnes Angeli ejus : laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. Ecce ego. ut supra in Vesperis, pag. 757.

Hymnus.

ORBIS patrátor óptime,
Qui quidquid est, poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia :
Adésto supplicántium
Tibi reórum coetui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus :
Tuúsque nobis Angelus,
Eléctus ad custódiam,
Hic adsit, a contágio
Ut críminum nos prótegat :
Nobis dracónis aemuli
Versútias extérminet,
Ne rete fraudeléntiae
Incáuta nectat péctora.
Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus :
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.
Deo Patri sit glória,
Qui quos redémit Fílius,
Et sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat. Amen.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Ad Benedictus, Aña. Revérsus est Angelus, qui loquebátur in me, et suscitávit me, quasi virum, qui suscitátur a somno suo.

Ad Tertiam, Capitulum. Ecce ego. ut supra, pag. 757.

℟℟. Horarum, ut in festo S. Michaëlis, pag. 744.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Exodi* 23.

NEC contemnéndum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo.

AD NONAM.

Capitulum. *Exodi* 23.

SI audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quae loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te : praecedétque te Angelus meus.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Dominica, pag. 89. et loco ultimi, Ps. 137. Confitébor tibi. pag. 109.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Sancti Angeli custódes nostri, deféndite nos in proelio : ut non pereámus in treméndo judício.

DIE III. OCTOBRIS.

B. Joannis Massias Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Joánnem Confessórem, grátiae tuae ubertáte praevéntum, in húmili vitae génere morum candóre floréscere voluísti : da nobis, quaesumus, ita ejus vestígia pérsequi, ut ad te puris méntibus perveníre mereámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. ut in Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES ex compátris nómine, uti fertur, Massías dictus, in óppido Rivéra Palentínae dioecésis in Hispánia ex Joánne de Arcas, et Agnéte Sanchez, avíta nobilitáte claris, sed ob vários instábilis fortúnae casus mundi honóribus ac divítiis destitútis, morum tamen candóre claríssimis, ortum hábuit anno millésimo quingentésimo octogésimo quinto. Primo aetátis lustro nondum perácto, mentem senílem jam habuísse videbátur. In eo quippe et perféctus ratiónis usus, et moráles virtútes ádeo effulgébant, ut ómnibus esset admiratiónis et gáudii. Spretis enim pueríIibus nugis et oblectaméntis, Deíparae Vírgini Rosárii Regínae se totum dicávit. Ter in die ejus Psaltérium recitáre ánimo sibi propósuit, pro semetípso scílicet, pro peccatórum conversióne, et pro animábus piaculáribus flammis addíctis : quem morem toto vitae suae cursu, nec sine máximo emoluménto, retínuit. Statim ac per aetátem lícuit, ad Poeniténtiae et Eucharistíae sacraménta accédere ferventíssimo amóris ardóre in delíciis hábuit. Sermónes divínis de rebus libéntius excípiens, eísdem párvulos erúdiens, eórum corda ad pietátem efformábat.

Lectio v.

PARENTIBUS brevi témporis spátio orbátus, sub pátrui disciplína relíctus, in pascéndis óvibus sibi commíssis adolescéntiam perégit. Hoc in húmili vitae génere magis magísque aetérno animárum Pastóri placére stúduit, ut inter oves déxterae suae perpétuo collocári mererétur. Contemplátis in visióne caeléstis pátriae mansiónibus, egréssus de terra et cognatióne sua, permúltis Indiárum regiónibus peragrátis, ubíque relínquens

sanctitátis suae vestígia, Limam regálem urbem tandem pervénit. Abdicátis fortúnae bonis, sudóre vultus sui comparátis, ad coenóbium sanctae Maríae Magdalénae Poeniténtis convolávit, lácrymis orans, ut inter alúmnos, quos Convérsos vocant, sancti Patriárchae Domínici reciperétur. Voti compos factus, exácto summa cum laude tirocínio, solémnibus votis Deo se árctius mancipávit. Nihil áliud dein optátius in corde hábuit, quam perfécta próprii múneris satisfactióne réddere Altíssimo vota sua; quod ut plénius cónsequi posset, jejúniis, cilíciis, férreis flagéllis corpus suum cruentábat, et mentem diu noctúque divinárum rerum meditatióne fovébat. Mira constántia molestíssimos morbos, hominúmque convícia ac injúrias non solum, sed furéntes daemonum ímpetus per duódecim et ámplius annos ádeo tolerávit, ut semper victor ac triumphátor de eórum nequíssimis ártibus eváserit.

Lectio vj.

DE proximórum salúte cupidíssimus, a via justítiae errántes mónitis ac précibus in viam salútis revocábat, et ad Dei amórem excitábat. Míseros, aegrótos, ac paupérrimos, quorum bis centum in die alébat, se ipso carióres habens, iis flexis génibus inservíre, véstibus atque emendicáta pecúnia eos recreáre, et humilióra quaeque ministéria exércens, opem illis conférre satagébat. Tam sublímis Joánnis sánctitas quidem méruit, ut magnífice illustrarétur a Deo. Hinc divíno spíritu afflátus futúra praedíxit, de augústis fídei mystériis, licet illitterátus, sapientíssime loquebátur. Arcána collóquia cum caelítibus frequénter tenére, non raro miránda prodígia operári, et sublátus a terra divínas perfectiónes contemplári saepe saepius visus est. Jam vero caelo matúrus, tot ac tantis heróicis virtútibus clarus, gravi morbo corréptus, Ecclésiae Sacraméntis munítus, praenuntiáto mortis suae die, férrea ad lumbos praecínctus caténa, óculis in caelum sublátis, et divínae caritátis igne consúmptus, ex hac ploratiónis valle ad immortálem glóriam advolávit, décimo sexto Kaléndas Octóbris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, aetátis suae sexagésimo primo. Quem Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus, ante et post óbitum fulgéntem signis, inter Beatórum fastos solémni ritu adscrípsit, et festum de beáto Joánne cum Offício et Missa ab univérso Fratrum Praedicatórum Ordine, nec non dioecési Limána et Palentína benígne celebrári indúlsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** ut in Comm. Conf. non Pont. p. **lxvj.**

DIE IV. OCTOBRIS.

S. P. Francisci Conf.

Ordinis Minorum Fundat.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Francíscus vir cathólicus, et totus apostólicus, Ecclésiae tenéri fidem Románae dócuit, Presbyterósque mónuit prae cunctis reveréri.** Psalm. **Laudáte, púeri.** cum ceteris, pag. **j.**

Capitulum. *Galat.* 6.

RATRES, Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. ix. **Mihi absit.** pag. 775.

Hymnus.

PROLES de caelo pródiit,
Novis utens prodígiis :
Caelum caecis apéruit,
Siccis mare vestígiis :
Spoliátis Ægyptiis,
Transit dives, sed páuperis
Nec rem nec nomen pérdidit,
Factus felix pro míseris.
Assúmptus cum Apóstolis
In montem novi lúminis,
In paupertátis praediis
Christo Francíscus íntulit :
Fac tria tabernácula;
Petri secútus stúdia,
Cujus exémplo nóbili
Sponte relíquit ómnia.
Legi, Prophétae, grátiae
Gratum gerens obséquium,
Trinitátis offícium
Festo solémni célebrat :
Dum réparat virtútibus
Hospes triplex hospítium,
Et beatárum méntium
Dum templum Christo cónsecrat.
Domum, portam, et túmulum
Pater Francísce vísita,
Et Hevae prolem míseram
A somno mortis éxcita. Amen.

Infra Oct. SS. Rosarii, in j. Vesperis et ad Matutinum post ultimam Stroph. Hymni add. **María mater grátiae.** et **Glória tibi Dómine.** in Laudibus vero dicitur tantum **María mater grátiae.** ante ult. Stropham.

℣. **Ora pro nobis beáte Pater Francísce.**

Ad Magnificat, Aña. **O stupor et gáudium, o judex homo méntium, tu nostrae milítiae currus et auríga. Ignea, praeséntibus transfigurátum frátribus in solári spécie, vexit te quadríga. In te signis rádians, in te ventúra núntians, requiévit spíritus duplex Prophetárum. Tuis asta pósteris, Pater Francísce, míseris; nam incréscunt gémitus óvium tuárum.**

Orátio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Patris nostri Francísci méritis, fetu novae prolis

amplíficas : tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, et caeléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regi, quae fecit ópera, Christo confiteántur : * Cujus in sancto vúlnera Francísco renovántur.

Hymnus.

IN caelésti collégio
Novus colléga cólitur :
In Sanctórum rosário
Novéllus flos prodúcitur.
Francíscus florens grátia,
Forma factus humílium,
Laetus potítur glória,
Sortis consors sublímium.
Metit de sparso sémine
Plenae messis manípulum,
Fallens sub terrae tégmine
Nostrae salútis aemulum.
Hic carnis supercílium
Legi subjécit spíritus :
Mundum vicit, et vítium,
Se victo, victor ínclytus.
Linguae manus praeámbula
Verbo parávit sémitam :
Et ampleetúntur saecula
Doctrínam facto próditam.
In paupertátis praedio
Minórum plantans víneam,
Osténdit magistério
Vitae vivéndi líneam.
Ad aetérnas divítias
Turbam alléxit páuperum,
Quos ad caeli delícias
Lingua vocávit óperum.
Vita, doctrína splénduit,
Resplendet et miráculis :
Sic praefuit, quod prófuit,
Viva lucérna pópulis.
Summi Regis palátio
Doctor loca discípulos :
Salútis privilégio
Christi praemúni fámulos.
De ténebris misériae,
Sequáces stellae praeviae,
Quaerámus Patrem grátiae,
Consórtes tandem glóriae.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Hic vir de vanitátibus dum cógitat frequénter, divínis charismátibus praevéntus est cleménter. Psalmi de Communi Conf. pag. lj.

Aña. Excélsi dextrae grátia in dies confortátus, caeli suspírat praemia, quae tenet nunc beátus.

Aña. Edóctus autem caelitus per visum, per languóres, mundi contémnit pénitus thesáuros et honóres.

℣. Pósuit me sibi quasi in signum. ℟. Circúmdedit me lánceis suis.

Lectiones de Apostolo, Si spíritu vívimus, ut in festo SS. Stigmatum ejusdem S. Francisci, die xvij. Septembris, pag. 713.

℟. j. Francíscus ut in públicum cessat negotiári, in agrum mox Domínicum secédit meditári : * Invéntum evangélicum thesáurum vult mercári. ℣. Deum quid agat únicum consúltans, audit caelicum insígne sibi dari. Invéntum.

℟. ij. In Dei fervens ópere, statim ut sua vendit, paupéribus impéndere pecúniam inténdit : * Quae gravi suo póndere cor líberum offéndit. ℣. Quam formidánte páupere Presbytero recípere, abjéctam vilipéndit. Quae.

℟. iij. Dum pater hunc perséquitur, latens dat locum irae; constánter post aggréditur in públicum prodíre : * Squalénti vultu cérnitur, putátur insaníre. ℣. Luto, saxis impétitur : sed pátiens vir nítitur, ut surdus pertransíre. Squalénti. Glória Patri. Squalénti.

In secundo Nocturno.

Aña. Pertráctum domi vérberat plus cunctis furens pater : objúrgans vincit, cárcerat, quem furtim solvit mater.

Aña. Jam liber patris fúriae non cedit effrenáti, clamans se voluntárie pro Christo mala pati.

Aña. Ductus ad loci Praesulem, sua patri resígnat : nudúsque manens, éxsulem in mundo se desígnat.

℣. Sagíttae tuae infíxae sunt mihi. ℟. Et confirmásti super me manum tuam.

Ex Commentáriis sancti Bonaventúrae Epíscopi.

Lectio iv.

RANCISCUS de vallis Spoletánae pártibus civitáte Assísii trahens oríginem, primúmque Joánnes vocátus a matre, dehinc Franciscus a patre, vocatiónis quidem patérnae vocábulum ténuit, sed et rem matérni nóminis non relíquit. Licet enim inter vanos fúerit hóminum fílios juveníli aetáte nutrítus in vanis, et post aliquálem litterárum notítiam, lucratívis mercatiónum deputátus negótiis : supérno tamen sibi assisténte praesídio, nec inter lascívos júvenes post carnis petulántiam ábiit, nec inter cúpidos mercatóres sperávit in pecúnia et thesáuris. Inerat namque júvenis Francísci praecórdiis divínitus índita cum lenitáte mansuetúdinis quaedam ad páuperes miserátio liberális : quae secum ab infántia crescens, tanta cor illíus benignitáte repléverat, ut jam Evangélii non surdus audítor, omni propóneret se peténti tribúere, máxime si divínum allegáret amórem. In ipso namque juventútis flore, firma se Dómino sponsióne constríngens, quod nunquam (si possibílitas afforet) peténtibus pro amóre Dómini se negáret : dum promíssum tam nóbile usque ad mortem serváre non déstitit, ad copiosióra in Deum dilectiónis et grátiae increménta pervénit.

℟. Dum seminúdo córpore laudes decántat gállice zelátor novae legis, latrónibus in némore * Respóndet sic prophétice : Praeco sum magni Regis. ℣. Audit in nivis frígore pro-

jéctus : Jace rústice, futúrus pastor gregis. Respóndet.

Lectio v.

VERUM licet huic júgiter in corde ipsíus divíni amóris vigéret ignículus: ignorábat adhuc adoléscens, curis terrénis implícitus, caeléstis allocutiónis arcánum : donec facta manu Dómini super eum, et castigátus fuit extérius prolíxi languóris gravédine, et clarificátus intérius sancti Spíritus unctióne. Corpóreis póstmodum víribus utcúmque resúmptis, ménteque mutáta in mélius, cum mílitem quemdam, nóbilem quidem génere, sed ínopem rebus, óbvium insperáto habuísset occúrsu : generósi Regis, et páuperis Christi memor efféctus, tanta fuit erga virum pietáte permótus, ut decéntia, quae sibi de novo paráverat, induménta depóneret, illúmque prótinus, se nudáto, vestíret. Nocte vero sequénti, cum se sopóri dedísset, palátium spatiósum et magnum, cum militáribus armis crucis signáculo insignítis, is, pro cujus amóre míliti egéno subvénerat, dignatíva sibi revelatióne monstrávit : necnon visa ómnia sua fore, militúmque suórum, si crucis Christi vexíllum constánter assúmeret, sub asseveratiónis certitúdine repromísit.

℟. Amícum quaerit prístinum, qui spretum in coenóbio tunícula contéxit : contémptu gaudens hóminum, * Leprósis fit obséquio, quos ántea despéxit. ℣. Sub typo trium Ordinum, tres nutu Dei praevio ecclésias eréxit. Leprósis.

Lectio vj.

EX tunc a públicae negotiatiónis tumúltu se súbtrahens, solitária loca quaerébat amíca moeróribus. In quibus cum gemítibus inenarrabílibus incessánter inténderet, post longam precum instántiam, qua sibi perfectiónis sémitam a Dómino postulábat osténdi, ad votum exaudíri proméruit. Una quippe diérum, dum sic sequestrátus oráret, appáruit ei Christus Jesus véluti cruci confíxus, eídem tam efficáciter íngerens Evangélicum illud : Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me; ut mentem ipsíus intrínsecus, et incéndio dilectiónis adúreret, et absínthio compassiónis impléret. Nam et ad praemíssae visiónis contúitum liquefácta est ánima ejus, et memória passiónis Christi viscéribus cordis ipsíus ádeo impréssa medúllitus : ut et Crucifíxi plagas óculis mentis intérius quasi júgiter cérneret, et vix extérius a lacrymósis gemítibus contanéri valéret.

℟. Audit in Evangélio, quae suis Christus lóquitur, ad praedicándum missis : Hoc,

inquit, est quod cúpio. * Laetánter his inníttitur, memóriae commíssis. ℣. Non utens virga, cálceo, nec pera, fune cíngitur, duplícibus dimíssis. Laetánter. Glória Patri. Laetánter.

In tertio Nocturno.

Aña. Cor verbis novae grátiae sollícitus appónit, verbúmque poeniténtiae simplíciter propónit.

Aña. Pacem, salútem núntiat in spíritus virtúte, veraeque paci sóciat longínquos a salúte.

Aña. Ut novis Sancti mérita remuneréntur natis, his nova tradit mónita, viam simplicitátis.

℣. Manus meae stillavérunt myrrham. ℟. Et dígiti mei pleni myrrha probatíssima.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine caeli et terrae, quia abscondísti haec a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
Quae est 38. *alias* 39. *in Matth. sup. hoc Evang.*

ONFITEOR tibi, hic signíficat, grátias ago tibi. Grátias ago, inquit, quia abscondísti haec a sapiéntibus, et prudéntibus : sapiéntes autem hic vocat Scribas et Pharisaeos. Haec porro dicit, ut discípulos alacrióres reddat, et osténdat quanta consecúti sint piscatóres, a quibus illi omnes excidérunt. Cum vero sapiéntes vocat illos, non de vera et laudábili sapiéntia lóquitur, sed de illa, quam videbántur ex gravitáte consecúti : idcírco non dixit, Revelásti stultis, sed párvulis, sincéris scílicet, ac simplícibus; ostendítque illos, non solum quod digni non essent, sed jure étiam haec non esse adéptos. Nosque per ómnia docet, ut a supérbia fugiámus, sed simplicitátem sectémur. Deínde cum per ea, quae díxerat, ipsis desidérium indidísset, suámque ineffábilem poténtiam demonstrásset : tunc vocávit illos, dicens : Veníte ad me omnes, qui laborátis, et oneráti estis, et ego refíciam vos.

℟. Carnis spicam contémptus área. Franciscus terens, calcans térrea, * Granum purum, excússa pálea, summi Regis intrat in hórrea. ℣. Vivo pani morte junctus, vita vivit vita functus. Granum.

Lectio viij.

VENITE, non ut poenas éxpetam, sed ut peccáta solvam : veníte, non quod glória vestra égeam, sed quod salútem vestram sítiam. Ego, inquit, refíciam vos. Non ait,

salvos fáciam, sed quod multo magis est, in omni quiéte constítuam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum meum suáve est, et onus meum leve. Ne timeátis, inquit, cum jugum audítis, suáve quippe est : ne formidétis quia dixi onus, leve quippe est. Et quómodo supra dixit : Angústa est porta, et arcta via? Nempe si segnis sis, si remíssus; at si supra dicta perféceris, leve erit onus : idcírco nunc illud hujúsmodi esse dixit. Quómodo autem id perfícitur? Si fúeris húmilis, mansuétus, et modéstus.

℟. De paupertátis hórreo sanctus Francíscus sátiat turbam Christi famélicam, in via ne defíciat : * Iter pandit ad glóriam, et vitae viam ámpliat. ℣. Pro paupertátis cópia regnat dives in pátria, reges sibi substítuens, quos hic ditat inópia. Iter.

Lectio ix.

JUGUM enim meum suáve est, et onus meum leve. Ita et Paulus suádet dicens : Momentáneum et leve tribulatiónis, mire et supra modum aetérnum glóriae pondus operátur. Et quómodo leve est onus, ínquies, cum dicat : Nisi quis ódio habúerit patrem, et matrem; et qui non tollit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus; et qui non renúntiat ómnibus, quae póssidet, non potest meus esse discípulus : cum júbeat ipsam quoque ánimam ódio habére? Te Paulus dóceat, dicens: Quis nos separábit a caritáte Christi? Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Et : Non sunt condígnae passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quae revelábitur in nobis. Dóceant te, qui a conséssu Judaeórum post mille vérbera redíbant gaudéntes, quia digni hábiti fúerant pro nómine Christi contuméliam pati.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℣. Ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Per. Glória Patri. Per.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte Pater Francísce.

IN LAUDIBUS.

Aña. Sanctus Francíscus praeviis oratiónum stúdiis quid fáciat instrúctus, non sibi soli vívere, sed áliis profícere vult Dei zelo ductus. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis, pag. xj.

Aña. Hic praedicándo círcuit, et quem non homo dócuit, fit doctis in stupórem : virtútum verba lóquitur, novúmque nova séquitur milítia ductórem.

Aña. Tres Ordines hic órdinat : primúmque Fratrum nóminat Minórum : pauperúmque fit Dominárum médius : sed Poeniténtum tértius sexum capit utrúmque.

Aña. Doctus doctríce grátia, doctus experiéntia, quae sunt perfectiónis : haec fratres docet ómnia, tam factis, quam frequéntia mellífluі sermónis.

Aña. Laudans laudáre mónuit, laus illi semper ádfuit, laus, inquam, Salvatóris : invítat aves, béstias, et creatúras álias ad laudem Conditóris.

Capitulum. Fratres, Mihi. ut supra, pag. 770.

Hymnus.

PLAUDE turba paupércula,
Patre ditáta páupere :
Laudis propína pócula,
Sacro depréssa úbere.

Hic simplex, rectus, húmilis,
Pacis cultor amábilis,
Lumen in vase fíctili
Ardens, lucens in frágili.

Vili contéctus tégmine,
Sancto caléscens Flámine,
Inter caeli charísmata,
Christi recépit stígmata.

Carnem mundúmque cónterens,
Hostes malígnos próterens,
Auream victor méruit,
Auréolam dum dócuit.

Pauper, nudus egréditur,
Caelum dives ingréditur :
Spargit virtútum múnera,
Ægris proflígat vúlnera.

Verórum Pater páuperum,
Nos páuperes fac spíritu :
Consórtes redde súperum,
Eréptos ab intéritu.

Patri, Nato, Paráclito
Decus, honor, et glória :
Sancti sint hujus mérito
Nobis aetérna gáudia.
Amen.

℣. Cor meum, et caro mea. ℟. Exsultavérunt in Deum vivum.

Ad Benedictus, Aña. O Martyr desidério, Francísce, quanto stúdio compátiens hunc séqueris, quem passum libro réperis, quem aperuísti! Tu cóntuens in áere Seraph in cruce pósitum, ex tunc in palmis, látere, et pédibus effígiem fers plagárum Christi. Tu gregi tuo próvide, qui post felícem tránsitum, dirae prius et lívidae, glorificátae spéciem carnis praetendísti.

AD TERTIAM.

Capitulum. Fratres, Mihi.

℟. Pósuit me sibi quasi in signum, * Allelúia, allelúia. Pósuit. ℣. Circúmdedit me lánceis suis. Allelúia. Glória Patri. Pósuit.

℣. Sagíttae tuae infíxae sunt mihi. ℟. Et confirmásti super me manum tuam.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Galat.* 6.

ET quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei.

℟. Sagíttae tuae infíxae sunt mihi, * Allelúia, allelúia. Sagíttae. ℣. Et confirmásti super me manum tuam. Allelúia. Glória Patri. Sagíttae.

℣. Manus meae stillavérunt myrrham. ℟. Et dígiti mei pleni myrrha probatíssima.

AD NONAM.

Capitulum. *Galat.* 6.

De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. Manus meae stillavérunt myrrham, * Allelúia, allelúia. Manus. ℣. Et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. Allelúia. Glória Patri. Manus.

℣. Cor meum, et caro mea. ℟. Exsultavérunt in Deum vivum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Communi Conf. pag. xxviij.

Capitulum. Fratres, Mihi. ut in j. Vesp. pag. 770.

Hymnus.

Decus morum, dux Minórum,
Francíscus tenens praemium,
In te vite datur vitae,
Christe Redémptor ómnium.

Plaudat frater, regnat Pater,
Concívis caeli cívibus :
Cedat fletus, psallat coetus,
Exsúltet caelum láudibus.

Demptum solo, datum polo
Signórum probant ópera :
Ergo vivit, nam adívit
Ætérna Christi múnera.

Pro terrénis votis plenis
Repórtat dona glóriae :
Quem decóras, quem honóras,
Summae Deus cleméntiae.

Hunc sequántur, huic jungántur,
Qui ex Ægypto éxeunt :
In quo duce, clara luce
Vexílla Regis pródeunt.

Regis signum ducem dignum
Insígnit manu, látere :
Lux accédit, nox recédit,
Jam lucis orto sídere.

Est dux fidus, clarum sidus,
Ducit, relúcet, dévia
Devitándo, demonstrándo
Beáta nobis gáudia.

Mina gregem dux ad Regem,
Collísor hostis cállidi :
Nos condúcas, et indúcas
Ad cenam Agni próvidi.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Francísce. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. O virum mirábilem in signis et prodígiis, languóres cum daemóniis quóslibet pelléntem! Dat aurem suis ávium praedicans silvéstrium verbis intendéntem. O vitam laudábilem, qua fidem sic magníficat, sed et multos vivíficat mórtuos defúnctus! Francísce nos caeléstium fac consórtes cívium, quibus es conjúnctus.

PER OCTAVAM.

Ad Benedictus, Aña. Sancte Francísce própera, veni Pater, accélera ad pópulum, qui prémitur, et téritur sub ónere, pálea, luto, látere : et sepúlto Ægyptio sub sábulo, nos líbera, carnis exstíncto vítio.

Ad Magnificat, Aña. Salve sancte Pater, pátriae lux, forma Minórum, virtútis spéculum, recti via, régula morum : carnis ab exsílio duc nos ad regna polórum.

Si propter translationem, contigerit fieri Officium de S. Francisco infra Oct. Lect. iij. in Matut. erit seq.

Lectio iij.

INSIGNIS sectátor crucifíxi Jesu vir Dei Francíscus a suae conversiónis primórdiis tanta disciplínae rigiditáte carnem crucifigébat cum vítiis, motúsque sensuáles tam stricta frenábat modéstiae lege, ut vix necessária súmeret sustentatióni natúrae. Nam cocta cibária sanitátis témpore vix admittébat, et raro; admíssa vero, aut commistióne cíneris intérdum faciébat amára, aut áquei superinfusióne liquóris ut plúrimum reddébat insípida. Quam vero districtam in potu parcitátem serváverit, carnem suam a vino ábstrahens, ut transférret ánimam ad sapiéntiae lucem, hinc líquido valémus advértere, quod et de aqua frígida, cum sitis aestuábat ardóre, vix audébat ad sufficiéntiam bíbere. Nuda humus, ut saepius, lectus erat lassáto corpúsculo : cervícal, lapis vel lignum; vestísque simplex, rugósa et híspida, teguméntum : pro eo quod experiéntia certa didícerat, hostes malígnos duris et ásperis in fugam convérti; delicátis autem et móllibus ad tentándum fórtius animári.

OCTAVA

S. P. Francisci. Solemnis.

Omnia ut in die, praeter sequentia.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura currente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SANCTUS Francíscus tránsitum suum longe ante praescívit : diéque óbitus imminénte, dixit frátribus, sui córporis tabernáculum deponéndum in próximo, quemádmodum demonstrátum sibi fúerat a Christo. Biénnio ítaque ab impressióne sacrórum stígmatum, anno vidélicet a sua conversióne vigésimo, ad sanctam Maríam de Portiúncula se deférri popóscit : ut ubi per Vírginem matrem Dei spíritum concéperat perfectiónis et grátiae, ibídem mortis solúto débito, ad bravíum perveníret retributiónis aetérnae. Perdú-

ctus autem ad locum praefátum, ut veritátis exémplo monstráret, quod nihil erat ei commúne cum mundo, in illa infirmitáte tam gravi super nudam humum se totum nudátum depósuit : quátenus hora illa extréma, in qua póterat adhuc hostis irásci, nudus luctarétur cum nudo. Décubans sic in terra et púlvere nudátus athléta, manu sinístra dextri láteris vulnus, ne viderétur, obtéxit : faciéque seréna sólito more leváta in caelum, inténdens illi glóriae totus, magnificáre coepit Altíssimum, pro eo quod expedítus ab ómnibus, liber jam transíret ad ipsum.

Lectio v.

HORA dénique sui tránsitus jam instánte, omnes fratres exsisténtes in loco ad se fecit vocári, et eos consolatiónis verbis pro sua morte demúlcens, patérno afféctu ad divínum est hortátus amórem. Possessiónem quoque paupertátis et pacis hereditária ipsis successióne relínquens et legans, ut se ad aetérna proténderent, ac contra mundi hujus munírent perícula, vigilánter admónuit : et ad crucifíxi Jesu perfécte sectánda vestígia, omni, qua pótuit, efficácia sermónis indúxit. Circumsedéntibus vero fíliis coram páuperum Patriárcha, cujus jam caligáverant óculi, non senectúte, sed lácrymis, vir sanctus caecútiens, et morti jam próximus, exténdit super eos manus in modum crucis bráchiis cancellátis, pro eo quod hoc signum semper amábat : et ómnibus frátribus, tam praeséntibus quam abséntibus, in Crucifíxi virtúte ac nómine benedíxit.

Lectio vj.

POSThaec Evangélium secúndum Joánnem ab illo loco, Ante diem festum Paschae, sibi legi popóscit, ut in eo vocem Dilécti pulsántis audíret, a quo solus eum jam páries carnis disjungébat. Tandem cunctis in eum complétis mystériis, orans et psallens, vir beátus obdormívit in Dómino, et ánima illa sanctíssima, carne solúta, in aetérnae claritátis abyssum absórpta est. Ipsa tunc hora unus ex frátribus et discípulis ejus, vir útique sanctitáte famósus, ánimam illam felícem conspéxit, sub spécie stellae praefúlgidae, cándida subvéctam nubécula, super aquas multas in caelum trámite recto conscéndere : útpote quae consciéntiae nitóre candéscens, et meritórum praerogatíva refúlgens, tam efficáciter sursum ferebátur affluéntia gratiárum, et deiformitáte virtútum, ut a visióne caeléstis lucis et glóriae nec módicum retardári valéret.

In iij. Nocturno, legatur Homilia Dom. curr. Si vero jam lecta fuerit, dicantur sequentes Lectiones.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine caeli et terrae, quia abscondísti haec a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 12. *de Verbis Apostoli, cap.* 7. *et* 8.

DISCITE a me, inquit, quóniam mitis sum, et húmilis corde. Quid tamen fecit propter te? Semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Ecce propter te Deus factus est homo : et non te vis agnóscere, cum sis homo? Ecce propter te Deus factus est homo sine peccáto : et non vis te agnóscere cum peccáto, ut vénias ad illum, qui ait : Veníte ad me omnes, qui laborátis, et oneráti estis, et ego vos refíciam?

Lectio viij.

TOLLITE jugum meum super vos. Tulísti hoc jugum? Tulísti? Sentis te habére sessórem? Tulísti hoc jugum? Dicis : Tuli. Sentis te habére sessórem? Sentis te habére rectórem? Séntio, inquis. Illi ergo dic : Gressus meos dírige secúndum verbum tuum. Regit te sub jugo suo, et sub sárcina sua. Ut enim sárcina ejus sit tibi levis, et jugum ejus suáve : ille tibi amórem inspirávit. Amánti suáve est, non amánti durum est. Amánti suáve est : Dóminus dedit suavitátem.

Lectio ix.

AN forte, quia venísti áudiens, Veníte ad me; hoc ipsum tibi arrogáre conténdis, quia venísti? Ecce, inquis, veni ad illum arbítrio meo, voluntáte mea. Quia veni, réficit me; quia veni, jugum suum impónit mihi suáve; quia dat amórem, sárcinam suam levem impónit mihi amánti et diligénti. Haec ómnia fecit in me; sed quia veni ad eum. Ergo hoc sapis, quia venísti : tu tibi hoc praestitísti? Quid enim habes, quod non accepísti? Quómodo venísti? Credéndo venísti, sed nondum pervenísti. Adhuc in via sumus. Vénimus, sed nondum pervénimus. Vis nosse quia et hoc praestitum est tibi? Ipsum audi vocántem : Nemo venit ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum.

DIE V. OCTOBRIS.

SS. Placidi ac soc. Mart.

Simplex. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Plácidum cum só-

ciis suis per martyrii palmam ad regna sidérea sublevásti : concéde propítius, ut quod in eórum festivitáte depóscimus, ipsórum intercessióne cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit.

In secundo Nocturno.

Ex Leone Ostiensi, et aliis, ac Rom. Brev.

Lectio iv.

LACIDUS, Romae Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, et sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína, et monásticae vitae institútis profécit, ut inter praecípuos illíus discípulos numerarétur. Oratióni, lectióni, ac meditatióni assídue vacans, compunctiónis spíritu copiósas lácrymas effundébat. In Quadragésima Domínico die, ac Féria tértia, et quinta, pane tantum et aqua conténtus, áliis diébus nihil omníno sumébat. Quadragesimáli per totam vitam cibo, et cilício, vino nunquam, usus est.

Lectio v.

A SANCTO Benedícto in Sicíliam missus, eo in itínere caecum illuminávit, paralyticum curávit, claudo gressum, muto loquélam restítuit, surdum simul caecum et mutum, quin et álium daemoníacum liberávit : alíaque fecit complúra mirácula. Ubi vero pervénit, constrúcto in honórem sancti Joánnis Baptístae monastério juxta Messánae portum, ibi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit.

Lectio vj.

EJUS viséndi causa cum eo veníssent Eutychius et Victorínus illíus fratres, et Flávia virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine, qui capto monastério, cum Plácidum et céteros nullo modo addúcere potuísset, ut Christum negárent, ipsum, fratrésque illíus ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus Diáconus, Faustus, alíique trigínta mónachi martyrii agónem felíciter consummárunt, tértio Nonas Octóbris, anno salútis quingentésimo trigésimo nono.

In iij. Nocturno. Homilia in Evang. Sedénte. ut in festo SS. Mart. Januarii et soc. pag. 717.

DIE VI. OCTOBRIS.

S. Brunonis Confessoris.

Duplex. Oratio.

SANCTI Brunónis Confessóris tui, quaesumus Dómine, intercessiónibus adjuvémur : ut qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus; ejus méritis et

précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

Mem. diei octavae Simpl. S. Michaëlis Archangeli in utrisque Vesperis et in Laudibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BRUNO Carthusiánae Religiónis institútor, Colóniae Agrippínae natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúrae sanctitátis praeferens, morum gravitáte, puerília illíus aetátis, divína favénte grátia, declínans, ádeo excélluit, ut jam inde monachórum Pater, vitaeque anachoréticae futúrus instaurátor agnoscerétur. A paréntibus génere ac virtúte claris Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophíae ac theologíae stúdiis profécit, ut doctóris ac magístri munus in utráque facultáte sit adéptus, nec multo post, ob egrégias ipsíus virtútes, Ecclésiae Rheménsis canonicátu potítus.

Lectio v.

ELAPSIS áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónem Epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui causa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse, quos eádem nocte véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suae dioecésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno Secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consíliis ac doctrína Póntifex in tot illis Ecclésiae calamitátibus per áliquot annos usus est, donec Bruno, recusáto Rhegiénsi Archiepiscopátu, discedéndi facultátem obtínuit.

Lectio vj.

IGITUR solitúdinis amóre erémum quamdam apud Squíllacum in Calábriae fínibus pétiit. Quo in loco, cum ipsum orántem Rogérius comes Calábriae inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam cánibus, reperísset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére et cólere impénse coepit. Nec liberálitas sine praemio fuit. Cum enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magíster pródere statuísset, Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus,nec sanctitáte minus quam doctrínae fama clarus, obdor-

mívit in Dómino, sepultúsque est in monastério sancti Stéphani ab ipso Rogério constrúcto, ubi hácteuus honoríﬁce cólitur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Et réliqua.

Homilía sancti Brunónis Confessóris.

Ex Serm. 5. *de Confessoribus.*

NON possunt álii esse lucérnae ardéntes, nisi illi qui lumbos praecínctos habent. Lucérnae quidem esse possunt : ardéntes esse non possunt. Nisi enim ignis inférior exstinguátur, supérior lucére non potest. Inférior ignis luxúria est; supérior vero quis álius, nisi grátia Spíritus sancti? Lucérnae autem ipsi sunt, qui nisi continéntiam et castitátem habúerint, non lumen et claritátem, sed ténebras minístrant, et caecitátem. Caecus enim si caecum dúxerit, ambo in fóveam cadunt, Dómini senténtia est. Qui autem lucérna ardens esse vult, lumbos praecíngat, continéntiam et castitátem custódiat.

Lectio viij.

SIC enim praecínctos esse opórtet, qui Salomónis custódiunt lectum. Lectus Salomónis est Ecclésia; illíus vídélicet Salomónis, qui ait : Ecce plus quam Sálomon hic. Unde illi bene praecíncti sunt, qui super femur suum, suum gládium habent : illum vidélicet gládium, quo castíssima Judith Holoférnem interfécit. Apóstolus enim non solum Epíscopos et Sacerdótes, verum étiam omnes Christiános, sanctos, castos, et continéntes esse jubet, cum dicit : Qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui solútus est ab uxóre, non ducat uxórem.

Lectio ix. *Ex Serm.* 7.

SEQUITUR : Beáti servi illi, quos cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes. Si ad últimum advéntum respiciámus, et bonos et malos omnes vigilántes invéniet. Non erit tunc tempus dormiéndi, sive boni sive mali áliquid agéndi, sed solúmmodo timéndi, et judícium exspectándi. Ergo dum tempus habémus, cum Apóstolo operémur bonum ad omnes. Hoc est enim vigiláre, in bonis opéribus perseveráre. Illa ánima dormit, immo quasi mórtua jacet, quae négligens et desidiósa est, et

nihil boni operátur. Ille bene vigilábat, qui ait: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Iste enim non solum vigilábat, sed et vigilándo Deum laudábat.

DIE VII. OCTOBRIS.

B. Matthaei Carrerii Conf. Ordinis Praedicat.

Duplex. Oratio.

EXCITA Dómine in córdibus nostris crucis et passiónis amórem : ut beáti Matthaei intercessióne et exémplo, dolórum Christi partícipes efficiámur, et glóriae : Qui tecum vivit.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** de Comm. Conf. non Pont. pag. **lxiv.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ATTHAEUS ex nóbili Carreriórum família, piis paréntibus Mántuae ortus est. Adoléscens Praedicatórum institútum in pátria ampléxus, aspérrimam vitae ratiónem íniit, quam etsi Superiórum nutu aliquándo mitigáverit, mira tamen fuit, dum vixit, potus cibíque abstinéntia. Siléntii item et solitúdinis tenax ádeo, ut quoad lícuit, vix e cella prodíret, ac nonnísi de Deo, rebúsque divínis loquerétur. Puritátem ánimi et córporis mirífice cóluit : humilitáte cum primis excélluit, ab ináni glória, quam subtíle vítium appelláre consuéverat, veheménter abhórrens. In divínis láudibus persolvéndis tanto aestuábat pietátis ardóre, ut extra se rapi saepe viderétur.

Lectio v.

AD apostólicae praedicatiónis munus, quo ad mortem usque se exércuit, jugi stúdio, assiduáque oratióne se comparábat. Ferventíssimus illi animárum zelus, quo gravíssimos peccatóres ad viam salútis revocávit. Proximórum aerúmnis veheménter ádeo commovebátur, ut seípsum in servitútem aliquándo déderit pro vírgine quadam, una cum matre ab iníquo praedóne intercéptis, rediménda : quam ille tamen exímiam viri caritátem admirátus, utrámque et illum libertáte donávit.

Lectio vj.

JUGI altissimáque divinárum rerum contemplatióne defíxus, praesértim dum Sacris operarétur, in lácrymas solvebátur. Dolórum Christi, ántequam e vita migráret, párticeps fíeri veheménter optábat, votíque compos efféctus est. Nam cum mente in Domínicam passiónem erécta, ejus cálicem admovéri sibi eníxe flagitáret, cor suum quasi acúta sagítta transfíxum eo sensit dolóre, ut exánimis pene defíceret. Quo signo horam sibi imminére suprémam praeséntiens, Sacraméntis Ecclésiae

devotíssime suscéptis, ac vénia a Superióre humíliter petíta, placidíssime exspirávit Viglévani in Insúbria, anno salútis millésimo quadringentésimo septuagésimo. Miráculis statim post mortem inclaréscere, et magna frequéntia coli coepit. Quibus Xystus Quartus permótus, duodécimo ab ejus óbitu anno, ipsíus córporis translatiónem, atque in divínis Offíciis commemoratiónem fíeri indúlsit. Benedíctus vero Décimus quartus ejus Offícium et Missam in Ecclésiis Mantuána et Viglevanénsi, atque univérso Praedicatórum Ordine celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxvj.

DIE VIII. OCTOBRIS.

Sanctae Birgittae Viduae.

Simplex. Oratio.

DOMINE Deus noster, qui beátae Birgíttae per Fílium tuum unigénitum secréta caeléstia revelásti : ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempitérnae glóriae tuae gaudére laetántes. Per eúmdem Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BIRGITTA in Suécia, illústribus et piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio propter eam mater erépta est. Decénnis, post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce recénti sánguine perfúsum vidit, et de eádem passióne secum loquéntem : quo ex témpore in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur, ut de ea sine lácrymis cogitáre deínceps nunquam posset.

Lectio v.

ULFONI Neríciae príncipi in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis offícia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piíssima. Paupéribus, et máxime infírmis, domo ad id múneris dicáta, inserviébat quam diligentíssime, illórum pedes sólita laváre et osculári. Cum autem una cum viro suo redíret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlcrum visitáverant, et Atrébati Ulfo gráviter aegrotáret, sanctus Dionysius Birgíttae noctu appáruit, et de maríti salúte, aliísque de rebus, quae futúrae erant, praemónuit.

Lectio vj.

VIRO Cisterciénsi mónacho facto, et paulo post defúncto, Birgítta, audíta Christi voce in somnis, arctiórem vitae formam est aggréssa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monasté-

rium Vastanénse sub régula sanćti Salvatóris, ab ipso Dómino accépta, instítuit. Romam Dei jussu venit, ubi plúrimos ad amórem divínum veheménter accéndit. Inde Jerosólymam pétiit, et íterum Romam; qua ex peregrinatióne cum in febrim incidísset, grávibus per annum íntegrum afflićtáta morbis, cumuláta méritis, praenuntiáto mortis die, migrávit in caelum. Corpus ejus ad Vastanénse monastérium translátum est : et miráculis illústrem Bonifácius Nonus in Sanćtórum númerum rétulit.

In iij. Noćturno, Homilia in Evang. Símile est regnum caelórum thesáuro. ut in Communi nec Virg. nec Mart. pag. xcij.

DIE IX. OCTOBRIS.

SS. Martyrum Dionysii et sociorum ejus.
Totum Duplex.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die beátum Dionysium Mártyrem tuum atque Pontíficem virtúte constántiae in passióne roborásti; quique illi ad praedicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue nobis, quaesumus, ex eórum imitatióne pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In primo Noćturno.

De Aćtibus Apostolórum.
Lectio j. *Cap.* 17.

STANS autem Paulus in médio Areopági, ait : Viri Atheniénses per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Praetériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat : Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quae in eo sunt, hic caeli et terrae cum sit Dóminus, non in manufáćtis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia.

Lećtio ij.

FECITQUE ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terrae, defíniens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quaerere Deum si forte attréćtent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum. In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus : sicut et quidam vestrórum poëtárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus aestimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúrae artis, et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile.

Lectio iij.

ET témpora quidem hujus ignorántiae despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque poeniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in aequitáte, in viro, in quo státuit, fidem praebens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt : Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam vero viri adhaeréntes ei, credidérunt : in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis.

In secundo Nocturno.

Ex Metaphr. et ex vetustis tum Graecis, tum Latinis monumentis, ab Hilduino Abbate, et Hincmaro Rhemensi Episcopo collectis, et ex Romano Brev.

Lectio iv.

DIONYSIUS Atheniénsis, unus ex Areopagítis judícibus, vir fuit omni doctrínae génere instrúctus. Qui cum adhuc in gentilitátis erróre versarétur, eo die, quo Christus Dóminus cruci affíxus est, solem praeter natúram defecísse animadvértens, exclamásse tráditur : Aut Deus natúrae pátitur, aut mundi máchina dissólvitur. Sed cum Paulus Apóstolus véniens Athénas, et in Areopágum ductus, ratiónem reddidísset ejus doctrínae, quam praedicábat, affírmans Christum Dóminum resurrexísse, et mórtuos omnes in vitam reditúros esse : cum álii multi, tum ipse Dionysius in Christum crédidit.

Lectio v.

ITAQUE et baptizátus est ab Apóstolo, et Atheniénsium Ecclésiae praeféctus. Qui cum póstea Romam venísset, a Cleménte Pontífice missus est in Gálliam praedicándi Evangélii causa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus Présbyter, et Eleuthérius Diáconus prosecúti sunt : ubi a Fescénnio praefécto, quod multos ad christiánam religiónem convertísset, ipse cum sóciis, virgis caesus est : cumque in praedicatióne christiánae fídei constantíssime perseveráret, in cratículam subjécto igne injícitur, multísque praetérea supplíciis una cum sóciis cruciátur.

Lectio vj.

SED ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus, Dionysius annum agens supra centésimum, cum réliquis secúri percútitur séptimo Idus Octóbris. De quo illud memóriae próditum est, abscíssum

suum caput sustulísse, et progréssum ad duo míllia pássuum in mánibus gestásse. Libros scripsit admirábiles, ac plane caeléstes, de divínis nomínibus, de caelésti, et ecclesiástica hierarchía, de mystica theología, et álios quosdam. Ejus scripta miráculis fuísse illustráta produntur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Atténdite a ferménto Pharisaeórum. ut in festo SS. Joannis et Pauli, pag. 502.

DIE X. OCTOBRIS.

S. Ludovici Bertrandi Conf. Ord. Praed.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Quasi meridiánus fulgor consúrget tibi ad vésperam : et cum te consúmptum putáveris, oriéris ut lúcifer. Psalm. Laudáte púeri Dóminum. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Apoc.* 14.

IDI álterum Angelum volántem per médium caeli, habéntem Evangélium aetérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, et super omnem gentem.

℟. In nómine meo daemónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : * Et si mortíferum quid bíberint, Non eis nocébit. ℣. Fílios tuos, nec dracónum venenatórum vicérunt dentes : quia misericórdia tua advéniens sanábat illos. Et. Glória Patri. Non.

Hymnus.

DUM Ludovíci glória
Corúscat inter sídera,
Fecúnda Sanctórum parens
Det júbilos Valéntia.

Immo parens Ecclésia
Laetis canóra vócibus
Grates ubíque pérsonet
Pro Núminis cleméntia.

Haec Ludovíci párvuli
Primam rigans infántiam,
Praevénit in dulcédine
Lacténtis innocéntiam.

Haec jugis illi praefuit
Ad usque vitae vésperam,
Armísque poeniténtiae
Perdúxit ad victóriam.

Infra Oct. Rosarii. María mater grátiae.

Sit laus Patri cum Fílio,
Simúlque sancto Flámini :
Laus sit polórum cívibus
In tympanis et cymbalis.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Ludovíce.

Ad Magnificat, Aña. O novi mundi lampas praefúlgida, sancte Ludovíce, qui Indis Evangélium Christi nuntiándo, Apostolórum glóriae consors fíeri meruísti! semper pius exorátor adsis pro nobis apud Deum, qui te elégit.

Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, per córporis mortifica-

tiónem, et fídei praecónium Sanctórum glóriae coaequásti: praesta, ut quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Jubilémus magno Regi, conditóri saeculórum: * In quo vivit Ludovícus, consors glóriae Sanctórum.

Hymnus.

NOCTURNA caeli lúmina,
Suspiriórum cónscia,
Quae Ludovícus aetheri
Mittébat inter vérbera:
Plagas cruéntas dícite,
Flagélla, sulcos, vúlnera,
Quae Sanctus ultro próprium
Vibrábat in corpúsculum.
Fluxit paviménto cruor,
Cellae madébat ámbitus,
Postquam supína lígneus
Luxárat ossa léctulus.
Sed tunc flagéllis lívidum
Supérna lux circúmdabat:
Divaeque binae débilem
Castis levábant bráchiis.

Infra Oct. Rosarii. María mater grátiae.

Laus et perénnis glória
Deo Patri cum Fílio,
Et utriúsque Spíritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Tamquam lignum secus decúrsus aquárum, Ludovícus orbi novo fructum dedit in témpore suo. Psalmi ut in Communi Conf. pag. lj.

Aña. Fremuérunt gentes, simulácra cadunt inánia, dum praedicans Indis pandit Christi magnália.

Aña. Non timébat míllia pópuli se circumdántis, non saxa, clavas, jácula, zelus evangelizántis.

℣. Amávit eum Dóminus.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 5.

SCIMUS enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod aedificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, aetérnam in caelis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quae de caelo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. Ecce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in eo ánima mea: * Dedi spíritum meum super eum. ℣. Bonum est viro, cum portáverit jugum Dómini ab adolescéntia sua. Dedi.

Lectio ij.

AUDENTES ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino: (per

fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et praeséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive praeséntes placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Omnis quidem disciplína in praesénti vidétur non esse gáudii, sed moeróris : at póstea * Fructum pacatíssimum reddit exercitátis per eam. ℣. Pósui vestiméntum meum cilícium, et opérui in jejúnio ánimam meam. Fructum.

Lectio iij.

SCIENTES ergo timórem Dómini homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris maniféstos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis : ut habeátis ad eos, qui in fácie gloriántur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo : sive sóbrii sumus, vobis. Cáritas enim Christi urget nos.

℟. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. * Incurvéntur ante te fílii matris tuae. ℣. Deus odórem notítiae suae manifestat per nos : quia Christi bonus odor sumus Deo. Incurvéntur. Glória Patri. Incurvéntur.

In secundo Nocturno.

Aña. Scitóte quia Dóminus Sanctum suum mirificávit : invocántis cor húmile in tribulatióne dilatávit.

Aña. Justi clamórem intélligens Rex aetérnae majestátis, Ludovícum coronávit scuto bonae voluntátis.

Aña. Dóminus, ut déstruat ultórem et inimícum, perfécit sui nóminis laudem per Ludovícum.

℣. Justum dedúxit Dóminus.

Lectio iv.

LUDOVICUS Bertrándus, Valéntiae in Hispánia Tarraconénsi honéstis piísque paréntibus natus, ab ipsa pene infántia, sanctitátis ac poeniténtiae tirocínium inchoávit. Exácta pueritia, intérdum nuda cubábat humo, noctes saepe ducébat insómnes, ac in pietátis et caritátis offícia sédulus incumbébat. Mundi contémptu, ac religiósae vitae ardóre succénsus, paréntum artes, quibus eum a sancto propósito dimovére conabántur, mira constántia superávit. Sui tandem voti compos efféctus, Praedicatórum Ordini nomen dedit : ubi brevi tantum profécit, ut vel provectióribus ipsis, quamvis tiro, fúerit exémplo. Emíssa professióne, mirum quot et

quantis virtútum increméntis priórem vitae ratiónem cumulárit. Jejúniis, flagéllis, cilíciis, vigiliísque carnem domans, mentem jugi oratiónis pábulo nutriébat : ex quo tantum intérnae ánimi modéstiae ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus óculis ac vultu apparéret.

℟. Linguae in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus : grátias ago Deo meo, quod * Omnium vestrum lingua loquor. ℣. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam : in ipsa laudábo eum : apérui os meum, et locútus sum. Omnium.

Lectio v.

ADHUC júvenis, novitiórum praeféctus institutióni, eos ad omnem verbo et exémplo sanctimóniam effor-mábat. Ad occidentáles Indos evangélicus praedicátor missus, quamvis uno tantum Hispánico uterétur idiómate, eum tamen divérsae atque inter se díssitae natiónes, sua véluti loquéntem lingua, síngulae audiébant : ex quibus innúmeros ad christiánam fidem addúxit. Ibíque venénum, non semel sibi a Bárbaris propinátum, innóxie hausit. Públicam vitiórum objurgatiónem, tamquam in se unum diréctam, nóbilis quidam ultúrus, mortem Ludovíco inténtat, cum stríctus in eum sclopus in Crucifíxi formam repénte convértitur. Quo miráculo nefárius aggréssor permótus, ad sancti viri pedes provolútus, tanti facínoris véniam eníxe deprecátur.

℟. Annuntiávit in géntibus, et audítum fecit : levávit signum crucis in pópulis : confúsa sunt sculptília, * Superáta sunt idóla eórum. ℣. Quod ergo tu signum facis ut videámus, et credámus tibi? Superáta.

Lectio vj.

HUMILITATE ac patiéntia insígnis, illud idéntidem usurpábat : Dómine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in aetérnum parcas. Prophético afflátus spíritu, multa praedíxit. Ignem signo crucis exstínxit, tempestátem sedávit, ferárum ímpetus cohíbuit, mórtuis vitam, caecis visum, claudis gressum, surdis réddidit audítum. Tandem duriόris poeniténtiae labóribus fractus, in morbum íncidit, sacrísque mystériis rite expiátus, migrávit in caelum, séptimo Idus Octóbris, anno millésimo quingentésimo octogésimo primo, aetátis vero suae quinquagésimo quinto. Quem multis étiam post óbitum miráculis clarum, Paulus Quintus Beatórum, Clemens vero Décimus Sanctórum número adscrípsit. Ejus demum festum Alexánder Octávus, instánte rege Cathólico, ab univérso ditiónis ipsíus clero saeculári, sub ritu Dúplici celebrándum decrévit, sanctúmque Confessórem novi

regni Granaténsis Patrónum Apostólica auctoritáte declarávit.

R. Castígo corpus meum, et in servitútem rédigo:* Ne forte cum áliis praedicáverim, ipse réprobus effíciar. V. Dómine, hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in aetérnum parcas. Ne forte. Glória Patri. Ne forte.

In tertio Nocturno.

Aña. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, in montis tabernáculo jam póssidet laetítiam.

Aña. In benedictiónibus dulcédinis praevéntus, nunc cordis desidério perfrúitur conténtus.

Aña. In dolo jurávit némini, cavens a culpárum sorde : ascéndit in montem Dómini, ínnocens mánibus et mundo corde.

V. Justus ut palma florébit.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 29. *in Evang. post initium.*

POTEST omnis creatúrae nómine, omnis nátio géntium designári. Ante étenim dictum fúerat : In viam géntium ne abiéritis; nunc autem dícitur : Praedicáte omni creatúrae : ut scílicet prius a Judaea Apostolórum repúlsa praedicátio, tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suae testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad praedicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

R. Consiliátus sum ut fácerem sapiéntiam, et in faciéndo eam confirmátus sum: * Zelátus sum bonum, et non confúndar. V. Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem. Zelátus.

Lectio viij.

NEQUE étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana praedicántium non veníssent. Séquitur : Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quae in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim, quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Non perímus, semper mortificatiónem Jesu circumferéntes, * Ut et vita Jesu manifestétur in córpore nostro. ℣. Da mihi, Dómine, ut ego móriar pro te, sicut tu dignátus es mori pro me. Ut et vita.

Lectio ix.

SIGNA autem eos, qui creditúri sunt, haec sequéntur : In nómine meo daemónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super aegros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed haec necessária in exórdio Ecclésiae fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse vidémus; et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit : Linguae in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Indue te decóre ejus, quae a Deo tibi est, sempitérnae glóriae : Deus enim osténdet splendórem suum in te, et impónet mitram cápiti * Honóris aetérni. ℣. Conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia : ut cantet tibi glória mea. Honóris. Glória Patri. Honóris.

Ante Laud. ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Mirábilem in altis Dóminum Ludovíce dum affáris, repénte silent mirábiles elatiónes maris. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. In tali servo Dóminum laudent grandes et pusílli : átria ejus in hymnis confitémini illi.

Aña. Ad te de luce vígilans, sitívit ánima ejus, suspírans, et ingéminans : O Deus Deus meus!

Aña. Carmen trium puerórum flamma camíni tímuit : flammas quoque vi signórum Ludovícus cohíbuit.

Aña. Ignis, grando, nix, bélluae, spiritúsque procellárum saepe non ausa tángere Ludovícum Deo carum.

Capitulum. Vidi álterum Angelum. pag. 788.

Hymnus

EN Ludovíci láudibus
Auróra laxat púrpuram :
Nox atra condit pállium,
Festívus albéscit dies.

Sic Ludovícus Indiis
Noctis tenébras díspulit,
Idóla fregit, et cruce
Stitit feróces tígrides.

Bis ob fidem saevíssimi
Hausit venéni pócula :
Sedávit undas aequoris,
Ignísque fixit límitem.

Heróicis virtútibus
Idéa factus Ordini :

Efflans ad astra spíritum,
Exhálat ore lúmina.

Infra Oct. Rosarii. María mater grátiae.

Sit Trinitáti júgiter
Laus et perénnis glória,
Quae Ludovíci fúlgida
Respléndet in victória.
Amen.

℣. Justus germinábit.

Ad Benedictus, Aña. Dóminus Deus Israël visitávit plebem suam, in terris Indiárum mittens ei púerum suum, qui praeíret ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad Tertiam, Capitulum, Vidi álterum. pag. 788.

℟℟. Hor. de Comm. Conf.

AD SEXTAM,

Capitulum. 2. *Cor.* 12.

TAMETSI nihil sum : signa tamen Apostolátus mei facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis, et prodígiis, et virtútibus.

AD NONAM.

Capitulum. *Rom.* 1.

PRO Jesu Christo accépimus grátiam, et Apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Comm. Conf.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Respéxit Dóminus humilitátem servi sui, per quem esuriéntes Indos implévit bonis : et ex hoc beátum hunc dicent omnes generatiónes.

PER OCTAVAM.

Invitatorium, Hymni, etc. ut in die.

Ad Benedictus, vel ad Mem. Aña. Laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur : in multitúdine electórum habébit laudem, et inter benedíctos benedicétur.

Ad Magnificat, vel ad Mem. Aña. Dóminus Deus ejus erat cum eo, et magnificávit eum in excélsum : confortátus est in regno suo.

UNICA DIE

infra Octavam S. Ludovici Bertrandi.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iij.

CETERAS inter virtútes, quibus sancti Ludovíci mentem ornáverat Deus, summa fulsit humílitas, qua se ómnium in virtútibus mínimum, in peccátis máximum praedicábat. Ab inferióribus, atque ab ipsis novítiis de própriis deféctibus admónitus nedum grato ánimo excipiébat, sed seípsum probris ac convíciis onerábat. Summo ánimi dolóre, dum ab áliis honóre exciperétur, afficiebátur. Si quem vel léviter laesísse timuísset, genufléxus véniam rogábat. In ipsis étiam favóri-

bus caeléstibus, divinísque revelatiónibus, própriae semper infirmitátis sensu detinebátur.

OCTAVA

S. Ludovici Bertrandi Conf. Simplex.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iv.

POSTOLICO zelo succénsus beátus Ludovícus, ad occidentáles Indos, repugnántibus licet frátribus et amícis, iter arrípuit, quod non absque miráculo confécit. Précibus a Deo obtínuit, ut pátria lingua usus, ab Indis sine intérprete intelligerétur. Vigílias, sitim, famem, aestum, et frígora in hoc ministério ferens, plúrimos vocávit ad fidem. Visus est saepius in itínere a via secédens, duris se flagéllis caedere. Feras sibi óbvias signo crucis mansuefécit. Stérilem árborem moménto pomíferam fecit, fontémque ex radíce ejus elícuit.

Lectio v.

TUBARAM a Superióribus missus, ut gentes illas Dei cognitióne imbúeret, et sacris initiáret, eórum ómnium infidélium conversiónem fusis ad Deum précibus obtínuit. Daemonem ibi mentíto hábitu eum a sancto ministério dehortántem detéxit, ac dedit in fugam. Idolórum lucos succéndit, státuas commínuit, profános sacerdótes sacro baptísmate tinxit. Tanta apud bárbaros illos grátia et auctoritáte váluit, ut furéntes illos sola praeséntia sedárit; iíque vicíssim abeúntem illum amaríssime fléverint.

Lectio vj.

IN coenóbio Valéntiae Superiórum jussu, invítus licet, Prior constitútus, in cella sancti Vincéntii Ferrérii, régimen ipsi comméndans, ab ejus imágine, coram qua genufléxus orábat, se inclinánte méruit ampléxu honorári. Ut studiórum exercítia accuráte perficeréntur, sédulo invigilábat; cúpiens Religiósos in sanctis aut erudítis exercitatiónibus semper occupári : eorúmque proptérea e claustro éxitum, urgénte dumtáxat necessitáte permittébat. Ostio cubículi sui Apostólicam illam senténtiam, cujus observantíssimus fuit, inscríbi vóluit : Si homínibus placérem, servus Christi non essem.

In iij. Nocturno, Homilia ut in die, vel de Dom. curr.

DIE XI. OCTOBRIS.

In j. Vesperis et Laudibus Mem. S. Leodegarii Episc. et Mart.

Oratio.

LAETETUR Ecclésia tua, Deus, beáti Leodegárii Mártyris tui atque Pontíficis

confísa suffrágiis : atque ejus précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

DIE XII. OCTOBRIS.

B. Jacobi ab Ulma laici, Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Jacóbum Confessórem tuum, humilitátis et obediéntiae virtúte mirabíliter decorásti : ejus intercessióne fac nos terréna despícere, et mandátis tuis júgiter inhaerére. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Communi Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JACOBUS Ulmae in Germánia ex honésta família natus, a patre pie sanctéque educátus, in delíciis habébat conciónes adíre, divinísque Officiis interésse. Adoléscens, annuénte patre, Romam pétiit, ut própius Príncipis Apostolórum, et tot Christi athletárum certámine loca illustrióra contemplarétur. In pátriam rédiens, ubi primum Bonóniam pervénit, divíno consílio factum est, ut prae céteris ecclésiam Ordinis Praedicatórum oratúrus potíssime ingrederétur, ibíque paulátim patris patriaeque oblivíscens, Religiónis sancti Domínici hábitum assúmere constítuit. Lítteris licet mediócriter erudítus esset, tamen ob exímiam suam humilitátem, ex eórum número esse vóluit, qui Convérsi nuncupántur.

Lectio v.

IN Religióne cooptátus, contínuo se totum Deo mancipávit, nec quidquam omísit, quod ad verum illíus cultórem pertinéret. Ita demísse de se sentiébat, ut quamvis perfectióne némini secúndus, ántequam solémnia vota emítteret, ad singulórum génua provolútus, supplíciter, ne suis offénsi criminibus ab eórum consórtio repéllerent, flagitávit. Quae autem profiténdo promíserat, tam constánter servábat, ut mirábile ómnibus obediéntiae, paupertátis, ac patiéntiae exémplar foret. Pudicítiam jejúniis, vigíliis, oratiónibus perpétuo custodívit. Servatóris cruciátus et acerbíssimam mortem multis cum lácrymis contemplabátur : pro vivis ac pro defúnctis assídue preces Deo fundébat. Nihil putábat jucúndius, quam aegrotántibus in monastério inservíre.

Lectio vj.

UT sui Ordinis leges impléret, perpétuum ótio bellum indíxit. Ad tantum ígitur sanctitátis gradum per-

vénit, ut caeléstibus donis cumulári merúerit. Tandem gravíssimis dolóribus patiénter tolerátis, octuagenário major, praeséntiens suae peregrinatiónis finem adveníre, Ecclésiae Sacraméntis piíssime suscéptis, mánibus pedibúsque a semetípso decénter compósitis, felícem efflávit ánimam. Ingens factus est populórum concúrsus ad illíus venerándum corpus, quod separáto in loco tumulátum fuit, et multis claruísse miráculis fertur : unde factum est, ut indeficiéntem cultum obtinúerit. Quem ad haec usque témpora nunquam intermíssum, Leo Duodécimus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto probávit, atque in univérso Praedicatórum Ordine, ac dioecési Bononiénsi, Offícium recitándi, et Missam celebrándi potestátem fecit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de Communi Conf. non Pont. pag. lxvj.

DIE XIII. OCTOBRIS.

S. Eduardi Regis et Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum regem Eduárdum Confessórem tuum aeternitátis glória coronásti : fac nos, quaesumus, ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in caelis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DUARDUS cognoménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi regis et Mártyris, Anglo-Sáxonum regum últimus, quem futúrum regem Brithuáldo viro sanctíssimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit, decénnis a Danis Angliam vastántibus quaesítus ad necem, exsuláre cógitur apud avúnculum Normánniae ducem, ubi in médiis vitiórum illécebris, talem se exhíbuit integritáte vitae, morúmque innocéntia, ut ómnibus admiratióni esset. Elúxit in eo vel tum mira píetas in Deum, ac res divínas, fuítque ingénio mitíssimo, atque ab omni dominándi cupiditáte aliéno; cujus ea vox fertur : malle se regno carére, quod sine caede et sánguine obtinéri non possit.

Lectio v.

EXSTINCTIS mox tyránnis, qui frátribus suis vitam et regnum eripúerant, revocátur in pátriam : ubi summis ómnium votis et gratulatióne regno potítus, ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit, a sacris exórsus, ac divórum templis, quorum ália a fundaméntis eréxit, ália refécit, auxítque redítibus ac privilégiis; in eam curam potíssimum inténtus, ut reflorésceret

collápsa relígio. Ab aulae procéribus compúlsum ad núptias, constans est assértio scriptórum, cum vírgine sponsa virginitátem in matrimónio servásse. Tantus in eo fuit in Christum amor, et fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére merúerit blando vultu, et divína luce fulgéntem. Ob profúsam caritátem, orphanórum et egenórum pater passim dicebátur, nunquam laetior, quam cum régios thesáuros exhausísset in páuperes.

Lectio vj.

PROPHETIAE dono illústris, de Angliae futúro statu multa caelitus praevídit, et illud in primis memorábile, quod Sweyni Danórum regis in mare demérsi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo, classem conscénderet, eódem, quo áccidit, moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Evangelístam mirífice cóluit, nihil cuíquam, quod ejus nómine peterétur, negáre sólitus. Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cum nummi deéssent, detráctum ex dígito ánulum porréxit, quem divus non ita post multo Eduárdo remísit, una cum núntio secutúrae mortis. Quare rex, indíctis pro se précibus, ipso ab Evangelísta praedícto die piíssime óbiit, Nonis vidélicet Januárii, anno salútis millésimo sexagésimo sexto : quem sequénti saeculo, Alexánder Papa Tértius miráculis clarum, Sanctórum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius Undécimus Offício público per univérsam Ecclésiam eo die celebrári praecépit, quo annis ab óbitu sex et trigínta, translátum ejus corpus incorrúptum, et suávem spirans odórem repértum est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Homo quidam nóbilis.** ut in festo S. Ludovici regis, pag. 653.

DIE XIV. OCTOBRIS.

B. Magdalenae de Panateriis Virg. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui néminem in te sperántem déseris; et pie deprecántem misericórditer exáudis : tríbue quaesumus, ut quod nostris méritis non valémus, beátae Magdalénae Vírginis patrocínio consequámur. Per Dóminum.

In j. Vesperis et Laudibus Mem. S. Callisti Papae et Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere; ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **De virgínibus.** ut in Comm. unius Virg. non Mart. p. **lxxxiij.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AGDALENA, honésta stirpe de Panatériis Tridíni dioecésis Vercelléns is orta circa medietátem saeculi décimi quinti, spécie córporis et ánimi amábilis appáruit. Caeléstibus donis praevénta, ómnia perícula declinávit, unde vitae sanctimóniam ac innocéntiam maculáre posset. Nam luxum, saeculi consórtium, linguae excéssus, liberámque oculórum vagatiónem cohíbuit; quaprópter nihil mirum, si adhuc puélla virginitátem suam Deo vóverit. Inter sorores póstmodum de Poeniténtia Ordinis sancti Domínici, ut eníxe postuláverat, adscrípta, seráphicae Catharínae Senénsis áspera premens vestígia, jejúniis, vigíliis, assíduis precatiónibus, flagéllis, patiéntia, humilitáte, ac mansuetúdine dignam se divínis núptiis efformáre stúduit. Cibi ac somni parcíssima, in oratióne, ac caeléstium rerum meditatióne ita defíxa erat, ut aliquándo in iis contemplándis íntegras noctes dúceret insómnes. Christi passióne fervénter affécta, Sponsi sui dolórum párticeps fíeri méruit. Sanctíssimum Jesu nomen summa religióne venerabátur, sólita quotídie ad sacram mensam accédere.

Lectio v.

CARITATE in próximum excéllens, mendícos quacúmque póterat ope juvábat, seípsam oblíta, modo eórum necessitátibus non deésset. Infírmos étiam sédulo invísens, eísque summa diligéntia insérviens, et verbo et ópere ad patiéntiam incitátos consolabátur. Cum die quodam se illi obtulísset Dóminus, uti tráditum est, stricto fúlmine Itáliam eversúrus, ab eo illud obtínuit, ut Tridinénsi saltem óppido indulgéret. Salútis animárum sancti Patris sui Domínici instar sitientíssima, non semel ímpios ad poeniténtiam ferventíssimis exhortatiónibus addúxit, quos inter quemdam géneris nobilitáte claríssimum précibus Deo comméndans, in virum álterum repénte mutávit.

Lectio vj.

PROPHETICO donáta spíritu, bella, et calamitátes Itáliae impendéntes divína revelatióne praescivísse fertur; mortem quoque suam triénnio ante sibi caelitus revelátam novit. Ætáte demum conf écta, ac bonis opéribus cumuláta, divínis muníta Sacraméntis, et Deum pro Ordine Praedicatórum, proque dilectíssima sua pátria, votis ómnibus deprecáta, dum Psalmum Davídicum, In te Dómine sperávi, jam ad extrémum re-

citáret, in illis verbis : In manus tuas commēndo spíritum meum; placidíssime, anno millésimo quingentésimo tértio, obdormívit in ósculo Dómini. Sacrum ejus cadáver tríduo insepúltum suavíssimum semper efflávit odórem. Multis claruísse miráculis vétera monuménta testántur. Ab ipso statim óbitu cultu religióso donáta est, conveniéntibus ad aram, ipsíus nómine Deo dicátam, ómnium órdinum viris, tamquam ad tutíssimum pátriae asylum. Quem cultum nunquam intermíssum, sed pótius propagátum Leo Duodécimus Póntifex Máximus ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto probávit, utque quotánnis beátae Magdalénae memória Offícii recitatióne, et Missae celebratióne fíeret, univérso Praedicatórum Ordini, ac Vercellénsi dioecési potestátem fecit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. unius Virg. non Mart. pag. lxxxv.

DIE XV. OCTOBRIS.

S. Teresiae Virginis.

Duplex. Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster; ut sicut de beátae Terésiae Vírginis tuae festivitáte gaudémus : ita caeléstis ejus doctrínae pábulo nutriámur, et piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TERESIA virgo Abulae in Hispánia, piis ac nobílibus paréntibus nata est. Lectis sanctórum Mártyrum actis, ádeo sancti Spíritus igne succénsa est, ut domo aufúgiens in Africam trajécerit, vitam pro Christi glória profusúra. Inde a pátruo revocáta, ardens martyrii desidérium piis opéribus compensávit. Vigésimum aetátis annum agens, ad moniáles sanctae Maríae de Monte Carmélo se cóntulit : ubi per annos duodevigínti arctíssimam poeniténtiam egit.

Lectio v.

SEVERIOREM véterum Carmelitárum régulam, approbánte Pio Quarto, primum muliéribus, deínde viris observándam propósuit. Infidélium ténebras contínuo lugens, ad placándam divínae ultiónis iram, próprii córporis cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Divíni amóris incéndio conflágrans, Angelum igníto jáculo sibi praecórdia transverberántem sensit; Christúmque sibi data déxtera dicéntem audívit : Deínceps ut vera sponsa meum zelábis honórem.

Lectio vj.

INTER aspérrimos severíssimae poeniténtiae cruciátus sacrum illud prómere solébat : Dómine, aut pati, aut mori. Prophetíae dono excélluit, eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletávit Deus, ut saepius exclámans péteret, benefíciis in se divínis modum impóni. Intolerábili divíni amóris incéndio pótius quam vi morbi, Albae, praenuntiáto mortis die, sub colúmbae spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, anno salútis millésimo quingentésimo octogésimo secúndo. Quam miráculis ante et post óbitum illústrem, Gregórius Décimus quintus in Sanctárum númerum rétulit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxv.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

S. Lucae Evangelistae.

Totum Duplex.

Omnia fiant de Communi unius Evang. pag. xviij.

Oratio.

INTERVENIAT pro nobis, quaesumus Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta; qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore pro tui nóminis amóre portávit. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Ezechiele, Et factum est. ut in Dominica j. Novembris, pag. 287.

In secundo Nocturno.

Ex S. Hieron. de Script. eccl. et ex aliis antiquis Patribus.

Lectio iv.

LUCAS médicus Antiochénus, ut ejus scripta índicant, Graeci sermónis non ignárus, fuit discípulus ac sectátor Apóstoli Pauli, et peregrinatiónum ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus, Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias : nam de ipso Paulum intellexísse pleríque sanctórum Patrum affírmant. In Acháiae, Boeotiaeque pártibus Evangélium conscripsísse, sanctus Hierónymus refert.

Lectio v.

ALIUD quoque édidit volúmen egrégium, quod Acta Apostolórum praenotátur : cujus história usque ad biénnium Romae commorántis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe librum esse compósitum. Evangélium quidem, sicut ab Apóstolis audíerat, scripsit : quod in princípio sui volúminis apérte declárat. Acta vero Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit.

Lectio vj.

EVANGELIUM praedicásse in Dalmátia, Gállia, Itália, ac Macedónia sanctus Epiphánius prodit. Insuper arte pingéndi praestántem, Christi, ac sacrae Deíparae, Apostolorúmque Petri et Pauli effígies, manu, penicíllo, coloribúsque pinxísse permúlti tradidérunt. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens. Spíritu sancto plenus óbiit in Bithynia; et ejus ossa Constantinópolim vigésimo Constántii anno, cum relíquiis Andréae Apóstoli, transláta sunt de Acháia.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Designávit Dóminus. ut in Comm. Conf. non Pont. pag. lxviij.

DIE XIX. OCTOBRIS.

S. Petri de Alcantara Conf.

Simplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis poeniténtiae, et altíssimae contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quaesumus; ut ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti facílius caeléstia capiámus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS Alcántarae in Hispánia nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúrae sanctitátis indícia praebuit. Décimo sexto aetátis anno Ordinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Tum munus concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros a vítiis ad veram poeniténtiam tradúxit. Primaevum sancti Francísci institútum exactíssime reparáre cúpiens, ope divína fretus, et Apostólica munítus auctoritáte, angustíssimum et paupérrimum coenóbium juxta Pedrósum fundávit : quod vitae genus aspérrimum ibi felíciter coeptum, per divérsas Hispániae províncias usque ad Indias miríﬁce propagátum fuit. Sanctae Terésiae, cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa autem a Deo edócta, quod Petri nómine nihil quisquam péteret, quin prótinus exaudirétur, ejus précibus se commendáre, et ipsum adhuc vivéntem, Sanctum appelláre consuévit.

Lectio v.

PRINCIPUM obséquia, qui ipsum velut oráculum consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo Quinto imperatóri a confessiónibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica, qua nulla detérior esset, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut a fratre in extrémo morbo sibi inserviénte, nec léviter quidem tangi passus

sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte, atque omni génere asperitátum in servitútem redégit : cum quo pactum iníerat, ne ullam in hoc saeculo ei réquiem praebéret. Cáritas Dei et próximi in ejus corde diffúsa, tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellae angústiis in apértum campum prosilíre, aërísque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

Lectio vj.

GRATIA contemplatiónis admirábilis in eo fuit, qua cum assídue spíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstinúerit. In áera frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria, caelitus deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipso terrae defíxus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadénte, dírutam domum sine tecto ingréssus est, eíque nix in áere péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetíae, ac discretiónis spírituum imbútum fuísse, sancta Terésia testátur. Dénique annum agens sexagésimum tértium, hora, qua praedíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne, Sanctorúmque praeséntia confortátus. Quem eódem moménto in caelum ferri beáta Terésia procul distans vidit : cui póstea appárens dixit : O felix poeniténtia, quae tantam mihi proméruit glóriam! Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, et a Cleménte Nono Sanctórum número adscríptus est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Nolíte timére.** ut in Comm. Conf. non Pont. pag. lxvij.

DIE XX. OCTOBRIS.

S. Marci Papae et Conf.
Tres Lectiones.

Oratio.

EXAUDI Dómine preces nostras : et interveniénte beáto Marco Confessóre tuo atque Pontífice, supplicatiónes nostras placátus inténde. Per Dóminum.

Ex lib. de Romanis Pontif. et Rom. Brev.

Lectio iij.

MARCUS Románus, Constantíno Magno imperatóre Póntifex, instítuit ut Epíscopus Ostiénsis, a quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romae basílicas aedificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína : quas Constantínus auctas magnis munéribus exornávit. Vixit in Pontificátu menses octo : sepultúsque est in coemetério Balbínae.

Eodem die in Laudibus Mem. SS. Sergii, Bacchi, Marcelli, et Apuleii Mart.

Oratio.

SANCTORUM Mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli, et Apuléii beáta mérita prosequántur; et tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

DIE XXI. OCTOBRIS.

SS. Ursulae et sociarum Virg. et Mart.

Totum Duplex.

Omnia de Comm. plurimorum Mart. pag. xxxiv. praeter hic posita.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Hae sunt, quae venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℟. ix. Lavérunt stolas. ut infra, pag. 805.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulae et sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Agnum sponsum Vírginum, * Veníte adorémus Dóminum Jesum Christum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Feria currente.

℟. ij. Vírgines sanctae gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitátae sunt eum in morte sua : Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Istae sunt, quae venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex Gaufrido Episc. Alaphensi, Comment. de rebus Britannicis, quae jam ab omnibus ferme probantur.

Lectio iv.

RATIANO imperatóre, Flávius Clemens Máximus, Románi exércitus in Británnia dux, arrépta tyránnide, imperátor a milítibus acclamátur. Inde cópias in Gállias transmíttens, ab infénsis Gratiáno legiónibus excéptus, impérium sibi corróborat. Cumque Armoricórum úberem regiónem, ejéctis antíquis habitatóribus, Británnicis milítibus, quos secum dúxerat, divisísset : quo novas colónias propagáret in pósteros, Con-

náni Británnici réguli, quem Britannórum ducem habébat in exércitu, consílio, missa legatióne in Británniam, síngulis milítibus novis colónis síngulas vírgines conjúgio foederándas póstulat.

Lectio v.

HAUD visa Británniae régulis absúrda petítio : unde in grátiam novi imperatóris, et quod fílias suas nonnísi gentílibus suis, iísque donátis nova província praedivítibus, honestíssime collocándas scirent : pro número mílitum, tótidem deléctae sunt vírgines, omnes número úndecim mille : quarum princeps erat Ursula Dionóci Cornúbiae regis fília, desponsáta Connáno duci Britannórum mílitum in exércitu Máximi. Cunctae ígitur Londíni colléctae, impósitae sunt invítae navígiis. Solvéntes nautae, dum Armoricórum regiónem cógitant, a saeva procélla in Germánicum litus ejiciúntur.

Lectio vj.

CONTIGIT adésse tunc ibi Hunnórum cópias, quas a Gratiáno imperatóre advérsus Máximum evocátas ferunt. Nacti ígitur bárbari praeclárum illud vírginum agmen, impoténti libídinis aestu furéntes, in eas írruunt. Sed cum, hortánte Ursula, mortem pótius oppétere, quam virgínei pudóris jactúram pati, invícto ánimi vigóre decrevíssent, Hunni in rábiem immanitátis convérsi, ad unam omnes trucídant. Sicque Ursula super cómitum suárum, velut caeléstium margaritárum pretiósum acérvum, gloriósa víctima procúmbens, púrpura pro Christo fusi sánguinis decoráta, triumphatórem tot Vírginum exércitum, géminis nempe virginitátis et martyrii láureis insígnem, ducens, caelum victrix intrávit. Quarum córpora Colonienses summo honóre condidérunt, earúmque illústrem agónem christiánus orbis florénti semper memória célebrat.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxv.

℟. ix. Lavérunt stolas suas, et cándidas eas fecérunt * In sánguine Agni. ℣. Istae sunt, quae venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas. In. Glória Patri. In.

DIE XXII. OCTOBRIS.

B. Petri a Tiferno Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui fidéles tuos memorántes novíssima, nunquam peccatúros praenuntiásti : fac nos beáti Petri Confessóris tui précibus et exémplis, ita temporálem mortem mente recólere; ut júgiter

admíssa peccáta flentes, vitémus aetérnam. Per Dóminum nostrum.

Eodem die fiat Memoria S. Hilarionis Abbatis, in j. Vesperis et Laudibus.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS, nóbili Caputiórum família Tiférno natus anno millésimo tercentésimo nonagésimo, caelésti benedictióne praevéntus, ita a puerílibus oblectaméntis fuit aliénus, rebúsque divínis addíctus, ut exímiae futúrae sanctitátis non obscúra praebúerit arguménta. Etenim saeculi vanitátes perósus, ne mundus, totus in malígno pósitus, illíus intelléctum mutáret unquam, ad Praedicatórum Ordinem convolávit annum agens décimum quintum. In coenóbio ejúsdem civitátis, sancti Domínici hábitu suscépto, ibidémque solémni emíssa professióne, mirum est, qua morum innocéntia ac honestáte clarúerit, quo ánimi fervóre ómnia, quae ad Dei cultum pértinent, fúerit prosecútus, qua caritáte, abjectióne sui, legúmque Ordinis observántia excellúerit. Solitúdinis amátor, ac divínis contemplatiónibus assídue studens, nil áliud prae óculis habére visus est, quam se Deo fervéntius conjúngere, ac mentem ecclesiásticis disciplínis locupletáre, ut non solum précibus et exémplis, sed étiam zelo secúndum sciéntiam posset ad sacri sui Institúti normam salúti animárum utílius incúmbere.

Lectio v.

CORTONAM a Superióribus missus, et Sacerdótio initiátus, ómnium admiratiónem in se rápuit cunctárum splendóre virtútum. Adeo autem in humilitáte excélluit, ut quamvis avíta nobilitáte clarus, et magna apud cives univérsos auctoritáte pollléret, abjectíssima, tam intra, quam extra monastérii límina, álacri ánimo offícia obíre curáret. Hinc et eleemósynas quaeritáre per urbem, et paupéribus aegrotísque inservíre summópere cupiébat. Salútis animárum zelo succénsus, non paucos pérditae vitae hómines ad meliórem frugem perdúxit : duósque inter céteros, plurimórum facínorum reos, et jam cárcere trusos, ac de aetérna salúte

desperántes, ad poeniténtiam convértit, et a morte, cujus supplício plecténdi erant, prodígio liberávit, ut monuménta ferunt. Effrénem ítidem júvenem, scélera patránda mente volvéntem, divíno spíritu cognóscens, ut pie créditur, ipsúmque opportúne íncrepans, ac de futúra morte crástino die,(uti áccidit) illi obventúra praemonens, sua perfúsis lácrymis peccáta deflére coégit. Sanctitátis inde fama notíssimus, prophetíae, éxtasum, et miraculórum donis inclaruísse, et praesértim áridum mulíeris bráchium signo crucis sanásse, vacuúmque dólium suis méritis vino plenum invéntum esse, légitur.

Lectio vj.

TANDEM tot méritis conspícuus, mortem, quam diu meditátus fúerat, saepius illíus imáginem, sive inter orándum, vel concionándum manu tenens, laetus aspéxit, et Ecclésiae Sacraméntis devotíssime suscéptis, ad caeléstem pátriam evolávit in eódem convéntu sancti Domínici Cortónae, duodécimo Kaléndas Novémbris anni millésimi quadringentésimi quadragésimi quinti. Vix vita functum Cortonénses et Tifernátes cives, qui beáti Petri virtútes alte suspéxerant, ut Sanctum venerári coepérunt, illiúsque opem imploráre; donec tandem sacrum ejus corpus ántea honorífico loco cónditum, ut devotióni fidélium fíeret satis, in summitáte príncipis altáris elevarétur, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ubi permánsit usque ad annum millésimum septingentésimum octogésimum sextum. Quo ex témpore piíssimus Hispaniárum infans Ferdinándus Primus, in Ordinem Praedicatórum, cujus régulam, de Poeniténtia dictam, profitebátur, et erga beátum Petrum mirífice afféctus, ad ecclésiam sancti Libórii Colúrni prope Parmam, ad augéndam sacram lypsanothécam amplíssimam, quam ibi collégerat ipse, transférri impetrávit. Sed illo vita functo, Cortonénsis Antístes pro singulári sua erga Ordinem, et beátum Petrum devotióne, sacrum pignus, curis et súmptibus recuperátum, in prióri sede locávit, illiúsque cultus approbatiónem apud Apostólicam sedem eníxe postulávit. Quibus ómnibus matúre perpénsis, Pius Séptimus Póntifex Máximus, ut Offícium et Missa in beáti Petri honórem a clero Cortonénsi et Tifernáti, et Ordine Fratrum Praedicatórum celebrarétur, sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de Comm. Conf. non Pont. pag. **lxvj.**

DIE XXIII. OCTOBRIS.

B. Bartholomaei de Bregantia Episc. Conf. Ord. Praed.

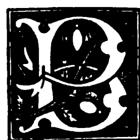
Duplex. Oratio.

DEUS, qui in fídei hóstibus ab errórum ténebris ad veritátis lucem adducéndis, et in pópulis ad pacem et concórdiam revocándis, beátum Bartholomaeum Confessórem tuum atque Pontíficem mirábilem effecísti : ejus intercessióne concéde; ut pax tua, quae exsúperat omnem sensum, custódiat corda nostra et intelligéntias nostras in Christo Jesu Dómino nostro : Qui tecum vivit.

In j. Nocturno, Lectiones **Fidélis sermo.** ut in Comm. Conf. Pont. pag. liij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ARTHOLOMAEUS Vicéntiae ex antíqua et nóbili Bregantiárum família, saeculo decimotértio ineúnte, natus est. A paréntibus, ut lítteris imbuerétur, Patávium missus, vix adolescéntiam áttigit, divíni Spíritus afflátu Praedicatórum Ordini, recens institúto, nomen dedit, atque ab ipso tirocínio mores suos ad sancti Patris sui Domínici praecépta et exémpla conformávit. Quare cum magnos in religiósa perfectióne, rerúmque divinárum cognitióne progréssus fecísset, Sacerdótio initiátus, sacras lítteras summa cum laude explicávit. Multas Itáliae, praesértim vero Insúbriae atque Æmíliae civitátes, errórum vitiorúmque collúvie foedátas, et cruéntis factiónibus discérptas, apostólicis praedicatiónibus lustrans, plúrimos ad cathólicam fidem, ad virtútem et concórdiam, Deo adjuvánte, revocávit.

Lectio v.

LATIUS manánte de ejus sanctimónia et erudítióne fama, Gregórius Nonus illum, Romam accítum, et magistérii cáthedra ornátum, apud se consílii causa hábuit. Innocéntius Quartus, Lugdúnum ad concílium generále celebrándum profectúrus, eum sibi cómitem adjúnxit, et Nimociénsi Ecclésiae Epíscopum praefécit; ac demum Alexánder Quartus a Nimociénsi sede, quam ille octo annis summa vigilántia réxerat, ad Vicentínam tránstulit, eúmque ab Eccelíno de Románo, qui Vicéntiae dominabátur, quaesítum ad necem, prohibitúmque ad novum gregem adíre, pro gravíssimis fídei negótiis ad Anglórum regem legátum misit. Hac legatióne máximo christiánae reipúblicae bono functus, Lutétiam Parisiórum se cóntulit, ubi a sancto Ludovíco Nono Galliárum rege, cujus sibi benevoléntiam in Syria conciliá-

verat, amantíssime excéptus, Domínicae crucis partícula, ac una spina ex coróna, Christi cápiti impósita, auctus est.

Lectio vj.

IN Itáliam rédiens pretiósa haec múnera in templum íntulit, quod Ordinis sui frátribus in civitátis colle, quem haeréticae pravitátis signíferi insidébant, exstruéndum curávit, eíque a sacra Coróna nomen índidit. Tum vero curas omnes suas eo cóntulit, ut labes Vicentínae Ecclésiae ac reipúblicae, Eccelíni improbitáte, et haereticórum perfídia illátas, abstérgeret : Deóque ejus votis favénte, brevi cathólicam fidem restítuit, depravátos cleri et pópuli mores emendávit, ac pública et priváta dissídia compósuit. Cumque annis decem commíssum sibi gregem et exémplo et verbo sanctíssime pavísset, Ecclésiae Sacraméntis magno spíritus fervóre suscéptis, ad Dóminum migrávit anno millésimo ducentésimo septuagésimo, humilíque, ut ipse jússerat, loco in templo domínicae Corónae sepúltus est. Multis vivens, et post óbitum miráculis claruísse fertur : religiósum vero cultum, statim ab óbitu ei tribútum, atque ad haec usque témpora propagátum, Pius Sextus Póntifex Máximus probávit, ac Praedicatórum Ordini, cleróque Vicentíno Offícium et Missam in ejus honórem celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Vigiláte.** de Comm. Conf. Pont. pag. **lviij.**

DIE XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaëlis Archangeli.
Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Missus est Angelus Ráphaël ad Tobíam et Saram, ut curáret eos.** Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. **j.**

Capitulum. *Tob.* 12.

UANDO orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

℟. ix. **Te sanctum.** pag. **820.**

Hymnus.

TIBI Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus :
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.
Collaudámus venerántes
Omnes caeli príncipes;
Sed praecípue fidélem
Médicum et cómitem
Raphaélem, in virtúte
Alligántem daemonem.

Quo custóde, procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci
Mundo corde, et córpore :
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.
Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus :
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito :
Qui trinus et unus Deus
Exstat ante saecula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Aña. Ego sum Ráphaël Angelus, qui asto ante Dóminum : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

Oratio.

DEUS, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíae fámulo tuo cómitem dedísti in via : concéde nobis fámulis tuis, ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxílio. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Archangelórum Dóminum * Veníte adorémus.

Hymnus. Tibi Christe. ut in j. Vesperis.

In primo Nocturno.

Psalmus 8.

OMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Egréssus Tobías, invénit júvenem praecínctum, et quasi parátum ad ambulándum : et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimae meae : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ¿ paravérunt sagíttas suas in pháretra,*

ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem,odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

Aña. Angelus Ráphaël se ipsum occúltans, ait : Ego sum Azarías magni Ananíae fílius.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Sanum ducam fílium tuum in regiónem Medórum, et sanum tibi redúcam, allelúia.

℣. Data sunt Angelo incénsa multa. ℟. Ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobíae.

Lectio j. *Cap.* 12.

OCAVIT ad se Tobías fílium suum, dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et daemónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen caeli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad haec potérimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quae alláta sunt, sibi assúmere.

℟. In illo témpore exaudítae sunt preces ambórum in conspéctu glóriae summi Dei : * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphaël, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátae. ℣. Tobías et Sara in tribulatióne pósiti, cum lácrymis oráre coepérunt. Et missus.

Lectio ij.

ET vocántes eum, pater scílicet, et fílius, tulérunt eum in partem : et rogáre coepérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quae attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum caeli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est : ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere : quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quae purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam aetérnam. Qui autem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimae suae. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te.

℟. Egréssus Tobías, invénit júvenem spléndidum, stantem praecínctum, et quasi parátum ad ambulándum. Et salutávit eum, et dixit : * Unde te habémus bone júvenis? ℣. Et ignórans quod Dómini Angelus esset, salutávit eum, et dixit. Unde.

Lectio iij.

ET nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a daemónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque haec audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus : Pax vobis, nolíte timére. Etenim cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite, et cantáte illi. Vidébar quidem vobíscum manducáre, et bíbere : sed ego cibo invisíbili, et potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus. Et cum hoc dixísset, ab aspéctu eórum ablátus est, et ultra eum vidére non potuérunt. Tunc prostráti

per horas tres in fáciem, benedixérunt Deum : et exsurgéntes narravérunt ómnia mirabília ejus.

℟. Ingréssus Angelus ad Tobíam salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper : * Forti ánimo esto, in próximo enim est ut a Deo curéris. ℣. Et respóndens Tobías, ait : Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, et lumen caeli non vídeo? Forti. Glória Patri. Forti.

In secundo Nocturno.

Psalmus 18.

AELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ¿ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Dixit autem Angelus : Apprehénde bránchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. Obsecro te Azaría frater, ut dicas mihi quod remédium habébunt ista, quae de pisce serváre jussísti.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex

ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Lúmina fel sanat : sed virtus cordis et jécoris, diáboli expéllit potestátem.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ex incérto auctóre inter ópera sancti Augustíni.
Serm. 1. *in Dom.* 15. *de B. Tobia, qui est* 226. *de Temp.*

Lectio iv.

EATUS Tobías, qui panem suum nóverat frángere esuriénti, mercédem célerem mercenário praeparat laboránti. Patiénter lectióne percépta, quae nuper est recitáta, admirabámur patris filiíque tractátum, quemádmodum Angelus monet, quem aestimábant terrénum sub caelésti glória mercenárium. Ad hoc enim caecitátis incúrrit exítium, ut Angelum suscíperet médicum, qui divínis fácibus incénsus sic anhelávit. Honésta est orátio cum jejúnio, et eleemósyna. Orátio justi, clavis est caeli. Ascéndit precátio, et descéndit Dei miserátio. Licet alta sit terra, altum caelum : audit tamen Deus hóminis linguam, si mundam habet consciéntiam. Cum sénsibus lóquitur, si sit solus noster gémitus. Súfficit áuribus imber oculórum : fletus cítius audit, quam voces. Orátio ínvidi solet de áuribus propulsári. Erat patris et fílii ánima una : dum esset propríetas membrórum, erat illis singuláris germánitas animórum. Fili, inquit, dimittámus istum hóminem, adjiciéntes ad mercédem plácitam, quia nobis multa ópere suo cóntulit bona. Et rogáre coepit mercenárium, ut mercédis suae sumat efféctum. Frater, inquit, áccipe quod tuum est, et tunc vade salvus. Récipe mercédem tuam, quia mihi et fílio meo bonam praebuísti misericórdiam. Tolle, ut dixi, médiam substántiam, quam cum fílio meo reportásti : nam grátia, quam tibi debémus, non potest ponderári.

℟. Interrogávit Tobías Angelum : De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respóndens, ait :* Ego sum Azarías Ananíae magni fílius. ℣. Ge-

nus quaeris mercenárii, an ipsum mercenárium, qui cum fílio tuo eat? Sed ne forte sollícitus sis. Ego.

Lectio v.

CONTINUO Angelus gaudet de cogitáta mercéde, qui missus fúerat gratis fácere pietátem. Tobis, inquit, vel Tobía, quid de mea mercéde satis supérflue cogitátis? Habéte, quod vobis donávit Pater ille caeléstis : ego minister sum curatiónis, ille est auctor sanitátis. Nescítis, cujus mercenárii ope pérfrui meruístis. Defúnctos captivitátis sepelíre non timuístis. Tobis, ascendérunt ad Dóminum ópera tua, quia, relícto prándio, reddidísti mórtuum sepultúrae. Ego Dómino medulláta íntuli sacrifícia pro venerábili sepultúra. Ego diréctus sum operárius fori caeléstis. Mórtuum sepelístis, et mortis acúleum non timuístis. Ipse sepúltus pro vobis voce tácita proclamávit. Probatiónis fúerat caecitas oculórum, unde patiéntia tua clárius meruísset de caeléstibus ornaméntum. Ego sum Ráphaël, unus ex septem Angelis, qui astámus ante claritátem Dei. Non indígeo fructu humánae mercédis : dívitem me facit conversátio Majestátis. Dives est ille, qui me misit: gratis jussit impéndi, quod gratis ipse concéssit. Nec ipsum honórem gratiárum mihi deputétis, quia nihil meis víribus percepístis. Deum benedícite, et illi confitémini, et ipsum glorificáte, quia vobíscum fecit bona.

℟. Exívit Tobías ut laváret pedes suos, et ecce piscis immánis exívit ad devorándum eum; qui expavéscens clamávit voce magna, dicens : Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus : Apprehénde bránchiam ejus, et trahe eum ad te. * Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repóne tibi : sunt enim necessária ad medicaménta utíliter. ℣. Attráxit autem Tobías piscem in siccum, et palpitáre coepit ante pedes ejus : et ait Angelus ei. Exéntera.

Lectio vj.

SUBITO patefácto mystérii caeléstis honóre, voce Raphaélis Archángeli attóniti Tobis et Tobías, collápsi in terram proruérunt : vocem trémulam pénitus occultavérunt, quia vocem insólitam audiérunt. Quid metuístis pater Tobis, filiúsque Tobía? Mercenárium habére caeléstem, et tamquam operárium locáre terréstrem? Celávit vobis Angelus nomen : Azarías sum, inquit, Ananíae magni fílius : et non dixit : Ego sum Ráphaël Angelus. Celávit in primo nómine dignitátem, ne fáceret locatóri terrórem. Si enim díceret: Ego sum Angelus; non

esset Tobíae mercenárius. Serváta est dígnitas nóminis, ut postrémo magnitúdo clarésceret dignitátis. Vidéte caríssimi, quantum sit eleemósynae méritum : Angelum méruit habére operárium. Vidétis, quantum próficit mórtuos sepelíre, ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad caeléstem ascénderet Majestátem. Vidétis, quia eleemósyna a morte líberat, et ipsa purgat peccáta; facit purgatiónem oculórum : líberat a ténebris peccatórum. Tobis via sua dedúcitur : Sara tot viris contristáta, per Angelum matrimónio copulátur.

℟. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphaël ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum : et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, et osculáre eum. * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim quóniam mox aperiéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen caeli, et in aspéctu tuo gaudébit. ℣. Tolle tecum ex felle isto piscis : erit enim necessárium. Statímque. Glória Patri. Statímque.

In tertio Nocturno.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fecit.

Conféssio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae géntium, ¿ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra, ¿ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Est hic Sara Raguélis fília, quae tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Septem viros hábuit, quos daemónium oppréssit : tímeo, ne mihi símile contíngat.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilae juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in aetérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem caeli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ¿ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ¿ homo, sicut foenum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno, * et usque in aetérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in caelo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis : ut in sémine Abrahae benedictiónem in fíliis consequáris.

℣. Apprehéndit Angelus Ráphaël daemónium. ℟. Et religávit illud in desérto superióris Ægypti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore : Erat dies festus Judaeórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 17. *in c.* 5. *Joan.*

IRUM non esse debet a Deo factum miráculum : mirum enim esset, si homo fecísset. Magis gaudére, quam mirári debémus, quia Dóminus noster, et Salvátor Jesus Christus homo factus est, quam quod divína inter hómines Deus fecit. Plus est enim ad salútem nostram, quod factus est propter hómines, quam quod fecit inter hómines : et plus est, quod vítia sanávit animárum, quam quod sanávit languóres córporum moriturórum.

℟. Benedícite Deum caeli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi, et narráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio viij.

SED quia ipsa ánima non eum nóverat, a quo sanánda erat; et óculos habébat in carne, unde facta corporália vidéret, nondum habébat sanos in corde, unde Deum laténtem agnósceret : fecit quod vidéri póterat, ut sanarétur, unde vidéri non póterat. Ingréssus est locum, ubi jacébat magna multitúdo languéntium, caecórum, claudórum, aridórum.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Ráphaël : * Vos autem benedícite Dóminum, et narráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos.

Lectio ix.

ET cum esset médicus et animárum et córporum, et qui venísset sanáre omnes ánimas crediturórum : de illis languéntibus unum elégit, quem sanáret, ut unitátem significáret. Si medíocri corde, et quasi humáno captu et ingénio considerémus faciéntem : et quod ad potestátem pértinet, non magnum áliquid perfécit; et quod ad benignitátem, parum fecit. Tot jacébant, et unus curátus est, cum posset uno verbo omnes erígere.

℟. Te sanctum Dóminum in excélsis laudant omnes Angeli, dicéntes : * Te decet laus, Et honor, Dómine. ℣. Chérubim quoque et Séraphim Sanctus proclámant, et omnis caelicus ordo, dicéntes. Te decet. Glória Patri. Et honor.

Ante Laudes, ℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

IN LAUDIBUS.

Aña. Missus est Angelus Ráphaël ad Tobíam et Saram, ut curáret eos. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper.

Aña. Forti ánimo esto Tobía, in próximo enim est ut a Deo curéris.

Aña. Benedícite Deum caeli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Aña. Pax vobis, nolíte timére : Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitulum. Quando orábas. ut supra in Vesp. pag. 809.

Hymnus.

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Auctor humáni géneris, et rector,
Nobis sacrátum tríbue benígnus
Scándere caelum.
Angelum nobis médicum salútis

Mitte de caelis Ráphaël, ut omnes
Sanet aegrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.
Hinc Dei nostri Génitrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et beáta
Cóncio tota.
Praestet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum Ráphaël Angelus, qui asto ante Dóminum : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus, allelúia.

Ad Tertiam, Capitulum. Quando. ut supra in Vesperis, pag. 809.

℟℟. Horar. ut in festo S. Michaëlis, xxix. Sept. pag. 744.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Tob.* 12.

Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a daemónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.

AD NONAM.

Capitulum. *Tob.* 12.

Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laud. Psalmi de Dominica, pag. 89. et loco ultimi, Ps. 137. Confitébor tibi. pag. 109.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Princeps gloriosíssime Ráphaël Archángele, esto memor nostri : hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei.

DIE XXV. OCTOBRIS.

SS. Crispini et Crispiniani Martyrum.

Tres Lectiones.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Crispíni et Crispiniáni natalítia cólere; da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ex Actis sinceris.

Lectio ij.

Crispinus et Crispiniánus, nóbiles Románi, Diocletiáno et Maximiáno rerum potiéntibus, in Gálliam Suessiónes cum veníssent, sequéntes Doctóris Géntium magistérium : ut necessária vitae

labóre mánuum sibi parárent, artem sutóriam didicérunt. Et cum prae ómnibus artifícibus elegántius operaréntur, a nullo tamen mercédem óperis exigébant. Illéxit ea res nonnúllos, ut non tam artifícii eórum necessitáte, quam amóre verbi Dei, ad eos crebro convenírent, ac relícto erróre, Christo adjungeréntur.

Lectio iij.

RE ad Ríctium Varum praesidem deláta, cum ipsos inquíri jussísset, repérti sunt páuperum calceaménta reficiéntes. Prodúcti, cum nollent fidem Christi abnegáre, ad tróchleas extendúntur, ac fústibus crudéliter caedúntur : inter digitórum ungues et carnem eis sudes praeacútae defigúntur; ex dorsi cute síngulae corrígiae exscindúntur; appénsis ad colla ingéntibus molis, in flumen sub gelu demergúntur : deínde in liquefáctum ac fervens plumbum immíssi, cum haec, et ália immaníssima torménta, divína ope, superássent, tandem, gládio trucidánte, victóres ad palmas in caelum convolárunt.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

B. Damiani Furcherii a Finario Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui fidélium salúti procurándae, beátum Damiánum Confessórem tuum, et mira dicéndi vi, et virtútibus decorásti : praesta quaesumus, ut ejus intercessióne et exémplo, veram caritátem verbo et ópere exhibeámus. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones Beátus vir. de Communi Conf. non Pont. pag. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DAMIANUS Finárii in Ligúria ex nóbili aeque ac locúplete família de Furchériis saeculo décimo quinto ineúnte natus est. Quis futúrus esset puer iste, ex ipsa ejus infántia Deus insígni prodígio testátum vóluit : nam a deménte subréptus, et diu a paréntibus conquisítus, tandem caeléstí indício invéntus fuit. Adolescéntiam ingréssus, eam juste sanctéque perégit, et réliquo vitae témpore nunquam ab institúto declinávit. Ut autem facílius bona caeléstia, quibus inhiábat, assequerétur, mundi opes et illécebras contémnens, Praedicatórum Ordini nomen dedit.

Lectio v.

SCHOLAM perfectiónis ingréssus, in excoléndis ómnibus virtútibus totus fuit : hinc sólidae sanctitátis fundaménta jáciens, in humilitáte profúnde se exércuit; jejúnio et abstinéntia corpus spirítui subjécit; devotióne praecípuus,

oratióni stúduit pro víribus, ac omnímoda morum honestáte praefúlsit : nil ígitur mirum, si in carne praeter carnem vivens, caritáte erga Deum exárserit. Ut autem concréditi sibi a Dómino talénti lucrum cáperet, diu noctúque sacris lítteris talem dedit óperam, ut sciéntia clarus eváserit, et brevíssimo témpore, licet gravíssimo incómmodo, nonnúllos scrípserit códices pia unctióne refértos.

Lectio vj.

CUM vero evangelizándi munus Damiáno commíssum fuísset, apostólico zelo incénsus, plúribus in locis verbum Dei annuntiávit, multósque e vitiórum coeno ad honéstam vitae ratiónem tradúxit. Tandem suae praedicatiónis cursu consummáto, Régii Lépidi decúmbens, magno fervóris spíritu, et devotióne ómnia christiánae religiónis adjuménta suscépit, ac méritis onústus, mortálem vitam cum aetérna commutávit, anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo quarto. Sepúltus in ecclésia coenóbii sui Ordinis, miráculis coruscáre coepit; quaprópter ejus Relíquiis in várias regiónes delátis, exínde públicum ecclesiásticum cultum obtínuit, quem ad haec usque témpora propagátum Pius Nonus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto approbávit, et ut ejus festum cum Offício et Missa in univérso Praedicatórum Ordine celebrarétur, benígne indúlsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** ut in Comm. Conf. non Pont. pag. **lxvj.**

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia SS. Apostolorum Simonis et Judae.

Homilia super Evang. **Ego sum vitis vera.** ut in Comm. unius Mart. pag. **xxxiij.**

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

SS. Simonis et Judae Apostolorum.
Totum Duplex.

Oratio.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judae gloriósa natalítia praevenímus; sic ad tua benefícia promerénda, majestátem tuam pro nobis ipsi praevéniant. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Judae Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

UDAS Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his, qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cáritas adimpleátur.

Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis : déprecans supercertári semel tráditae sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim praescrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem, et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

Lectio ij.

COMMONERE autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit. Angelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis aetérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimae civitátes símili modo exfornicátae, et abeúntes post carnem álteram, factae sunt exémplum, ignis aetérni poenam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

Lectio iij.

CUM Míchaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiae : sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi autem quaecúmque quidem ignórant, blasphémant : quaecúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Vae illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt.

In secundo Nocturno.

Ex antiquis Martyrologiis et monument. ac Rom. Brev.

Lectio iv.

SIMON Chananaeus, qui et Zelótes, et Thaddaeus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, unius ex Cathólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum evangélica praedicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo peperíssent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus, et efferátis géntibus disseminássent : doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martyrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.

Sermo sancti Gregórii Papae.

Hom. 30. in Evang. post med.

Lectio v.

SCRIPTUM est : Spíritus Dómini ornávit caelos. Ornaménta enim caelórum sunt virtútes praedicántium. Quae vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiae :

álii sermo sciéntiae secúndum eúmdem Spíritum : álteri fides in eódem Spíritu : álii grátia sanitátum in uno Spíritu : álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spiríituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Haec autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

Lectio vj.

QUOT ergo sunt bona praedicántium, tot sunt ornaménta caelórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini caeli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem caelos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Caelórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non praesúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctae Ecclésiae ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus : et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 15.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Haec mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit : scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 10. *in Joann. cap.* 26. *et seq.*

MIRABILI quodam atque divíno in conformándis firmandísque discipulórum ánimis Dóminus útitur artifício. Nam quóniam totíus orbis terrárum doctóres futúri erant, quos ubíque omnes quasi Evangélii legem ac régulam imitaréntur, necessário nullam curam iis faciéndam esse monet, ne a mundo, id est ab homínibus, voluptáti impietatíque déditis, ódio habeántur. Cum ergo, inquit, mundi ódium vobis opponétur, non turbabímini : si hoc mihi ipsi, qui sum Dóminus, accidísse meminéritis.

Lectio viij.

QUIA de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus. Fácile, immo vero jucúndum esse osténdit, quod natúra sui molestíssimum est. Quid enim acérbius, et plerúmque damnósius, quam ódio habéri? Suáve tamen id effícitur propter Deum. Et quando grátia pietátis áccidit, arguménto est, non inhiáre rebus cadúcis eum, qui ódio habétur. Ut enim córporum, ita morum

cognátio quaedam est, quorum similitúdo longe sánguinis vincit cognatiónem.

Lectio ix.

SANCTUS cum sancto, et pervérsus cum pervérso jucúnde conversátur. Quamóbrem necésse est, ut studiósus mínime a vitiósis diligátur : unde non doléndum, sed gaudéndum pótius nobis Christus esse ásserit. Nam etsi detriméntum in rebus cadúcis multórum ódium ásferat, máximo tamen apud Deum est emoluménto. Effícitur autem his verbis, ut líbere, et absque ódii formídine discípuli praedicatióne utántur : cum nihil dilectióni Dei praeponéndum esse doceántur.

IN LAUDIBUS
et ad alias Horas.
Oratio.

DEUS, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum nostrum.

DIE XXIX. OCTOBRIS.

B. Benvenutae Bojani Virg. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

GRATIAM nobis, Dómine, poeniténtiae, oratiónis, et humilitátis infúnde : ut beátae Benvenútae Vírginis imitatióne possímus, et carnem mortificántes, spíritu vívere; et caeléstia júgiter cogitántes, nosque despiciéntes, in te solo Deo réquiem et glóriam inveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. ut in Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BENVENUTA, patre Conrádo Bojáno, a quo in pósteros nobilíssimae stirpis a Pértica Bojanórum agnómen est propagátum, matre Albertína a Buttínico, Forojúlii Carnórum orta, ab ipsa pene infántia praeclára indícia futúrae sanctitátis dedit. Nam ornátum córporis, ludósque, quibus ea aetas delectári solet, fastídiens, e propinquórum conspéctu in remótum viridárii patérni locum, unde liber ad aedem sanctae Maríae in altíssimi montis vértice sitam prospéctus erat, se ábdere, ibíque preces ad multas horas prodúcere consuéverat. Quo témpore prostratiónibus, flexionibúsque génuum crebris ac laboriósis corpúsculum fatigábat. Páululum aetáte progréssa sibi cilícium índuit, quod sex ipsis annis, corpus in servitútem redactúra, tulit. Caténa férrea primum, deínde árctius funículo lumbos cinxit : qui, ubi

ea adolévit, ita adhaesit cárnibus, ut sine chirúrgi ópera recídi avellíque non posset. Itaque, ne res efferrétur, ad preces se ipsa convértit, utque sibi funículus ante pedes decíderet, divínitus, ut est memóriae próditum, impetrávit.

Lectio v.

CUM in tértium sancti Domínici Ordinem cooptáta esset, Deóque virginitátem devovísset suam, ejus, quem sibi patris loco delégerat, imitáta vitam, a vino se atque a cárnibus abstinére, permúltas noctes, eásque potíssimum, quae praecípuis diébus festis antecéderent, meditatióni divinárum rerum, precibúsque insístens, pene insómnes dúcere, quietísque aliquántulum captúra, lápide cápiti suppósito, humi cubáre, caténa férrea ter se quaque nocte caedere diutíssime perseverávit : cui postrémo géneri afflictatiónis, confessário obtémperans, modum aliquándo fecit. Qua vitae severitáte sic debilitáta víribus est, ut tandem in morbum incíderit sideratiónis. Cumque diffícili uterétur respiratióne, jacéreque proptérea nequíret, atque idcírco sedére perpétuo cogerétur, contráctis ulcéribus, sine máximo dolóris sensu ne léviter quidem attólli póterat. Quem dolórem sic pértulit, ut ejus patiéntiam laudárent omnes, assiduitátem orándi admiraréntur. Quinquénnio fere cum vexáta ádeo pertináci aegritúdine fuísset, recuperándae (si modo placuísset Deo) salútis causa, voto Bonóniam sese ad sancti Domínici sepúlcrum conferéndi facto, repénte summa astántium admiratióne sanáta est.

Lectio vj.

BONONIAM proféċta, solutóque voto, in pátriam revértit : quodque jámdiu coeperat, postque valetúdinis causa intermíserat, dénuo suscépit institútum vitae. Quo quidem institúto, austeritátis et labóris pleno, cum ita spirítui subegísset carnem, ut mentem fácile avocáret a sénsibus, atque in una mysteriórum fídei contemplatióne defíxa esse viderétur, multis magnísque aucta divínitus donis fuit. Sed in ea cópia gratiárum a nulla re magis abhórruit, quam ab inánis glóriae cupiditáte. Dénique inédia, vigíliis, defatigatióne córporis diutúrna affl ícta, cum petiísset dissólvi, et esse cum Christo, sacris Ecclésiae suscéptis, tértio Kaléndas Novémbris, anno millésimo ducentésimo nonagésimo secúndo laeta decéssit. Quod ut est divulgátum, magno número cives, rati novam se in caelis apud Deum patrónam nactos, in ejus aedes primum, tum in ecclésiam Fratrum Praedicatórum Forojuliénsium, quo

illíus corpus illátum est, miraculísque, ut fertur, illustrári coepit, veneratióne erga illam suae, cultúsque declarándi causa confluxérunt. Quem cultum nunquam intermíssum Clemens Décimus tértius Póntifex Máximus ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto probávit, Ordiníque Praedicatórum univérso de beáta Benvenúta Vírgine recitándi Offícii, Missaeque celebrándae potestátem fecit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Communi Virg. non Mart. pag. lxxxv.

DIE XXX. OCTOBRIS.

In Commemoratione SS. Martyrum, et aliorum Sanctorum, quorum Corpora vel Reliquiae in ecclesiis nostri Ordinis asservantur.

Totum Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart. pag. xxxiv. praeter seq.

Oratio.

DEUS, qui hanc sacrosánctam ecclésiam tot voluísti Sanctórum decorári Relíquiis : concéde nobis fámulis tuis, ut quorum memóriam venerámur in terris, eórum consórtio perfruámur in caelis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura currente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodóxa.

Lectio iv. *Lib.* 4. *cap.* 16.

HRISTUS Dóminus Sanctórum Relíquias velut salutíferos fontes praebuit, ex quibus plúrima nobis benefícia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fidem détrahat : nam si aqua in desérto ex áspera et sólida rupe, atque ex ásini maxílla ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita voléнте, prosíliit; eríttne, cur cuíquam incredíbile videátur, ex Mártyrum Relíquiis suáve unguéntum scaturíre? Mínime certe : iis quidem, quibus Dei poténtia, honórque, quo Sanctos suos áfficit, perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contigísset, immúndus censerétur; verum hi in mortuórum número mínime habéndi sunt.

Lectio v.

EX quo enim ípsamet vita, ac vitae Auctor inter mórtuos adscríptus est, eos, qui in spe resurrectiónis, fidéque erga eum, diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Qui enim mórtuum corpus miràcula édere queat? Per ea daemones ex-

pellúntur, morbi profligántur, aegróti sanántur, caeci perspíciunt, leprósi mundántur, tentatiónes ac moeróres discutiúntur; ac dénique omne donum óptimum a Patre lúminum, eórum ópera ad eos, qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscípias, ut patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non ígitur hi honorándi sunt, qui totíus humáni géneris patrónos se profiténtur, ac Deo nostra causa súpplicant?

Lectio vj.

HONORANDI certe, et quidem ita, ut in eórum nómine templa Deo exstruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter obleсtémur; quo nimírum laetítia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat, ne, dum eos cólere et demeréri studémus, offendámus pótius, et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iísdem quoque servi ipsíus obleсtántur: quibus autem Deus offénditur, iísdem étiam ipsíus mílites offendúntur. Quocírca in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, et compunctióne, et eórum, qui in egestáte versántur, commiseratióne, quibus obséquiis Deus potíssimum conciliátur, Sanctos colámus : státuas ipsis, ac visíbiles imágines erigámus : immo ipsi virtútibus eórum imitándis hoc consequámur, ut vivae eórum státuae atque imágines simus.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Descéndens Jesus de monte.** de Communi plur. Mart. pag. **xlix.**

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia Omnium Sanctorum.

Homilia super Evangelium, **Descéndens Jesus de monte.** ut in Communi plur. Mart. pag. **xlix.**

Eodem die in Laudibus fiat Mem. S. Quintini Mart.

Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus; beáti Quintíni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum.

Vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus stantes ante thronum.

DIE I. NOVEMBRIS.

In Festo Omnium Sanctorum.

TOTUM DUPLEX.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti : amícti stolis albis sequúntur Agnum, quocúmque ierit. Psalm. Laudáte púeri. cum ceteris, pag. j.

Capitulum. *Apoc.* I.

ECCE ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi : et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terrae, et mari, dicens : Nolíte nocére terrae, et mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

℟. ix. Concéde nobis. ut infra, pag. 842.

Hymnus.

JESU Salvátor saeculi,
Redémptis ope súbveni :
Et pia Dei Génitrix
Salútem posce míseris.
Coetus omnes angélici,
Patriarchárum cúnei,
Et Prophetárum mérita
Nobis precéntur véniam.
Baptísta Christi praevius,
Et Cláviger aethéreus,
Cum céteris Apóstolis,
Nos solvant nexu críminis.
Chorus sacrátus Mártyrum,
Conféssio Sacerdótum,
Et virginális cástitas
Nos a peccátis ábluant.
Monachórum suffrágia,
Omnésque cives caelici
Annuant votis súpplicum,
Et vitae poscant praemium.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Aña. Beáti estis, Sancti Dei omnes, qui meruístis consórtes fíeri caeléstium virtútum, et pérfrui claritátis glória : ideóque precámur, ut mémores nostri, intercédere dignémini pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Oratio.

DOMINE Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam : et quorum praevenímus gloriósa solémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne laetítiam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem regum Dóminum veníte adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium.

Hymnus. Jesu Salvátor. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Adésto.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Adésto Deus unus omnípotens, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus.

Aña. Sicut.

Psalmus 18.

CAELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam

sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ¿ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias.

Aña. Laudémus.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilae juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in aetérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem caeli a terra : * corroborábit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ¿ misértus est Dó-

minus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ¿ homo, sicut foenum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno, * et usque in aetérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in caelo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, cui Chérubim et Séraphim Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ex Sermone Rabani, vel Maximi Tarentini.

Lectio j.

LEGIMUS in ecclesiásticis históriis, quod sanctus Bonifácius Papa Quartus a Phoca Caesare impetráverit donári Ecclésiae templum Romae, quod ab antíquis Pántheon vocabátur. In hoc ígitur, elimináta omni spurcítia, fecit ecclésiam sanctae Dei Genitrícis, atque ómnium Mártyrum, ut exclúsa multitúdine daemonum, plebs univérsa in cápite Kalendárum Novémbrium, ad ecclésiam in honórem ómnium Sanctórum consecrátam conveníret. Crescénte ígitur religióne christiána, decrétum est, ut per orbem terrárum memória ómnium Sanctórum ea die haberétur : ut quod humána fragílitas in solemnitátibus eórum minus plene peregísset, in hac sancta observatióne solverétur. Nunc ergo in ómnium primórdiis Sanctórum laudáre cóndecet eum, qui cunctos cóndidit Sanctos.

℟. Summae Trinitáti, símplici Deo, una divínitas, aequális glória, coaetérna majéstas, Patri, Prolíque, sanctóque Flámini : * Qui totum subdit suis orbem légibus. ℣. Praestet nobis grátiam Déitas beáta Patris, ac Nati, paritérque Spíritus almi. Qui.

Lectio ij.

BEATA Dei Génitrix, et semper virgo María, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, virgo ante partum, virgo in partu, virgo post partum, praeséntis solemnitátis diéi expers nullo modo credénda est. Haec est enim, quae Dei pópulum faciéndo monébat spérnere peritúri luxus saeculi, ac lenocínia mortális vitae declináre : carnis quoqué pudicítiam cum virginitátis honóre intra cordis hospítium observáre. Decébat eam, ómnium virtútum Regínam, fructum cunctis esse salútis perpétuae : et sóciam Angelórum, omnes suis informáre exémplis. Unde et innumerábilis utriúsque sexus multitúdo ejus secúta est vestígia, relíctis nuptiárum cópulis.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solemnitátem. Quia.

Lectio iij.

PRINCIPIUM ac finis omnis creatúrae, supérna caelórum regna spirítibus angélicis ad laudem, et glóriam, atque honórem sui nóminis ac majestátis, in perpétuum miro órdine collocávit. Novem autem esse Angelórum órdines ad Dei judícia ac ministéria compléndа, testánte sacro elóquio, cognóvimus : quorum Principátus atque Potestátes subtíliter ac mirabíliter Dei omnipoténtis nutu distinguúntur. Talibúsque, a primórdio incipiéntis vitae, beatórum spiríтuum distinctiónibus supérna caelórum regna a Deo conditóre in perpétuum mirabíliter collocáta subsístunt. His ómnibus, fratres caríssimi, tam decóris ac Deo diléctis Angelórum agmínibus, hujus diéi solemnitátem crédimus esse consecrátam.

℟. Te sanctum Dóminum in excélsis laudant omnes Angeli, dicéntes : * Te decet laus, * Et honor, Dómine. ℣. Chérubim quoque et Séraphim Sanctus proclámant, et omnis caelicus ordo, dicéntes. Te decet. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Inter.

Psalmus 91.

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndae factae sunt cogitatiónes tuae.

Vir insípiens non cognóscet:* et stultus non intélliget haec.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut foenum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in saeculum saeculi : * tu autem Altíssimus in aetérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, ¿ quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Aña. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Aña. Estóte.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos:* et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima:* et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum aetérnum, allelúia.

Aña. Isti sunt Sancti.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quae invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátae sunt aquae eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ¿ quae pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Isti sunt Sancti, qui pro Dei amóre minas hóminum contempsérunt : sancti Mártyres in regno caelórum exsúltant cum Angelis : o quam pretiósa est mors sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti!

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectántur in laetítia.

Lectio iv.

OLEMNITAS haec non solum Angelórum spirítibus, verum Sanctis ómnibus, qui ab exórdio mundi creáti sunt, dedicáta consístit: quorum primi fuérunt Patriárchae, patres Prophetárum et Apostolórum. Hi Deo digni invénti sunt, fide praeclári, sapiéntes in ópere, reparatóres orbis, justítia insígnes, longánimes in spe, obediéntes in praecéptis, créduli in promissiónibus, susceptóres Angelórum efféčti. Hos séquitur eléctio Prophetárum, cum quibus locútus est Deus, et osténdit illis secréta sua. Quorum álii in útero, álii in pueritia, álii in juventúte, álii in senectúte sanctificáti invénti sunt, fide pleni, devotióne summi, indústria solértes, excellénti ingénio praediti: in exercitatióne disciplínae instrúcti, in sancta meditatióne assídui, metúque mortis intrépidi: verberántes tyránnos, peccáta pópuli plangéntes, multísque signis effulsére. Hos séquitur Joánnes Baptísta, qui eódem Angelo, quo Christus, denuntiánte concéptus, exórdio baptísmatis primátum ténuit.

℟. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta, * Qui viam Dómino praeparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui.

Lectio v.

SEQUITUR duodénus Apostolórum númerus: quos ad componéndum novae fídei fundaméntum, erigendúmque adhuc ténerae statum Ecclésiae providéntia divína ex ómnibus, quos capiébat mundus, elégit; ut in omnem terram exíret sonus eórum. Hi verae viti, id est Christo, tamquam pálmites adhaesére: et eórum fructus in sempitérnum pérmanens non marcéscit. Hi sunt, quibus locútus est Dóminus, dicens: Vos estis lux mundi. Et: Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio. Et íterum: Jam non dicam vos servos, sed amícos: quia quaecúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis.

℟. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, * Et quasi colúmbae ad fenéstras suas? ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo. Et.

Lectio vj.

APOSTOLIS subjéctum est triumphále Mártyrum nomen: qui per divérsa tormentórum génera Christi passiónem imitabántur: álii namque ferro perémpti, álii flammis exústi, álii flagris verberáti, álii véctibus perforáti, álii cruciáti patíbulo, álii demérsi pélagi perículo, álii vivi decoriáti, álii vínculis manci-

páti, álii linguis priváti, álii lapídibus óbruti, álii frígore afflícti, álii fame cruciáti : álii vero truncátis mánibus, sive céteris membris caesis, spectáculum Angelis et homínibus facti, contumélias in pópulis nudi propter nomen Dómini portavérunt.

℟. Lavérunt stolas suas, et cándidas eas fecérunt * In sánguine Agni. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas. In. Glória Patri. In.

In tertio Nocturno.

Aña. Sint lumbi.

Psalmus 32.

EXSULTATE justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini caeli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in aetérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De caelo respéxit Dóminus:* vidit omnes fílios hóminum.

De praeparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suae.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suae non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo laetábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis.

Aña. Símile est.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribae, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prae fíliis hóminum, ¿ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulcritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttae tuae acútae, ¿ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliae regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Aña. Símile est regnum caelórum decem virgínibus : quae accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsae.

Aña. Laudem dícite.

Psalmus 83.

QUAM diléćta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in saecula saeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedićtiónem dabit legislátor, ¿ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéćtor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéćtus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Laudem dícite Deo nostro omnes sanćti ejus : et qui timétis Deum pusílli, et magni : quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Lećtio vij.

IPSIS quoque Sacerdótibus, atque Doćtóribus, sive Confessóribus hujus festivitátem diéi non ignótam esse crédimus : qui corda fidélium ímbribus irrigárunt caeléstibus, ut proférre immarcescíbilem bonórum óperum frućtum possent. Hi talénta sibi crédita, cum usúra sine fraude amplificáre procuravérunt : quia bonum, quod didicére, subjećtórum méntibus, arguéndo, obsecrándo, increpándo, inserére nitebántur. Horum mens lucidíssima, manus vero plenae mundítia sunt : eo quod sacrosánćta mystéria celebrántes, hóstiam vivam Deo semetípsos offérre sine mácula pravi óperis non desístunt : et licet persecutórum non sénserint gládium, tamen per vitae méritum martyrio non privántur.

℟. Sint lumbi vestri praecínćti, et lucérnae ardéntes in

mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viij.

VIRGINES quoque sacrae ab hujus diéi solemnitáte non sunt separátae. Hae sunt enim, quae spreta liberórum propágine, Sponso, qui in caelis est, perénni mente, actu, hábitu, et gestu, sese applicáre maluérunt. Hae sunt, quae oratiónibus instántes, jejúniis adhaeréntes, vigílias sacras amántes, eleemósynas sectántes, páuperes recreántes, nudos vestiéntes, infírmos visitántes, in tribulatióne gaudéntes, in verbis calúmniae vel contuméliae patiéntes, in augménto suae perfectiónis húmiles, in damno rerum temporálium Deo grátias agébant.

℟. Audívi vocem de caelo veniéntem : veníte omnes vírgines sapientíssimae, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. Oleum.

Lectio ix.

NOS ergo, fratres, tantórum patrocínia intercessórum, tota mentis intentióne quaerámus : ut per temporália festa, quae gérimus, eórum méritis interveniéntibus, ad aetérna perveníre valeámus. Tránseunt cuncta, quae temporáliter festíve celebrántur. Curáte, qui his solemnitátibus interéstis, ne ab aetérna solemnitáte separémini. Quid enim prodest interésse festis hóminum, si deésse contíngat festis Angelórum?

℟. Concéde nobis, Dómine quaesumus, véniam delictórum : et intercedéntibus Sanctis, quorum hódie solémnia celebrámus, talem nobis tríbue devotiónem, * Ut ad eórum perveníre mereámur societátem. ℣. Adjuvent nos eórum mérita, quos própria impédiunt scélera : excúset intercéssio, accúsat quos áctio : et qui eis tribuísti caeléstis palmam triúmphi, nobis véniam non déneges peccáti. Ut. Glória Patri. Ut.

Ante Laudes, ℣. Oráte pro nobis omnes Sancti Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

IN LAUDIBUS.

Aña. Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus géntibus, stantes ante thronum. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni : et cecidérunt in conspéctu ejus in fácies suas, et adoravérunt eum.

Aña. Redemísti nos, Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni

tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum.

Aña. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : ágite diem laetítiae, et confitémini ei.

Aña. Hymnus ómnibus sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória haec est ómnibus sanctis ejus.

Capitulum. Ecce ego Joánnes. ut supra in Vesperis, pag. 831.

Hymnus.

CHRISTE Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos,
Beátae semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoque ágmina
Caeléstium spiríttuum,
Praetérita, praeséntia,
Futúra mala péllite.

Vates aetérni Júdicis,
Apostolíque Dómini,
Supplíciter expóscimus
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei ínclyti,
Confessoréque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in caeléstibus.

Chori sanctárum Vírginum,
Monachorúmque ómnium,
Simul cum Sanctis ómnibus,
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de fínibus :
Ut Christo laudes débitas
Persolvámus alácriter.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In sanctis suis.

Ad Benedictus, Aña. Te gloriósus Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus : te omnes elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári; quaesumus, ut desiderátam nobis tuae propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

In Pretiósa. Evang. Videns Jesus turbas. ut in Comm. plur. Mart. pag. xlviij.

Ad Tertiam, Capit. Ecce ego. ut in Vesperis, pag. 831.

℟℟. et ℣℣. Horarum ut in Comm. plur. Mart. p. xliv.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Apoc.* 7.

AUDIVI númerum signatórum, centum quadragínta quátuor míllia signáti, ex omni tribu filiórum Israël.

AD NONAM.

Capitulum. *Apoc.* 7.

VIDI turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus géntibus,

et tríbubus, et pópulis, et linguis : stantes ante thronum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laud. Psalmi de Comm. plur. Mart. pag. **xlv.**

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat. Aña. **Salvátor mundi, salva nos omnes : sancta Dei Génitrix, virgo semper María, ora pro nobis : précibus quoque sanctórum Apostolórum, Mártyrum, et Confessórum, atque sanctárum Vírginum, supplíciter pétimus, ut a malis ómnibus eruámur, bonísque ómnibus nunc et semper pérfrui mereámur.**

Infra Oct. ad Benedictus, et ad Magnificat, vel ad Mem. dicantur Añae ut in die.

Hac die, finitis Vesperis de Omnibus Sanctis, statim inchoëntur Vesperae Defunctorum.

Si vero festum Omnium Sanctorum Sabb. evenerit, in crastino totum Officium tam diei, quam noctis, de Octava erit. Et tunc in eadem die post Vesperas de Octava Vesperae Defunctorum dicantur.

DIE II. NOVEMBRIS.

In Commemorat. Omnium Fidelium Defunctorum.

Novem Lectiones.

Ad Vesperas, ad Matutinum et ad Horas non fiant prostrationes, et omnia sumantur ex Officio Mortuorum, infra in fine Breviarii, pag. **cxlvij.** praeter hic notata.

Oratio.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis.

Haec sola Oratio dicatur ad Vesp. et Laud. et ad alias Horas, nec subjungatur post Orationem, **Dóminus vobíscum.** nec **Benedicámus.** sed tantum **Requiéscant in pace.** ℟. **Amen.**

Ad Matutinum non dicatur **Dómine lábia mea.** neque **Deus in adjutórium.** neque **Veníte exsultémus.** Sed dicto **Pater noster.** et **Credo.** postquam signaverint se fratres signo crucis, versis vultibus ad altare, (quod et ad alias Horas erit observandum) statim inchoëtur in primo Nocturno Aña.

In primo Nocturno.

Novem Lectiones sequentes legantur sine Benedictione, et sine titulo. Sed dicto **Pater noster.** ℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.** ℟. **Sed líbera nos a malo.** incipiatur

S. August. in Enchir. cap. 109. *et seq. et lib. De cura pro mort. cap.* 2.

Lectio j.

EMPUS, quod inter hóminis mortem, et últimam resurrectiónem interpósitum est, ánimas ábditis receptáculis cóntinet, sicut unaquaeque digna est vel réquie vel aerúmna, pro eo quod sortíta est in carne, cum víveret. Neque negándum est, defunctórum ánimas pietáte suórum vivéntium relevári, cum pro illis sacrifícium Mediatóris offértur, vel eleemósynae in Ecclésia fiunt. Sed eis haec prosunt, qui cum víverent, haec sibi, ut póstea possent prodésse, meruérunt. Est enim quidam vivéndi modus, nec tam bonus, ut non requírat ista post mortem : nec tam malus, ut ei non prosint ista post mortem. Est vero talis in bono, ut ista non requírat : et est rursus talis in malo, ut nec his váleat, cum de hac vita transíerit, adjuvári.

Terminantur Lectiones sine Tu autem. et sine alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et in carne mea vidébo Deum * Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Salvatórem.

Lectio ij.

QUO circa, hic omne méritum comparátur, quo post hanc vitam possit relevári quíspiam, vel gravári. Nemo autem se speret, quod hic negléxit, cum obíerit, apud Deum promeréri. Non ígitur ista, quae pro defúnctis commendándis frequéntat Ecclésia, illi Apostólicae sunt advérsa senténtiae, qua dictum est : Omnes enim astábimus ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque secúndum ea, quae per corpus gessit, sive bonum sive malum. Quia étiam hoc méritum sibi quisque, dum in córpore víveret, comparávit, ut ei possint ista prodésse. Non enim ómnibus prosunt. Et quare non ómnibus prosunt, nisi propter differéntiam vitae, quam quisque gessit in córpore?

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto foetidum : * Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgéntiae. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et saeculum per ignem. Tu eis.

Lectio iij.

CUM ergo sacrifícia sive altáris, sive quarumcúmque eleemosynárum pro baptizátis defúnctis ómnibus offerúntur, pro valde bonis, gratiárum actiónes sunt; pro non valde malis, propitiatiónes sunt; pro valde malis, etiámsi nulla sint adjuménta mortuó-

rum, qualescúmque vivórum consolatiónes sunt. Quibus autem prosunt, aut ad hoc prosunt, ut sit plena remíssio: aut certe, ut tolerabílior fiat ipsa damnátio. Sed utrum áliquid prosit ánimae mórtui locus córporis sui, operósius inquiréndum est. Sane non sunt contemnénda et abjiciénda córpora defunctórum, maximéque justórum ac fidélium : quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sanctus usus est Spíritus.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu irae tuae : * Quia peccávi nimis in vita mea? ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia.

In secundo Nocturno.

S. Aug. de cura pro mort. gerenda ad Paulin. cap. 3. *et seq.*

Lectio iv.

SI enim patérna vestis, et ánulus, ac si quid hujúsmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes major éxstitit afféctus : nullo modo ipsa spernénda sunt córpora, quae útique multo familiárius atque conjúnctius, quam quaelibet induménta, gestámus. Haec enim non ad ornaméntum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiquórum justórum fúnera officiósa pietáte curáta sunt, et exséquiae celebrátae, et sepultúra provísa : ipsíque cum víverent, de sepeliéndis, vel étiam de transferéndis suis corpóribus míliis mandavérunt. Et Tobías sepeliéndo mórtuos, Deum promeruísse, teste Angelo, commendátur.

℟. Heu mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? Miserére mei, dum véneris * In novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. In novíssimo.

Lectio v.

IPSE quoque Dóminus die tértio resurrectúrus, religiósae mulíeris bonum opus praedicat, praedicandúmque comméndat, quod unguéntum pretiósum super membra ejus effúderit, atque hoc ad eum sepeliéndum fécerit. Et laudabíliter commemoránttur in Evangélio, qui corpus ejus de cruce accéptum, diligénter atque honorífice tegéndum sepeliendúmque curárunt. Verum istae auctoritátes non hoc ádmonent, quod insit ullus cadavéribus sensus; sed ad Dei providéntiam (cui placent étiam tália pietátis offícia)

córpora quoque mortuórum pertinére signíficant, propter fidem resurrectiónis astruéndam.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine: * Dum véneris judicáre saeculum per ignem. ℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

Lectio vj. *Cap.* 4.

QUOD si verum est, profécto étiam provísus sepeliéndis corpóribus apud memórias Sanctórum locus, bonae affectiónis humánae est erga fúnera suórum. Quóniam si nonnúlla relígio est, ut sepeliántur; non potest nulla esse, quando ubi sepeliántur, atténditur. Sed cum tália vivórum solátia requirúntur, quibus eórum pius in suos ánimus appáreat, non vídeo, quae sint adjuménta mortuórum, nisi ad hoc, ut dum récolunt ubi sint pósita eórum, quos díligunt, córpora, eísdem Sanctis, illos tamquam patrónis suscéptos apud Dóminum adjuvándos orándo comméndent.

℟. Dómine secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: * Ideo déprecor majestátem tuam, ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me: quia tibi soli peccávi. Ideo déprecor majestátem.

In tertio Nocturno.

Lectio vij.

T haec quidem fácere possent, etiámsi tálibus locis eos humáre non possent. Sed non ob áliud vel memóriae vel monuménta dicúntur ea, quae insigníta fiunt sepúlcra mortuórum, nisi quia eos, qui vivéntium óculis morte subtrácti sunt, ne oblivióne étiam córdibus subtrahántur, in memóriam révocant, et admonéndo fáciunt cogitári. Nam et memóriae nomen id apertíssime osténdit, et monuméntum, eo quod móneat mentem, id est, admóneat, nuncupátur.

℟. Peccántem me quotídie, et non me poeniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viij. *Cap.* 4 *et* 5.

CUM ítaque récolit ánimus, ubi sepúltum sit caríssimi corpus, et occúrrit locus nómine Mártyris venerábilis: eídem Mártyri ánimam diléctam comméndat recordántis et precántis afféctus. Qui cum defúnctis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est iis, qui cum in córpore víverent, tália sibi post hanc vitam prodésse meruérunt. Cum ergo fidélis mater

fidélis fílii defúncti corpus desiderávit in basílica Mártyris poni, síquidem crédidit ejus ánimam méritis Mártyris adjuvári; hoc quod ita crédidit, supplicátio quaedam fuit : et haec prófuit, si quid prófuit.

℟. Meménto mei Deus: quia ventus est vita mea, * Nec aspíciet me visus hóminis. ℣. Et non revertétur óculus meus, ut vídeat bona. Nec aspíciet.

Lectio ix. *Cap.* 18.

QUÆ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, perveníre, nisi quod pro eis, sive altáris, sive oratiónum, sive eleemosynárum sacrifíciis solémniter supplicámus: quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus prosint, sed iis tantum, quibus dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discérnimus, qui sint; opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum praetermittátur, ad quos haec benefícia possint et débeant perveníre. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt, nec prosunt, quam eis déerunt, quibus prosunt.

℟. Líbera me, Dómine, de morte aetérna, in die illa treménda : * Quando caeli movéndi sunt, et terra : * Dum véneris judicáre saeculum per ignem. ℣. Dies illa, dies irae, calamitátis et misériae, dies magna et amára valde. Quando. usque Dum. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Dum. ℣. Quid ego misérrimus, quid dicam, vel quid fáciam, dum nil boni pérferam ante tantum júdicem? Quando. ℣. Nunc Christe te pétimus, miserére quaesumus : qui venísti redímere pérditos, noli damnáre redémptos. Dum. ℣. Creátor ómnium rerum Deus, qui me de limo terrae formásti, et mirabíliter próprio sánguine redemísti, corpúsque meum, licet modo putréscat, de sepúlcro fácies in die judícii resuscitári : exáudi, exáudi me, ut ánimam meam in sinu Abrahae Patriárchae tui júbeas collocári. Líbera.

Laudes ut in Officio Defunctorum, cum unica Oratione, pag. **clx.**

Ad Primam, dicto **Pater noster.** et **Credo.** inchoëtur Aña. **Réquiem.** Psalm. **Deus in nómine.** cum ceteris, pag. **93.**

In fine omnium trium Psalmorum (non tamen singulorum) Aña. **Réquiem aetérnam dona eis Dómine : et lux perpétua lúceat eis.**

Deinde **Confíteor.** Postea ℣. **A porta ínferi. Dóminus vobíscum. Orémus. Fidélium Deus.** etc.

Hic ordo servetur ad alias Horas diei. **Pretiósa** tamen more solito dicetur cum sequente Evangelio.

Secúndum Joánnem.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judaeórum : Amen, amen, dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei : et qui audíerint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso : sic dedit et Fílio habére vitam in semetípso.

Finita Nona, dicatur Pater noster. Salve Regína. cum ℣℣. et Orationibus, quae ordinarie in fine Horar. dici solent, et sic terminetur hoc Officium.

UNICA DIE

infra Oct. OO. Sanctorum.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Lib. Meditationum, c. 25.

Lectio iij.

MATER Jerúsalem, cívitas sancta Dei, caríssima sponsa Christi, te amat cor meum, pulcritúdinem tuam nímium desíderat mens mea. O quam decóra, quam gloriósa, quam generósa tu es! Tota pulcra es, et mácula non est in te. Felix ánima mea, sempérque felix in saecula, si intuéri merúero glóriam tuam, beatitúdinem tuam, pulcritúdinem tuam, portas, et muros tuos, et platéas tuas, et mansiónes tuas multas, nobilíssimos cives tuos, et fortíssimum Regem tuum Dóminum nostrum in decóre suo

DOMINICA

infra Oct. OO. Sanctorum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris.

Lib. de mortalitate, sub fine.

Lectio iv.

CONSIDERANDUM est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum, renuntiásse nos mundo : et tamquam hóspites et peregrínos istic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assígnat síngulos domicílio suo : qui nos istinc erúptos, et láqueis saeculáribus exsolútos, Paradíso restítuit, et regno caelésti. Quis non péregre constitútus, properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter caros licéret ampléćti?

Lectio v.

PATRIAM nostram Paradísum computámus, paréntes Patriárchas habére jam coepimus; quid non properámus, et cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos carórum númerus exspéctat : paréntum ac fratrum frequens nos, et copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, et adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspéctum et com-

pléxum veníre, quanta et illis et nobis in commúni laetítia est! Qualis illic caeléstium regnórum volúptas, sine timóre moriéndi, et cum aeternitáte vivéndi! Quam summa et perpétua felícitas!

Lectio vj.

ILLIC Apostolórum gloriósus chorus : illic Prophetárum exsultántium númerus : illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic vírgines, quae concupiscéntiam carnis et córporis, continéntiae róbore subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui aliméntis et largitiónibus páuperum, justítiae ópera fecérunt : qui Domínica praecépta servántes, ad caeléstes thesáuros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus : et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contíngat, optémus.

In iij. Nocturno, Lectiones de Homilia Dominicae currentis.

DIE III. NOVEMBRIS.

B. Simonis Ballachii laici Ord. Praed. Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Simónem Confessórem tuum inter céteras ejus virtútes jugi orándi stúdio, et singulári humilitátis praerogatíva decorásti; ipsum nobis imitári concéde : ut spretis ómnibus, quae sunt mundi, te hic solum quaerere; ac tandem promíssa in caelis humílibus praemia cónsequi valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** de Communi Conf. non Pont. pag. **lxiv.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SIMON, patre Rodúlpho, opuléntis ac nóbilis óppidi sancti Archángeli prope Arimínum in Flamínia cómite, saeculo décimo tértio mediánte ortum hábuit. Quo témpore dirae factiónes, quibus a divinárum litterárum, ac verae pietátis stúdio cives ope ac poténtia praeclarióres avellebántur, contentiónibus, dissídiis, et armis illos implicábant. Inter haec fuit enutrítus Simon, donec sancti Spíritus afflátu cernens mundi glóriam, praeter suam inanitátem, in perníciem addúcere, illam spérnere, Deóque sibi esse serviéndum duxit in Ordine Praedicatórum, annos natus septem et vigínti. Vividióra tunc erant exémpla sanctitátis et virtútum ómnium, quibus sanctus Petrus Martyr, et Angélicus Doctor sanctus Thomas Aquínas coenóbium sancti Catáldi civitátis Ariminénsis honestáverant : quibus permótus, ibi Religiónis hábi-

tum suscípere státuit. Recógitans vero, quod Dóminus Jesus, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contémpta; ut magis illi conformarétur, quamquam summo loco natus, et Epíscopi Ariminénsis ejúsdem Ordinis, nec non Archipresbyteri, qui eídem in Episcopátu succéssit, nepos esset, objurgatiónibus, et humanárum ratiónum posthábitis moméntis, inter láicos, quos Convérsos appéllant, ibídem adscríbi humíllime postulávit, et obtínuit.

Lectio v.

IN sacro illo recéssu ábditus, se totum christiánis virtútibus excoléndis dedit. Elúxit praesértim in eo summa vitae austéritas, atque in Deum et hómines cáritas flagrantíssima. Labóri semper inténtus, nunquam visus est ótio, vel sibi indulgére; sed aut oráre, meditári, aut mánuum vacáre opéribus. Excólere hortum, vérrere sordes, vilióra éxsequi múnera, nedum in delíciis habébat, sed tali sedulitáte, diligéntia, animíque demissióne ac lenitáte complébat, ut ómnium esset admiratióni et exémplo. Abstinéntia tanta fuit, ut saepe bíduum absque cibo transégerit, perque quinque annos cinerália jejúnia pane tantum et aqua definíverit, donec id pro império Superiórum illi vétitum fúerit, ídeo quod ob cibi parcitátem prorsus inválidus et ímpotens ad offícia obeúnda eváderet. Corpus suum férrea caténa flagrísque cruentábat, et nuda tábula sibi étiam seni, morbóque afflícto, pro léctulo fuit. Animárum zelo succénsus, crucem devotíssime amplexátus, saepius per civitátem excurrébat, christiána rudiménta púeros édocens, peccatóres árguens, protérvos íncrepans, eo succéssu, ut plures ad meliórem frugem fúerint revocáti. Ab his opéribus, invídia furens humáni géneris hostis, illum retráhere modis ómnibus frustra adnísus est : nam viva fide munítus, daemonum insídias fórtiter vicit.

Lectio vj.

IN oratióne autem assíduus, Deum étiam frequens pro infidélium et haereticórum conversióne exorábat, idque tanto lacrymárum imbre perfúsus, ut quinquagésimo séptimo aetátis anno caecus eváserit; quam calamitátem usque ab óbitum hiláriter tulit. Nitórem domus Dei in aedítui offício, sacras vestes, altárium ornaménta, sacerdótibus humíllime famulári máxime curans, pari sénsuum custódia, et observántia erga diviníssimum Eucharistíae sacraméntum, sacrásque imágines, hac illac in ecclésia pro opportunitáte incedébat, ut vidéntes

omnes ad devotiónem excitáret. Quamvis vero miraculórum et prophetíae donis clarus, ea tamen erat humilitáte, ut vilem se peccatórem, et indígnum ex íntimo cordis réputans, hóminum láudibus veheménter excruciarétur : atque ita supérnis visiónibus, mirísque fulgóribus et fragrántiis in angústiis et infirmitátibus, quibus frequénter premebátur, recreári promeruísse memóriae próditur, donec méritis, et diérum longitúdine plenus, devotíssime suscéptis Ecclésiae Sacraméntis, in Dómino quiévit die tértia Novémbris anni millésimi tercentésimi décimi noni, facto súbito ad ejus venerándum corpus tanto pópuli concúrsu, ut per bíduum tumulári nequíverit. Quanta autem veneratióne felíces illae exúviae per quingéntos annos fúerint decorátae, constat ex illárum multiplícibus translatiónibus. Cives tandem sancti Archángeli solemnióri pompa in sacéllo ecclésiae collegiátae illas reposuérunt, anno millésimo octingentésimo décimo séptimo, ibíque honorífice condúntur. Quibus permótus Pius Séptimus Póntifex Máximus, ut de beáto Simóne Offícium et Missa in univérso Praedicatórum Ordine, ac in tota dioecési Ariminénsi celebrári possit, ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto benígne concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Communi Abbatum, pag. lxix.

DIE IV. NOVEMBRIS.

S. Caroli Episc. et Conf.
Duplex. Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi : ut sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum effécit; ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

CAROLUS Mediolâni nóbili Borromaeórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte conspícuus, divína lux super pariéntis matris cubículum noctu corúscans praesignávit. A Pio Quarto avúnculo suo Cardinális primum, et mox Mediolanénsis Archiepíscopus creátus, plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosánctum Tridentínum concílium, Ecclésiam sibi commíssam compóneret : atque ut depravátos plebis suae mores reformáret, seípsum exímiae sanctitátis praebuit exémplar. In profligándis haeréticis e pártibus Rhaetórum et Helvetiórum, quorum plúrimos ad christiánam fidem convértit,

máxime laborávit. Verbi Dei praedicatiónem, gravíssimis licet curis occupátus, nunquam intermísit.

Lectio v.

URITANO principátu véndito, prétium univérsum ad quadragínta aureórum míllia una die in páuperes erogávit : et íterum vigínti míllia sibi legáta, distríbuit. Cum pestis Medioláni grassarétur, doméstieam supelléctilem, nec relícto sibi léctulo, in eósdem aléndos cóntulit : eóque morbo laborántes sédulo invísens, Sacraménta própriis mánibus administrábat. Multas ecclésias, monastéria, collégia aedificávit. Ecclesiásticae libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínae vero restituéndae sollícitus, a seditiósis, dum oratióni insísteret, torménti béllici glóbulo percússus, divína virtúte servátur illaesus.

Lectio vj.

HUMILITATIS, mansuetúdinis, et castitátis studiosíssimus, immíssas ad se mulíeres impudícas invícta constántia fugávit. Saepíssime pane tantum et aqua, et solis quandóque lupínis conténtus, jejunábat. Noctúrnis vigíliis, aspérrimo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Demum in solitúdinem Varálli montis secéssit : ibíque diébus áliquot ásperam vitam ducens, in febrim íncidit. Mediolánum revérsus, ingravescénte morbo, cínere ac cilício coopértus, et óculis in Crucifíxi imáginem defíxis, migrávit in caelum, aetátis anno quadragésimo séptimo, Dómini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, prídie Nonas Novémbris. Quem miráculis clarum Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium. **Homo péregre.** ut in Communi Confess. Pont. pag. **lxj.**

DIE V. NOVEMBRIS.

Beati Martini de Porres Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS humílium celsitúdo, qui beátum Martínum Confessórem tuum ad caeléstia regna transíre fecísti : ejus méritis et intercessióne concéde, nos ejus humilitátem ita imitári in terris, ut cum ipso exaltári mereámur in caelis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** de Comm. Conf. non Pont. pag.**lxiv.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ARTINUS, Limae in América meridionáli ex nobílibus paréntibus Joánne de Porres et Anna Velásquez,

anno reparátae salútis millésimo quingentésimo sexagésimo nono, ortum hábuit. Ab ineúnte aetáte miro morum candóre futúrae exímiae sanctitátis indícia praebuit. Virtútes enim modéstiae, humilitátis, ac in páuperes liberalitátis puerítiam ejus ómnibus admirábilem reddidérunt. Adoléscens vero, júgiter cum eo erga próximos praesértim aegrótos adolévit commiserátio : ideóque arti chirúrgicae omne impéndit stúdium, ut absque ullo emoluménto sanitátem impertíret, quod ei saepíssime pro voto cessit. Cáritas Dei ut magis magísque in corde suo diffunderétur, mundi honóres et oblectaménta abhórrens, patérnae domus oblítus, tértium sancti Patriárchae Domínici Ordinem ampléctì, ac inter láicos operários recenséri eníxe postulávit, quod ei ex senténtia páriter succéssit. Absolúto tirocínio summa ómnium admiratióne, ac solémnibus votis nuncupátis, quis enarráre póterit quo stúdio, qua solértia omnígenas, quae Religiósum perféctum constítuunt, virtútes cólere et prósequi conténderit? Humilitátem ádeo diligébat, ut vilióra et abjectióra quaeque coenóbii offícia semper in delíciis habúerit obíre, peccatórem máximum se appellári, flexísque génibus pedes eórum deosculári, qui maledíctis eum oneráre audébant.

Lectio v.

QUAMVIS ab spontánea vel levi ánimae mácula remótus, nunquam désiit assíduis jejúniis carnem suam excruciáre, cilíciis et caténis férreis diro modo cruentáre, ut rectíssime ásseri possit quod mortificatiónem Jesu in suo córpore circumférret. Tanto in divínum humánae salútis Reparatórem aestuábat amóre, ut aliquándo visus sit ante imáginem Jesu Christi e cruce pendéntis précibus inténtus, sublátus a terra ad eum evoláre, tamquam plaga láteris ejus adhuc sánguinem scaturísset, admótis lábiis eam súgere, et máxima aviditáte satiári voluísset. Nil ígitur mirum si ex hoc perénni divíni amóris fonte inebriátus, non nisi de caeléstibus loquerétur, quibus et suum, et aliórum corda inflammáre ardentíssime exoptábat. Mártyrii palmae cupidíssimus, Japóni et Sinárum impéria pétere in optátis habébat, ut inter hostíles Ethnicórum manus, profúso sánguine, Christi hóstia éffici mererétur. Hac vero inexplébili in Deum caritáte síngulos cujúsque conditiónis hómines complectebátur, et máxime aegrótos, et praesértim moriéntes, quibus ómnia consolatiónis offícia ex corde praestáre studébat. Quum vero pátriae suae tam miránda ca-

ritátis arguménta praebéret, uno eodémque témpore compassívi amóris igne incénsus erga míseros captívos in Africa degéntes, miro prorsus prodígio saepius illic adésse visus est, ut eos confortáret, providéret, eorúmque captivitátis caténas dissólveret. Accidit, ut quum unus ex illis génere Hispánus, postquam, Martíno auxiliánte, libertátem recuperávit Júliae Caesáreae, non post multum témporis spátium Limae eum vidísset, grati ánimi sensu commótus ceu insígnem suum liberatórem salutáverit, et accéptum benefícium, Martíno reluctánte, ómnibus praedicáre non destíterit.

Lectio vj.

VEHEMENTER angebátur nothos vidére puérulos, aliósque líberos paréntibus orbátos, máximis óbrui malis; quibus reparándis, Limae, ut ad pietátem et honestátem institueréntur, percélebre collégium excitándum curávit. Eo quoque procéssit ejus humanitátis sensus, ut vel bruta ipsa animália suam óperam salutárem, curámque continénter fúerint expérta. Deus vero tam excelléntem servi sui caritátem, supérnis donis mirum in modum exornáre sibi complácuit. Divíno hinc lúmine collustrátus et futúra praedíxit, et córdium abscóndita cognóvit, et daemonum artes furentésque ímpetus detéxit ac profligávit; et licet rudis et ignárus, gravíssimas theológicas questiónes sic dirimébat, ut vel ipsi doctíssimi viri admiraréntur, ejúsque sapiéntiam divínitus haustam celebrárent. Dignus praetérea a Deo rédditus, ut cum caelítibus collóquia habéret, multis coruscáret miráculis, et tandem extrémum aetérnae suae retributiónis diem appropinquáre cognósceret, quem plúries et clare maniféstum fecit. Morbo ítaque diútino corréptus, ut omnes coenóbii Religiósi moriénti adéssent eníxe postulávit, a quibus de cunctis ab eo accéptis offénsis véniam pétiit. Defíxis dein in Crucifíxi imágine óculis, quam prae mánibus tenébat, ad ea verba Evangélii, quod astántes recitábant : Verbum caro factum est; imágine Crucifíxi in péctore depósita, seréna fronte, hilaríque vultu innocéntem ánimam réddidit Creatóri, anno millésimo sexcentésimo trigésimo nono, tértio Nonas Novémbris, anno aetátis suae sexagésimo. Multis vivens, et post óbitum miráculis cláruit. Quibus rite ágnitis ac probátis, Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus illum Beatórum albo accénsuit, ejúsque festum cum Offício et Missa in univérso Praedicatórum Ordine, et Limána dioecési celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium, **Confíteor tibi Pater.** ut in Communi Confessoris non Pontificis, pag. **lxvj.**

DIE VII. NOVEMBRIS.

B. Petri de Ruffia Mart. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beáto Petro fámulo tuo misericórditer tribuísti pro verae fídei defensióne martyrio coronári : ejus méritis et intercessióne concéde; ut fide, quae per caritátem operátur, tibi júgiter placére valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Exístimo.** de Comm. plur. Mart. pag. **xxxvij.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ETRUS, coepto jam saeculo décimo quarto, ex nobilíssima Savilianénsi Cambianórum família ortus perhibétur in eo tunc Taurinénsis, nunc vero Salutiénsis dioecésis óppido, quod Rodulphía, et vulgo Ruffía appellátur. Divíno Númine afflátum, cepit eum a púero magna terrenárum rerum contémptio : indéque mundo, ejúsque oblectatiónibus valedícens, Praedicatórum Ordini nomen dedit. Institútum illud proféssus, tot jam insígnium virórum sanctitáte, doctrína, gestísque fórtibus illustrátum, eórum imitatióni ádeo fervénter incúbuit, ut brevi praestantióribus quibúsque Ordinis alúmnis comparetur. Ac inter virtútes, quibus egrégie auctus ornatúsque est, praecípua laude celebrántur religiósa illa, quam semper retínuit, patérnae domus et consanguineórum oblívio; tum patientíssima paupértas, ac profúnda humílitas, quae vel ipsa oris modéstia et affabilitáte miríficе apparéret.

Lectio v.

ORATIONI autem, et rerum divinárum contemplatióni tam sédula pietáte diu noctúque indulgébat, ut ipsíus conversátio in caelis tantúmmodo esse viderétur. Itaque cum per ea témpora magnópere interésset, spectátae tantum integritátis doctrinaeque Evangélii minístros acérbis illis haeréticis oppóni, qui superióris Itáliae regiónes váriis erróribus infícere conabántur, fídei Quaesítor Tauríni declarátus est, ut ex eo loco avítam Subalpinórum Ligurúmque religiónem asséreret. In hoc offício vir sanctus indeféssam per annos plures divíni verbi praedicatióni óperam navávit, nihílque eórum praetermísit, quae ad cathólicae veritátis tutámen et propagatiónem pertinérent. Quare nil mirum, si plures ab haeréticis decéptos ad Ecclésiae sinum reduxísse,

multósque álios a corruptiónis perículo exemísse ferátur.

Lectio vj.

HIS sanctis opéribus beátus Petrus capitále haereticórum ódium subívit, ac triumphálem dénique martyrii corónam proméruit. Etenim cum laboránti fídei opem latúrus Segúsiam aliquándo perrexísset, et apud Fratres Minóres sancti Francísci hospitarétur, contérmini haerétici praeséntis doctrínam et sanctitátem formidántes, invíctum cathólicae veritátis propugnatórem in ipso coenóbio adórti sunt, vulneribúsque confóssum interemérunt in solemnitáte Purificatiónis beátae Maríae Vírginis, anno millésimo trecentésimo sexagésimo quinto. Mártyris corpus Taurinórum Augústam ad ecclésiam sancti Domínici subínde translátum, eláto ornatóque sepúlcro religióse cónditum est : ibíque síngulis annis die séptimo Novémbris, qui translatiónis illíus dies habétur, festívo cultu celebrári non déstitit. Quos ei públice tribútos Beatórum honóres Pius Nonus Póntifex Máximus rite confirmávit, indulsítque ut ánnua praeclári fídei víndicis memória in univérso Praedicatórum Ordine, ac in dioecésibus Taurinénsi, Salutiénsi, et Segusína próprio Offício et Missa recolerétur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Nisi granum fruménti. de Comm. Mart. p. xxxij.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

Octava Omn. Sanctorum. Solemnis.

In primo Nocturno.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

In Meditat. cap. 33.

Lectio j.

TU es Deus omnípotens, quem trinum in persónis, et unum in substántia Deitátis cólimus et adorámus, Patrem ingénitum, Fílium de Patre unigénitum, Spíritum sanctum de utróque procedéntem, et in utróque permanéntem : sanctam et indivíduam Trinitátem. Te deprecámur, supplicámus, et orámus : auge fidem, auge spem, auge caritátem : fac nos per ipsam grátiam tuam, semper et in fide stábiles, et in ópere efficáces, ut per fidem rectam, et condígna fídei ópera, ad vitam, te miseránte, perveniámus aetérnam : ut ibi vidéntes glóriam tuam sícuti est, adorémus majestátem tuam, quos dignos féceris vidére imménsam pulcritúdinem tuam.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

In Orat. ad beatam Virg.

Lectio ij.

SANCTA María Vírginum piíssima, súscipe vota servulórum assídua : lapsos

érige, errántes córrige, treméntes corróbora, pusillánimes confórta : ut tibi semper referámus laudes, quam Dei summi cólimus Genitrícem. Suscípiat, benigníssima, Génitus tuus captivórum gémitus, clamóres peregrinórum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum, preces ómnium tua sancta suffrágia deposcéntium : quae cunctis saeculis lumen verum effudísti Dóminum Jesum Christum. Virgo sancta, virgo gloriósa, mater Christi simul et sponsa, non dedignéris opem ferre animábus, quas vides amóre Dei caeléstis sponsi flagráre, atque ejus núptias sitibúndo corde desideráre.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Soliloquiis animae, cap. 27.

Lectio iij.

DOMINE, quóties bene ágimus, gaudent Angeli, et tristántur daemones : quóties a bono deviámus, diábolum laetificámus, et Angelos tuos suo gáudio defraudámus. Gáudium est enim eis super uno peccatóre poeniténtiam agénte; sed diábolo super uno justo poeniténtiam deserénte. Da ígitur, da Pater eis semper gaudére de nobis; ut et tu semper per eos laudéris in nobis : et nos cum eis in unum ovíle tuum adducámur; ut confiteámur nómini sancto tuo, Creátor hóminum et Angelórum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermo de Mart. quod aut imitandi, aut non laudandi sunt.

Lectio iv.

DIFFICILE nobis non est, quod a Sanctis géritur, imitári; cum sine praecedénti exémplo ab antíquis tália gesta conspícimus, ut non ipsi aliórum aemuli redderéntur, sed aemulándae virtútis seípsos nobis praebérent exémplum. Ut dum nos ex ipsis, et ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde ab orígine mundi ínnocens Abel occíditur, Henoch Deo placens transfértur, justus Noë invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres redduntur.

Ejusdem sancti Chrysost. sermone de Pentecoste.

Lectio v.

PERAGRARUNT piscatóres orbem terrárum, et infírmum eum inveniéntes, ad sanitátem reduxérunt : et in ruína pósitum, ad stabilitátem revocavérunt : non scuta mo-

véntes, non arcus tendéntes, non sagíttas mitténtes, non pecúniam largiéntes, non in eloquéntia confidéntes. Pecúnia indigéntes, sed regnum caelórum possidéntes : non habéntes humána solátia, habéntes autem Dóminum secum. Ego enim, inquit, vobíscum sum usque ad consummatiónem saeculi. Peragrárunt univérsum orbem oves simul cum lupis : et vulnerátae a béstiis non sunt oves, sed magis lupi ad óvium mansuetúdinem sunt convérsi.

Sermo sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris.
Epist. ad Martyres.

Lectio vj.

QUIBUS ergo vos láudibus praedicem, fortíssimi Mártyres? Tolerástis, usque ad consummatiónem glóriae, duríssimam quaestiónem, nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. O quale fuit illud spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam accéptum! Quam laetus illic Christus fuit! quam libens in tálibus servis suis pugnávit, et vicit! Proeliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis. Hic est agon fídei nostrae, qua congrédimur, qua víncimus, qua coronámur.

In tertio Nocturno.
Sermo sancti Gregórii Papae.
Homilia 18. in Ezechiel.

Lectio vij.

UI sunt ísti, qui ut nubes volant, et quasi colúmbae ad fenéstras suas? Recte sancti Confessóres, quorum in praeseńti memóriam ágimus, nubes appelláti sunt : quia et verbis pluunt, et miráculis ac exémplis coruscant. Qui voláre quoque ut nubes dicúntur : quia in terra vivéntes, extra terram fuit omne quod egérunt. Unde et per quamdam nubem dícitur : In carne ambulántes, non secúndum carnem militámus. Prióres enim patres conjúgiis utebántur, fílios procreábant, substántias possidébant, curis rei familiáris intendébant. Istos autem prophetíae jam spíritu praevidens substántias desérere, conjúgia non appétere, fílios non procreáre, nihil in terra quaerere, nihil possidére : non eos per terram velut hómines ambulántes, sed ut nubes volántes nóminat.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
In Hom. de Milit. spir.

Lectio viij.

APUD Deum femíneus étiam mílitat sexus. Multae namque féminae ánimo viríli spiritálem milítiam gessérunt. Quaedam enim

interióris hóminis virtúte, viros aequavérunt in agónibus Mártyrum : quaedam étiam fortióres viris exstitérunt. Nam quibúsdam virórum ex ignávia mulíebri degenerántibus, illae sexum infírmum viríli mente vicérunt, ac sic in testimónio virtútis, victríces poenárum, viris labéntibus, constitérunt. Ex ipsis ergo sunt, quae angélicum sacrae virginitátis replent chorum. Ex ipsis et illae sunt, quae gloriósis proeliis Confessórum et Mártyrum triúmphis corúscant.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
In Medit. c. 25.
Lectio ix.

MATER Jerúsalem, cívitas sancta, sol tuus, et cláritas tua, et omne bonum tuum est pulchérrimi Regis indefíciens contemplátio. Ipse Rex regum in médio tui, et púeri ejus in circúitu ejus. Ibi hymnídici Angelórum chori, ibi socíetas supernórum cívium, ibi dulcis solémnitas ómnium ab hac tristi peregrinatióne ad tua gáudia redeúntium. Ibi Prophetárum próvidus chorus, ibi duodénus Apostolórum númerus, ibi innumerabílium Mártyrum victor exércitus, ibi sanctórum Confessórum sacer convéntus, ibi veri et perfécti mónachi, ibi sanctae mulíeres, quae voluptátes saeculi, et sexus infirmitátem vicérunt; ibi púeri et puéllae, qui annos suos sanctis móribus transcendérunt : exsúltant omnes in própriis mansiónibus.

DOMINICA II. NOVEMB.

Patrocinii
beatae Mariae Virginis.
Totum Duplex.

Omnia, praeter hic posita, fiant ut in festo Nativitatis B. M. V. pag. 684. mutato nomine Nativitátis in Solemnitátis.

Oratio.

DEUS, qui sub beatíssimae Vírginis Maríae singulári Patrocínio Ordinem Praedicatórum ad animárum salútem institui; ejúsque perpétuis benefíciis cumulári voluísti : praesta supplícibus tuis, ut cujus hódie commemoratiónem cólimus; illíus protécti auxíliis ad caeléstem glóriam perducámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
Apud Metaphrast.
Lectio iv.

EI Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit; sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta

erat. Cum enim beáta María supra omnem hóminum natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei matrem accurréntes, ejus Patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quaecúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem Patrocínio suo vobis conservábit.

Lectio v.

MAGNUM revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Haec sola caelum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétae, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchae, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater : éadem virgo et génitrix.

Lectio vj.

HAEC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo haec praestántior sit caeléstibus poténtiis? Illae cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : haec humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc, et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur Mater, caelum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiae nostrae decus, glória, et firmaméntum; assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quae repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri, simul et sancto Spirítui sit glória, honor, et impérium nunc et semper in saecula saeculórum. Amen.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Loquénte.** ut die V. Augusti, pag. 594. cum subjectis ℟℟.

DIE IX. NOVEMBRIS.

Omnium Sanctorum
Ord. Praedic. Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Suscitávit Dóminus a terra ínopes, et collocávit cum princípibus, fáciens Domínicum in caeléstì domo Patrem filiórum laetántem.** Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. **j.**

Capitulum. *Rom.* 8.

UOS praescívit, et praedestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit.

℟. vj. Hi, qui amícti sunt. pag. 867.

Hymnus.

JESU coróna caelitum,
María caeli gáudium,
Deo fruéntes Angeli,
Audíte vota súpplicum.

Vos Patriarchárum chori,
Vatúmque turmae nóbiles,
Vos príncipes Apóstoli,
Vos purpuráti Mártyres :

Vos juncta Confessóribus,
Amoena castra Vírginum,
Anachoretárum greges,
Nostris favéte pláusibus.

Vestris enim concívibus,
Nostram proféssis régulam,
Haec jubilántis Ordinis
Dicáta sunt solémnia.

His ínclytis paréntibus
Congratulámur fílii,
Illústre quos consórtium
Vestri beat collégii.

Sit laus Patri cum Fílio,
Et utriúsque Flámini,
Quos vestra felix cívitas
Hymno celébrat pérpeti.
Amen.

℣. Oráte pro nobis Sancti et Sanctae Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. Fecit Ordini magna, qui potens est : suscépit Domínicum púerum suum, benedíxit illi, et sémini ejus usque in sæculum.

Oratio.

DEUS, qui Praedicatórum Ordinem copiósa Sanctórum sóbole fecundáre dignátus es, atque in ipsis heróica ómnium virtútum mérita sublímiter coronásti; da nobis illórum sequi vestígia : ut quos hódie sub una celebritáte venerámur in terris, iis perpétua tandem festivitáte associémur in caelis. Per Dóminum.

Memor. S. Theodori Mart. in j. Vesperis et in Laudibus.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Theodóri Mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis : praesta nobis ex ejus imitatióne profícere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem regum Dóminum veníte adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium.

Hymnus. Jesu coróna caelitum. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Psalmus 1.

EATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ¿ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmus 4.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae:* in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligítis vanitátem, et quaeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiae, ¿ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves uni-

vérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Admirábile est nomen tuum, Dómine : quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 44.

LAUDEMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a saeculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua praediti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in praesénti pópulo, et virtúte prudéntiae pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Beátus Domínicus, pastor et dux ínclytus in pópulo Dei factus, Praedicatórum Ordinem instítuit méritis, ordinávit exémplis, * Nec miráculis confirmáre désiit. ℣. Loquélam mutis, visum caecis, surdis audítum, gressum paralyticis, et sanitátem multis restítuit. Nec miráculis.

Lectio ij.

HOMINES dívites in virtúte, pulcritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suae glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Haec est vera fratérnitas, quae nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam pervenérunt ad regna caeléstia. ℣. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum, et vivent in aetérnum. Contemnéntes.

Lectio iij.

SED illi viri misericórdiae sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in aetérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivet in

generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet ecclésia.

℟. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum : * Sancti, et húmiles corde laudáte Deum. ℣. Spíritus, et ánimae justórum hymnum dícite Deo nostro. Sancti. Glória Patri. Sancti.

In secundo Nocturno.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 15

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meae, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in praecláris : * étenim heréditas mea praeclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitae, ¿ adimplébis me laetítia

cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Dóminus Sanctis suis notam fecit viam vitae, et adimplévit eos laetítia cum vultu suo.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. Haec est generátio quaeréntium Dóminum, quaeréntium fáciem Dei Jacob.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. de Martyr. quod aut imitandi sunt, aut non laudandi, tom. 3.

Lectio iv.

QUI Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur : quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat, aut laudáre non debet, si imitári detréctat : ut qui álium laudat, laudábilem se reddat, et qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitae sanctitáte reddátur. Nam si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. In omnem terram exívit

sonus eórum : et in fines orbis terrae verba eórum. Quorum.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Serm. 18. *de Sanctis.*

Lectio v.

AD hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos perveníre palmam. Libénter ac prompte certémus omnes in agóne justítiae; Deo et Christo spectánte, currámus, et qui saeculo et mundo majóres esse jam coepimus, cursum nostrum nulla saeculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, si céleres in óperis agóne curréntes, dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio vj.

QUAPROPTER, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Domínica mandáta : in simplicitáte innocéntiam, in caritáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigiléntiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínae severitáte censúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum desit in nobis. Haec sunt enim vestígia, quae nobis Sancti quique reverténtes in pátriam reliquérunt : ut illórum sémitis inhaeréntes, sequerémur et in gáudia.

℟. Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venérunt? Hi sunt, qui lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas * In sánguine Agni. ℣. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus. In sánguine. Glória Patri. In sánguine.

In tertio Nocturno.

Psalmus 31.

BEATI quorum remíssae sunt iniquitátes:* et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua :* convérsus sum in aerúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómi-

no : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quae circúmdedit me : * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, ¿ et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Laetámini in Dómino, et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Aña. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi, et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 32.

EXSULTATE justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini caeli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in aetérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De caelo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De praeparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suae.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suae non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo laetábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Sancti dilexérunt misericórdiam et judícium : et Deus elégit eos in hereditátem sibi.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima:* et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Timéte Dóminum omnes sancti ejus : quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

In Psal. 118. *Serm.* 8. *post initium.*

ECCE nos ómnia relíquimus, et secúti sumus te; hoc est, non quaesívimus partem de possessiónibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Petre, quae habébas : unde habes, quod habére te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermónis erígitur. Sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuae salútis auxílio. Reliquísti ergo quae habébas, et cepísti quae non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est : illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta depéndit, et bona tribúta, non pecúniae, sed grátiae.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labórum ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Lectio viij.

QUICUMQUE relíquerit patrem, aut matrem, domum, aut fratres, aut soróres, céntuplum accípiet in hoc saeculo, et vitam aetérnam possidébit. Multos quidem in hoc saeculo, qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesáuro locupletátos fuísse cognóvimus : sed non debent a Dómino saeculárem hujúsmodi exígere mercédem, nec speráre, quae mundi sunt : sed magis, quia iis, qui ómnia relíquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctae plenitúdinis aestimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum : non dixit, ero; sed, jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

℟. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, *Et laudem eórum núntiet ecclésia. ℣. Nomen eórum requirétur a generatióne in generatiónem. Et.

Lectio ix.

HABES homo inter multa propósita, étiam hujúsmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem : propósuit étiam in portióne se ipsum. Habes ígitur plúrimas portiónes : élige, quam putas : non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia : non te labor avértat, sed fructus invítet.

℟. Concéde nobis, Dómine quaesumus, véniam delictórum : et intercedéntibus Sanctis, quorum hódie solémnia celebrámus, talem nobis tríbue devotiónem, * Ut ad eórum perveníre mereámur societátem. ℣. Adjuvent nos eórum mérita, quos própria impédiunt scélera : excúset intercéssio, accúsat quos áctio : et qui eis tribuísti caeléstis palmam triúmphi, nobis véniam non déneges peccáti. Ut. Glória Patri. Ut.

Ante Laudes, ℣. Oráte pro nobis Sancti et Sanctae Dei.

IN LAUDIBUS.

Aña. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo, qua in terris mícuit fratrum multitúdo. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Stant in conspéctu Dómini, in exsultatióne, quos Ordo hic exércuit multíplici agóne.

Aña. Laborávit in terra desérta, ínvia, et inaquósa : quiéscit nunc in pátria, caelórum tenens átria, phalanx religiósa.

Aña. Benedícunt spíritus, et ánimae justórum Dómino : sancti, et húmiles corde laudant et superexáltant eum in saecula.

Aña. Aquae omnes, quae super caelos sunt, et caeli caelórum, laudent Dóminum in Sanctis ejus, quos progénuit Ordo Praedicatórum.

Capit. Quos praescívit. ut supra, pag. 862.

Hymnus.

SALVETE cedri Líbani,
Plantae viréntes Ordinis,
Quae prata nunc caeléstia
Implétis almo gérmine.

Vos Trinitátis glória
Ætérna circumpléctitur,
Vos aura Matris vírginis
Mulcet piis favóniis :

Vos Angelórum cúriae
Cingunt choréa pérpetim :
Et írrigant puríssimi
Æternitátis rívuli.

O ínclytae propágines,
Vestros juváte fílios :
In valle moesta débiles
Nos roboráte súrculos.

Sit laus Patri cum Fílio,
Simúlque dulci Flámini,
Laeti quibúscum vívitis
In sempitérno lúmine.
Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi.

Ad Benedictus, Aña. **Dóminus Deus Israël eréxit cornu salútis nobis in domo Domínici púeri sui : ut serviámus illi in sanctitáte, et justítia coram ipso, ómnibus diébus nostris.**

AD TERTIAM.

Capitulum. **Quos praescívit.** ut supra in Vesperis, pag. **862.**

℟℟. et ℣℣. Horar. ex Comm. plur. Mart. pag. **xliv.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 44.

LAUDEMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a saeculo.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 44.

IN testaménto stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in aetérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

℣. **Sancti et justi.** ut in Laudibus.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Psalmi de Communi plur. Mart. pag. **xlv.**

Capitulum, Hymnus, ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Sanctos suos magnificávit Dóminus in salutári suo : ecce enim ex hoc beátos illos dicent omnes generatiónes.**

Crastina die, nisi sit impedita, celebretur Anniversarium omnium Fratrum et Sororum defunctorum Ordinis nostri (quod antehac, xvij. Octobris adscribi solebat) eo modo, quo alia Anniversaria Ordinis per annum celebrantur.

DIE X. NOVEMBRIS.

SS. Quatuor Coronatorum Mart. Tres Lectiones.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus; pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Ex Actis, et Romano Breviario.

Lectio iij.

SEVERUS, Severiánus, Carpóphorus, et Victorínus fratres, in persecutióne Diocletiáni deórum cultum líbere detestántes, plumbátis caesi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profudérunt. Quorum córpora cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuíssent, subláta a Christiánis, via Lavicána, tértio ab Urbe lápide in arenária sepeliúntur prope sepúlcrum sanctórum Mártyrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii, et Simplícii : qui eódem imperatóre passi erant, quod cum essent

summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant, ut idolórum státuas fácerent; et ad solis simulácrum ducti, ut illud veneraréntur, nunquam commissúros se dixérunt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitíssent, primum scorpiónibus caesi, deínde viviplúmbeis lóculis inclúsi, in flumen dejécti sunt.

DIE XI. NOVEMBRIS.

S. Martini Episc. et Conf.
Totum Duplex.

Omnia hic non propria desumantur ex Comm. Conf. p. 1.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum! O Martíne, dulcédo, medicaméntum, et médice! O sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, tamen palmam martyrii non amísit!

℟. iij. Beátus Martínus. pag. 874.

Ad Magnificat, Aña. O Martíne, o pie, quam pium est gaudére de te! o Martíne, Prophétis compar, Apóstolis consérte, Praesulum gemma, fide et méritis egrégie, pietáte mirábilis, caritáte ineffábilis, succúrre nobis nunc, et ante Deum.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus; concéde propítius, ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Christum Regem : * Qui aetérna sanctum Martínum coronávit glória.

In primo Nocturno.

Aña. Sanctus Martínus óbitum suum longe ante praescívit : qui et discípulos in unum congregávit, atque sui dissolutiónem imminére praedíxit.

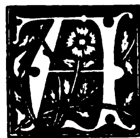
Aña. Cum repénte víribus córporis coepit destítui, tunc moeror et luctus ómnium, vox plangéntium, unáque precántium : Ne pastor oves déseras.

Aña. Scimus quidem te, pater, desideráre Christum; sed salva sunt tibi praemia tua : nostri pótius miserére, quos déseris, pater.

℣. Amávit eum Dóminus.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 31.

AB infántia mea crevit mecum miserátio : et de útero matris meae egréssa est mecum. Si despéxi pereúntem, eo quod non habúerit induméntum, et

absque operiménto páuperem : si non benedixérunt mihi látera ejus, et de velléribus óvium meárum calefáctus est : si levávi super pupíllum manum meam, étiam cum vidérem me in porta superiórem : húmerus meus a junctúra sua cadat, et bráchium meum cum suis óssibus confringátur.

℟. Hic est Martínus eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficae mererétur fíeri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctae Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut.

Lectio ij.

SEMPER enim quasi tuméntes super me fluctus tímui Deum, et pondus ejus ferre non pótui. Si putávi aurum robur meum, et obrízo dixi : Fidúcia mea. Si laetátus sum super multis divítiis meis, et quia plúrima réperit manus mea. Si vidi solem cum fulgéret, et lunam incedéntem clare : et laetátum est in abscóndito cor meum, et osculátus sum manum meam ore meo : quae est iníquitas máxima, et negátio contra Deum altíssimum.

℟. Dum sacraménta offérret beátus Martínus, * Globus ígneus appáruit super caput ejus. ℣. Dum enim ad Deum preces emítteret, et pro univérso grege sibi commísso deprecarétur. Globus.

Lectio iij.

SI gavísus sum ad ruínam ejus, qui me óderat, et exsultávi quod invenísset eum malum. Non enim dedi ad peccándum guttur meum, ut expéterem maledícens ánimam ejus. Si non dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus ut saturémur? Foris non mansit peregrínus, óstium meum viatóri pátuit.

℟. Beátus Martínus óbitum suum longe ante praescívit, dixítque frátribus * Dissolutiónem sui córporis imminére, Quia indicávit se jam resólvi. ℣. Víribus córporis coepit repénte destítui, convocatísque discípulis in unum, dixit. Dissolutiónem. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Dómine, jam satis est quod hucúsque certávi, sed quoad ipse jússeris, militábo : at si parcis aetáti, bonum est mihi : hos, quibus tímeo, ipse custódias.

Aña. Artus febre fatiscéntes spirítui servíre cogébat : stratóque suo illo nóbili cilício récubans, nec terram vidére jam dignátus, caelo totus inhiábat.

Aña. Sínite me, inquit, caelum vidére, ut spíritus dirigátur ad Dóminum : nihil in me

repériet inimícus, sed sinus Abrahae me suscípiet.

℣. Justum dedúxit Dóminus.

Ex Severo Sulpicio in ejus vita.

Lectio iv.

ARTINUS, Sabáriae in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad Ecclésiam confúgiens, catechúmenum se fíeri postulávit. Miles póstea sub Constántio primum, deínde sub Juliáno factus, quodam témpore, cum nihil praeter arma et vestem habéret, Ambiáni páuperi nudo, Christi nómine eleemósynam peténti, partem chlámydis dedit. Sequénti nocte Christus, illa vestis parte indútus, ei appáruit, hanc emíttens vocem : Martínus catechúmenus hac me veste contéxit. Quo viso, bonitátem Dei in suo ópere cognóvit. Post haec baptizátus est.

℟. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum : Cur nos pater déseris, aut cui nos desolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua praemia : nostri pótius miserére, quos déseris. Invádent.

Lectio v.

EXINDE derelícta milítia, sanctum Hilárium Pictáviae civitátis Epíscopum ádiit: cujus tunc in Dei rebus spectáta et cógnita fides habebátur : et aliquándiu apud eum commorátus est. Tentávit autem idem Hilárius, impósito Diacónii offício, sibi eum árctius implicáre : sed cum saepíssime restitísset, indígnum se esse vocíferans, intelléxit vir Dei, hoc eum modo posse constríngi, si id ei offícium impóneret, in quo quidam locus injúriae viderétur. Itaque Exorcístam eum esse praecépit : quam ille Ordinatiónem non repudiávit.

℟. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem : * Fiat volúntas tua. ℣. Satis est, Dómine, quod hucúsque certávi : nec deficiéntem causábor aetátem, múnia tua devótus implébo. Fiat.

Lectio vj.

NEC multo post admónitus per sopórem, ut pátriam, parentésque, quos adhuc gentílitas detinébat, religiósa sollicitúdine visitáret, ex voluntáte sancti Hilárii proféctus est. Ubi ergo ad pátriam pervénit, matrem gentilitátis absólvit erróre, patre in malis perseveránte; plures tamen suo salvávit exémplo. Póstea ad Hilárium revérsus, et ab eo gratíssime suscéptus, haud longe sibi ab óppido monastérium collocávit. Quo témpore étiam duos mórtuos sus-

citávit : et ália multa miránda fecit.

℟. Oculis ac mánibus in caelum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Nóbili illo strato suo in cínere et cilício récubans. Invíctum. Glória Patri. Invíctum.

In tertio Nocturno.

Aña. Média nocte Domínica Sanctus discéssit, cui caeli cives mox óbviant : multi audiérunt voces in sublíme : qui et vitro púrior, lacte candídior, carne quoque monstrátus est gemma Sacerdótum.

Aña. Glorificáti hóminis vidérunt glóriam, qui adfuérunt : nam caro, quam cinis semper obtéxerat, ita resplénduit, ut quoddam resurrectiónis decus et exstíncta proférret.

Aña. Adest multitúdo monachórum ac vírginum : hi speciáli glória praecípue flebant, cum sentírent magis esse gaudéndum, si ratiónem vis dolóris admítteret.

℣. Justus ut palma florébit.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis : Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio : sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. *in Lucam.*

QUIA in superióribus Ecclésiam synagógae praetulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine. Verbum enim Dei, fides nostra est. Verbum Dei lux est : lucérna est fides. Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum, in cujus tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exsúltant chori, * Omniúmque caeléstium virtútum occúrrit psalléntium exércitus! ℣. Ecclésia illíus virtúte roborátur, Sacerdótes Dei revelatióne glorificántur : quem Míchaël assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Léctio viij.

HAEC est lucérna, quae accénditur, virtus scílicet nostrae mentis et sensus, ut drachma illa possit, quae períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub Lege constítuat. Lex enim intra mensúram est; ultra mensúram grátia. Lex obúmbrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram Legis inclúdat, sed

ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdótum fulgóre supérnae divinitátis illúminat, ne eam Legis umbra restínguat.

℟. O quantus erat luctus ómnium, quanta praecípue moeréntium laménta monachórum! * Quia pium est gaudére Martíno, et pium est flere Martínum. ℣. Beáti viri corpus usque ad locum sepúlcri, hymnis canóra caeléstibus turba proséquitur. Quia.

Lectio ix.

DENIQUE lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri Judaeórum, princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita Legis, evánuit : et cívitas illa Jerúsalem, quae in terris est, quae occídit Prophétas, quasi in conválle fletus pósita, delitéscit : illa autem Jerúsalem, quae in caelo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est, in Christo, non potest ténebris hujus mundi abscóndi; sed fulgens candóre solis aetérni, luce nos spiritális grátiae illúminat.

℟. Martínus Abrahae sinu laetus excípitur : Martínus hic pauper et módicus * Caelum dives ingréditur, Hymnis caeléstibus honorátur. ℣. Martínus Epíscopus migrávit a saeculo : vivit in Christo gemma Sacerdótum. Caelum. Glória Patri. Hymnis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum : Cur nos pater déseris, aut cui nos desolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Psalm. Dóminus regnávit. cum céteris, pag. xj.

Aña. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua.

Aña. O virum ineffábilem, nec labóre victum, nec morte vincéndum : qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

Aña. Oculis ac mánibus in caelum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúia, allelúia.

Aña. Martínus Abrahae sinu laetus excípitur : Martínus hic pauper et módicus caelum dives ingréditur, hymnis caeléstibus honorátur.

Ad Benedíctus, Aña. O quantus luctus ómnium, quanta praecípue laménta monachórum et vírginum chori! quia pium est gaudére Martíno, et pium est flere Martínum.

In Laudibus fiat Memoria de S. Menna Mart.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui beáti Mennae Mártyris tui

natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum.

Ad Magnificat, Aña. O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet! Unde exsúltant Angeli, laetántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat : Mane nobíscum in aetérnum.

Per Oct. ad Mem. in Laud. et Vesp. Añae ut in die.

Si contingat fieri Officium de infra Octav. S. Martini propter ejus translationem, dicatur in Matutino sequens Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus. et Lectio iij. erit sequens.

Ex Severo Sulpicio, Dialog. 2. *cap.* 6. *et Fort. lib.* 3. *in vita S. Martini.*

Lectio iij.

CUM ob necessária quaedam negótia Valentiniánum imperatórem sanctus Martínus adiísset, et fóribus palátii arcéri jussus esset, séptimo post die, Angeli mónitu revérsus, ad eum, némine prohibénte, pervénit. Infréndens supérbus princeps, nequáquam assúrgere astánti dignátus est : cum súbito exórtus ignis sellam, in qua sedébat, válide corrípuit, e selláque excússum accúrrere ad virum Dei compéllit, compléсti, véniam pétere, et cuncta pro ejus voto confícere.

Si vero contingat, propter illam translationem, fieri Offic. diei oct. omnia fiant ut in festo, praeter seq. In j. Noct. Lect. de Script. curr.

In ij. Noct. Lect. iv. Cum ob necessária ut supra.

Lectio v.

CUM jam per áliquot dies beátus Martínus vi fébrium tenerétur, non tamen a Dei ópera cessábat : pernox in oratiónibus et vigíliis, fatiscéntes artus spirítui servíre cogébat, nóbili illo strato suo in cínere et cilício récubans. Et cum a discípulis rogarétur, ut saltem sibi vília síneret straménta suppóni : Non decet, inquit, fílii, Christiánum nisi in cínere et cilício mori : ego, si áliud exémplum vobis relínquam, ipse peccávi.

Lectio vj.

TESTATI sunt, qui beáti Martíni morti adfuérunt, jam in exánimi córpore glorificáti hóminis glóriam se vidísse. Vultus luce clárior renitébat, cum cétera membra ne ténuis quidem mácula fuscáret. Quis istum unquam cilício tectum, quis cinéribus créderet involútum? Ita vitro púrior, lacte candídior, jam in quadam futúrae resurrectiónis glória, et natúra demutátae carnis osténsus est. Arcádio

ígitur et Honório imperántibus, migrávit ad Christum média nocte, quae Domínica fuit. Multi autem in ejus tránsitu psalléntium voces audiérunt in caelo.

In iij. Nocturno, Homilia ut in die.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Basilicae SS. Salvatoris. Duplex.

Omnia ut in Dedicatione Ecclesiae, pag. 353. praeter hic posita.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 21.

ET sústulit me in spíritu in montem magnum, et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de caelo a Deo, habéntem claritátem Dei : et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum. Et habébat murum magnum, et altum, habéntem portas duódecim : et in portis Angelos duódecim, et nómina inscrípta, quae sunt nómina duódecim tríbuum filiórum Israël.

Lectio ij.

ET erat structúra muri ejus ex lápide jáspide : ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum, jaspis : secúndum, sapphírus : tértium, chalcedónius : quartum, smarágdus : quintum, sárdonyx : sextum, sárdius : séptimum, chrysólithus : octávum, beryllus : nonum, topázius : décimum, chrysóprasus : undécimum, hyacínthus; duodécimum, amethystus

Lectio iij.

ET duódecim portae, duódecim margarítae sunt, per síngulas : et síngulae portae erant ex síngulis margarítis : et platéa civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, et Agnus. Et cívitas non eget sole, neque luna ut lúceant in ea : nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus.

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

RITUS, quos in consecrándis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam etsi jam ab Apostolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quae a quibúsdam oratória, ab áliis ecclésiae dicebántur, ubi colléctae fiébant per

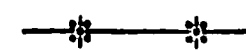
unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharistíam súmere sólitus erat : non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia, et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

Lectio v.

SED ubi Constantínus imperátor per Baptísmi sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est, toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésias aedificárent : quos ille non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram aedificatiónem est cohortátus. Nam et in suo Lateranénsi palátio ecclésiam Salvatóri dedicávit, et ei contynéntem basílicam nómine sancti Joánnis Baptístae cóndidit, eo loco, quo ipse baptizátus a sancto Silvéstro, a lepra mundátus est : quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris : cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romae públice ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris in paríete depícta pópulo Románo appáruit.

Lectio vj.

QUOD si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit, ut deínceps nisi ex lápide altária non aedificaréntur, tamen basílicae Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum : quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent; quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in cryptas, sive in coemetéria, sive in aedes piórum, super illo altári lígneo, ad arcae similitúdinem cóncavo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiae pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo, praeter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eámdem ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terrae ínsuper mótibus disjéctam, eversámque, ac sédula summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus, Ordinis Praedicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

S. Didaci Confessoris.

Simplex. Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Dídaci Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut qui nostrae justítiae fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In secundo Noctúrno.

Lectio iv.

DIDACUS Hispánus ex óppido sancti Nicolái de Portu dioecésis Hispalénsis, ab ineúnte aetáte, pii sub Sacerdótis disciplína, sanctióris vitae solitária in ecclésia tirocínium exércuit. Deínde ut fírmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arízzafa Fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francísci Régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiae, et reguláris observántiae jugum súbiens : contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus caeléstibus, litterárum expers, mirándum in modum, et plane divínitus loquerétur.

Lectio v.

CANARIIS in ínsulis, ubi frátribus sui Ordinis praefuit, multa perpéssus, martyrii aestuans desidério, plures infidéles verbo et exémplo ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno Jubilaei, Nicoláo Quinto Pontífice, aegrotórum curae in convéntu Araecaeli destinátus, eo caritátis afféctu munus hoc exércuit, ut Urbe annónae inópia laboránte, aegrótis tamen, quorum aliquándo úlcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit. Exímia quoque fides, et grátia curatiónum in eo elúxit; cum lámpadis, quae collucébat ante imáginem beatíssimae Dei Genitrícis, quam summa devotióne colébat, óleo aegros inúngens, signo crucis impréssо, multórum morbos mirabíliter sanáverit.

Lectio vj.

DEMUM Complúti finem sibi vitae adésse intélligens, lácera et obsoléta indútus túnica, conjéctis in crucem óculis, singulári devotióne illis verbis ex sacro hymno pronuntiátis : Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, quae fuísti digna portáre Regem caelórum, et Dóminum; ánimam Deo réddidit prídie Idus Novémbris, anno Dómini supra millésimum quadringentésimo sexagésimo tértio. Ejus corpus, cum menses non paucos (ut pio confluéntium desidério fíeret satis) insepúltum mansísset, quasi jam incorruptiónem indúerit, odórem sua-

víssimum efflávit. Illum multis et illústribus miráculis clarum, Sixtus Quintus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Nolíte timére.** ut in Communi Conf. non Pont. pag. **lxvij.**

Eodem die Memoria in Laud. S. Britii Episc. et Conf.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Brítii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

B. Joannis Liccii Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Joánnem Confessórem tuum plena sui abnegatióne, atque exímiae caritátis zelo claréscere voluísti : ejus nobis imitatióne concéde; ut abdicátis terrénis afféctibus, in tua dilectióne vivámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Beátus vir.** de Comm. Conf. non Pont. pag. **lxiv.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OANNES Líccius Cáccabi, quod est Sicíliae óppidum in Panormitána dioecési, húmili génere natus est. Seméstrem infántulum matre orbátum, ac nutríce ob patris inópiam destitútum, cum solo mali púnici succo alerétur, inédia fere conféctum, pia múlier lactándum suscépit : dum autem viro suo, diutúrna membrórum contractióne in lecto jacénti, admovísset, is repénte convaluit. A púero, jugi oratióne, crebris jejúniis, et carnis maceratióne sese impénse exercébat. Pubertátem vero egréssus, Panórmum dedúctus est, ubi, suadénte Petro Jeremía, sanctitáte claro, Praedicatórum Ordinem, quem ille profitebátur, ampléxus est, positóque virtútum ómnium tirocínio, solémnibus votis árctius sese Deo conjúnxit. Sacris mox lítteris diligentíssime excúltus, apostólico múneri designátus est; quod tanta súbiit eloquéntiae divínae vi, ut vel e sáxeis córdibus lácrymas piae compunctiónis elíceret.

Lectio v.

EFFUSUS in ómnia erga próximos caritátis offícia, ómnium ánimos ad se rapiébat. Rem divínam non sine ingénti lacrymárum vi, fervidaeque devotiónis aestu faciébat. Praecípua in Deíparam Vírginem pietáte ac religióne fuit : ejúsque Rosárii cultum insígniter auxit, ac propagávit. Cáccabi coenóbium sui Ordinis, loco sibi caelitus indicáto, molítus, matériam óperi perfi-

ciéndo parátam divínitus hábuit. Calcáriam fornácem bíduo accénsam, et jamjam ruitúram, quo ejus casum reparáret, ingréssus, inde exívit illaesus : aquam vero eo loci scatèntem atque exundántem, oratióne exsiccávit, absolutóque aedifício, rursum edúxit, praesentíssimum deínceps áccolis advérsus quoscúmque morbos remédium.

Lectio vj.

COENOBIO a se constrúcto diu praefuit Superiórum nutu ac voluntáte, Siculámque Praedicatórum provínciam severióris disciplínae zelo, cum summa prudéntia et caritáte conjúncto, sanctíssime administrávit. Dénique, provécta ad annos fere úndecim supra centum aetáte, millésimo quingentésimo undécimo, mense Novémbri, inter Crucifíxi ampléxus, ferventísque caritátis actus, placidíssime excéssit. Ad ejus corpus, tríduo insepúltum, incredíbilis fuit hóminum concúrsus, ob sancti viri famam celebritatémque, novis multísque miráculis auctam. Religiósum jam tum eídem adhíbitum cultum, ad haec usque témpora constánter propagátum, sacra Rítuum Congregátio probávit : ejúsque Offícium et Missam ab univérso Praedicatórum Ordine, et Panormitánae Ecclésiae clero Benedíctus Décimus quartus Póntifex Máximus celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** de Comm. Conf. non Pont. p. **lxvj.**

DIE XV. NOVEMBRIS.

B. Alberti Magni Episc. et Conf. Ord. Praedic.

Totum Duplex. Oratio.

EXAUDI, quaesumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Albérti Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones **Sapiéntiam.** ut in festo S. Bonaventurae, pag. 541.

In secundo Nocturno.

Ex Petro a Prussia.

Lectio iv.

LBERTUS, ob singulárem eruditiónem cognoménto Magnus, natióne Suévus, ab infántia Deíparae Vírgini devotíssimus fuit, ex cujus étiam consílio Ordinem Fratrum Praedicatórum intráre constítuit. Verum ob várias daemonis artes mutáto deínceps propósito, illud idem venerábilis Patris Jordáni mónitis adhortationibúsque resúmpsit. Missus deínde Colóniam Agrippínam, ut philosophíae óperam daret, cum ob ingénii hebetúdinem condiscípulis suis esset

inférior, id moléste ferens, Ordinem, quem nondum proféssus erat, desérere constítuit. At caelésti visióne confirmátus, impetratáque Deíparae Vírginis ope, philosophíae sciéntia ádeo brevi témpore profécit, ut vulgo Philósophus appellarétur.

Lectio v.

INTEREA assíduis précibus Dei Matrem obsecrábat, ut in fide confirmarétur : ne forte captiósis philosophórum ratiónibus illaqueátus, de divínis mystériis dubitáret. Votis ánnuit benigníssima patróna. Ei quippe conspícuam se praebens : Sapiéntiae, inquit, stúdio incúmbe : at ne te in fide vacilláre contíngat, ars omnis syllogística ante mortem a te auferétur. Signo autem erit, id brevi esse futúrum, quod in lectióne pública memóriae lapsum aliquándo patiëre. Parísios póstea missus, tanto auditórum concúrsu libros Sententiárum expósuit, ut discípulos schola non cáperet. Quare in platéa pública docére compúlsus est, quae ob id Magístri Albérti platéa etiámnum hódie nuncupátur.

Lectio vj.

COLONIAM inde revérsus, sanctum Thomam Aquinátem discípulum hábuit, cujus futúram doctrínam exímiam prophético spíritu praedíxit. Humilitáte ac paupertáte potíssimum excélluit. Ab Urbáno Quarto Romam vocátus, Ratisbonénsi Ecclésiae Epíscopus datus est. Guillélmum Religiósi status impugnatórem fudit : erróres vários in concílio Lugdunénsi confutávit. Post dimíssum Episcopátum, dum annum ágeret octogésimum tértium, Colóniae in pública lectióne memóriae lapsum passus est : unde imminéntem óbitus sui diem praenóvit. Ac tandem compléto octogésimo séptimo, migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo ducentésimo octogésimo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. ut in Comm. Conf. pag. lxj.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

B. Luciae Narniensis Virg. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátam Lucíam, passiónis Fílii tui signáculis mirabíliter decorátam; virginitátis et patiéntiae donis, blandiéntem mundum elúdere, et persequéntem superáre fecísti : da ut ejus intercessióne et exémplo, nec terrénis vincámur illécebris, nec ullis frangámur advérsis. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones De virgínibus. ut in Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxiij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUCIA Narniénsis, nóbili génere orta, prophetíae donum, pietatémque cum lacte suxísse visa est. Nam adhuc infántula futúra multa praedíxit : neglectis puerílibus nugis, aliísque spretis aetátis oblectaméntis, sacris imagínibus coléndis, fundendísque piis precatiónibus únice delectabátur. Crescénte aetáte, gravíssimis conflictáta morbis, jugi Sanctórum apparitióne mirabíliter sanáta est. Vírginum Sponso, a quo prae céteris donis et charismátibus, visíbili ánulo subarrháta fúerat, virginitátem perpétuo consecrávit. Oblátas sibi a paréntibus núptias constantíssime recusávit : sed divíno mónitu in eas demum consénsit, ínito cum sponso pacto, virginitátem ejus ne laederet, quam prorsus íntegram ad mortem .usque servásse, constans est scriptórum assértio, Apostólicae sedis consensióne firmáta.

Lectio v.

SEVERAM prióris vitae ratiónem matrimónio juncta neque emólliit, neque intermísit. Oratiónibus, jejúniis, vigíliis, aliísque afflictatiónibus carnem mirífice súbigens, jugi communiónis Eucharísticae usu spíritum reficiébat. Saeculi luxum vanitatésque perósa, pretiósis véstibus in páuperes, quos exímia caritáte complectebátur, distribútis, vilióribus utebátur : ad ínfima abjectiónis offícia ultro libénsque sese demíttens, diutúrnas ac graves daemonum moléstias patientíssime tulit ac fregit. Ab ipso sponso dúrius hábita, arctóque cárcere aliquándo reclúsa, vitae innocéntia, atque constántia id demum obtínuit, ut ab eo sejungerétur. Quare hábitu tértii Ordinis Praedicatórum devóte suscépto, Romam profécta, inde Vitérbium a Superióribus missa, sacris ibídem stigmátibus, iisdémque conspícuis ac cruéntis, a Christo Dómino mirabíliter insigníta est.

Lectio vj.

RESTAURATA Vitérbii apud sui Ordinis sanctimoniáles regulári disciplína, adniténte Hércule Primo Ferráriae duce, ad eam civitátem summi Pontíficis jussu migrávit : ubi constrúcto sub invocatióne sanctae Catharínae Senénsis amplíssimo monastério, instituéndis nobílibus puéllis, dirigendísque sacris virgínibus, summa caritáte, prudéntia, ac vigilántia diu praeflécta est. Hóminum calúmniis, injúriis, contuméliis, ac derisiónibus per annos trigínta et octo, variísque morbórum cruciátibus probáta, sae-

pius tamen caeléstibus recreáta visiónibus, migrávit ad Sponsum, anno millésimo quingentésimo quadragésimo quarto, aetátis vero suae sexagésimo. Ejus corpus Ferráriae, adhuc incorrúptum, sacrorúmque stígmatum cicatrícibus in eo conspícuis, anno millésimo septingentésimo décimo repértum est, cum ex eo decísum crus ad civitátem Narniénsem translátum est, ubi magnífico sacéllo excéptum, religiosíssime cólitur. Beátae Lucíae cultum Clemens Undécimus approbávit : ejus vero festum cum Offício et Missa unius Vírginis in univérso Praedicatórum Ordine, atque a clero Narniénsi, Viterbiénsi, et Ferrariénsi, Benedíctus Décimus tértius celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. Virg. non Mart. pag. lxxxv.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Conf.

Duplex. Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS, Neocaesaréae Ponti Epíscopus, sanctitáte doctrináque illústris, signis vero ac miráculis multo illústrior, quorum multitúdine atque praestántia Thaumatúrgus appellátus est, et sancti Basílii testimónio, cum Móyse, Prophétis, et Apóstolis comparátus; montem, qui ecclésiae aedificatiónem impediébat, oratióne álio tránstulit. Item palúdem, inter fratres causam discordiárum, exsiccávit. Lycum flúvium perniciόse agros inundántem, defíxo ad ripam, quo sustentabátur, báculo, qui statim viréntem crevit in árborem, coércuit, ut póstea ultra eum términum non efflúxerit.

Lectio v.

SAEPISSIME daemones ex idolórum simulácris, atque ex hóminum corpóribus ejécit, múltaque ália mirabíliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cum étiam prophético spíritu futúra praedíceret. Qui migratúrus e vita, cum quaesísset, quot in civitáte Neocaesariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset, tantum esse septémdecim; Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cum cepi Episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclésiam illustrávit.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.
Ex Homilia 59. *quae est* 2. *de sancto Eusebio.*

Lectio vj.

BEATI Patris Gregórii mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fídei virîliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam caeléstibus divítiis, et aetérnis mércibus navem, optáto in lítore collocávit. Qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam pervenîret. Quid enim fuit totus vitae illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti, Tóllere, et míttere in mare, et non haesitáverit in corde suo, sed credíderit, quia quodcúmque díxerit, fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.
Lib. 3. *Comm. in Marc. cap.* 11.

SOLENT Gentíles, qui contra Ecclésiam maledícta scripsére, improperáre nostris, quod non habúerint plenam fidem Dei, quia nunquam montes transférre potúerint. Quibus respondéndum est, non ómnia scripta esse, quae in Ecclésia sunt gesta, sicut étiam de factis ipsíus Christi et Dómini nostri Scriptúra testátur. Unde et hoc quoque fíeri potuísset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necéssitas id fíeri poposcísset; quómodo légimus factum précibus beáti Patris Gregórii Neocaesaréae Ponti Antístitis, viri méritis et virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco céderet, quantum íncolae civitátis opus habébant.

Lectio viij.

CUM enim volens aedificáre ecclésiam in loco apto, vidéret eum angustiórem esse, quam res exigébat, eo quod ex una parte rupe maris, ex ália monte próximo coarctarétur; venit nocte ad locum, et génibus flexis admónuit Dóminum promissiónis suae, ut montem lóngius juxta fidem peténtis ágeret. Et mane facto revérsus, invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus ecclésiae, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius quis ejúsdem mériti vir, si opportúnitas exegísset, impetráre a Dómino mérito fídei, ut étiam mons tollerétur, et mitterétur in mare.

Lectio ix.

VERUM quia montis nómine nonnúnquam diábolus significátur, vidélicet propter supérbiam, qua se contra Deum érigit, et esse vult símilis Altíssimo : mons ad praecéptum eórum, qui fortes fide sunt, tóllitur de terra, et in mare projícitur, cum praedicántibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam sunt praeordináti, et in turbuléntis amarísque infidélium méntibus vesániam suae tyránnidis exercére permíttitur.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Basilicarum SS. Apost. Petri et Pauli.
Duplex.

Omnia ut in Dedicatione Ecclesiae, pag. 353. praeter hic posita.

Mem. diei oct. Simplicis S. Martini in utrisque Vesperis et in Laudibus.

In j. Nocturno, Lectiones **Et sústulit.** ut in Dedic. Basil. SS. Salvat. pag. 879.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EX locis sacris, quae olim apud Christiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora, vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessiónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terrae pártibus, tamquam ad fídei petram et Ecclésiae fundaméntum conveniéntes, locum Príncipis Apostolórum sepúlcro consecrátum summa religióne ac pietáte venerabántur.

Lectio v.

ILLUC Constantínus Magnus imperátor, octávo die post suscéptum baptísmum venit : depositóque diadémate, et humi jacens, magnam vim lacrymárum profúdit : mox sumpto ligóne ac bidénte, terram éruit, indéque duódecim terrae cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco basílicae Príncipis Apostolórum designáto, ecclésiam aedificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénsem ecclésiam quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit, et in ea altáre lapídeum chrísmate delibútum eréxit : atque ex eo témpore sancívit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Idem beátus Silvéster basílicam sancti Pauli Apóstoli in via Ostiénsi, ab eódem

Constantíno imperatóre magnificentíssime aedificátam, dedicávit. Quas basílicas idem imperátor multis praediis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

Lectio vj.

PORRO Vaticánam basílicam, vetustáte jamprídem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius ac magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus Octávus hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti solémni ritu consecrávit. Basílicam vero Ostiénsem cum dira incéndii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tértio pénitus consumpsísset, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam, et ab intéritu véluti vindicátam, Pius Nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem, qua dogma de immaculáta beátae Maríae Vírginis Conceptióne, nuper ab ipso proclamátum, ingéntem Cardinálium et Episcopórum númerum ex díssitis étiam cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat, die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus purpuratórum Patrum, et Antístitum coróna, solémniter dedicávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam decrévit.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

S. Elisabeth Viduae.

Duplex. Oratio.

TUORUM corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátae Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere, et caelésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Canonizationis, et ex probat. histor.

Lectio iv.

LISABETH Andréae regis Hungáriae fília, ab infántia Deum timére coepit, et crescens aetáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco lantgrávio Hássiac et Thuríngiae in cónjugem copuláta, non minóri cura, quae Dei, quam quae viri sui erant, exsequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat, ac váriis misericórdiae offíciis dédita, víduis, pupíllis, aegrótis egéntibus sédulo inserviébat : gravíque fame urgénte, domus suae fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens, manus eórum et pedes osculabátur. Curándis autem, et aléndis paupéribus, insígne xenodochíum construxit.

Lectio v.

VIRI destitúta praesídio, obediéntiae jugo, quod sub lege pósita maritáli, abs-

que ipsíus praejudício ampléxa fúerat, se arctávit : Religiónis hábitum índuit, sub quo Domínicae passiónis in se celebráre mystérium, usque in diem últimum non omísit. Nam bonis ómnibus exúta, a própriis aedibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, ádeo ut summópere gaudéret, se tália pro Deo pati. Ad ínfima quaeque ministéria erga páuperes et aegrótos se abjíciens, eis necessária procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

Lectio vj.

CUM vero in his, aliísque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, finis tandem suae peregrinatiónis advénit, quem doméstícis suis ante praedíxit. Cumque defíxis in caelum óculis, divínae contemplatióni vacáret, a Deo mirabíliter recreáta, et Sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino: statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis, et rite probátis, Gregórius Nonus Sanctórum número eam adscrípsit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 21.

IN illo témpore : Respíciens Jesus vidit eos, qui mittébant múnera sua in gazophylácium, dívites. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex Lib. de Viduis, cap. 5.

VIDUA haec ómnibus anteféertur, de qua dictum est : Vídua haec plus ómnibus misit. In quo moráliter Dóminus ínstruit univérsos, ne quis a collatióne ministérii, paupertátis pudóre revocétur : nec sibi dívites blandiántur, quod plus videántur conférre, quam páuperes : ubérior est enim nummus e parvo, quam thesáurus e máximo : quia non quantum datur, sed quantum resídeat, expénditur. Nemo plus tríbuit, quam qui sibi nihil relíquit. Quid tu dives, egéni comparatióne te jactas? Et cum tota oneréris auro, pretiósam per humum trahens vestem, quasi inférior tuis, et parva divítiis, honorári desíderas, quia ínopem collatióne vicísti?

Lectio viij.

NEC mystice tamen despéxeris hanc mulíerem in gazophylácium duo aera mitténtem. Magna plane fémina, quae divíno judício méruit ómnibus anteférri. Ne forte illa sit, quae de fide sua ad subsídium hóminum duo testaménta contúlerit : et ídeo nulla plus fecit. Nec quisquam hóminum quantitátem pótuit collatiónis ejus aequáre, quae

fidem cum misericórdia copulávit. Et tu ígitur, quaecúmque vitam stúdio viduitátis exérces, ne dúbites ad gazophylácium duo aera deférre, vel fídei plena, vel grátiae. Felix illa, quae de thesáuro suo íntegram Regis imáginem profert.

Lectio ix.

THESAURUS tuus sapiéntia, thesáurus tuus cástitas atque justítia est, thesáurus tuus intelléctus bonus. Habes et tu thesáurum hunc, si in te requíras : habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Habes aurum, quod cónferas. Non enim niténtis metálli prétium de te Deus éxigit; sed illud aurum, quod judícii die néqueat ignis exúrere. Nec dona pretiósa depóscit, sed odórem fídei, quem altária tui cordis exhálent, et religiósae mentis spiret afféctus. Ex hoc ígitur thesáuro, non solum Magórum tria múnera, sed étiam duo víduae aera promúntur, in quibus íntegra caeléstis imágo Regis effúlgeat.

DIE XX. NOVEMBRIS.

S. Felicis de Valois Conf.
Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos caelitus vocáre dignátus es : praesta quaesumus, ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne liberáti; ad caeléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Ex Romano Breviario.
Lectio iv.

FELIX, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte aetáte non lévia dedit futúrae sanctitátis indícia, praesértim misericórdiae erga páuperes : nam adhuc infántulus, manu própria, ac si grándior esset, et judícii maturitáte polléret, nummos egénis distríbuit. Jam grandiúsculus, solébat ex appósitis in mensa dápibus ad ipsos míttere, et ferme eo, quod sapídius erat, obsónio paupérculos púeros recreábat. Adoléscens non semel véstibus se spoliávit, ut ínopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo, Campániae et Blésii cómite, vitam reo mortis impetrávit, praedícens hunc infámem háctenus sicárium, mox sanctíssimis praeditum móribus evasúrum : verídicum testimónium monstrávit evéntus.

Lectio v.

POST exáctam laudabíliter adolescéntiam, coepit ex caeléstis contemplatiónis stúdio solitúdinem cogitáre : prius tamen vóluit sacris initiári, ut omnem regni, a cujus successióne, jure legis Sálicae,

non longe distábat, spem sibi praecíderet. Sacérdos factus, et prima Missa devotíssime celebráta, non multo post in erémum secéssit, ubi summa abstinéntia víctitans, caeléstium charísmatum abundántia pascebátur. Ibi cum sancto Joánne de Matha Parisiénsi doctóre, a quo ex divína inspiratióne quaesítus et invéntus, per áliquot annos sanctíssime vixit : donec ambo, per Angelum a Deo admóniti, Romam petiérunt, speciálem a summo Pontífice vivéndi régulam impetratúri. Facta ígitur Innocéntio Papae Tértio inter Missárum solémnia revelatióne Religiónis et institúti de rediméndis captívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio cándidis véstibus, bicolóri cruce signátis, indúitur, ad eam formam, qua Angelus indútus appáruit : et ínsuper vóluit Póntifex, ut nova Relígio, juxta tríplicem colórem, quo hábitus constat, sanctíssimae Trinitátis título decorarétur.

Lectio vj.

REGULA própria ex summi Pontíficis Innocéntii confirmatióne accépta, in dioecési Meldénsi apud locum, qui Cervus frígidus dícitur, primum Ordinis paulo ante a se et sócio exstrúctum coenóbium ampliávit, ubi religiósam observántiam, et Redemptiónis institútum mirífice cóluit, ac inde per alúmnos in álias províncias diligentíssime propagávit. Illústrem hic a beáta Vírgine matre favórem accépit : dormiéntibus síquidem cunctis frátribus, et ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis Deíparae média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus, Felix de more vígilans, et horas praevéniens, chorum ingréssus, réperit beátam Vírginem in médio chori, hábitu cruce Ordinis insigníto indútam, ac caelítibus simíliter indútis sociátam. Quibus permístus Felix, praecinénte Deípara, laudes divínas concínuit, ritéque persólvit. Et quasi jam a terréstri ad caeléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, fílios ad caritátem erga páuperes et captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, aetáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio Tértio.

In iij. Noct. Homilia in Evang. **Nolíte timére.** ut in Comm. Conf. non Pont. p. **lxvij.**

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In Praesentatione B. Mariae V.
Totum Duplex.

Praeter hic posita, omnia fiant sicut in Nativitate ipsius, mutato nomine **Nativitátis** in **Praesentatiónis.** P. 684.

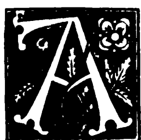
Oratio.

DEUS, qui beátam Maríam semper vírginem, Spíritus sancti habitáculum hodiérna die in templo praesentári voluísti; praesta quaesumus, ut ejus intercessióne in templo glóriae tuae praesentári mereámur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. *Cap.* 5. *et* 6.

ADJURO vos fíliae Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Caput ejus aurum óptimum : comae ejus sicut élatae palmárum, nigrae quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbae super rívulos aquárum, quae lacte sunt lotae, et résident juxta fluénta pleníssima. Genae illíus sicut aréolae arómatum cónsitae a pigmentáriis. Lábia ejus lília distillántia myrrham primam.

℟. Hódie praesentáta est beáta Virgo María ex progénie David, per quam salus mundi credéntibus appáruit : * Cujus vita gloriósa lucem dedit saeculo. ℣. Beatíssimae Vírginis Maríae Praesentatiónem devotíssime celebrémus. Cujus.

Lectio ij.

MANUS illíus tornátiles áureae, plenae hyacínthis. Venter ejus ebúrneus, distínctus sapphíris. Crura illíus colúmnae marmóreae, quae fundátae sunt super bases áureas. Spécies ejus ut Líbani, eléctus ut cedri. Guttur illíus suavíssimum, et totus desiderábilis : talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliae Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quaerémus eum tecum? Diléctus meus descéndit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat.

℟. Gloriósae Vírginis Maríae Praesentatiónem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit : quae Angelo nuntiánte concépit Redemptórem mundi. ℣. Hódie praesentáta est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio iij.

EGO dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulcra es amíca mea, suávis, et decóra sicut Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Avérte óculos tuos a me, quia ipsi me avoláre fecérunt. Ca-

pílli tui sicut grex caprárum, quae apparuérunt de Gálaad. Dentes tui sicut grex óvium, quae ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fétibus, et stérilis non est in eis. Sicut cortex mali púnici, sic genae tuae absque occúltis tuis.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodóxa.

Lib. 4. *cap.* 15.

Lectio iv.

JOACHIM lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit; eódem modo haec étiam per obsecratiónem et promissiónem, Dei Genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque Grátia, nam hoc sonat Annae vocábulum, Dóminam parit, id enim Maríae nómine significátur : vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris mater éxstitit.

Lectio v.

IN lucem autem éditur in domo probáticae Jóachim, atque ad templum addúcitur : ac deínde in domo Dei plantáta, atque per Spíritum saginála, instar olívae frugíferae, virtútum ómnium domicílium effícitur : ut quae vidélicet ab omni hujúsce vitae, et carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset : ut decébat eam, quae Deum sinu suo exceptúra erat.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 2. *post init.*

Lectio vj.

TALIS fuit María, ut ejus uníus vita, ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non dísplicet, opus probémus : ut quaecúmque sibi ejus exóptat praemium, imitétur exémplum. Quantae in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiae, vexíllum fídei, devotiónis obséquium : virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret; quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens : Haec torum fílii mei, haec thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre!

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium, Loquénte. ut in festo S. Mariae ad Nives, pag. 594. cum subjectis ℟℟. Verum in ℟. ix. sic conclud. ℣. quicúmque célebrant tuam Praesentatiónem.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

S. Caeciliae Virg. et Mart.
Duplex.

Omnia hic non propria desumantur ex Comm. unius Virg. et Mart.

IN I. VESPERIS.

Ad Mem. Aña. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, et non diébus neque nóctibus a collóquiis divínis et oratióne cessábat.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beátae Caecíliae Vírginis et Mártyris tuae solemnitáte laetíficas : da ut quam venerámur offício, étiam piae conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Aña. Caecília Virgo Almáchium exsuperábat : Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat.

Aña. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Aña. Cilício Caecília membra domábat : Deum gemítibus exorábat.

℣. Diffúsa est grátia.

Lect. Confitébor tibi. ut in Comm.Virg.et Mart.p. lxxxiij.

℟. j. Cantántibus órganis, Caecília Virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens : * Fiat Dómine cor meum, et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis ac triduánis jejúniis orans, suam Dómino pudicítiam commendábat, dicens. Fiat.

℟. ij. O beáta Caecília, quae duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum Epíscopum in vultu angélico demonstrásti. ℣. Beáta es Virgo, et gloriósa : et benedíctus sermo oris tui. Urbánum.

℟. iij. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore, * Et non diébus neque nóctibus vacábat A collóquiis divínis et oratióne. ℣. Cilício Caecília membra domábat : Deum gemítibus exorábat. Et non. Glória Patri. A collóquiis.

In secundo Nocturno.

Aña. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Caecília seminásti.

Aña. Beáta Caecília dixit ad Tibúrtium : Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Aña. Fiat Dómine cor meum, et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

℣. Spécie tua.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

CAECILIA, virgo Romána, nóbili génere nata, a prima aetáte christiánae fídei praecéptis institúta, virginitátem

suam Deo vovit. Sed cum póstea contra suam voluntátem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit : Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit : quare ne quid in me commíttas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non est ausus : quin étiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Caecília cum sine baptísmo negáret id fíeri posse, incénsus cupiditáte vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu Vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

℞. Cilício Caecília membra domábat, Deum gemítibus exorábat : * Almáchium exsuperábat, Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat. ℣. Non diébus neque nóctibus vacábat a collóquiis divínis et oratióne. Almáchium.

Lectio v.

INDE ad Caecíliam revérsus, orántem, et cum ea Angelum, divíno splendóre fulgéntem, invénit. Quo aspéctu obstupefáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit : qui a Caecília Christi fide imbútus, et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem paulo post, Almáchio praeféeto, constánter martyrium súbiit. Qui mox Caecíliam comprehéndi ímperat, ab eáque primum, ubi Tibúrtii et Valeriáni facultátes sint, exquírit.

℞. Caecília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum Urbánum : * Quia ad ipsum hábeo secréta, quae pérferam. ℣. Cumque pro signo accepéritis benedictiónem ejus, dúcite me ad sanctum Antístitem. Quia.

Lectio vj.

CUI cum Virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondísset, eo furóre concitátus est, ut eam in ipsíus aedes redúctam, in bálneo combúri jússerit. Quo in loco cum diem noctémque ita fuísset, ut ne flamma quidem illam attíngeret, eo immíssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuísset, semivívam relíquit. Illa tríduo post, décimo Kaléndas Decémbris, Alexándro imperatóre, dúplici virginitátis et martyrii palma decoráta, evolávit in caelum : cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti coemetério sepúltum est, in ejus aedibus

ecclésia ipsíus Caecíliae nómine consecráta. Ejus, et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni, et Máximi córpora a Pascháli Primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctae Caecíliae ecclésia cóndita sunt.

℟. Caecíliam intra cubículum orántem invénit, et juxta eam, stantem Angelum Dómini : * Quem videns Valeriánus, Nímio terróre corréptus est. ℣. Angelus Dómini descéndit de caelo, et lumen refúlsit in habitáculo. Quem. Glória Patri. Nímio terróre.

In tertio Nocturno.

Aña. Crédimus Christum Fílium Dei, verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Aña. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Aña. Tunc Valeriánus perréxit ad Antístitem, et signo, quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

℣. Adjuvábit eam Deus.

Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Comm. Virg. pag. lxxxv.

℟. vij. Dómine Jesu Christe pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Caecília seminásti : * Caecília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit. ℣. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. Caecília.

℟. viij. Beáta Caecília dixit Tibúrtio : Hódie te fáteor meum esse cognátum, * Quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi fratrem tuum cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fáciet. Quia.

℟. ix. Dum auróra finem daret, Caecília dixit : * Eia mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, Et induímini arma lucis. ℣. Caecília valedícens frátribus, et exhórtans eos, ait. Eia mílites. Glória Patri. Et induímini.

IN LAUDIBUS.

Aña. Cantántibus órganis, Caecília Dómino decantábat, dicens : Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Est secrétum, Valeriáne, quod tibi volo dícere : Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum.

Aña. Valeriánus in cubículo Caecíliam cum Angelo orántem invénit.

Aña. Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

Aña. Caecília fámula tua, Dómine, quasi apis tibi argumentósa desérvit.

Ad Benedictus, Aña. **Dum auróra finem daret, Caecília exclamávit, dicens : Eia mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, et induímini arma lucis.**

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laud.

Ad Magnificat, Aña. **Triduánas a Dómino popósci indúcias, ut domum meam Dómino ecclésiam consecrárem.**

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

S. Clementis Papae Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter hic notata.

IN I. VESPERIS.

Ad Mem. Aña. **Dedísti Dómine habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus praeparátum : praebens iter pópulo terrae, ut enárrent mirabília tua.**

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Feria curr.

℟. iij. **Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, dixit beátus Clemens, ut confessóribus suis fontis venas apériat : * Ut de benefíciis ejus gratulémur. ℣. Qui percússit in desérto Sina petram, et fluxérunt aquae in abundántia, ipse nobis láticem affluéntem impertiátur. Ut de benefíciis. Glória Patri. Ut.**

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

CLEMENS Románus, Faustíni fílius, de regióne Coelii montis, discípulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippénses : Etiam rogo et te germáne compar, ádjuva illas, quae mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitae. Hic septem Urbis regiónes divísit septem Notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum, et res ab eis gestas, diligentíssime conquisítas, lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit.

Lectio v.

CUM autem doctrína, ac vitae sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdinem urbis Chersónae, in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab

eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in eruéndis et secándis marmóribus aquae penúria laborárent, Clemens, facta oratióne, in vicínum collem ascéndit, in cujus jugo vidit agnum, déxtero pede fontem aquae dulcis, qui inde scatébat, attingéntem, ubi omnes sitim explevérunt : eóque miráculo multi infidéles ad Christi fidem convérsi, Cleméntis étiam sanctitátem venerári coepérunt.

Lectio vj.

QUIBUS concitátus Trajánus, misit illuc, qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícerent. Quod cum factum esset, Christiánis ad litus orántibus, mare ad tria milliária recéssit : eóque illi accedéntes, aedículam marmóream in templi formam, et intus arcam lapídeam, ubi Mártyris corpus cónditum erat, et juxta illud ánchoram, qua mersus fúerat, invenérunt. Quo miráculo íncolae permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus póstea Romam, Nicoláo Primo Pontífice, translátum, in ecclésia ipsíus sancti Cleméntis cónditum est. Ecclésia étiam in eo ínsulae loco, unde divínitus fons manárat, ejúsdem nómine dedicáta est. Vixit in Pontificátu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros decem, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. vj. Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei : * De sub cujus pede fons vivus emánat. Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei. ℣. Cumque oratiónem complésset, et hinc inde circumspíceret, vidit supra montem agnum stantem. De. Glória Patri. Flúminis.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Vigiláte. ut in Comm. Conf. Pont. pag. lviij.

℟. ix. Dedísti Dómine habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus praeparátum : iter praebens pópulo terrae, * Ut enárrent mirabília tua. ℣. Hoc Dómine ad laudem et glóriam nóminis tui fíeri voluísti. Ut enárrent. Glória Patri. Ut enárrent.

IN LAUDIBUS.

Aña. Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem me fíeri.

Aña. Vidi supra montem agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

Aña. De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei.

Aña. Omnes gentes per gy-

rum credidérunt Christo Dómino.

Ad Benedictus, Aña. Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, ut confessóribus suis fontis venas apériat.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Ad Magnif. Aña. Invenérunt in modum templi marmórei, habitáculum a Deo parátum.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

S. Joannis a Cruce Conf.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perféctae sui abnegatiónis, et crucis amatórem exímium effecísti : concéde, ut ejus imitatióni júgiter inhaeréntes, glóriam assequámur aetérnam. Per Dóminum.

In j. Vesperis et Laudibus Mem. S. Chrysogoni Mart.

Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus; beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES a Cruce, Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparae Vírgini futúrus esset accéptus : nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem Deíparae manu sublátus, incólumis evásit. Tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénnis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens hospítio páuperum aegrotántium Metymnae Campi fámulum sese addíxit, quibus magno caritátis ardóre, vilíssima quaeque compléctens offícia, praesto áderat : cujus exémplo excitáti céteri, éadem caritátis múnera ardéntius obíbant. Verum ad altióra vocátus, beátae Maríae Vírginis de Monte Carmélo Institútum ampléxus est; ubi Sacérdos ex obediéntia factus, severióris disciplínae, et arctióris vitae cupidíssimus, primitívam Ordinis régulam ex Superióris licéntia ita proféssus est, ut ob jugem Domínicae passiónis memóriam, bello in se tamquam in infensíssimum hostem indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis, omníque poenárum génere, brevi carnem cum vítiis et concupiscéntiis suis crucifíxerit : dignus plane, qui a sancta Terésia inter purióres sanctiorésque ánimas, Ecclésiam Dei id témporis illustrántes, recenserétur.

Lectio v.

SINGULARI vitae austeritáte, et ómnium virtútum praesídio munítus, prae

assídua rerum divinárum contemplatióne diutúrnas et mirábiles éxtases frequénter patiebátur, tantóque in Deum aestuábat amóre, ut cum divínus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere, ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus, tum in verbi Dei praedicatióne, tum in Sacramentórum administratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis auctus, strictiorísque disciplínae promovéndae ardóre veheménter accénsus, sanctae Terésiae comes divínitus datus est, ut quam ipsa inter soróres primaevam Carméli Ordinis observántiam instauráverat, eámdem et inter fratres, Joánne adjutóre, restitúeret. Innúmeros ítaque una cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéssus labóres, coenóbia, quae ejúsdem sanctae Vírginis cura per totam Hispániam eré́cta fúerant, nullis vitae incómmodis et perículis térritus, síngula perlustrávit, in quibus, aliísque quamplúrimis ejus ópera eréctis, restaurátam observántiam propagándo, verbo et exémplo firmávit : ut mérito primus post sanctam Terésiam Carmelitárum Excalceatórum Ordinis proféssor et parens habeátur.

Lectio vj.

VIRGINITATEM perpétuo cóluit, impudentésque mulíeres, ejus pudicítiae insidiári conántes, non modo répulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explicándis arcánis aeque ac sancta Terésia, Apostólicae sedis judício, divínitus instrúctus, libros de mystica theología, caelésti sapiéntia refértos, conscrípsit. Semel interrogátus a Christo, quid praemii pro tot labóribus písceret, respóndit : Dómine, pati et contémni pro te. Império in daemones, quos e corpóribus saepe fugábat, discretióne spiríluum, prophetíae dono, miraculórum glória celebratíssimus, ea semper fuit humilitáte, ut saepius a Dómino flagitáverit eo loco mori, ubi ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédae diro morbo, et in crure quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium, constantíssime tolerátis, Ecclésiae Sacraméntis pie sanctéque suscéptis, in Christi crucifíxi ampléxu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba : In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die et hora a se praedíctis, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, aetátis quadragésimo nono. Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignis globus excépit; corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod etiámnum incorrúptum Segóbiae honorífice

cólitur. Eum, plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** ut in Comm. Conf. non Pont. p. **lxvj.**

DIE XXV. NOVEMBRIS.

S. Catharinae Virg. et Mart.
Totum Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart. praeter hic posita.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. **Vírginis exímiae Catharínae, Mártyris almae, festa celebráre, da nobis Rex pie Christe.** Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, p. j.

℟. vj. **Virgo flagellátur.** pag. **904.**

Hymnus.

CATHARINAE collaudémus virtútum insígnia,
Cordis ei praesentémus, et oris obséquia :
Ut ab ipsa reportémus aequa laudis praemia.

Fulta fide Catharína, júdicem Maximínum
Non formídat : lex divína sic firmat elóquium,
Quod confútat ex doctrína erróres Gentílium.

Victi Christum confiténtur, relíctis erróribus :
Judex jubet ut creméntur, nec pilis, aut véstibus
Ignis nocet, sed torréntur, inústis corpóribus.

Glória et honor Deo usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque, ínclyto Paráclito :
Cui laus est, et potéstas, per aetérna saecula. Amen.

℣. **Diffúsa est grátia.**

Ad Magnificat, Aña. **Inclyta sanctae Vírginis Catharínae solémnia suscípiat alácriter pia mater Ecclésia. Ave Virgo Deo digna, ave dulcis et benígna : óbtine nobis gáudia, quae póssides cum glória.**

Oratio.

DEUS, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátae Catharínae Vírginis et Mártyris tuae mirabíliter collocásti : praesta quaesumus, ut ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus : Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Adorétur Vírginum Rex in saeculórum saecula, * Vírgini qui Catharínae cóntulit caeléstia.**

Hymnus.

PANGE lingua gloriósae Vírginis martyrium :
Gemmae jubar pretiósae descéndat in médium,
Ut illústret tenebrósae mentis domicílium.

Blandiméntis rex molítur Vírginem sedúcere :
Nec promíssis emollítur, nec terrétur vérbere :

Compedítur, custodítur tetro clausa cárcere.
Clausae lumen, ne claudátur, illúcet Porphyrio,
Qui regínae foederátur fídei collégio :
Quorum fidem imitátur ducenténa cóncio.
Glória et honor Deo. etc. ut in j. Vesperis.

In primo Nocturno.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 7.

OMNIUM ártifex dócuit me sapiéntia : est enim in illa spíritus intelligéntiae, sanctus, únicus, múltiplex, subtílis, disértus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benígnus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens, et qui cápiat omnes spíritus : intelligíbilis, mundus, subtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior est sapiéntia : attíngit autem ubíque propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei, et emanátio quaedam est claritátis omnipoténtis Dei sincéra : et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit.

Lectio ij.

CANDOR est enim lucis aetérnae, et spéculum sine mácula Dei majestátis, et imágo bonitátis illíus. Et cum sit una, ómnia potest : et in se pérmanens ómnia ínnovat, et per natiónes in ánimas sanctas se transfert, amícos Dei et prophétas constítuit. Néminem enim díligit Deus, nisi eum, qui cum sapiéntia inhábitat. Est enim haec speciósior sole, et super omnem dispositiónem stellárum, luci comparáta invenítur prior. Illi enim succédit nox, sapiéntiam autem non vincit malítia.

Lectio iij. *Cap.* 8.

ATTINGIT ergo a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter. Hanc amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quaesívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formae illíus. Generositátem illíus gloríficat, contubérnium habens Dei : sed et ómnium Dóminus diléxit illam : doctrix enim est disciplínae Dei, et eléctrix óperum illíus. Et si divítiae appetúntur in vita, quid sapiéntia locuplétius, quae operátur ómnia?

In secundo Nocturno.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

CATHARINA nóbilis virgo Alexandrína, a prima aetáte stúdia liberálium ártium cum fídei ardóre conjúngens, brevi ad eam sanctitátis et doctrínae perfectiónem pervénit, ut decem et octo annos nata, eruditíssimum quemque supe-

ráret. Quae cum Maximíni jussu multos propter christiánae religiónis professiónem várie torméntis cruciátos ad supplícium rapi vidéret, non dubitánter ipsum ádiit Maximínum, eíque nefáriam immanitátem objíciens, sapientíssimis rationibus Christi fidem ad salútem necessáriam esse affirmávit.

Lectio v.

CUJUS prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accersítis úndique doctíssimis homínibus, magnísque propósitis praemiis, qui convíctam Catharínam a Christi fide ad idolórum cultum perduxíssent. Quod contra áccidit : nam plures philósophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac subtilitáte ejus disputatiónis, tanto Jesu Christi amóre sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quamóbrem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur : verum id frustra fíeri intélligens, verbéribus afféctam, plumbatísque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

Lectio vj.

QUO témpore Maximíni uxor, et Porphyrius belli dux, viséndae vírginis causa cárcerem ingréssi, et ejúsdem praedicatióne in Jesum Christum credéntes, póstea martyrio coronáti sunt. Interim Catharína edúcitur e custódia, et rota expedítur crebris et acútis praefíxa gládiis, ut vírginis corpus crudelíssime dilacerarétur. Quae máchina brevi Catharínae oratióne confrácta est : eóque miráculo multi Christi fidem suscepérunt. Ipse Maximínus in impietáte et crudelitáte obstinátior, Catharínam secúri pércuti ímperat. Quae fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis et martyrii praemium evolávit, séptimo Kaléndas Decémbris : cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiae monte mirabíliter collocátum est.

℟. vj. Virgo flagellátur, cruciánda fame religátur : cárcere clausa manet, lux caelica fusa refúlget : * Fragrat odor, dulces Cantant caeli ágmina laudes. ℣. Sponsus amat sponsam : Salvátor vísitat illam. Fragrat. Glória Patri. Cantant.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium, Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Communi Virg. pag. lxxxv.

℟. ix. Percússa gládio, dat lac pro sánguine collo : * Quam manus angélica Sepelívit vértice Sina. ℣. Membris virgíneis ólei fluit unda salúbris. Quam. Glória Patri. Sepelívit.

IN LAUDIBUS.

Aña. Passiónem gloriósae Vírginis Catharínae devóte

plebs célebret fidélis : quae sui mémores Deo comméndet méritis, et juvet benefíciis. Psalmus. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Post plúrima supplícia Martyr alma ad decollándum est ducta : ad caelum tendens óculos, collum submíttit gládio, orans dat glóriam Deo.

Aña. Exspécto pro te gládium, Jesu Rex bone : tu meum cólloca in Paradíso spíritum, et fac misericórdiam, meam agéntibus memóriam.

Aña. Vox de caelis insónuit: Veni elécta mea, veni, intra thálamum sponsi tui : quae póstulas, impetrásti; qui te laudant, salvi fient.

Aña. Quia devótis láudibus tui memóriam, Virgo, recólimus, o beáta Catharína, ora pro nobis, quaesumus.

Hymnus.

PRAESENS dies expendátur in ejus praecónium,
Cujus virtus dilatátur in ore laudántium,
Si gestórum teneátur finis et inítium.
Imminénte passióne, Virgo haec intérserit :
Assequátur, Jesu bone, quod a te petíerit,
Suo quisquis in agóne memor mei fúerit.
In hoc caput amputátur, fluit lac pro sánguine :
Angelórum sublevátur corpus multitúdine,
Et Sínai collocátur in suprémo cúlmine.
Glória et honor Deo usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque, ínclyto Paráclito :
Cui laus est, et potéstas, per aetérna saecula. Amen.

℣. Adducéntur regi.

Ad Benedictus, Aña. Prudens et vígilans Virgo, qualis es cum Sponso illo, qui te elégit de mundo! quam pulcra, quam mirábilis, quanta luce spectábilis, inter Sion juvénculas, et Jerúsalem fílias! Thálamo gaudes régio, conjúncta Dei Fílio.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña j. Laudum. Hymnus ut in j. Vesp.

Ad Magnificat, Aña. Ave Vírginum gemma Catharína : ave sponsa Regis regum gloriósa : ave viva Christi hóstia : tua venerántibus patrocínia, impetráta non déneges suffrágia.

PRIMA DIE

infra Octavam S. Catharinae Virg. et Mart.

Sermo sancti Petri Damiáni.
Serm. II. *in Nat. Virg.*

Lectio iij.

HODIE, fratres caríssimi, virginále nobis decus illúxit, quod nostrae memóriae divínae virtútis victóriam renovávit. Porro quanto fragílior sexus, quanto infírmius

vásculum, quod repórtat ex hoste triúmphum; tanto majóri diábolus oppróbrio confusiónis indúitur, tanto mirabílior Deus in Sanctis agnóscitur, tanto étiam rex Mártyrum Christus in propugnatrícibus suis jucúndius delectátur. Hinc est quod Salvátor noster, in hujus mundi campum potestátes aéreas debellatúrus advéniens, non elégit rhétores et philósophos, sed símplices ac ignáros : talibúsque versúta mundánae sapiéntiae arguménta convíncit.

SECUNDA DIE

infra Octavam S. Catharinae Virg. et Mart.

De Sermóne sancti Petri Damiáni.

Serm. I. *in Nat. Virg.*

INTER cuncta Sanctórum gesta, fratres caríssimi, nihil est quod plus, quam sacrárum victória Vírginum, pia corda vel ad amórem Conditóris accéndere, vel ad fórtiter agéndum váleat ubérius excitáre. Quis enim, audíto nómine Vírginis, non prótinus in memóriam révocet humánae salútis exórdium; ac singulárem illum non récolat intemerátae Vírginis partum? Huc accédit, quia, cum frágilis sexus certáminis sui victóriam obtinuísse cognóscitur, audiéntis ánimus ad certándi labórem avídius inflammátur.

OCTAVA

S. Catharinae Virg. et Mart. Simplex.

In j. Noct. Lect. de Feria currente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Petri Damiáni.

Serm. I. *de Nat. Virg.*

Lectio iv.

AEC sacratíssima Virgo, cujus glorióśum recólimus hodiérna solemnitáte triúmphum, facílius pótuit mori, quam ab eo, quod semel concéperat, sancto potúerit propósito revocári. Erat aetérni sanctuárium Spíritus sancti. Viríle quippe robur enitébat in femíneo péctore, quo non blandíloquis persuasiónibus flecti, non minárum asperitáte terréri, non dénique poenárum quarúmlibet pótuit genéribus superári.

Lectio v.

ERAT enim nóbilis et inflexíbilis ánimus, ídeo vinci néscius, quia et fídei flagrábat ardóre succénsus : et ídeo tamquam in excélsi montis erat vértice constitútus. Subésse sibi judicábat júdicem in cáthedra pestiléntiae praesidéntem; horrébat blandum, subsannábat irátum, tantíque apud eam erat, si minax ac terríbilis frendéret, si certe plagas, ac vúlne-

ra exquisítae necis inflígeret, quanti si gemmárum, sive vibrántium metallórum pondus offérret. Hinc est, quod Sponsus ait in Cánticis : Surge áquilo, et veni auster, perfla hortum meum, et fluant arómata illíus.

Serm. 11. *in Nat. Virg.*

Lectio vj.

CUM virginitáti fructus céntuplus debeátur, quantis haec beáta Virgo accumulábitur donis, quam insígnis grátiae decorábitur ínfulis, quae postquam centénos fructus de virginitáte messúerit, étiam martyrii corónam cum tanta glória reportávit? Nam cum esset in certámine constitúta, loríca fídei praemuníta, et armis invíctae patiéntiae, ac géminae caritátis accíncta, pro duóbus castris stabat una bellátrix. Hinc pudicítiae cláusulam; illinc, imprésso Sponsi sui charactére, fídei signáculum defendébat.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus. ut in Communi Virg. pag. lxxxv.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

S. Andreae Avellini Conf. Duplex. Oratio.

DEUS, qui in corde beáti Andréae Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti : concéde nobis ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiae partícipes fíeri; ut perfectióra semper exsequéntes, ad glóriae tuae fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Ex Breviario Romano.

Lectio iv.

NDREAS Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániae pagum natus, inter ipsa infántiae primórdia futúrae sanctitátis non obscúra praebuit indícia. Adoléscens, ad lítteras addiscéndas patérna e domo egréssus, lúbricam illíus aetátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiae inítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimum habére nunquam praetermíserit. Cum egrégia perínde forma exímium castitátis stúdium conjúnxit, quo impudícas saepe mulíerum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli milítiae jamprídem adscríptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret : ibíque jurisprudéntiae láuream adéptus, atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárum patrocínia in foro dumtáxat ecclesiástico, proque privátis quibúsdam persónis, juxta sacrórum cá-

nonum sanctiónes, ágere coepit. Verum cum aliquándo inter causam agéndam, leve ei mendácium excidísset, mox vero fortúita sacrárum Scripturárum lectióne in illa verba incidísset : Os, quod mentítur, occídit ánimam; tanto ejus culpae dolóre ac poeniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitae institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque abdicátis forénsibus curis, se totum divíno cúltui, sacrísque ministériis mancipávit; cumque ecclesiásticae virtútis exémplis eminéret, sanctimoniálium regímini a tunc exsisténte Archiepíscopo Neapolitáno praeféctus fuit. Quo in múnere, cum pravórum hóminum ódia subiísset, primo quidem intentátae sibi necis perículum declinávit, mox vero per sicárium tribus in fácie accéptis vulnéribus, injúriae atrocitátem aequo ánimo pértulit. Tunc perfectióris vitae desidério flagrans, ut inter Cléricos Reguláres adscriberétur, supplíciter postulávit, votíque compos factus, ob ingéntem, quo aestuábat, crucis amórem, ut sibi Andréae nomen imponerétur, précibus impetrávit.

Lectio v.

ARCTIORIS ítaque vitae currículum álacri stúdio ingréssus, in eas máxime virtútis exercitatiónes incúbuit, ad quas sese árduis étiam emíssis votis obstrínxit : áltero scílicet suae ipsíus voluntáti júgiter obsisténdi, áltero vero in via christiánae perfectiónis semper ultérius progrediéndi. Reguláris disciplínae cultor assíduus, et in ea promovénda, cum áliis praeésset, studiosíssimus fuit. Quidquid ab Institúti sui offício, et régulae praescrípto supérerat témporis, oratióni et animárum salúti tribuébat. In confessiónibus excipiéndis mira ejus píetas et prudéntia enítuit. Vicos et óppida Neápoli finítima, evangélicis ministériis magno cum animárum lucro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri caritátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cum enim intempésta nocte ab audíta aegri confessióne domum redíret, ac plúviae ventorúmque vis praelucéntem facem exstinxísset, non solum ipse cum sóciis inter effusíssimos imbres nihil madefáctus est, verum étiam inusitáto splendóre, e suo córpore mirabíliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia et patiéntia, nec non abjectióne atque ódio sui summópere praestitit. Necem, fratris fílio illátam, imperturbáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit, immo étiam pro interfectóribus opem et misericórdiam júdicum implorávit.

Lectio vj.

PLURIBUS in locis Clericórum Regulárium Ordinem propagávit, eorúmque domicília Medioláni et Placéntiae instítuit. Illíus óperam sanctus Cárolus Borromaeus, et Paulus de Arétio Cléricus Reguláris Cardináles, quibus erat acceptíssimus, in pastorális múneris curis adhibuérunt. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequebátur. Angelórum collóquio pérfrui méruit, quos, cum divínas laudes persólveret, e regióne concinéntes se audísse testátus est. Dénique post heróica virtútum exémpla, prophetíae quoque dono illústris, quo et secréta córdium, et abséntia, et futúra prospéxit, annis gravis, et labóribus fractus, ad aram celebratúrus, in verbis illis tértio repetítis : Introíbo ad altáre Dei, repentíno apoplexíae morbo corréptus est : mox Sacraméntis rite munítus, placidíssime inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in ecclésia sancti Pauli ad haec usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique, insígnibus in vita et post mortem miráculis clarum, Clemens Undécimus Póntifex Máximus solémni ritu Sanctórum catálogo adscrípsit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Sint lumbi.** ut in Communi Conf. non Pont. pag. **lxvj.**

DIE XXVII. NOVEMBR.

B. Margaritae de Sabaudia Viduae Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beátam Margarítam a saeculi pompa ad húmilem tuae crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde, ut ejus méritis et exémplo, discámus peritúras mundi calcáre delícias; et in ampléxu tuae crucis ómnia nobis adversántia superáre : Qui vivis.

Ad Mem. SS. Mart. Vitalis et Agricolae, in j. Vesperis et in Laudibus.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui beatórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolae solémnia cólimus; eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Ex libro Proverbiórum.

Lectio j. *Cap.* 31.

ACCINXIT fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam

misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suae a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus, et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terrae.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio ij. *Cap.* 3.

QUAE mihi fuérunt lucra haec arbitrátus sum propter Christum detriménta. Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei : propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo non habens meam justítiam, quae ex lege est, sed illam, quae ex fide est Christi Jesu : quae ex Deo est justítia in fide ad cognoscéndum illum, et virtútem resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illíus.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iij. *Cap.* 5.

VIDUAS honóra, quae vere víduae sunt. Si qua autem vídua fílios, aut nepótes habet : discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere paréntibus : hoc enim accéptum est coram Deo. Quae autem vere vídua est, et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratiónibus, et oratiónibus nocte ac die. Nam quae in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc praecipe ut irreprehensíbiles sint.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEATA Margaríta stirpe régia ducum Sabáudiae nata, futúrae sanctitátis ab ipsa infántia spécimen dedit. Adúlta, paréntum jussu, Theodóro Montisferráti marchióni nupsit. A sancto Vincéntio Ferrério ad altióris perfectiónis stúdium accénsa, quantum per conjúgii statum lícuit, Deo se totam devóvit; ac demum a lege viri solúta, palam sancti Domínici hábitum, quem soróres de Poeniténtia gestáre solent, assúmpsit, votúmque perpétuae deínceps viduális continéntiae emísit. Secúndas núptias cum Philíppo Mediolanénsium duce, oblatámque summi Pontíficis relaxatiónem voti, modéste recusávit. Mira in páuperes et infírmos ardébat caritáte : nam sub Tertiáriae hábitu foris degens, omni facultátum subsídio solabátur egénos, ministrábat aegris, languéntium sordes, úlcera, sániem própriis tergé-

bat mánibus. A saeculi commércio lóngius abésse cúpiens, in Alba Pompéia sibi, ac religiósis virgínibus monastérium sub cura Fratrum Praedicatórum constrúxit, in quo solémnibus votis réliquum vitae Altíssimo consecrávit.

Lectio v.

NOVUM vitae genus proféssa, novo ardóre stúdium pietátis ac religiónis exércuit. Régulae et sacrárum Constitutiónum observántiam ita cóluit, ut eárum nec iota, nec mínimum ápicem praeteríret : obediéntiam et humilitátem ita servávit, ac si ex ínfima plebe ad religiósum statum convolásset. Superiórum ac praesértim Confessárii jussa, summa ánimi demissióne excipiébat. Abjectíssima quaeque coenóbii ministéria ultro et alácriter obíbat : nihil in ejus induméntis et supelléctili supérfluum reperíre erat. Data sibi aliquándo a Christo Dómino optióne, ex tribus acutíssimis lánceis, nempe calúmnia, aegritúdine, ac persecutióne, quam vellet eligéndi, omnes simul sustinéndas elégit. Nec feféllit evéntus. Sed et ómnia aequanímiter sustínuit, ut Christo crucifíxo pleníssime configurarétur.

Lectio vj.

INTER orándum saepíssime rapiebátur in éxtasim, ac divínae uniónis dulcédine tota spíritu colliquescébat. Precum ac lacrymárum ejus tanta vis fuit, ut quidquid a Deo péteret, impetráret. Neptem Amadéam plane a médicis desperátam, integérrimae valetúdini orándo restítuit. Fruges in agro páuperis densa grándine omníno prostrátas, in messem copiósam eréxit. Daemones Albam Pompéiam fúnditus subvértere moliéntes, a coepto detérruit, ac fugávit. Pro pace universális Ecclésiae redintegránda máximos labóres ultro felicitérque suscépit. Demum caelo matúra, exáctis sub sancti Domínici hábitu annis quadragínta quátuor, ad súperos evolávit, anno millésimo quadringentésimo sexagésimo quarto. Multis vivens ac post óbitum miráculis cláruit : quibus rite ágnitis ac probátis, Clemens Décimus Póntifex Máximus ejus festum in univérso Praedicatórum Ordine celebrári concéssit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est regnum caelórum thesáuro. ut in Comm. unius nec Virg. nec Mart. p. xcij.

DIE XXIX. NOVEMBR.

B. Jacobi de Benefactis Episc. Conf. Ord. Praed.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui beáto Jacóbo Confessóri tuo atque Pontífici ómnia boni pastóris múnia fidéliter explére tribuí-

sti : ejus intercessióne nobis concéde, ut per viam mandatórum tuórum gradiéntes, inter oves páscuae tuae perpétuo collocári mereámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Fidélis sermo. de Communi Conf. Pont. pag. liij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JACOBUS, ex illústri família de Benefáctis Mántuae natus, in christiána religióne pie educátus fuit. Adoléscens, ut fervéntius Deo inservíret, domus suae splendóri páriter ac saeculo valedícens, institútum Ordinis Praedicatórum in pátria ampléxus est : in quo humilitáte ac patiéntia refúlgens, summóque in Deum amóre flagrans, perfectiónis culmen áttigit. Sacris stúdiis ímpigre vacans, doctrína excélluit, ac magistérii láurea decorátus est. Tot sacri viri dótibus permótus Nicoláus Boccasínus, totíus Ordinis Praedicatórum Magíster, deínde summus Póntifex nómine Benedícti Undécimi, et sérius étiam Beatórum órdini adscríptus, eum in claustro sibi sócium adscívit, ac, uti fertur, in ipsa Petri cáthedra familiárem hábuit.

Lectio v.

DE autem diútius lucérna sub módio latéret, Joánnes Vicésimus secúndus Jacóbum in Mantuána sede collocávit Antístitem. Hoc in múnere cívium suórum non solum spem non feféllit, sed votis ómnium sciéntia, doctrína ac sanctitáte vitae ita respóndit, ut cujúsque conditiónis hómines illum tamquam divínitus datum suspícerent, veneraréntur. In gregem sibi commíssum caritáte flagrans, et ómnibus ómnia factus, ódia et dissídia diríssimis illis tempóribus Mántuae exórta compéscere satégit. Cathólicae veritátis integritátem strénue propugnávit, páuperes peste et fame semel atque íterum misérrime afflíctos sublevávit, unde patris páuperum nomen proméruit, et grege tandem ad pietátem, et bonam frugem perdúcto, ipsum spirituálibus bonis ditáre stúduit.

Lectio vj.

POSTQUAM ímpiger per decem et octo annos Ecclésiam suam justítia, zelo, et caritáte rexísset, ómnibus boni pastóris pártibus explétis, sénio conféctus, et méritis clarus, piíssime óbiit die décima nona Novémbris anno millésimo tercentésimo trigésimo octávo. Christifidéles, qui beáti Jacóbi virtútes admiráti fúerant, ad ejus funus venerabúndi accurrérunt, ejúsque ope étiam prodígia contigísse fertur. Quare ab ejus óbitu públici et ecclesiástici cultus potítus est : sa-

crae ejus exúviae multóties translátae, tandem in cathedráli ecclésia Mantuána repósitae fuérunt, ubi quotánnis Christifidélium veneratióni solémniter exponúntur. Quibus rite probátis, Pius Nonus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto cultum beáto Jacóbo ab immemorábili praestitum ratum hábuit, et dioecési Mantuánae, ac univérso Praedicatórum Ordini potestátem fecit de eo quotánnis Offícium et Missam peragéndi.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Homo péregre.** de Communi unius Conf. Pont. pag. **lxj.**

Ad Memoriam in Laudibus S. Saturnini Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui; ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

Sancti Andreae Apostoli.
Totum Duplex.

Omnia hic non propria desumantur ex Comm. Apost. pag. **j.**

AD VESPERAS.

Super Psalm. **Aña. Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúia.** Psalm. **Laudáte púeri.** cum ceteris, pag. **j.**

℟. iij. **Homo Dei.** pag. **914.**

Ad Magnificat, Aña. **Ambulans Jesus juxta mare Galilaeae, vidit Petrum, et Andréam fratrem ejus, et ait illis: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi, relíctis rétibus, et navi, secúti sunt eum.**

Oratio.

QUAESUMUS omnípotens Deus: ut beátus Andréas Apóstolus, cujus praevenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Si festum hoc propter Dominicam transferatur, in j. Vesperis dicatur Oratio. **Majestátem.** quae infra habetur in Laudibus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Adorémus victoriosíssimum Regem Christum : * Qui victórem per crucis trophaeum coronávit beátum Andréam Apóstolum.**

In primo Nocturno.

Aña. **Vidit Dóminus Petrum, et Andréam, et vocávit eos.**

Aña. **Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.**

Aña. **Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.**

℣. **In omnem terram.**

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 10.

INIS legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quae ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quae autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in corde tuo : Quis ascéndet in caelum? id est, Christum dedúcere : Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo : hoc est verbum fídei, quod praedicámus.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare secus litus Galilaeae, vidit Petrum, et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres : et ait illis. Veníte.

Lectio ij.

OMNIS enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine praedicánte? Quómodo vero praedicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

℟. Mox ut vocem Dómini praedicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, aetérnae vitae secútus est * Praemia largiéntem. ℣. Ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Praemia.

Lectio iij.

SED dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum. Sed dico : Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad aemulatiónem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quaeréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Homo Dei ducebátur, ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque carnífices dúcerent

eum, ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, et dicéntium. Innocens. Glória Patri. Innocens.

In secundo Nocturno.

Aña. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis, allelúia.

Aña. Dignum sibi Dóminus computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia.

Aña. Christus me misit ad istam províncíam, ubi non parvum pópulum acquisívi.

℣. Constítues eos príncipes.

Ex Actis passionis ejus scriptis a Presbyteris, et Diaconis Achaiae, et ex Romano Breviario.

Lectio iv.

NDREAS Apóstolus Bethsáidae vico Galilaeae natus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístae, una cum fratre ante álios Apóstolos a Christo vocátus, post ejúsdem passiónem et resurrectiónem, cum in Scythiam Európae venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post, Patras Achaíae proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, praedicatióni evangélicae resisténtem, libérrime increpávit.

℟. Doctor bonus, et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem : aspíciens a longe, vidit crucem : Salve crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve crux, quae in córpore Christi dedicáta es : et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. Súscipe.

Lectio v.

TUM Ægéas irátus, demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári : cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger persevérat ac vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quae decórem et pulcritúdinem de membris Dómini suscepísti : áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Secúrus et gaudens vénio ad te : ita et tu exsúltans suscípias me. Ut per te.

Lectio vj.

IGITUR paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem, diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidísset a longe, exclamáre coepit : O bona crux, quae decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quaesíta, et aliquándo concupiscénti ánimo praeparáta, áccipe me ab homínibus, et redde me Magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est : in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem praedicáre nunquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat.

℟. Salve crux, quae in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta : * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te. ℣. O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo praeparáta. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In tertio Nocturno.

Aña. Videns Andréas crucem, cum gáudio dicébat : Quia amátor tuus semper fui, et desiderávi amplécti te, o bona crux.

Aña. Récipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

Aña. Bíduo vivens pendébat in cruce pro Christi nómine beátus Andréas, et docébat pópulum.

℣. Nimis honoráti sunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 4.

IN illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilaeae, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare, (erant enim piscatóres.) Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homil. 5. *in Evang.*

AUDISTIS, fratres caríssimi, quia ad unívus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant; nihil ab eo de praemio aetérnae retributiónis audíerant : et tamen ad unum Dómini praecéptum, hoc, quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus!

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum

non credéntem, sed contradicéntem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Exaltáre, qui júdicas terram : redde retributiónem supérbis. Qui ámbulant.

Lectio viij.

IN caelo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet : jam jugo fídei colla géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, distrícti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre praeséntis saeculi nec praecéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis : dum pendéret in cruce, dignum sibi computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari : * Et ídeo amícus Dei appellátus est. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit : sanctitáte autem, et grátia plenus. Et ídeo.

Lectio ix.

SED fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, affféctum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quae mínime habémus, ex desidério quaerimus. Multum ergo Petrus, et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens : * O crux inenarrábilis, o crux inaestimábilis, o crux, quae per totum mundum fulges! Non me dimíttas errántem, sicut ovem non habéntem pastórem. ℣. Bíduo vivens pendébat in cruce pro Christi nómine beátus Andréas, et docébat pópulum, et dicébat. O crux. Glória Patri. Non me.

Ante Laudes, ℣. Diléxit Andréam Dóminus. ℟. In odórem suavitátis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Salve crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Beátus Andréas orábat, dicens : Dómine, Rex aetérnae glóriae, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Aña. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

Aña. Maximílla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli: óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

Aña. Qui persequebántur justum, demersísti eos, Dómine, in profúndum : et in ligno crucis dux justi fuísti.

Ad Benedíctus, Aña. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum: ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum, et pium.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut sicut Ecclésiae tuae beátus Andréas Apóstolus éxstitit praedicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Salve crux. j. Laudum.

Ad Magníficat, Aña. Cum pervenísset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit, et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo praeparáta! secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

PER OCTAVAM.

Ad Mem. in Laudibus, Aña. Bíduo vivens pendébat in cruce pro Christi nómine beátus Andréas, et docébat pópulum.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

In Vesperis, Aña. Beátus Andréas orábat, dicens : Dómine, Rex aetérnae glóriae, súscipe me pendéntem in patíbulo.

℣. Diléxit Andréam Dóminus. ℟. In odórem suavitátis.

DIE II. DECEMBRIS.

S. Bibianae Virg. et Mart.
Simplex. Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quaesumus Dómine, beáta Bibiána Virgo et Martyr implóret : quae tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuae professióne virtútis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IBIANA virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno apóstata impiíssimo tyránno expraeféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Tauerínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et fíliae primum conclúsae domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem, cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus exspo-

liátur. Aproniánus Urbis praetor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur : quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexísset, vehementer est admirátus.

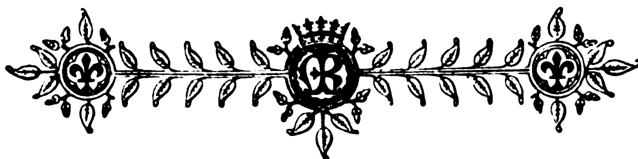
Lectio v.

SUADET nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos géntium : amíssas ídeo opes, imperatóris grátiam, praeclaríssimas núptias consecutúrae. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illae neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátae pótius mori, quam foedári móribus Ethnicórum, praetóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánae repénte córruens, óbiit in Dómino. Bibiána Rufínae mulíeri vaférrimae seducénda tráditur : quae ab incunábulis edócta christiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, seípsa fórtior, féminae superávit insídias, et praetóris astus delúsit.

Lectio vj.

NIHIL autem proficiénte Rufína, quae, praeter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus praetor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnae alligári, eámque plumbátis caedi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus, bíduo jácuit in foro Tauri, illaesum tamen, et divínitus servátum : quod deínde Joánnes Présbyter sepelívit noctu, juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in praesens exstat ecclésia Deo, sanctae Bibiánae nómine, dicáta : quam Urbánus Octávus instaurávit, sanctárum Bibiánae, Demétriae, et Dafrósae corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium, Símile est regnum caelórum thesáuro. ut in Communi Virginis et Martyris, pag. lxxviij.

✠ Venite·benedicti·patris·mei: possidete·paratum·vobis·regnum·a·constitutione mundi

Ignem·veni·mittere·in·terram: et·quid·volo·nisi·ut·accendatur.

A ω

ego sum via | veri-tas et vita

Amen·amen·dico·vobis; quia·ego·sum·ostium
ovium. Per·me·si·quis·introierit, salvabitur.
Ego·veni·ut·vitam·habeant·et·abundantius·habeant

Commune Sanctorum

EXTRA TEMPUS PASCHALE.

IN COMMUNI

UNIUS VEL PLUR. APOSTOLORUM.

AD VESPERAS.

Super Psalmos, Antiphona. Estóte.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum laetántem.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in aetérnum.

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, ¿ laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ¿ spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit caelum et terram, mare, et ómnia, quae in eis sunt.

Qui custódit veritátem in saeculum, ¿ facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat caecos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, ¿ pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in saecula ¿ Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiae ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Praecínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit caelum núbibus : * et parat terrae plúviam.

Qui prodúcit in móntibus foenum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terrae : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquae.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Super Psalm. Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum aetérnum. Allelúia.

Infra Septuag. Dicit Dóminus.

Capitulum. *Ephes.* 2.

AM non estis hóspites, et ádvenae : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superaedificáti super fundaméntum Apostolórum, et prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. vj. Vos estis. pag. ix.

Hymnus.

EXSULTET caelum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos saecli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.

Qui caelum verbo cláuditis,
Seráque ejus sólvitis :
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quaesumus.

Quorum praecépto súbditur
Salus, et languor ómnium :
Sanáte aegros móribus,
Nos reddéntes virtútibus.

Ut cum Judex advénerit
Christus in fine saeculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terrae verba eórum.

Ad Magnificat, Aña. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis : gaudéte, et exsultáte : ecce enim merces vestra multa est in caelo.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 4.

UM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quaeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiae, ¿ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in aetérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : ¿ et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei caeli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, ¿ a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et daemónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ¿ et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum

ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : ¿ cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECCE nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit caelum et terram.

AD MATUTINUM.

Invitator. Gaudéte, et exsultáte : * Quia nómina vestra scripta sunt in caelis. Psalmus Veníte. ut in Psalt. pag. I.

Hymn. Exsúltet. ut pag. iij.

In primo Nocturno.

Psalmus 18.

CAELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ¿ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In omnem terram exívit sonus eórum : et in fines orbis terrae verba eórum.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribae, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prae fíliis hóminum, ¿ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulcritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttae tuae acútae, ¿ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliae regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Añа. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terrae verba eórum.

Lectiones pro omnibus tribus Nocturnis, petantur ex proprio festo uniuscujusque Apostoli, ubi per extensum ponuntur.

℟. j. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbae.

℣. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos. Estóte ergo.

℟. ij. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

℟. iij. Dum stetéritis ante reges et praesides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Psalmus 46.

OMNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terrae Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terrae, veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 60.

EXAUDI Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meae.

A fínibus terrae ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in saecula : * prótegar in veláménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in aetérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 63.

EXAUDI Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : ¿ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttae parvulórum factae sunt plagae eórum : * et infirmátae sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Annuntiavérunt ópera Dei : et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. iv. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei volántem per médium caeli, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

℟. v. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt praemia aetérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

℟. vj. Vos estis lux mundi, dicit Dóminus, * Qui in patiéntia vestra Possidébitis ánimas vestras. ℣. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo. Qui. Glória Patri. Possidébitis.

In tertio Nocturno.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen faex ejus non est exinaníta :* bibent omnes peccatóres terrae.

Ego autem annuntiábo in saeculum:*cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Añа. Peccatórum confríngam córnua : et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Añа. Lux orta est justo, et rectis corde laetítia.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ¿ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum

nostrum, ¿ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et praecéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ¿ et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Custodiébant testimónia ejus, et praecépta ejus, quae dedit illis.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. vij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum : et in fines orbis terrae verba eórum. Quorum.

℟. viij. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, * Et quasi colúmbae ad fenéstras suas? ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo. Et.

℟. ix. Gregem tuum Pastor aetérne non déseras, sed per beátos Apóstolos tuos * Perpétua defensióne custódias. ℣. Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem. Perpétua. Glória Patri. Perpétua.

Cant. Te Deum. pag. 124.

Ante Laudes, ℣. Dedísti hereditátem. ℟. Timéntibus nomen tuum, Dómine.

IN LAUDIBUS.

Psalmus 92.

OMINUS regnávit, decórem indútus est:* indútus est Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se.

Etenim firmávit orbem terrae, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a saeculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Aña. Hoc est praecéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in laetítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuae ejus : ¿ introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, ¿ in aetérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Aña. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ¿ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ¿ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ¿ adhaesit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quaesiérunt ánimam meam, ¿ introíbunt in inferióra terrae : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, ¿ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Laeténtur et exsúltent gentes : ¿ quóniam júdicas pópulos in aequitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ¿ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ¿ benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terrae.

Aña. Vos amíci mei estis, si

fecéritis, quae praecípio vobis, dicit Dóminus.

Canticum trium puerorum.
Dan. 3.

BENEDICITE ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite caeli Dómino.

Benedícite aquae omnes, quae super caelos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino : * benedícite stellae caeli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et aestus Dómino : * benedícite frigus, et aestus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino : * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino : * benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebrae Dómino : * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet, et superexáltet eum in saecula.

Benedícite montes, et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quae movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres caeli Dómino.

Benedícite omnes béstiae, et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in saecula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimae justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Misaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in saecula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto caeli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in saecula.

Aña. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de caelis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellae, et lumen.

Laudáte eum caeli caelórum : * et aquae omnes, quae super caelos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in aetérnum, et in saeculum saeculi : * praecéptum pósuit, et non praeteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quae fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátae :

Reges terrae, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terrae.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super caelum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Laetétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * laetabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória haec est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubae : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ¿ laudáte eum

in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ana. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Jam non estis. pag. iij.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes feréntes débitas,
Laetis canámus méntibus.

Ecclesiárum príncipes,
Belli triumpháles duces,
Caeléstis aulae mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas,
Mundi triúmphat príncipem.

In his patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Caelum replétur gáudiis.

Te nunc Redémptor quaesumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Ana. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.

Ad Horas dici Añae Laudum.

AD TERTIAM.

Capitulum. Jam non estis.

℟. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terrae verba eórum. Exívit. Glória Patri. In.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Quando haec ℟℟. dici debeant cum dupl. Allelúia. dicitur in Rubr. general. § xvj. n. 2.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Act.* 5.

PER manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.

℟. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. *Act.* 5.

IBANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum laetántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quae retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os

nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus laetántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 138.

DOMINE probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam :

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas praevidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in caelum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebrae conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebrae non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meae.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terrae.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, ¿ et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via aetérna.

Super Psalm. Aña. **Hoc est praecéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.**

Capitulum, Hymnus, et ℣. ut in primis Vesperis, pag. **iij.**

Ad Magnificat, Aña. **In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos, judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.**

IN COMMUNI

UNIUS EVANGELISTAE.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Eccli.* 15.

QUI timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiae, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Et dicetur idem Capit. ad Laudes, Tertiam, et ij. Vesp.

Ad Magnificat, Aña. **Ecce ego Joánnes vidi óstium apértum in caelo, et ecce sedes pósita erat in eo, et in médio sedis, et in circúitu ejus quátuor animália plena óculis ante et retro : et dabant glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in saecula saeculórum.**

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Regem Evangelistárum Dóminum * Veníte adorémus.**

AD LAUDES.

Ad Benedictus, Aña. **In médio et in circúitu sedis Dei quátuor animália senas alas habéntia, óculis úndique plena, non cessant nocte ac die dícere : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum Dóminus pane vitae et intelléctus, et aqua sapiéntiae salutáris potávit illum.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 15.

IN médio ecclésiae apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiae et intelléctus, et stolam glóriae índuit eum.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. **Tua sunt haec Christe ópera, qui sanctos tuos ita gloríficas, ut étiam dignitátis grátia in eis futúrae, praeíre mirácula fácias : tu insígnes Evangélii praedicatóres animálium cae-**

léstium admirábili figúra praesignásti : his namque caeléste munus collátum gloriósis indíciis es dignátus osténdere : hinc laus, hinc glória tibi résonet in saecula.

Cetera omnia, ut supra in Communi Apostolorum.

IN COMMUNI

UNIUS MARTYRIS PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde.

Capitulum. *Jac.* I.

EATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. ix. Gloriósus Dei. p. xxvij.

Hymnus.

DEUS tuórum mílitum
Coróna, sors, et praemium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia,
Cadúca rite députans,
Pervénit ad caeléstia.

Poenas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat. Aña. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: qui minas júdicum non tímuit, nec terrénae dignitátis glóriam quaesívit, sed ad caeléstia regna felíciter pervénit.

Oratio.

LAETETUR Ecclésia tua, Deus, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis confísa suffrágiis : atque ejus précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si contigerit fieri plures Memorias de aliis Mart. in primis Vesp.

Pro j. Mem. dic. Aña. **Iste est.** etç. ut ad Magnificat in ij. Vesp.

Pro ij. dicatur Aña. **Qui me.** etc. quae est j. Laudum.

Pro iij. dic. Aña. **Qui mihi.** etc. quae est iv. Laudum.

℣℣. desumantur ex Noct. incipiendo a primo.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Regem sempitérnum veníte adorémus, * Qui Mártyrem suum digne pro méritis coronávit in caelis.**

Hymnus. **Deus tuórum.** ut supra.

In primo Nocturno.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ¿ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terrae

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. **In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.**

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terrae, ¿ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Praedicans praecéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 20.

A MILETO Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu ecclésiae. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quae mihi accidérunt ex insídiis Judaeórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judaeis, atque gentílibus in Deum poeniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Munímine régio septus, nullátenus est ab adversáriis superátus. Fundátus enim.

Lectio ij.

ET nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quae in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes

civitátes mihi protestátur, dicens : quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiae Dei.

℟. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso : vitam pétiit a te, et tribuísti ei * In saeculum saeculi. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo : glóriam et magnum decórem impónes super eum. In saeculum.

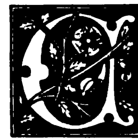
Lectio iij.

ET nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi praedicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum : * Omnia subjecísti sub pédibus ejus. ℣. Quóniam eleváta est magnificéntia tua super caelos, Deus. Omnia. Glória Patri. Omnia.

In secundo Nocturno.

Psalmus 4.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quaeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiae, ¿ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Fílii hóminum scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae,* rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiae tuae.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ¿ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ¿ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Aña. Scuto bonae voluntátis tuae coronásti eum, Dómine.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Ex serm. 3. *de S. Cypr.*

Lectio iv.

ACILE est honórem Mártyris celebráre : magnum est fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc sic agámus, ut illud optémus : illud sic celebrémus, ut hoc pótius diligámus. Quid laudémus in fide Mártyris? Quia usque ad mortem certávit pro veritáte, et ídeo vicit. Blandiéntem mundum contémpsit, saeviénti non cessit : ídeo victor ad Deum accéssit.

℟. Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam. Quam.

Lectio v.

ABUNDANT in isto saeculo erróres et terróres : beatíssimus Martyr erróres sapiéntia, terróres patiéntia superávit. Magnum est, quod fecit : secútus Agnum, leónem vicit. Quando persecútor saeviébat, leo fremébat : sed quia Agnus sursum attendebátur, qui morte mortem destrúxit, ligno pepéndit, sánguinem fudit, redémit mundum : leo deórsum calcabátur.

℟. Dómine praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus * Corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Corónam.

Lectio vj.

BEATUS hic Martyr, dum inexpugnábili firmitáte certáminis sui adversárium vicit, vincéndi céteris viam fecit : non brevi compéndio vúlnerum victor, sed adhaeréntibus diu, et permanéntibus poenis, longae colluctatiónis miráculo triumphátor. Custódia cárceris septus, in nervo ac ferro fuit : sed pósito in vínculis córpore, solútus ac liber spíritus mansit. Caro famis ac sitis diuturnitáte contábuit : sed ánimam fide et virtúte vivéntem, nutriméntis spirituálibus Deus pavit.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénae dignitátis glóriam quaesívit, Sed ad caeléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui: Glória Patri. Sed.

In tertio Nocturno.

Psalmus 10.

N Dómino confído : quómodo dícitis ánimae meae : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ¿ paravérunt

sagíttas suas in phátetra,* ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítias diléxit : aequitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua laetábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in saeculum saeculi : * laetificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quae non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis praeparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae. *Hom.* 37. *in Evang.*

SI considerémus, fratres caríssimi, quae et quanta sunt quae nobis promittúntur in caelis, viléscunt ánimo ómnia quae habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnae felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita aetérnae vitae comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quaedam prolíxitas mortis? Quae autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnae civitátis quanta sint gáudia : Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriae Conditóris assístere, praeséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuae múnere laetári?

℟. Stolam jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et corónam pulcritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitae et intelléctus, et aqua sapiéntiae salutáris potávit eum. Et.

Lectio viij.

SED ad haec audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna praemia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius praedicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo praemiórum, sed non detérreat certámen labó-

rum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Coróna áurea super caput ejus expréssa signo sanctitátis, glória honóris, * Et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio ix.

SED percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos praecípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam praedicat, cum Magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud praeco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim praecépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus : et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

℟. Gloriósus Dei amícus N. Jesu Dómini confessióne fundátus, inter tormentórum supplícia stetit impertérritus : * Ac demum triumpháli morte insígnis, Caelos petívit sánguine laureátus. ℣. Felíci commércio, pro terrénis caeléstia, pro peritúris aetérna commútans. Ac demum. Glória Patri. Caelos.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

IN LAUDIBUS.

Aña. Qui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitae, dicit Dóminus.

Aña. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in caelis, dicit Dóminus.

Aña. Qui mihi minístrat, me sequátur : et ubi sum ego, illic erit et miníster meus.

Aña. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Beátus vir. pag. xix.

Hymnus.

MARTYR Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens caeléstibus :
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,

Arcens mali contágium,
Vitae repéllens taedium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis saeculi,
Amóre Fílii Dei.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Ad Benedictus, Aña. **Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.**

Si contigerit fieri plures Memorias in Laudibus de aliis Martyribus :

Pro j. Mem. dic. Aña. **Qui séquitur.** etc. quae est ij. Laudum.

Pro ij. dic. Aña. **Si quis.** etc. quae est iij. Laudum.

Pro iij. dic. Aña. **Volo Pater.** etc. quae est v. Laudum.

℣℣. desum. ex Noct. incip. a tertio.

Ad Horas diei Añae Laud.

AD TERTIAM.

Capit. Beátus vir.

℟. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Sap.* 10.

CUSTODIVIT illum Dóminus ab inimícis, et a seductóribus tutávit eum, et certámen forte dedit illi ut vínceret.

℟. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 4.

PRO justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia.

℟. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

AD VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus

sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ¿ dispónet sermónes suos in judício : * quia in aetérnum non commovébitur.

In memória aetérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ¿ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ¿ justítia ejus manet in saeculum saeculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ¿ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem fiiórum laetántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quae retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus laetántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Super Psalm. Aña. **Qui me confessus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.**

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. **xix.**

Ad Magnificat, Aña. **Iste est, qui pro lege Dei sui morti se trádidit : non dubitávit mori : ab iníquis interféctus est, et in aetérnum vivit cum Christo : Agnum secútus est, et accépit palmam.**

Si contigerit in ij. Vesp. fieri plures Memor. de aliis Mart.

Pro j. Mem. dicatur Aña. **Hic est.** etc. ut ad Magnificat in j. Vesperis.

Pro ij. dic. Aña. **Laetábitur.** etc. ut super Psalm. in j. Vesp.

Pro iij. dic. Aña. **Qui mihi.** etc. quae est iv. Laudum.

℣℣. desumantur ex Noct. incipiendo a primo.

IN FESTO

TRIUM LECTIONUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Regem Mártyrum Dóminum * Veníte adorémus.**

Super Ps. Nocturni, Aña. **Laetábitur justus in Dómino.** etc. ut supra. pag. **xix.**

IN COMMUNI

UNIUS MART. TANTUM.

Omnia ut supra in Comm. unius Mart. Pont. praeter hic posita.

Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti N. Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Exístimo. etc. ut in Communi plur. Mart. pag. xxxvij.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. *de Sanctis.*

Lectio iv.

TRIUMPHALIS beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis praecípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris saevítia, et Mártyris invícta patiéntia. Saevítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris, ut eam imitémur.

Lectio v.

GLORIOSUS Christi athléta non exhórruit cárcerem : ad imitatiónem Cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit : et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnae passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quae revelábitur in nobis : et quia momentáneum hoc, et leve nostrae tribulatiónis, aetérnum glóriae pondus operátur in caelis.

Lectio vj.

CONTEMPLABATUR enim (quantum in aenígmate infírmitas humána óculum mentis in aeternitáte fígere potest) quanta sint supérnae civitátis gáudia : et ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat : Quid mihi est in caelo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiae meae, transcéndit capacitátem intelligéntiae meae illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua, nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suae Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostrae, configurátum córpori claritátis suae. Hujus perféctae libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum

horrébat supplícium : et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 51. *in Joannem sub medio.*

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judaeórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans nos ad passiónis suae sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis potest intélligi. Qui amat, perdet, id est, si amas, perdes : si cupis vitam tenére cum Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in aetérna vita.

Lectio viij.

HOC autem, quod postérius dixi, magis vidétur habére evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. Ergo quod supra dictum est, qui amat (subintellígitur, in hoc mundo) ipse útique perdet; et qui eam odit (útique in hoc mundo) in vitam aetérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor, ut péreat, ódium, ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti.

Lectio ix.

CUM ergo causae artículus vénerit, ut haec condítio proponátur, aut faciéndum esse contra Dei praecéptum, aut ex hac vita emigrándum; quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre : ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam aetérnam custódiat eam.

Aliud Evangelium similiter pro Martyre Pontifice, et non Pontifice.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 56. *in Matth.*

UEMADMODUM qui lúdicrum instítuit agónem, si cui athletárum amicítiae vínculo júngitur, nunquam eum, nisi descénderit in certámen, coronábit : qui próprium illíus vidélicet labórem desíderat, et quo magis eum díligit, eo magis victórem vidére cupit : sic étiam Christus, quos máxime díligit, eos non solum auxílio suo, verum étiam et a seípsis vult comprobári. Mínime autem onerósam oratiónem reddit, quia non sibi solis haec imminére, sed commúniter univérso terrárum orbi propónit, dicens : Si quis vult, sive vir, sive múlier, sive princeps, sive súbditus, hanc viam ingrediátur.

Lectio viij.

ET sermo quidem unum quid significáre vidétur, tria vero cóntinet, abnegatiónem tui ipsíus, et ut crucem accípias, et tértio ut Christum sequáris : quorum duo conjúncta sunt, unum per seípsum separátim pónitur. Considerémus ígitur prius, quidnam sit álium abnegáre : tunc recte percípies, quid sit abnegáre teípsum.

Lectio ix.

QUID ígitur abnegáre teípsum? Quid ígitur abnegáre álium? Qui álium jam abnegávit, fratrem puta, aut servum, aut quemvis álium, si caedi eum virgis vídeat, si arcéri vínculis, quidquid áliud mali pati eum conspéxerit, non occúrrit, non auxiliátur, non fléctitur, nec prorsus ullo modo movétur, ceu ille qui pénitus ab illo alienátus est. Sic ígitur nullo nos pacto córpori nostro párcere vult, ut neque si caeditur, neque si péllitur, neque si úritur, nec si quid áliud hujúsmodi pátitur, ei parcámus.

Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 15.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 80. *in Joannem.*

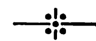

STE locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit quod est caput Ecclésiae, nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúrae sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúrae non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis, humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

Lectio viij.

QUID ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem : quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quae magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istae similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit : Ego sum vitis vera : ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quae exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio ix.

EGO sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id quod ait : Ego et Pater unum sumus; et ipse agrícola est : nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat : sed qui increméntum dat, Deus.

 IN COMMUNI

PLURIMORUM MARTYRUM.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Hi sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Capitulum. *Hebr.* 11.

ANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. ix. Lavérunt. pag. xliij.

Hymnus.

SANCTORUM méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit :
Ipsum nam stérili flore peráridum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt,
Rex Christe bone caelitus.

Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, saevaque vérbera :
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Caedúntur gládiis more bidéntium,
Non murmur résonat, non querimónia :
Sed corde tácito, mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quae vox, quae póterit lingua retéxere,
Quae tu Martyribus múnera praeparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.
Te summa Déitas únaque póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas :
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi saecula. Amen.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Aña. **Gaudent in caelis ánimae sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo regnábunt in aetérnum.**

Pro plúribus Martyribus.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnípotens Deus : ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere; da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Pro plúribus Mart. Pont.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram, quaesumus Dómine, propítius réspice : et mala ómnia, quae juste merémur, sanctórum Mártyrum tuórum atque Pontíficum N. et N. intercessióne avérte. Per Dóminum.

Si contingat fieri plures Mem. de aliis plúribus Martyribus in j. Vésperis :

Pro j Mem. dic. Aña. **Abstérget.** etc. ut ad Magnificat in ij. Vésperis.

Pro ij. dic. Aña. **Justórum.** etc. quae est j. Laudum.

Pro iij. dic. Aña. **Mártyres Dómini.** etc. quae est iv. Laudum.

℣℣. desumantur ex Noct. incipiendo a j.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Veníte adorémus Regem regum, * Qui beátis Martyribus corónam dedit glóriae.**

Hymnus. **Sanctórum.** ut supra.

In primo Nocturno.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ¿ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum : et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terrae, ¿ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in aetérnum.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimae meae : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ¿ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in aetérnum.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 8.

XISTIMO quod non sunt condígnae passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quae revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúrae, revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis in libertátem glóriae filiórum Dei.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus aestus. Quóniam.

Lectio ij.

SCIMUS enim quod omnis creatúra ingemíscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes : et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Spes autem, quae vidétur, non est spes : nam quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non vidémus, sperámus : per patiéntiam exspectámus.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Lectio iij.

SIMILITER autem et Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid orémus, sicut opórtet, nescímus : sed ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur

corda, scit quid desíderet Spíritus : quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt. Glória Patri. Et meruérunt.

In secundo Nocturno.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo?* aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meae, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in praecláris : * étenim heréditas mea praeclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitae, ¿ adimplébis me laetítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilae, volábunt et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectántur in laetítia.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Mártyres et Confessóres.

Lectio iv. *Lib.* 2. *Epist.* 6.

UIBUS ego vos láudibus praedicem, fortíssimi Mártyres? Robur péctoris vestri, et perseverántiam fídei, quo praecónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriae duríssimam quaestiónem : nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolórum, quem torménta non dabant, corónae dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Dóminum velócius mítteret.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes praecéptis tuis, * Ut inveniréntur illaesi in aquis válidis : terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto. ℣. Victrícem manum tuam laudavérunt páriter, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum. Ut inveniréntur.

Lectio v.

VIDIT admírans praeséntium multitúdo caeléste certámen, certámen Dei, spiritále certámen, proelium Christi: stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem saeculáribus nudos, sed armis fídei credéntes armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres, et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vj.

INEXPUGNABILEM fidem superáre non pótuit saeviens diu plaga repetíta : quamvis rupta compáge víscerum, torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstíngueret, qui flammas et ignes gehénnae glorióso cruóre sopíret. O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! Quam laetus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit et vicit?

℟. O veneránda Mártyrum gloriósa certámina, qui in suis corpóribus pro Christo immánia pertulérunt torménta! * Et ídeo percípere meruérunt immarcescíbilem aetérnae glóriae corónam. ℣. Despécta namque praeséntis vitae luce, contemptóque suórum córporum cruciátu, saeviéntem mundum Dei pro amóre vicérunt. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

In tertio Nocturno.

Psalmus 32.

EXSULTATE justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini caeli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in aetérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De caelo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De praeparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suae.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suae non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo laetábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, ut herédes fíerent in domo Dómini.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quae invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátae sunt aquae eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ¿ quae pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aetérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 21.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis proelia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum haec fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. *in Luc. cap.* 21.

VERBORUM caeléstium nulli magis quam nos testes sumus, quos mundi finis invénit. Quanta enim proelia, et quas opiniónes accípimus proeliórum? Hunni in Alános, Aláni in Gothos, et Gothi in Taífalos et Sármatas insurrexérunt. Hos quoque in Illyrico éxsules pária Gothórum exsília fecérunt : et nondum est finis. Quae ómnium fames, lues páriter boum atque hóminum, cetoríque pécoris? ut étiam nos, qui bellum non pertúlimus, debellátis tamen pares fécerit pestiléntia.

℟. In circúitu tuo Dómine lumen est, quod nunquam defíciet, ubi constituísti lucidíssimas mansiónes : * Ibi requiéscunt sanctórum ánimae. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Ibi requiéscunt.

Lectio viij.

ERGO quia in occásu saeculi sumus, praecédunt quaedam aegritúdines mundi. Ægritúdo mundi est fames, aegritúdo mundi est pestiléntia, aegritúdo mundi est persecútio. Sunt autem et ália bella, quae vir sústinet christiánus, diversárum quoque proelia cupiditátum, studiorúmque conflíctus; multóque gravióres doméstici hostes quam extránei.

℟. Sancti mei, qui in isto saeculo certámen habuístis, * Mercédem labórum ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem labórum.

Lectio ix.

NUNC avarítia stímulat, nunc accéndit libído, nunc metus terret, nunc iracúndia exágitat, nunc ambítio movet, nunc terrére tentant spiritália nequítiae, quae sunt in caeléstibus. Itaque quasi quibúsdam urgétur proeliis, et quibúsdam terrae mótibus quátitur móbilis ánimi nutántis afféctus. Sed fórtior dicit : Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum : si exsúrgat in me proelium, in hoc ego sperábo.

℟. Lavérunt stolas suas, et cándidas eas fecérunt * In sánguine Agni. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas. In. Glória Patri. In.

Ante Laudes, ℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

IN LAUDIBUS.

Aña. Justórum autem ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Cum palma ad regna pervenérunt Sancti : corónas decóris meruérunt de manu Dómini.

Aña. Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in aetérnum.

Aña. Mártyres Dómini, Dóminum benedícite in aetérnum.

Aña. Mártyrum chorus laudáte Dóminum in excélsis.

Capitulum. Sancti per fidem. ut in j. Vesp. pag. xxxiv.

Hymnus.

AETERNA Christi múnera,
Et Mártyrum victórias,
Laudes feréntes débitas,
Laetis canámus méntibus.

Terróre victo saeculi,
Poenísque spretis córporis,
Mortis sacrae compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta saevit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles,
Vitae perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quaesumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna saecula. Amen.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In sanctis suis.

Ad Benedictus, Aña. Isti sunt Sancti, qui pro Dei amóre minas hóminum contempsérunt : sancti Mártyres in regno caelórum exsúltant cum Angelis : o quam pretiósa est mors sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti!

Si contingat fieri plures Mem. de aliis plurib. Martyr. in Laudibus :

Pro j. Mem. dic. Aña. Cum palma. etc. quae est ij. Laudum.

Pro ij. dic. Aña. Córpora Sanctórum. etc. quae est iij. Laudum.

Pro iij. dic. Aña. Mártyrum chorus. etc. quae est v. Laud.

℣℣. desum. ex Noct. incip. a iij.

Ad Horas diei, Añae Laudum.

AD TERTIAM.

Capitulum. Sancti per fidem. ut supra, pag. xxxiv.

℟. Laetámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Laetámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Laetámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Sap.* 10.

REDDIDIT Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delectántur in laetítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUSTORUM ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

℟. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In sanctis suis.

AD VESPERAS.

Psalmus 109.

IXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum laetántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quae retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus laetántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant proelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meae.

Dómine, Dómine virtus salútis meae : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ¿ in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Super Psalm. Aña. Justórum autem ánimae. pag. xliv.

Capitulum, Hymnus, et ℣. ut in primis Vesperis, p. xxxiv.

Ad Magnificat, Aña. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor; quóniam prióra transiérunt.

Si contingat fieri plures Mem. de aliis pluribus Mart. in ij. Vesperis :

Pro j. Mem. dicitur Aña. Gaudent. etc. ut ad Magnificat in j. Vesperis.

Pro ij. dic. Aña. Hi sunt. etc. ut super Psalm. in j. Vesperis.

Pro iij. dicitur Aña. Mártyres Dómini. etc. quae est iv. Laudum.

℣℣. desumantur ex Noct. incipiendo a j.

IN FESTO TRIUM LECT.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum * Veníte adorémus.

Super Psalm. Noct. Aña. Hi sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Aliae Lectiones, pro iisdem Martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. de Machab. Tom. 1.

Lectio iv.

UAM speciósa et grata festívitas nobis enítuit, et totíus anni diébus splendídior dies hodiérna praefúlget, non de usitátis solis rádiis illumináta praeclárius; sed de lúmine Mártyrum, supra corúscum omne fulgur micánte, illustráta sublímius. Multis enim sólibus illustrióres sunt Mártyres, et magnis luminaribus clarióres. Non tales de supérno solis círculo in terram rádii jaciúntur, quales a corpóribus eórum prosíliunt corúsca luce fulgóres, et ipsos diáboli óculos invidéntis obcaecant.

Idem in Serm. de Mart. t. 2.

Lectio v.

QUI Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique justórum glórias fre-

quénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur : quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat, aut laudáre non debet, si imitári detrécțat. Nam si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

Lectio vj.

IN istis semper pares virtútes, dissímiles pugnae, gloriósae victóriae. Unde tu Christiáne delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exsere vires, fórtiter dímica, atróciter in proelio isto concérta. Consídera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce : pactum quod spopondísti, conditiónem qua accessísti, milítiam cui nomen dedísti. Hoc enim pacto, quos miráris, cuncti pugnárunt : hac conditióne univérsi vicérunt, hac milítia omnes triumphárunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus, et apériens os suum docébat eos, dicens : Beáti páuperes spíritu. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 5.

CONGREGATIS ígitur plúribus turbis, montem conscéndit, et docet : in patérnae scílicet majestátis pósitus celsitúdine, caeléstis vitae praecépta constítuit. Non enim aeternitátis institúta, nisi in aeternitáte pósitus, tradidísset. Dénique ita scriptum est : Apéruit os suum, et docébat eos. Locútum eum fuísse prómptius erat dícere; sed quia in glória patérnae majestátis instíterat, et aeternitátem docébat, idcírco ad motum spíritus eloquéntis, obedísse osténditur humáni oris offícium.

Lectio viij.

BEATI páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum caelórum. Exémplo Dóminus docúerat humánae ambitiónis glóriam relinquéndam, dicens : Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Et cum se per Prophétas pópulum húmilem, et ad verba sua treméntem praemónuit esse lectúrum; in spíritus humilitáte perféctae beatitúdinis pósuit exórdium.

Lectio ix.

NULLA nos nec saeculáris fastus insoléntia, nec opum cupíditas, nec inánis glóriae ambítio corrúmpat : sed subjécti Deo simus, et de communióne vivéndi in omnes commúnis vitae caritáte teneámur. Magnum étiam in eo, quod nati sumus, divínae bonitátis futúrum proféctum existimántes : cujus praemium atque honos praeséntis vitae opéribus sit meréndus : atque ita per hanc spíritus humilitátem, qua a Deo nobis meminérimus et indúlta ómnia, et deínceps potióra speránda, caelórum regnum erit nostrum.

Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judaea, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. *in Luc. cap.* 6.

ADVERTE ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba, nisi in húmili, Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos : in excélsis enim infírmi esse non possunt. Sic enim Matthaeus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo unumquémque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam caecitátis avértit, ad vúlnera nostra descéndit : ut usu quodam et cópia suae natúrae, compartícipes nos fáciat esse regni caeléstis.

Lectio viij. *Paulo post.*

BEATI páuperes : quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthaeus : sed in istis octo, illae quátuor sunt, et in quátuor istis, illae octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi scribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostrae octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

Lectio ix.

SED prius quae sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes spíritu : quó-

niam ipsórum est regnum caelórum. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quaedam generatióque virtútum : quia qui contémpserit saeculária, ipse merébitur sempitérna : nec potest quisquam méritum regni caeléstis adipísci, qui mundi cupiditáte posséssus, emergéndi non habet facultátem.

IN COMMUNI

UNIUS CONFESSORIS PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum.

Capitulum. *Eccli.* 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. vj. Sancte N. pag. lvj.

Hymnus.

ISTE Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie laetus méruit secréta
Scándere caeli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum praesens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ob sacrum cujus méritum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsius hymnum canit hunc libénter :
Ut piis ejus précibus juvémur,
Omne per aevum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra caeli résidens cacúmen,
Tótius mundi máchinam gubérnat,
Trinus et unus. Amen.

Si in aliquo die celebretur Offic. alicujus Conf. et non sit natalis ipsius, praefatus Hymnus ita inchoëtur :

ISTE Conféssor Dómini sacrátus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum praesens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ob sacrum cujus. etc.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Ad Magnificat. Aña. Conféssor Dómini N. astántem plebem corróbora sancta intercessióne : ut qui vitiórum póndere prémimur, beatitúdinis tuae glória sublevémur, et te duce aetérna praemia consequámur.

Pro Confessore Pontifice.

Oratio.

DA, quaesumus omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXAUDI, quaesumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per Dóminum.

Si contingat fieri plures Mem. de aliis Conf. in j. Vesperis :

Pro j. Mem. dic. Aña. Similábo. etc. ut ad Magnif. in ij. Vesperis.

Pro ij. dic. Aña. Dómine, quinque. etc. quae est j. Laud.

Pro iij. dic. Aña. Ecce vere. etc. quae est iv. Laudum.

℣℣. desumantur ex Nocturnis incipiendo a j.

Ad faciendam vero Memoriam plurium Confessorum, in Vesperis :

Aña. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllae in arundinéto discúrrent : judicábunt natiónes, et regnábunt in aetérnum.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, qui nos sanctórum Confessórum N. et N. confessiónibus gloriósis circúmdas et prótegis : da nobis eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Confessórum Regem adorémus : * Qui caeléstis regni méritum et glóriam cóntulit sancto suo N.

Hymnus. Iste Conféssor.

In primo Nocturno.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ¿ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terrae, ¿ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino : praedicávit praecéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 3

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine : tu exáltas caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 3.

IDELIS sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum : non litigiósum, non cúpidum, sed suae dómui bene praepósitum : fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suae praeésse nescit, quómodo Ecclésiae Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. *Cap.* 1.

OPORTET Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in aetérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij. *Cap.* 2.

TU autem lóquere quae decent sanam doctrínam : senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei.

℟. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum : * Quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte In illa aetérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. Quóniam. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Psalmus 4.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quaeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiae, ¿ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiae tuae.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ¿ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ¿ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Aña. Laeténtur omnes, qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonae voluntátis tuae coronásti eum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 59. quae est secunda de S. Eusebio Vercell.

Lectio iv.

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse, áliquid decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantae hujus sunt glóriae, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne laetátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Magnificávit eum in conspéctu regum, * Et dedit illi corónam glóriae. ℣. Státuit illi testaméntum sempitérnum, et beatificávit illum in glória. Et dedit.

Lectio v.

QUIDQUID ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiae, de hoc quasi lucidíssimo fonte, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiae gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat praeditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum : quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

BENE et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad Paradísum tránsitus exsultábilem reddit, praeséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória aetérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Illíus ergo, in quantum póssumus, vestígiis insistámus, quibus per illam nimis arctam viam ad caeli ampla festínans, qua eum sequerémur, osténdit.

℟. Sancte N. Christi Conféssor, audi rogántes sérvulos : * Et impetrátam caelitus Tu defer indulgéntiam. ℣. O sancte N. sidus áureum, Dómini grátia, servórum gémitus sólita súscipe cleméntia. Et. Glória Patri. Tu.

In tertio Nocturno.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ¿ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo : operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua laetábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in saeculum saeculi : * laetificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quae non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis praeparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae

aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia haec est generátio quaeréntium Dóminum.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 24.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Cap. 26. *et* 27. *in Matth.*

T ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus praeceptórum suórum opéribus inhaerére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem : ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat.

℟. Justus, ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur : plantátus in domo Dómini, * In átriis domus Dei nostri florébit. ℣. Glória, et divítiae in domo ejus : et justítia ejus manet in saeculum saeculi. In átriis.

Lectio viij.

PARATOS ígitur esse nos cónvenit : quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsae exspectatiónis exágitat. Quisnam est fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiae curam adhortétur : speciálem tamen pópuli princípibus, id est Epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat.

℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * Honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. ℣. Immortális est enim memória illíus : quia apud Deum nota est, et apud hómines. Honestávit.

Lectio ix.

HUNC enim servum fidélem, atque prudéntem, praepósitum famíliae signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et praecéptis obédiens erit, id est,

si doctrínae opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitae in aeternitátis cibum aléndae famíliae dispéndat, atque haec agens, hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est, in Dei glória collocábitur : qua nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum Quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória. Quando.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

IN LAUDIBUS.

Aña. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Aña. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram.

Aña. Ecce vere Israëlíta, in quo dolus non est.

Aña. Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Diléctus Deo. ut in Vesperis, pag. l.

Hymnus.

JESU Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die clementius
Nostris favéto précibus :
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Cujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum Angelis caeléstibus
Laetus potítur praemiis.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit Christe Rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna saecula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in aetérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus, Aña. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Si contingat fieri plures Mem. de aliis Conf. in Laudibus :

Pro j. Mem. dic. Aña. Beátus ille. etc. quae est ij. Laudum.

Pro ij. dic. Aña. **Fidélis servus.** etc. quae est iij. Laudum.

Pro iij. dic. Aña. **Serve bone.** etc. quae est v. Laudum.

℣℣. desumuntur ex Noct. incipiendo a iij.

Ad faciendam vero Mem. plurium Confessorum, Aña. **Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis.**

℣. **Mirábilis Deus.** ℟. **In sanctis suis.**

Ad Horas diei, Añae Laud.

AD TERTIAM.

Capit. **Diléctus.** ut supra, p. l.

℟. **Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.** ℣. **Stolam glóriae índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.** ℟. **Et osténdit illi regnum Dei.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Deum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. **Justum dedúxit Dóminus * Per vias rectas. Justum.** ℣. **Et osténdit illi regnum Dei. Per. Glória Patri. Justum.**

℣. **Justus ut palma florébit in domo Dómini.** ℟. **Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.**

AD NONAM.

Capitulum. *Sap.* 10.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. **Justus ut palma florébit * In domo Dómini. Justus.** ℣. **Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. In. Glória Patri. Justus.**

℣. **Justus germinábit sicut lílium.** ℟. **Et florébit in aetérnum ante Dóminum.**

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Comm. unius Martyris, pag. **xxviij.**

Super Psalm. Aña. **Dómine, quinque.** pag. **lix.**

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. **l.**

Ad Magnificat, Aña. **Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.**

Si contingat fieri plures Mem. de aliis Confessoribus in ij. Vesp.

Pro j. Mem. dic. Aña. **Conféssor Dómini.** etc. ut ad Magnificat, in j. Vesperis.

Pro ij. dic. Aña. **Iste Sanctus.** etc. ut super Psalm. in j. Vesperis.

Pro iij. dic. Aña. **Ecce vere.** etc. quae est iv. Laudum.

℣℣. desum. ex Noct. incipiendo a j.

IN FESTO TRIUM LECT.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus.

Super Psalm. Noct. Ana. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum.

Aliud Evangelium pro Confessore Pont.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. 25.

DIVISIO quidem pecúniae inaequális est, sed non ad dividéntem referénda divérsitas est. Ait enim unumquémque secúndum virtútem suam accepísse. Patrem famílias seípsum esse signíficat. Peregrinatiónis tempus poeniténtiae spátium est, quo in caelis a dextris Dei ássidens, potestátem univérso géneri humáno fídei atque operatiónis evangélicae permísit.

Lectio viij.

IGITUR unusquísque secúndum fídei suae mensúram, taléntum, id est, Evangélii praedicatiónem, a praedicánte suscépit. Haec enim incorrúpta substántia est : hoc Christi patrimónium aetérnis herédibus reservátum. Sed servus ille, qui quinque talénta accépit, pópulus ex lege credéntium est : ex qua proféctus, méritum ipsíus recte probéque perfúnctus, evangélicae fídei operatióne duplicávit.

Lectio ix.

IN ratióne autem ponénda judícii exámen est : quo caeléstis verbi usus, et réditus dispensáti talénti postulátur. Igitur cui erant quinque commíssa, dómino revérso, de quinque decem óbtulit : talis scílicet in fide repértus, qualis in lege : qui decem verbórum quinque libris Móysi, praeceptórum obediéntiam per grátiam evangélicae justificatiónis expléverit. Igitur jubétur in gáudium Dómini introíre, id est, in honórem glóriae Christi recípitur.

IN COMMUNI

UNIUS DOCTORIS.

Omnia fiant ut supra, praeter hic notata.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum N. minístrum tribuísti : praesta quaesumus, ut quem doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in caelis. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 14.

BEATUS vir, qui in sapiéntia morábitur, et qui in justítia sua meditábitur, et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei. Qui excógitat vias illíus in corde suo, et in abscónditis suis intélligens, vadens post illam quasi investigátor, et in viis illíus consístens : qui réspicit per fenéstras illíus, et in jánuis illíus áudiens: qui requiéscit juxta domum illíus, et in pariétibus illíus figens palum státuet cásulam suam ad manus illíus, et requiéscent in cásula illíus bona per aevum : státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur : protegétur sub tégmine illíus a fervóre, et in glória ejus requiéscet.

Lectio ij. *Cap.* 24.

QUI implet quasi Phison sapiéntiam, et sicut Tigris in diébus novórum. Qui adímplet quasi Euphrátes sensum : qui multíplicat quasi Jordánis in témpore messis. Qui mittit disciplínam sicut lucem, et assístens quasi Gehon in die vindémiae. Qui pérficit primus scire ipsam, et infírmior non investigábit eam. A mari enim abundávit cogitátio ejus : et consílium illíus ab abysso magna. Ego sapiéntia effúdi flúmina. Ego quasi trames aquae imménsae de flúvio, ego quasi flúvii Díoryx, et sicut aquaedúctus exívi de paradíso.

Lectio iij.

DIXI : Rigábo hortum meum plantatiónum, et inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquávit ad mare : quóniam doctrínam quasi antelucánum illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longínquum. Penetrábo omnes inferióres partes terrae, et inspíciam omnes dormiéntes, et illuminábo omnes sperántes in Dómino. Adhuc doctrínam quasi prophetíam effúndam, et relínquam illam quaeréntibus sapiéntiam, et non désinam in progénies illórum usque in aevum sanctum. Vidéte quóniam non soli mihi laborávi, sed ómnibus exquiréntibus veritátem.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papae.

Lectio iv. *Lib.* 9. *cap.* 6.

QUI post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctae Ecclésiae designántur? Qui subdúctis Martyribus eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet : et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui

remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctae Ecclésiae orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Lectio v. *Cap.* 8.

NEC immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Graeco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt : quia ortae proculdúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiae, quasi in caeli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctae praedicatiónis imbres fudérunt. Si enim praedicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quamóbrem prohíbitae sunt stellae pluviárum.

Lectio vj.

DUM ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad caeli spátia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre praedicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen aetheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacrae eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia caeléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur : ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

In tertio Nocturno.

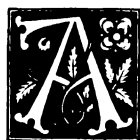
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 15. *in Matth. sub med.*

ATTENDITE quid díxerit, Vos estis sal terrae : per quod osténdit quam necessário ista praecípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas : sed ad omnem terram prorsus, ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis criminibus oppréssum.

Lectio viij.

DICENDO enim, Vos estis sal terrae, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quae máxime ad multórum salútem procurándam necessáriae sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est, ac modéstus, et miséricors, et justus, non intra se tantúmmodo haec recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem praecláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terrae. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea, quae jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est : ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curae est ac labóris.

IN COMMUNI

UNIUS CONFESSORIS non Pontificis.

Omnia fiant ut supra in Communi unius Conf. Pon't. pag. l. praeter hic posita.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut qui nostrae justítiae fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 31.

BEATUS vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória aetérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

Lectio ij. *Cap.* 32.

QUI timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quaerit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur.

Lectio iij. *Cap.* 33. *et* 34.

TIMENTI Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis. Spíritus timéntium Deum quaeritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philog. tom. 3.

Lectio iv.

EATI N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit : síquidem hódie Beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit : cóque navígium ápplulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem.

Lectio v.

QUAMOBREM maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quae apud nos est, civitátem relíquit : tamen in álteram ascríptus est civitátem, nempe Dei : ac digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quae est primogenitórum descriptórum in caelis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum.

Sermo sancti Ephrem Syri.

Encomio in S. Basil. tom. 3.

Lectio vj.

SAPIENS hic et fidélis N. vere gressus est virtútum, liber laudum, vita miraculórum : qui in carne grádiens, spíritu incedébat; communémque cum áliis in terra vitam degens, supérna contemplabátur : beryllium plectrum mysticae cítharae regiónem sanctórum Angelórum obléctans : certus agnus matrícis vitae, Spíritus sancti agrum ac hortum illústrans, desidério atque amóre exsúltans, ac florem ex ima radíce pretiosíssi-

mae crucis decérpens : membrána pulcra divínae sapiéntiae, quae de caelo divínas impressiónes accépit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi Pater, Dómine caeli et terrae, quia abscondísti haec a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 39. *in Matth.*

QUOD hic, Confíteor, dixit, idem valet quod Grátias ago. Grátias, inquit, tibi ago, quóniam a prudéntibus, et sapiéntibus haec celásti. An ígitur perditióne illórum gaudére ipsum dicémus, et quóniam illi haec non didicére? Mínime. Non ergo quia sapiéntes non cognovérunt, gaudet : sed quia párvuli percepérunt, laetátur. Ita et Paulus dicit : Grátias ago Deo meo, quóniam fuístis servi peccáti : obedístis autem ex corde in quam tráditi estis formam doctrínae. Non ergo Paulus proptérea gaudet, quia erant servi peccáti; sed quia, cum essent hujúsmodi, veritátis cultóres facti sunt.

Lectio viij.

PRUDENTES autem hic Scribas et Pharisaeos appéllat : quibus verbis alacrióres reddit discípulos : cum intélligant illa se piscatóres esse consecútos, a quibus illi summi, ut videbántur, viri excidérunt. Cum autem sapiéntes díxerit : non illam veram laudábilem sapiéntiam intélligit : sed hanc, quae saeculári doctrína praestátur. Idcírco étiam non dixit, stultis revelásti, sed párvulis : quasi non formátis adhuc, sed simplícibus.

Lectio ix.

ITA osténdit non indígne illos, sed jure his rebus fuísse privátos : ac per ómnia nos docet flatum supérbiae omníno esse fugiéndum, ac simplicitátem aemulándam. Quod Paulus amplióribus verbis scribit, dicens : Si quis in vobis vidétur in hoc saeculo sápiens esse, is fiat stultus, ut sápiens efficiátur : sic enim grátia Dei monstrátur. Cur vero grátias agit Patri, cum ipse illud fécerit? Sicut orat et intercédit pro nobis ad Deum, magnam erga nos declárans caritátem, sic étiam et hoc ex caritátis fervóre péragit.

Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri praecíncti, et lu-

cérnae ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homil. 13. *in Evang.*

SANCTI Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta : sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus : quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Lumbórum nómine luxúria designátur, cum Dóminus dicit : Sint lumbi vestri praecíncti. Lumbos enim praecíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus.

Lectio viij.

SED quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnae ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla demonstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus : ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in caelis est.

Lectio ix.

DUO autem sunt, quae jubéntur, et lumbos praecíngere, et lucérnas tenére : ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero nequáquam placére potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriae inquinaménta non déserit; aut is, qui castitáte praeéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquid sine castitáte.

Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. *in Luc. tom.* 4.

PUSILLUM gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat. Quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre.

Lectio viij.

VENDITE quae possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitae necessária desint : quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post haec labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur.

Lectio ix.

FACITE vobis sácculos, qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in aetérnum máneat. Ubi non hoc praecéptum esse putándum est, ut nihil pecúniae reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndae : sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiae timórem justítia deserátur.

Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Hom. 17. *in Evang.*

DOMINUS et Salvátor noster, fratres caríssimi, binos in praedicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt praecépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Ecce enim binos ad praedicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, praedicatiónis offícium suscípere nullátenus debet.

Lectio viij.

BENE autem dícitur quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum quo erat ipse ventúrus. Praedicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia praedicátio praevenit, et tunc ad mentis nostrae habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis praecúrrunt, atque per haec véritas in mente suscípitur. Hinc namque eísdem praedicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini : rectas fácite sémitas Dei nostri.

Lectio ix.

HINC illis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam

glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus praedicámus : ut eas et ipse post véniens, per amóris sui praeséntiam illústret.

IN COMMUNI ABBATUM.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. *in Matth. cap.* 19.

GRANDIS fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quaerébat : et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis praemii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël.

Lectio viij.

NON dixit : Qui reliquístis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est, atque credéntium. In regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt.

Lectio ix.

ET omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam aetérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim

separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et praedicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et saeculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam aetérnam possidébunt.

 IN COMMUNI

UNIUS VIRGINIS ET MARTYRIS.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Veniénte sponso, prudens Virgo praeparáta introívit cum eo ad núptias.

Capitulum. *Eccli.* 51.

ONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. ix. Regnum. pag. lxxix.

Hymnus.

VIRGINIS proles, opiféxque matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus trophaeum,
Accipe votum.

Haec tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gessit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore saeclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Saeva poenárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacráta
Scándere caelum.

Hujus obténtu, Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens :
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore saecli. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Ad Magníficat, Aña. Ista est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quae accépta lámpade sumpsit secum óleum, et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quaesumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr im-

plóret : quae tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuae professióne virtútis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quaeque confúndas : concéde propítius, ut qui beátae N. Vírginis et Mártyris tuae solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Si contingat in j. Vesp. fieri plures Memor. de aliis Virginibus, sive sint Martyres, sive non :

Pro j. Mem. dicatur Aña. **Accínxit.** etc. ut ad Magnificat in ij. Vesperis.

Pro ij. dicatur Aña. **Haec est virgo.** etc. quae est j. Laudum.

Pro iij. dicatur Aña. **Média nocte.** etc. quae est iv. Laudum.

℣℣. desumantur ex Noct. incipiendo a j.

Ad faciendam vero Memoriam plurium Virginum in Vesperis, Aña. **Prudéntes vírgines aptáte lámpades vestras : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.**

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximae ejus afferéntur tibi.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Agnum sponsum Vírginum, * Veníte adorémus Dóminum Jesum Christum.**

Hymnus. **Vírginis proles.**

In primo Nocturno.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ¿ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus,* oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

CAELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ¿ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Unguéntum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulae dilexérunt te nimis.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ¿ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas príncipes vestras, ¿ et elevámini portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Aña. O quam pulcra est casta generátio cum claritáte!

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 51.

ONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguae iníquae, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiae nóminis tui a rugiéntibus, praeparátis ad escam, de mánibus quaeréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quae circumdedérunt me : a pressúra flammae, quae circúmdedit me, et in médio ignis non sum aestuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit : * Pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit rex spéciem tuam. Pro cujus.

Lectio ij.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiae tuae Dómine, et operatiónis tuae, quae a saeculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. Et dedúcet.

Lectio iij.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meae, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulcritúdine tua * Inténde, Próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. Inténde. Glória Patri. Próspere.

In secundo Nocturno.

Psalmus 44.

RUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribae, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prae fíliis hóminum, ¿ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulcritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttae tuae acútae, ¿ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga diréctiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliae regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Aña. Spécie tua et pulcritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quae invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátae sunt aquae eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ¿ quae pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenae et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ¿ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut laetántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℣. Spécie tua et pulcritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. de S. Agnete.

Lectio iv.

CUM in toto mundo virgíneus flos Maríae immarcescíbiles corónas innéctat, et sceptrígeram pudóris aulam immaculáto consérvet afféctu : eo usque intégritas perseverávit ad palmam, ut in puéllis trophaeum sanctitátis arríperet, et per vestígia Matris Vírginis ad caeléstem thálamum perveníret. O quam imitábile virgínibus, Virgo, tui amóris tradidísti . exémplum, contemnéndo mundi divítias, execrándo carnis concupiscéntias,

et solam Christi pulcritúdinem adamándo!

℟. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipum loquebátur sapiéntiam, * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Erécta namque in virtútis cúlmine, torménta derísit, praemia calcávit. Et.

Lectio v.

BEATISSIMA haec Virgo magnum de se pudicítiae excitávit exémplum, cum virginitátem praetulit vitae, trophaeum crucis Christi arrípuit, et tam contra libídines, quam étiam contra supplícia univérsa, fide pótius armáta quam ferro, fórtiter dimicávit et vicit. Nescit amáre áliquid, quod transit : et dum nimis virginitátem díligit, nec ludíbria, nec flammas, nec supplícia, nec carnífices métuit : postrémo nec gládium furéntis percussóris expávit.

℟. Haec est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quae accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Ista est una de número prudéntum, quae aptávit lámpades suas. Et.

Lectio vj.

VENI jam Virgo ad thálamum, quem quaesísti : ut sponsam te virgínitas immaculáta cómprobet Christi, et Mártyrem conféssio probáta consígnet. Felix catérva vírginum, quibus stúdium est tuae sequi confessiónis vestígia! Itaque o spléndida Christo, pulcra Dei Fílio, et ómnibus Angelis atque Archángelis grata : ut nostri meminísse dignéris, quibus póssumus, précibus exorámus : ut nobis ille tríbuat peccatórum indulgéntiam, qui tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

℟. Afferéntur regi vírgines post eam : próximae ejus afferéntur tibi * In laetítia et exsultatióne. ℣. Prudéntes vírgines aptáte lámpades vestras : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. In. Glória Patri. In.

In tertio Nocturno.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fecit.

Confessio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae géntium, ¿ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra, ¿ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et laetáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliae Judae, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Dómino : * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Aña. Haec est, quae nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiae suae, * et veritátis suae dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terrae * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubae córneae.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ¿ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ¿ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in aequitáte.

Aña. Haec est virgo sápiens atque gloriósa, quia Dóminus ómnium diléxit eam.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum caelórum thesáuro abscóndito in agro : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et prae gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quae habet, et emit agrum illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homil. 11. *in Evang.*

CAELORUM regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quae ánimus novit, surgat ad incógnita, quae non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quae usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum caelórum thesáuro abscóndito in agro comparátur. Qua in re notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium caeléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In praeSénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus : malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident.

℟. Audívi vocem de caelo veniéntem : veníte omnes vírgines sapientíssimae, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. Oleum recóndite.

Lectio viij.

DEPRAEDARI ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant : sed ut sic sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto. Rursum caeléste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quaerit, sed unam pretiósam invenit, quam vidélicet invéntam, ómnia vendens, emit : quia qui caeléstis vitae dulcédinem, in quantum possibílitas admíttit, perfécte cognóverit : ea, quae in terrénis amáverat, libénter cuncta derelínquit.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulcritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Lectio ix.

RECTE per Salomónem dícitur : Fortis est ut mors diléctio : quia sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium aetérnae vitae cáritas occídit. Nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna foris desidéria velut insensíbilem reddit. Nec enim Sancta haec, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuísset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus namque in virtútis cúlmine ánimus torménta despéxit, praemia calcávit. Quid inter haec nos barbáti et débiles dícimus, qui ire ad regna caeléstia puéllas per ferrum vidémus, quos ira súperat, supérbia inflat, ambítio pertúrbat, luxúria ínquinat? Qui si adipísci regna caelórum per bella persecutiónum non póssumus, hoc ipsum nobis turpe sit, quod Deum nólumus saltem per pacem sequi.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum saeculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, In quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. In.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáta N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

IN LAUDIBUS.

Aña. Haec est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Ps. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Aña. Haec est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

Aña. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Aña. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae, et ornavérunt lámpades suas.

Capitulum. **Confitébor tibi.** ut supra.

Hymnus.

JESU, coróna vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quae sola virgo párturit,
Haec vota clemens áccipe.
Qui pascis inter lília,
Septus choréis vírginum,
Sponsas decórans glória,
Sponsísque reddens praemia.
Quocúmque pergis, vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit Christe Rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. **Adducéntur regi vírgines post eam.** ℟. **Próximae ejus afferéntur tibi.**

Ad Benedictus, Aña. **Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit rex spéciem tuam.**

Si contingat in Laud. fieri plures Memor. de aliis Virginibus :

Pro j. Mem. dic. Aña. **Haec est virgo.** etc. quae est ij. Laud.

Pro ij. dic. Aña. **Veni sponsa.** etc. quae est iij. Laud.

Pro iij. dic. Aña. **Tunc surrexérunt.** etc. quae est v. Laud.

℣℣. desumuntur. ex Noct. incipiendo a iij.

Ad Memoriam vero plurimarum Virg. in Laud. Aña. **Símile erit regnum caelórum decem virgínibus : quae accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsae.**

℣. **Média nocte clamor factus est.** ℟. **Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.**

Ad Horas diei, Añae Laudum.

AD TERTIAM.

Capitulum. **Confitébor tibi.**

℟. **Diffúsa est grátia * In lábiis tuis. Diffúsa.** ℣. **Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. In lábiis tuis. Glória Patri. Diffúsa.**

℣. **Spécie tua et pulcritúdine tua.** ℟. **Inténde, próspere procéde, et regna.**

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

AEMULOR enim vos Dei aemulatióne : despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. **Spécie tua * Et pulcritúdine tua. Spécie.** ℣. **Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.**

℣. **Adjuvábit eam Deus vultu suo.** ℟. **Deus in médio ejus, non commovébitur.**

AD NONAM.

Capitulum. *Sap.* 4.

O QUAM pulcra est casta generátio cum claritáte : immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. Adjuvábit eam Deus * Vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximae ejus afferéntur tibi.

AD VESPERAS.

Psalmus 109.

IXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum laetántem.

Psalmus 121.

LAETATUS sum in his, quae dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quae aedificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quae ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quaesívi bona tibi.

Psalmus 126.

NISI Dóminus aedificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui aedíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttae in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terrae : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquae.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Super Psalm. Aña. **Haec est virgo.** j. Laud.

Capitulum, Hymnus, et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. **Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum : ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.**

Sic ontingat in ij. Vesperis fieri plures Mem. de aliis Virginibus :

Pro j. Mem. dic. Aña. **Ista est.** etc. ut ad Magnificat in j. Vesp.

Pro ij. dic. Aña. **Veniénte sponso.** etc. ut super Psal. in j. Vesperis.

Pro iij. dic. Aña. **Média nocte.** etc. quae est iv. Laud.

℣℣. desumuntur ex Nocturnis incip. a j.

IN FESTO TRIUM LECT.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Regem Vírginum Dóminum * Veníte adorémus.**

Super Psalm. Aña. Veniénte sponso, prudens Virgo praeparáta introívit cum eo ad núptias.

IN COMMUNI

UNIUS VIRG. NON MART.

Omnia fiant ut supra in Comm. unius Virg. et Mart. praeter hic posita.

IN UTRISQUE VESPERIS.

Hymnus.

VIRGINIS proles, opiféxque matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátae,
Accipe votum.

Hujus obténtu, Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens :
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore saecli. Amen.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae N. Vírginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In primo Nocturno

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríntios.

Lectio j. *Cap.* 7.

DE virgínibus praecéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quaerere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quaerere uxórem. Si autem accéperis uxórem : non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit : tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit: * Pro cujus amóre saeculum contempsísti, et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: quia concupívit rex spéciem tuam. Pro cujus amóre.

Lectio ij.

EGO autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possi-

déntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: praeterit enim figúra hujus mundi.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. Et dedúcet.

Lectio iij.

VOLO autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quae Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quae sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quae Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quae autem nupta est, cógitat quae sunt mundi, quómodo pláceat viro.

℟. Spécie tua et pulcritúdine tua * Inténde, Próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. Inténde. Glória Patri. Próspere.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. *Lib. de Virginit.*

IN festo Vírginis praedicánda est virgínitas. Hoc in isto sermóne suscépimus. Adjuvet Christus Vírginis Fílius, et Vírginum sponsus : virgináli útero corporáliter natus, virgináli connúbio spirituáliter conjugátus. Cum ígitur univérsa Ecclésia virgo sit, sicut dicit Apóstolus; quanto digna sunt honóre membra, quae haec custódiunt étiam in ipsa carne, quae ipsa tota custódit in fide? Nulla ergo fecúnditas carnis sanctae virginitáti, étiam carnis, comparári potest.

℟. Hanc amávi, et exquisívi sponsam mihi assúmere, * Et amátor factus sum formae illíus. ℣. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Et amátor.

Lectio v.

ILLA autem Virgo conjugátae mérito praepónitur, quae nec multitúdini se amándam propónit, sed speciósum forma prae fíliis hóminum sic amávit, ut, quia eum sicut María concípere carne non posset, ei corde concépto carnem étiam íntegram custodíret. Cedat virginitáti omnis fecúnditas carnis, omnis pudicítia conjugális. Illa non est in potestáte : ista non est in aeternitáte. Fecunditátem carnálem non habet líberum arbítrium : pudicítiam conjugálem non habet caelum.

℟. Haec est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quae accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum :

* Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Ista est una de número prudéntum, quae aptávit lámpades suas. Et.

Lectio vj.

PROFECTO habébunt magnum áliquid praeter céteros in illa commúni immortalitáte, qui habent áliquid jam non carnis in carne. Cum enim dixísset Dóminus de spadónibus : Dabo eis in domo mea locum nominátum multo meliórem, quam filiórum atque filiárum : contínuo subjécit : Nomen aetérnum dabo eis; quod útique glóriam quamdam própriam excellentémque signíficat.

℟. Afferéntur regi vírgines post eam : próximae ejus afferéntur tibi * In laetítia et exsultatióne. ℣. Prudéntes vírgines aptáte lámpades vestras : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. In. Glória Patri. In.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum caelórum decem virgínibus : quae accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsae. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 12. *in Evang.*

SAEPE vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona, quae ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor, aut grátia humána requirátur : ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur.

℟. Audívi vocem de caelo veniéntem : veníte omnes vírgines sapientíssimae, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. Oleum.

Lectio viij.

ECCE enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes recéptae sunt : quia eárum quaedam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. Sed sciéndum nobis est, quod saepe in sacro elóquio regnum caelórum praeséntis témporis Ecclésia dícitur : quae quia ex utróque sexu fidélium collígitur, decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali

cum bonis, et réprobi cum eléctis commísti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulcritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Lectio ix.

SUNT namque pleríque continéntes, qui ab exterióri se appetítu custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur; carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant : aetérna praemia éxpetunt, pro labóribus suis recípere humánas laudes nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum saeculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, In quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. In.

Haec eadem Homilia dici potest in festo unius Virg. et Mart

IN COMMUNI

UNIUS MART. TANTUM.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Capitulum. Confitébor tibi. pag. lxx.

℟. iv. Grata facta est. ut infra.

Hymnus. Hujus obténtu. prout infra, pag. lxxxviij.

℣. Diffúsa est grátia. etc.

Ad Magnificat, Aña. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit rex spéciem tuam.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius, ut qui beátae N. Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátae N.

Hymnus. Hujus obténtu. Añae super Psalm. et ℣℣. in tribus Noct. sicut in Comm. unius nec Virg. nec Mart. infra, pag. lxxxix.

Lectiones j. Noct. Confitébor tibi Dómine rex. quae habentur supra, pag. lxxiij. et dicantur una cum tribus Responsoriis iisdem Lectionibus annexis.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ser. 67. *de div. novi Test. loc.*

Lectio iv.

GO máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor : atque omnes quidem, sed tum praecípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophaeum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipum loquebátur sapiéntiam, * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Erécta namque in virtútis cúlmine, torménta derísit, praemia calcávit. Et.

Lectio v.

PER mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat : hoc illíus nunc caedis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit : haec vitam praeséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, et ignávi? Quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátae N. * De cujus passióne gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Conféssio, et pulcritúdo in conspéctu ejus : sánctitas, et magnificéntia in sanctificatióne ejus. De cujus.

Lectio vj.

FUIT illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriae; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum : sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit : quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulcritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est regnum caelórum thesáuro. ut habetur supra, pag. lxxviij.

℟. vij. Hanc amávi, et exquisívi sponsam mihi assúmere, * Et amátor factus sum formae illíus. ℣. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Et amátor.

℟. viij. Fallax grátia, et vana est pulcritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

℟. ix. Regnum mundi, et omnem ornátum saeculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, In quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. In.

In Laud. Añae, Hymn. et ℣. similiter ad Benedictus, et ad Magnif. Añae petantur ex Communi nec Virg. nec Mart. infra, pag. xciij.

Capitulum in Laudibus, Confitébor tibi. quod etiam dicetur ad Tertiam, et secundas Vesperas. Ad Horas diei Añae Laudum; ℟℟. vero ex Comm. Virginis et Martyris.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiae nóminis tui a rugiéntibus, praeparátis ad escam, de mánibus quaeréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quae circumdedérunt me.

AD NONAM.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum : quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine Deus noster.

℣. Elégit eam Deus. etc.

IN COMMUNI

UNIUS NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Haec est, quae nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Capitulum. *Prov.* 31.

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus : confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. ix. Fallax grátia. p. xcij.

Hymnus.

HUJUS obténtu, Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens :
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitaeque
Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore saecli. Amen.

℣. Diffúsa est grátia. etc.

Ad Magnificat, Aña. Veni eléćta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit rex spéciem tuam.

Oratio.

TUORUM corda fidélium Deus miserátor illústra : et beátae N. précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere, et caeléstí semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae N. festivitáte gaudémus; ita piae devotiónis erudiámur afféćtu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In solemnitáte sanćtae N.

Hymnus. Hujus obténtu. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. O quam pulcra est casta generátio cum claritáte! Psalm. Dómine Dóminus noster. cum ceteris ex Communi Virginis et Martyris, pag. lxxj.

Aña. Unguéntum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulae dilexérunt te nimis.

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

De Parábolis Salomónis.

Lećtio j. *Cap.* 31.

ULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitae suae. Quaesívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Faćta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nośte surréxit, dedítque praedam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de frućtu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátae N. * De cujus solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Conféssio, et pulcritúdo in conspéćtu ejus : sánćtitas, et magnificéntia in sanćtificatióne ejus. De.

Lećtio ij.

GUSTAVIT, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nośte lucérna ejus. Manum suam misit

ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suae a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus, et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terrae. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananaeo.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. Et.

Lectio iij.

FORTITUDO et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiae, et lex cleméntiae in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suae, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam praedicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multae fíliae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulcritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulcritúdine tua * Inténde, Próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. Inténde. Glória Patri. Próspere.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua et pulcritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℣. Spécie tua et pulcritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Lectio iv. *Cap.* 14.

GRUM hunc Ecclésiae fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantae arístae ségetum, méssium spicae : compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quae tóties apostólico judício praedicátur. Haec enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum : gustávit, et vidit quia

bona est negotiátio ejus: * Non exstinguétur in nocte lucérna ejus. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum, et lumen sémitis meis. Non.

Lectio v.

UNDE et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, caelibátus et viduitátis statuére poenas, ut aemuli críminum mulctárent stúdia virtútum : spécie quidem, qua fecunditátem quaererent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitae labóribus vitae réquiem consequátur, et álios spes futúrae quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópera providéntiam curae senílis explórat : vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat : parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem : * Non timébit dómui suae a frigóribus nívium. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in saeculum saeculi. Non.

Lectio vj.

SIMILIS huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, etsi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat : et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit; quarum cópulam aptiórem, seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus pótius quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis : útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro praemio.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulcritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Aña. Exsultavérunt fíliae Judae propter judícia tua Dómine.

Aña. Haec est, quae nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum caelórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Hom. 11. *in Evang.*

AELORUM regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quae ánimus novit, surgat ad incógnita, quae non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quae usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum caelórum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et prae gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quae habet, et emit agrum illum.

℟. Hanc amávi, et exquisívi sponsam mihi assúmere, * Et amátor factus sum formae illíus. ℣. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Et amátor.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium caeléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In praesénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus : malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Depraedári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant : sed ut sic sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto.

℟. Date ei de fructu mánuum suárum : * Et laudent eam in portis ópera ejus. ℣. Labóres mánuum tuárum quia manducábis : beáta es, et bene tibi erit. Et laudent.

Lectio ix.

THESAURUS autem caeléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii caeléstis. Quem proféсto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínae caeléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

℟. Fallax grátia, et vana est pulcritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáta N. ℟. Ut digni efficiámur. etc.

IN LAUDIBUS.

Aña. **Grátia super grátiam, múlier sanćta, et pudoráta : omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimae.** Psalmus **Dóminus regnávit.** cum ceteris, pag. **xj.**

Aña. **Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonae spécies in ornaméntum domus suae.**

Aña. **Fundaménta aetérna supra petram sólidam, sic mandáta Dei in corde mulíeris sanćtae.**

Aña. **Colúmnae áureae super bases argénteas, et pedes firmi super plantas stábilis mulíeris.**

Aña. **Ædificátio civitátis confirmábit nomen, et super hanc múlier immaculáta computábitur.**

Capitulum. **Mulíerem fortem.** ut supra.

Hymnus.

PIA mater et húmilis,
Natúrae memor frágilis,
In hujus vitae flućtibus
Nos rege tuis précibus.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Sit Christe rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna saecula. Amen.

℣. **Elégit eam Deus, et praeelégit eam.** ℟. **Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.**

Ad Benedićtus, Aña. **Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem : fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo.**

Ad Horas diei, Añae Laud.

AD TERTIAM.

Capit: **Mulíerem.** ut supra.

℟℟. Horarum ex Comm. Virg. et Mart. pag. **lxxx.**

AD SEXTAM.

Capitulum. *Prov.* 31.

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem : non timébit dómui suae a frigóribus nivis.

AD NONAM.

Capitulum. *Prov.* 31.

MULTAE fíliae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulcritúdo, múlier timens Deum ipsa laudábitur.

Ultimus ℣. ad Nonam. **Elégit eam Deus, et praeelégit eam.** ℟. **Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.**

Ad Magnificat, Aña. **Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum : gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus**

In festo autem trium Lećt. ad Matutinum, Invitatorium. **Laudémus Deum.** ut supra. pag. **lxxxix.**

Super Ps. Aña. **Haec est, quae nescívit.** ut supra in j. Vesperis. Cetera omnia prout supra ponuntur.

OFFICIUM B. MARIAE VIRGINIS
IN SABBATO.

FERIA VI. AD VESPERAS.

Añae et Psalmi feriales.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ICUT cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha eléĉta dedi suavitátem odóris.

Hymnus. **Ave maris stella.** ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti.

℣. **Ora pro nobis sanĉta Dei Génitrix.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Ad Magnificat, Aña. **Alma Redemptóris Mater, quae pérvia caeli porta manes, et stella maris, succúrre cadénti, súrgere qui curat, pópulo : tu quae genuísti, natúra miránte, tuum sanĉtum Genitórem, virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore sumens illud ave, peccatórum miserére.**

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quaesumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátae Maríae semper vírginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalm. Aña. **Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sanĉta Dei Génitrix.**

Ad Nunc dimittis, Aña.

Hic genufleĉtitur.

Sub tuum praesídium confúgimus, sanĉta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunĉtis líbera nos semper Virgo benedíĉta.

Oratio. **Vísita.**

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Ave María grátia plena : * Dóminus tecum.**

Hymnus. **Quem terra, pontus, aethera.** ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti.

Super Psalm. Aña. **Paradísi porta per Hevam cunĉtis clausa est, et per Maríam Vírginem íterum pateféĉta est.** Psalm. **Dómine Dóminus.** cum ceteris, ut supra in Comm. unius Virginis et Martyris, pag. **lxxj.**

℣. **Speciósa faĉta es, et suávis.** ℟. **In delíciis tuis, sanĉta Dei Génitrix.**

Prima et secunda Leĉtio de Tempore. Tertia de his, quae signantur infra, cum sequentibus Responsoriis.

℟. j. **Dum esset rex in accúbitu suo, * Nardus mea dedit odórem suum.** ℣. **Pulcra sum,**

et decóra, fíliae Jerúsalem. Nardus.

℟. ij. Ave María grátia plena : * Dóminus tecum. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus.

℟. iij. Virgo parens Christi, paritúra Deum genuísti : fúlgida stella maris, nos prótege, nos tueáris : * Dum paris, et gaudes, Cantant caeli ágmina laudes. ℣. Intercéde pia pro nobis Virgo María. Dum. Glória Patri. Cantant caeli.

Te Deum. semper dicatur, praeterquam infra Septuag.

Ante Laud. ℣. Ora pro nobis.

IN LAUDIBUS.

Super Psalmos, Aña. Post partum virgo invioláta permansísti : Dei Génitrix intercéde pro nobis. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, p. xj.

Capit. Sicut cinnamómum.

Hymnus. O glorióla Dómina. ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus, Aña. Ave stella matutína, peccatórum medicína, mundi princeps et regína : sola virgo digna dici, contra tela inimíci, clypeum pone salútis, tuae títulum virtútis : o sponsa Dei elécta, esto nobis via recta ad aetérna gáudia.

Oratio. Concéde nos.

Haec Oratio dicatur ad Tertiam, Sextam, et Nonam.

AD PRIMAM.

Super Psalm. Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Super Psalm. Aña Gaude María Virgo, cunctas haereses sola interemísti in univérso mundo.

Capit. Sicut cinnamómum. pag. xciv.

℟. Sancta María mater Christi, * Audi rogántes sérvulos. Sancta. ℣. Et impetrátam nobis caelitus tu defer indulgéntiam. Audi rogántes. Glória Patri. Sancta.

℣. Ora pro nobis.

AD SEXTAM.

Aña. In prole mater, in partu virgo, gaude et laetáre Virgo mater Dómini.

Capitulum. *Eccli.* 24.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Ora pro nobis * Sancta Dei Génitrix. Ora. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Sancta. Glória Patri. Ora.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam.

AD NONAM.

Aña. Beáta mater, et intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosae in Jéricho.

℟. Elégit eam Deus, * Et praeelégit eam. Elégit. ℣. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo. Et. Glória. Elégit.

℣. Sancta Dei génitrix, virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Dicta Nona, terminatur Officium.

Quando propter aliquod impedimentum intermittitur Officium beatae Mariae in Sabbatis, et de ea facienda est Memoria, ut dicitur in Rubr. Gen. § xxxij. n. 7. fiat in Vesperis et in Laudibus per Añas, et Orationes supra positas, pro diversitate Temporum.

Pro tertia Lectione dicitur per unumquemque mensem una Lectio ex iis, quae hic subnectuntur.

MENSE JUNIO.

Ex sancto Petro Chrysólogo. *Serm.* 3. *in Annuntiat.*

Lectio iij.

NE mirémur ab Angelo Vírginem salutári : quia semper est Angelis cognáta virgínitas. In carne praeter carnem vívere, non terréna vita est, sed caeléstis. Et si vultis scire, Angélicam glóriam acquírere majus est, quam habére : esse Angelum, felicitátis est; vírginem esse, virtútis. Virgínitas enim hoc óbtinet víribus, quod habet Angelus ex natúra. Angelus ergo, et virgo, divínum agunt offícium, non humánum. Grátiam ergo détulit Angelus : accépit Virgo, salútem saeculis redditúra. Ave, inquit, grátia plena : quia síngulis grátia sese per partes largíta est; Maríae vero simul se totam dedit grátiae plenitúdo.

MENSE JULIO.

Ex sancto Ambrósio. *Lib.* 2. *de Virginibus, cap.* 2.

Lectio iij.

SIT vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas, vítaque beátae Maríae, de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exempléri magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quae corpus sine córporis contagióne generávit? Nam de céteris ejus virtúti-

bus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quae nullo doli ámbitu sincérum adulteráret affćtum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior; non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens.

MENSE AUGUSTO.

Ex sancto Joánne Damascéno.
Orat. 3. *in Dormit. B. Virginis.*

Lectio iij.

O QUOMODO fons vitae ad vitam média tráhitur morte! O quómodo ea, quae in partu natúrae leges excésserat, ipsíus demum légibus cedit, corpúsque immaculátum morti subjícitur? Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem : praesértim cum ne ipse quidem natúrae Dóminus mortis perículum fácere recusárit. Etenim carne móritur, ac morte mortem de médio tollit : incorruptiónem donat, ac mortem resurrectiónis fontem éfficit. O quómodo sanctam illam ánimam e tabernáculo, quod Deum suscéperat, emigrántem, suis mánibus, ille ómnium rerum parens et efféctor, excépit! Legítime enim eam honórans, quam natúra quidem ancíllam, sed grátiae dispensatióne matrem effécit : vere scílicet incarnátus, ac non velut praestígiis quibúsdam humanitátem effíngens.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex sancto Bernárdo.
Serm. de Nativitate beatae Mariae Virginis.

Lectio iij

INTUEAMINI, fratres, quanto devotiónis affectu a nobis Maríam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis áffluens. Hortus plane deliciárum, quem non modo affláverit véniens, sed et perfláverit supervéniens Auster ille divínus, ut úndique fluant, et éffluant arómata ejus, charísmata scílicet gratiárum. Totis ergo medúllis córdium, totis praecordiórum affectibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur : quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam.

MENSE OCTOBRI.

Ex sancto Ambrósio.
Lib. 2. *de Virgin. cap.* 2.

Lectio iij.

TALIS fuit Virgo María, ut ejus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non dísplicet, opus probémus, ut quaecúmque sibi ejus exóptat praemium, imitétur exémplum. Quantae in una Vírgine spécies virtútum émicant? Secrétum verecúndiae, vexíllum

fídei, devotiónis obséquium; virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret, quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens : Haec torum fílii mei, haec thálamos nuptiáles immaculáto pudóre servávit! Quemádmodum eas ipse Dóminus commendábit Patri : Pater juste, mundus me non cognóvit : istae autem me cognovérunt, et mundum cognóscere noluérunt! Quanta tunc Angelórum laetítia plaudéntium, quod habitáre Virgo mereátur in caelo, quae caeléstí vita vixit in saeculo!

MENSE NOVEMBRI.

Ex Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

1. *in Evang.* Missus.

Lectio iij.

QUAE est Virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo; tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulcra permístio virginitátis et humilitátis : nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas comméndat virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem. Audis vírginem, audis húmilem. Si non potes virginitátem húmilis, imitáre humilitátem vírginis. Laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas. Illa consúlitur, ista praecípitur : ad illam invitáris, ad istam cógeris : illa remunerátur, ista exígitur : potes dénique sine virginitáte salvári, sine humilitáte non potes. Potest enim placére humílitas, quae virginitátem deplórat amíssam : sine humilitáte autem, áudeo dícere, nec Maríae virgínitas placuísset.

PSALMI GRADUALES.

Hi quinque Psalmi, scilicet: Ad Dóminum cum tribulárer. Levávi óculos meos. Laetátus sum. pag. 102. Ad te levávi. Nisi quia Dóminus. pag. 103. dicantur sub uno Réquiem.

Deinde Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. A porta ínferi. ℣. Dóminus vobíscum. vel Dómine exáudi oratiónem meam.

Oratio.

ABSOLVE, quaesumus Dómine, ánimas famulórum, famularúmque tuárum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum.

Hi alii quinque Psalmi, scilicet : Qui confídunt. In converténdo. pag. 103. Nisi Dóminus. Beáti omnes. Saepe expugnavérunt. pag. 104. dicantur singuli cum Glória Patri.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas

in tentatiónem. ℣. Memor esto congregatiónis tuae. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuae pietátis cleménter absólvat. Per Christum.

Isti alii quinque Psalmi : De profúndis. Dómine non est exaltátum. Meménto Dómine. pag. 105. Ecce quam bonum. Ecce nunc. pag. 106. dicantur singuli cum Glória Patri.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℣. Salvos fac servos tuos, et ancíllas tuas. ℟. Deus meus sperántes in te. ℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

PRAETENDE Dómine fámulis et famulábus tuis déxteram caeléstis auxílii : ut te toto corde perquírant; et quae digne póstulant, assequántur. Per Christum.

OFFICIUM QUOTIDIANUM

B. MARIAE VIRGINIS.

Vesperae ita inchoëntur.

℣. Ave María grátia plena : Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Infra Septuag. Laus tibi Dómine, Rex aetérnae glóriae.

Super Psalm. Aña. Sancta Dei génitrix, virgo semper María, intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Psalm. Dixit Dóminus. cum ceteris de Comm. Virg. et Mart. pag. lxxxj.

Capitulum.

SICUT cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

Hymnus. Ave maris stella. ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti.

℣. Ora pro nobis.

Ad Magnificat, Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quaesumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátae Maríae semper vírginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Christum.

Deinde fiat Mem. de B. Patre nostro Dominico, hoc modo. Aña. **Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.**

℣. **Os justi meditábitur sapiéntiam.** ℟. **Et lingua ejus loquétur judícium.**

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde, ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Christum Dóminum.

Non autem intermittitur haec Mem. in Vesperis et Laudibus in Fer. iij. quando de beato Dominico fit totum Offic. vel eadem die, quando de ipso fit Memoria.

Deinde Mem. de SS. Ord. Aña. **Christi pia grátia Sanctos sublimávit, quos Patris Domínici Ordo propagávit : nos eórum méritis pétimus juvári, atque suis précibus Deo commendári.**

℣. **Sapiéntiam sanctórum narrent pópuli.** ℟. **Et laudem eórum núntiet ecclésia.**

Oratio.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum Ordinis nostri exémpla nos próvocent; quátenus quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Christum.

Mem. de omnibus Sanctis. Aña. **Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.**

℣. **Oráte pro nobis omnes Sancti Dei.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Oratio.

TRIBUE, quaesumus Dómine, omnes Sanctos tuos júgiter pro nobis oráre; et eos cleménter exaudíre dignéris. Per Christum.

Memoria de Pace.

Aña. **Da pacem, Dómine, in diébus nostris : quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.**

℣. **Fiat pax in virtúte tua.** ℟. **Et abundántia in túrribus tuis.**

Oratio.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum.

℣. **Dóminus vobíscum.** vel **Dómine exáudi oratiónem meam.**

℣. **Benedicámus Dómino.** ℟. **Deo grátias.**

℣. **Ave María.**

AD COMPLETORIUM.

℣. Ave María. etc.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri.

Super Psalm. Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

Psalm. Meménto Dómine, pag. 105. Ecce quam bonum. Ecce nunc. pag. 106.

Capitulum. *Eccli.* 24.

EGO mater pulcrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei.

℟. Intercéde pro nobis sancta Virgo vírginum, * Mater Dei María. Intercéde. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Mater. Glória Patri. Intercéde.

Hymnus. Virgo singuláris. ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti, in Hymno Ave maris.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Ad Nunc dimittis. Aña. Sub tuum praesídium confúgimus. etc. ut supra, pag. xciv.

Oratio.

CONCEDE, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium : ut qui sanctae Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem.

AD MATUTINUM.

℣. Ave María. etc.

℣. Dómine lábia. ℟. Et os meum. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri.

Invitatorium. Regem Vírginis Fílium * Veníte adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Quem terra. ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti.

Super Psalm. Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ps. ut in j. Nocturno unius Virg. et Mart. pag. lxxj.

℣. Diffúsa est. ℟. Proptérea.

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio j.

ANCTA María Virgo vírginum, mater et fília Regis regum ómnium, tuum nobis impénde solátium : ut caeléstis regni per te mereámur habére praemium, et cum eléctis Dei regnáre in perpétuum. Tu autem. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ófferam néscio : * Quia quem caeli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta

tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix.

Lectio ij.

SANCTA María, piárum piíssima, intercéde pro nobis sanctárum sanctíssima : per te, Virgo, nostra sumat precámina, qui pro nobis ex te natus regnat super aethera : ut sua caritáte nostra deleántur peccámina. Tu autem.

℟. Beáta es Virgo María, quae Dóminum portásti creatórem mundi : * Genuísti eum, qui te fecit, et in aetérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María grátia plena : Dóminus tecum. Genuísti.

Benedictio. Nos cum prole pia benedícat Virgo María.

Lectio iij.

SANCTA Dei Génitrix, quae digne meruísti concípere, quem totus orbis nequit comprehéndere, tuo pio intervéntu culpas nostras áblue : ut redémpti perénnis sedem glóriae per te valeámus scándere, ubi regnas cum eódem Fílio tuo sine témpore. Tu autem.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Te Deum laudámus. Et dicatur semper, quando dicitur in aliis Matutinis; vel ultimum Responsorium usque ad ℣. exclusive repetendum erit, quando in aliis Matutinis repetitur.

Ante Laudes, ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

IN LAUDIBUS.

℣. Deus in adjutórium. etc.

Super Psalm. Aña. Post partum virgo invioláta permansísti : Dei Génitrix intercéde pro nobis. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. xj.

Capitulum. *Eccli.* 24.

EGO quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : et flores mei fructus honóris et honestátis.

Hymnus. O gloriósa. ut in Assumptione B. M. V. xv. Augusti.

℣. Elégit eam Deus.

Ad Benedictus, Aña. O gloriósa Dei Génitrix, virgo semper María, quae Dóminum ómnium meruísti portáre, et Regem Angelórum sola virgo lactáre : nostri, quaesumus, pia memoráre, et pro nobis Christum deprecáre : ut tuis fulti patrocíniis, ad caeléstia regna mereámur perveníre.

Oratio. Concéde nos fámulos. ut supra, pag. xciv.

Ad Mem. de B. Dominico. Aña. Benedíctus Redémptor ómnium, qui salúti próvidens hóminum, mundo dedit sanctum Domínicum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Oratio. Deus, qui Ecclésiam. ut supra, pag. c.

Ad Mem. de Sanctis Ord. Aña. O quam felix glória semper est Sanctórum, quam praeclára mérita sunt Praedicatórum! quorum verbo et ópere mundus decorátur, eorúmque múnere mens consolidátur.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Concéde, quaesumus. ut supra, pag. c.

Memoria de omnibus Sanctis, et de Pace, fiat per omnia sicut supra in Vesperis, p. c.

AD PRIMAM.

℣. Ave María grátia plena.
℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

MEMENTO salútis auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.
María mater grátiae,
Mater misericórdiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

Super Psalm. Aña. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmi. Ad Dóminum. Levávi óculos. Laetátus sum. pag. 102.

Capitulum. *Eccli.* 24.

AB inítio, et ante saecula creáta sum, et usque ad futúrum saeculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Post partum virgo * Invioláta permansísti. Post partum. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Invioláta. Glória Patri. Post.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio.

GRATIAM tuam, quaesumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus, et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM.

℣. Ave María grátia plena.
℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto salútis. ut supra.

Super Psalm. Aña. Gaude María Virgo, cunctas haereses

sola interemísti in univérso mundo.

Psalmi. Ad te levávi. Nisi quia Dóminus. Qui confídunt. pag. 103.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Sancta María mater Christi, * Audi rogántes sérvulos. Sancta. ℣. Et impetrátam nobis caelitus tu defer indulgéntiam. Audi. Glória Patri. Sancta.

℣. Ora pro nobis.

Oratio. Concéde. pag. xciv.

AD SEXTAM.

℣. Ave María grátia plena.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto salútis. ut supra, pag. ciij.

Super Psalm. Aña. In prole mater, in partu virgo, gaude et laetáre Virgo mater Dómini.

Psalmi. In converténdo. pag. 103. Nisi Dóminus. Beáti omnes. p. 104.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Ora pro nobis * Sancta Dei Génitrix. Ora. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Sancta. Glória Patri. Ora.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Oratio.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátae Maríae semper vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros. Per Dóminum.

AD NONAM.

℣. Ave María grátia plena.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto salútis. pag. ciij.

Super Psalm. Aña. Beáta mater, et intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Psalmi. Saepe expugnavérunt. pag. 104. De profúndis. Dómine non est exaltátum. pag. 105.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosae in Jéricho.

℟. Elégit eam Deus, * Et praeelégit eam. Elégit. ℣. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo. Et praeelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Sancta Dei génitrix, virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Oratio.

FAMULORUM tuórum, quaesumus Dómine, delíctis ignósce : ut qui tibi placére de áctibus nostris non

valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Per eúmdem.

OFFICIUM B. DOMINICI

PATRIS NOSTRI

in tertiis Feriis per annum.

Feria ij. ad Vesperas, Psalmi et Añae feriales.

Capitulum. *Eccli.* 50.

QUASI stella matutína in médio nébulae, et quasi luna plena in diébus suis, et quasi sol refúlgens, sic iste effúlsit in templo Dei.

Hymnus. **Gaude mater Ecclésia.** ut in ejus festo, iv. Augusti.

℣. **Ora pro nobis beáte Pater Domínice.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Ad Magnificat, Aña. **Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.**

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde, ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Deinde fit Mem. de beato P. Francisco per Añam. **Conféssor Dómini Francísce astántem plebem corróbora sancta intercessióne : ut qui vitiórum póndere prémimur, beatitúdinis tuae glória sublevémur, et te duce aetérna praemia consequámur.**

℣. **Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.** ℟. **Stolam glóriae índuit eum.**

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Patris nostri Francísci méritis, fetu novae prolis amplíficas : tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, et caeléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Laudémus Deum nostrum * In commemoratióne sancti Domínici.**

Hymnus. **Novus athléta Dómini.** ut in festo, iv. Augusti.

Super Psalm. Aña. **Florem pudicítiae servans illibátum, áttigit exímiae vitae caelibátum.** Psalmi de uno Confessore, pag. **lj.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.** ℟. **Et osténdit illi regnum Dei.**

Lectio prima, et secunda erunt de sacra Scriptura pro tali Feria notatae. Tertia vero erit de inferius positis, cum his tribus Responsoriis.

℟. j. **Felix vitis, de cujus súrculo tantum germen redúndat saeculo, * Caeli vinum propínans pópulo vitáli póculo.**

℣. **Ex ubertáte pálmitum, mundi jam cinxit ámbitum. Caeli.**

℟. ij. **Ascendénti de valle lúbrici mundi, chori plaudunt angélici : * Jesu bone, prece Domínici, tibi praesta nos gratos éffici. ℣. Per quem multos a morte súscitas, poenas nobis reláxa débitas. Jesu bone.**

℟. iij. **O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti, te profutúrum frátribus! * Imple Pater, quod dixísti, nos tuis juvans précibus. ℣. Qui tot signis claruísti in aegrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi, aegris medére móribus. Imple. Glória Patri. Imple.**

Te Deum. nisi infra Septuagesimam.

IN LAUDIBUS.

Super Psalm. Aña. **Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo coetu páuperum.** Ps. **Dóminus regnávit.** cum ceteris, pag. **xj.**

Capitulum. **Quasi stella matutína.** ut supra, pag. **cv.**

Hymnus. **Hymnum novae laetítiae.** ut in festo.

℣. **Justus germinábit sicut lílium.** ℟. **Et florébit in aetérnum ante Dóminum.**

Ad Benedictus, Aña. **Benedíctus Redémptor ómnium, qui salúti próvidens hóminum, mundo dedit sanctum Domínicum.**

Oratio. **Deus, qui.** pag. **cv.**

Deinde Mem. sancti Patris Francisci per Añam. **Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.**

℣. **Justus ut palma florébit in domo Dómini.** ℟. **Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.**

Oratio. **Deus, qui Ecclésiam.** ut supra in Vesperis, pag. **cv.**

Ad Primam, Aña. **Pie Pater Domínice.** ut supra in Laud.

Capitul. **Regi saeculórum.**

Ad Horas diei Añae, Capitula, et ℟℟. ut in festo.

Hoc Officium semper in Nona terminatur.

Quando propter aliquod impedimentum intermittitur, fiat de eo Mem. in Vesp. per Añam. **Magne Pater.** ℣. **Ora pro nobis.** in Laudibus per Añam. **Benedíctus Redémptor.** exceptis diebus signatis in Rubricis generalibus **§. xxxij.** de Memoriis faciendis **n. 7.**

Pro iij. Lectione dicatur per unumquemque mensem una ex his suo ordine notatis.

MENSE JUNIO.

Ex Theodorico de Apoldia.
Lib. 4. *cap.* 3.

Lectio iij.

REGULARIS observántiae tenacíssimus custos beátus Domínicus, nihil unquam per itínera, quae ad múneris apostólici partes obeúndas frequénter agébat, ex monásticae legis praescrípto remísit.

Missae sacrifícium data templi cópia quotídie offerébat, ac inter média sacra conciónem habébat. Divínum Offícium de nocte páriter, ac de die statis horis recitábat : siléntii legem indícto témpore obsérvans, sóciis procul a se dimíssis, mentem piis de Christo Salvatóre meditatiónibus alébat. Páleis, ac saepius nuda cubábat humo : stata Ordinis jejúnia nec fessus itínere, nec morbo deténtus, solvébat : ad hospítia divertébat eo laetior, quo dúrius excipiebátur : suósque saepius hóspites haeresi deténtos, nuntiáto salútis verbo, páscébat spíritu, in carne pascéndus.

MENSE JULIO.

Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 5.

Lectio iij.

GENTILIUM salútis sitientíssimus beátus Domínicus, mare conscéndere, exterásque natiónes adíre constítuit : verum plúrimam ei ségetem vicinióri regióne provídit Altíssimus, qua tum ipse, tum novi ejus operárii exerceréntur. Quare eos várias in partes, munus apostólicum obitúros diréxit, eo praesértim indícto praecépto, ut duros viae labóres, ac témporum injúriam expérti solis piórum hóminum eleemósynis victitárent, suámque omnem in Dómino spem repónerent. Nec eam porro fidúciam inánem fuísse, vel falsam, sed ubérius cumulátam divína intérdum mirácula comprobárunt. Id vero mirándum magis, quod beatíssimi Patris précibus exorátus Dóminus, verbum evangelizántibus minus intérdum idóneis, tanta virtúte déderit, ut fructum prae céteris ubérrimum reportárint.

MENSE AUGUSTO.

Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 5.

Lectio iij.

FUERAT beáto Domínico mira quaedam, ac constans mentis aequabílitas; qua licet ob vários fortúnae casus multa circa ipsum immutátio contíngeret, nulla prorsus in ipso viderétur. Si quid secúndum Deum, ad rectae ratiónis praescríptum ágere constituísset, id infrácta ánimi constántia prosequebátur; nec sermónem quidem ullum, semel ab ore matúra deliberatióne prolátum, írritum fíeri patiebátur. Ubicúmque versarétur, étiam apud magnátes ac príncipes, sermónem ita déxtere componébat, ut jacto véluti spirituális piscatiónis hamo, audiéntium ánimas Christo lucrifáceret, ac saeculo depraedarétur. Hóminum flagítiis ac delíctis commótus, prae ánimi dolóre tabescébat; et in ea ex sacro suggéstu declámans totus in lácrymas solvebátur.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 10. et alibi.

Lectio iij.

HUMILITATIS ac paupertátis evangélicae stúdio, verum se Christi discípulum praebuit beátus Domínicus. In Conseranénsem Epíscopum eléctus, nullis ártibus addúci pótuit, ut electióni praestáret assénsum. Interrogátus intérdum, quorsum áliquas prae céteris dioecéses libéntius incóleret, réspondit : Hoc ídeo, quod in iis ludíbrio esset, in áliis nímio honóre haberétur. Vilíssimis véstibus, et abjécta supelléctili utebátur. Ostiátim pro se ac frátribus eleemósynam emendícans, oblátum panem flexis génibus excipiébat. Mira ejus in cibo ac potu parsimónia : vino per decénnium abstínuit, nec eo demum, nisi ob frequéntes stómachi infirmitátes, est usus. Virgíneam carnem ter síngulis nóctibus férrea caténa caedébat : ásperum cilícium, dirísque acúleis armátum cíngulum, ad óbitum usque gestávit.

MENSE OCTOBRI.

Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 6. et 9.

Lectio iij.

QUAM assídua, tam potens apud Deum beáti Domínici orátio. In ecclésiis pernóctans, modo in génua procúmbens, modo toto córpore prostrátus orábat; si quid vero quiétis fatiscénti natúrae indulgébat invítus, ante altáre nuda humo cubábat : brevíque degustáto somno, mox novas in preces ánimum erigébat. Eo témpore sacras excúbias agens, multas daemonum infestatiónes tulit, multósque ex eis Christi virtúte triúmphos reportávit. Nihil unquam a Deo pétiit, quod pro votis non sit adéptus. Singulári erga Deíparam Vírginem devotiónis afféctu ducebátur; cujus sibi, ac univérso Praedicatórum Ordini impénsum patrocínium, frequéntibus miráculis comprobávit.

MENSE NOVEMBRI.

Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 12.

Lectio iij.

IMMINENTEM óbitus diem beátus Pater Domínicus divína revelatióne cognóvit : ut extrémae voluntátis testaméntum, legáta fíliis caritáte, humilitáte, ac voluntária paupertáte, cónderet. Huic étenim lárgiter flenti, et caeléstium bonórum desidério aestuánti, elegántis speciéi júvenis ástitit, in haec verba : Veni dilécte, veni, et in vera gáudia ingrédere. O suávem, et omni caritátis dulcédine plenam vocem, qua non ad vana, sed ad vera sempitérnaque gáudia invitátur! O vere felícem hóminem, qui accítus

non pétiit indúcias, quasi júdicem reformídans; nec veníre jussus ad cenam, moras excusatiónibus néxuit : sed praecínctos habens lumbos, et lucérnas ardéntes in mánibus, pulsánti incunctánter apéruit; venientíque Dómino laetus óbviam properávit.

OFFICIUM

S. THOMAE AQUINATIS

in quartis Feriis per annum.

Officium fiat de Comm. Conf. praeter hic posita.

Ad Magnif. Aña. **O Thoma laus et glória Praedicatórum Ordinis, nos transfer ad caeléstia, proféssor sacri Núminis.**

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Thomae Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quaesumus, et quae dócuit, intelléctu conspícere, et quae egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Ad Benedictus, Aña. **Collaudétur Christus Rex glóriae, qui per Thomam lumen Ecclésiae mundum replet doctrína grátiae.**

Hymnus. **Iste Conféssor Dómini sacrátus,**

Sóbrius, castus. etc. pag. **l.**

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Regem Confessórum.** pag **lxj.**

Super Psalm. Aña. **Iste Sanctus.** ibidem.

℣. et ℟℟. ex iij. Nocturno.

Te Deum. dicitur, nisi infra Septuagesimam.

Pro tertia Lectione dicatur singulis mensibus una ex his ordine infra posito notatis.

MENSE JUNIO.

Lectio iij.

NULLUS enarráre sufficeret, quot sanctíssimus Thomas theologórum praecóniis celebrétur : quantúmque ejus illibátae doctrínae a summis Pontifícibus fúerit acclamátum. Innocéntius Sextus : Hujus Doctóris, inquit, doctrína prae céteris, excépta canónica, habet proprietátem verbórum, modum dicendórum, veritátem sententiárum : ita ut nunquam, qui eam tenúerit, inveniátur a veritátis trámite deviásse, et qui eam impugnáverit, semper fúerit de veritáte suspéctus. Urbánus Quintus ad Tolosánam académiam : Vólumus, ait, et tenóre praeséntium vobis injúngimus, ut beáti Thomae doctrínam, tamquam verídicam et cathólicam, sectémini : eámque studeátis totis víribus ampliáre.

MENSE JULIO.

Lectio iij.

PIUS Quintus : Factum est, inquit, omnipoténtis Dei providéntia, ut angélici

Doctóris vi et veritáte doctrínae, qua apostólicam Ecclésiam infinítis confutátis erróribus illustrávit, ex eo témpore quo caeléstibus cívibus adscríptus fuit, multae, quae deínceps exórtae sunt haereses, confúsae et convíctae dissipaséntur. Quod et ántea, et líquido nuper in sacris Tridentíni concílii decrétis appáruit. Clemens Octávus ad Neapolitános : Pie, ait, prudentérque cogitátis de novo civitáti patróno adsciscéndo, cive vestro, divínae voluntátis angélico intérprete, vitae sanctitáte et miráculis claro, Thoma Aquináte. Hic síquidem honor ejus virtútibus, cum admirábili doctrína conjúnctis, jure óptimo debétur. Ac doctrínae quidem testis est ingens librórum númerus, quos ille brevíssimo témpore in omni fere disciplinárum génere, singulári órdine, ac mira perspicuitáte, sine ullo prorsus erróre conscrípsit.

MENSE AUGUSTO.

Lectio iij.

PAULUS Quintus : Splendidíssimi, inquit, cathólicae fídei athlétae, beáti Thomae Aquinátis, cujus scriptórum clypeo mílitans Ecclésia haereticórum tela felíciter elúdit, honórem et veneratiónem in dies magis magísque augéri, plúrimum in Dómino gaudémus. Et Leo Décimus tértius omnes suórum Praedecessórum laudes una compléctens et praetergrédiens, de ipso haec habet : Ratiónem, ut par est, a fide appríme distínguens, utrámque tamen amíce consócians, utriúsque tum jura conservávit, tum dignitáti consúluit, ita quidem ut rátio ad humánum fastígium Thomae pennis evécta jam fere néqueat sublímius assúrgere; neque fides a ratióne fere possit plura aut validióra adjuménta praestolári, quam quae jam est per Thomam consecúta. Et íterum sanctum Thomam in váriis scientiárum stúdiis, tamquam exémplar cathólicis homínibus propónens, atque patrónum, ait : Praeclára lúmina ánimi et ingénii, quibus ad imitatiónem sui jure vocet álios, in eo sunt ómnia : doctrína ubérrima, incorrúpta, apte dispósita : obséquium fídei, et cum veritátibus divínitus tráditis mira consénsio : intégritas vitae cum splendóre virtútum maximárum.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectio iij.

DOCTORE Angélico inter ampléxus et lácrymas monachórum Cisterciénsium Fossae novae e vivis subláto, sacrum ejus corpus ibídem cónditum est. Sed mónachis de tanto thesáuro pie sollícitis, saepius subínde, nunquam vero sine miráculis, loco mutátum.

Septem enim post ménsibus, Prióris jussu, clam sepúlcro subdúctum, dum sequénti et intempésta nocte (Superióre a divo Thoma per sómnium dúrius objurgáto) clam restitúitur, ad caeléstis odóris e sacris relíquiis late manántis fragrántiam excitátis mónachis, et ad ecclésiam confluéntibus, fraus detécta prodígio est, aucta sacri pígnoris relígio. Unde septem post annos decentiórem in locum arcámque marmóream solémni ritu translátum, íntegrum adhuc, integríssque véstibus, suavissimúmque spirans odórem, étiam post quatuórdecim annos repértum est; hábitus licet plenióris esset, dum víveret, locóque humidióri fuísset repósitum.

MENSE OCTOBRI.

Lectio iij.

SED cum septuagínta quinque annis a sancti Thomae óbitu, sacrum ejus corpus in arcem cómitis Fundénsis delátum esset, ipso sancto Doctóre matrem cómitis nec semel increpánte, quod nisi apud fratres suos libénter non quiésceret; fratréque cómitis ex equo terrae letáliter allíso, et facto de restituéndis relíquiis voto, repénte sanáto, comes graviórem Dei iram pertiméscens, pretiósum pignus Cisterciénsibus mónachis, et tandem Frátribus Praedicatóribus Fundénsibus consignávit. Suis Sanctus ipse relíquiis saepius fecit fidem. De iis enim, dum adhuc in arce servaréntur, dubitántibus Epíscopo et cómitis Fundénsis matre, palam ab iísdem visus est in hábitu Ordinis e lóculo súrgere, et cum aliquándiu tácitus coram deambulásset, eódem residére : redditóque Ordini córpore, Fratri Raymúndo Fundis ad ejus sepúlcrum oránti appárens, ibídem corpus suum esse contestátus est.

MENSE NOVEMBRI.

Lectio iij.

SACRI depósiti jactúram aegre tulére Cisterciénses, de relíquiis sibi a Frátribus Praedicatóribus ablátis apud Urbánum Quintum gráviter conquésti; sed frustra, ut injúria. Placátus enim derepénte, nec sine miráculo, summus Póntifex, ipso festo Córporis Christi, cujus Offícium a sancto Thoma éditum audíerat, Ordini Praedicatórum, ejúsque Generáli Magístro, sancti Doctóris corpus, ejúsque praetérea caput, quod Cisterciénses in castro Pipérni seposúerant, gratulánte sacro Cardinálium collégio, perpétua concessióne donávit. Tolósam ejúsdem auctoritáte et grátia, ad convéntum Ordinis transmíssum, haud fácile dictu, quanta pompa a Tolosátibus

excéptum est. Procéssit óbviam ad plura milliária Ludovícus dux Andegavénsis, Cároli Quinti regis christianíssimi frater, cum multis áliis Ecclésiae regníque princípibus, universóque urbis clero et magistrátu : pópulus supra centum quinquagínta míllia effúsus, faces ad decem et ámplius míllia accénsae : miraculórum dénique glória, et sanitátum grátiis cumuláta laetítia.

OFFICIUM
CORPORIS CHRISTI
in v. Feriis per Annum.

Feria quarta in Vesperis, Añae et Psalmi feriales.

Capitulum. **Dóminus Jesus.**

Hymnus. **Pange lingua gloriósi.** ut in festo principali.

℣. **Panem de caelo praestitísti eis.** ℟. **Omne delectaméntum in se habéntem.**

Ad Magnificat, Aña. **Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit timéntibus se.**

Oratio. **Deus, qui nobis,** ut in festo.

In Completorio ad Nunc dimittis, Aña. **Salva nos.**

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Christum, panem Angelórum et hóminum, * Veníte adorémus.**

Hymnus. **Sacris solémniis.** ut in festo.

Aña super Psalm. **Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suae témpore.** Psalmi ut in festo.

℣. **Panem caeli dedit eis.** ℟. **Panem Angelórum manducávit homo.**

In Nocturno duae primae Lectiones erunt de Historia sacrae Scripturae currentis Feriae. Tertia de Sermonibus inferius positis. Responsoria iij. Nocturni.

Te Deum. dicitur, nisi infra Septuag.

Ante Laudes, ℣. **Comédi favum cum melle meo.** ℟. **Bibi vinum meum cum lacte meo.**

IN LAUDIBUS.

Super Psalm. Aña. **Sapiéntia aedificávit sibi domum : míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.** Psalm. **Dóminus regnávit.** cum ceteris, pag. **xj.**

Capitulum. **Dóminus.**

Hymnus. **Verbum supérnum pródiens.** ut in festo.

℣. **Pósuit fines tuos pacem.** ℟. **Et ádipe fruménti sátiat te.**

Ad Benedictus, Aña. **Ego sum panis vivus, qui de caelo descéndi : qui mandúcat ex hoc pane, vivet in aetérnum.**

Oratio. **Deus, qui nobis.** etc. ut in festo.

Ad Horas diei, omnia sicut in eodem festo, excepto quod ℟℟. extra Temp. Pasch. non dic. cum **Allelúia.** Et hoc Offic. similiter in Nona terminabitur.

Pro tertia Lectione dicatur singulis mensibus una ex his sequentibus suo ordine notatis.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia* 60. *ad pop. Antioch.

Lectio iij.

UNICUIQUE fidélium. quae est 3. pro Feria ij. infra Oct. Corp. Christi.

MENSE JULIO.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epísc. et Márt. ad Caecílium.

Lib.* 2. *Epist.* 3. *sub init.

Lectio iij.

IN sacerdóte Melchísedech. quae est 3. pro Fer. iij. infra Oct. Corp. Christi.

MENSE AUGUSTO.

Ex Libro S. Ambrósii Epísc. de Sacraméntis.

***Lib.* 4. *cap.* 4.**

Lectio iij.

AUCTOR Sacramentórum. quae est 3. pro Fer. iv. infra Oct. Corp. Christi.

MENSE SEPTEMBRI.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract.* 26. *in Joann. post medium.

Lectio iij.

EXPONENS nobis Apóstolus. quae est 1. ij. Noct. in Oct. Corp. Christi.

MENSE OCTOBRI.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Tract.* 26. *in Joannem.

Lectio iij.

HUNC ítaque cibum. quae est 2. ij. Nocturni in Octava Corporis Christi.

MENSE NOVEMBRI.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract.* 26. *in Joannem.

Lectio iij.

QUAM multi de altári. quae est 3. iij. Noct. in Octava Corporis Christi.

Quando vero propter impedimentum aliquod, hoc Offic. de sanctissimo Sacramento intermittitur, nihilominus Mem. fiat de eo in Vesp. per Añam. **Memóriam fecit.** ℣. **Panem de caelo.** In Laud. per Añam. **Ego sum panis vivus.** ℣. **Pósuit fines.** nisi in temporibus signatis in Rubricis General. **§. xxxij. n. 7.**

Hoc Officium similiter in Nona terminatur.

OFFICIUM

S. VINCENTII FERRERII

CONFESSORIS

in secundis, vel sextis Feriis per annum.

OFFICIUM fiat de Communi Confess. sicut supra pro S. Thoma in Feria iv. notatum est. ℣. ante Lect.

secundum Ferias. ℞℞. vero semper ex iij. Nocturno de Comm. desumantur.

Ad Magnificat, Aña. **Adsit nobis propítius in hujus vitae véspere, ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.**

Oratio.

DEUS, qui Géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui praedicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : praesta quaesumus, ut quem ventúrum júdicem nuntiávit in terris, praemiatórem habére mereámur in caelis : Dóminum nostrum.

Ad Benedictus, Aña. **Pérvigil Christi núntius vocans ad lucis ópera, ad fruénda Vincéntius nos ducat vitae múnera.**

Reliqua omnia de Comm. Conf.

Pro iij. Lectione dicatur una ex sequentibus suo ordine pro quolibet mense notatis.

MENSE JUNIO.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iij.

CUM in gravíssimum, ac pene desperátum morbum Avenióne incidísset beátus Vincéntius, insígni miráculo integérrimae sanitáti a Christo restitútus est. A quo conféstim mandátum accépit, ut per divérsas mundi regiónes, verbum Dei omni stúdio praedicáret; jamque imminéntem saeculi finem, et extrémum judícii diem nuntiáret. Labóres ejus apostólicos tanta Deus benedictióne cumulávit, ut supra centum perditórum hóminum míllia ad poeniténtiam, vigínti quinque míllia Judaeórum ad Christum, octo míllia Saracenórum ad fidem addúxerit. Hispánis, Aragóniis, Catalánis, Británnis, Gallis, et Italis Evangélium praedicávit. Nactus scílicet illud erat, prae céteris, Spíritus sancti donum, ut vernácula gentis suae lingua usus, a díssonis natiónibus intelligerétur.

MENSE JULIO.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iij.

TANTA erat beáti Vincéntii fama virtútis, ut palam ab ómnibus, étiam dum víveret, véluti Sanctus haberétur. Quocúmque ad munus apostólicum obeúndum pérgeret, óbviam ire solébat pópulus, suámque públicis significatiónibus veneratiónem et observántiam profitéri. Hos tamen vir Dei sibi delátos honóres, summa ánimi modéstia et humilitáte respuébat. Apud reges ac príncipes plúrima auctoritáte váluit, quam ei non favor, aut grátia, sed apostólica plane libértas conciliávit. Eórum vítia infrácta ánimi fortitúdine coárguit, temerários ausus représsit, implacábiles discórdias exstínxit. Deléctus cum áliis judex árbiter,

apud Caspénse óppidum, regnum Aragóniae Ferdinándo infánti Castéllae adjudicávit.

MENSE AUGUSTO.

Ex Bulla Canonizationis.

Lectio iij.

PERPETUAM toto vitae témpore poeniténtiam egit beátus Vincéntius, ex quo Praedicatórum Ordini nomen dedit. Cilícium ad nudam carnem contínuo gestávit, corpus duro flagéllo síngulis pene diébus edómuit; ultra stata Ordinis jejúnia, semel in die quovis témpore comédit; super stramínibus, ac saepius ad durum lápidem inclinátus brevem somnum cepit. Matutínas preces vigíliis, ac privátis oratiónibus praeoccupáre sólitus erat, ac ultra sólitum Offícium divínum, Psaltérium frequénter recitábat. Tanta fuit ejus honéstas ac modéstia, ut non corpus modo, sed nec pedes nudos per plúrimos annos aspéxerit. Hoc vero prae céteris mirándum, quod annórum ferme quadragínta spátio, quibus apostólicum munus óbiit, ab institúta semel vitae ratióne nusquam defléxerit.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectio iij.

SPIRITU prophético illustrátus beátus Vincéntius, futúra multa, de extrémo praesértim judício, praedíxit. Callísto Tértio, a quo caelites inter adscríptus est, Pontificátum diu ántea nuntiávit. Patris ac matris óbitum, qua hora cecidérunt, divína revelatióne cognóvit, longo licet locórum tractu ab eis díssitus esset. Secrétas córdium cogitatiónes detéxit. Plúrium post tránsitum animárum statum perspéctum hábuit : eásque fusis ad Deum précibus, e purgatórii flammis liberávit. Insequéntem numerósam duórum míllium hóminum multitúdinem, post ministrátum evangélicum panem, caelésti miráculo temporáliter pavit, multiplicáta vini ac panis annóna. Ea vero inter concionándum virtúte pollébat, ut hostes fídei vel invíti, secretióribus cordis mótibus ad audiéntiam traheréntur.

MENSE OCTOBRI.

Lectio iij.

PAUPERTATEM evangélicam ádeo cóluit, ut omni prorsus dimíssa supelléctili, nihil ad usum per dura ac longa itínera deférret, vilissimísque dumtáxat véstibus uterétur. Eum saepius in oratióne secréto pernoctántem plúrimi observárunt, caelésti, ut créditur, lúmine circumfúsum : quo eum Deus céteris manifestábat, qui sese tanto stúdio ómnium óculis subducébat. Mirum quam frequens, quam multus ad eum undequáque confluéntium hómi-

num númerus, ad vitae instituéndae, et juxta evangélicam normam efformándae consília peténda : quibus ipse conferéndis semper praesto fuit. Ejus praesértim salutáribus mónitis regebántur Castéllae et Aragónum reges, Británniae duces : nihílque magni moménti molíri solébant, nisi collátis cum ipso consíliis.

MENSE NOVEMBRI.

Lectio iij.

NON diu a sanctíssimi viri óbitu, de solémni ipsíus canonizatióne actum est. Causam in primis urgére coepérunt Joánnes ac Petrus Británniae duces, coram summis Pontifícibus Martíno Quinto, Eugénio Quarto, et Nicoláo Quinto. Idem subínde rogárunt Joánnes Castéllae, et Alphónsus Aragónum reges. Rem tandem Callístus Tértius anno Pontificátus primo exsecútus est : eúmque sacris fastis adscrípsit. At cum praematúra morte eréptus diplóma pontifícium non dedísset, hoc Pius Secúndus, succéssor ejus, ultro concéssit. In quo istud observatióne digníssimum occúrrit : tot scílicet virum Dei patrásse mirácula, ut Apostólicis lítteris, ne modum excéderent, recenséri non potúerint. Mórtuos quadragínta, partim dum víveret, partim postquam e vivis excéssit, suscitásse perhibétur.

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES.

Aña. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

OMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 31.

BEATI quorum remíssae sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in aerúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quae circúmdedit me : * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Laetámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttae tuae infíxae sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie irae tuae : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meae supergréssae sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátae sunt super me.

Putruérunt et corrúptae sunt cicatríces meae, * a fácie insipiéntiae meae.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die constristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quaerébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meae.

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et laetítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi laetítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meae : * et

exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiae, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

DOMINE exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut foenum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhaesit os meum carni meae.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie irae et indignatiónis tuae: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut foenum árui.

Tu autem Dómine in aetérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terrae ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terrae glóriam tuam.

Quia aedificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur haec in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de caelo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suae : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt caeli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in saeculum dirigétur.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuae intendéntes, * in vocem deprecatiónis meae.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

DOMINE exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos saeculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in aequitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Aña. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Psalmus dicendus ante Litanias.

Psalmus 69.

DEUS in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quaerunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur in te omnes qui quaerunt te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri.

INCIPIUNT LITANIAE.

KYRIE eléison. ℟. Kyrie eléison.
Christe eléison. ℟. Christe eléison.
Kyrie eléison. ℟. Kyrie eléison.
Christe audi nos. ℟. Christe exáudi nos.
Pater de caelis Deus, miserére nobis. Repetatur a Choro : Pater de caelis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis. ℟. Fili Redémptor.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis. ℟. Spíritus sancte.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis. ℟. Sancta Trínitas.
Sancta María. ℟. Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchae et Prophétae, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomaee, ora.
Sancte Matthaee, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddaee, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Cornéli, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Mauríti cum sóciis tuis, ora.
Sancte Januári cum sóciis tuis, ora.
Sancti Fabiáne, et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Cosma, et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Joánnes cum sóciis tuis, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Pie, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Hyacínthe, ora.
Sancte Raymúnde, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Martha, ora.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucía, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Caecília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Margaríta, ora.
Sancta Ursula cum sodálibus tuis, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Rosa, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Catharína, ora.
Omnes sanctae Vírgines et Víduae, oráte.
Omnes Sancti, oráte.

Propítius esto. ℟. Parce nobis Dómine.
Propítius esto. ℟. Exáudi nos Dómine.
A damnatióne perpétua. ℟. Líbera nos Dómine.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, líbera.
Ab infestatiónibus daemonum, líbera.
Ab omni immundítia mentis et córporis, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
Ab immúndis cogitatiónibus, líbera.
A caecitáte cordis, líbera.
A fúlgure, et tempestáte, líbera.
A peste, fame, et bello, líbera.
A flagéllo terraemótus, líbera.
Ab omni malo, líbera.
Per mystérium sanctae incarnatiónis tuae, líbera.
Per passiónem, et crucem tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam sancti Spíritus Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres. ℟. Te rogámus, audi nos.
Ut pacem nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut misericórdia, et píetas tua nos custódiat, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum, et omnes gradus Ecclésiae in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut Epíscopos et Praelátos nostros, et cunctas congregatiónes illis commíssas in tuo sancto servítio conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctae Ecclésiae humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus nostris pacem, et veram concórdiam, atque victóriam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cunctum pópulum christiánum pretióso sánguine tuo redémptum conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, et paréntum nostrórum ab aetérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terrae dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut óculos misericórdiae tuae super nos redúcere dignéris, te rogámus.
Ut obséquium servitútis nostrae rationábile fácias, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad caeléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut misérias páuperum et captivórum intuéri, et releváre dignéris, te rogámus.

Ut loca nostra, et omnes habitántes in eis visitáre, et consolári dignéris, te rogámus.

Ut civitátem istam, et omnem pópulum ejus protégere, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes fidéles navigántes et itinerántes ad portum salútis perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut reguláribus disciplínis nos instrúere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem aetérnam dones, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Miserére nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Sapiéntiam sanctórum narrent pópuli. ℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia.

℣. Memor esto congregatiónis tuae. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Salvos fac servos tuos, et ancíllas tuas. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátae Maríae semper vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut ad meliórem vitam, Sanctórum tuórum Ordinis nostri exémpla nos próvocent; quátenus quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur.

INEFFABILEM misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

PRAETENDE Dómine fámulis et famulábus tuis déxteram caeléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quae digne póstulant, assequántur.

ECCLESIAE tuae, quaesumus Dómine, preces placátus admítte: ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Christum Dóminum nostrum.

Quando praedictae Litaniae sint dicendae, vide in Rubricis §. xxxviij.

LITANIAE B. MARIAE.

KYRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de caelis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínae grátiae, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo praedicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiae, ora.
Sedes sapiéntiae, ora.
Causa nostrae laetítiae, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Foederis arca, ora.
Jánua caeli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.

Regína sine labe originali concépta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

GRATIAM tuam, quaesumus Dómine, méntibus nostris infúnde : ut qui Angelo nuntiánte Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus, et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum.

PROSA B. M. V.

diebus Sabbatis post Litanias B. M. V. dicenda.

Invioláta, intácta, et casta es, María,
Quae es efféćta fúlgida caeli porta.
O Mater alma Christi caríssima,
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint et córpora,
Te nunc flágitant devóta corda et ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis concédas véniam per saecula,
O benígna, quae sola invioláta permansísti.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Oratio

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátae Maríae semper vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros. Per Christum Dóminum nostrum.

LITANIAE
DE SANCTISSIMO NOMINE JESU.

KYRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Jesu audi nos.
Jesu exáudi nos.
Pater de caelis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Jesu Fili Dei vivi, miserére.
Jesu splendor Patris, miserére.
Jesu candor lucis aetérnae, miserére nobis.
Jesu rex glóriae, miserére.
Jesu sol justítiae, miserére.
Jesu fili Maríae Vírginis, miserére nobis.
Jesu admirábilis, miserére.
Jesu Deus fortis, miserére.
Jesu Pater futúri saeculi, miserére nobis.
Jesu magni consílii Angele, miserére nobis.

Jesu potentíssime, miserére.
Jesu obedientíssime, miserére.
Jesu patientíssime, miserére.
Jesu mitis et húmilis corde, miserére nobis.
Jesu amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu amátor noster, miserére.
Jesu Deus pacis, miserére.
Jesu auctor vitae, miserére.
Jesu exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu Deus noster, miserére.
Jesu refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu Pater páuperum, miserére nobis.
Jesu thesáurus fidélium, miserére nobis.
Jesu bone Pastor, miserére.
Jesu lux vera, miserére.
Jesu sapiéntia aetérna, miserére nobis.
Jesu bónitas infiníta, miserére.
Jesu via et vita nostra, miserére nobis.
Jesu gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu doctor Evangelistárum, miserére nobis.
Jesu fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu coróna Sanctórum ómnium, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis Jesu.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in saeculum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

DEUS, qui gloriosíssimum Nomen Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri, fecísti fidélibus tuis summo suavitátis afféctu amábile, et malígnis spirítibus treméndum atque terríbile : concéde propítius, ut omnes qui hoc Nomen Jesu devóte venerántur in terris, sanctae consolatiónis dulcédinem in praesénti percípiant; et in futúro gáudium exsultatiónis, et interminábilis beatitúdinis obtíneant in caelis. Per eúmdem Christum.

FORMULA ABSOLUT.

observanda communiter in Confessione sacramentali.

SI tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, a quo possim te absólvere : ego absólvo te, et restítuo te sanctis Sacraméntis Ecclésiae, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua : líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam aetérnam. Amen.

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, per suam piíssimam misericórdiam te absólvat, et auctoritáte ipsíus, qua fungor, ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis, ut sis absolútus hic, et ante tribúnal ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, habeásque vitam aetérnam, et vivas in saecula saeculórum. In nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus sancti. ✠ Amen.

PASSIO Dómini nostri Jesu Christi, et mérita beátae Maríae semper vírginis, et beáti Domínici Patris nostri, et ómnium Sanctórum, et quidquid boni féceris, et inténdis fácere, aut mala quae sústines, et sustinébis, sint tibi in remissiónem peccatórum, in augméntum grátiae, et praemium vitae aetérnae. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

IN RECONCILIATIONE,

et in casu mortis repentinae, vel alias imminentis.

SI tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, a quo possim te absólvere : ego absólvo te. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

ITEM ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

TEMPORE JUBILAEI,

aut similium gratiarum.

SI tenéris áliquo vínculo, (vel alíquibus vínculis) excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, a quibus ego possim te absólvere : auctoritáte mihi commíssa, et tibi concéssa a sanctíssimo Dómino nostro Papa, (vel ab N.) ego absólvo te, et restítuo te sanctis Sacraméntis Ecclésiae, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

MISEREATUR tui. etc. Dóminus noster Jesus Christus. etc. ut supra.

Admonitio.

AT si de excommunicatione Confessarius sit certus, et facultatem super ea obtinuerit, post praemittenda, dicat sic : **Absólvo te a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti** propter talem, vel talem causam, etc. Deinde a peccatis absolvat, ut supra.

FORMA

Absolutionis generalis, quae fit in solemnitatibus magnis, et Capitulis.

Dicto **Confíteor.** et **Misereátur.** surgat Prior, et dicat :

SI tenémini áliquo vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum se exténdunt grátiae et privilégia Ordini nostro indúlta, mihi commíssa, et vobis concéssa, ego absólvo vos, et restítuo vos sacrosánctis Sacraméntis Ecclésiae, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

EADEM auctoritáte ego dispénso vobíscum super irregularitáte, sive irregularitátibus, si quam, vel si quas contraxístis, et habílito vos executióni Ordinum, et officiórum vestrórum.

ITEM eádem auctoritáte absólvo vos ab omni transgressióne Régulae, et Constitutiónum, et admonitiónum majórum vestrórum, et ab omni poeniténtia oblíta et negléćta, et máxime a poena, quae debétur propter fractiónem siléntii inter duo Capítula, *Si fuerit Prior Provincialis, vel ejus Vicarius, vel ab eo habuerit specialem commissionem, addat :* (et in mensa) et ab ómnibus áliis, de quibus consuévit fíeri absolútio in consimílibus solemnitátibus, *vel* Capítulis : ut sitis absolúti hic et ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, habeatísque vitam aetérnam, et vivátis in saecula saeculórum. Amen.

Postea poenitentiam injungat ad libitum suum.

ABSOLUTIO,

seu Indulgentiae impartiendae Confratribus Rosarii in articulo mortis.

Dicto Confíteor. *Pater spiritualis dicat :* Misereátur. *etc.* Indulgéntiam. *etc.*

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et remíttat tibi ómnia peccáta, quaecúmque et quomodocúmque in toto vitae decúrsu commisísti; de quibus corde contrítus, et ore conféssus es, restítuens tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et per Indulgéntiam plenáriam a summis Pontifícibus Innocéntio Octávo, et Pio Quinto confrátribus sanctíssimi Rosárii in artículo mortis constitútis concéssam, líberet te a praeséntis ac futúrae vitae poenis, dignétur purgatórii cruciátus remíttere, portas ínferi cláudere, Paradísi jánuam aperíre, teque ad gáudia sempitérna perdúcere, per sacratíssima suae vitae, passiónis, et glorificatiónis mystéria sanctíssimo Rosário comprehénsa. Qui cum Patre et Spíritu sancto Deus unus vivit et regnat in saecula saeculórum. Amen.

BENEDICTIONES

variae, quae semper cum stola dici debent a Sacerdote, excepta benedictione itinerantium.

Benedictiones autem hic non positae, in Missali requirantur.

BENEDICTIO

ad quaecumque volueris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

BENE ✠ DIC Dómine creatúram istam N. ut sit remédium salutáre géneri humáno : et praesta per invocatiónem tui sancti nóminis, ut quicúmque ea usi fúerint, córporis sanitátem, et ánimae tutélam accípiant. Per Christum.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO

Vestimentorum Fratrum, et Sororum.

℣. Adjutórium nostrum. etc.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégimen nostrae mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsae largitátis tuae abundántiam, ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocéntiae et humilitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris, ut, qui hoc usus fúerit, te indúere mereátur, Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

Rosariorum.

℣. Adjutórium nostrum. etc.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

OMNIPOTENS et misé- ricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de caelis in terram descéndere, et de beatíssimae Vírginis Maríae, Dóminae nostrae, útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos erípere de potestáte diáboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam, ut haec signa Rosárii, in honórem et laudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta, bene ✠ dícas, et sanctí ✠ fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus sancti, ut quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum ejúsdem sanctae Societátis institúta,

divína contemplándo mystéria, devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum, et indulgentiárum, quae eídem Societáti per sanctam sedem Apostólicam concéssa fuérunt; ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc saeculo liberétur; et in éxitu suo ab ipsa beatíssima Vírgine María Dei genitríce tibi plenus bonis opéribus praesentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

Candelarum Societatis Rosarii.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, lux vera, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum, effúnde per intercessiónem Vírginis Maríae matris tuae, et per quíndecim ejus Rosárii mystéria bene ✠ dictiónem tuam super hos céreos, et candélas, et sanctífica eas lúmine tuae grátiae : et concéde propítius, ut sicut haec lumināria, igne visíbili accénsa, noctúrnas depéllunt ténebras, ita corda nostra, invisíbili igne, ac Spíritus ✠ sancti splendóre illustráta, ómnium vitiórum caecitáte cáreant : ut puro mentis óculo cérnere semper possímus, quae tibi plácita sunt, et nostrae salúti utília : quátenus post hujus saeculi calíginósa discrímina, ad lucem indeficiéntem perveníre mereámur. Qui vivis.

Aspergantur aqua benedicta

BENEDICTIO

Rosarum.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DEUS creátor et conservátor géneris humáni, dator grátiae spirituális, et largítor aetérnae salútis, benedictióne tua sancta béne ✠ dic has rosas, quas pro grátiis tibi exsolvéndis, cum devotióne, ac veneratióne beátae sempérque vírginis Maríae Rosárii, hódie tibi praesentámus, et pétimus benedíci, et infúndi in eis per virtútem sanctae Cru ✠ cis benedictiónem caeléstem : ut qui eas ad odóris suavitátem, et repelléndas infirmitátes humáno úsui tribuísti, talem signáculo sanctae Cru ✠ cis benedictiónem accípiant, ut quibuscúmque in infirmitátibus appósitae fúerint, seu qui eas in dómibus suis portáverint, ab infirmitáte sanéntur; discédant diáboli, contremíscant, et fúgiant pávidi, cum suis minístris, de habitatiónibus illis, nec ámplius tibi ser-

viéntes inquietáre praesúmant. Per Christum.

Aspergántur aqua benedícta.

BENEDICTIO

Aquae cum Relíquiis S. Petri Mart. Ord. Praed.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DEUS, qui ad salútem humáni géneris, máxima quaeque sacraménta in aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic aquae, quod beáti Petri Mártyris tui virtúte consignámus, virtútem tuae bene ✠ dictiónis infúnde : ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, sit fidélibus tuis in remédium salutáre, daemones ab eis ejíciens, morbos ac infirmitátes córporis et ánimae repéllens : et praesta, ut quicúmque eam súmpserint, vel ea aspérsi fúerint, ab omni adversitáte ánimae et córporis liberéntur, et utriúsque hóminis recípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

IMMENSAM cleméntiam tuam, omnípotens aetérne Deus, humíliter implorámus : ut hos fidéles tuos, ad relíquias beáti Petri Mártyris devóte accedéntes, et ejus suffrágia postulántes, tua ineffábili virtúte bene ✠ dícere dignéris : ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui ab omni aegritúdine mentis et córporis liberáti, tuáque hic et ubíque misericórdia custodíti, et grátia salváti, post hujus quoque viae ac vitae cursum, ad aetérna mereántur gáudia perveníre. Per Christum. ℟. Amen.

BENEDICTIO

Olivarum, in festo S. Petri Martyris Ord. Praedic.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic olívas istas supplicatiónibus nostris: et infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctae Cru ✠ cis, et per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem caeléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti : talémque benedictiónem signáculo sanctae Cru ✠ cis accípiant, ut in quibuscúmque locis pósitae fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi, cum ómnibus minístris suis, de locis vel habitatiónibus illis: non ibi nóceant fúlmina, et tempestátes; non fructus terrae consúmat, aut depérdat ulla intempéries eleménti; nihílque inquiétet, aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis. ℟. Amen.

Aspergántur aqua benedícta.

BENEDICTIO

Palmarum, vel aliorum Ramorum in eodem festo.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic hos árborum ramos supplicatiónibus nostris : et infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctae Cru ✠ cis, et per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem caeléstem, qui triumphatúrus de hoste géneris humáni, per manus puerórum palmas, et árborum ramos in honórem tuum adhibéri voluísti : talémque benedictiónem signáculo sanctae Cru ✠ cis accípiant, ut in quibuscúmque locis áliquid ex eis pósitum fúerit, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, ac fúgiant, etc. ut supra.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

Cinguli S. Thomae Aquinatis Ord. Praed. pro conservanda castitate.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam cleméntiam tuam : ut sicut ministério Angelórum sanctum Thomam Aquinátem cíngulo castitátis cíngere, et a labe córporis ac ánimae praeserváre fecísti : ita ad honórem et glóriam ejus bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris cíngula ista : ut quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit, ac tenúerit, ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo, per manus sanctórum Angelórum, tibi digne praesentári mereátur : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas per.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

Orationum S. Vincentii Ferrerii Ord. Praedic.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris has oratiónes scriptas in tui Nóminis honórem, beátae Vírginis Maríae genitrícis tuae, ac beáti Vincéntii Confessóris tui : ut qui eis usi fúerint, vel in se portáverint, méritis et précibus ejúsdem beáti Vincéntii, salútem ánimae et córporis a te recípere mereántur : Qui vivis.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO AQUAE

S. Vincentii Ferrerii pro infirmis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in saeculum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus. etc.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

MAJESTATEM tuam, Dómine, súpplices exorámus, ut qui in desérto erémi petram benedixísti, ut bis a virga Móysi percússa, aquae ex ea largíssime egrederéntur, et géminam illam percussiónem sacraméntum passiónis, et duo ligna crucis significáre voluísti, tua quoque benignitáte et cleméntia, per ejúsdem sanctae crucis mystérium, aquam istam larga benedictióne sanctí ✠ fices, ut omnis infírmus qui de ea bíberit, vel ex ea aspérsus fúerit, séntiat statim salutárem tuae benedictiónis efféctum. Per Christum.

BENEDICO hanc aquam in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, qui hoc ad usum humánum gratum creávit eleméntum, ut sit sórdium lavácrum córporis et ánimae mira omnipoténtia elevátum; potum sitiéntibus tríbuat, refrigérium sit aestuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsi submersióne sacraméntum novae legis praesignávit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, apértis cataráctis caeli, plúere fecit eam quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus super terram, hanc aquam bene ✠ dícat et sanctí ✠ ficet, ut ad sui sancti Nóminis, et sancti Vincéntii invocatiónem aegrótum sanet, consólidet infírmum, dejéctum érigat, immúndum puríficet, ac petént̲i ab eo salútem poténter restítuat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

· Tangens Sacerdos vas aquae Reliquia vel imagine sancti Vincentii, dicat :

Orémus.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris, et eleménto huic aquae méritis sancti Vincéntii, cujus Relíquia (vel imágine) tángitur, virtúte tuae iterátae bene ✠ dictiónis infúnde, ut bibénti fiat potus ad salútem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Quatuor cruces in hac Oratione praesignatae fieri debent cum Reliquia vel imagine. Sacerdos dicat Antiphonam :

Adsit nobis propítius in hujus vitae véspere, ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni. etc.

Orémus.

DEUS, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui praedicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : praesta quaesumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, praemiatórem habére mereámur in caelis : Christum. etc.

Hac formula uti valent tantum Sacerdotes Ordinis Praedicatorum. S. R. C. 30. Jan. 1873. approb. a Pio PP. IX. Cum licentia Mag. Ord. possunt omnes Sacerdotes, ex nova concessione Apostolica.

BENEDICTIONES

Itinerantium.

FRATRES itinerare volentes accipiant benedictionem a Praelato, vel aliquo Sacerdote hoc modo.

Prostratis fratribus in modum veniae in choro, vel ante aliquod altare, vel ante Crucifixum in capitulo, qui daturus est benedictionem incipiat Psalm. **Levávi óculos.** pag. **102.** et qui astant prosequantur eum alternatim hoc modo, ut qui dat benedictionem, dicat unum Versum, et reliqui alium. Dicto autem **Glória. Kyrie eléison.** etc. **Pater noster.** subjungat Praelatus, vel Sacerdos : **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℣. Salvos fac servos tuos.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : et viam famulórum tuórum in salútis tuae prosperitáte dispóne; ut inter omnes viae, et vitae hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio. Per Dóminum.

Postmodum erectos aspergat aqua benedicta.

Circa venientes de via idem observetur, hoc excepto, quod pro eis dicatur Psalm. **Ad te levávi.** pag. **103.**

Oratio.

MISERERE, quaesumus Dómine, fámulis tuis : et quidquid in via eis subrípuit visus, vel audítus malae rei, aut otiósi sermónis, totum tua ineffábili cleméntia, et méritis beatíssimae Matris tuae Maríae, et sancti Patris nostri Domínici déleas, et abstérgas : Qui vivis.

ITINERARIUM.

In ipso itineris ingressu dicatur : **In viam pacis dírige nos Dómine.**

Canticum.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israël. pag. **124.**

Aña. **In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphaël comitétur**

nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Aña. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis : neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Aña. Dómine ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : cito antícipent nos misericórdiae tuae, quia páuperes facti sumus nimis.

Aña. Adjuva nos Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Aña. Sub tuum praesídium confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo benedícta.

Aña. Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes caelórum, laudáte Dóminum de caelis, et oráte pro nobis.

Aña. Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

Aña. Christi pia grátia Sanctos sublimávit, quos Patris Domínici Ordo propagávit : nos eórum méritis pétimus juvári, atque suis précibus Deo commendári.

Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

Aña. Lux aetérna lúceat eis Dómine, cum Sanctis tuis in aetérnum, quia pius es.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viae nostrae. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Post partum virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum. ℟. Sta coram summo Júdice pro tuo coetu páuperum.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

℣. Oráte pro nobis omnes Sancti Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. vel Dóminus vobíscum.

Orémus.

DEUS, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti : tríbue nobis, quaesumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum : ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad aetérnae salútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEUS, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldaeórum edúctum, per omnes suae peregrinatiónis vias illaesum custodísti : quaesumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris. Esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in aestu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte praesídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo téndimus próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : et viam famulórum tuórum in salútis tuae prosperitáte dispóne; ut inter omnes viae et vitae hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio.

DEUS, qui nos in tantis perículis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quae pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátae Maríae semper vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas; concéde propítius : ut a quibus tibi ministrántibus in caelo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum Ordinis nostri exémpla nos próvocent; quátenus quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur.

TRIBUE, quaesumus Dómine, omnes Sanctos tuos júgiter pro nobis oráre; et eos cleménter exaudíre dignéris.

ABSOLVE, quaesumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Dóminum.

℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini.

ORATIONES

faciendae in visitatione Infirmorum.

CUM fratres aliquam personam infirmam decumbentem visitaverint, et aliquam Orationem super eam facere voluerint, poterunt uti forma infrascripta, videlicet : Primo intrantes domum, vel cameram infirmi, dicant :

℣. **Pax huic dómui.** ℟. **Et ómnibus habitántibus in ea.**

Et accedentes ad lectulum infirmi, eum dulciter salutent, ad patientiam hortantes, et aliqua verba sancta pro ipsius exhortatione et consolatione dicentes. Et quia infirmitas corporalis frequentius evenit propter infirmitatem spiritualem : hortentur eum, ut si cito velit sanari ab infirmitate, etiamsi infirmitas non sit multum gravis, integram et veram confessionem faciat de omnibus peccatis suis. Postmodum alter ex fratribus, qui major fuerit, et Sacerdos, dicat : **Caríssime, si Dóminus tibi praestáre dignábitur sanitátem, nonne propónis de cétero pro víribus, et a peccátis cavére, et ejus mandáta serváre?**

Quo promittente, dicat Sacerdos ℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.** ℟. **Qui fecit caelum et terram.**

℣. **Dóminus vobíscum.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

INTROEAT, quaesumus Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostrae humilitátis ingréssu aetérna felícitas, divína prospéritas, seréna laetítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna. Effúgiat ex hoc loco accéssus daemonum, adsint Angeli pacis : domúmque hanc déserat, et effúgiat discórdia. Magnífica Dómine super nos nomen sanctum tuum, béne ✠ dic conversatióni nostrae, sanctífica nostrae humilitátis ingréssum : qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu sancto in saecula saeculórum. Amen.

Psalm. **Dómine ne in furóre.** pag. 4.

℣. **Dóminus vobíscum.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

℟. **Glória tibi Dómine.**

Dum Sacerdos dicit : **Sequéntia sancti.** etc. signum crucis faciat super se in fronte, super os, et super pectus, et similiter super infirmum, maxime si fuerit masculus : si vero femina fuerit, dum Sacerdos se signat, per semetipsam in locis praedictis se signet. Hoc idem in sequentibus Evangeliis observetur.

Cap. 8.

IN illo témpore : Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum centú-

rio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait : Dómine non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic, Vade, et vadit : et álii, Veni, et venit : et servo meo, Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte, et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno caelórum : fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres : ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni : Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIRTUTUM caeléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem praecépti tui potestáte depéllis : adésto propítius huic fámulo tuo, (vel fámulae tuae) ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Dóminum. ℟. Amen.

Psalm. Exáudiat. pag. 15.

Aña. Média vita in morte sumus : quem quaerimus adjutórem, nisi te Dómine? qui pro peccátis nostris juste irásceris : * Sancte Deus, sancte fortis, sancte et miséricors Salvátor, amárae morti ne tradas nos. ℣. Ne projícias nos in témpore senectútis : cum deféceril virtus nostra, ne derelínquas nos Dómine. Sancte Deus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. etc.

℣. Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum. ℟. Sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ómnia ossa mea.

℣. Post partum. etc.

℣. Angelis suis. etc.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. etc.

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi. etc.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui (vel fámulae tuae)

propítius réspice, atque ad protegéndum eum (eam) déxteram tuae majestátis exténde.

CONCEDE hunc fámulum tuum, (vel hanc fámulam tuam) quaesumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátae Maríae semper vírginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia.

DEUS qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas; concéde propítius : ut a quibus tibi ministrántibus in caelo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur.

CONCEDE, quaesumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

DEUS, qui factúrae tuae semper pio domináris afféctu : inclína aurem tuam supplicatiónibus nostris, et fámulum tuum (vel fámulam tuam) ex advérsa valetúdine córporis laborántem, placátus réspice, et vísita in salutári tuo, et caeléstis grátiae praesta ei medicínam. Per Dóminum. ℟. Amen.

Completa ultima Oratione, Sacerdos utramque manum ponat super caput infirmi, et dicat Orationem de beato Vincentio, qua utebatur sanctus Ludovicus Bertrandus.

SUPER aegros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríae Fílius, mundi salus et Dóminus, qui te traxit ad fidem cathólicam, te in ea consérvet, et beátum fáciat, et méritis beátae Vírginis Maríae, et beáti Domínici Patris nostri, et beáti Vincéntii, et ómnium Sanctórum, te ab hac infirmitáte liberáre dignétur.

Postea dicat : **Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem. In princípio erat Verbum, et Verbum erat.** etc. totum dicatur; vel Evangelium Marci. **Recumbéntibus.** etc.

Postea subjungat, dicens :

DOMINUS Jesus Christus apud te sit, ut te deféndat : intra te sit, ut te consérvet : ante te sit, ut te dedúcat : post te sit, ut te custódiat : super te sit, ut te bene ✠ dícat : qui cum Patre, et Spíritu sancto in unitáte perfécta vivit et regnat in saecula saeculórum. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Praedicta Oratio super Infirmos potest abbreviari ad libitum.

COMMENDATIO

Animae in transitu exsistentis.

Dum infirmus morti penitus appropinquaverit, Sacer-

dos cum stola legat Litanias cum Versibus, et Orat. seq.

KYRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de caelis Deus, miserére ei.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére ei.
Spíritus sancte Deus, miserére ei.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére ei.
Sancta María, ora pro eo.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte pro eo.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchae et Prophétae, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomaee, ora.
Sancte Matthaee, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddaee, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro eo.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Cornéli, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora pro eo.
Sancte Mauríti cum sóciis tuis, ora pro eo.
Sancte Januári cum sóciis tuis, ora pro eo.
Sancti Fabiáne, et Sebastiáne, oráte pro eo.
Sancti Cosma, et Damiáne, oráte pro eo.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Joánnes cum sóciis tuis, ora pro eo.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Pie, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Vincénti, ora.

Sancte Hyacínthe, ora.
Sancte Raymúnde, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte pro eo.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Martha, ora.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucía, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Caecília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Margaríta, ora.
Sancta Ursula cum sodálibus tuis, ora pro eo.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Rosa, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Catharína, ora.
Omnes sanctae Vírgines et Víduae, oráte pro eo.
Omnes Sancti, oráte pro eo.
Propítius esto : Líbera eum Dómine.
A damnatióne perpétua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab imminéntibus peccatórum suórum perículis, líbera.
Ab infestatiónibus daemonum, líbera.
Per mystérium sanctae incarnatiónis tuae, líbera.
Per passiónem et crucem tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam sancti Spíritus Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut iracúndiae tuae flagélla ab eo amóveas, te rogámus.
Ut ejus spíritum a loco angústiae líberes, te rogámus.
Ut eum in regióne vivórum aetérnis gáudiis confovéri júbeas, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce ei Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, líbera eum Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére ei Dómine.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Ista tria communiter dic. ab omnibus. Deinde in silentio dicant omnes, Pater noster. Quo dicto, dicat Sacerdos : Et ne nos. ℞. Sed líbera nos.

℣. Salvum fac servum tuum.
℞. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo. ℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi. etc.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, conservátor animárum, qui quos díligis córripis, et quos récipis, pie ad emendatiónem coérces : te invocámus Dómine, ut fámulo tuo, qui in córpore pátitur membrórum debilitátem, grátiam tuam conférre dignéris, ut in hora éxitus sui de córpore, absque mortális peccáti mácula, tibi datóri próprio per manus sanctórum Angelórum tuórum ejus ánima repraesentári mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

Postmodum, si adhuc vixerit, dicat sequentem commendationem, quae est secundum usum Romanae Ecclesiae.

PROFICISCERE ánima christiána de hoc mundo : in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu ✠ Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus ✠ sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum. ℟. Amen.

Orémus.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta poeniténtium deles, et praeteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem, deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiae membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuae sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum.

COMMENDO te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut cum humanitátis

débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terrae formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimae tuae de córpore spléndidus Angelórum coetus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátae quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te, comitántibus Angelis, contremíscat, atque in aetérnae noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur, et erubéscant omnes tartáreae legiónes, et minístri sátanae iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab aetérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amoena viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et praesens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínae dulcédine potiáris in saecula saeculórum. ℟. Amen.

Oratio.

SUSCIPE Dómine servum tuum in loco sperándae sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis poenárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldaeórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahae. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíae. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére caeléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus praeter te, et non est secúndum ópera tua. Laetífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit : sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELICTA juventútis, et ignorántias ejus, quaesumus, ne memíneris Dómine : sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuae. Aperiántur ei caeli, collaeténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiae caeléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem caeléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni caelé-

stis tráditae sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta caeléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc saeculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni caeléstis : praestánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat. etc.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet : Confitémini Dómino. pag. 92. et totus Psalm. Beáti immaculáti. per Horas distributus.

SUFFRAGIA

egressa anima dicenda.

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini : * Suscipiéntes ánimam ejus, Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahae Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem aetérnam dona ei Dómine : et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Postea Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem aetérnam dona ei Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus saeculo, tibi vivat : et quae per fragilitátem humánae conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimae pietátis abstérge. Per Christum.

OFFIC. DEFUNCTORUM.

QUALIBET Septimana per totum annum, duabus tantum exceptis, Paschae videlicet, et Pentecostes, omnes et singuli, tam in choro, quam extra, semel in Septimana recitare debent Vigilias pro defunctis, Vesp. scilicet, et Matut. cum novem Lectionibus. Quod si Anniversarium quodcumque Ordinis evenerit, vel pro praesenti defuncto, vel qualibet alia causa, infra Hebdomadam quocumque die fuerint praedictae Vigiliae recitandae, eaedem

pro supradicta obligatione sufficiant : neque fratres ad alias illa Hebdomada teneantur. In Hebdomada tamen Commem. omnium Defunctorum, ij. Novembris, tenentur fratres praeter Offic. diei Animarum, ad easdem Vigilias persolvendas. Et notandum, quod Anniversarium quodlibet eo die, quo positum est in Breviario, debet celebrari : nisi in illo die occurrerit Dominica, aut festum de praecepto, vel Totum Duplex, quod ceteris ejusdem ritus in concomitantia sit praeponendum, aut Feria iv. Cinerum : quo in casu Anniversarium transfertur in sequentem diem similiter non impeditam.

AD VESPERAS.

Absque **Pater noster.** absolute inchoëtur

Psalmus 114.

ILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meae.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum et Canticorum dicatur **Réquiem aetérnam dona eis Dómine : * et lux perpétua lúceat eis.**

Aña. **Placébo Dómino in regióne vivórum.**

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttae poténtis acútae, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : * habitávi cum habitántibus Cedar : multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. **Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est.**

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit caelum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Aña. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuae intendéntes, * in vocem deprecatiónis meae.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. Si iniquitátes observáveris Dómine : Dómine quis sustinébit?

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terrae : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in saeculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. **Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.**

Ad Magnificat, Aña. **Audívi vocem de caelo dicéntem mihi : Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.**

Finita Aña, dicatur **Pater noster.** secreto, et mox alte

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit caelum et terram, mare, et ómnia, quae in eis sunt.

Qui custódit veritátem in saeculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat caecos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in saecula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem aetérnam. etc.

Postea ℣. **A porta ínferi.** ℟. **Erue Dómine ánimas eórum.**

Dóminus vobíscum.

Orationes vero hoc ordine dicentur. Si fiant Vigiliae pro aliquo Episcopo, vel Sacerdote, dicatur prima Oratio, **Deus, qui inter apostólicos.** Si pro quocumque alio viro, **Inclína.** Si pro femina, **Quaesumus Dómine.** Si fiat Officium ordinarium pro fratribus, et familiaribus, et benefactoribus, **Deus véniae largítor.** et secunda erit, **Deus, qui nos patrem et matrem.** tertia, **Fidélium Deus.**

In omni Anniversario : prima, **Deus indulgentiárum.** secunda, **Deus, véniae.** tertia, **Fidélium Deus.** Si simul eveniat Obitus, et Anniversarium, dimittatur Oratio, **Deus, véniae.** et prima dicatur pro praesenti Defuncto, secunda de Anniversario, tertia non mutetur. Fiant etiam prostrationes, si eo die factae sunt in choro ad Horas canonicas.

Pro Episcopo, vel Sacerdote defuncto.

Oratio.

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum Pontificáli (vel **Sacerdotáli**) **fecísti dignitáte vigére; praesta quaesumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.**

Pro viro defuncto.

Oratio.

INCLINA Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui, quam de hoc saeculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas; et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro femina defuncta.

Oratio.

QUAESUMUS Dómine, pro tua pietáte miserére ánimae fámulae tuae : et a contágiis mortalitátis exútam, in aetérnae salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

In omni Anniversario.

Oratio.

DEUS indulgentiárum Dómine, da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus; refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro fratribus, familiaribus, et benefactoribus defunctis.

Oratio.

DEUS, véniae largítor, et humánae salútis auctor, quaesumus cleméntiam tuam : ut nostrae congregatiónis fratres, soróres, familiáres, et benefactóres, qui ex hoc saeculo transiérunt; beáta María semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuae beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Pro parentibus defunctis.

Oratio.

DEUS, qui nos patrem et matrem honoráre praecepísti; miserére cleménter animábus paréntum nostrórum : eorúmque peccáta dimítte; nosque eos in aetérnae claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Pro omnibus fidelibus defunctis.

Oratio.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis.

In fine ultimae Orationis non dicatur **Dóminus vobíscum.** nec **Benedicámus Dómino.** sed tantum **Requiéscant in pace. ℟. Amen.**

Postea dicatur **Pater noster.** si immediate non dicitur Matutinum, vel non sequitur alia Hora.

AD MATUTINUM.

Absque **Pater noster.** et **Credo.** absolute inchoëtur

In primo Nocturno.

Psalmus 5.

ERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiae tuae.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ¿ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ¿ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Aña. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ¿ lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Aña. Convértere Dómine, et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in praecépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Aña. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Sine benedictione, et sine titulo legantur omnes sequentes Lectiones.

Lectio j. *Job* 7.

ARCE mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quaesíeris, non subsístam.

Lectiones terminentur sine Tu autem. vel alia conclus.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et in carne mea vidébo Deum * Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Salvatórem.

Lectio ij. *Job* 10.

TAEDET ánimam meam vitae meae, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimae meae. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quaeras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto foetidum : * Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgéntiae. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et saeculum per ignem. Tu eis.

Lectio iij. *Job* 10.

MANUS tuae, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte praecípitas me? Meménto quaeso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu irae tuae : * Quia peccávi nimis in vita mea? ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia.

In secundo Nocturno.

Psalmus 22.

OMINUS regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuae ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbrae mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam praeclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitae meae:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña. In loco páscuae ibi me collocávit.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam:

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quae a saeculo sunt.

Delícta juventútis meae, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsae viae Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátae sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhaesérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Aña. Delícta juventútis meae, et ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Psalmus 26

DOMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitae meae, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me proelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitae meae :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ¿ exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. In memória aetérna erunt justi. ℟. Ab auditióne mala non timébunt.

Lectio iv. *Job* 13.

RESPONDE mihi. Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiae meae. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Heu mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? Miserére mei, dum véneris * In novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. In novíssimo.

Lectio v. *Job* 14.

HOMO natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : contituísti términos ejus, qui praeteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine : * Dum véneris judicáre saeculum per ignem. ℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

Lectio vj. *Job* 14.

QUIS mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Dómine secúndum actum meum noli me judicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi : * Ideo déprecor majestátem

tuam, ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me : quia tibi soli peccávi. Ideo déprecor majestátem.

In tertio Nocturno.

Psalmus 39.

XSPECTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériae, et de luto faecis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meae, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátae sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quaerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur super te omnes quaeréntes te : * et

dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Compláceat tibi Dómine ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 40.

BEATUS qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, ¿ et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meae, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in aetérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

Aña. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymae meae panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitae meae, * dicam Deo : Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añ. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Lectio vij. *Job* 17.

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meae dissipátae sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc praestolátio mea, et patiéntia mea? Tu es, Dómine Deus meus.

℟. Peccántem me quotídie, et non me poeniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viij. *Job* 19.

PELLI meae, consúmptis cárnibus, adhaesit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis

saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est haec spes mea in sinu meo.

℟. Meménto mei Deus : quia ventus est vita mea, Nec aspíciet me visus hóminis. ℣. Et non revertétur óculus meus, ut vídeat bona. Nec aspíciet.

Lectio ix. *Job* 10.

QUARE de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine : terram misériae et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de morte aetérna, in die illa treménda : * Quando caeli movéndi sunt, et terra : * Dum véneris judicáre saeculum per ignem. ℣. Dies illa, dies irae, calamitátis et misériae, dies magna et amára valde. Quando. usque Dum. exclusive. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Dum. ℣. Creátor ómnium rerum Deus, qui me de limo terrae formásti, et mirabíliter próprio sánguine redemísti, corpúsque meum, licet modo putréscat, de sepúlcro fácies in die judícii resuscitári : exáudi, exáudi me, ut ánimam meam in sinu Abrahae Patriárchae tui júbeas collocári. Líbera. usque ad j. ℣. exclusive.

IN LAUDIBUS.

Immediate inchoëtur Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et laetítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi laetítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meae : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiae, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum praevaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuae : * sanctum est templum tuum, mirábile in aequitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terrae, et in mari longe.

Praeparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est praeparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus laetábitur gérminans.

Benedíces corónae anni benignitátis tuae : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, ¿ et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña. Exáudi Dómine oratiónem meam : ad te omnis caro veniet.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ¿ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ¿ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ¿ adhaesit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quaesiérunt ánimam meam, ¿ introíbunt in inferióra terrae : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, ¿ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem aetérnam.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Laeténtur et exsúltent gentes : ¿ quóniam júdicas pópulos in aequitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ¿ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ¿ benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terrae.

Aña. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Canticum Ezechiae Regis.

Isaiae 38.

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quaesívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :

Praecísa est velut a texénte, vita mea : ¿dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine vim pátior, ¿ respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimae meae.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, ¿ corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, ¿ neque mors laudábit te, * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitae nostrae in domo Dómini.

Aña. A porta ínferi érue Dómine ánimas eórum.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de caelis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellae, et lumen.

Laudáte eum caeli caelórum : * et aquae omnes, quae super caelos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in aetérnum, et in saeculum saeculi : * praecéptum pósuit, et non praeteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quae fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátae:

Reges terrae, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terrae.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super caelum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Laetétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * laetabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória haec est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubae: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ¿ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Immediate sequitur Benedíctus. pag. 124.

Ad Benedíctus, Aña. Ego sum resurréctio, et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet : et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in aetérnum.

Finita post Canticum Aña, dicitur Pater noster. secreto. Ps. De profúndis. Réquiem.

Postea ℣℣. et Oratio ut supra in Vesperis, et similiter post Requiéscant. est dicendum Pater noster. nisi alia Hora sequatur.

EXORCISMUS

contra imminentem tempestatem fulgurum, et grandinis.

PER signum ✠ Crucis de inimícis ✠ nostris líbera nos, ✠ Deus noster. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Dicatur Symbol. fidei, scilicet, Credo in Deum. etc. deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Adjutórium nostrum. etc.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc. etc.

℣. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus. ℟. Et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi. etc.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui fecísti caelum, et terram, mare, et ómnia, quae in eis sunt; quique flúmini Jordáni benedixísti, atque in eo baptizári voluísti; et tuas sanctíssimas manus, et bráchia sacratíssima in Cruce ✠ extendísti, quibus áerem sanctificásti : obsecrámus imménsam pietátis et bonitátis tuae abundántiam, quátenus has nubes, quas ante me, et post me, et supra me, a dextris, et a sinístris vídeo áerem perturbáre, dissólvere et annihiláre dignéris : ut alligáta potéstas daemonum ímpie desaeviéntium defíciat et turbétur, ad laudem tui sanctíssimi Nóminis, et potentíssimae majestátis tuae. Qui vivis. etc.

Postea conversus ad nubes signet eas signo Crucis, dicens : Circúmdet te nubes Deus Pater ✠, Circúmdet te Deus Fílius ✠, Circúmdet te Deus Spíritus sanctus ✠. Déstruat te Deus Pater ✠, Déstruat te Deus Fílius ✠, Déstruat te Deus Spíritus sanctus ✠. Cómprimat te Deus Pater ✠, Cómprimat te Deus Fílius ✠, Cómprimat te Deus Spíritus sanctus ✠. Amen.

Obsecratio. Sanctus Matthaeus, sanctus Marcus, sanctus Lucas, sanctus Joánnes Evangelísta, qui Christi Evangélium per quátuor mundi partes divulgárunt, ipsi suis méritis et précibus hanc tempestátem a término isto, et ab ómnibus Christianórum fínibus, ab eódem Dómino nostro Jesu Christo obtíneant effugári et depélli.

Exorcismus. Et ego peccátor, et Christi sacérdos, seu minístcr, licet indígnus, auctoritáte et virtúte ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi summi Imperatóris, non mea poténtia inníxus et confísus, vobis praecípio, immundíssimi spíritus, qui has nubes seu nébulas concitátis, in virtúte

ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi ✠, per sanctíssimam ejus incarnatiónem, per nativitátem, per baptísmum et jejúnium ipsíus, per ejus sacratíssimam crucem ✠ et passiónem, per sanctam resurrectiónem, per admirábilem ascensiónem, per treméndum advéntum ejus, et judícium, per mérita intemerátae sempérque vírginis Maríae, et sanctíssimi N. per mérita ómnium Sanctórum, ut exeátis ab eis, et eas dispergátis in locis silvéstribus et incúltis, quátenus nocére non possint homínibus, animálibus, frúctibus, herbis, arbóribus, aut quibuscúmque rebus, humánis úsibus deputátis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et saeculum per ignem. Amen.

Ipse vobis ímperat, daemones, qui has nubes commovétis, de quo de nube lúcida dictum est : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene compláсui ✠. Ipse vobis ímperat, qui sua sacratíssima cruce, et córporis sui sanctíssimi in ea extensióne áerem purgávit ✠. Ipse vobis ímperat, qui per mortem suam, vos, príncipem vestrum, mortémque devícit et ligávit, atque aetérnae gehénnae mancipávit ígnibus ✠. Ipse vobis ímperat, qui inférno spoliáto surréxit a mórtuis ✠. Ipse vobis ímperat, qui post quadragínta dies nube suscéptus virtúte sua ascéndit in caelum ✠. Ipse vobis ímperat, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et saeculum per ignem. ℟. Amen.

Et postea ostendat Crucem in aëre, dicens : Ecce lignum sanctíssimae Crucis : fúgite partes advérsae : vicit enim vos et mundum Dóminus noster Jesus Christus Fílius Dei, Imperátor summus, leo de tribu Juda, radix David.

Postea aqua benedicta in modum crucis ✠ aspergatur per quatuor latera.

Dicendae sunt etiam Litaniae, si nondum quievit tempestas.

Symbolum. Quicúmque. pag. 125. Aña. Salve Regína. et Sub tuum praesídium.

Cant. Benedícite. pag. 117. ℣. Glória. in quolibet Versu dicti Cantici.

Deinde ℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in saecula.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi. etc.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne verae

fídei, aetérnae Trinitátis glóriam agnóscere : et in poténtia majestátis adoráre unitátem ; quaesumus, ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátae Maríae semper vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus et perículis redde secúros.

A DOMO tua, quaesumus Dómine, spirituáles nequítiae repellántur; et aëreárum discédat malígnitas tempestátum.

AD te, Dómine, clamántes exáudi ; et áeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus : ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur; misericórdia tua praeveniénte, tuam cleméntiam sentiámus.

LARGIRI et conserváre fructus terrae dignáre, Dómine Deus noster : ut temporálibus gaudeámus auxíliis, et spirituálibus proficiámus increméntis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Potest dici et Oratio illius Sancti, in cujus honorem constructa est ecclesia, et aliorum Sanctorum, in quorum adjutorio plus confidimus, propter specialem devotionem nostram.

Possunt dici et aliae etiam devotae Orationes cum compunctione, et cordis contritione, implorando semper misericordiam Dei. Et si adhuc tempus tempestuosum perseveraverit, poterunt supradicta pluries repeti.

FORMULA PRAESCRIPTA A SS. D. BENEDICTO PAPA XIV.
PRO IMPERTIENDA

BENEDICTIONE CUM INDULGENTIA PLENARIA HIS QUI IN ARTICULO MORTIS SUNT CONSTITUTI.

Indulgentia plenaria ab ipso summo Pontifice concessa pro omnibus Christi fidelibus in ultimo agone constitutis, debet applicari ab Episcopo, vel a Sacerdote Episcopi ad id facultatem habente.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit caelum et terram.

Aña. Ne reminiscáris Dómine delícta fámuli tui, (vel ancíllae tuae) neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrieeléison. Christeeléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam. et sic

deinceps) ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum (vel fámulam tuam) N. quem (vel quam) tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísita eum (vel eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge : ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Tum dicto ab uno ex clericis astantibus Confíteor. Sacerdos dicat, Misereátur. Deinde

DOMINUS noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti : et ego facultáte mihi ab Apostólica sede tribúta, Indulgéntiam plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris. etc.

PER sacrosáncta humánae reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes praeséntis et futúrae vitae poenas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendae, neque praemissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos ei benedictionem impertiatur.

Index Psalmorum et Canticorum.

Psalmi.

INDEX.

DIE XXVII. MAII.

In Festo

BB. Petri Sanz Episc. et Socior. Mart.

Ordinis Praedicatorum. DUPLEX.

Omnia de Communi plur. Mart. praeter sequentia.

In utrisque Vesperis, et ante Laudes, ℣. Ora pro nobis beáte Petre cum sóciis tuis.

Oratio.

DEUS, qui beátos Mártyres tuos Petrum Pontíficem ejúsque sócios, ad fidem Géntibus praedicándam, pari firmitáte et caritáte donásti : praesta quaesumus; eórum exémplo et intercessióne, nos in tua fide permanére constántes. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones Exístimo. de Communi plurim. Martyrum, pag. xxxvij.

In ij. Nocturno.

Lectio iv.

HISPANI fídei púgiles Petrus Martyr Sanz Epíscopus Mauricastrénsis, Francíscus Serráno Epíscopus eléctus Tipasitánus, Joánnes Alcober, Joachímus Royo, et Francíscus Diaz, Sacerdótes, ínclytae Fratrum Praedicatórum in ínsulis Philippínis provínciae alúmni, saeculo décimo octávo, luculentíssimum sánguine suo divíni nóminis glóriae testimónium praebuérunt. Fortíssimi enim Jesu Christi athlétae, religiónis provehéndae incénsi stúdio, votíque cómpotes effécti, divérsis licet annis, in Sinas se cónferunt. Nullísque ibi curis, nullis parcéntes labóribus, intérea tamen legum sui Ordinis tenacíssimi, alacritáte summa, apostolátus múnere fungúntur; complúres in urbe Fo-gan, verae doctrínae aures praebéntes, piaculáribus aquis ábluunt, solertíque indústria fidélibus, ac praecípue aegrótis, religiónis subsídia áfferunt : ante omnes venerábilis Dei fámulus Petrus Martyr, qui missiónis totíus régimen, sibi ab Apostólica sede commíssum, egrégia prudéntiae consiliíque laude moderátur.

Lectio v.

AT strénuos mílites suos Christus ad potióra vocábat. Anno enim millésimo septingentésimoquadragésimo sexto, ácrior advérsus fidéles tempéstas obóritur. In satéllites primus íncidit beátus Joánnes Alcober, postrémus beátus Joachímus Royo : qui cum diu delituísset, consílio tandem Epíscopi Mauricastrénsis jam in víncula conjécti, ultro se tortóribus óbtulit, ne sae-

vior in Christiános furor infidélium eváderet. Mox ad urbem Fo-cheu, longo itínere ac fame prorsus enécti, caténis constrícti deducúntur : ibíque plúries ad tribúnal addúcti, plúries diris cruciátibus in quaestiónem vocáti, confessiónem fídei magno invictóque ánimo íterant; et qui ad eos inviséndos accéderent, ceterósque captívos, et satéllites ipsos ad verae religiónis professiónem flexánimis verbis hortántur, donec anno fere elápso, senténtia pronuntiétur, qua Petrus Sanz cápite íllico plectátur : céteri vero, morte multándi, in carcéribus decrétum exspéctent.

Lectio vj.

CONFIRMATA ab imperatóre senténtia, Petrus Epíscopus, bráchiis post tergum vinctis, e cárcere ad supplícii locum séptimo Kaléndas Június addúctus, coeptas preces absólvit, lictórem, ut cito munus suum éxpleat, monet, ultro cervícem secúri praebet. Quátuor álii supérstites Dei fámuli novum in custódiis decrétum erécto ánimo ac flecti néscio exspéctant, Deúmque júgiter óbsecrant, ne desideráta martyrii palma privéntur; cum intérea Francíscus Serráno accéptis Lítteris Apostólicis Epíscopus Tipasitánus et Coadjútor Petri Mártyris Sanz Vicariátui Apostólico Fo-Kiénsi regéndo renuntiátur. Sed ad gloriósum pastorálium labórum finem viri magnánimi próperant. Dum enim in vulgus jam manat rumor, ab imperatóre cápitis poenam in exsílium commutándam, prorex, feráli christiánum in nomen ódio accénsus, ínito cum civitátis ac províncíae procéribus consílio, servos Dei in carcéribus clam enecándos edícit. Intempésta ígitur nocte diri satéllites in Beatórum cellas irrúmpunt, ac primum Francíscum Serráno et Joachímum Royo, qui veniéntes cómiter excéperant, occlúsis fáucibus intérimunt; póstea Francísco Diaz et Joánni Alcober intórtis collo fúnibus spíritum elídunt. Ad istórum Mártyrum laudem luculénter asseréndam plura accessérunt caeléstia signa : quorum veritáte perspécta, Leo Tértius décimus Póntifex Máximus, ex sacrae Rítuum Congregatiónis consúlto, intérritos Evangélii praecónes, quarto décimo Kaléndas Maias, anno millésimo octingentésimo nonagésimo tértio, in Beatórum númerum rétulit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Videns Jesus turbas. de Comm. plur. Mart. pag. xlviij.

